II

පාර්ලිමේන්තු සාර සංහිතා

තෙවැනි වෙළුම - II කලාපය

பாராளுமன்ற சார சங்ஹிதா

மூன்றாவது தொகுதி - பகுதி II

PARLIAMENTHU SARA SANHITHA

Third Volume - Issue II

සංස්කරණය සහ ප්‍රකාශනය

සන්නිවේදන දෙපාර්තමේන්තුව - ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුව

தொகுப்பு மற்றும் வெளியீடு

தொடர்பாடல் திணைக்களம் - இலங்கைப் பாராளுமன்றம்

EDIT & PUBLICATION

Department of Communication - Parliament of Sri Lanka

පාර්ලිමේන්තු
සාර සංහිතා

තෙවැනි වෙළුම - II කලාපය

ගෝලීයකරණ හා ප්‍රතිගෝලීයකරණ
ප්‍රවණතා හමුවේ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රියාදාමය

සංස්කරණය සහ ප්‍රකාශනය

සන්නිවේදන දෙපාර්තමේන්තුව
ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුව

පාර්ලිමේන්තු සාර සංහිතා

විමර්ශිත ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය

තෙවැනි වෙළුම - II කලාපය

ගෝලීයකරණ හා ප්‍රතිගෝලීයකරණ ප්‍රවණතා හමුවේ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රියාදාමය

ප්‍රථම මුද්‍රණය 2022

ISSN 2806-5417

පාර්ලිමේන්තු සාර සංහිතා විමර්ශිත ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහයේ අරමුණු

උත්තරීතර ව්‍යවස්ථාදායකයේ ව්‍යුහය, සංයුතිය, කාර්යභාරය හා ක්‍රමවේද පිළිබඳ විෂය ප්‍රවීණයන්ගේ විශ්ලේෂණ හා විවරණ පදනම් කොට ගත් ඥාන සම්භාරය සමාජගත කරමින් ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුව සම්බන්ධ සංශුද්ධ පොදු ජන විඥානය ස්ථාපනය කිරීමේ අරමුණින් සම්පාදනය කෙරෙන ශාස්ත්‍රීය සම්ප්‍රදානය.

මේ ලිපි සරණියෙහි අන්තර්ගතය පිළිබඳ වගකීම ඒ ඒ ලේඛකයන් සතු ය. මෙහි අන්තර්ගත අදහස් සහ කරුණු පිළිබඳව සමාලෝචන මණ්ඩලයේ, සංස්කාරකවරුන්ගේ හෝ ප්‍රකාශකයන්ගේ හෝ කිසිදු වගකීමක් නොමැති බව සඳහන් කරමු. තවද මෙහි භාෂා විලාසය යොදා ඇත්තේ ද ඒ ඒ ලේඛකයාගේ සම්ප්‍රදාය අනුව ය.

ඡායාරූප
නුවන් දුමින්ද
මාධ්‍ය නිලධාරී (ඡායාරූප හා වීඩියෝ)

පිටු සැකසුම සහ මුද්‍රණය
Design Waves (Pvt) Ltd.
011 2 150 100
info@designwaves.lk

ප්‍රකාශනය
සන්නිවේදන දෙපාර්තමේන්තුව
ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුව
ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර
කෝට්ටේ.

011 2 777287 / 011 2 777328, sriparliament@gmail.com

පාර්ලිමේන්තු සාර සංහිතා

විමර්ශිත ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය

තෙවැනි වෙළුම - II කලාපය

උපදේශකත්වය

ධම්මික දසනායක	පාර්ලිමේන්තුවේ මහ ලේකම්
කුෂානි රෝහණදීර	කාර්ය මණ්ඩල ප්‍රධානී සහ පාර්ලිමේන්තුවේ නියෝජ්‍ය මහ ලේකම්
ටිකිරි කේ. ජයතිලක	පාර්ලිමේන්තුවේ සහකාර මහ ලේකම් (ව්‍යවස්ථාදායක සේවා)

අධීක්ෂණය

එච්.ඊ. ජනකාන්ත සිල්වා	අධ්‍යක්ෂ (ව්‍යවස්ථාදායක සේවා) / අධ්‍යක්ෂ (සන්නිවේදන) (වැඩ බලන)

සහාය අධීක්ෂණය

නිම්මි හාතියල්දෙණිය	කළමනාකරු (මාධ්‍ය)
බුද්ධිනි රාමනායක	කළමනාකරු (මහජන සේවා)

සමාලෝචන මණ්ඩලය

සම්මානිත මහාචාර්ය ජයදේව උයන්ගොඩ
කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය

ජ්‍යෙෂ්ඨ මහාචාර්ය රත්නසිරි අරංගල
ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය

මහාචාර්ය අජන්තා හපුආරච්චි
කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය

මහාචාර්ය එස්.ජී. යෝගරාජා
කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

මහාචාර්ය ටියුඩර් වීරසිංහ
ශ්‍රී පාලි මණ්ඩපය, කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය

ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය විජයානන්ද රූපසිංහ
කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

සංස්කරණය

ආසිරි හපුගොඩ
මාධ්‍ය නිලධාරී

උප සංස්කරණය

මහේෂ්වරන් පිරසාද්
මාධ්‍ය නිලධාරි

මාධවී පෙරේරා
මාධ්‍ය නිලධාරි

සංස්කරණ සහාය

දුමින්ද වික්‍රමසිංහ
මහජන සේවා නිලධාරි

ඉෂාරා වික්‍රමසිංහ
මහජන සේවා නිලධාරි

සෞම්‍ය ඒකනායක
මාධ්‍ය නිලධාරි

නුස්කි මුක්තාර්
මාධ්‍ය නිලධාරි

பாராளுமன்ற
சார சங்ஹிதா
ஆய்வுப் புலமை இலக்கிய நூல்

மூன்றாவது தொகுதி - பகுதி II
உலகமயமாக்கல் மற்றும் உலகமயமாக்கலுக்கு எதிரான
போக்குகளின் மத்தியில் பாராளுமன்ற முறைமைகள்

தொகுப்பு மற்றும் வெளியீடு

தொடர்பாடல் திணைக்களம்
இலங்கைப் பாராளுமன்றம்

பாராளுமன்ற சார சங்ஹிதா
ஆய்வுப் புலமை இலக்கிய நூல்
மூன்றாவது தொகுதி - பகுதி II
உலகமயமாக்கல் மற்றும் உலகமயமாக்கலுக்கு எதிரான போக்குகளின் மத்தியில் பாராளுமன்ற முறைமைகள்

முதற்பதிப்பு 2022
ISSN 2806-5417

பாராளுமன்ற சார சங்ஹிதா ஆய்வுப் புலமை இலக்கிய நூலின் நோக்கம்

உயர்ந்த சட்டவாக்கத்தின் கட்டமைப்பு, கலவை, பங்களிப்பு மற்றும் நடைமுறைகள் தொடர்பில் நிபுணர்களின் பகுப்பாய்வு மற்றும் வர்ணனை அடிப்படையிலான அறிவுத் தொகுப்பை சமூகமயமாக்குவதன் மூலம் இலங்கை பாராளுமன்றம் தொடர்பில் பொதுமக்களிடம் தூய எண்ணத்தை நிலைநிறுத்தும் நோக்கில் தயாரிக்கப்படும் அறிவார்ந்த பங்களிப்பாகும்.

இதில் காணப்படும் கட்டுரைகளுக்கான உள்ளடக்கங்கள் தொடர்பான முழுமையான பொறுப்பு அந்தந்தக் கட்டுரையாளர்களுக்குரியதாகும். அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மரபுகளுக்கு அமைய எழுத்தாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் உள்ளடக்கம், கருத்துக்கள் மற்றும் அவற்றில் உள்ளடங்கியுள்ள விடயங்களுக்கு மீளாய்வுக்குழு, ஆசிரியர்கள் அல்லது வெளியீட்டாளர்கள் எவ்வித பொறுப்பையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றோம்.

புகைப்படம்
யூ.ஜீ. நுவன் துமிந்த
ஊடக அதிகாரி (புகைப்படம் மற்றும் வீடியோ)

பக்கவடிவமைப்பு மற்றும் அச்சு
Design Waves (Pvt) Ltd.
011 2 150 100
info@designwaves.lk

வெளியீடு
தொடர்பாடல் திணைக்களம்
இலங்கை பாராளுமன்றம்
ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனபுர
கோட்டே.

011 2 777287 / 011 2 2777328, sriparliament@gmail.com

பாராளுமன்ற சார சங்ஹிதா
ஆய்வுப் புலமை இலக்கிய நூல்
மூன்றாவது தொகுதி - பகுதி II

ஆலோசனை

தம்மிக தசநாயக்க	பாராளுமன்ற செயலாளர் நாயகம்
கே.ஏ. ரோஹணதீர	பதவியணித் தலைமை அதிகாரி மற்றும் பிரதிச் செயலாளர் நாயகம்
டிகிரி.கே ஜயதிலக	உதவிச் செயலாளர் நாயகம் (சட்டவாக்க சேவைகள்)

மேற்பார்வை

எச்.ஈ.ஜனகாந்த சில்வா	பணிப்பாளர் (சட்டவாக்க சேவைகள்)/ பணிப்பாளர் (தொடர்பாடல்) (பதில்)

உதவி மேற்பார்வை

நிம்மி ஹாத்தியல்தெனிய	முகாமையாளர் (ஊடகம்)
புத்தினி ராமநாயக	முகாமையாளர் (பொது வெளிக்கள சேவைகள்)

மீளாய்வுக் குழு

சிரேஷ்ட பேராசிரியர் ஜயதேவ உயங்கொட
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

சிரேஷ்ட பேராசிரியர் ரத்னசிறி அரங்கல
ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனபுர பல்கலைக்கழகம்

பேராசிரியர் அஜந்தா ஹப்புஆராச்சி
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

பேராசிரியர் எஸ்.ஜே.யோகராஜா
களனி பல்கலைக்கழகம்

பேராசிரியர் டியூடர் வீரசிங்ஹ
ஸ்ரீ பாளி மண்டபம், கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் விஜயானந்த ரூபசிங்ஹ
களனி பல்கலைக்கழகம்

தொகுப்பு

ஆசிரி ஹபுகொட
ஊடக அதிகாரி

துணைத் தொகுப்பு

மகேஸ்வரன் பிரசாத்
ஊடக அதிகாரி

மாதவி பெரேரா
ஊடக அதிகாரி

உதவித் தொகுப்பு

துமிந்த விக்கிரமசிங்க
பொது சேவை அதிகாரி

இஷாரா விக்கிரமசிங்ஹ
பொது சேவை அதிகாரி

சௌம்ய ஏகநாயக்க
ஊடக அதிகாரி

நுஸ்கி முக்தார்
ஊடக அதிகாரி

Parliamenthu
Sara Sanhitha

Refereed Academic Journal

Third Volume – Issue II

New Trends of Globalization,
Anti-Globalization and Parliamentary Process

Edit & Publication

Department of Communication
Parliament of Sri Lanka

Parliamenthu Sara Sanhitha

Refereed Academic Journal

Third Volume – Issue II

New Trends of Globalization, Anti-Globalization and Parliamentary Process

First Edition 2022

ISSN 2806-5417

Objectives of the Parliamenthu Sara Sanhitha Refereed Academic Journal

This Academic Publication is based on the analysis and commentary of subject experts on the structure, composition, role and methods of the Supreme Legislative body with the objective of establishing pure public consciousness related to the Parliament of Sri Lanka by putting forth a wealth of knowledge.

The authors are responsible for the content of the series of articles. Please note that no responsibility is assumed by the review board, editors or publishers for the opinions and facts contained herein. Also, the language style is used according to the tradition of the respective writer.

Photograph

Nuwan Duminda
Media Officer (Photography and Videography)

Page Setup and Printing

Design Waves (Pvt) Ltd.
011 2 150 100
info@designwaves.lk

Publication

Department of Communication
Parliament of Sri Lanka
Sri Jayawardenepura
Kotte

011 2 777287, 011 2 777328, sriparliament@gmail.com

Parliamenthu Sara Sanhitha

Refereed Academic Journal

Third Volume – Issue II

Guidance

Dhammika Dasanayake	Secretary-General of Parliament
Kushani Rohanadheera	Chief of Staff and Deputy Secretary General of Parliament
Tikiri K. Jayathilake	Assistant Secretary General of Parliament (Legislative Services)

Supervision

H. E. Janakantha Silva	Director (Legislative Services) / Director (Communication) (Acting)

Assistant Supervision

Nimmi Hathiyaldeniya	Manager (Media)
Buddhini Ramanayake	Manager (Public Outreach)

Review Panel

Emeritus Professor Jayadeva Uyangoda
University of Colombo

Senior Professor Ratnasiri Arangala
University of Sri Jayewardenepura

Professor Ajantha Hapuarachchi
University of Colombo

Professor S. J. Yogarajah
University of Kelaniya

Professor Tudor Weerasinghe
Sri Palee Campus, University of Colombo

Senior Lecturer Wijayananda Rupasinghe
University of Kelaniya

Editor

Asiri Hapugoda
Media Officer

Sub Editors

Maheswaran Pirassath
Media Officer

Madhavi Perera
Media Officer

Assisting Editors

Duminda Wickramasinghe
Public Outreach Officer

Ishara Wickramasinghe
Public Outreach Officer

Saumya Ekanayake
Media Officer

Nusky Mukthar
Media Officer

ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුවේ ගරු කථානායකවරයාගේ පණිවිඩය

இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தின் கௌரவ சபாநாயகரின் ஆசிச் செய்தி

Message from the Hon. Speaker of the Parliament of Sri Lanka

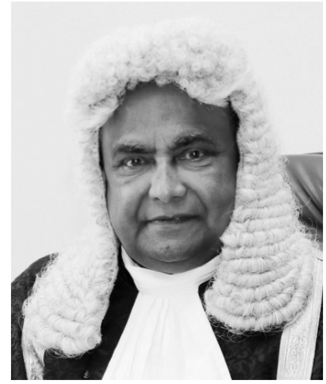

විවිධ ක්ෂේත්‍රවල නව දැනුම සමාජ ගත කිරීම රටක ප්‍රගමනයට හේතු වන බව මාගේ විශ්වාසයයි. එබැවින් පාර්ලිමේන්තුවේ සන්නිවේදන දෙපාර්තමේන්තුව විසින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලබන “පාර්ලිමේන්තු සාර සංහිතා” විමර්ශිත ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය නව දැනුම සමාජගත කිරීමෙහි ලා කාලෝචිත වූවක් ලෙස මම දකිමි.

“පාර්ලිමේන්තු සාර සංහිතා” විමර්ශිත ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහයේ වෙළුම් දෙකක් මේ වන විට ප්‍රකාශයට පත් කොට ඇති අතර බොහෝ පාර්ශ්වයන්ට ඒවායේ ඇතුළත් වූ දැනුම ප්‍රයෝජනවත් වූ බව මාගේ හැඟීමයි.

එබැවින් “පාර්ලිමේන්තු සාර සංහිතා” විමර්ශිත ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහයේ තෙවැනි වෙළුම සාර්ථකව ප්‍රකාශයට පත් කිරීමේ සත්කාර්යය වෙනුවෙන් වෙහෙස වී කටයුතු කළ ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුවේ මහලේකම්වරයා ප්‍රමුඛ කාර්ය මණ්ඩලයට මම ස්තුතිය පළ කරමි. එසේම මෙම ශාස්ත්‍රීය කාර්යය වඩාත් සාර්ථක වේවායි මම සුබ පතමි.

මහින්ද යාපා අබේවර්ධන
කථානායක
ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුව

பல்வேறு துறைகளில் புதிய அறிவை சமூகமயப்படுத்துவது நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு வழிவகுக்கும் என்பது எமது நம்பிக்கையாகும். இதற்கமைய பாராளுமன்ற தொடர்பாடல் திணைக்களத்தினால் வெளியிடப்படும் “பாராளுமன்ற சார சங்ஹிதா” ஆய்வுப் புலமை இலக்கிய நூல் புதிய அறிவை சமூகமயப்படுத்தும் செயற்பாட்டை காலத்துக்குப் பொருத்தமானதாக நான் பார்க்கின்றேன்.

“பாராளுமன்ற சார சங்ஹிதா” ஆய்வுப் புலமை இலக்கிய நூலின் இரண்டு பதிப்புக்கள் ஏற்கனவே வெளியிடப்பட்டுள்ள நிலையில், இந்த ஆய்வுகளிலிருந்து பெறப்பட்ட அறிவுகள் பலதரப்பினருக்குப் பயனுள்ளதாக இருந்தது என நான் கருதுகின்றேன்.

எனவே, “பாராளுமன்ற சார சங்ஹிதா” ஆய்வுப் புலமை இலக்கிய நூலின் மூன்றாவது பதிப்பை வெற்றிகரமாக வெளியிடுவதற்கு அயராது உழைத்த இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தின் செயலாளர் நாயகம் தலைமையிலான பணியாளர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இந்தக் கல்விப் பணி மென்மேலும் சிறக்க வாழ்த்துகள்.

மஹிந்த யாப்பா அபேவர்தன
சபாநாயகர்
இலங்கைப் பாராளுமன்றம்

It is my belief that putting forth new knowledge in various fields into the society leads to the progress of a country. Therefore, I see the "Parliamenthu Sara Sanhita" published by the Department of Communication, Parliament as timely in broadening such new knowledge.

Two volumes of the peer-reviewed Academic Journal "Parliamenthu Sara Sanhita" have been published so far and I feel that the knowledge contained in them has been useful to many parties.

Therefore, I would like to express my gratitude to the staff led by the Secretary General of the Parliament of Sri Lanka who worked tirelessly to ensure the successful publication of the third volume of the "Parliamentu Sara Sanhita" Academic Journal. Also, it is my wish that such academic work receives more success.

Mahinda Yapa Abeywardana
Speaker
Parliament of Sri Lanka

ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුවේ මහලේකම්වරයාගේ පණිවිඩය

இலங்கை பாராளுமன்ற செயலாளர் நாயகத்தின் ஆசிச் செய்தி

Message from the Secretary General of the Parliament of Sri Lanka

රාජ්‍ය මූල්‍ය පාලනයේ සහ නීති සම්පාදනයේ උත්තරීතර ආයතනය ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුවයි. වර්තමානය වන විට ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුව රටේ ජනතාව වෙත වඩාත් සමීප වෙමින් කටයුතු කරමින් සිටියි. මෙහිදී ශාස්ත්‍රීය ලේඛකයන්ගේ අදහස් සහ නව දැනුම පාර්ලිමේන්තුව හා සම්බන්ධ කර ගැනීම වෙනුවෙන් "පාර්ලිමේන්තු සාර සංහිතා" විමර්ශිත ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය සම්පාදනය වේ.

"පාර්ලිමේන්තු සාර සංහිතා" විමර්ශිත ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහයේ වෙළුම් දෙකක් මින් පෙර ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුවේ සන්නිවේදන දෙපාර්තමේන්තුව විසින් ප්‍රකාශයට පත් කරන ලද අතර මෙය එහි තෙවැනි වෙළුමයි. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ට, වෘත්තිකයන්ට මෙන්ම නව දැනුම ගවේෂණය කරන සියලු පාර්ශ්වයන්ට මෙම ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය මනා පිටිවහලක් වනු ඇති බව මාගේ විශ්වාසයයි.

එබැවින් මෙම ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය වෙනුවෙන් ලිපි සැපයූ සියලුම කතුවරුන්ටත්, එම ලිපි විමර්ශනය කළ සමාලෝචන මණ්ඩලයටත්, එසේම මෙය මුද්‍රණය කිරීම වෙනුවෙන් මූල්‍ය අනුග්‍රහය දැක්වූ එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවර්ධන වැඩසටහනටත් මම මාගේ ස්තුතිය පුද කරමි.

ධම්මික දසනායක
මහලේකම්
ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුව

அரசாங்கத்தின் நிதி நிர்வாகம் மற்றும் சட்டவாக்கம் ஆகியவற்றுக்கான அதியுயர் நிறுவனம் பாராளுமன்றமாகும். இலங்கைப் பாராளுமன்றம் தற்பொழுது நாட்டு மக்களுடன் நெருக்கமாகச் செயற்பட்டு வருகிறது. இதில் புலமை இலக்கிய நூலின் ஊடாகப் பாராளுமன்றம் அது தொடர்பான கருத்துக்கள் மற்றும் புதிய அறிவை இணைத்துக் கொள்வதற்காக 'பாராளுமன்ற சார சங்ஹிதா' ஆய்வுப் புலமை இலக்கிய நூல் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

பாராளுமன்ற சார சங்ஹிதா ஆய்வுப் புலமை இலக்கிய நூலின் இரண்டு தொகுதிகள் இதற்கு முன்னர் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தின் தொடர்பாடல் திணைக்களத்தினால் வெளியிடப்பட்டிருப்பதுடன், இது மூன்றாவது தொகுதியாகும். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், தொழில்சார் நிபுணர்கள் மற்றும் புதிய அறிவை ஆய்வுசெய்யும் சகல தரப்பினருக்கும் இந்த ஆய்வுப் புலமை இலக்கிய நூல் உதவியாக அமையும்.

இதற்கமைய, இந்தப் புலமை இலக்கிய ஆய்வு நூலுக்காக கட்டுரைகளை வழங்கியவர்களுக்கும், மதிப்பாய்வுக் குழுவினருக்கும், இதனை அச்சிடுவதற்கு நிதியுதவி வழங்கிய ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தித் திட்டத்துக்கும் எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தம்மிக தசநாயக்க
பாராளுமன்ற செயலாளர் நாயகம்
இலங்கைப் பாராளுமன்றம்

Parliament of Sri Lanka is the supreme institution governing both fiscal and legislative matters. Currently, the Parliament of Sri Lanka is working closely with the people of the country. The "Parliamentu Sara Sanhita" Refereed Academic Journal is compiled to bring the ideas and new knowledge of academic writers to Parliament.

Two volumes of the peer-reviewed Academic Journal "Parliamentu Sara Sanhita" were previously published by the Department of Communication, the Parliament of Sri Lanka and this is its third volume. I am confident that this academic collection will be of great help to parliamentarians, professionals and all parties seeking new knowledge.

Therefore, I would like to thank all the authors who contributed articles to this academic journal, the review board that reviewed the articles, and the United Nations Development Program (UNDP) that provided financial support for this publication.

Dhammika Dasanayake
Secretary-General
Parliament of Sri Lanka

පෙරවදන

முன்னுரை

Preface

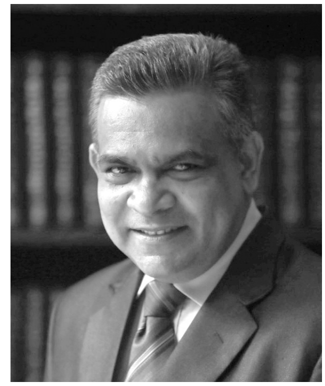

"මහජනයාගේ සහයෝගය නොලැබ, ඔවුන් සහභාගි නොවී ප්‍රජාතන්ත්‍ර ආණ්ඩු ක්‍රමයක් සාර්ථක නොවේ. කුමන මූලධර්ම සහ ප්‍රතිපත්ති මත මෙම ක්‍රමය පිහිටා තිබේ ද, ඉන් කුමක් බලාපොරොත්තු වන්නේ ද, එය කෙසේ ක්‍රියා කරයි ද යනාදි කරුණු නොදැන ඔවුන්ගේ සහයෝගය, සහභාගි වීම බලාපොරොත්තු විය නොහැකිය", යනුවෙන් හිටපු කථානායක එස්. සී. ෂර්ලි කොරයා මහතා සඳහන් කර ඇත.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුක්‍රමවල නොයෙකුත් ප්‍රභේද තිබේ. එම ප්‍රභේද මධ්‍යයේ වුව ද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩු ක්‍රමවල පොදු විශේෂ අංගය **පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමයයි.**

මහජනයා **පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය** පිළිබඳව බල ගැන්වීමකින් තොරව, ඔවුන්ට දේශපාලන ක්‍රියාවලිය පිළිබඳව අවබෝධයක් ලබා දීමකින් තොරව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලන ක්‍රමයක් සාර්ථක නොවේ.

එංගලන්ත පාර්ලිමේන්තුවේ මූලාරම්භ සැක්සන් යුගයේ පවා **"නුවණ ඇත්තන්"** කැඳවා රජයේ කටයුතු පිළිබඳ උපදෙස් ගැනීමේදී එම සභාවල රැස්වීම් නැරඹීමට බොහෝ විට සාමාන්‍ය ජනයා ද පැමිණීම සිරිතක් වූ බව සඳහන් වේ. එහි දී එම සාකච්ඡාවලට ඔවුන් සහභාගි නොවුව ද එම සභාවේ තීරණයන්ට ඔවුන්ගේ කැමැත්ත හෝ අකමැත්ත හෝ ඝෝෂා කිරීම් ආදියෙන් ප්‍රකාශ කළ බව ද සඳහන් වේ.

ශ්‍රීමත් අයිවර් ජෙනිංස් මහතාට අනුව ***"Democratic Governments rest upon public opinion. A change in a small section of opinion, representing a few hundred thousand votes in the key constituencies, can bring in a new Government at the next election"*** ප්‍රජාතන්ත්‍ර ආණ්ඩු මහජන මතය මත රඳා පවතින අතර එම මහජන මතය ඔවුන්ගේ දැනුම්වත්භාවය තුළින් ගොඩ නැඟෙන්නකි.

පාඨශාලා සිසුන්ට එක් අවධියක ප්‍රජාචාරය ලෙසත්, තවත් අවධියක සමාජ අධ්‍යයනය ලෙසත්, වර්තමානයේ පුරවැසි අධ්‍යාපනය ලෙසත්, මේ හා සමගාමී කරුණු ඉගැන්වේ. මෑතක සිට විශ්වවිද්‍යාලව සමාජ විද්‍යා විෂය ධාරා/ දේශපාලන විද්‍යා විෂය ධාරාවන්හි එක් ඒකකයක් ලෙස උගන්වනු ලැබේ.

පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය පිළිබඳ උනන්දුවක් දක්වන, ඒ පිළිබඳ අධ්‍යයනය කරන අයට ද තම අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමටත්, අවබෝධයක් ලබා ගැනීමටත් තිබෙන කාලීන අවශ්‍යතාවක් අපගේ **"පාර්ලිමේන්තු සාර සංහිතා"** ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය මගින් ඉටු වී ඇති බව මොනවට පැහැදිලි වෙයි.

කරුණු මෙසේ හෙයින්, **"පාර්ලිමේන්තු සාර සංහිතා"** විමර්ශිත ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහයේ තෙවැනි වෙළුමේ **"ගෝලීයකරණ (Globalization) හා ප්‍රතිගෝලීයකරණ (antiglobalization) ප්‍රවණතා හමුවේ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රියාදාමය"** යන ප්‍රධාන තේමාව මත පිහිටමින් **ව්‍යවස්ථාදායක බලය සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, ආබාධ සහිත තැනැත්තන්ගේ යහ පැවැත්ම, කාන්තා සහ තරුණ දේශපාලනය, ජාතික භාෂා ප්‍රතිපත්තිය, ජනමාධ්‍ය සහ සමාජය, අධ්‍යාපනය සහ සංවර්ධනය, අත්‍යර්ථ මහජන අවකාශය සහ තොරතුරු සන්නිවේදනය සහ ගෝලීය සම්බන්ධතා** යනාදී අනුතේමා 8ක් යටතේ ශාස්ත්‍රීය ලිපි සම්පාදනය කරනු ලැබ ඇත.

ඒ මඟින් රට තුළ සහභාගිත්ව දේශපාලන සංස්කෘතියක් ඇති කිරීම මෙන්ම පුරවැසියාගේ දේශපාලන දැනුම වර්ධනය කිරීමත්, දේශපාලන ක්‍රමය පිළිබඳ අවබෝධය වැඩිදියුණු කිරීම මඟින් ඔවුන් දේශපාලන ප්‍රවාහයට එක්කර ගැනීම වර්ධනය කර ගැනීමත්, තෝරා පත්කර යැවිය යුත්තේ කෙබඳු ජනතා නියෝජිතයෙක් ද යන්න පිළිබඳව, මහජනයා දැනුම්වත් කිරීමත් අපේක්ෂා කරනු ලැබීය.

ශාස්ත්‍රීය ලිපි සකස්විය යුතු පිළිගත් ආකෘතිය හා මාර්ගෝපදේශ පිළිපදිමින් අති සාර්ථකව නිමා වූ කොටස් දෙකකින් සමන්විත වූ "පාර්ලිමේන්තු සාර සංහිතා" විමර්ශිත ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහයේ තෙවැනි වෙළුම සංස්කරණයේදී සන්නිවේදන දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩබලන අධ්‍යක්ෂවරයා ලෙස එයට මග පෙන්වීමට අවස්ථාව උදා වීම මා ලද මහඟු භාග්‍යයක් බව මෙහිලා සඳහන් කළ යුතුමය.

අපගේ මෙම අනන්‍ය ව්‍යායාමය **මහජනතාව** සහ **පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය** අතර ඇති දුරස්ථභාවය නැති කිරීමත්, **ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අගයන පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය** සඵල කර ගැනීමත්, **පාර්ලිමේන්තුවේ සන්නිවේදන දෙපාර්තමේන්තුවේ මහජන සම්බන්ධතාවයේ ප්‍රබල මෙවලමක් එළි දැක්වීමක්** බව මෙහිලා සටහන් කරනු කැමැත්තෙමි.

එච්. ඊ. ජනකාන්ත සිල්වා
අධ්‍යක්ෂ (ව්‍යවස්ථාදායක සේවා)/අධ්‍යක්ෂ (සන්නිවේදන)(වැඩබලන)

"பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல், அவர்களின் பங்களிப்பு இன்றி ஜனநாயக ஆட்சி முறை வெற்றியளிக்காது. எந்த அடிப்படை மற்றும் கொள்கைக்கு அமைய இந்த முறை அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதனூடாக என்ன எதிர்பார்க்கப்பட்டிருந்தாலும், அவை எவ்வாறு செயற்படும் என்பது போன்ற விடயங்கள் தெரியாது அவர்களின் ஒத்துழைப்பு, பங்களிப்பை எதிர்பார்க்க முடியாது" என முன்னாள் சபாநாயகர் எஸ்.சி. சார்லி கொரேயா அவர்கள் கூறியுள்ளார்.

ஜனநாயக ஆட்சி முறையில் பல்வேறு வகைகள் உள்ளன. இருந்தபோதும் ஜனநாயக ஆட்சிமுறையின் பொதுவான அம்சமாகப் பாராளுமன்ற முறைமை காணப்படுகிறது.

பாராளுமன்ற முறைமை தொடர்பில் பொது மக்களை வலுப்படுத்தாமல், அவர்களுக்கு அரசியல் நடைமுறைகள் குறித்து விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தாமல் ஜனநாயக ஆட்சி முறை வெற்றியளிக்காது.

இங்கிலாந்தின் பாராளுமன்றம் தோன்றிய சாக்சானிய சகாப்தத்தில் கூட "அறிவாளிகளை" அழைத்து அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகள் குறித்து ஆலோசனைகளைப் பெறும்போது அந்த சபைகளில் கூட்டத்தைப் பார்ப்பதற்குப் பெரும்பாலும் பொதுமக்கள் கலந்துகொள்வது வழங்கம் எனச் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. இதன்போது இந்தக் கலந்துரையாடல்களுக்கு இடையூறு ஏற்படுத்தாது அவர்கள் சபையின் தீர்மானங்களுக்கு தமது விருப்பு அல்லது வெறுப்பை கோஷங்கள் எழுப்புதல் போன்றவற்றின் ஊடாக வெளிப்படுத்தியிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

ஸ்ரீமத் ஐவர் ஜேம்ஸின் கூற்றுப்படி "Democratic Governments rest upon public opinion. A change in a small section of opinion, representing a few hundred thousand votes in the key constituencies, can bring in a new Government at the next election" "ஜனநாயக அரசாங்கம் பொது மக்களின் நிலைப்பாட்டில் தங்கியுள்ளது. சிறியதொரு தரப்பின் நிலைப்பாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம், ஒருசில இலட்ச வாக்குகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் முக்கிய தொகுதி அடுத்த தேர்தலில் புதிய அரசாங்கத்தைக் கொண்டு வரலாம்".

கல்லூரி மாணவர்களுக்கு ஒரு கட்டத்தில் நாகரீகம் என்ற பெயரிலும், பின்னொரு கட்டத்தில் சமூகக் கல்வியாகவும் தற்பொழுது குடியியல் கல்வியாகவும் இந்த விடயங்களுக்கு சமாந்தரமான விடயங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அண்மைக் காலமாகப் பல்கலைக்கழகங்களில் சமூக விஞ்ஞானம்/ அரசியல் விஞ்ஞானம் ஒரு பிரிவாக கற்பிக்கப்படுகிறது.

பாராளுமன்ற முறைமை தொடர்பில் ஆர்வம் கொண்டுள்ள, இது தொடர்பில் பயில்பவர்களுக்கு தமது கருத்துக்களை முன்வைப்பதற்கு, புரிதலை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கும் காணப்படும் காலத்தின் தேவை எமது 'பாராளுமன்ற சார சங்ஹிதா" ஆய்வுப் புலமை இலக்கிய நூலினால் நிறைவேற்றப்படுகிறது என்பது தெளிவாகிறது.

உண்மை இவ்வாறு இருக்கையில், "பாராளுமன்ற சார சங்ஹிதா" ஆய்வுப் புலமை இலக்கிய நூ லின் மூன்றாவது தொகுதி, "உலகமயமாக்கல் மற்றும் உலகமயமாக்கலுக்கு எதிரான (antiglobalization) போக்குகளின் மத்தியில் பாராளுமன்ற முறைமைகள்" என்ற பிரதான தொனிப்பொருளின் கீழ் சட்டவாக்க அதிகாரம் மற்றும் ஜனநாயகம், அங்கவீனமுற்றோரின் நல்வாழ்வு, பெண் மற்றும் இளைஞர் அரசியல், தேசிய மொழிக்

கொள்கை, வெகுஜன ஊடகம் மற்றும் சமூகம், கல்வி மற்றும் அபிவிருத்தி, மெய்நிகர் பொதுவெளி மற்றும் தகவல் தொடர்பாடல், சர்வதேசத் தொடர்புகள் போன்று 8 உப தலைப்புக்களின் கீழ் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

இதன் ஊடாக நாட்டுக்குள் பங்களிப்புடன் கூடிய அரசியல் கலாசாரத்தை உருவாக்கவும், குடிமக்களின் அரசியல் அறிவை விருத்தி செய்யவும், அரசியல் முறைமை தொடர்பில் புரிதலை அதிகரிப்பதன் ஊடாக அவர்களை அரசியல் நீரோட்டத்திற்கு அழைத்து வருவதை அதிகரித்தல், எந்த மாதிரியான மக்கள் பிரதிநிதியைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பது குறித்தும் பொது மக்களுக்கு தெரியப்படுத்த எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஆய்வுப் புலமைக் கட்டுரைகளுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட முறைமை மற்றும் வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றி இரண்டு பகுதிகளாகப் பூர்த்திசெய்யப்பட்டுள்ள “பாராளுமன்ற சார சங்ஹிதா” ஆய்வுப் புலமை இலக்கிய நூலின் மூன்றாவது தொகுதியைத் தொகுப்பதில் தொடர்பாடல் திணைக்களத்தின் பதில் பணிப்பாளர் என்ற ரீதியில் வழிகாட்டுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்திருப்பது பெரும் பாக்கியம் எனக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எமது இந்தத் தனித்துவமான செயற்பாடு பொது மக்களுக்கும் பாராளுமன்ற முறைமைக்கும் இடையில் காணப்படும் இடைவெளியை இல்லாமல் செய்வதும், ஜனநாயகத்தை மதிக்கும் பாராளுமன்ற அமைப்பை திறம்பட ஆக்குவதற்கும் பாராளுமன்ற தொடர்பாடல் திணைக்களத்தின் பொது மக்கள் தொடர்பை வெளிப்படுத்துவது சக்திவாய்ந்த கருவி என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எச்.ஈ. ஜனகாந்த சில்வா
பணிப்பாளர் (சட்டவாக்க சேவைகள்)/ பணிப்பாளர் (தொடர்பாடல்) (பதில்)

The former Speaker Hon. Shirley Corea has once stated that “A democratic system of governance cannot succeed without the support of the people and their participation. Their support and participation cannot be expected if the principles and policies this system is based on, what is expected of it and how it functions is unknown.”

There are many varieties of democracies. Despite these varieties, the common feature of democratic systems of government is the parliamentary system.

A democratic system of governance cannot succeed without empowering the people about the parliamentary system and giving them an understanding of the political process.

It is stated that even in the Saxon period during the origins of the English Parliament, it was customary for the common people to attend the meetings of the Houses of **"Wise Men"** to consult on government affairs. It is also stated that although they did not participate in the discussions, they expressed their like or dislike to the decisions of the council by way of noise.

Sir Ivor Jennings states ***“Democratic Governments rest upon public opinion. A change in a small section of opinion, representing a few hundred thousand votes in the key constituencies, can bring in a new Government at the next election.”*** Democratic governments depend on public opinion and that public opinion is formed through their awareness.

At one stage, the students of the college are taught as civics, at another time as social studies, and nowadays as citizenship education. Recently this is taught as a unit in university sociology/political science streams.

It is clear that our "Parliamentu Sara Sanhita" refereed academic journal has fulfilled a current need for those who are interested in the parliamentary system and those who study it to present their views and gain understanding.

Given the stated, the Third volume of the "Parliamentu Sara Sanhita" was compiled under 8 key topics under the key theme **Trends of Globalization, Anti-Globalization and Parliamentary Process.** Accordingly, the journal consists of articles covering the topics; **Legislative power and democracy, Well-being of persons**

with disabilities, Women and Youth politics, National Language policy, Mass communication and society, Education and Development, the Virtual public Sphere and Information communication, international relations.

The expectation was to create a participatory political culture in the country as well as to develop the political knowledge of the citizens, to increase their inclusion in the political arena by improving their understanding of the political system, and to educate the public about what kind of people's representative should be elected.

It should be emphasized that it is a great privilege for me to be given the opportunity to guide the third volume of the "Parliamentu Sara Sanhita" refereed academic journal, which has been completed in two parts following the accepted format and guidelines for preparing academic writing, as the Acting Director of the Department of Communication.

I would like to make note here that this unique effort of ours is to eliminate the gap between the public and the parliamentary system, to enforce a parliamentary system that values effective democracy, and to put forth to the society a powerful tool in terms of public relations by the Department of Communication of parliament.

H.E. Janakantha Silva,
Director (Legislative Services) / Director (Communication) (Acting)

පටුන / உள்ளடக்கம் / Table of Content

කොටස 01 / பகுதி 01 / Part 01
ජනමාධ්‍ය සහ සමාජය
வெகுஜன ஊடகம் மற்றும் சமூகம்
Mass Media and Society

01. **Revisiting Professionalism in the Work of Journalists in Transitional Societies : Contextually Relevant Lessons for Sri Lanka** 31
Dr. Mahim Mendis

02. මාධ්‍ය බලපෑම හඳුනාගැනීමේදී මාධ්‍ය පර්යේෂණවල ඇති ශක්‍යතාව 45
මහාචාර්ය අජන්තා හපුආරච්චි

03. **அரசியல் தொடர்பாடலில் சமூக ஊடகங்களின் வகிபங்கு** 53
சூ. யூட் டினேஸ் கொடுதோர்,

04. ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ප්‍රකට වන ජනමාධ්‍ය නිදහසේ යථාර්ථ පිළිබිඹුව 65
මහාචාර්ය සේන නානායක්කාර

05. සමාජ මාධ්‍ය ප්‍රවණතා හමුවේ ආචාර ධර්මීය යථාර්ථය: අවභාවිතය අධෛර්යමත් කිරීම පිණිස යහ භාවිතය ධෛර්යමත් කිරීම 77
ආචාර්ය සෙනේෂ් දිසානායක බණ්ඩාර

06. ශ්‍රී ලාංකේය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍ය පාලන ක්‍රමවේදයේ යථාර්ථය කෙරෙහි මාධ්‍ය නිදහසේ බලපෑම 91
නීතිඥ කළණි ඉරෝෂා ධර්මසිරි

07. අග්‍රාමාත්‍යවරයා ඇතුළු කැබිනට් මණ්ඩලයේ ක්‍රියාකාරිත්වය අධිකරණයෙන් අත්හිටවූ සමයේ ප්‍රවෘත්ති භූමිකාව 105
සුරෝෂන ඉරංග

08. රාජ්‍ය මැදිහත්වීම සහ ශ්‍රී ලාංකේය සිනමා කර්මාන්තයේ ගමන් මග 121
එච්. රවීන්ද්‍ර ප්‍රියන්ත ලාල්

09. **An Investigative Study about the International Media Reporting: Special Reference to China Radio International – Sinhala Service** 133
D.Nayanthara Jayarathne

10. සමාජ මාධ්‍ය, ප්‍රජා සහභාගිත්වය හා පාර්ලිමේන්තුව පිළිබඳ ප්‍රජා සංජානනය. (ෆේස්බුක් සහ යූටියුබ් සමාජ මාධ්‍යයන්ට විශේෂිතව) 145
මොහොමඩ් සකීෆ්, නිසංසලා අබේගුණසේකර, සතුෂ්ක ජයවර්ධන, දිමුතු ජිනසේන

කොටස 02 / பகுதி 02 / Part 02
අධ්‍යාපනය සහ සංවර්ධනය
கல்வி மற்றும் அபிவிருத்தி
Education and Development

11. ශ්‍රී ලාංකේය ජන සමාජය තුළ සමගි සහජීවනය පවත්වාගැනීම සඳහා මානව විද්‍යාවෙන් ලැබෙන ආලෝචනා පිළිබඳ විමසුමක් 163
මහාචාර්ය ප්‍රණීත් අභයසුන්දර, ජී. ඒ. අමිල නුවන් ශ්‍රීශාන්

12. **Challenges in the application of Social Media for Information Marketing in University Libraries: Sri Lankan Context** 175
Dr. A.W.V. Athukorala

13. ගෝලීය ප්‍රවණතා හමුවෙහි අධ්‍යාපනය 193
සම්පත් ගමගේ

14. ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනය තිරසර කිරීම සඳහා ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයේ වැදගත්කම 201
ආර්. එම්. කළිඳු රත්නායක, ආර්. එම්. ඖචිත්‍ය රත්නායක

කොටස 03 / பகுதி 03 / Part 03
අතථ්‍ය මහජන අවකාශය
மெய்நிகர் பொதுவெளி
Virtual Public Sphere

15. අතථ්‍ය මහජන අවකාශය තුළ ලාංකේය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ දිශානතිය පිළිබඳ ඩිජිටල් මානව විද්‍යාත්මක විමර්ශනයක් 215
මහාචාර්ය ප්‍රණීත් අභයසුන්දර, මහාචාර්ය ප්‍රසාද් එම්. ජයවීර, කනිෂ්ක විජයරත්න

16. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජ දේශපාලනික පරිස්ථිතියක් ප්‍රතිස්ථාපනය උදෙසා මහජන අවකාශයේ වැදගත්කම සහ අනාගත අභියෝග 229
නයනා සුරවීර

17. **Mindful Virtual Sphere for Good governance** 245
Dr. Sugath Senarath, Dr. Kalinga Senaviratne

18. **The Virtual Public Sphere and Democracy During Covid-19 Pandemic Period In Sri Lanka: Cases of Government Online Newspaper Readership** 253
Kumesh Prabhashini Gamage

19. **Public Opinion and Political Communication in the context of Virtual Reality** 263
D. D. Nirosha Neranjala Dissanayaka

කොටස 04 / பகுதி 04 / Part 04
තොරතුරු සන්නිවේදනය සහ ගෝලීය සම්බන්ධතා
தகவல் தொடர்பாடல் மற்றும் சர்வதேச உறவுகள்
Information Communication and International Relations

20. **පශ්චාත් ගෝලීයකරණ මාධ්‍ය සහ ග්‍රාහක භූමිකාව** 275
එම්.බී.ආර්.පී. වික්‍රමසිංහ

21. **Necessary improvements to be made to the Act on the Right to Information in Sri Lanka: A Study based on global indicators relating to the Right to Information** 287
M.N.M. Minaz, M.I.I. Ahamed, M.A.F. Ashfa, M.N.F. Azeema, Prof. S.M.M. Mazahir

22. **உலகமயமாக்கலும் சர்வதேச தொடர்புகளும்** 303
பூங்குழலி சிறிசங்கீர்த்தனன்

23. **Rebuilding Sri Lankan Tourism Industry in Post COVID -19 Period** 315
H.P.S.Y. Wijesiri

24. **உலகமயமாக்கம் மற்றும் சர்வதேச தொடர்புகள்** 325
அரசநாயகம்.மிதிலா

ලිපි සම්පාදකයෝ, எழுத்தாளர்கள், Authors

කොටස 01, பகுதி 01, Part 01
ජනමාධ්‍ය සහ සමාජය
வெகுஜன ஊடகம் மற்றும் சமூகம்
Mass Media and Society

01. **Dr. Mahim Mendis**
BA(Hons)SL; MA(Lancaster)UK; M.Phil(Leicester)UK; Ph.D (NUS)
Dr. Mahim Mendis is a Sri Lankan Presidential Scholar and a British Chevening Scholar. He completed his Ph.D in Media Sociology at the National University of Singapore, on a Singapore Government Doctoral Scholarship.
Team Leader in Communication Studies, Department of Social Studies, Open University of Sri Lanka

02. **මහාචාර්ය අජන්තා හපුආරච්චි**
ශාස්ත්‍රවේදී, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය; ශාස්ත්‍රපති, කැලණිය විශ්ව විද්‍යාලය; දර්ශන සූරී, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය; පශ්චාත් ආචාර්ය උපාධිය, හයිද්‍රාබාද් විශ්වවිද්‍යාලය, ඉන්දියාව
කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලයේ ජනමාධ්‍ය අංශයේ හිටපු ප්‍රධානි, සී/ස එක්සත් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර සමාගමේ "දිනමිණ" පුවත්පතෙහි හිටපු නියෝජ්‍ය විශේෂාංග කර්තෘ.

03. **சூ. யூட் டினேஸ் கொடுதோர்,**
இளங்கலைமாணி (சிறப்பு), யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்; முதுகலைமாணி, பாரதி பல்கலைக்கழகம் இந்தியா; விரிவுரையாளர், ஊடகக் கற்கைகள் துறை கலைப்பீடம், யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

04. **මහාචාර්ය සේන නානායක්කාර**
ශාස්ත්‍රවේදී (ගෞරව), ශාස්ත්‍රපති (පර්යේෂණ), දර්ශනසූරී (කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය)
අංශාධිපති, මානවශාස්ත්‍ර අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලය

05. **ආචාර්ය සෙනේෂ් දිසානායක බණ්ඩාර**
විශේෂවේදී (ගෞරව), කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය; ශාස්ත්‍රපති, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය; දර්ශනසූරි, පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය; ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය, සිංහල සහ ජනසන්නිවේදන අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය.
සම්මානනීය සිනමා සහ ටෙලිවිෂන් වෘත්තීයවේදියෙකු මෙන්ම එකී ක්ෂේත්‍ර අරභයා විචාරකයෙකු, ජූරි මණ්ඩල සභිකයෙකු, ශාස්ත්‍රාලයීය පර්යේෂකයෙකු, ප්‍රතිපත්ති සම්පාදකයෙකු, සහ විෂයමාලා විශේෂඥයකු වශයෙන් කටයුතු කරන දෙස් විදෙස් ශිෂ්‍යත්වලාභියෙකි.

06. **නීතිඥ කළණි ඉරෝෂා ධර්මසිරි**
දර්ශනපති (ජන සන්නිවේදන), බී.ඒ. (ගෞරව) ජනමාධ්‍ය, එල්. එල්. බි, පශ්චාත් උපාධි අධ්‍යාපන ඩිප්ලෝමා, පශ්චාත් උපාධි සමාජ විද්‍යා ඩිප්ලෝමා, මානව සම්පත් කළමනාකරණ ඩිප්ලෝමා, උපදේශනය හා මනෝවිද්‍යා ඩිප්ලෝමා, පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය තරුණ සංවර්ධන ඩිප්ලෝමා
ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය, ජනමාධ්‍ය අධ්‍යයන අංශය, ශ්‍රීපාලි මණ්ඩපය, කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය

07. **සුරෝෂන ඉරංග**
ශාස්ත්‍රවේදී (විශේෂ), ශ්‍රීපාලි මණ්ඩපය, කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය; සහකාර පුවත්පත් කොමසාරිස්, ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් මණ්ඩලය,

08. **එච්. රවීන්ද්‍ර ප්‍රියන්ත ලාල්**
ශාස්ත්‍රවේදී (විශේෂ), කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය; පශ්චාත් උපාධි අපේක්ෂක, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය. කථිකාචාර්ය, රත්මලාන විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යායතනය, වෘත්තීය තාක්ෂණ විශ්වවිද්‍යාලය

09. **D.Nayanthara Jayarathne**
B.A (UOC), MBA (China), SLIM.pg.dip, Phd Scholar (China)
Lecturer, Department of Languages and Communication Studies, Faculty of Business and Communication Studies, Trincomalee Campus, Eastern University

10. **මොහොමඩ් සකීෆ්**
ශාස්ත්‍රවේදී (ගෞරව), කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය
සහකාර කථිකාචාර්ය, ජනසන්නිවේදන අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

නිසංසලා අබේගුණසේකර
ශාස්ත්‍රවේදී (ගෞරව), කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය
සහකාර කථිකාචාර්ය, ජනසන්නිවේදන අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

සතුෂ්ක ජයවර්ධන
ශාස්ත්‍රවේදී (ගෞරව), කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය
සහකාර කථිකාචාර්ය, ජනසන්නිවේදන අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

දිමුතු පීනසේන
ශාස්ත්‍රවේදී (ගෞරව), කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය
සහකාර කථිකාචාර්ය, ජනසන්නිවේදන අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

කොටස 02, பகுதி 02, Part 02
අධ්‍යාපනය සහ සංවර්ධනය
கல்வி மற்றும் அபிவிருத்தி
Education and Development

11. **කලාසූරි මහාචාර්ය ප්‍රණීත් අභයසුන්දර**
ශාස්ත්‍රවේදී (ගෞරව), ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය; ශාස්ත්‍රපති, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය; දර්ශනසූරි, ඉන්දියාවේ බරණැස හින්දු විශ්වවිද්‍යාලය; හිටපු අධ්‍යයනාංශාධිපති, මානව විද්‍යා අධ්‍යනාංශය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය; ලේඛකත්ව හා ජනසන්නිවේදනය පිළිබඳ ඩිප්ලෝමා, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය

ජී. ඒ. අමිල නුවන් ශ්‍රීශාන්
ශාස්ත්‍රවේදී (ගෞරව), ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය
පර්යේෂණ සහකාර, මානව විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, මානව ශාස්ත්‍ර හා සමාජීය විද්‍යා පීඨය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය

12. **A.W.V Athukorala**
B.A (Hons: Sociology), University of Peradeniya; M.A (Sociology), University of Peradeniya; MLS (Library and Information Science), Faculty of Graduate Studies, University of Colombo; Ph.D. in Library Science, Wuhan University, PR China
Senior Assistant Librarian, Sri Palee Campus, University of Colombo

13. **සම්පත් ගමගේ**
අධ්‍යාපනවේදී, (ගෞරව), කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය; අධ්‍යාපනපති, කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය; කථිකාචාර්ය, මානව ශාස්ත්‍ර අධ්‍යයනාංශය, සමාජීයවිද්‍යා හා මානවශාස්ත්‍ර පීඨය, ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලය

14. **ආර්. එම්. කළිඳු රත්නායක**
ශාස්ත්‍රවේදී (ගෞරව), භූගෝල විද්‍යා, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය
සහකාර කථිකාචාර්ය, භූගෝල විද්‍යා අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

ආර්. එම්. ඖචිත්‍ය රත්නායක
ශාස්ත්‍රවේදී (ගෞරව), භූගෝල විද්‍යා, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය
කථිකාචාර්ය (ස්ථිර නොකළ), සමාජ විද්‍යා අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

කොටස 03, பகுதி 03, Part 03
අතථ්‍ය මහජන අවකාශය
மெய்நிகர் பொதுவெளி
Virtual Public Sphere

15. **කලාසූරි මහාචාර්ය ප්‍රණීත් අභයසුන්දර**
ශාස්ත්‍රවේදී (ගෞරව), ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය; ශාස්ත්‍රපති, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය; දර්ශනසූරි, ඉන්දියාවේ බරණැස හින්දු විශ්වවිද්‍යාලය; හිටපු අධ්‍යයනාංශාධිපති, මානව විද්‍යා අධ්‍යනාංශය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය; ලේඛකත්ව හා ජනසන්නිවේදනය පිළිබඳ ඩිප්ලෝමා, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය

මහාචාර්ය ප්‍රසාද් එම්. ජයවීර
දර්ශනසූරි, ස්ටොක්හෝම් විශ්වවිද්‍යාලය; ස්වීඩනය.
අධ්‍යනාංශ ප්‍රධානී, ව්‍යවහාරික විද්‍යාපීඨයේ පරිගණක අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය.

කනිෂ්ක විජයරත්න
මානව විද්‍යාව (ගෞරව), ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය

16. **නයනා සුරවීර**
ජනසන්නිවේදන විශේෂවේදි, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය; සමාජීය විද්‍යාපති, ජනසන්නිවේදන, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය; ශාස්ත්‍රපති, සන්නිවේදනය හා ජනමාධ්‍යවේදය, මයිසූර් විශ්වවිද්‍යාලය, ඉන්දියාව; පුරාවිද්‍යා පශ්චාත් උපාධි ඩිප්ලෝමාව, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය; මානව හිමිකම් පිළිබඳ සහතික පත්‍ර පාඨමාලාව, පේරාදේණිය විශ්වවිද්‍යාලය
කථිකාචාර්ය, ශ්‍රී පාලි මණ්ඩපය, කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය

17. **Dr. Sugath Senarath**
The Department of Mass Media, Sri Palee Campus, University of Colombo

Dr. Kalinga Senaviratne
Consultant, Journalism Program, University of the South Pacific, Fiji

18. **Kumesh Prabhashini Gamage**
B.A (Special) in Mass Media, University of Colombo, Sri Lanka; MSSC in Mass Communication, University of Kelaniya, Sri Lanka; PhD (Reading) in Publishing Science, School of Information Sciences, Wuhan University, P.R. China; Certificate in Teaching in Higher Education (CTHE), University of Colombo, Sri Lanka
Lecturer in Department of Mass Media, Sri Palee Campus, University of Colombo

19. **D. D. Nirosha Neranjala Dissanayaka**
Senior Lecturer, Department of Mass Media, Sri Palee Campus, University of Colombo

කොටස 04, பகுதி 04, Part 04
තොරතුරු සන්නිවේදනය සහ ගෝලීය සම්බන්ධතා
தகவல் தொடர்பாடல் மற்றும் சர்வதேச உறவுகள்
Information Communication and International Relations

20. එම්.ඩී.ආර්.පී. වික්‍රමසිංහ
ශාස්ත්‍රවේදී (විශේෂ), කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය; පශ්චාත් උපාධි අපේක්ෂක, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය.
මානව සම්පත් සංවර්ධන නිලධාරී, මිනිස්බල සහ රැකිරක්ෂා දෙපාර්තමේන්තුව

21. **M.N.M. Minaz**
Exemplary Youth Leaders Fellowship, Zam Zam Foundation

M.I.I. Ahamed
Exemplary Youth Leaders Fellowship, Zam Zam Foundation

M.A.F. Ashfa
Exemplary Youth Leaders Fellowship, Zam Zam Foundation

M.N.F. Azeema
Exemplary Youth Leaders Fellowship, Zam Zam Foundation

Prof. S.M.M. Mazahir
Department of Islamic Studies, South Eastern University of Sri Lanka

22. **பூங்குழலி சிறிசங்கீர்த்தனன்**
இளங்கலைமாணி (தொடர்பாடல் கற்கைகள்), கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் (திருகோணமலை வளாகம்); முதுகலைமாணி (வெகுசன ஊடகத்துறையியல்) கொழும்பு பல்கலைக்கழகம் (ஸ்ரீ பாளி வளாகம்); விரிவுரையாளர், ஊடகக்கற்கைகள் துறை, கலைப்பீடம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

23. **H.P.S.Y. Wijesiri**
B.A. (Hons.) in Development Studies (Kelaniya), Dip.in GIS and RS (USJP)
Assistant Lecturer, Department of Geography, University of Kelaniya

24. **அரசநாயகம் மிதிலா**
இளங்கலைமாணி (அரசியல் விஞ்ஞானம், பொது கொள்கைகள்) கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்.

කොටස 01

ජනමාධ්‍ය සහ සමාජය

பகுதி 01

வெகுஜன ஊடகம் மற்றும் சமூகம்

Part 01

Mass Media and Society

Revisiting Professionalism in the Work of Journalists in Transitional Societies: Contextually Relevant Lessons for Sri Lanka

Dr. Mahim Mendis
Team Leader in Communication Studies
Department of Social Studies
Open University of Sri Lanka

mahimmendis@gmail.com

Abstract

Taking its point of departure in the sociological explanations on 'professionalism', this article deals with the practice of professional journalism in developing countries, with institutions in transition from traditionality to modernity. This is done with reference to constraints faced by them in subscribing to attributes of professionalism which can be objectively defined. Accordingly, the focus is on attributes which become contentious in journalism as a profession, with its practitioners being compelled to interact with a host of culturally rooted organizational constraints peculiar to their occupational situation[1].

Such peculiarities are seen within attributes such as freedom, independence, autonomy and occupational membership in journalism as they come into conflict with the interests of micro and macro social forces more often than in other professions, i.e., interests of media proprietors, political elites and pressure groups etc. which are beyond the control of the occupational group.

Key Words: Professionalism, Freedom of Expression, Professional Independence, Autonomy and Occupational Membership

Introduction

Section A of this article discusses 'professional freedom' in the context of the established order in transitional societies, since by freedom in journalism we refer to freedom of expression which is made possible for the practitioners by the socio-political system in existence and not by his or her professional association unlike in other professions like medicine, architecture and law etc. Similarly, 'professional independence' is viewed in the context of the need for journalists to depend on formal organizations which is said to create constraints in exercising independent judgement (LeRoy, 1973; Soloski, 1989). This affects the attribute of 'autonomy' which is in fact a sine-qua-non for the sustenance of the Fourth estate in fledgling democracies like Sri Lanka. The relevance of 'occupational membership' is another key factor discussed, since it is seen to operate at a fluid level in journalism, both with regard to definition and

1 Passin, H (1963) Journalists in transitional societies depend upon the particular tradition within which they work, and situations they confront at particular stages of their country's development (p. 122).

practice. Section (B) discusses problems relating to determinants of professional status in transitional societies.

While focusing attention on the wide implications arising from the conceptual framework of 'profession' itself, this article holds that difficulties in universal application should not be a justification for those within and outside the profession to define the status of journalists in haphazard ways.

(A) The Rationale For Professional Journalism

It needs to be emphasized that by describing themselves as 'Professional Journalists', journalists should carry with them a number of attributes that make their vocation a professional one[2]. Of them, the respect for public interest is fundamental to journalistic work, since a professional owes the public not only his own honourable conduct, but also responsibility for the discipline of wayward brethren (Znaniecki, 1940; & Moore, 1970). According to Curran (1991: 90), a professional vocation is not a mere occupation since it also demands a union between professional self-interests and the public interests. Similarly, it was held by Willis (1991: 03), that the task encountered by each journalist is a daunting one since within the field, they need to see the forces before them as challenges to overcome through conscientious work. In being conscientious, a professional need to be diligent and scrupulous in conforming to professional standards since his conduct is taken by his peers and by at least part of the laity as reflecting not only his personal standards or lack of them but also those of his profession (Moore, 1970: 240).

While professionalism universally demands dedication on the part of practitioners to such attributes, what is it that hinders its realization in transitional societies? Is the prevailing socio-political, economic and cultural order a barrier to the realization of professional excellence which demands dedication to a set of apolitical standards? Or else is the practice of journalism itself, with demands arising from socialization, a key barrier? Although these questions cannot be answered with equal ease in the way they are often raised, it can be held that inappropriate use of freedom has had its own cost in transitional societies, thus undermining its own capacity to educate the citizenry on the basic standards essential for a civil society (Pye, 1963: 70).

As argued by Curran and Seaton (1989: 03), today the press exercises a massive power, but it is more than ever a power without responsibility. This phenomenon should awaken social reformers in transitional societies since overwhelming power without responsibility would only pave the way for overall anarchy. Such a power would also facilitate the on-going process of disorganization and disintegration that is becoming rampant in many transitional societies under different political systems[3].

2 Max Weber (1947), referred to journalists as belonging to a set of pariah caste, lacking a fixed social classification.

3 Kalter, J. (1983), explains how irresponsible use of press freedom in South Asian countries like Pakistan causes ethnic/language riots (p.14). Likewise, Ungar (1990), discusses how governments that operate in the public's best interest too are brought down in the Third World through such practices.

Arising from such illegitimate tendencies, if anarchy is what we often witness, there is no doubt that legitimate behaviour is a priority within organizational settings relating to journalistic work. This can be achieved if the efforts of those who are expected to operate with professional discipline can be purposefully re-harnessed since order together with service consciousness are inbuilt characteristics of professionalism (Durkheim, 1957; Marshall, 1963; Carr-Saunders, 1964; Parsons, 1968; Roshco, 1975; and Soloski, 1989). As held by Parsons (1968), in contrast to the non-professional, the professional is motivated less by self interests and more by the impulse to perform maximally. Moreover, unlike the nonprofessional who dilutes the quality of his commodity or services to fit the size of the clients fee, the professional cannot do so, since he should in 'all circumstances' provide 'maximum caliber service'. Although in journalism, what is known as 'maximum caliber service', would not find objective interpretation, journalists as professionals should nevertheless strive to preserve the sanctity of their cultural products.

These eminent sociologists also subscribed to the view that professionalism would continue to be a positive force in social development and transformation since it has the capacity to stand against the excesses of both Laissez-faire individualism and State collectivism. It needs to be acknowledged that these new socio-political trends should be restrained at times in transitional societies if stability and peaceful co-existence are to be safe guarded. We can reason therefore in defense of professionalism, that democracy as a system of government demands an effective system of checks and balances over all its subjects, including the Fourth Estate[4].

This article is confined to the general status of professional attributes in the context of journalism as a profession.

A.1 Professional Freedom in the Context of the Established Order in Transitional Societies

Journalists are commonly accused that there is among them a growing tendency to engage in irresponsible and fanciful explanations. As LeRoy (1973) remarks a form of melodramatic cynicism towards life has come to be a practice established by more and more journalists. This is a major problem in transitional societies since their contributions may not always facilitate the process of social development as against social decline. As argued by Altschull (1984) what is in fact contentious is not the capacity of journalists to use media power freely but the manner in which this power is exercised. In this context, one can reason, that although power holders in the Third World have been repressive of the media in safe guarding their positions, journalists too have contributed towards a climate of repression through irresponsible use of freedom. This may have prompted the MacBride Commission (1980) to raise the question as to why the media cannot use its power to free men from distrust and fear and to assert their unshakeable

4 O'Neill (1990) argues that modern democracies are not and cannot be neutral or unconcerned about the regulation of mediated communication. According to him, complete non-interference with communication is impossible and minimal regulation of communication may not constitute minimal interference (p. 178).

opposition to all forms of war and violence which have paralyzed societies of the Third World. It was also the position of Schramm (1964) with regard to these societies that mass media can enforce social norms, can help form tastes, can confer status on individuals and issues, and also facilitate the two-way flow of information and opinion required for development as nations. However, it also implies that if journalistic freedom is not used wisely the effects could very well be socially destructive (White, 1994). If the consequences are negative, it is reasonable to argue that the communicators should take a fair share of the responsibility since the message is their own product.

It is also a part of the crisis in Third World societies that its ardent defenders of democracy have subscribed to the view that freedom of expression should be granted an unqualified definition (Wijesinghe, 1991). This often results in a situation where those with totalitarian tendencies too enjoy the same freedom and thereby work against the democratic state and its related institutions essential for the sustenance of the system. This has often been the case with regard to countries like Sri Lanka in South Asia, where the democratic system has often been re-defined by those committed to extra parliamentary means of toppling the system.

As against deviant tendencies of politically motivated groups, a question which is often raised is whether those who are not committed to democratic values be permitted to use democratic freedoms at all to destroy democracy (Athulathmudali, 1990). Contextually, we could reason that the erroneous assumptions held by journalists as well as by the people concerning their fundamental freedoms are mostly due to the fact that democracy is an alien political culture in transitional societies (Ungar, 1990: 390). Adding more to this complexity there are those who inadequately appreciate that fundamental freedoms are ensured by the costly commitment of their countries to the relatively new culture of democracy. Interestingly, it could be proved historically that in these very societies the people were subjected to barbaric forms of punishment for criticizing their traditional power holders such as native kings, chieftains and even their henchmen, until a rational judicial system was introduced by the colonial powers not more than a century ago (De Silva, 1980).

With this background in view, it is argued through this article that there is a moral obligation on the part of journalists to exercise their freedoms in a professionally responsible manner. Accordingly, professional freedom should be viewed in the context of servicing the needs of the entire public, since this as a concept is inter-woven with the concept of public interest (Soloski, 1989; & McQuail, 1994). Such a commitment on the part of professionals would help to prevent the perpetuation of hostile expectations of groups that fight for their own survival at the expense of overall social development and stability in Third World societies. It needs to be stressed that those who aspire for professional status need to liberate themselves from such reactionary clutches if freedom in journalism is to be sustained.

A.2 Professional Independence in the Context of Formal Organisations

At the micro-organizational level, another dimension to the problem of professionalism is provided by the culture of bureaucratic control in transitional societies. Although Max Weber (1947) considered professionalization and bureaucratization as expressions of increasing rationalization of Western civilization, this position is greatly constrained with regard to the journalistic profession. This is so since journalists unlike other professionals are compelled to be dependent on formal organizations for a 'livelihood'.

It can be argued that Weber's position remains questionable within transitional societies since corresponding principles such as equality and meritocracy which facilitate rational conduct in organizations are not adequately rooted in them. With regard to media bureaucracies, what is often evident in countries like Sri Lanka is the artificial perpetuation of class divisions among journalists. In this context it is noteworthy that the professionally significant positions are held constantly by those of the privileged classes, who aspire to safeguard the status-quo at whatever cost. As stated by Weiner (1984: 173) with reference to the situation in South Asia, caste and kinship ties and above all, factional affiliations[5] related to the need for status and prestige or to the desire for material rewards have been crucial factors in organizational conduct. It can be held that in media bureaucracies these are inbuilt constraints towards professional independence with a distinct professional culture since the members by nature are unwilling to pursue professional objectives that will unite the community. This also explains the rationale for conflicting associations of journalists, whose principles and objectives are quite often incompatible with one another.

Another argument arising from bureaucratization relates to the modern wave of managerialism which is taking hold of power in both modern and in transitional societies. Although managerialism in countries like Sri Lanka does not indicate evidence of power dispersion as in the West, the implications of this trend are nevertheless felt in these societies at the micro-organizational level[6]. This is due to the fact that journalistic work has not only become equally fragile, but unlike in other professions they have also become subservient to the organized power of non-professional superordinates through dependence on formal organizations. As stated by Nettle (1967) they also have had to subscribe to the dominant ideologies propagated by their superiors. This helps to create an environment of hostility not only between professional and non-professional persons in media bureaucracies, but divisions of a more intricate nature between professional superordinates and professional subordinates, and also between professional subordinates subscribing to different ideologies (Bendix, 1971). Such divisions within formal organizations have a direct bearing on their capacity to be independent

5 Wijesinghe (1991) points out with regard to Sri Lankan journalistic practices, that whims and fancies and personality cults of particular political interests have for so long been assumed to be the raison d' etre of the media (p.6).

6 According to Mills, C. W (1956) most professionals are now salaried employees, much professional work has become divided and standardized and fitted into new hierarchical organizations of educated skill and service, intensive narrow specialization has replaced self-cultivation and wide knowledge: assistants and sub-professionals perform routine, although often intricate tasks, while successful professional men become more and more the managerial type (p. 112).

as a community. This is because what comes to govern the professional group is a culture of divisiveness and segmentation (Hirsch, 1977). While this phenomenon undermines the capacity for social control within the professional group (LeRoy, 1973), it also prevents them from exercising their professional independence in facing up to the challenges imposed by the national political leadership in transitional societies (Ansah, 1985; & Liyanage, 1993).

At the macro-organizational level, Johnson (1972) points out that professional independence has presented two profiles to the social scientists. The first profile promises a structural basis for a free and independent citizenry in a world threatened by bureaucratic tyranny. The second is a threat to freedom harboured by the professions themselves. The first carries with it the responsibility in independently interacting with the world, without being unduly influenced by pressure groups within the system (Fox, 1988). This also means that the inability of journalists to use their independence to fearlessly communicate[7] would only facilitate organizational tyranny, by those holding power, generally cut off from the masses whom they are supposed to serve. In this context, if journalists play their professional role both independently and responsibly, their work will have a liberating influence on the people (Schramm, 1964: 44).

The second profile which sounds a threat to freedom of the masses, serves as a warning to Third World societies. It suggests that professionals dealing with the process of disseminating news and information should be able to function with independence within their organizations. It needs to be clear that independence carries with it increasing professional responsibility. In this context, the masses do expect professional journalists to play a more humane role as against the impersonal role played by other professionals and bureaucrats within the prevailing order. This has the capacity to eliminate resistance to both individual and social system change which is often encountered by those implementing national development policies in transitional societies (Jayaweera and Amunugama, 1987).

A.3 The Autonomy of the Fourth Estate[8]

To what extent is this notion accepted in the Third World? Even in the West there were scholars like Laski (1948) who held the view that debilitating individualism is fostered by the existing professional institutions. Laski even went a step further by taking up the position that this threat could be countered by the creation of a great corporation under government control. The manner in which corporations have dominated the cultural landscape in the critical discussion of public affairs has been addressed by Golding and Murdock (1991).

However, with regard to transitional societies, propositions which favour government control need to be viewed with increasing caution since there is an inbuilt tendency even on

7 Lerner, D (1967) points out that if the press abandons its critical role, it not only turns its back on its own potential development as a social institution, but it also deprives the whole society of a most important

8 The press as a Fourth Estate or a fourth branch of government predates the American Revolution, tracing its origins to Thomas Macauley, who maintained that the gallery in which reporters sit in Parliament has become a fourth estate of the realm.

the part of those subscribing to democracy to believe that centralization of work and organized dependence on power are logical answers towards restoration of stability and order in these societies. For instance, when the Government took over the first ever large scale newspaper organization in Sri Lanka, the Lake House Group, Mrs. Sirimavo Bandaranaike/the then Prime-Minister, defended the policy of her government by quoting a speech made by the Singaporean Prime-Minister, Lee Quan Yew, to the IPI in 1971, which dealt with this subject as follows:

> "What role would men and governments in new countries like the mass-media to play? I can answer only for Singapore. The mass-media can help to present Singaporean problems simply and clearly, and then explain how, if they support certain programmes and policies, these problems can be solved. More importantly, **we want the mass-media to reinforce, not to undermine** the cultural values and social attitudes, being inculcated in our schools and universities.
>
> Foreign agencies from time to time use local proxies to set-up or buy into newspapers, not to make money, but to make political gains by shaping opinions and attitudes. My **colleagues and I have the responsibility to neutralize their intentions.**
>
> In such a situation, freedom of the press, freedom of the news-media, **must be subordinated** to the over-riding needs of the integrity of Singapore." (Lee quoted by Bandaranaike, 1973; emphasis added).

This reveals that the previously held proposition concerning the potential of government-controlled corporations has been carried to its logical conclusion in post -colonial states like Sri Lanka and Singapore by its political leadership. Such tendencies have collectively negated the potential of professional autonomy of journalists as a positive force in social development. This damages the process of professionalization of new occupations like journalism in transitional societies (Golding, 1977).

It is however counter-reasoned by those who are sympathetic to centralized institutions that such a situation has not arisen out of nothing. According to them, Third World leaders who are committed to democratic freedoms face a different set of challenges from those faced by their First World counterparts who function within a relatively more stable pluralist culture of peaceful co-existence. It is in this context that even passionate defenders of liberty in these societies such as Jawaharlal Nehru of India, rejected the Libertarian notion that the right of free expression should be unlimited. As stated by Eugene Smith (1958), it was Nehru's position that states must be armed with the authority to deal with dangerous language in the press since words alone may produce grave international situations. Such statements have had a powerful influence on democracies in the Indian sub-continent like Sri Lanka, where newspapers function entirely as monopolies of those holding power and those who are related to the seats of power.

In defense of autonomous power, Carr-Saunders and Wilson (1964) held the view that professions stand like real rocks against the crude forces that threaten steady and peaceful evolution, and also the family, the church and the university. Extending this argument at a macro-level, Lynn (1963) maintained, that through their international associations, the professions provide an important channel of communication with the intellectual leaders of other countries. While accepting the validity of such positions, we need to examine again as to how they relate to the context of transitional societies since a profession without autonomous power cannot perform such a task with credibility. As often seen, ideologically conflicting positions put forward by journalists drive governments in fledgling democracies into the offensive against so called national and international conspiracies (as made evident through the speeches of leaders like Bandaranaike and Lee, which were referred to earlier). In these countries, politically incompatible sentiments have often helped to justify direct state interference in numerous ways. i.e., taking over of newspapers to the government and through the appointment of official censors (competent authorities) under emergency regulations (Liyanage, 1993). Such actions continue to undermine the scope of professional autonomy while negating the assumption that only the professionals are competent to monitor the work of professionals (LeRoy, 1973).

A.4 The Significance of Occupational Membership and Professional Organisation

Most of the traits that make professions sociologically stimulating grow from the notion of community[9]. As addressed in relation to the situation of journalists it has been held by Johnstone, Slawski and Bowman (1976) that professional orientations among journalists are related to their patterns of social relationships. In journalistic work, these relationships need to be accommodative in spirit since professional freedom to express oneself is bound to bring forth a host of sentiments that would not be of the same wavelength with others. It is such sentiments which are seldom appreciated within a spirit of pluralism in transitional societies, with issues addressed through media often falling into the realm of personal accusations inspired by disunity within the group.

With regard to occupational membership, it was held by Durkheim (1957) that the breakup of the traditional moral order initiated by the fragmenting division of labour would be rectified only in one way. That is by the formation of moral communities based on occupational membership, bringing cohesion to a society lacking in stability. This position directs our attention to the comparatively disorganized nature of professional relationships in transitional societies, arising from the fact that the breakup of their systems has not been replaced by new communities based upon such membership. Ironically, with regard to journalism, what is in fact evident is the emergence of rival groupings with conflicting expectations concerning

9 In the context of chronic problems faced by media as social institutions, Stepp (1990) reasons that in searching for solutions, we might well draw on an on-going understanding of the field to advance a model that places more responsibility where power is: in the body of professional journalists (p.200).

the professional mission itself, and on the manner in which freedom of expression should be exercised, i.e. The sympathy of a large number of Sri Lankan journalists to political parties which believe in the Socialist Model of communication such as the Communist Party of Sri Lanka (CPSL) and the Lanka Samasamaja Party (LSSP) as well as to groups that do not believe in political pluralism such as the Marxist Peoples Liberation Front (JVP).

However, it was the contention of Goode (1980), that professionals, as against nonprofessionals, are bound by a sense of identity and that its members should share values in common. With regard to its realization, it was pointed out by Johnstone, Slawski and Bowman (1976: 124), that values are shaped by common experiences of its members. Although this does not mean that professionalism demands a commitment to a common ideology, it nevertheless implies that such values enhance peaceful co-existence among those with conflicting ideological expectations. This is fundamental for the growth of professional organizations. Among the others who shared this view were Tawney (1921) and Parsons (1954). Tawney maintained that in an acquisitive society, community interests have been subverted by the primacy of individual self-interests, and that professionalism was the major force capable of subjugating rampant individualism to the needs of community. Parsons (1954) held that professions are actuated by the common good, and that professions were still to be distinguished by their collective orientation rather than self-orientation.'

(B) Problems Relating to Determinants of Professional Status in Transitional Societies

What specifically constitutes professional status in journalism has not been a question that has enabled sociologists to reach consensus, since characteristics as well as the evolutionary processes in journalistic work are very much culture bound. Also as stated by Altschull (1984: 146) this problem is even more complex in transitional societies, since journalism in the contemporary sense of the word did not exist in them before the colonial conquerors arrived. Similarly, the complexity of definition is equally acute even in modern societies, when it comes to issues relating to professional practice (Johnstone, Slawski and Bowman, 1976; & Murdock and Golding, 1991).

Apart from these constraints, it is clear that a profession which has developed over a number of years, with a distinct professional culture in a modern society, could be introduced within a different socio-cultural setting through political and administrative reforms. This is what happened in the case of crown colonies. In a way it is similar to the culture of the Westminster model of government, with its long evolutionary process in England, which came to be introduced in the colonies within a short period of time. This does not mean that the spirit of such ideological traditions could also be established similarly, since it is something that should naturally evolve.

Throwing some light into the determinants of professional status, Johnson (1972) tempers this controversy a bit with his introduction of two broad types, labelled as the Trait and

the Functionalist Models of professions. It could be said that both these dimensions have their own validity in recognizing inadequacies relating to professionalism, since they enable us to treat those issues which need to be addressed in the journey towards professionalization. The Trait model has not been favorably considered by sociologists like Everett Hughes (1958), who frowns at the question as to what constitutes a profession. This is due to their pre-occupation with circumstances that make one a professional occupation. However, professionalism in transitional societies needs to be guided by the distinct traits of professions in modern societies since those who aspire to become professionals in them are entering into an entirely new order of occupational conduct, rooted outside their geo-cultural settings. Apart from it, sociologists focusing on transitional societies cannot afford to subscribe so easily to the Functionalist model since they haven't had the experience of processual development, defined as the 'natural history of professionalism' (Caplow and Wilensky, 1964). In this context, we need to be guided more by the Trait model, since transitional societies need to operate within a conceptual framework which is acceptable not merely to themselves, but also to their counterparts at a universal level. This is so, since professional recognition comes to be granted by those outside through fulfilment of criteria that can be broadly defined (Johnson, 1972).

In defining the characteristics of professions, the explanations granted by Hall (1968), throw much light into our understanding of the Trait approach. Explaining that all professions typically revolve around the professional model, he refers to the contribution made by Vollmer and Mills (1966) concerning the process of professionalisation. Accordingly, reference is made to Structural Attributes that constitute professional occupations as follows:

(01) The creation of a full-time occupation (as a reaction to the needs of society),

(02) The establishment of a training school (to reflect on the efforts of early leaders to improve the lot of the occupation),

(03) The formation of professional associations (with a view to define more clearly the exact nature of the professional tasks, to eliminate practitioners who are deemed incompetent by the emerging professionals and to secure licensing laws and protection from competing occupations),

(04) The formation of a code of ethics, (since such a framework is needed to deal with both internal (colleague), and external (clients and public) relations, meant to be enforced by the professional associations themselves and are ideally given legal support). (Hall, 1966: 92).

Apart from the Structural Attributes connected with the Trait Approach, LeRoy (1973), also refers to a number of Attitudinal Attributes that should inspire the work of professionals. These attributes are closely related to the Structural Attributes and would naturally flow from a professionally minded community, as against, from a nonprofessional community. As listed by LeRoy:

(01) The professional uses his professional organization or group as his principal reference group. The goals and aspirations of the professional are not those of a particular employer or one's local status in the community; his allegiance is to the field.

(02) The professional has a belief in public service. The professional's purpose is to serve the public good. He is altruistic.

(03) The professional possesses a sense of calling about the field. He practices his profession because he feels a deep commitment, and this sustains him through periods of training and times of stress.

(04) The professional possesses a feeling of autonomy. The professional makes his decisions and id free to organize his work (LeRoy, 1973: 253)

When all these attributes are taken together, it can be maintained that the creation of a fulltime occupation as a reaction to the needs of society should inculcate in the practitioners a belief in service to the public. This establishes the idea of indispensability of the profession. It also implies that the work performed would benefit both the public as well as the practitioners. Formation of professional associations will help to provide members a major source of ideas and judgements. For example, with regard to issues arising from the formal organizational structures that journalists work for. Similarly, the Structural Attribute of professional training is intricately linked with the belief in self-regulation since unprofessional conduct would reflect incompetence and indiscipline on the part of practitioners.

Conclusion

This chapter provides a rationale for new professions like journalism in transitional societies to be discussed in terms of the ideology of professionalism as rooted in the West. It is implied that although journalists in transitional societies display familiarity with terminology relating to professionalism, what is fundamentally lacking is evidence of corresponding attributes without which practitioners would not be able to emerge as a distinct professional group.

Therefore, in analyzing the characteristics of journalists in these societies, it is proposed that the Trait model (Vollmer and Mills, 1966; Hall 1968; Johnson, 1972 & LeRoy, 1973) is comparatively more viable than the Functionalist approach to the study of professions.

This is due to the fact that the former stresses specifically on the attributes that make one a profession, whereas the Functionalist model is more suitable for those countries that possess a long history of professionalism. This article analyzed the case for professionalism in journalistic work; a discussion pursued since journalism as a profession in Sri Lanka is fundamentally inspired by progressive features of Western Colonialism[10], as much as the

10 As Passin (1967) points out, rise of journalism in the under-developed world is exclusively the result of Western influence. Accordingly, in some cases the colonial government itself published journals, sometimes to encourage modernization, and the acquisition of the metropolitan civilization (p.97). This is entirely reflective of the origins of journalism in Sri Lanka.

Westminster Model of Parliamentary democracy, which have been burdened by tendencies of the traditional moral order rooted in autocracy.

References

- Altschull, H. (1995), Agents of power, London: Longman.
- Caplow, T. (1964), The sociology of work, Minneapolis: University of Minnesota Press.
- Carr-Sounders, A. and Wilson, P. (1964), The Professions, London: Oxford University Press.
- Curran, J. and Seaton, H. (1997), Power without responsibility, London: Fontana.
- Curran, J. and Myung-Jin Park (eds.) (2000), De-westernising media studies, London: Routledge.
- Curran, J. (1991), "Re-thinking the media as public sphere", in P. Dahlgren and C. Sparks (eds.), Communication and citizenship, London: Routledge
- Curran, J. (1998), "Crisis of public communication: a reappraisal", in T. Liebes and J. Curran (eds.), Media, ritual and identity, London: Routledge.
- Durkheim, E. (1933), The division of labour in society, New York: Free Press.
- Fishman, M. (1980), Manufacturing the news, Austin: University of Texas press.
- Guedes, O. (2001), "Book review on de-westernizing media studies by J. Curran and M.J Park", European Journal of Communication, Vol. 16 (03): 379-381.
- Gusfield, J. (1970), Protest, reform and revolt: A reader in social movements, New York: John Wiley.
- Gans, H. (1992), "Multiperspectival news", in E. Cohen (ed.), Philosophical issues in journalism, New York: Oxford University Press.
- Gieber, W. (1964), "News is what newsmen make it", in L. Dexter and D. White (eds.), People, society and mass communication, Glencoe, Ill: Free Press
- Glasser, T. (1992), "Professionalism and the derision of diversity: The case of the education of journalists", Journal of communication, No. 42 (01): 131-140.
- Gunaratne, S. (1970), "Government-press conflict in Ceylon: Freedom versus responsibility", Journalism Quarterly, 47: 530-543.
- Gunaratne, S. (2000), Handbook of the media in Asia, Sage: London.

- Gurevitch, M. and Blumler, J. (1990), "Political communication and democratic values", in J. Litchenberg (ed.), Democracy and the mass media, Cambridge: Cambridge University Press.
- Habermas, J. (1989/1962), The structural transformation of the public sphere, Cambridge, MA: MIT Press.
- Habte, A. (1983), "The mass media role in the Third World", in L. Martin and A.
- Chaudhary (eds.), Comparative mass media systems, New York: Longman.
- Hackett, R. (1984), "Decline of a paradigm: Bias and objectivity in news media studies", Critical studies in mass communication, 1: 229-259.
- Hackett, R, and Yuezhi, Z. (1996), "Journalistic objectivity and social change", Peace Review, 8, 1: 5-11
- Hall, R. (1966), "Professionalization and bureaucratization", American sociological review, Vol. 33 (01): 92-104.
- Hall, S. (1985), "Signification, representation, ideology: Althusser and the post structuralist Debates", in Critical studies in mass communication, No.02: 91-114.
- Hulugalle, H. (1960), The life and times of D.R Wijewardene, Colombo: Associated Newspapers of Ceylon Limited
- Husband, C. (1998), "Differentiated citizenship and the multi-ethnic public sphere", Journal of International Communication, 5 (1 and 2): 122-133.
- Hutchins, R. (1974), Commission on freedom of the press: A free and responsible press, Chicago: University of Chicago Press.
- Johnson, T. (1972), Professions and power, London: Macmillan.
- Johnstone, J, Slawski, E. and Bowman, W. (1976), The news people: A sociological portrait of American journalists and their work, Urbana: University of Illinois Press.
- Laski, H. (1948), Liberty in the modern state, London: Unwin Books.
- Lent, J. (1982), Newspapers in Asia: Contemporary trends and problems, Hong Kong: Heinemann Asia.
- Lent, J. (1984, October-December), "Re-structuring of mass media in Malaysia and Singapore – Pounding in the Coffin nails?", Bulletin of Concerned Asian Scholars, pp. 26-35.
- LeRoy, D. and Sterling, C. (1973), Mass news, practices, controversies and alternatives, Englewood Cliffs: Prentice Hall.
- Liyanage, G. (1993), Taming of the press in Sri Lanka, Colombo: Godage Brothers.

- Lowery, S. and De Fleur, M. (1988), “The agenda setting function of the press: Telling us what to think about”, Milestones in mass communication research, New York: Longman.
- Manning, P. (1982), “Organizational work: Structuration of environments”, British Journal of Sociology, (33): 118-34.
- Marshall, C. and Rossman, G. (1989), Designing qualitative research, London: Sage.
- McQuail, D. and Windahl, S. (1981), Communication Models, London: Longman.
- McQuail, D. (1994), Mass Communication Theory: An Introduction, London: Sage.
- Parsons, T. (1968), Professions, International Encyclopedia of Social Sciences, New York: Macmillan.
- Passin, H. (1973), “Writer and the journalist in the transitional society”, in L. Pye (ed.), Communication and political development, Princeton: Princeton University Press.
- Pye, L. (1963), Communications and political development, Princeton: Princeton University Press.
- Schramm, W. (1964), Mass media and national development: The role of information in developing countries, Stanford, CA: Stanford University Press.
- Schudson, M. (1996), “The sociology of news production re-visited”, in J. Curran and M. Gurevitch (eds.), Mass media and society, London: Edward Arnold.
- Shoemaker, P. (1991), Gatekeeping, London: Sage.
- Sigal, L. (1973), Reporters and officials, Lexington, MA: D. C Heath.
- Soloski, J. (1989), “News reporting and professionalism: Some constraints on the reporting of news”, Media, Culture and Society, (11) 3: 207-228.
- Stepp, C. (1990), Access in a post social responsibility age, in J. Litchenberg (ed.), Democracy and the Mass Media, Cambridge: Cambridge University Press.
- Tawney, R. (1921), The acquisitive society, London: Macmillan Press.
- Udagama, N.D. (1996), “Freedom of expression and media freedom”, in E. Nissan (ed.), Sri Lanka: State of human rights 1995, Colombo: Law and Society Trust.
- Vollmer, H. and Mills, D. (1966), Professionalization, New Jersey: Prentice Hall.
- Weber, M. (1948), “Politics as a vocation”, in H. Girth and C. W Mills (eds.), Max Weber: Essays, London: Routledge and Kegan
- Znaniecki, F. (1940), The social role of the man of knowledge, New York: Colombia University Press

The Importance of Media Research in the Identification of Media Impact

Prof. Ajantha Hapuarachchi
University of Colombo

ajanthahapu@gmail.com

Abstract

If someone here the word "Innovation", immediately it gives the meaning as new creation or new investigation. But very few knows it as a new ideology or view. Is research also not mere a innovation? Innovation is a one goal of sustainable development. This concept is link with the communication for development since 1970. It is very important that social responsibility and media responsibility link one another when media messages go in to the people.

When media became as print and electronic after several decade, it was not shrink media research methods interconnected it. But currently when media increasing and digitalization it has become profitable business. Therefore, it seems the media market does not responsible and accountable for the people or society. Media research made protection to rule for that status in the past. But today it becomes as a market transaction. This research paper's main idea is to observe that past and present aspect of media research.

Key words: Research, Social evolution, Observation, Referendum

මාධ්‍ය බලපෑම හඳුනාගැනීමේදී මාධ්‍ය පර්යේෂණවල ඇති ශක්‍යතාව

මහාචාර්ය අජන්තා හපුආරච්චි
කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය

ajanthahapu@gmail.com

සංක්ෂේපය

නවෝපාදනය යන්න ඇසූ සැණින් කෙනෙකුට ක්ෂණයකින් ඇතිවන හැඟීම නව නිර්මාණ හෝ නව සොයාගැනීමක් යන්න විය හැකියි. එහෙත් නව දෘෂ්ටිවාදයක් නව ආකල්පයක් යනු නවෝත්පාදනයක් ලෙස දකින්නේ අතළොස්සකි. පර්යේෂණයක් යන්න ද හුදෙක් නවෝත්පාදනයක් නොවන්නේද? නවෝත්පාදනය යන්න ධරණීය සංවර්ධන අරමුණුවල ද එකකි. මෙම සංකල්පය 1970 කාලයේ පටන් සංවර්ධනය සඳහා වන සන්නිවේදනය හා බැඳුණකි. එය වඩාත් වැදගත් වන්නේ මාධ්‍ය සංදේශ ජනතාගතවීමේදී සමාජ වගකීම හා මාධ්‍ය වගකීම යන දෙකම එකිනෙක හා බැඳෙන්නේ මාධ්‍ය පර්යේෂණ හා සම්බන්ධව වන බැවිනි. මාධ්‍ය ජනමාධ්‍ය ලෙස මුද්‍රිත හා විද්‍යුත් වශයෙන් ජනගත වී දශක ගණනාවක් ගියද ඒ හා බැඳුණු පර්යේෂණ ක්‍රමවේද ගිලිහුණේද නැත. එහෙත් සමාජ පරිණාමයත් සමග මාධ්‍ය බහුලීකරණය වීමත් වර්තමානයේ අංකිත තාක්ෂණයට පත්වීමත් නිසා එය ලාභ උපයන ව්‍යාපාරයක් බවට පත්වී ඇත. ඒ නිසා වෙළඳපොළ මාධ්‍ය සමග මේ ව්‍යාපාරය සමාජය නොහොත් ජනතාව වෙනුවෙන් කළ යුතු වගවීමට හෝ වගකීමට හෝ බැඳී නැති බවක් පෙනේ. ඒ තත්ත්වය අතීතයේ පාලනයවීමට මාධ්‍ය පර්යේෂණ ඉමහත් ආරක්ෂණයක් සැපයී ය. එහෙත් එය ද වත්මන වනවිට වෙළඳ ගනුදෙනුවක් බවට පත්වී ඇත. ඒ පිළිබඳව අතීත වර්තමාන ස්වරූපය නිරීක්ෂණය කිරීම මේ පත්‍රිකාවේ මුඛ්‍යාර්ථයයි.

මුඛ්‍ය පදඃ සමීක්ෂණ, සමාජ පරිණාමය, නිරීක්ෂණ, ජනමත විචාරණ

අරමුණ

මෙම පර්යේෂණ පත්‍රිකාවේ මුඛ්‍ය අරමුණ වන්නේ උත්තර මානව සමාජයක් සඳහා වන සමාජ ප්‍රගමනයේදී ජනමාධ්‍යයට වඩාත් වගකීම් සහිත කාර්යභාරයක් ඉටු කිරීම පිණිස මාධ්‍ය පර්යේෂණ කොතෙක් ඉවහල් කොටගත හැකිදැයි යන්න මතුකර පෙන්වීමයි.

ක්‍රමවේදය

මෙහි ක්‍රමවේදය ලෙස සන්දර්භවිෂයෙක විශ්ලේෂණ (Textual analysis) ක්‍රමය භාවිත කළ අතර ඒ සඳහා සියලු ද්වීතීයක මූලාශ්‍රයන් වන මුද්‍රිත හා විද්‍යුත් මාධ්‍ය ලිපි, ග්‍රන්ථ මෙන්ම අන්තර්ජාල පයීතද භාවිත කොට තිබේ.

වැදගත්කම

මෙවැනි පර්යේෂණ පත්‍රිකා භාවිතයෙන් පවතින ජනමාධ්‍යයන්ට මෙන්ම සමාජයේ ග්‍රාහක ප්‍රජාවට ද නවතාවකින් සන්දේශ දෙස බැලීමට හැකියාව ලැබීම රටක සංවර්ධනයේදී මානව සංවර්ධනය සඳහා අත්‍යවශ්‍ය සාධකයක් වේ.

හැඳින්වීම

මෙරටට ජනමාධ්‍ය හඳුන්වා දෙන්නේ විදේශිකයන් වන අතර එතෙක් භාවිතව පැවැති සාම්ප්‍රදායික සන්නිවේදන ක්‍රම කෙමෙන් බැහැර වූවා මිස සියල්ල මිය ගියේ නැත. ශ්‍රී ලංකාවට යුරෝපීය ජාතීන් ජනමාධ්‍ය හඳුන්වාදීමත් සමග රටේ සංස්කෘතික වශයෙන් ඇතිවූ වෙනස ද සමාජ පරිණාමයත් සමග වසර සිය ගණනක් පසුකර ඇත. එහෙත් සැබෑ ලෙස දැනෙන වෙනසක් සිදුවූයේ මුද්‍රිත මාධ්‍ය මඟින් නොව විද්‍යුත් මාධ්‍ය මඟින් බවට කදිම උදාහරණය වන්නේ ගුවන් විදුලිය ආරම්භ වීමයි. ගුවන් විදුලිය මේ රටේ පමණක් නොව ලොව සියලු රටවලට කළ බලපෑම යහපත් මෙන්ම අයහපත් යන අංශ දෙකෙන්ම සිදුවීම දැකගත හැකි නිසාය.

පුවත්පත ආරම්භ වීමත් සමඟ ඒ ඒ ආයතන විසින් පාඨක තීරුවක් නැතහොත් "කර්තෘට කියන්න" යනුවෙන් පවත්වාගෙන ආ පිටුව අද දක්වාම පර්යේෂණ මට්ටමෙන් කෙරෙන්නකි. අප රටට වඩා ඇමරිකානු, එංගලන්ත පුවත්පත් ආයතන මෙන්ම නීල්සන්, පියු (Pew) වැනි පර්යේෂණ ආයතන මේ සම්ප්‍රදාය තවමත් එසේ පවත්වාගෙන යයි. එහි වෙනසක් ලෙස දැකිය හැක්කේ දෙවන ලෝක යුද්ධයෙන් පසු විවෘත ආර්ථිකයත් සමග බහුලීකරණය වූ මාධ්‍ය චැනලයන් සමඟ මාධ්‍ය පර්යේෂණ විපරිණාමයකට පත්වී තිබීමයි.

අප වැඩිහිටි පරම්පරාව නිතර දක්වන කරුණක් වන්නේ මුල් කාලීන මාධ්‍යවල තිබූ සංස්කෘතික වටිනාකම් නූතන මාධ්‍ය මඟින් දැකගත නොහැකි බවයි. එය තාර්කිකව කිරා මැන බැලිය යුත්තේ වත්මන් සමාජ පරිණාමය අමතක කොට අතීතයේ පමණක් රැඳීසිටීමෙන් නොවේ. මිනිසා පරිණාමය වූ ආකාරය පිළිබඳව අප තවමත් නතරවී සිටින්නේ ඩාවින්ගේ පරිණාමවාදය තුළ ය. එහෙත් යුරෝපා ඇමරිකානු හා ජපන් විද්වත් චින්තකයෝත් මිනිසා වත්මන් පරිගණක යුගයට සමපාතව පරිණාමය වී ඇති ආකාරය විස්තර කරති. මෙයින් මතුකිරීමට අදහස් කරන කාරණය වන්නේ මාධ්‍ය පරිණාමය වීමත් ඒ හා සමග බද්ධ වී ඇති ආකාරය වටහා ගැනීමත් ය.

සාකච්ඡාව හා විශ්ලේෂණය

දෙවන ලෝක යුද්ධයට පසු 1960 ගණන්වලදී යුරෝපා ඇමරිකානු රටවල කාර්මික විප්ලවයේ ප්‍රතිපලයක් වශයෙන් උපයාගත් අතිරික්ත මුදල් විවිධ පාරිතෝෂික වශයෙන් ආසියාතික රටවලට ගලා එද්දී එතෙක් සමාජ සංස්කෘතික ඒජන්තවරයා ලෙස නිහඬ සේවයක් කළ මාධ්‍ය, ලාභ උපයන ව්‍යාපාර බවට පත්විය.

මාධ්‍ය පර්යේෂණවල විශේෂ සන්ධිස්ථානයක් ලෙස මේ අවස්ථාව ලොව බොහෝ රටවලට බලපෑ අතර ඇමරිකානු ව්‍යාපාර ඔස්සේ සකස් කළ බොහෝ වැඩසටහන් හා නිර්මාණ අඩු මුදලකට ලබාගෙන ආසියාතික රටවල සමාජ පරිවර්තනයක් කිරීමට 1930 න් පසුව ව්‍යාප්ත වූ රූපවාහිනියට හැකි විය. දරුවන් හා කාන්තාවන් එල්ල කරමින් භාණ්ඩ අලෙවියේ ප්‍රමුඛයා වූයේ රූපවාහිනී සෝප් ඔපෙරා ය. එහි අවාසනාවන්ත තත්ත්වය වූයේ අප රට ද මෙවැනි බොල් නිර්මාණ සමාජගත කරමින් දශක ගණනාවක් පැවැති සංස්කෘතික හර පද්ධති විනාශ මුඛයට ඇද දැමීමයි. මාධ්‍ය ආයතන ලාභ උපයන දැවැන්ත ව්‍යාපාර බවට පත්වූ අතර මාධ්‍ය පර්යේෂණ එතෙක් පැවැති ආයතන රාමුවෙන් ගලවා විතැන් කරන ලදී. මාධ්‍ය පර්යේෂණ, සමීක්ෂණ, ජනමත විමසුම් යනු කවරේදැයි පැහැදිලි කරගත යුත්තේ මේ නිසා ය. මේ ඒ පිළිබඳ හැඳින්වීමකි.

මාධ්‍ය හෝ මාධ්‍ය සන්දේශ හෝ පිළිබඳ පර්යේෂණ සමීක්ෂණය යන්න "සමාලෝචනය කරනවා", පරීක්ෂා කරනවා" යන අරුතින් ගත් කල survey යනුවෙන් එක් ඛණ්ඩයක් හැඳින්විය හැකිය. එසේම එය තවත් අතකට ජනමත විමසුම (opinion poll) ලෙස ද හැඳින්විය හැකිය.

ජනමත විමසුම යන්න මෙසේ හැඳින්විය හැකිය.

"Opinion poll - are usually designed to represent the opinion of a population by conducting a series of questions and then extrapolating generalities in ratio or within confidence intervals" (Cowie, 1991).

එනම් කිසියම් ජන කණ්ඩායමක ජන මතයේ නියෝජනය හඳුනාගැනීම පිණිස සකස් කළ ප්‍රශ්න මාලාවක් ඔස්සේ තොරතුරු ලබාගැනීමට කෙරෙන සමීක්ෂණ ක්‍රමවේදයකි. එයින් ලබාගන්නා අනුමාන හා අතිරේක තොරතුරු වැඩි ප්‍රමාණයෙහි අනුපාතය නැතහොත් විශ්වසනීය තොරතුරු අන්තරය සෙවීම ජනමත විමසුම ලෙස හඳුනාගත හැකිය.

මාධ්‍ය පර්යේෂණ පිළිබඳව දක්වා ඇති තවත් නිර්වචන කීපයක් හඳුනා ගනිමු.

Survey Research- is defined as the collection of information from a sample of individuals through their responses to questions"

Research-The systematic investigation in to and study of materials and sources in order to establish facts and reach new conclusion

මෙහි දෙවැනි නිර්වචනයට අනුව ඉතා වැදගත් වනුයේ පර්යේෂණයක අරමුණ අනුව නව අදහසක් හෝ නව දෘෂ්ටියක් හෝ නව සොයාගැනීමක් හෝ වැදගත් වනුයේ පවතින දුර්වලතාවන් හඳුනා ගැනීමක් ද එයින් සිදුවන අතරම වඩාත් ජනතාගෝචර මාධ්‍ය ක්‍රියාකාරිත්වයක් පවත්වාගත හැකි වීම නිසා ය. ඒ අනුව වැඩසටහන්වල ව්‍යුහය හා අන්තර්ගතය වෙනස් කරමින් සමාජ හා මානව පරිණාමීයතාවන්ට අනුකූලව නවතාවන්ට එළඹිය හැකිවීමයි.

මීටම සම්බන්ධ අනෙක් කාරණයද අපට මාධ්‍ය ව්‍යාපාරයටම බද්ධවන ආකාරය මෙසේ පෙන්වා දිය හැකිය. අපට මාධ්‍ය පරිණාමය හුදෙකලාව සිදුවූවක් නොවන බවට කදිම උදාහරණය වන්නේ ලෝක දේශපාලනය ද වෙනස්වීමත් සමග. යුරෝපයෙන් බිහිවූ මාක්ස්වාදයත් රුසියානු කොමියුනිස්ට් වාදයත් මඟින් ලොව පුරා උත්තර මානවයකු එනම් සැලැස්මකට ක්‍රියාත්මක වන උසස් ආධ්‍යාත්මික ශික්ෂණයකින් හෙබි ශ්‍රේෂ්ඨ පුරුෂාර්ථ සහිත නව පන්නයේ පරමාදර්ශී මිනිසකු බිහිකිරීම වෙනුවට ප්‍රකෘති මිනිසා මතුකර ගැනීමට බටහිර මාධ්‍යයට හැකිවීමයි. තාක්ෂණයට වඩාත් නැඹුරුවීම මිනිස් විඥානය මොට කිරීමක් විය. මිනිසාගේ ප්‍රකෘතිය තුළ බොහෝ සැප සම්පත් යාන වාහන උසස් වර්ගයේ භාණ්ඩ භාවිතය ද මිනිසකුට තමා උපයන ප්‍රමාණයට වඩා පරිභෝජනය හුරු කරවීමට දැන්වීම් ඔස්සේ මාධ්‍යයට හැකියාව ලැබිණි. වර්තමානයේ පමණක් ජීවත්වන අධිපරිභෝජනවාදී, එමෙන්ම සමාජ සම්බන්ධතා තාවකාලික කොන්ත්‍රාත්තුවක් බවට පත් කරගත් ප්‍රජාමූල ජාතික රාජ්‍ය පද්ධතිය, සාමූහිකවාදය, දේශීය ව්‍යාපාර යන සියල්ල වෙත මේ බලපෑම එල්ල විය. මේ නිසා දශක ගණනාවක් තිස්සේ සිදුවන මානව පැවැත්මේ විනාශය දුටු ඇතැම් මාධ්‍ය ආයතන හා හුදෙකලා පර්යේෂණ ආයතන මාධ්‍ය පිළිබඳව මෙන්ම මාධ්‍ය සන්දේශ පිළිබඳව ද පර්යේෂණ පැවැත්වීම සිදු

කරන ලදි. එහෙත් අවාසනාවකට මිනිසා ගේ අධිපරිභෝජනයේ වාසිය වෙළඳ දැන්වීම් කරුවන් විසින් ඩැහැ ගන්නා ලදි.

ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍ය පර්යේෂණ අංශ ඒ ඒ මාධ්‍ය සමගම ක්‍රියාත්මක වීමේ ප්‍රබල අවශ්‍යතාවක් වූයේය. ගුවන්විදුලියේ පැවැති අංශයත්, ජාතික රූපවාහිනියේ පැවැති අංශයත් ය. ඒවා 1970 දශකයේ වැදගත් මෙහෙවරක් කළ අතර එහි ප්‍රතිඵල ලෙස ඇතැම් වැඩසටහන් ප්‍රමිතිගත කිරීමටත් සමාජ විරෝධී නම් ඉවත් කිරීමටත් හැකියාව ලැබිණි. පෞද්ගලික මාධ්‍ය ද මෙසේ පර්යේෂණ අංශයක් පවත්වාගෙන ගිය ද ඒවා භාණ්ඩ ප්‍රවර්ධනයේ වක්‍රාකාර ක්‍රමයකට භාවිත වන බව පෙනේ.

මුල් කාලවලදී රජයේ දැඩි මැදිහත්වීම හා නියාමනය කිරීමේ ක්‍රම දැකගත හැකි නමුත් රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණය මාරුවීමේදී ඒවා නිසිලෙස ක්‍රියාත්මක නොවීය. පෞද්ගලික විද්‍යුත් නාලිකා බාල බොළඳ වර්ගයේ වෙනත් රටවලින් ආනයනය කළ වැඩසටහන් සඳහා මිනිසාගේ ප්‍රකෘතිය ආදේශ කර ගත හැකිවීම නිසා නූගත් පිරිසක් සඳහා කෙරෙන එකී ප්‍රචාරණයන් මඟින් මේ ආයතන ලාභ උපයාගැනීම නිසා රාජ්‍ය ආයතනවලටද ඒවා අනුකරණය කිරීමට සිදුවිය. එයින් සිදුවූ සමාජ හානිය පර්යේෂණ මඟින් විවිධ විශ්ව විද්‍යාල මගින් පෙන්වා දුන්න ද රජයන් ඒ පිළිබඳ තැකීමක් නොකිරීමේ වත්මන් ප්‍රතිඵලය වී ඇත්තේ අතාර්කික අප්‍රබුද්ධයන් සමාජයට බිහි කිරීමයි. මේ තත්ත්වය උගත් නූගත් හැම ක්ෂේත්‍රයකම දැක ගත හැකිය.

විශේෂයෙන් බ්‍රිතාන්‍යයේ බී. බී. සී. ආයතනය අනුගමනය කළ ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ ශ්‍රවණ පර්යේෂණ අංශය එෆ්. එම්. සේවා බිහිවීමත් සමග අභාවයටම ගිය බවක් පෙනේ. එහෙත් විශ්ව විද්‍යාලවල උපාධි හා පශ්චාත් උපාධි ඔස්සේ ඉතා විශිෂ්ට මාධ්‍ය පර්යේෂණ බිහිවුව ද ඒවා රටේ සංවර්ධනයට ගත හැකි මගක් නැත. කෘෂි ක්ෂේත්‍රයේ මූල්‍ය අංශවල හෝ රටට ඵලදායී සෑම අංශයකම පර්යේෂණ මාධ්‍ය ඔස්සේ විශාල ප්‍රමාණයක් වාර්ෂිකව සකස් වේ.

ඒවා නියමාකාර නියාමනයකට ලක්ව අදාළ අංශ වෙත ලබා ගන්නේ නම් සමාජ සංස්කෘතික මූල්‍ය කටයුතු, මානව හිමිකම් යන අංශවලට කෙටියෙන්ම කියන්නේ නම් රටේ ඉදිරි පැවැත්මට ඉමහත් දායකත්වයක් ලබාගත හැකිය. කුමක්නිසාද යත් රටක ඉදිරි පැවැත්ම සෑම අංශයක්ම හා බද්ධ වී පවතින බැවිනි.

විද්‍යාත්මක පදනමක පිහිටා කෙරෙන පර්යේෂණ රටේ පැවැත්මට දායක කරගතහොත් අප්‍රබුද්ධ ජනතාව විශේෂයෙන් තරුණ පරපුර තාර්කික හැකියාවක් ඇති කණ්ඩායමක් කළ හැකිය. දේශපාලන වශයෙන් කෙතරම් පක්ෂ හෝ සංවිධාන හෝ තිබුණද ඒවාහි ප්‍රතිපත්ති ඒකාකාර ය. දේශපාලන අංශවල එනම් විශ්වවිද්‍යාලවල පර්යේෂණ පසුගිය කාලවල සිදුවූයේ මැතිවරණයක් ආසන්නයේ ය. එනමුත් ඒවා මැතිවරණයකින් පසුව කිසිදාක සිදු වන්නේ නැත. එසේ සිදුවනවා නම් රටේ සංවර්ධනයට හා ඉදිරිගාමිත්වයට ඉමහත් පිටිවහලක් වනු ඇත. බොහෝ අවස්ථාවලදී විද්වතුන් විසින් කරන ලද පර්යේෂණ මාධ්‍ය ඔස්සේ සමාජ ගත කළ ද රට කරවන ඉහළ තැන්වලට අදාළ කර නොගැනීම ඉතාම ඛේදවාචකයකි. විශේෂයෙන් විශ්වවිද්‍යාල මට්ටමෙන් කෙරෙන පර්යේෂණ ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව ඔස්සේ හෝ රටේ අදාළ තැන්වලට යා හැකි මගක් පිළිබඳව අපට තවමත් වැඩපිළිවෙළක් නැත.

ඇමරිකාවේ හා බ්‍රිතාන්‍යයේ මුල්කාලීනව පැවැති පර්යේෂණ ආයතන වර්තමානයේ පක්ෂග්‍රාහිකත්වයකට පත්ව ඇති බව පෙනේ. ලෝකයම පශ්චාත් නූතන අවධියේ මූල්‍යකරණයට ලක්වීම මාධ්‍ය පර්යේෂණ ආයතනවලට ද බලපා තිබේ. ශ්‍රී ලංකාවේ විවිධ නම්වලින් කෙරෙන පර්යේෂණ ආයතනවල ප්‍රතිචාර ඇතැම් විට පක්ෂග්‍රාහී බවක් පෙන්වන්නේ මේවා ද මූල්‍යකරණයට ලක්වී තිබෙන බැවිනි. එවැනි අංශයක රාජ්‍ය මැදිහත්වීමෙනි. වැදගත්කම වන්නේ මීළග පරම්පරාව අප්‍රබුද්ධ මාධ්‍ය සන්දේශ ග්‍රහණයෙන් මුදවාගැනීමේ අවශ්‍යතාවක් ඇති බැවිනි. මාධ්‍ය සාක්ෂරතාව යනු එක්තරා අන්දමකට සන්දේශ පර්යේෂණයකි. බොළඳ මාධ්‍යවේදීන්ගේ නූගත් වැඩසටහන් දැකීමෙන් ශ්‍රවණය කිරීමෙන් දරු පරපුරේ තාර්කික බව මෙන්ම භාෂා භාවිතයේ ද විපරීතයක් ඇති කරයි. ඔවුන් පරමාදර්ශ කර ගන්නා මාධ්‍යවේදීන් හැබෑවටම මාධ්‍යවේදීහුදැයි හඳුනාගත හැක්කේ වැඩසටහන් අනුව ය. පරපුරක අනාගතය මාධ්‍ය විසින් හසුරුවනු ලබන ලෝකයේ මාධ්‍ය පර්යේෂණය කිරීම අද වනවිට උඩුගංබලා පිහිනීමක් වැනිය. මාධ්‍ය විසින්ම සමාජය නිද්‍රාගතකරවීමෙන් අප්‍රබුද්ධයන්ට රට විනාශයට අතදීමක් සිදු වේ. මාධ්‍ය පර්යේෂණ යනු සැබැවින්ම රටේ ඉදිරිගාමිත්වයයි.

මාධ්‍යවේදීන් වෙනුවෙන් රාජ්‍ය හා පෞද්ගලික අංශ විසින් පවත්වාගෙන යන මාධ්‍ය සඳහා වන සම්මාන පිදීමේදී ජූරියක තීරණය අනුව කෙරෙන සම්මාන පිදීම පර්යේෂණයක් වැන්න. ඒවා ඔස්සේ ජනගතවන සන්දේශ, හා ජනමාධ්‍ය ඔසවා තැබෙන අතර හරවත් මාධ්‍ය සංස්කෘතියකට ඉන් ලැබෙන පිටිවහල ඉමහත් ය. රාජ්‍ය නියාමනයකට අනුව මාධ්‍ය හැසිරවීම වත්මන් සමාජ මාධ්‍ය ඔස්සේ ද කළ නොහැකි තත්ත්වයකට පත්වී ඇත.

එහෙත් සමාජ මාධ්‍ය භාවිතයෙන් වුව පර්යේෂණ කළ හැකි මුත් විශ්වසනීයත්වය පිළිබඳ ගැටලුවක් පවතී. මේ සියල්ලටම වඩා වැදගත් වන්නේ රටේ ප්‍රධාන පෙළේ අමාත්‍යාංශ හා දෙපාර්තමේන්තු ආශ්‍රිතව පර්යේෂණ අංශයක් පවත්වාගෙන යෑමයි. ස්වාධීනව කටයුතු කළ හැකි ආකාරයකට ඒවාට කටයුතු කිරීමට ඉඩදී ඒ ඒ අංශවලට පර්යේෂණ දත්ත ලබා ගත හැකි ක්‍රමයක් ඇත්නම් රටේ සමාජ ආර්ථික දේශපාලන සංවර්ධනයට ඉමහත් සේවයක් ලබාගත හැකිය.

නිගමනය

ලෝකයේ මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රය සීමා මායිම් ඉක්මවා පැතිරී ඇති අතර ඒවාට වර්තමානයේ නොකළ හැක්කක් ද නැත. මෙය මුදල් ඉපැයීමට දායක වන ප්‍රධාන ව්‍යාපාරයකි. එයින් මානව ජීවිතයේ ස්පර්ශ නොකළ හැකි තැනක් නැත. දේශපාලනයේ පැවැත්ම හා විනාශය මොහොතකින් තීරණය කිරීමේ හැකියාවක් මීට ඇත. ප්‍රශ්නය වනුයේ මාධ්‍ය පර්යේෂණවල වැදගත්කම රජයකට හෝ මාධ්‍ය ආයතනයකට හෝ මෙතෙක් හඳුනාගත නොහැකි වීමයි. සෑම සමාජයකම ජනමාධ්‍ය පවතිනුයේ රජයන් සමග අන්‍යෝන්‍ය ගනුදෙනුවක් වශයෙනි. එහිදී රාජ්‍ය මාධ්‍ය ආයතනවලට වැඩි වගකීමක් ඇත. රාජ්‍ය අනුග්‍රහයන් ලබා හෝ නොලබා හෝ රට සංවර්ධනය කිරීමේ නියමුවකු ලෙස කටයුතු කරන ජනමාධ්‍ය සමාජය සුවපත්කිරීමේ දී ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය සඳහා මුල්තැන ලබා දිය යුතුය. එහිදී කලාත්මක හා උසස් ගණයේ සාහිත්‍යාංග දායක කරගත හැක්කේ පර්යේෂණාත්මකව ඒවා මතුකර ගැනීමෙනි. එය කළ හැක්කේ මාධ්‍ය පර්යේෂණවලට පමණි.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

- Cowie A P (1991) Oxford advanced learner's Dictionary, London Oxford university press.
- Crystal D (1995) Cambridge paperback Encyclopedia, London Cambridge university press.
- Hansen A. Cottles, Negrine R. Newbold (1998) *Mass communication research method*s London, Macmillan
- Herman. Edward S and Mcchesney Robert W. (2004) *The Globule media; the new missionaries of corporate Capitalism*: Continuum
- Rice, Ronald E ed (2008) *Media ownership Research and Regulation*, Hampton press, New Jercy
- Schramm, Wilbur, (1964) *Mass media and National Development: The role of information in the developing countries* ,Stanford university press, California and UNESCO Paris
- Thomas, Pradeep N and Nain, Zahrom –ed (2004) *Who owns the media*? WACC
- Wimmer. D Dominick J.R.(2014) *Mass media research; An introduction* (10th ed) Boston MA engage Learning.

The Role of social media in Political Communication

Jude Dinesh Koduthor,
Lecturer, Media Studies, University of Jaffna

dineshkodi@univ.jfn.ac.lk

Abstract

In the presence of the scholarly world, thoughts on communication and developments of communication are the most important discussion. In today's era where transportation, internet technology and new media communication have developed, and it is very challenging to maintain proper political communication, it is obvious which leads to having lack of mutual understanding with the instances of world war and nuclear war. According to that, this study has been carried out using descriptive analysis and explanatory analysis, especially descriptive analysis has been utilized to find out the political communication ideas in social media and explanatory analysis has been used to elaborate those ideas in a descriptive manner. Social media has been seen as a powerful way to educate people about politics and to bring change in politics and governance. In this way, this research aims to find out answers to these research questions how the role of social media in political communication function, how it is providing knowledge about politics, how it create political opinion among the people, further to find out the freedom of expression on political communication in social media. Social media has been the cause of many regime changes in Arab countries and the United States. Nowadays, political activities cannot be done without social media. Further, this study aims to prove that social media has been used for political communication and its spreading. Primary data and secondary data collection were used for this study. There, social media has been used as a primary data collection method and books, research papers and articles have been used as secondary data collection. Through this research, its able to identify political communication and the role of social media will also be evident to promote political communication. Such studies will serve as a guide to learn and explore political communication that is suitable for contemporary politics and political leaders, and there is no doubt that freedom of expression on social media will take political communication to the next level. In this modern era, no one cannot be successful in politics without knowing political communication well. The most important thing in political communication is how politicians convey their opinions and ideologies to their target voters with the help of social media.

Keywords: political communication, social media, voter, governors, freedom of expression

அரசியல் தொடர்பாடலில் சமூக ஊடகங்களின் வகிபங்கு

சூ. யூட் டினேஸ் கொடுதோர்,
விரிவுரையாளர், ஊடகக் கற்கைள், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

dineshkodi@univ.jfn.ac.lk

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தொடர்பாடல் பற்றிய சிந்தனைகளும் அதன் வளர்ச்சி மற்றும் வகை தொடர்பான ஆய்வுகளும் இன்றைய அறிவுலகின் பேச்சுப்பொருளாக அமைந்துள்ளன. இந்த ஆய்வானது விபரண ஆய்வு, பகுப்பாய்வு போன்ற ஆய்வு முறையியல்களைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது, குறிப்பாக சமூக ஊடகங்களில் காணப்படும் அரசியல் தொடர்பாடல் கருத்துக்களை வெளிக்கொணர்வதற்குப் பகுப்பாய்வு முறையியலும், அக் கருத்துக்களை விபரிப்பதற்கு விபரண ஆய்வு முறையியலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. விமானப் போக்குவரத்தும் இணையவழித் தொடர்பாடலும் காற்றலைத் தொழிநுட்பமும் வளர்ந்திருக்கும் இன்றைய காலத்திலேயே அரசியல் தொடர்பாடலைச் சரிவரப் பேணமுடியாததனால் நாடுகளுக்கிடையே பரஸ்பரப் புரிந்துணர்வு இல்லாத சூழ்நிலை எழுந்து பனிப்போரும், அணுப்போரும் முற்றிநிற்பதைக் காணலாம். அரிசியலினை மக்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பனவாக சமூக ஊடகங்கள் விளங்குவதோடு அரசியலில் மாற்றத்தினைக் கொண்டுவந்து ஆட்சியில் பல திருப்பங்களை ஏற்படுத்திவிடும் அளவிற்கு சக்தி வாய்ந்ததாக சமூக ஊடகங்கள் காணப்படுகின்றன. இந்தவகையில் இந்த ஆய்வானது அரசியல் சார் கருத்து உருவாக்கத்திலும் அரசாங்கத்தையும், அரசியல்சார் எண்ணக்கருவினையும் மக்களுக்கு வழங்குவதிலும், சமூக ஊடகங்களின் வகிபாகம் எவ்வாறு அமைகின்றன என்பதோடு அரசியல் தொடர்பாடலில் சமூக ஊடகங்களில் கருத்துச் சுதந்திரம் எவ்வாறு அமைகின்றது என்பதினைக் கண்டறிவதினை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. அரசியல் தொடர்பாடலில் சமூக ஊடகங்களின் வகிபங்கு எவ்வாறு அமைகின்றது என்பதோடு அரசியல் சார் செயற்பாடுகளில் சமூகஊடகங்களில் கருத்துச் சுதந்திரம் பற்றியும் அறிவதற்காக இந்த ஆய்வானது ஒப்பிட்டு ஆய்வு மற்றும் பகுப்பாய்வு முறையியல்களைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. உலக வல்லரசான அமெரிக்கா முதல் அரபு தேசங்களிலும் பல ஆட்சி மாற்றங்களுக்கு சமூக ஊடகங்களே அதிகமான காரணங்களாக திகழ்ந்துள்ளன. தற்காலத்தில் சமூக ஊடகம் இன்றி அரசியலை மேற்கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை எழுந்துள்ளது. சமூக ஊடகங்களில் காணப்படும் அரசியல் தொடர்பாடற் சிந்தனைகளையும், தொடர்பாடல் உத்திகளையும் சான்றுகாட்டி நிறுவமுற்படுவதாக இந்த ஆய்வு அமைகின்றது. இந்த ஆய்வானது சமூக ஊடகங்களினை மூலமாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதன் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாக இந்த ஆய்வுப் பொருண்மையுடன் தொடர்புடைய நூல்கள், ஆய்வு நூல்கள், கட்டுரைகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் போன்றன எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. அரசியல் தொடர்பாடல் சிந்தனைகளை இனங்காண முடிவதுடன், அரசியல் தொடர்பாடலில் சமூகஊடகங்களின் வகிபங்கு பற்றிய சிந்தனைகளும் புலனாகும். இத்தகைய ஆய்வுகள் தற்கால அரசியலுக்கும், தலைவர்களுக்கும் பொருந்தக் கூடிய அரசியல் தொடர்பாடல் சிந்தனைகளை அறிந்து கொள்வதற்கும், ஆராய்வதற்கும் ஒரு திசைகாட்டியாய் அமையும் மேலும் சமூக ஊடகங்களில் கருத்துச் சுதந்திரம் அரசியல் தொடர்பாடலினை அடுத்த கட்டத்துக்கு கொண்டு செல்லும் என்பதில் ஐயப்பாடு இல்லை எனலாம். தற்காலத்தில் அரசியல் தொடர்பாடலை நன்கு அறிந்து கொண்டாலொழிய அரசியலில் வெற்றி பெற முடியாது. அரசியல் தொடர்பாடலில் அரசியல் பிரமுகர்கள் தமது கொள்கைகளை, கருத்துக்களை எவ்வாறு தமது வாக்காளர்களிடம் சமூக ஊடகத்தினை துணைகொண்டு பெறச்செய்கிறார்கள் என்பதே மிக முக்கியமான விடயமாகும்.

திறவுச்சொற்கள்: அரசியல் தொடர்பாடல், சமூக ஊடகங்கள், வாக்காளர், ஆட்சியாளர்கள், கருத்துச் சுதந்திரம்

1.1 ஆய்வு அறிமுகம்

இன்றைய உலகில் தனக்கென ஓர் இடத்தினைப் பிடித்து வளர்ந்து நிற்கும் ஊடகங்கள் பல மாற்றங்களை உலகளாவிய சமூகத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ளன. இவ் ஊடகங்கள் பல விடயங்களை ஆக்கவும், அழிக்கவும் முடியும் என்று கூறும் அளவிற்கு அவற்றின் வளர்ச்சி காணப்படுகின்றது. வாளிலும் கூர்மையானது பேனா முனை என்ற கூற்றுப் போய் தற்காலத்தில் போர் ஆயுதங்களை விட அதிசக்தி வாய்ந்த ஆயுதமாகச் ஊடகங்கள் காணப்படுகின்றமை அதன் சிறப்பம்சமாகும். தகவல் பரப்பிகளாகவும் நீண்ட காலமாக செய்தி வழங்கிகளாகவும் வலம் வந்த அச்சு ஊடகங்கள், இலத்திரனியல் ஊடகங்களை பின் தள்ளி தமக்கான இடத்தினைச் சமூக வலைத்தளங்கள் பிடித்துள்ளன. அவற்றுள் Facebook (முகநூல்), YouTube (வலையொலி), twitter (கீச்சகம்), whatsapp (புலனம்), என்பவை முக்கியமானவையாகும்.

ஊடகங்கள் இன்று மக்களோடு மக்களாகக் கலந்து விட்டன. இதன் சிறப்புக்கள் என்று நோக்கும்போது பல விடயங்கள் காணப்பட்டாலும் முக்கியமானதாக பிரஜைகள் ஊடகவியலின் வளர்ச்சி, ஊடக விளங்கறிவின் வளர்ச்சி, ஊடக ஒருங்கிணைப்பு போன்றன சிறப்பிப்பதாக இது அமைவதற்குக் காரணங்களாகக் குறிப்பிடலாம். மேலும் இன்று ஊடகங்களில் வெளிவரும் பதிவுகள் சில செக்கனுக்குள் உலகம் முழுவதிலும் உள்ள மக்கள் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் வேகமாக பரவிவிடுவதனையும் குறிப்பிடலாம்.

ஒரு நபர் சார்ந்ததாக அல்லது ஓர் நிகழ்வு சார்ந்ததாக எழுகின்ற எண்ணங்கள், கருத்துக்கள் போன்றவற்றை மனதில் கொள்ள அனைவருக்கும் உரிமை உண்டு. அதே நேரம் ஏனையவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் உரிமை உண்டா என வினவும் பொழுது முழு உரிமை உள்ள போதிலும் சில கட்டுப்பாடுகள் உள்ளன. ஒருவரது கருத்தால் மற்றவரின் உடல், உள பொருள், மரியாதைக்கோ பங்கம் ஏற்பட்டால் அதனால் கருத்துச் சுதந்திரம் பாதிப்பினை எதிர்கொள்ளும். கருத்துக்களைச் சிந்தனைகளைப் பிறருடன் பகிர்வதைனை முடக்குவது தவறாகும். அது கருத்துச் சுதந்திரத்தை முடக்குவதாக கருதப்படும் ஊடகங்கள் எந்த விதமான சங்கடங்களையும் விபரீதங்களையும் தனி மனிதருக்கோ, சமூகத்திற்கோ ஏற்படுத்தக் கூடாது எனவே கட்டுப்பாடு அற்ற கருத்துச் சுகந்திரம் யாருக்கும் எப்பொழுதும் கிடையாது என்பது நிதர்சனமான உண்மையாக உள்ளது. எனவே ஊடகங்கள் முறையான வகையில் தகவல் வழங்காது வன்முறைகளை தோற்றுவித்தல் மற்றும் முரண்பாடுகளை தோற்றுவிக்கும் போது ஊடகங்களுக்குச் சட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

1.2 அரசியல் தொடர்பாடலில் சமூக ஊடகங்கள்

இன்றைய உலகில் ஊடகம் மிகப்பெரும் பலம்வாய்ந்த சக்தியாக உருவெடுத்து நிற்கின்றது. 18 ஆம் நூற்றாண்டில் கப்பல் படையும், 19 ஆம் நூற்றாண்டில் விமானப்படையும் உலகத்தின் அதிகாரக் கட்டமைப்பை மாற்றியமைத்தது போல இன்று ஊடகம் செயற்பட்டு நிற்கின்றது. ஊடகத்தைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்க முடியுமாயின் உலகையே தம் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொணர்ந்துவிட முடியும்.

அரசாங்கத்தினையும், அரசியல்சார் எண்ணக்கருவினையும் மக்களுக்கு வழங்குவதிலும், அரசியல்சார் கருத்துருவாக்கத்திலும் ஊடகங்களின் வகிபாகம் மிகமுக்கியமான ஒன்றாகவே அமைந்துள்ளது. ஊடகம் என்பது நடுநிலைமை, உண்மை, துணிவு என்ற பண்புகளை

அணிகலன்களாகக் கொண்டு செயற்படுகின்றபோது சிறந்ததாக அமைந்துவிடுகின்றது. மாறாக மக்களினை மூளைச்சலவை செய்து செயலற்றவர்களாக்கி அரசியல் பின்புலத்தில் தம்மைப் பலப்படுத்திக்கொள்ள சமூக ஊடகங்கள் முயற்சிப்பதனையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது

தற்காலத்தில் சமூக ஊடகங்கள் பல்வேறுபட்ட விடயங்களை மக்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கின்றன. அறிவியல், அரசியல், விளையாட்டு, சினிமா, பண்பாடு, வரலாறு என்று வரிசைப்படுத்திக் கொண்டே செல்லலாம். குறிப்பாக அரசியலினை மக்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பனவாகவும் சமூக ஊடகங்கள் விளங்குவதோடு அரசியலில் மாற்றத்தினைக் கொண்டுவந்து ஆட்சியில் பல திருப்பங்களை ஏற்படுத்திவிடும் அளவிற்கு சக்திவாய்ந்தனவாக சமூக ஊடகங்கள் காணப்படுகின்றன.

சமூக வலைத்தளங்களினால் பல நன்மைகள் மற்றும் பலன்கள் கிடைக்கின்ற அதே வேளை பல பாதகமான விளைவுகளும் ஏற்படாமல் இல்லை, தற்காலத்தில் பல தவறான பதிவுகள் பதிவேற்றப்படுவதினால் பாதகமான நிகழ்வுகள் ஏற்படவும் செய்கின்றன. இலங்கையினைப் பொறுத்தவரையில் தமிழர், சிங்களவர், முஸ்லிம்கள் என பல்லின சமூகத்தினைக் கொண்டதாக அமைவதினால் இன ஒற்றுமை, மத நல்லிணக்கம் போன்றன மிகவும் தேவையான ஒன்றாக அமைகின்றன. இலங்கையில் கடந்த 2018, 2019 ஆகிய இரண்டு வருடங்களில் 5 தடவைகளுக்கு மேல் சமூக வலைத்தளங்கள் அரசினால் முடக்கப்பட்டன. மேலும் குறிப்பிட்ட இரண்டு வருடங்களில் சமூக வலைத்தளங்களின் தடை என்பதே முக்கியமான பேசு பொருளாகக் காணப்பட்டது. ஆனால் பின்னர் வந்த அரசினால் சமூக வலைத்தளங்களின் தடை குறைவாகவே இடம்பெற்றன. அதன் மத ஒற்றுமை, இன ஒருங்கிணைப்பு, சமூக நல்லிணக்கம் என்பனவற்றை கேள்விக் குறியாக மாற்றுபவையாக சமூக வலைத்தளங்கள் செயற்படுகின்றன எனப் பலர் விமர்சித்தாலும் பிரஜைகள் ஊடகம் என்பதனை வெற்றி பெறச் செய்ததில் சமூக வலைத்தளங்களின் பங்கு அளப்பரியது. தகவல்களைப் பெறுபவர்களாக மக்கள் இருந்த காலம் போய் அவர்கள் தகவல்களையும் கருத்துக்களையும் பிறருக்குக் கூறும் அளவிற்கு வளர்ச்சியடைந்தது இச் சமூக வலைத்தளங்களின் வருகையினாலே. 2018 ஆம் ஆண்டு கண்டி திகனவில் ஏற்பட்ட கலவரத்துடன் ஆரம்பமான சமூக வலைத்தளங்களின் முடக்கல் செயற்பாடு, குறிப்பாக Facebook (முகநூல்), YouTube (வலையொலி), twitter (கீச்சகம்) whatsapp (புலனம்) போன்ற சமூக வலைத்தளங்கள் மூலம் இனவாத கருத்துக்களைப் பரப்பி இன, மத முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவிப்பதாகக் கூறி சமூக வலைத்தளங்களை முடக்குவது சாதாரணமான விடயமாகிவிட்டது.

தற்காலத்தில் சமூக வலைத்தளங்கள் பாவனையாளர்களைத் தம்பக்கம் ஈர்த்துக் கொண்டு முழு உலகத்தையே தன்னுள் அடக்கி வைத்திருக்கின்றன. உலக அளவில் சுமார் 200 கோடிக்கும் அதிகமானோர் சமூக வலைத்தளங்களைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள். சமூக வலைதளங்களின் பயன்பாடு என்பது இன்று பலரின் அத்தியாவசியத் தேவையாக மாற்றம் கண்டுள்ளது. 2011 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் மேற்கொண்ட கருத்துக்கணிப்பில் 47% மான அமெரிக்கர்கள் சமூக வலைத்தளங்களைப் பாவிப்பதாக கண்டறியப்பட்டுள்ளது. 2011 ஆம் ஆண்டு “அராபிய இளவேனில்” என அழைக்கப்படும் எழுச்சிப் போர்க் காலத்தில் ஒத்த கருத்துடைய எதிர்ப்பாளர்கள் தங்கள் நிலைப்பாட்டைப் பரப்பிடவும் தங்கள் செயற்பாடுகளை ஒருங்கிணைக்கவும் சமூக வலைத்தளங்களைப் பெரிதும் பயன்படுத்தினர்.

1.3.அரசியல் தொடர்பாடல்

அரசியற் தொடர்பாடல் பற்றி ஆராய்கின்றபோது, அரசியல் என்னும் துறையினுள் அங்கம் வகிக்கும் மூன்று பங்காளர்களின் வகிபாகம் தொடர்பாகவும், செயற்பாடுகள் பற்றியும் அவர்களுக்கு இடையில் காணப்படும் இணைப்புப் பற்றியும் அறிதல் அவசியமாகும்.

1.3.1 அரசியல் நிறுவனங்கள் (Political Institutions)

அரசியல் நிறுவனங்களுள் அரசியல் தலைவர்கள், கட்சித் தொண்டர்கள், அரசியல் கட்சிசார் கொள்கைகள் என கட்சியினை அடிப்படையாகக் கொண்ட அனைத்தும் உள்ளடங்கும். இதில் அரசியல்வாதிகளே முக்கியமான பங்காளர்கள் என்னும் வகிபாகத்தினை ஏற்பர். இவர்கள் எவ்வாறு வாக்காளர்களுக்குத் தம்மைப் பற்றிய விம்பத்தினை வழங்குகின்றனர், எவ்வாறு வாக்காளர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கின்றனர், எத்தகைய உத்திகளைக் கையாண்டு வாக்காளர்களைத் தம்பக்கம் ஈர்க்கின்றனர் என்பதிலேதான் அவர்களின் வெற்றிவாய்ப்புத் தங்கியுள்ளது.

இலங்கை அரசியலைப் பொறுத்தவரை இனப்பற்றாளனாக, இனத்தின் மீட்பனாக, தேசப்பற்றாளனாக, சீர்திருத்தவாதிகளாக, தன் இனத்தின் தன்னிகரில்லாத் தலைவனாக, தம் தேசம்சார், இனம்சார் பிரச்சாரப்பீரங்கியாக தம்மை வெளிப்படுத்தி வாக்காளர்களின் வாக்கினை பல அரசியல் தலைவர்களும் பெற்றுக்கொள்கின்றமை கண்கூடு. மக்கள் சேவை, பொதுநலன் என சில அரசியற் தலைவர்கள் களத்தில் நின்று பணியாற்றுவதனையும் கண்டுகொள்ள முடியும்.

1.3.1.1 அரசியல் கட்சிகள் (Political Parties)

எந்தவொரு விடயமாக இருந்தாலும் அந்தப் பணியினை செவ்வனே செய்ய ஒரு தளம் அவசியமாகின்றது. நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட கட்சியே அரசியலினை சிறப்பாக மேற்கொள்வதற்குரிய தளமாக அமைகின்றது. பிரித்தானிய அரசாங்கமே ஆரம்ப காலங்களில் அரசியல் தொடர்பாடலை கட்சிகளுக்குள் அதிகம் பயன்படுத்தி அதற்கான சட்டதிட்டங்களையும் உருவாக்கியது. அதனைத் தொடர்ந்து அமெரிக்கா, ஜேர்மன் போன்ற மேலைத்தேய நாடுகளிலும் அரசியல் தொடர்பாடலின் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டு அதனைத் தகுந்த வகையில் பயன்படுத்தினர். ஓர் அரசியல் கட்சி என்பது வாக்காளர் மனங்களைக் கவர்ந்து ஈர்க்கும் போதே அது தனது கொள்கை, எண்ணம், சிந்தனைகளை வாக்காளர்கள் மேல் தாக்கம் செலுத்த முடியும். எந்தவொரு நிறுவனமாக இருந்தாலும் அது தனக்கென இலக்குக் குழுவினைக் கொண்டே செயற்படல் வேண்டும். அந்த இலக்குக் குழுவினை அதிகரிக்கச் செய்வதில் விளம்பரங்களுக்கு அதிகமான பங்கு உள்ளது. அதுபோல அரசியலில் ஒரு கட்சி வாக்காளர் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற அதிகளவான விளம்பரங்களைச் செய்யவேண்டிய நிலை காணப்படுகின்றது.

1.3.1.2 சமூக நிறுவனங்கள் (Social Institutions)

அரசியல் தளம் என்று நோக்கும் போது கட்சிகள் அதன் இதயமாகக் காணப்பட்டாலும் அதுமாத்திரம் அரசியல் பயணத்திற்கு வெற்றி அளிக்க முடியாது. அரசியல் தொடர்பாடலில் அரசியல் கட்சிகள் பெறும் முக்கியத்துவத்தைப் போலவே கட்சிசார்பற்ற சமூக நிறுவனங்களும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. வாக்காளர்களோடு நாள்தோறும் தொடர்புகளைப் பேணிக் கொள்வதினால்

அரசியல் தொடர்பாடலில் சமூக நிறுவனங்களைக் கட்டமைப்பதும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். பிரித்தானியாவில் தொழிற்சங்கங்கள் போன்ற சமூக நிறுவனங்கள் காணப்படுகின்றன. அவை அங்கு தேர்தல் காலங்களில் அதிகளவான செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன.

1.3.1.3 அமுக்கக் குழுக்கள் (Pressure Groups)

அமுக்கக் குழுக்கள் என்பது பலகாலத் திட்டமிடலில் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு தூரநோக்கோடு இயங்குவதாகும். கட்சிகள் போன்று அமையாது ஓர் குறிப்பிட்ட விடயத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாகும் குழுவாகும். இத்தகைய அமுக்கக் குழுக்கள் அரசியல் தொடர்பாடலில் இன்றியமையாத ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றன.

1.3.2. வாக்காளர்கள் (Voters)

அரசியல் தொடர்பாடலில் வாக்காளர்களின் வகிபாகம் என்பது ஆழமாக நோக்கப்படவேண்டிய ஒன்று. அரசியல் பிரமுகர்களின் திட்டம், கொள்கை, கட்சி, சின்னம் போன்றனவும் ஊடகத்தை அவர்கள் பயன்படுத்தும் விதம், ஊடகத்தின் தாக்கம், ஊடகம் கருத்தை அல்லது செய்தியை வெளிப்படுத்தும் விதம் என்பன வாக்காளர்களைத் தம்பக்கம் ஈர்க்கும் வகையிலான தொழிற்பாடாகவே அமைகின்றது. எனவே தகவலின் தரம் எவ்வாறு உள்ளது என்பதில் ஏற்படும் ஆர்வம், அக்கறை, அது வாக்காளர்களைச் சென்றடைகின்றதா என்பதை உறுதிப்படுத்துவதிலும் இருத்தல் வேண்டும். இதனை 1996 இல் அமெரிக்க ஜனாதிபதி வேட்பாளராக இருந்த கிளின்ரனின் ஊடக ஆலோசகர் Dick Morries கூறுகையில் “உங்களின் அடிப்படைக் கருத்தை வாக்காளர்கள் உள்வாங்கவில்லை என்றால் எத்தனை கோடி கொட்டிக் கொட்டி செலவழித்த போதிலும், எண்ணற்ற விளம்பரங்களைச் செய்த போதிலும் அதனால் பயனில்லை” என்று கூறுகின்றார்.

அரசியல் தொடர்பாடலில் ஆதாரங்களைக் கொண்டிருத்தலும் அவசியமானதாகும். இதனை மூன்று வகையில் மேற்கொள்ள முடியும். முதலில் வாக்காளர்கள் அரசியல் கொள்கை, கருத்துத் தொடர்பாக எத்தகைய எண்ணப்பாங்கினைக் கொண்டுள்ளனர் என்பதனை அறிதல். அவர்களின் கருத்தைச் சேகரித்தல், இரண்டாவது வாக்காளர்களின் வாக்களிக்கும் விதத்தினை நடந்து முடிந்த தேர்தல்களில் இருந்து சேகரித்தல். மூன்றாவது வாக்காளர்களிடமிருந்து பெற்ற தரவுகளையும், கருத்துக்களையும் கொண்டு வாக்காளர்கள் வாக்களிக்கும் விதத்தினையும் ஆராய்ந்தறிந்து இரண்டுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைக் கண்டறிய வேண்டும். இம்மூன்று விடயங்களும் வாக்காளர்களினைத் தம்பக்கம் ஈர்க்க அதிகமாகப் பயன்படும் உத்திமுறையாகும். வாக்காளர்கள் இல்லாமல் அரசியல் தொடர்பாடல் இல்லை. அரசியல் தொடர்பாடல் இல்லாமல் அரசியல் இல்லை.

1.3.3 ஊடகம் (Media)

அரசியல் தொடர்பாடலில் ஊடகத்தின் பங்களிப்பு மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். இன்று பெரும்பாலான ஊடகங்களின் பின்புலத்தில் மிகப்பெரிய அரசியல் நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறுவது சாதாரண விடயமாகவும் அதேவேளை அவசியமான விடயமாகவும் காணப்படுகின்றது. தற்கால ஊடகங்கள் தம்மைப் பக்கச்சார்பற்ற நடுநிலைமை கொண்டனவாகவும், உண்மைத் தன்மை கொண்டதாகவும், சமூக நலன் பேணுவதாகவும், துல்லியமாக துணிவாகக் கருத்துக்களைப்

பகிர்வதாகவும் வெளித்தோற்றம் உடையனவாக திகழுகின்ற போதும் அதன் பின்னணியில் ஏதேனும் ஒரு அரசியல் புலப்படுவதனைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

அரசியல்வாதிகளின் கொள்கைகளை, அவர்களின் திட்டத்தை, அரசியல் கட்சிகளின் போக்கினை அதன் தேவைப்பாட்டினை மக்கள் மத்தியில் கொண்டுசென்று சேர்க்கும் கருவியாக இன்று சமூக ஊடகங்கள் அமைகின்றன. யாரைத் தெரிவு செய்வது, யார் சிறந்த தலைவர், யார் இம்முறை ஆட்சிப்பீடம் ஏறவேண்டும் எனப் பலதரப்பட்ட கேள்விகளுக்கு விடை தருவதாக சமூக ஊடகங்களே அமைகின்றன. சமூக ஊடகங்களே மக்களின் சிந்தனையில், எண்ணங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்திப் பல மாற்றங்களைக் கொண்டு வருகின்றன.

அரசியல் தொடர்பாடலில் மூன்றாவதாகக் காணப்படும் மிக முக்கியமான விடயமாக ஊடகம் காணப்படுகின்றது. இதனை அச்சு, இலத்திரனியல், புதிய ஊடகம் எனப் பிரித்து நோக்க முடியும். புதிய ஊடகத்தின் தாக்கத்தினால் இன்று புதிய புரட்சி அரசியல் தொடர்பாடலில் ஏற்பட்டுள்ளது. முகப்புத்தகம், இணையம், வலைத்தளங்கள் என இன்று அரசியல் தொடர்பாடலினை மேற்கொள்ள அதிகம் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மேலும் BBC, CNN, TIMEs, THE HINDU போன்ற பிரதான ஊடகங்களும் அரசியல் தொடர்பாடலில் அதிகளவான செல்வாக்கினைச் செலுத்துவதனை அவதானிக்க முடியும்.

தொடர்பாடலில் அதிகளவான செல்வாக்கினைச் செலுத்துவனவாக சமூக ஊடகங்கள் அமைகின்றன. சமூக ஊடகங்கள் தமது நாட்டு அரசியல், பொருளாதாரத்தில் தாக்கம் செலுத்தும் என அச்சம் கொண்ட அமெரிக்கா, பல நாடுகள் மீது பொருளாதாரத்தடை, உள்நாட்டுக் கலவரம், படையெடுப்புப் போன்ற நகர்வுகளை மேற்கொள்கின்றது. பூகோள அரசியலை நுணுகி ஆராய்கின்றபோது இதனைக் கண்டு தெளியலாம்.

தற்காலத்தில் சமூக ஊடகம் இன்றி அரசியலை மேற்கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை எழுந்துள்ளது. அரசியல் தொடர்பாடலை நன்கு அறிந்து கொண்டாலொழிய அரசியலில் வெற்றிவாகை சூடமுடியாது. அந்தவகையில் ஓர் அரசியல் தலைவரின் அல்லது கட்சியின் சிறந்த முதல் இராஜதந்திரமாக அமைவது மிகப் பொருத்தமான ஊடகத் தெரிவாகும். அரசியல் தொடர்பாடலை மிகவும் திட்டமிட்டு திறம்பட மேற்கொண்டோர், மேற்கொள்பவர்கள் என்று நோக்கும் போது அமெரிக்க ஜனாதிபதி டொனால் ட்ரம்ப், இந்தியப் பிரதமர் நரேந்திர மோடி, ஜேர்மன் பிரதமர் ஏஞ்சலொ மெர்க்கெல், தமிழ்நாட்டு முன்னாள் முதலமைச்சர் செல்வி. ஜெ. ஜெயலலிதா ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

அரசியல் தொடர்பாடலில் அரசியல் பிரமுகர்கள் தமது கொள்கைகளை, கருத்துக்களை எவ்வாறு தமது வாக்காளர்களிடம் கொண்டு சென்று சேர்க்கின்றனர் என்பதே மிக முக்கியமான செயற்பாடாகும். தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்கள், கட்சியின் கொள்ளைகள், அமுக்கக் குழுக்களின் பணி, தமது சமூகப் பணி, அரசியல் நகர்வு, தேர்தல் சின்னம், எதிர்காலத்திட்டம் போன்ற பல்வேறு விடயங்களை வாக்காளர்களிடம் கொண்டு சென்று சேர்ப்பது ஊடகங்களின் வாயிலாவே இடம்பெறுகின்றன.

1.4 அரசியல் தொடர்பாடலில் சமூக ஊடகங்களின் வளர்ச்சி

தொடர்பாடலின் மிகப்பெரும் பரப்பைப் சமூக ஊடகங்கள் ஆக்கிரமித்திருக்கின்ற இன்றைய காலகட்டத்தில், பிரதான வெகுஜன ஊடகத்தின் வணிக ரீதியான போக்குகள் மற்றும் இழிநிலை ஊடகவியல் செயற்பாடுகள் என்பன அரசியல் தொடர்பாடலில் சமூக ஊடகத்தின் தேவையை இன்று உணர்த்திவருகின்றன. பிரதான நீரோட்டத்துக்கு வெளியே செயற்படும் ஒரு வெகுஜன ஊடகப்பாணியாக, அரசியல் கருத்துக்களை பொதுவெளியில் வெளியிடவும், மக்களின் நலனுக்காக மக்களால் முன்வைக்கப்படும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரல்களை ஓங்கி ஒலிக்கச்செய்யக்கூடிய ஊடகங்களாக இன்று சமூக ஊடகங்கள் அமைகின்றன. நிறுவனமயப்பட்ட பாரம்பரிய ஊடகப் போக்கில் இருந்து விலகிக் கொள்கைகளுக்காகச் செயற்படுவனவாகவும், அரசியல் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தக்கூடியதாகவும், சமூகச் சிந்தனையில் தாக்கஞ் செலுத்திச் சமூகத்தில் மாற்றம் ஏற்படுத்தக்கூடியனவாகவும் சமூக ஊடகங்கள் திகழ்கின்றன. ஆதிக்கத் தன்மை வாய்ந்த அச்சு, இலத்திரனியல் ஊடகங்களுடன் போட்டியிடக்கூடிய சக்திவாய்ந்த சமூக ஊடகங்கள் இன்று பிரதான வெகுஜன ஊடகங்களில் பேசப்படாத அல்லது பேசமுடியாத ஏராளமான அரசியல், சமூக, பொருளாதாரம் சார்ந்த பல்வேறுபட்ட விடயங்கள், விடுதலைநோக்கிய சிந்தனைகள் அதிகம் பேசிவருதினால் அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஊடகமாக பேசப்பட்டும் வருகின்றன. பின்னூட்டங்களையும் எதிர்வினைகளையும் உடனுக்குடன் சம்பாதித்து, அதற்கேற்ப தம்மைத் திருத்திக்கொள்வது சமூக ஊடக அரசியல் தொடர்பாடலில் மிக முக்கிய பண்பாக அமைகின்றது. வெகுஜன ஊடகங்களின் உள்ளடக்கத்தில் அமையும் பேசுபொருளில் இருந்து வேறுபட்ட உள்ளடக்கங்களை சமூக ஊடகங்கள் கொண்டுள்ளன. அரசியல் நீரோட்டத்தில் இருந்து ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், சிறுபான்மை இனங்கள், தொழிலாளர்கள், வன்முறை, இனவாதம், நிறவாதம், சாதியம், பால்நிலைச் சமமின்மை போன்ற பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகள் பேசப்படுவதுடன், அரசியல் தொடர்பான விழிப்புணர்வுகளும் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன.

சமூக வலைத்தளங்களினால் நன்மைகள் காணப்படும் அதே சமயம் பல தீமைகள், மற்றும் இடர்பாடுகளும் காணப்படுகின்றன. சிலர் சமூக வலைத்தளங்களைப் பயன்படுத்திப் பல தவறான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்கின்றனர். ஆபாசமான புகைப்படங்கள் மற்றும் காணொளிகள் போன்றவற்றைப் பதிவேற்றல், இணையத்தின் ஊடாக சில இளவயது பெண்கள், ஆண்கள் ஏமாற்றப்படல், மன உளச்சலுக்குள்ளாகி இளம் பெண்கள் தற்கொலை செய்து கொள்ளல், மாணவர்களின் கல்வி பாதிக்கப்படுதல் என பல பிரதிகூலங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டதாக சமூக வலைத்தளங்கள் உள்ளன. சமூக வலைத்தளங்களில் தவறான விடயங்கள் பரப்பப்டுகின்றன என அதனை முடக்குவது கருத்து சுதந்திரத்தை முடக்குவதாகக் கருதப்படும். சமூகத்தில், நாட்டில் மாற்றங்கள் ஏற்பட தீர்வுகள் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட தர்க்க ரீதியான விமர்சனங்கள் அவசியம் எனவே பொறுப்பான கருத்துச் சுதந்திரம் நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு அவசியமானதாக அமைகின்றது.

1.5 அரசியல் போக்கைத் தீர்மானிக்கும் சமூக ஊடகங்கள்

அரசு சமூக வலைத்தளங்களில் தவறான விடயங்கள் வரும் பொழுது, உடனே சமூக வலைத்தளங்களை முடக்குவதைத் தவிர்த்து சமூக வலைத்தளங்களில் தவறான மற்றும் போலியான விடயங்களை பகிர்பவர்களையும் மற்றும் முரண்பாட்டினை தோற்றுவிக்கும் விதமாக செயற்பாடுபவர்களையும் அரசு தண்டிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். அதுவே முரண்பாடுகளைத் தவிர்ப்பதற்கான சிறந்த

விடயமாக அமையும். கருத்துச் சுதந்திரம் என்பது மனிதனின் அடிப்படை உரிமையாகும் எனவே அதனை மறுக்காது அரசு மக்களுக்கு கருத்துச் சுதந்திரத்தினை வழங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் பகிரங்க அதிகாரவமைப்பு ஒன்றின் உடமையில் அல்லது கட்டுப்பாட்டிலுள்ள தகவல்களைப் பெறுவதற்கான உரிமைகள் உள்ளன. தகவல்களை வழங்குதல், தகவலுக்கான உரிமை, தகவலைப் பெறுவதற்கான உரிமை போன்றன தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் மூலம் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டமானது நாட்டின் பிரஜைகளுக்கு தகவலுக்கான உரிமையை வழங்குவதற்கென உலகில் ஆக்கப்பட்ட மிகச் சிறந்த சட்டங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. இச்சட்டத்தினை உருவாக்கிய அரசாக இருப்பதோடு நாட்டில் சிறிய குழப்பம் ஏற்பட்டவுடன் சமூக வலைத்தளங்களை முடக்கி தகவல்களை மக்கள் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத வகையில் செய்கின்றன என்ற விமர்சனத்தையும் பெற்ற அரசாக மாற்றம் கண்டது. 2016 ஆம் ஆண்டின் 12 ஆம் இலக்க தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தில் அமுலாக்கமானது 3 வருடங்களை கடந்து சென்றுள்ள நிலையில் மக்கள் தகவல்களை முழு உரிமையோடு பெற்றுக் கொள்ள வழி செய்ய வேண்டும்.

தற்காலத்தில் அச்சு ஊடகம், இலத்திரனியல் ஊடகத்தின் பாவனையாளர்களை விட சமூக மற்றும் புதிய ஊடகத்தின் பாவனையாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகின்ற நிலையில் அதனை தவறாகப் பயன்படுத்துபவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்கக் கூடிய வகையில் சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதனைத் தவிர்த்து சமூக வலைத்தளங்கள் ஊடாக தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் மக்களுக்கு அதனை முடக்கி தகவலை பெற்றுக் கொள்ளாத வண்ணம் செய்வது தவறானது எனச் சமூக ஆர்வலர்கள் பலர் கருத்து தெரிவிக்கின்றனர். எனவே தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தினை உருவாக்கி ஏனைய நாடுகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கியது போல் நாட்டில் குழப்பங்கள் ஏற்படும் போதும் நாட்டுப் பிரஜைகள் முழுமையாக தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ள வழிசமைத்தல் அரசுக்கு பலமூட்டும் விடயமாக அமையும் என்பதில் எவ்வித ஐயப்பாடும் இல்லை.

அரசியல் தொடர்பாடலில் சமூக ஊடகங்கள் என்பது மிக அவசியமான ஒன்றாக அமைகின்றன. அரசியல் செயற்பாடுகள், சிந்தனைகள், கட்சிக் கொள்கைகள், வேட்பாளர்களின் பெருமைகள், தொண்டர்களின் பலம் என்பன வெளிக்கொணரப்படுவதற்கும், பறைசாற்றப்படுவதற்கும் சமூக ஊடகங்கள் அதிகம் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

கறுப்பினத்தவராக இருந்தும் அமெரிக்காவின் ஜனாதிபதியாக வருவதற்கும், மக்கள் மனதை வெல்வதற்கும் ஒபாமாவிற்கு பேருதவியாக நின்றவை சமூக ஊடகங்களே. ஒபாமாவினது அரசியல் தொடர்பாடல் திறனை நன்கறிந்தவர் அக்காலத்தில் அவரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட கிலாரி கிளின்டன் எனலாம். இவர் தமது செவ்வி ஒன்றிலே ஒபாமாவைப் பற்றிப் பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளார். ''எவருடைய கருத்துக்கள், எண்ணங்கள், கொள்கைகள் மக்கள் மேல் இலகுவில் தாக்கம் செலுத்துகின்றதோ அவரே சிறந்த தலைவராக மாறமுடியும்'' என்கிறார். மேலும், ''ஜனாதிபதி ஒபாமா தமது கொள்கைகளை இலகுவான முறையில் சமூக ஊடகங்கள் ஊடாக விளம்பரம் செய்தார். அதுவே அவரது கட்சியும் அவரும் வெற்றிபெறக் காரணம்'' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1.6 அரசியல் போக்கை மாற்றும் சமூக ஊடகங்கள்

மக்கள் விரும்புவதை மட்டுமல்ல மக்களுக்குத் தேவையான விடயங்களையும் உண்மைத் தன்மையுடன் வழங்குவதுதான் ஊடகத்தின் பணி. அதனை அதிகாரநிலையில் உள்ள பணம் படைத்த வெகுஜன ஊடகங்களை விட இன்று சமூக ஊடகங்கள் மேற்கொள்கின்றன. இதன் மூலம் சாதாரண மக்களுக்கு அரசியல் தொடர்பான விழிப்புணர்வினை வழங்குதல், வழிநடத்தல் போன்றவற்றினை சமூக ஊடகங்கள் ஆற்றுகின்றன. பிரதான வெகுஜன ஊடகங்களுடைய பரந்த வலையமைப்பு மூலம் இலகுவில் செய்திகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆனால் மாற்று ஊடகங்களில் தனிநபரின் கருத்தினை வெளிப்படுத்தும் களமாக அமைகின்றது. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பத்தில் அது அரசியல் தொடர்பான தனிமனிதனின் கருத்துக்களமாக அமைகின்றது.

ஊடக மொழி என்பது சாதாரண மக்களும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய எளிய மொழிநடையில் இருத்தல் அவசியம். அதிக பெறுனர்களைக் கொண்ட ஊடகத்தின் ஊடக மொழியை நோக்கும் போது அதற்குப் பிரதான காரணமாக தெளிவான எளிய மொழி நடையைக் கொண்டிருப்பதே எனலாம். சமூக ஊடகங்களில் சுயாதீனமானதமாக மக்கள் அவர்களுக்கு ஏற்ற மொழியைக் கையாள்கின்றனர்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் உலகளாவிய ரீதியில் அச்சு ஊடகங்கள், இலத்திரனியல் ஊடகங்கள், மற்றும் புதிய ஊடகங்கள் (சமூதாய ஊடகங்கள், சமூக ஊடகங்கள், சஞ்சிகைகள், வலைப்பூக்கள், இணையத்தளங்கள்) என அனைத்தும் அரசியல், சமூக மாற்றத்திற்கான மாற்று ஊடகங்களாகத் தொழிற்பட்டுவந்தாலும் சமூக ஊடகங்கள் அதிகளவில் அரசியல் தொடர்பான மக்களின் பார்வையினை ஏனையவர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ளும் வகையில் அமைவதினை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றன. இலங்கையில் இன்றைய அரசியலில் சமூக ஊடகங்களுக்கான தேவை இன்று அதிகம் உணரப்பட்டடுகின்றன. சமூக ஊடகங்கள் இன்று பெரும்பாலான மக்களின் கருத்துக்கூறும் களமாக அமைகின்றன.

இலங்கையின் ஊடகக்கல்வி தற்பொழுதே முக்கியத்துவம் பெற்றுவரும் நிலையில் ஊடகக்கல்வியைப் பற்றிய போதிய அறிவு சாதாரண மக்களிடம் தற்போது உள்ளதா என்பது இன்று கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது. ஊடக ஒழுக்கம் பற்றிய போதிய அறிவு மக்களிடம் போதியளவில் காணப்படாத சந்தர்ப்பங்களில் சமூகஊடகங்களின் மூலம் ஊடகவியலின் அடிப்படையையே சிதைத்துவிடக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் கணப்படுகின்றன. சமூக ஊடகங்கள் இணையம் மற்றும் வலைப்பூக்கள், மூலமான அரசியல் செயற்பாடுகள் இலங்கையில் தொடர்ந்தாலும் அரசியலிலும் சமூகத்திலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் காத்திரமான பணிகளை சமூகஊடகங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும் அதற்கு சமூக ஊடகங்களிற்கு இலங்கையில் சுதந்திரம் வழங்க வேண்டும்.

மக்கள், தம்முடைய பிரச்சினைகளை அல்லது தாம் சார்ந்த சமூகம் சார்ந்த அரசியல் சார்ந்த பிரச்சினைகளை அவர்களால் வெளிச்சமூகத்துக்கு கொண்டு வரமுடியும். அரசியல், சமூகவியல், அறிவியல், மருத்துவம், வரலாறு, பொருளாதாரம், கல்வி, பண்பாடு, சுற்றுச்சூழல், வரலாற்றுப்பதிவு என அனைத்து விடயங்கள் தொடர்பாகவும் சமூக ஊடகங்களில் பகிரமுடியும். அதற்குச் சமூக ஊடகங்களுக்குச் சுதந்திரம் வழங்கப்படவேண்டும். சமூக ஊடகத்தின் சுதந்திரமின்மையும் தணிக்கைகளும் சமூக ஊடகங்களில் ஓங்கி ஒலிக்கப்படவேண்டிய குரல்களை மௌனிக்கச்

செய்துகொண்டிருக்க, சமூக ஊடகத்தின் ஊடக சுதந்திரத்தின் உச்ச எல்லை எவ்வாறான தாக்கங்களை அரசியலிலும், சமூகத்திலும் ஏற்படுத்தும் என்பதைப் பற்றியும் சிந்திக்கவேண்டியது அவசியம். கட்டற்ற ஊடக சுதந்திரம் என்பது உறுதிப்படுத்தப்படாத உதிரிகளையும் புனைவுகளையும் மற்றும் கட்டுக்கதைகளையும் வெளியிடும் நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும்.

1.7 முடிவுரை

சிறந்த சமூக ஊடகச்செயற்பாடுகள் பல வேளைகளில் வெற்றியினைத் தீர்மானிப்பவையாக அமைந்துவிடுகின்றன. இதன் காரணமாகவே மக்கள் அதிகம் பயன்படுத்தும் சமூக ஊடகங்களில் அரசியல்சார் விளம்பரங்களை பரப்பவும், காட்சிப்படுத்தவும் செய்கின்றனர். கல்வெட்டுக்களில் தமது பெயரைப் பொறித்தல், மதில்களில் விளம்பரங்களை ஒட்டுதல், வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளில் அடிக்கடி பங்கேற்றல், செய்திகளில் தாம் செய்த பணிகளை வெளிப்படுத்தல் என்பன அரசியல் தொடர்பாடலில் விளம்பரங்கள் பெறும் முக்கியத்துவத்தினை எடுத்துரைப்பாதாக அமைகின்றன. இவை அனைத்தும் இன்று சமூக ஊடகங்களில் இடம் பெறுவதினை அவதானிக்கலாம்.

எந்த விடயத்தை, எந்த செய்தியை, எங்கே, எப்பொழுது, எப்படிச் சொல்கின்றோம் என்பதோடு எப்படி அதனை வாக்காளர்கள் மத்தியில் கொண்டு சென்று சேர்க்கின்றோம் என்பதிலேயே அரசியல் தொடர்பாடலின் வெற்றி தங்கியுள்ளது. காலத்திற்கேற்ப சிந்திப்பவராகவும், செயற்படுபவராகவும், அரசியல், பொருளாதார, தொழில்நுட்பத்தினை அறிந்தவராகவும், அரசியல் தொடர்பாடலினைத் தக்கவிதத்தில் கையாளத் தெரிந்தவராலேயே அரசியலில் நீண்ட தூரம் பயணிக்க முடியும். வேட்பாளருக்கு எத்தகைய பின்புலம் காணப்பட்டாலும் ஊடக சக்தியின் துணையினைப் பெறாது அரசியலில் வெற்றி பெற முடியாது. தற்காலத்தில் ஊடகம் இல்லாது அரசியல் இல்லை. அரசியல் இல்லாது ஊடகம் இல்லை என்று கூறுமளவிற்கு அவை ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்தே காணப்படுகின்றன.

யார் வேட்பாளராகக் களம் இறங்குகின்றார்? அவரின் கொள்கை மற்றும் பின்புலம் என்ன? அவர் எந்தக் கட்சியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றார்? அவரது கட்சியின் சின்னம் என்ன? போன்ற அனைத்து விடயங்களையும் ஊடகமே மக்களிடம் கொண்டு சென்று சேர்க்கின்றது. அந்தவகையில் ஊடகங்களே யாரைத் தெரிவு செய்வது, யாரை விலக்குவது என்பதனை வாக்காளர்கள் தீர்மானிக்கத் துணைபுரிகின்றன. அரசியல் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகள், ஊடகம் மற்றும் வாக்காளர்கள் ஒன்றாக இணைந்து பயணிக்கும்போதே அரசியல் தொடர்பாடல் முழுமையும் வெற்றியும் அடைகின்றது. எனவே, இத்தகைய அரசியல் தொடர்பாடலினை தகுந்த முறையில் மேற்கொள்வதன் வழியாக ஜனநாயகத்தைப் பேணிக் காக்கலாம்.

உசாத்துணை:

- Braian, M., 2011, *An Introduction to Political Communication*, Routledge Publication, New York.
- Arterton, F., 1984, *Campaign Organizations Confront the Media-Political Environment*, Media Power in Politics, CQ Press, Washington
- Denton, R. E., 1990, *Political Communication in America*, Praeger, New York
- Philo, G., 1993, *Political Advertising, Popular Belief and the 1992 British General Election'*, Media Culture and Society, Vol. 15
- Woodward, G. C., 1991, *Political News: Narrative Form and the Ethics of Denial, Ethical Dimensions of Political Communication,* Praeger, New York

The true reflection of the freedom of media as stated in the Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka

Professor Sena Nanayakkara
Head of Department
Department of Humanities
Rajarata University of Sri Lanka

senananayakkara@gmail.com

Abstract

Humankind is the most unique animal division. Apart from that, all living beings are not considered so high due to some special abilities of human beings. The ability to think with subtle thinking power, the communication ability essential for cultivating life and being able to use both hands and feet freely are prominent among them. Kali, which is freedom, is a civilized nature closely related to human life. It is relativity with social, economic, political and cultural relations. If that freedom is at an elevated level, then the society can be called a developed society. "Freedom of Media" is the most powerful right among modern human rights. This right, rooted in a more democratic socio-economic political space, has various meanings. It is accurate to interpret it as a forward-looking and progressive dharma or an age-old methodological compendium of humans, regardless of the field of study, outlook or philosophy. Because, without freedom, the well-being of a society cannot be expected. In such a society, brutality, vulgarity, and obscenity are also prominent. That is why it is likened to a dark night in Buddha Deshitha. On the other hand, the contradiction of that absolute truth is raised in the interpretation of "freedom" as a broad responsibility. "Freedom" is a responsibility. That is why many people are afraid of it. Accordingly, press freedom is a broad social process that should be highly interactive. It is a supreme spiritual place. Not only the well-known mass media such as newspaper, television, radio, and cinema, but all other media fields are central to this. The "right to free speech and expression" which is affirmed in the United Nations Universal Declaration of Human Rights is intricately connected with this. It is an absolute right. But is that universal right confirmed under the fundamental rights of the Constitution of Sri Lanka practical in the literal sense of the word? It is trapped in a more dissident ideology in defining the limits of fundamental rights. "Orders made under the law for the time being held for public safety" can be seen as challenges here. Even though it is a more truthful and subjective reporting with news value, it can be subjected to unwanted interferences by the government based on political objectives. Here, if the journalist is reasonable, he should be entitled to the plea of Justification. But, has the relevant environment necessary for that been sufficiently created and built in the usage acts, drafts and legal background? It is a problem. Accordingly, racial, religious and cultural restrictions, restrictions on parliamentary privileges, restrictions on insult and defamation, restrictions on censorship and state terrorism, restrictions on state confidentialities and legal restrictions on the judiciary seem to make the said freedom into mere illusions.

Keywords : freedom, press freedom, democracy, human rights

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ප්‍රකට වන ජනමාධ්‍ය නිදහසේ යථාර්ථ පිළිබිඹුව

මහාචාර්ය සේන නානායක්කාර
අංශාධිපති
මානවශාස්ත්‍ර අධ්‍යයනාංශය
ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලය

senananayakkara@gmail.com

සංක්ෂේපය

මානව වර්ගයා වඩාත් සුවිශේෂ වූ සත්ත්ව කොට්ඨාසයකි. ඉන් පරිබාහිර සියලු ජීවීන් එතරම් උසස් කොට නොසැලකෙනුයේ මානවයා සතු සුවිශේෂ ශක්‍යතා කිහිපයක් කරණකොටගෙන ය. සියුම් කල්පනා ශක්තිය සහිත චින්තනමය හැකියාවත්, ජීවිතය වඩවා ගැනීමෙහි ලා අත්‍යවශ්‍ය සන්නිවේදනමය හැකියාව මෙන්ම, දැන දෙපය නිදහස්ව භාවිත කළ හැකි වීමත් ඒ අතර ප්‍රමුඛ වෙයි. නිදහස වූ කලි මානව ජීවිතය හා තදනුබද්ධ ශිෂ්ට සම්පන්න ස්වභාවයකි. එය සමාජ, ආර්ථික, දේශපාලනික හා සංස්කෘතික සම්බන්ධතා සහිත සාපේක්ෂතාවකි. එකී නිදහස උච්චස්ථානයක වේ නම් තත් සමාජය දියුණු සමාජයක් ලෙස නාමකරණය කළ හැකි ය. "මාධ්‍ය නිදහස" වූ කලි එකී දියුණු මානවයා සතු නූතන අයිතිවාසිකම් අතරින් ප්‍රබලතම හිමිකම ය. වඩාත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජ ආර්ථික දේශපාලන වපසරියක් තුළ කුළුගැන්වෙන්නා වූ මෙකී හිමිකම විවිධාකාරයෙන් අරුත් ගැන්වෙයි. කවර විෂය ක්ෂේත්‍රයක්, දෘෂ්ටියක් හෝ දර්ශනයක් හෝ යටතේ වුව ද, එය මානව වංශයෙහි ඉදිරිගාමී මෙන්ම ප්‍රගතිශීලී ධර්මතාවක් හෝ වෘද්ධිය ක්‍රමවේද සංයුක්තයක් හෝ ලෙස අරුත්ගැන්වීම නිරවද්‍ය වෙයි. මන්ද යත්, නිදහසින් තොරව යම් සමාජයක යහපැවැත්මක් අපේක්ෂා කළ නොහැකි බැවිනි. එබඳු සමාජයක් තුළ යහගුණ අබිබවා ම්ලේච්ඡත්වය, අශිෂ්ටත්වය හා අශ්ලීලත්වය ද කැපී පෙනේ. බුද්ධ දේශිතයෙහි එය අන්ධකාර රාත්‍රියකට උපමා ගන්වනුයේ එබැවිනි. තවත් අතකින් ගත් කල, එකී පරම සත්‍යයෙහි විසංවාදය මතු කෙරෙනුයේ "නිදහස" යනු පුළුල් වගකීමක් ලෙස අරුත් ගැන්වීම මගිනි. "නිදහස" යනු වගකීමකි. බොහෝ මිනිසුන් ඊට බිය වනුයේ එබැවිනි. ඒ අනුව ගත් කල ජනමාධ්‍ය නිදහස යනු අතිශයින් සංවාදශීලී විය යුතු පුළුල් සමාජ ක්‍රියාවලියකි. උත්තරීතර සාංකල්පික ආස්ථානය කි. පුවත්පත, රූපවාහිනිය, ගුවන්විදුලිය හා සිනමාව යන ප්‍රකට ජනමාධ්‍ය පමණක් නොව, සෙසු සකලවිධ මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍ර මේ සඳහා කේන්ද්‍රියව බැඳී පවතියි. එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනය තුළ තහවුරු කෙරෙන "භාෂණයේ ලේඛනයේ හා අදහස් ප්‍රකාශනයේ අයිතිය" මේ හා තදින් බද්ධ වෙයි. එය පරම අයිතියකි. එහෙත් ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ මූලික අයිතිවාසිකම් යටතේ තහවුරු කොට ඇති එකී විශ්වීය හිමිකම වචනයේ පරිසමාප්ත අර්ථයෙන්ම ප්‍රායෝගික ද? මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සීමා අර්ථ දැක්වීමේදී එය වඩාත් විසංවාදී දෘෂ්ටිවාදයක් තුළ සිර කෙරෙනු පෙනේ. "මහජන ආරක්ෂාව සඳහා තත්කාලයේදී පවත්වනු ලබන නීතිය යටතේ සාදන ලද නියෝග" මෙහිදී අභියෝග ලෙස නැඟී සිටිනු දැකිය හැකි ය. ප්‍රවෘත්ති වටිනාකමකින් හෙබි, වඩාත් සත්‍ය වූ විෂයමූලික වාර්තාකරණයක් වුවද, දේශපාලන අරමුණු අනුව රජයේ අනවශ්‍ය ඇඟිලි ගැසීම්වලට (Unwanted Interferences) ලක්විය හැකි ය. මෙහිදී මාධ්‍යකරුවා සාධාරණ නම් යුක්තිසහගත බවේ නිදහස (Plea of Justification) ඔහුට හිමිවිය යුතු ය. එහෙත්, ඒ සඳහා අත්‍යවශ්‍ය අදළ පරිසරය මේ වන විට භාවිත පනත්, කෙටුම්පත් හා නීතිමය පසුබිම තුළ ප්‍රමාණවත් ලෙස නිර්මාණය වී ගොඩනැඟී තිබේ ද යන්න එක්තරා ගැටලුවකි. ඒ අනුව, වාර්ගික, ආගමික හා සංස්කෘතිකමය සීමා, පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාද සීමා, අපහාසය හා අපකීර්තිය පිළිබඳ සීමා, වාරණය හා රාජ්‍ය ත්‍රස්තවාදය පිළිබඳ සීමා, රාජ්‍ය රහස් පිළිබඳ සීමා හා අධිකරණය සම්බන්ධ නීතිමය සීමා යන තත්ත්වයන් විසින් උක්ත නිදහස හුදු ප්‍රලාපයන් බවට පත්කරනු පෙනේ.

ප්‍රමුඛපදඃ නිදහස, ජනමාධ්‍ය නිදහස, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, මානව අයිතිවාසිකම්

හැඳින්වීම

නිදහස වූ කලී ලෝකායහිතවාදී සංකල්පයක් ලෙස හැඳින්වෙයි. එය මිනිසාට මෙන්ම තිරිසන් සත්ත්වයාට ද පොදුවේ අනන්‍ය කොට ගත හැකි ස්වභාවයකි. මුළුමහත් ජීවිතය හා බැඳී පවත්නා ආධ්‍යාත්මික සංලක්ෂණයක් ලෙස කුළුගැන්වෙන එය, මානව වර්ගයා විසින් උරුම කර ගනු ලබන වෘද්ධිය තහවුරුවක් ලෙස ද නම් කළ හැකි ය. 21 වන සියවසේ පශ්චාත් නූතනය හා සසඳන කල එහි දිශා අනුදිශා සිසාරා විහිද පැතිර ගිය විවිධ ස්වරූපයන් දැකිය හැකි ය. 'මාධ්‍ය නිදහස' ඒ අතර ප්‍රමුඛ ය. නූතන ගෝලීයකරණය හා නව ලිබරල් සමාජ සන්දර්භය ගැඹුරින් විමසා බැලීමේදී පුළුල් නිදහස කරණකොටගෙන, එයින් නිෂ්පන්න 'මාධ්‍යනිදහස' ප්‍රගතියේ සංඥකාරකයකි. දියුණුවේ සංකේතයකි. එසේත් නොවේ නම්, රටක ජාතියක හෝ යම් කිසි සමාජ කොට්ඨාසයක හෝ ඉදිරි ගමනේ පෙරනිමිත්තකි.

පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හෝ නියෝජිත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හෝ ඔස්සේ මෙකී 'නිදහස' පොදු ජන සමාජයක් තුළ අරුත් ගැන්වෙනුයේ, ක්‍රියාත්මක කෙරෙනුයේ, පැවැත්වෙනුයේ හෝ එමඟින් බලපෑම් එල්ල කෙරෙනුයේ කවරාකාරයෙන් ද යන්න අධ්‍යයනය කිරීම මෙහි ප්‍රමුඛතම අධ්‍යාශය වෙයි. සුවිශේෂයෙන් ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ප්‍රකාරව එමගින් ප්‍රතිපාදිත හිමිකම් හෙවත් අයිතිවාසිකම් සරල අවධානයට භාජන කරමින්, ඒ පිළිබඳ න්‍යායික හා ප්‍රායෝගික සමාජ සම්බන්ධතා විමසා බැලීම ඒ මඟින් සිදු කෙරේ. ඒ අනුව, පූර්වෝක්ත කරුණු ඔස්සේ සලකා බැලීමේදී අපට සැබෑ මාධ්‍ය නිදහසක් තිබේද යන්න මෙම අධ්‍යයනයෙහි ලා කේන්ද්‍ර කොට ගැනෙන ගැටලුව ලෙස නම් කළ හැකි ය. එහි ඓතිහාසිකත්වයේ සිට නූතනය දක්වා විචාරපූර්වක දෘෂ්ටිමය ප්‍රතිෂ්ඨාවක් තහවුරු කරවීම මෙයින් අපේක්ෂිත ය.

අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය

මෙබඳු සංකීර්ණ ප්‍රස්තුතයක් කේන්ද්‍ර කොට ගැනීම යම් කිසි විශ්ලේෂණ ක්‍රියාවලියක විවාද සම්පන්නභාවය තව දුරටත් තීව්‍ර කරනු පෙනේ. මන්ද යත්, මෙහි ලා භාවිත අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය අතිශයින් නිදහස්, සමාජ සන්නිවේදනාත්මක සාහිත්‍ය විමර්ශනයක් වන බැවිනි. විවිධ දෘෂ්ටීන් හා විවිධ ඉගැනුම්-ඉගැන්වීම් ඔස්සේ නිශ්චිත නිගමනයක් කරා සංකේන්ද්‍රණය වීම අතිශයින් අපහසු වුව ද, අදාළ ප්‍රස්තුතයෙහි ලා ලියැවුණු ග්‍රන්ථ, අණපනත්, සැසි වාර්තා, පර්යේෂණ වාර්තා, කොමිසම් වාර්තා, අධිකරණ වාර්තා හා පුවත් වාර්තා ද ඇතුළත් මුද්‍රිත සාහිත්‍යය පරිශීලනය මෙහි ප්‍රමුඛතම අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය ලෙස ගැනේ. ඒ හැර, වෙබ් අඩවි හා වෙනත් සමාජ මාධ්‍ය මූලාශ්‍රය මෙහි ලා දායක කොට ගැනිණි.

සාකච්ඡාව

'ජනමාධ්‍ය නිදහස' යනු වත්මන් ලෝක දේශපාලන ක්‍රියාකාරිත්වය තුළ වඩාත්ම ගැඹුරින් හා පුළුල්ව සාකච්ඡාවට බඳුන් කෙරෙන සංකීර්ණ ප්‍රශ්නාවලියෙන් එකකි. හුදෙක් මානවයා සමාජීය සත්ත්වයකු වශයෙන් බිහි වූ දා පටන් අවිඥානිකව හෝ ඔවුන්ගේ සිත් තුළ 'නිදහස' මුල් බැසගෙන තිබෙන්නට ඇත. දෑත නිදහස් කොට දෙපයින් නැඟී සිටින්නට සමත් වූ මේ සජීව සත්ත්වයා පසුකාලීන සමාජ විකාශනයෙහි පෙරගමන්කරුවා විය. ඒ, ඔහු සතුව පැවති සිතීමේ, විමසීමේ හා යම් යම් කාර්යයන්හි නියැළීමේ ජීවවිද්‍යාත්මක ශක්‍යතාව පදනම් කොට ගෙනයි.

ගල් යුගයේ හෙවත් දඩයම් යුගයේදී සතුන් මරාගෙන ජීවිතය ගෙවා දමන්නටත්, එඬේර යුගයේදී සිය ජීවිත පවත්වා ගැනීම උදෙසා කෘෂි හා සත්ත්වබෝග නිෂ්පාදනය කරන්නටත්, කාර්මික යුගයෙන් අනතුරුව විධිමත් මානුෂිකත්වයක් ප්‍රකට කරන්නටත් ඔහුට හැකි වූයේ එබැවිනි.

මේ සකල විධ ක්‍රම විකාශනයන්ගේත්, සමාජ ප්‍රවර්ධනයන්ගේත් කේන්ද්‍රීය අඩිතාලම 'නිදහස් චින්තනය' යි. මිනිසාට කන්නට, බොන්නට, අඳින්නට මෙන්ම ලියන්නට, කියවන්නට, විනෝදවන්නට හා සාකච්ඡා හා සම්මන්ත්‍රණ පවත්වන්නට ද නිදහස අවශ්‍ය වන්නේ එබැවිනි. එසේ නොවී නිදහස් චින්තනයක් බිහිකිරීම උගහට ය. සමාජයේ ගතානුගතික වූත්, නිෂ්ඵල වූත් සම්මතයනට ප්‍රබල බුද්ධිමය අභියෝග එල්ල කළ හැක්කේ නිදහස් චින්තනය ක්‍රියාත්මක වුවොත් පමණි. එකී මත ගැටුම් මිනිස් සමාජය දිනෙන් දින අලුත් කරවයි. ශිෂ්ටාචාර ගොඩනැඟී ඇත්තේද එපරිද්දෙන් බව අපේ ඓතිහාසිකත්වය ප්‍රත්‍යවේක්ෂණය කිරීමේදී පැහැදිලි වෙන සත්‍යයකි. එහිදී විද්‍යා, කලා, ආගමික හා දේශපාලන යන ක්ෂේත්‍රයන්හි පැනනැඟෙන මත ගැටුම් මිනිස් ඉතිහාසයේ සුවිශේෂ සන්ධිස්ථාන සටහන් කරන බව කීම අතිශයෝක්තියක් නොවේ.

නිදර්ශනයක් ලෙස පෘථිවිය විශ්වයේ කේන්ද්‍රය ලෙස විශ්වාස කළ යුගයක් විය. මෙකී කේන්ද්‍රස්ථානය පාලනය කරනු ලබන මහේශාක්‍ය වූ දෙවියන් වහන්සේ උරණ කොට නොගෙන එය අදහන ලෙස එවක මූලධර්මවාදී ආගම් නායකයෝ මිනිසාට දේශනා කළහ. නමුත් ප්‍රබල වූ මිනිස් චින්තනයට වැටකඩුලු බැඳිය නොහැකි බව අවධාරණය කරමින් 'සූර්ය කේන්ද්‍රවාදය' පිළිබඳ අදහස කොපර්නිකස් විසින් හෙළිදරව් කරන ලදි. විශ්වයේ පැවැත්ම තහවුරු කෙරෙන ජීව, රසායන හා භෞතික විද්‍යාත්මක ක්‍රියාකාරිත්වය තේරුම් ගන්නට උත්සාහ කරමින් සිටි බුද්ධිමත්හු පවා එම ආකල්ප පිළිබඳ සැක පහළ කළහ. විශ්වයේ මැවුම්කරුවාණන් කෝපාවිෂ්ට වේතියි පූජකයෝ කීහ. හිරු, සඳු, තරු, පෘථිවිය ඈ නානාවිධ ද්‍රව්‍යාත්මකයන් කෙරෙහි ලා හුදු දේවත්වයම ආරෝපණය කොට සිටි ඔවුහු ඊට විරුද්ධ වන්නන්ට මරණ දඬුවම පවා නීති ගත කළහ. ඒ අනුව, කොපර්නිකස් මතය ජනතාව අතර ප්‍රචලිත කළ වරදට බ්‍රූනෝ පුලුස්සා මරා දමනු ලැබීය. එහෙත් අද අපි කොපර්නිකස් අදහමු. සත්‍යය එය බැවිනි.

මෙය මුළුමහත් මානව ඉතිහාසයම කැටි කොට ගත හැකි අංගුමාත්‍රික සරල සංනිදර්ශනයක් පමණි. මීට ම සමාන්තර සමාජ සංසිද්ධීන් අපමණ ය.

ඇරිස්ටෝටල්, ප්ලේටෝ, සොක්‍රටීස්, ගැලීලියෝ, ආකිමිඩීස් හා කොපර්නිකස් ඈ නිදහස් දාර්ශනිකයන් හෙළි කළ මඟ ඔස්සේ නිදහස් චින්තනයක් කෙරෙහි ලා දිවි කැප කළ ශ්‍රේෂ්ඨ පුරුෂයෝ කිහිප දෙනෙකි. 17 වන සියවසේ ජීවත් වූ ජෝන් මිල්ටන් (1608 -74), දහඅටවන සියවසේ ජීවත් වූ ජෝන් අර්ස්කින්, තෝමස් ජෙෆර්සන් හා දහනව වන සියවසේ ජීවත් වූ ජෝන් ස්ටුවර්ට් මිල් (1806 - 73) ඒ අතර වෙති. ගුරුත්වාකර්ෂණය පිළිබඳ තතු හෙළි කළ අයිසෙක් නිව්ටන්, මානවයාගේ පරිණාමය හඳුන්වා දුන් චාල්ස් ඩාවින් වැන්නවුන්ගේ නව සොයා ගැනීම් මෙන් ම, ඇඩම් ස්මිත් ගේ නව ආර්ථික සංකල්ප, ජෝන් ලොක් හා රූසෝ වැන්නවුන්ගේ සමාජ හිතවාදී නව අධ්‍යාපනික උපදේශන ද මෙකී නිදහස් චින්තනය ප්‍රචලිත කරවන්නට හේතුකාරක විය. පොදු මානව ශිෂ්ටාචාරය ගොඩනැඟී ඇත්තේ එකී නිදහස් චින්තනයේ විපුල ඵල ලෙසිනි. නිදහස් චින්තනය එතරම් ප්‍රබල ය. එසේ නම්, අද අප කතා කරන 'ජනමාධ්‍ය නිදහස' එහි අනුකාරක වූත්, අත්‍යවශ්‍ය වූත් තත්ත්වයක් නොවේ ද ?

එකී පූර්විකාව සපයන ලද්දේ අප සාකච්ඡාවට ප්‍රස්තුත වන්නා වූ 'ජනමාධ්‍ය නිදහස' වූ කලී සමාජ හිතවාදී සංකල්පීය පදනමක් බවත්, එයින් තොරව සැබෑ වූ පොදු මිනිස් නිදහසක් හා සැබෑ සමාජ ප්‍රගමනයක් ළඟා කරගත නොහැකි බවත් කුළුගන්වන්නට යි.

මෙහි දී අප මූලික ගැටලු කිහිපයක් ම විසඳා ගත යුතු වෙයි. එනම්, නිදහස යනු කුමක් ද? සැබෑ ජනමාධ්‍ය නිදහස අරුත් ගැන්වෙන්නේ කෙසේ ද? එය ප්‍රායෝගික ක්‍රියාකාරකමක් ලෙස වචනයේ පරිසමාප්තාර්ථයෙන් ම සාර්ථක වන්නක් ද? ඊට අයත් වන්නා වූ හෝ ආනුෂාංගික හෝ ලක්ෂණ කවරේ ද? එහි සීමා ඇත් ද? ඒවා කෙබඳු ද? ආදි වශයෙනි.

'සැබෑ ජනමාධ්‍ය නිදහස' යනු කුමක් ද? යන්න පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීම එක්තරා ආකාරයකින් මතවාද ඇවිස්සීමක් හෝ විවාදාත්මක දෙගිඩියාවක මංමුළාවීමක් වන්නට ද බැරි නැත. එසේ කියනුයේ මේ පිළිබඳව දහසකුත් එකක් විවිධ වූත් විෂම වූත් එකඟ විය හැකි මෙන්ම, එසේම නොහැකි අදහස් හා ආකල්ප රාශියක් ද ප්‍රකට ව ඇති හෙයිනි.

කෙසේ වුවද, අප මෙහිදී ජනමාධ්‍ය කෙරෙහිලා ආරෝපණය කරවන්නට උත්සුක වන 'නිදහස' අර්ථ දක්වන්නේ කෙලෙස ද? එය පුළුල් වූත්, වඩාත් සංකීර්ණ වූත් අදහස් රැසක් ප්‍රකට කරවන්නකි. නිදහස පිළිබඳ මුල්ම සංකල්පය ලොව පහළ වන්නේ බුද්ධ භාෂිතයෙන් බව අපි උගෙන සිටිමු. පූර්ව බුද්ධෝත්පත්ති සමයේදී එවකට සම්මතව පැවැති බමුණු මතිමතාන්තරවලින් ඇද, බැඳ සිරකොට සිටි ජනසමාජයට 'නිදහස' පිළිබඳ සංකල්පය හෙළි කළෝ බුදුහු ය (තවත් අයකුට මෙකී මතයට එරෙහි වීමට ද නිදහස ඇත). නිදහස් චින්තනය පිළිබඳ අපමණ පූර්වාදර්ශයන් බුදුදහම අධ්‍යයනයෙන් පැහැදිලි කරගත හැකි ය. 'නිදහස් චින්තනයෙන් තොර ලෝකය අන්ධකාර රාත්‍රියකැ'යි බුදුදහම පෙන්වා දෙයි. එහි කිසිත් නොපෙනේ. අඳුරේ අතපත ගාමින්, අයාලේ ඇවිදිමින් වෙහෙසට පත්වීම එහි සදාතන ප්‍රතිඵලය යි.

ඇමෙරිකානු ජාතික ඇල්බෙයා කැමූ විසින් ඒ සම්බන්ධව කරන ලද ප්‍රකාශය ද ඊට ම සමාන ය. 'නිදහස' නොමැති තැන ඇත්තේ වහල් බවකි. නිදහස ලබාදීම යනු යහපත් වීමට අවස්ථාව සලසා දීම යි.

'නිදහස යනු වගකීම යි. බොහෝ මිනිසුන් එයට බිය වන්නේ එබැවිනි'.

දැන් අපට සිතිය හැක්කේ කුමක් ද? නිදහස එතරම් ම බැරෑරුම් ය. එය වගකීමක් ද වෙයි.

අප සාකච්ඡාවට ලක්කරන ජනමාධ්‍ය නිදහස ද එබඳු වගකීම්වලින් බැඳි එකක් බව අප අවිවාදයෙන් පිළිගත යුතුව ඇත. ඒ මන්ද යත්, සමස්ත ජනසමූහයාට වක්‍රව මෙන්ම ඍජුව ද බලපෑම් (direct and Indirect influences) එල්ල කරන, ජනමාධ්‍ය මඟින් ජනවිඥානයට කළ හැකි බලපෑම අතිශය ප්‍රබල බැවිනි. සංඛ්‍යාලේඛන සමුදායකින් හෝ වෙන යම් සම්මත භෞතික මිනුමකින් හෝ මෙය මිනිය නොහැකි වුව ද, අද්‍යතන සමාජ ආර්ථික දේශපාලන රටාවන් හා ජනමාධ්‍ය ක්‍රියාකාරිත්වය පිළිබඳව කළ විධිමත් වූත්, පුළුල් වූත් පර්යේෂණයන්ගෙන් එය දැනටමත් ඔප්පුවී තිබේ.

පසුගිය දසකය තුළ ඌන සංවර්ධිත රටවල සාම්ප්‍රදායික සමාජයන්හි ඇති වූ සියලුම තාක්ෂණික වෙනස්වීම් අතුරින් ඉතාම මූලික වූත්, මානව වර්ගයා කෙරෙහි පෑ බලපෑම අතරින් සර්වව්‍යාපී වූත් වෙනස් වීම ජනමාධ්‍යය හා සම්බන්ධ යැයි මහාචාර්ය මැක්ස් එෆ්. මිලිකන් විසින් කරන ලද ප්‍රකාශය මීට කදිම සාක්ෂ්‍යයක් නොවන්නේ ද?

පුවත්පත, රූපවාහිනිය, ගුවන්විදුලිය හා සිනමාව ආදී ප්‍රධාන පෙළේ ජනමාධ්‍යයෝ මෙහි කොටස්කරුවෝ වෙති. 1974 අප්‍රේල් 09 වෙනිදා වෝටර්ගේට් සිද්ධිය හෙළි කිරීමෙන් ඇමෙරිකානු ජනාධිපති රිචඩ් නික්සන්ට සිය පදවියෙන් ඉල්ලා අස්වීමට පවා සිදුවිය. රොබට් වුඩ්වර්ඩ් හා කාර්ල් බර්න්ස්ටයින් වැනි මාධ්‍යවේදීන්හට ප්‍රබල ජනමතයක් ගොඩනගන්නට හැකි වූයේ කෙසේ ද? උත්තරීතර ජනමාධ්‍යය සතු අතිප්‍රබල සමාජ බලපෑම හේතුවෙනි.

ඇමෙරිකාව හා ජපානය අත්සන් කළ 'ඔකිනාවා' ගිවිසුම අතර රහස් ව්‍යාපාරයක් ඇති බව පුවත්පතකින් කළ ප්‍රකාශයක් නිසා 1927 දී සමස්ත ජනමාධ්‍යවේදීන් ගේ උද්ඝෝෂණයේ බලපෑමෙන් එවකට බලසම්පන්නව පැවැති 'සතෝ' රජයේ බිඳවැටීමත්, බෝෆෝස් අවි ගිවිසුම පිළිබඳ සත්‍ය කරුණු හෙළිදරව් වීම නිසා රාජිව් ගාන්ධිගේ ඉන්දියානු කොංග්‍රස් රජයේ අන්ත පරාජයත් ඊට කදිම නිදසුන් ය. එපමණක් නොව, දෙවන ලෝක සංග්‍රාම යුගයේදී සීතලේ ගැහෙමින් සිය නිවෙස් තුළ ගිනි උදුන් අසල අලසව ගුළිගැසී සිටි කෝටි සංඛ්‍යාත ජනතාව දේශමාමකත්වයෙන් පුබුදුවාලන්නට උපකාර වූයේ අනෙකක් නොව, ජනාධිපති ෆ්‍රැන්ක්ලින් රූස්වෙල්ට්ගේ හා අගමැති වින්ස්ටන් චර්චිල් ගේ ගුවන්විදුලි ඇමතුම් ය.

පවත්නා මතය රැකගන්නට හෝ වඩවාලන්නට හෝ මෙන්ම විනාශ කරන්නටත්, තවත් නව මතයක් ගොඩනගන්නටත් ජනමාධ්‍යයට ඉටු කර ගත හැකි සමාජ හිතකාමී ජන මෙහෙවර මෙන්ම එහි අහිතකර පක්ෂය ද සලකා බැලිය යුතු ය. එබඳු වූ ජනමාධ්‍යයක් දැන හෝ නොදැන අයාලේ හෝ අත්තනෝමතිකව ක්‍රියා කරවීම අතිශය භයානක කටයුත්තකැයි අපි විශ්වාස කරමු. ඒ මන්ද යත්, කොතරම් වාසි ප්‍රයෝජන ලැබුන ද තාවකාලික දේශපාලනික අභිමතාර්ථ ඉටුකරගත්ත ද දීර්ඝ කාලීනව ඉන් සිදුවන අනිටු විපාක වළකාලිය නොහැකි බැවිනි.

එබඳු භාරදූර වූ ජනමාධ්‍ය ක්‍රියාකාරීත්වය හා භාවිතය පිළිබඳ ව ජාත්‍යන්තර වශයෙන් මෙන්ම ජාතික වශයෙන් අප ලබා ඇති 'ඉඩකඩ' හා 'නිදහස' පිළිබඳ ව දැන් අපි සලකා බලමු.

එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ මානව හිමිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනය මේ සඳහා හොඳම ආරම්භය යි.

''තම මතය දැරීමේ හා ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහසට අයිතියක් සෑම කෙනෙකුටම ඇත. බාධා කිරීම්වලින් තොරව මතිමතාන්තර දැරීමේත් දේශ සීමා නොසලකා කවර හෝ මාධ්‍යයක් මඟින් තොරතුරු හා අදහස් සෙවීමේ, ලබාගැනීමේ හා බෙදාහැරීමේත් නිදහස මේ අයිතියට ඇතුළත් ය"

විශ්වීය ගුණයකින් යුක්ත පරම මානුෂික අයිතියක් ලෙස එහි අවධාරණය කෙරෙන 'නිදහස' වූ කලී සමස්ත මානව වර්ගයා එකම ඥාතිත්වයකින් හා සහෝදරත්වයකින් බැඳ තබන්නක් ලෙස පෙනේ. එහෙත්, විවිධ රටවල පවත්නා සමාජ, සංස්කෘතික හා දේශපාලනික රටාවන්ට අනුකූලව සැකසුණු නීති අණපනත් මඟින් එකී 'පරම අයිතිය' එක්තරා ව්‍යාජයක් හෝ මිථ්‍යාවක් හෝ බවට පත්කෙරෙන බැව් පැහැදිලි ය.

නිදසුනක් ලෙස, ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවම දක්වන පරිදි එහි මූලික අයිතිවාසිකම් යටතේ,

> ''සෑම පුරවැසියෙකුටම භාෂණයේ නිදහසට, ප්‍රකාශනය ඇතුළු අදහස් පළ කිරීමේ නිදහසට හිමිකම් ඇත්තේ ය"

මෙහිදී යථෝක්ත 'පරම අයිතිය' අවධාරණය වෙයි. එහෙත්, 'මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සීමා' අර්ථ දැක්වීමේදී 15වන ව්‍යවස්ථාවේ 2වන අනුව්‍යවස්ථාවෙන් මෙසේ කියැවේ.

'ඉහත ප්‍රකාශ කොට පිළිගෙන ඇති මූලික අයිතිවාසිකම් භුක්ති විඳිය හැක්කේ ද වාර්ගික හා ආගමික සහයෝගිතාව තහවුරු කිරීම සඳහා හෝ පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාද, අධිකරණයට අපහාස කිරීම අපහාසය හෝ වරදකට පෙලඹවීම හා සම්බන්ධව නීතියෙන් නියම කරනු ලැබිය හැකි සීමා කිරීම්වලට යටත්ව ය...'

මෙබඳු නෛතික සීමාවන් සහිත පසුබිමක් යටතේ අප මුලින් කී 'පරම ජනමාධ්‍ය නිදහසක්' අපට ඇත්ද? නැත. එකී ගැටලුකාරීත්වය පැන නඟිනුයේ මෙහි බලපවත්වන 'නීතිය' පිළිබඳ ව තවදුරටත් අර්ථ දැක්වීමේදී ය. "මහජන ආරක්ෂාව සඳහා තත්කාලයේදී අදාළ වන නීතිය යටතේ සාදන ලද නියෝග මීට ඇතුළත් ය.

ලෝකයේ කිනම් රටක වුව ජනමාධ්‍ය ක්‍රියාකාරිත්වය හා භාවිතය සිදුවිය යුත්තේ අත්‍යවශ්‍ය සීමා කිරීම් යටතේ බැව් අපි පිළිගනිමු. රටේ ජීවත්වන පොදු මහජනතාවගේ එකමුතු බව රැකීම හා වැඩීමත්, ජනවාර්ගික හෝ ආගමික හෝ භේද ඇති නොකර මහජන යහපතම අරමුණු කොට ගැනීමත් සඳහා ද්වේෂයෙන්, අපහාසයෙන් හා අශ්ලීලභාවයෙන් තොර මාධ්‍ය ක්‍රියාකාරිත්වයක් අපේ අරමුණ විය යුතු ය. ඊට ඇවැසි විනය ගරුක බව, විශ්වසනීයත්වය, හා උත්තරීතරභාවය ආරක්ෂා වන පරිදි යම් යම් නෛතික සීමාවන් පැනවිය යුතු බව ද අවිවාදිත ය. ඉන්දියානු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුව නම් මෙකී ක්‍රියාකාරිත්වය මුළුමනින්ම ඉන්දීය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය හරහා සිදු කෙරෙන්නකි. එහෙත්, ආණ්ඩු වෙනස්වීමේදී පාර්ලිමේන්තු බලතල මඟින් කලින් කලට ඔවුනොවුනට අවශ්‍ය යැයි හැඟෙන සීමාන්තික නීති සම්පාදනය කිරීම හා එකී නීතිවලටම බාහිරව අසාධාරණ ලෙස සිදුකෙරෙන නීති උල්ලංඝනයන් හා කුරිරු බලහත්කාරකම් හා මැරකම් ද අප රටේ 'ජනමාධ්‍ය නිදහස' පිළිබඳ සැක පහළ කරවයි.

ප්‍රවෘත්ති වටිනාකමකින් යුතු (News Worthy) වඩාත් සත්‍ය වූ (Facts Truth) විෂය මූලික වාර්තාකරණයක් (Objective Reporting) වුව ද සුපරීක්ෂාකාරී සොයා බැලීම්වලින් තොරව දේශපාලන අරමුණු නිසා රජයේ අනවශ්‍ය ඇඟිලි ගැසීමකට (Unwanted Interference) ලක් කළ හැකි ය. එසේ නම් අත්‍යවශ්‍ය වූත්, සත්‍ය වූත් අනිවාර්යයෙන් පළ කළ යුතු පුවත් (Must Stories) ජනතාවට ලබා දෙන්නේ කෙසේ ද?

රජය, ජනමාධ්‍යකරුවා හා පුවත් පිපාසයෙන් පෙළෙන එමෙන්ම සත්‍ය දැනගැනීමේ කුතුහලයෙන් පසුවන ජනතාවද අතරමං වන්නේ මෙතැනදී ය. මෙවැනි ඇතැම් පුවත් රජයේ පැවැත්මට අහිතකර ලෙස බලපාන අවස්ථාවල නිෂ්ප්‍රභ කිරීම සිදු විය හැකිය. එහෙත් අවංක අරමුණකින් සැදුණු එබඳු ආණ්ඩු විරෝධී පුවත් හෝ ආකල්ප හෝ පළ කිරීමෙහි ලා රජය අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය කෙබඳු ද? මෙය වඩාත් වැදගත් වන්නේ ශ්‍රී ලංකාව ආශ්‍රිතවම සාකච්ඡා කිරීමෙනි. ඒ මන්ද යත්, පසුගිය දශක දෙකහමාරක් තුළ අප ලැබූ සමීපතම අත්දැකීම් මේ සඳහා පහසුවෙන් අදාළ කරගත හැකි බැවිනි.

දැන්, මෙහිදී මුලින් සාකච්ඡා කළ 'ජනමාධ්‍ය නිදහස' කෙබඳු විය යුතු ද? යන්න තවදුරටත් අරුත් ගැන්විය හැකි ය. සැමදෙනාම තමන් අනුමත කරන අදහස් පළ කිරීම ම ජනමාධ්‍ය නිදහස නොවේ. ඊට සීමා ඇත. එනම්, සමාජ, දේශපාලන සංස්කෘතික හා ඓතිහාසික පරිසරය විසින් පනවනු

ලබන සීමා ය. ජනමාධ්‍යකරුවා ඒ සඳහා වන තමන්ගේ අයිතිය (Media Ownership) සාධාරණව භාවිත කරන්නේ නම් යුක්ති සහගත බවේ නිදහස (Plea of Justification) ඔහුට අනිවාර්යයෙන්ම හිමි කරදිය යුතු ය. එබැවින්, මෙවැනි තත්ත්වයක අවශ්‍ය වන්නේ රජයේ සාධාරණ මැදිහත්වීමක් (Justifiable Intervention) පමණි. නීතියේ යුක්ති සහගතභාවය (Supremacy of the Law) රැකෙන්නේ එපරිද්දෙන් යැයි අපි සිතමු.

එමෙන්ම හදිසි රෙගුලාසි මගින් විධායකයට බලතල පවරා දී තිබීමත්, සාමාන්‍ය ආඥා පනත් පිළිබඳ සලකා බැලීමේදී පුවත්පත් මණ්ඩලයට අදාළ කොට ඇති බලතල නිශ්චිත නොවීමත්, 1955 අංක 32 දරන නිල රහස් ආඥා පනතේ 'නිල රහස්' පිළිබඳ විධිමත් විවරණයක් අවධාරණය නොකිරීම හා 1978 සංශෝධිත පාර්ලිමේන්තු බලතල හා වරප්‍රසාද පනත යන කරුණුත් පදනම් කොට ගෙන අප රටට අවශ්‍ය වන යහපත් වූ ජනමාධ්‍ය නිදහස ව්‍යාජයක් බවට පත්වී ඇති බව අපගේ විශ්වාසය යි.

එපමණක් නොව, ගවේෂණාත්මක පුවත්පත් කලාවේ දී තොරතුරු මූලාශ්‍රයවල රහසිගතභාවය රැකීම ජනමාධ්‍යවේදීන් ලැබිය යුතු මහඟු වරප්‍රසාදයක් මෙන්ම රැකිය යුතු විනය රීතියක් ද වෙයි. රට පුරා දිනෙන් දින වර්ධනය වෙමින් පවත්නා අල්ලස්, දූෂණ, වංචා හා සමස්ත සමාජයට හානිකර වූ ගසාකෑම් හා සූරාකෑම් අඩුකිරීම හෝ වළකාලීම හෝ මෙහි පරම අභිලාෂය යි. එහෙත්, අප රටේ ඒ සඳහා ප්‍රමාණවත් පසුබිමක් සලසා දී ඇත්දැයි යන්න එක්තරා ගැටලුකාරී තත්ත්වයකි. මෙබඳු සීමාවන් ඔස්සේ අප ලබා ඇතැයි හැඟෙන 'නිදහස', රටක ජනමාධ්‍ය කේන්ද්‍ර කොටගත් ජාතික සංවර්ධනයෙහි හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාවලියෙහි ලා හිතකර ලෙස බලපාන්නේ ද යන්න වඩාත් සැක සහිත ය (Why is freedom of the press important in a democracy - www.humanrightscareers.com).

ප්‍රකට ජනමාධ්‍ය විශාරදයකු වූ මහාචාර්ය විල්බර් ශ්‍රාම් 'ජනමාධ්‍යය හා ජාතික සංවර්ධනය' (Mass Media and the National Development) නම් සිය කෘතියෙහි පෙන්වා දෙන පරිදි තොරතුරු හුවමාරුව හා වඩවඩාත් ඒ කෙරෙහි දැනුම්වත් වීම යනු ජාතික සංවර්ධනය සඳහා වන යෝග්‍ය පරිසරය සැකසීමකි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා යහපාලනය ද ඊට සමීප ක්ෂේත්‍රයන් බවත්, එබඳු පාලන රටාවක් බිහි කළ හැක්කේ යහපත් මාධ්‍ය නිදහසකින් අනතුරුව බවත් විද්වත් මතයයි (Norris, P. 2008). ඒ එකිනෙකෙහි ඓන්ද්‍රිය සබඳතාව ගිලිහී යන පමණින් ම එකී සමාජයේ ඉදිරි ගමන වැළකෙමින් පවත්නා බව එහිදී අවධාරණය කෙරේ. ඒ අනුව, රටක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ හා මානව හිමිකම්හි ආරක්ෂණය උදෙසා මාධ්‍ය නිදහස කෙ,තරම් වැදගත් වන්නේ ද (www.humanrightscareers.com) යන්න විවාදාපන්න නොවේ.

ඇමෙරිකානු ජාතික ඇල්බෙයා කැමු (Albert Camus) දක්වන අදහසක් ද ඊටම එක් කරමු.

'මිනිස් නිදහස පිළිබඳ පරමාදර්ශ ක්‍රමානුකූලව පිරිහෙළීමේදී පුවත්පත් නිදහස තරම් පහර කෑ අනෙක් නිදහසක් නැත. පුවත්පත් නිදහස යහපතට හෝ අයහපතට සිටිය හැකි ය. එහෙත් සැබැවින්ම ඒ නිදහස නැතිනම් එය අයහපතක්ම වීම වළකාලනු බැරි ය. නිදහස කියන්නේ අනෙකක් නො වේ. යහපත්වීමට අවස්ථාව සලසාදීම යි. වහල් බව අශික්ෂිත යි'.

මෙහිදී අප හඳුන්වන නිදහස, 'වල්බූරු නිදහසක්' නොවන බව ද එබඳු නිදහස් අවකාශයන් අතරතුර භයානක විපත් විඳින්නට සිදුවන බව ද මේ ප්‍රකාශය මඟින් ඍජුවම අවධාරණය කෙරේ.

'නිවැරදි තොරතුරු නොලබන ජාතියක් කවරදා හෝ ඉතා ඉක්මනින් කාගේ හෝ වහලුන් බවට පත්වේ' යැයි කී හැරල්ඩ් ලැස්කි (Harold Leskey) ඉන් ඔබ්බට අප සිතන්නට පොලඹවනුයේ

'අපට නිදහස තිබිය යුතුයි. එහෙත්, එය පොදු නිදහසට බාධාවක් නොවිය යුතුයි' (Your freedom must ends with my nose) යනුවෙන් අනතුරු ඇඟවීමක් ද කරමිනි.

මෙකී සකලවිධ ප්‍රකාශයන් නිරුක්ති සපයනුයේ අපට හිතකර 'ජනමාධ්‍ය නිදහස කෙබඳු විය යුතු ද යන්න කෙරෙහි ය. "ප්‍රවෘත්ති" යනු ලෝකය අප වෙත විවර කරන කවුළුව යි. එසේ නම් මිනිසාට එදිනෙදා ලෝකය නිසි ලෙස හඳුනාගන්නට 'සත්‍ය පුවත්' ලැබිය යුතුයි. එකී සත්‍යයේ ස්වභාවය කෙබඳු විය යුතු ද යන්න මාධ්‍යවේදියා විසින්ම තීරණය කළ යුත්තකි. සත්‍යවාදී විය යුතුවා පමණක් නොව, ඔහු ඉදිරිපත් කරන සත්‍යය සාධාරණ ද විය යුතු බැවිනි. මෙහි සාධාරණය ඉටු නොවීමේ ඍජු සමාජ ඵලයක් ලෙස විකල්ප මාධ්‍ය බිහිවීම වැළැක්විය නොහැකිය (www.ifes.org/sits/defaults/files/pnace630).

'අද සාමකාමීව ප්‍රකාශ කිරීමට නොහැකි අදහසක් හෙට ප්‍රකාශ වන්නේ සාමකාමී නොවන ආකාරයට යි' යනුවෙන් පවසන අප රටේ කෘතහස්ත නීතිවේදියකුව සිටි අග්‍රවිනිශ්චයකාර මාක් ප්‍රනාන්දු මහතාගේ අදහස ද එයම ය.

කෘතහස්ත සෝවියට් සිනමාකරුවකු වූ කොන්ස්තන්තීන් ස්ලේවින් (Constantine Slavin) සකල ලෝක වාසී සැබෑ ජනමාධ්‍යකරුවන්ගේ පිවිතුරු අරමුණු හා දුක්වේදනා ගොනුකොට තැනූ "We are Journalist- Don't shoot' (අපි පුවත්පත් කලාවේදීහු වෙමු - වෙඩි තියන්න එපා) නම් චිත්‍රපටයේ නීල් ඩේවිස් (Neel Davis) ගේ මුවින් පිටවෙන්නේ මෙවන් වදනකි.

'ජනතාව සත්‍යය දැනගත යුතු යි. එය ඔවුන්ගේ අයිතියක්. ඔවුන්හට සත්‍යයම දිය යුතු යි. එය අපේ වගකීමක්, (People should know truth. It is their right and We should give it them. It is our responsibility).

ඔස්ට්‍රේලියානු රූපවාහිනී වාර්තාකරුවකු වූ නිල් ඩේවිස්, කාම්බෝජය, ලාඕසය හා වියට්නාමය ආදි සෑම ඇමෙරිකානු යුද බිමකම දිවි පරදුවට තබා යුද්ධය රූගතකිරීම් කළ කෘතහස්ත, නිර්භීත මාධ්‍යවේදියෙකි. ඇමෙරිකාව අනුගමනය කළ කෲරතර වූ, අගතිගාමී යුද පිළිවෙත ඔහු ලෝකය හමුවේ හෙළිදරවු කළේ ය. ඇමෙරිකානු ජනරාල් වරයකු වූ ලූ-ඇන්ග් විසින් නගර මධ්‍යයේ දෙනෝ දාහක් මිනිසුන්ගේ දෑස් ඉදිරිපිට දී වියට්කොන් වරයෙකු අමු අමුවේ මරා දමනු ඔහු රූපගත කළේ ය. ඒ ඔහුගේ අවසන් වාර්තාකරණය යි. ඒ මන්ද යත්, පසුව ඔහුගේම ජීවිතය ද 'සත්‍යය' වෙනුවෙන් පූජා කරන්නට ඔහුට සිදුවූ බැවිනි. ඒ එක් චරිතාංගයක් පමණි.

1943 නාසි සිර කඳවුරකදී දරුණු වධ බන්ධනයට ලක් කොට මරා දමන ලද චෙකොස්ලෝවැකියානු ප්‍රකට පුවත්පත්කලාවේදී ජූලියස් ෆූචික් (Julious Fuchick) ගේ සිට අද දක්වාම සත්‍යය වෙනුවෙන් පෙනී සිටින සැබෑ ජනමාධ්‍යවේදියා මුහුණ දෙන භයානකම ඉරණම මෙය යි. සත්‍යය ලියැවී ඇත්තේ ඔවුන්ගේ ලෙයිනි. සත්‍ය කතා කළ හැකි යම් දිනෙක ලෝකය ඔවුන් ගැන කතා කරනු ඇත.

සමාලෝචනය

නිදහස වූ කලි මිනිස් සමාජයක යහපැවැත්ම කෙරෙහි ලා අත්‍යවශ්‍ය ගුණාංගයකි. නිදහස් චින්තනය නිෂ්පන්න වූයේ ඒ මඟිනි. සමාජය තුළ සාම්ප්‍රදායිකව පවත්නා නිෂ්ඵල ගතානුගතික සම්මතයන් කෙරෙහි ප්‍රබල බුද්ධිමය අභියෝග එල්ල කළ හැක්කේ නිදහස් චින්තනය මඟින් පමණි. එය සමාජ ආර්ථික දේශපාලන වශයෙන් සමස්ත මිනිස් ජීවිත ආවරණය කෙරෙමින් විවිධ දිශාවන් ඔස්සේ

විහිද යයි. ජනමාධ්‍ය නිදහස යනු එවැන්නකි. රටක සංවර්ධනය හෝ එහි ඉදිරි ගමන හෝ තීරණය කෙරෙන වැදගත්ම සාධක අතර ජනමාධ්‍ය නිදහසට හිමිවන්නේ වඩාත් ප්‍රමුඛස්ථානයකි. මන්ද යත්, එබඳු තත්ත්වයකින් තොර සංවර්ධනය අංග සම්පූර්ණ සමාජ වෘද්ධියක් නොවන බව ඉතිහාසය විසින් පසක් කරනු ලැබ ඇති හෙයිනි.

පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පසුබිම් කොටගෙන පවත්නා රටවල තත්ත්වය විමසා බැලීම මෙහිදී වඩාත් වැදගත් වෙයි. ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ප්‍රකාරව ඒ පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීම මඟින් එය පහසුවෙන් පැහැදිලි කර ගත හැකි ය. එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනයේ (Universal Decleration of Human Rights) 19වන ව්‍යවස්ථාවට අනුව, යම්කිසි මතයක් දැරීමේ හා ප්‍රකාශ කිරීමේ හිමිකමක් සියලුදෙනා සතුව පවතියි. එය විශ්වීය අයිතියකි. දේශ සීමා සමතික්‍රමණය කෙරෙමින් සමස්ත මානව වර්ගයා එකම ඥාතිත්වයකින් හා සහෝදරත්වයකින් යා කරන එකී "පරම අයිතිය" ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ජන සමාජයක පවත්නා ප්‍රගතිකාරක සමාජ සංලක්ෂණයක් වනුයේ එබැවිනි. මෙම මූලධර්මයම 1972 හා 1978 ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 14 (1) "අ" වගන්තිය ප්‍රකාරව, "සෑම පුරවැසියෙකුටම භාෂණයේ නිදහසට හා ප්‍රකාශනය ඇතුළු අදහස් පළ කිරීමේ නිදහසට හිමිකම් ඇත්තේය" යනුවෙන් අවධාරණය කෙරේ. එහෙත්, එහිම මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සීමා අර්ථ දැක්වීමේදී 15වන ව්‍යවස්ථාවේ 2වන අනු ව්‍යවස්ථාවෙන් ඒ සඳහා සීමා පනවනු ලැබේ. ප්‍රවෘත්ති වටිනාකමකින් යුත් (News worthy), වඩාත් සත්‍ය වූත් (Facts truth), අත්‍යවශ්‍යයෙන් ජනතාව දැනගත යුතු වූත් පුවත් (Must Stories) ජන ගත කළ හැක්කේ කෙසේ ද යන ගැටලුව මෙහිදී පැන නැඟෙනු ඇත. පවත්නා පාලනාධිකාරිය අභියෝගයට ලක් කෙරෙන්නා වූ එබඳු තොරතුරකට හා එය ප්‍රකාශනයෙහි ලා අදාළ ජනමාධ්‍යකරුවාට යුක්ති සහගත බවේ නිදහසක් (Plea of Justification) හිමිවනු නොපෙනේ. ආණ්ඩුව හෝ අදාළ පාලනාධිකාරිය විසින් ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන විවිධ වාරණ ක්‍රියාමාර්ග මඟින් ඒ සඳහා අනවශ්‍ය ඇඟිලි ගැසීම් (Unwanted Interferences) සිදුවන අයුරු මෙහිදී පැහැදිලි ය. සැබැවින්ම රජයේ සාධාරණ මැදිහත්වීම (Justifiable Intervention) අවශ්‍ය වනුයේ මෙහිදී ය. නීතියේ යුක්ති සහගත භාවය (Supremacy of the Law) රැකෙන්නේ ඒ අනුව ය. ගවේෂණාත්මක වාර්තාකරණයේදී (Investigative Reporting) මෙකී අවශ්‍යතාව දැඩිව පැන නැගේ. සංවර්ධනය වෙමින් පවත්නා රටවල බහුලව මතු කෙරෙමින් පවත්නා අල්ලස්, දූෂණ, වංචා හා සෙසු සකලවිධ සමාජවිරෝධී කොල්ලකෑම් හා වෙනත් අවභාවිතයන් පිළිබඳ ව ජනතාව දැනුම්වත් කළ හැක්කේ ඒ ඔස්සේ ය. මාධ්‍ය නිදහස හා ජාතික සංවර්ධනය එකම ඉලක්කයන් සහිත ක්‍රියාකාරකම් ද්විත්වයක් බැවිනි. ඒ අනුව, සත්‍යය වූ නිවැරදි පුවත් ජාතියක දේශයක හෝ යම්කිසි ජනකොට්ඨාසයක හෝ අනාගතයේ ස්වභාවය තීරණය කරයි. එබැවින්, සත්‍යය දැනගැනීම ජනතාවගේ අයිතියක් වන අතර සත්‍ය ප්‍රකාශ කිරීම මාධ්‍යකරුවාගේ වගකීමක් ද වනු ඇත. එහෙත්, පූර්වෝක්ත නීති ප්‍රතිපාදනයන් මඟින්, එකී නිදහස යථාර්ථයක් වනු කෙසේ වුව, හුදු ප්‍රලාපයක් වන අයුරු අවධාරණය කෙරේ.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

- Millicon, M. F. (1988) Communication, Technology and the Society: Sociological Approach for the Development, N.J., Mountain Publication.
- 1948 දෙසැම්බර් 10 වැනි දින එක්සත් ජාතීන්ගේ මහා සංගමය විසින් ප්‍රකාශයට පත් කොට එහි පළමු ව්‍යවස්ථාව මගින් පිළිගන්නා ලද මානව හිමිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනයේ 19වන වගන්තිය.
- 3. ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව (1978) 111වන පරිච්ඡේදය, 14වන ව්‍යවස්ථාවේ (1)වන අනු ව්‍යවස්ථාවේ "අ" උපවගන්තිය.
- දිසානායක, වි. (1974) ජනසන්නිවේදනය හා සමාජය, කිරුළපන, නිපුණ ප්‍රකාශන.
- Norris, P. (2008) The Role of the Free Press in Promoting Democratization, Good Governence and Human Development: Section 2 of Media Matters: Perspectives on Advancing Governence and Development, ed. M. Harvey, Global Forum for Media Development, Inter News Europe. (This study finds that the free press is significantly associated with levels of democracy).
- Camus, A. (1960) Resistence, Rebellians and Death: Studies in Good Writing, (ed.) Will and Will,
- පීරිස්, ජී. එල්. (1983) ශ්‍රී ලංකාවේ නීති පද්ධතිය හා ජනමාධ්‍යය (ලිපිය) නීතිය හා ජනමාධ්‍යය (සංස්කාරක) එස්. මද්දුම බණ්ඩාර, කොළඹ, රජයේ ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුව.
- The Role of Media in Democracy: A Stretegic Approach: Technical Publication Seiries, Centre for Democracy and Governance, US Agency for International Development, Washington D.C.

Ethical reality in the face of social media trends: Encouraging the good practice towards discourage the malpractices

Dr. Senesh Dissanaike Bandara
Senior Lecturer
University of Sri Jayewardenepura

seneshdissanaikebandara@sjp.ac.lk

Abstract:

The history of human communication is as longstanding as the past when human society was born. Accordingly, it must be accepted that the need for an ethical system of communication is a concept that has developed over time with the spread of media installation in human society. There, communication ethics is not only a media benefit for an individual, but also for broader aspects such as institutions and businesses, as well as deep aspects such as professionalism. The dangers that may arise from engaging in unethical communication are not at all beneficial to human society. That is, communication ethics is the way a person or organization demonstrates the morality and decency of that party in their use of journalism. Communication ethics historically began with print media communication, spread with electronic media communication, and has been updated today with online communication. The flow of social media, which provides unlimited access to information due to online communication, has become a familiar tool in modern human society and has become a life companion. Due to the emergence of social networks and the social business networks associated with them, a great space has been provided for efficient communication function in human society without the existing justifiable differences, and the common man has also been given the freedom and right to express his views. But when using social media, its communicators, as well as users, should agree to a consensus in an advanced state that can work according to a recognized ethical system, and the social media user experience should be a confirmation of the pleasure and safety of every person in the human society. Therefore, it is important for both parties mentioned above to prepare the ethics that regulate social media and to be aware of such ethics systems. Social media is no longer a menace of social media. It is a set of rules and regulations that must be constantly investigated with a regulation that ensures the maintenance of high standards of communicator and receiver behavior related to online communication. Indeed, social media ethics is the assurance of engaging in communication while appreciating the dignity and privacy of others to the same degree as is expected of oneself in human society.

Keywords: online communication, social media, ethics, media responsibility, good practice

සමාජ මාධ්‍ය ප්‍රවණතා හමුවේ ආචාර ධර්මීය යථාර්ථය: අවභාවිතය අධෛර්යමත් කිරීම පිණිස යහ භාවිතය ධෛර්යමත් කිරීම

ආචාර්ය සෙනේෂ් දිසානායක බණ්ඩාර
ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය
ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය

seneshdissanaikebandara@sjp.ac.lk

සංක්ෂේපය

මානව සන්නිවේදන ඉතිහාසය ද මානව සමාජය බිහි වූ අතීතය පමණට ම පැරණි ය. ඒ අනුව සන්නිවේදනය පිළිබඳ ආචාර ධර්ම පද්ධතියක අවශ්‍යතාව ද මානව සමාජය තුළ මාධ්‍ය ස්ථාපනයේ විකාශය සමග කාලානුරූප ව වර්ධනය වූ සංකල්පයක් බව පිළිගැනීමට සිදු වේ. එහිලා, සන්නිවේදන ආචාර ධර්ම යන්න මාධ්‍ය අරභයා පුද්ගලයකුට පමණක් නොව, ආයතන, ව්‍යාපාර වැනි පුළුල් අංශ මෙන්ම වෘත්තියභාවය වැනි ගැඹුරු අංශ කෙරෙහි දැඩි සැලකිල්ලක් දක්වන්නකි. සදාචාර විරෝධී සන්නිවේදනයෙහි යෙදීම මඟින් ඇතිවිය හැකි උපද්‍රව තත්ත්වයන් කිසිසේත් ම මානව සමාජයට ඵලදායී වන්නක් නොවේ. එනම්, සන්නිවේදන ආචාර ධර්ම යනු පුද්ගලයකු හෝ ආයතන හෝ තම මාධ්‍යවේදය භාවිත කරන ආකාරය කෙරෙහි එම පාර්ශ්වයේ සදාචාරාත්මක භාවය මෙන්ම ආචාරසම්පන්න භාවය පෙන්නුම් කරනු ලබන ආකාරයයි. සන්නිවේදන ආචාර ධර්ම ඓතිහාසික වශයෙන් මුද්‍රිත මාධ්‍ය සන්නිවේදනය සමග ආරම්භ වී විද්‍යුත් මාධ්‍ය සන්නිවේදනය සමග විකාශය වී අද්‍යතනයේ අන්තර්ජාලගත සන්නිවේදනය සමග යාවත්කාලීන වී පවතින්නකි. අන්තර්ජාලගත සන්නිවේදනය නිසා තොරතුරු වෙත අසීමාන්තික ප්‍රවේශයක් සපයන සමාජ මාධ්‍ය ප්‍රවාහය අද්‍යතන මානව සමාජය තුළ සුහුරු මෙවලමක් බවට පත් වෙමින් ජීවන පැවැත්මේ සහකරුවකු බවට පත් ව තිබේ. සමාජ ජාල බිහිවීම සහ ඒ හා බැඳුණු ව්‍යාපාර ජාල සමාජගත වීම නිසා තවදුරටත් පෙර පැවති ආසාධාරණ භේදවලින් තොරව මානව සමාජය තුළ සන්නිවේදන කාර්යය කාර්යක්ෂම වීමට මහඟු අවකාශයක් සලසා දී ඇති අතර එයින් පොදු මානවයාට වුව ද තම අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහස සහ හිමිකම ද ලබා දී ඇත. එහෙත් සමාජ මාධ්‍ය භාවිත කිරීමේදී ඒවායේ සන්නිවේදකයන් මෙන්ම පරිශීලකයන් ද පිළිගත් ආචාර ධර්ම පද්ධතියකට අනුව කටයුතු කළ හැකි දියුණු තත්ත්වයක පවතින සම්මුතියකට එකඟ විය යුතු අතර, එය ම සමාජ මාධ්‍ය පරිශීලන අත්දැකීම මානව සමාජයේ සෑම පුද්ගලයකුට ම ප්‍රසන්නභාවය මෙන්ම සුරක්ෂිතභාවය තහවුරු කරන්නක් විය යුතු ය. එබැවින් සමාජ මාධ්‍ය නියාමනය කරනු ලබන ආචාර ධර්ම සකස් කරගැනීම සහ එවැනි ආචාර ධර්ම පද්ධති පිළිබඳ ව දැනුම්වත් වීම පෙර සඳහන් කළ දෙපාර්ශ්වයට ම වැදගත් වේ. සමාජ මාධ්‍ය අරභයා සකස්වන ආචාර විධි යනු මානව සමාජය තවදුරටත් පීඩාවට පත් කරන්නක් නොවේ. එය අන්තර්ජාලගත සන්නිවේදනය සමග සබැඳෙන සන්නිවේදක මෙන්ම ග්‍රාහක චර්යා උසස් තත්ත්වයේ ලා පවත්වාගැනීම සහතික කරනු ලබන නියාමනයක් සහිත නිරන්තරයෙන් විමර්ශනයට ලක් විය යුතු නීති රීති මාලාවකි. සැබැවින් ම සමාජ මාධ්‍ය ආචාර ධර්ම යනු මානව සමාජය තුළ තමා පෙරළා අපේක්ෂා කරනු ලබන මට්ටමට ම අන් අයගේ ගෞරවය සහ පෞද්ගලිකත්වය අගයමින් සන්නිවේදනයෙහි නිරත වීමේ සහතික වීම ය.

මුඛ්‍යපද: අන්තර්ජාලගත සන්නිවේදනය, සමාජ මාධ්‍ය, ආචාර ධර්ම, මාධ්‍ය වගකීම, යහ භාවිතය

1.0 ප්‍රවේශය:

අද්‍යතන මානවයා සහ තාක්ෂණය අතර ඇත්තේ ඉතා සමීප සම්බන්ධතාවකි. මානවයා තුළ පවතින තොරතුරු දැන ගැනීමේ කුතුහලය එකී සමීපතාව දැඩි කරවමින් ලොව නව සන්නිවේදන හා අනෙකුත් තාක්ෂණික භාවිතයන් නිපදවීමට පොලඹවා තිබේ. ඉතා සරල තාක්ෂණික ශිල්පීය ක්‍රම භාවිතයේ සිට අද්‍යතන සංකීර්ණ තාක්ෂණික ශිල්පීය ක්‍රම දක්වා මානවයා සිය අවශ්‍යතාවන්ට ගැළපෙන පරිදි නව සන්නිවේදන තාක්ෂණික ක්‍රමෝපායන් සකස් කරගෙන ඇති බව නූතන සන්නිවේදන තාක්ෂණය විමසීමේදී පෙනී යන්නකි. ඒ අනුව තාක්ෂණික ඥානය පෙරදැරි කරගත් අද්‍යතන මාධ්‍ය භාවිතයන් නව මාධ්‍ය ලෙස හඳුනාගත හැකිය.

> "නව මාධ්‍ය යනු අන්තර් පුද්ගල සන්නිවේදනය සහ මාධ්‍ය සන්නිවේදනය අතර වෙනස බොඳ කිරීමට නැඹුරු වූවකි. එනිසා ම ජංගම දූරකථනය ජන මාධ්‍යයක් ද යන්න සමහර න්‍යායවාදීන් තවමත් විවාද කරන්නකි. 'නව' යන්න 'වඩා හොඳ' යන දෘෂ්ටිමය ඇඟවීම පිණිස බොහෝ දෙනා විසින් යොදාගත්ත ද එය ම ගැටලු සහගත ලෙස සලකනු ලබන තවත් අය සිටිති. (Chandler and Munday. (Eds.) 2011)"

මානවයාගේ සන්නිවේදන අවශ්‍යතාවන් ක්ෂණිකව ඉටු කර ගැනීම සඳහා වඩාත් සුදුසුම මාධ්‍ය බවට නව මාධ්‍ය වර්තමානය වන විට පත් ව ඇති බව හඳුනාගත හැකිය. අන්තර්ජාලය, ජංගම දූරකථනය, සමාජ මාධ්‍ය, හා බ්ලොග් අවකාශ යනාදිය නව මාධ්‍ය තාක්ෂණය යන්නට අයත් වේ. එම මාධ්‍යයන්හි වර්තමාන නැගීම ප්‍රවණතා ලෙස හඳුනාගත හැකි ය.

2.0 සාකච්ඡාව:

ලොව සිදුවූ තාක්ෂණික විපර්යාස අතර නව මාධ්‍ය බිහිවීම තරම් සුවිශේෂී වූ වැදගත් සිදුවීමක් සොයා ගැනීම දුෂ්කරය. නව මාධ්‍ය යන්න අද්‍යතන මානවයාගේ සිත් ආකර්ෂණයට ලක් කරවූවක් බව විශේෂයෙන් කිව යුතු නොවේ. අද්‍යතන මාධ්‍ය ප්‍රවණතා තුළ නව මාධ්‍යය යන්න සකස් වීම කෙරෙහි

- පරිගණකය සහ අන්තර්ජාලය
- දූරකථන සන්නිවේදනය
- නව මාධ්‍ය, සමාජය සහ සමාජ මාධ්‍ය
- නව මාධ්‍ය භාෂාව සහ භාවිතය
- බහු මාධ්‍යකරණය

යනාදි සාධක බලපෑ ඇති බව අධ්‍යයනය කළ හැකිය.

2.1 පරිගණකය සහ අන්තර්ජාලය:

ශ්‍රී ලංකාවේ සමකාලීන සමාජ සන්දර්භය තුළ සාම්ප්‍රදායික මාධ්‍ය භාවිතය ක්‍රමිකව යටපත් වෙමින් නව මාධ්‍ය භාවිතය ඉස්මතුවීමේ ප්‍රවණතාවක් දක්නට ලැබේ. විශේෂයෙන්ම අද්‍යතන තරුණ පරපුර නව මාධ්‍ය ප්‍රවාහයේ ප්‍රධාන පාරිභෝගිකයා බවට පත්ව තිබේ. නව මාධ්‍ය බිහිවීම පිළිබඳ ව සාකච්ඡා කිරීමේදී එය බිහිවීමේ මූලික පදනම පරිගණකයේ ආරම්භය දක්වා ඉතිහාසය වෙත දිව යයි.

ඉංග්‍රීසි ජාතික ගණිතඥ චාල්ස් බැබේජ් (1791-1871) විසින් 1830 දී මූලික වශයෙන් යාන්ත්‍රික පරිගණකය සකස් කීරීමෙන් අනතුරුව එය තවදුරටත් විවිධ ප්‍රතිසංස්කරණයන්ට ලක් වෙමින් පරිගණකය යන්න අද්‍යතන තාක්ෂණය දක්වා දියුණුවට පත්ව ඇත. එසේ නිර්මාණය වූ පරිගණකයෙහි සුවිශේෂී අංගයක් මෙන් ම දිගුවක් වශයෙන් අන්තර්ජාලය හඳුනාගත හැකිය.

අන්තර්ජාලය යනු පරිගණක ජාලයන් අතර ජාලයකි. රටවල් සිය ගණනක ජීවත් වන බිලියන ගණනක් වූ ජනතාවක් අන්තර්ජාලයේ සැරිසරන අතර එය ජාලයන් දහස් ගණනක් හා එක්ව ඇති විශාල දත්ත ගබඩාවකි. මෙම අන්තර්ජාල සේවාව හරහා බිහිවූ දැවැන්ත හා තාක්ෂණික ප්‍රතිඵලය නව මාධ්‍ය යැයි පැවසීම අතිශයෝක්තියක් නොවේ.

2.2 දුරකතන සන්නිවේදනයඃ

ශක්තිමත්, විශ්වසනීය හා දීප ව්‍යාප්ත තොරතුරු සහ සන්නිවේදන තාක්ෂණ යටිතල පහසුකම් ඇති ව්‍යුහයක පැවැත්ම යනු අද්‍යතනයේ ඕනෑම රටක දියුණුවට පාදක වන වැදගත්ම අංගයක් වී තිබේ. එහිදී සන්නිවේදන විෂයය අළලා අපට හමුවන සුවිශේෂී උපාංගය වන්නේ දුරකතනයයි. අමෙරිකානු ජාතික නව නිපැයුම් ශිල්පී සැමුවෙල් එෆ්. බී. මෝර්ස් විසින් 1849 දී මානව ඉතිහාසයේ පළමුවෙනි වරට කිසියම් එක් තැනක සිට වෙනත් ඈත තැනකට පණිවිඩ යැවීමේ හැකියාව සහිත මෝර්ස් ක්‍රමවේදය සොයා ගැනීම මෙම තාක්ෂණයේ මූලාරම්භය විය. ස්කොට් ජාතික ඉංජිනේරු ඇලෙක්සැන්ඩර් ග්‍රැහැම් බෙල් 1876 දී දුරකතනය නිර්මාණය කිරීම සහ බෙල් දුරකතන සමාගම ආරම්භ කිරීමත් සමඟ පුළුල් වශයෙන් පරිවර්තන රාශියකට ලක් වෙමින් වර්තමානයේ පවතින ජංගම දුරකතන තාක්ෂණය තෙක් එකී තාක්ෂණය දිගු ගමනක් පැමිණ තිබේ. අද්‍යතනයේ දුරකතන සන්නිවේදන භාවිතය අප රටේ පහත පරිදි වේ.

ප්‍රස්තාරය 01ඃ

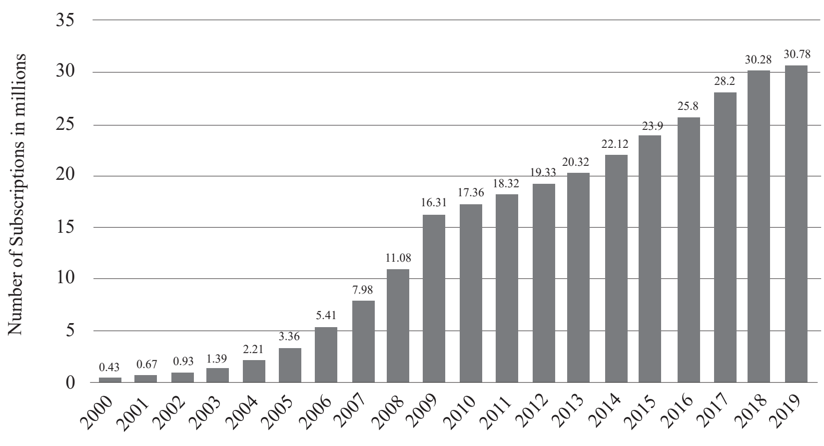

2000 - 2019 දක්වා කාලය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ ජංගම දූරකථන සඳහා දායකත්ව සංඛ්‍යාව (මිලියන.)

මූලාශ්‍රයඃ Statista Market and Consumer Data, 2021

අද්‍යතනයේ මානවයා හට නැතිවම බැරි උපකරණයක් බවට පත්ව ඇති දුරකතනය වර්තමානයේ අතේ ගෙන යා හැකි සියලු තාක්ෂණයෙන් අනූන වූවක් බවට පත්ව ඇත. ලොව විශාල

පිරිසක් භාවිත කරන දුරකතන තාක්ෂණය ජනප්‍රිය වී වර්තමානය වනවිට ඇනලොග් තාක්ෂණය වෙනුවට ඩිජිටල් තාක්ෂණය භාවිතයට පැමිණීමත් සමග අඩු වියදමකින් සේවා සැපයීමට දූරකථන සමාගම්වලට අවස්ථාව ලැබිණ.

එපමණක් නොව ජංගම දූරකථනය 1G, 2G, 3G, 4G සහ 5G ආදි වශයෙන් පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට නව අංග එකතු කර ගනිමින් මානවයාට බොහෝ කාර්යයන් ඉටු කරගැනීම සඳහා උපකාරී වේ. දුරකතනයක් මගින් සන්නිවේදන කිරීමේ දී සිම්පතක් භාවිත කිරීම මගින් අන්තර්ජාල පහසුකම්, සන්නිවේදන පහසුකම් සඳහා ඉතා අඩු මුදලක් වැය වීම මෙන්ම භාවිතයේ පහසුව යන හේතු නිසා තාක්ෂණයත් සමග එය පෙරට ගමන් කරයි.

අද්‍යතනයේ තරුණ ප්‍රජාව මේ කෙරෙහි කෙතෙක් බැඳී ඇත්දැයි කිවහොත් ඔවුන්ට ජංගම දුරකතනය අහිමි වුවහොත් සිය පැවැත්ම ම අහිමි වූ ලෙස ප්‍රතික්‍රියා කරන ආකාරය වර්තමාන සමාජය නිරීක්ෂණයේ දී පෙනී යයි. දුරකතනය වර්තමාන සමාජයේ නව මාධ්‍ය අතර සුවිශේෂී මෙවලමක් ලෙස හැඳින්විය හැකිය. එමගින් සිදු ව ඇති අයහපත් ප්‍රතිඵල ද නැතිවාම නොවේ. ඒ අතර ළමා පරපුර තම වයසට යෝග්‍ය නොවන අන්තර්ගත පරිශීලනයත්, අපචාරී ක්‍රියාවන්ට යොමු කරවීමත් දියුණු වන පුද්ගලභාවයකට අවැඩ ඇති කරන අභ්‍යාගය සම්පන්න කරුණක් බවට පත්ව තිබේ. එමෙන්ම ඇතැම් අවස්ථාවන්හිදී නොදන්නා දුරකතන ඇමතුම් නිසා පවුල් ආරවුල් සහ මානසික පීඩා ඇති වීමට දුරකතන හේතුවන අවස්ථා ද, වර්තමානයේ සමාජය තුළ බහුල වශයෙන් දක්නට ලැබේ. එමෙන්ම විවිධ දූෂණ හා අපරාධ කටයුතු සඳහා ද දුරකතනය යොදා ගැනීම නිසා විවිධ ගැටලු රැසක් සමාජය තුළ නිර්මාණය වීම ද දකින්නට තිබේ.

2.3 නව මාධ්‍ය, සමාජය සහ සමාජ මාධ්‍යඃ

නව මාධ්‍ය ප්‍රවණතාව සාකච්ජා කිරීමේදී සමාජය යන්න නොසලකා හැරිය නොහැකි අංගයක් වේ. පසුගිය දශකය තුළ සමාජ මාධ්‍යවල වර්ධනය වේගවත් විය. වෙනස්වන නව තත්ත්වයන් සමඟ, නව සමාජ මාධ්‍ය ප්‍රවණතා සෑම විටම ඉහළ යමින් පවතී. මෙහිදී විශේෂයෙන් සංස්කෘතික මිනිසා යටපත් වී සංස්කෘතිකවත් බව අතික්‍රමණය කළ නව මානව ජීවියකු බිහි කිරීමට නව මාධ්‍ය හෙවත් ශාස්ත්‍රාලයීය වශයෙන් හඳුන්වන මාර්ගගත ජන මාධ්‍යවේදය (Online Journalism) ඉවහල් වී තිබේ. ඩිජිටල් සන්නිවේදනය යන්න මෙයට පර්යාය පදයකි.

> "සමාජ මාධ්‍ය යනු අතථ්‍ය ප්‍රජාවන් සහ ජාල හරහා තොරතුරු, අදහස්, රුචිකත්වයන් සහ වෙනත් ප්‍රකාශන ආකාර නිර්මාණය කිරීමට සහ බෙදා ගැනීමට පහසුකම් සපයන අන්තර්ක්‍රියාකාරී තාක්ෂණයන් සහ ඩිජිටල් නාලිකා වේ. දැනට පවතින විවිධ හුදෙකලා සහ ගොඩනගන ලද සමාජ මාධ්‍ය සේවා හේතුවෙන් සමාජ මාධ්‍ය නිර්වචනයට අභියෝග පැනනගින අතර, පොදු ලක්ෂණ කිහිපයක් තිබේ (Obar and Wukdman, 2015)."

මානව සම්බන්ධතා වෙන කවරදාටත් වඩා පහසු සහ පෞද්ගලික වී තිබේ. අතිශය සංකීර්ණ හා විශාල ප්‍රාග්ධන ආයෝජනයක් වූ සාම්ප්‍රදායික සන්නිවේදනයේ සුලභ මාධ්‍ය භාවිතය වන රේඩියෝව හා ටෙලිවිශනය වෙනුවට සරල තාක්ෂණයත් සුගම භාවිතයත් අවම පිරිවැයත් යන කරුණු නව මාධ්‍ය ප්‍රවාහය ග්‍රාහක ප්‍රජාව අතර ප්‍රචලිත වීමේ මූලික සාධක වී තිබේ.

එමෙන්ම ඒ කෙරෙහි ව්‍යාපාරික ප්‍රජාවගේ අවධානය ලක්වීමට පටන් ගෙන තිබේ. මන්ද යත් අද්‍යතන ග්‍රාහක පරම්පරාව නියෝජනය කරන ඉතා කුඩා වයසේ දරුවන් සිට ම මෙම නව මාධ්‍ය භාවිත කරනු දක්නට ලැබිය හැකි බැවිනි. එනම්, වර්තමාන පරපුර අතර ප්‍රචලිත නව මාධ්‍ය මෙවලම් දෙකක් වශයෙන්

- සමාජ මාධ්‍ය
- බ්ලොග් අවකාශ

හැඳින්විය හැකි ය.

2.3.1 නව මාධ්‍ය, සමාජය සහ සමාජ මාධ්‍යඃ සමාජ මාධ්‍ය

පසුගිය දශකය තුළ සමාජ මාධ්‍යවල වර්ධනය විස්ම ගන්වන සුලු ය. කුමක් නිසාද යත් සමාජ මාධ්‍ය යන්න මානව ජීවිතයේ හා දෛනික චර්යාවන්හි අනිවාර්ය අංගයක් වී තිබෙන බැවිනි. සමහරු එයට කොතරම් ඇබ්බැහි වී ඇත්ද යත්, ඔවුන් අවදි වීමෙන් පසුව පළමුවෙන් කරන දෙය නම් ඔවුන්ගේ සමාජ මාධ්‍ය සංග්‍රහ පරීක්ෂා කිරීමයි. මානව සමාජය මෙලෙස හැසිරෙද්දී, ඔවුන් තම පාරිභෝගිකයින් වන නිසා එකී ජීවිත තුළ සමාජ මාධ්‍යවල ඇති පෙර කී වැදගත්කම සැලකිල්ලට ගනිමින්, ව්‍යාපාර අලෙවිකරුවන් සිය ව්‍යාපාර ප්‍රවර්ධන ඔවුන්ගේ ඉලක්කගත ගනුදෙනුකරුවන් සමඟ සම්බන්ධ කරවීමේ අපේක්ෂාවෙන් සමාජ මාධ්‍ය පීඨිකා/වේදිකාවලට පැමිණෙති.

එලෙස අද්‍යතන මානවයා අතර භාවිතයට පැමිණ ඇති ප්‍රධානතම සමාජ මාධ්‍ය කිහිපයකි.

අද්‍යතන මානවයා අතර භාවිතයට පැමිණ ඇති සමාජ මාධ්‍ය 2021 ජූලි මාසය වන විට ප්‍රමුඛස්ථානය ලබා සිටියේ මෙසේ යැයි Statista Market and Consumer Data දත්ත විශ්ලේෂණයට අනුව අවබෝධ කොට ගත හැකිය.

- Facebook
- YouTube
- WhatsApp
- Messenger
- Instagram
- WeChat
- TikTok (Statista Market and Consumer Data, 2022)

ඒ අතර වසර ගණනාවක් ඉදිරියෙන් සිටිමින් ෆේස්බුක් විශාලතම හා ජනප්‍රියතම පීඨිකා/වේදිකාව ලෙස සමාජ මාධ්‍යවල දිගු කලක් ආධිපත්‍යය දරයි. එසේම යූටියුබ් සමග පිළිවෙළින් වට්ස්ඇප්, ඉන්ස්ටග්රෑම් සහ ෆෙස්බුක් මසෙන්ජර් ඊළඟට ප්‍රකට ව ඇති සමාජ මාධ්‍ය පීඨිකා/වේදිකා කිහිපය සේ පවතින අතර සැලකිය යුතු ලෙස ඒවායෙහි කීර්තිය ඉහළ ගොස් තිබේ. වීචැට් මෙන්ම ටික්ටොක් නමැති පීඨිකා/වේදිකාව විශේෂයෙන් තරුණ ප්‍රජාව අතර ඉතා ඉක්මනින් ජනප්‍රියත්වයට පත්විය.

ප්‍රස්තාරය 02.

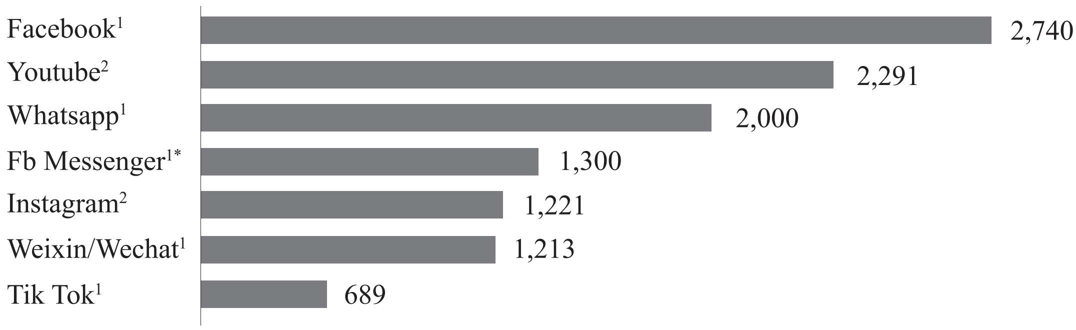

2021 ජනවාරි වන විට ලොව පුරා වෙසෙන පරිශීලකයන් ගණන අනුව ජනප්‍රියතම සමාජ ජාල ශ්‍රේණිගත කිරීම. (මිලියන.)

මූලාශ්‍රය: Kepios Analysis Research and Content, 2022

සමාජ මාධ්‍ය භාවිතයේ ඇති බොහෝ යහපත් පැතිකඩ හඳුනාගත හැකි අතර, ඒවා මූලික වශයෙන්

- දැනුම ලබා දෙනු ලබන මාධ්‍යයක් වීම,
- තොරතුරු ඉක්මනින් ලබා ගත හැකි වීම,
- අන්තර් ක්‍රියාකාරී වීඩියෝ ක්‍රම භාවිතය,
- බහු මාධ්‍ය ඉදිරිපත් කිරීම,
- මාර්ගගත සාකච්ඡා ක්‍රම ඇති වීම

යනුවෙන් දැක ගත හැකිය.

කෙසේ වුවද මෙහි අයහපත් පැතිකඩක් ද පවතින අතර එම අයහපත් භාවිතය නිසා ජීවිතවලින් පවා වන්දි ගෙවූවන් ගැන සමාජයෙහි වාර්තා වනු දක්නට ලැබේ. මෙහි අයහපත් පැතිකඩ ලෙස උදාහරණ වශයෙන්,

- අන්තර්ජාලය හා සම්බන්ධ මංකොල්ලකෑම් (Cyber Scandal) බහුල වීම,
- අන්තර්ජාලය හා සම්බන්ධ ලිංගික ක්‍රියාකාරකම් (Cyber Sex) බහුල වීම,
- අන්තර්ජාලය හා සම්බන්ධ හිරිහැර කිරීම (Cyber Bullying) බහුල වීම,
- අසභ්‍ය, ප්‍රචණ්ඩ, සහ අසත්‍ය තොරතුරු (Indecent, Violent and False Information) වේගයෙන් පැතිර යාම,
- අන්තර්ජාල හා සම්බන්ධ ආදරවන්තභාවය (Online Romancing) ඇති වීම

ආදිය නම් කළ හැකි අතර වර්තමානයේ මෙවැනි ප්‍රේම සබඳතා නිසා පවුල් ජීවිත බිඳ වැටීම සඳහා නිසා විනාශයට පත්ව ඇති ජීවිත විශාල සංඛ්‍යාවකි.

2.3.2 නව මාධ්‍ය, සමාජය සහ සමාජ මාධ්‍යඃ බ්ලොග් අවකාශ

බ්ලොග් අඩවියක් යනු ද වෙබ් අඩවියකට අනුරූප වන නමුත් එය වෙබ් අඩවියක් නොවන්නේ, එහි ප්‍රධාන වෙනස වශයෙන් ම බ්ලොග් අඩවි හුදු වාණිජමය පරමාර්ථයෙන් ක්‍රියාත්මක නොවන බැවිනි. එමගින් නවතම තොරතුරු ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලබන අතර එමෙන්ම ආයතනයක් නම් තම සමාගම හා එහි සේවාවන් හෝ නිෂ්පාදන හෝ පිළිබඳ ව කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම සිදුකරයි.

> " 'බ්ලොග්' යනු 'වෙබ්ලොග්' යන පදය කෙටිකොට සකස් කරගැනීමක් වන අතර, සාමාන්‍යයෙන් තනි පුද්ගලයකුගේ සිට කණ්ඩායමක් දක්වා වුව ද එක්තරා විෂයයක් හෝ මාතෘකාවක් පාදක කොටගෙන පවත්වා ගනු ලබන්නකි. බොහෝ විට කිසිවකුගේ දිනපොතක සටහන් පළකිරීමේ මාදිලියේ සිට ලෝක ව්‍යාප්ත ව ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලබන තොරතුරු සම්පාදිත වෙබ් අඩවියක් දක්වා වුව ද බ්ලොග් අඩවි පැතිර පවතී. සාමාන්‍යයෙන් මෙම පළකිරීම් ප්‍රතිලෝම කාලානුක්‍රමික අනුපිළිවෙලින් ප්‍රදර්ශනය කෙරේ. එබැවින් වඩාත්ම මෑතකාලීන පළකිරීම පළමුවෙන් ම බ්ලොග් අඩවියේ ඉහළින් ම දිස් වේ. (Mutum and Wang, 2010)."

සමාරම්භයේදී බ්ලොග් අඩවියක ස්වභාවය වූයේ තනි පුද්ගලයකු වශයෙන් එහි කතුවරයා වන බ්ලොගර් කෙනෙකුට තම අදහස් ලොවට ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාව ලැබීමක් විය. සමාජ ජාලවල අන්තර්ගත වන පළකිරීම්වලට සාපේක්ෂව ඒවායේ සිටින පරිශීලක පිරිසට ම සමාන පදනමක් මත තබා ඇති සංසද මෙන් නොව, බොහෝ විට බ්ලොග් අඩවියක් යනු එක් කතුවරයෙකු හෝ සමහර විට කතුවරුන් කිහිප දෙනෙකු හෝ එක්ව මෙන් ම අවශ්‍ය නම් සංවිධානයක් වශයෙන් වුව ද එකම තේමාව පිළිබඳ ව ලිපි පොදු බ්ලොග් අඩවියක පළ කිරීමට ද එක් වන අවස්ථාවකි.

2.4 නව මාධ්‍ය භාෂාව සහ භාවිතයඃ

මානව පරිණාමීය ක්‍රියාවලියේ සිට ම සන්නිවේදනය සඳහා උපස්තම්භක වූ ප්‍රධානතම මාධ්‍යයක් වූයේ 'භාෂාව' යි. ප්‍රාථමික සන්නිවේදන ක්‍රම ආශ්‍රයෙන් සිදුකරන ලද සන්නිවේදනයේ සිට නව මාධ්‍ය, සමාජ මාධ්‍ය ඔස්සේ සන්නිවේදනය කිරීමේ අවස්ථාව තෙක් පැමිණි ඓතිහාසික සන්නිවේදන පරිණාමීය ක්‍රියාවලියේ දී 'භාෂාව' යන්න ගතික ප්‍රපංචයක් විය.

මාධ්‍යකෘත පරිසරය තුළ භූගෝලීය සීමා අතික්‍රමණය කරමින් 'භාෂාව' ප්‍රබල වෙනස්කම්වලට ලක්වෙමින් පවතී. අන්තර්ජාලය මූලික වූ නව සන්නිවේදන ක්‍රියාවලිය සඳහා එයට ම අනන්‍ය වූ උප භාෂා නිර්මාණය වෙමින් තිබේ.

සාම්ප්‍රදායික සන්නිවේදන ක්‍රියාවලියේ පැවති සීමා මායිම් අබිබවමින් නව්‍ය භාෂාත්මක සන්නිවේදන අත්දැකීමක් අන්තර්ජාල පරිශීලකයන් තුළින් ම නිපැදවී ප්‍රචලිත ව පැතිර ගොස් තිබේ. එකී නව 'භාෂාව' එහි පරිශීලකයන් අතර ඇති සම්බන්ධතා තවතවත් සමීප කරවනු දක්නට ලැබේ.

> "නව මාධ්‍ය භාෂාව යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ නව භාෂාමය ලක්ෂණ වර්ධනය කිරීම පමණක් නොව, අන්තර්ගතය සන්නිවේදනය කිරීම සඳහා රූප, ඡායාරූප, අධිපෙළ, වීඩියෝ, සංගීතය, චිත්‍රක සංඥා වැනි විවිධ ආකාරයේ පාරභාෂීය මාධ්‍ය ව්‍යාප්ත වීම ය. වෙනස්වන

මාධ්‍ය භාවිතයේ මතුවන සංසිද්ධි විස්තර කර ගැනීමට නව මාධ්‍ය භාෂාව හමුවේ මාධ්‍ය සාක්ෂරතාව සමඟ ඩිජිටල් සාක්ෂරතාව වැනි නව දැනුම යෙදවුම් විවිධ යෙදුම් වශයෙන් භාවිතයට එනු ඇත (Liubinienė, 2012)."

ඒ අනුව,

- විද්‍යුත් ලිපි යැවීමේදී
- සමාජ ජාල මාධ්‍ය සේවනයේදී
- සංවාද සේවාවන්හිදී
- වෙබ් පිටුවල කරන අදහස් දැක්වීම්වලදී
- පරිගණක ක්‍රීඩාවන්හිදී
- කෙටි පණිවිඩ යැවීමේදී

වැනි අවස්ථාවන්හිදී නව මාධ්‍ය භාෂාව සහ භාවිතය යන්න විවිධ භාෂාත්මක ප්‍රවර්ගයන් වශයෙන් භාවිත වනු දක්නට ලැබේ.

තාක්ෂණික අවකාශය තුළ වර්තමාන මානව සමාජය තුළ සුපුරුදු වාචික සන්නිවේදනයටත් වඩා ප්‍රබල ව නිර්වාචික සන්නිවේදනය ඔස්සේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නව මාන බිහි වී තිබේ. මෙමඟින් ස්වකීය සිතැඟි අන්‍යයන් සමග කඩිනමින් හුවමාරු කරගැනීමේ අවස්ථාව හිමි කර දී තිබේ. මෙහිලා නිර්මාණාත්මක භාෂා භාවිත විධික්‍රම ඔස්සේ එකී පරිශීලකයන්ට තම නිර්වාචික සන්නිවේදනය සිදු කිරීම යන්න තවදුරටත් අසීරු සහ වෙහෙසකාරී කටයුත්තක් නොවේ.

2.5 බහු මාධ්‍යකරණය:

නව මාධ්‍ය යන්න අද්‍යතනයේ දී එතෙක් කලක් පැවති සියලු මාධ්‍ය අබිබවා යමින් ජනතා ආකර්ෂණය ලබා ඇති බව පැහැදිලි ව පෙනෙන තත්ත්වයකි. එලෙස යන වේගවත් ගමනේ දී නව මාධ්‍ය විසින් සියලු මාධ්‍යන්ට අයත් ව පැවති සෑම කාර්යයක් පාහේම සපුරාලනු දක්නට ලැබේ. මුද්‍රිත ජන මාධ්‍යය වන පුවත්පත, විද්‍යුත් ජන මාධ්‍ය වන රේඩියෝව සහ ටෙලිවිශනය යනාදි මාධ්‍යවල පැවැත්ම අභියෝගයට ලක් කරන අතර ම, තවත් විටෙක පෝෂණය කිරීම ද නව මාධ්‍ය මඟින් සිදු කරනු ලබයි.

> "මාධ්‍ය බහුත්වවාදය යනුවෙන් මාධ්‍ය පද්ධතිය (අභ්‍යන්තර බහුත්වවාදය) හෝ විවිධ සහ විවිධ මාධ්‍යවල සහජීවනය සහ මාධ්‍ය සහාය (බාහිර බහුත්වවාදය) පිළිබඳ බහුවිධ හඬ, අදහස් ප්‍රකාශනය සහ විශ්ලේෂණ ඇති තත්ත්වයත් නිර්වචනය කරයි (Gillian, 2002)."

ඒ අනුව නව මාධ්‍ය යන්න පුවත්පත වෙනුවට විද්‍යුත්-පුවත්පත් මාදිලිය හඳුන්වා දී තිබේ. නව මාධ්‍ය විසින් අද්‍යතනයේ ඕනෑම රේඩියෝ නාලිකාවක් ශ්‍රවණය කිරීම පිණිස මෙන්ම ඕනෑම ටෙලිවිෂන් නාලිකාවක් නැරඹීම පිණිස අවස්ථාව ලැබෙන සේ නියමිත වැඩසටහන් සමඟ සම්බන්ධ වීමට නව මාදිලි හඳුන්වා දී තිබේ.

එමෙන්ම විද්‍යුත් මාධ්‍ය වැඩසටහනක් ශ්‍රවණය කිරීමට හෝ නැරඹීමට හෝ අතපසු වූ අයකුට නව මාධ්‍ය තාක්ෂණය ඔස්සේ එකී නාලිකාවට පිවිස පෙර කී අදාළ වැඩසටහන ඇසීමේ හෝ නැරඹීමේ හෝ අවකාශය හිමි කර දී ඇත.

ජනමාධ්‍ය තත්ත්වය තුළ නොතිබුණු නව මාධ්‍ය පසුතලයේදී බිහි වූ ප්‍රවාහ මාධ්‍ය පීඨිකා නිසා ටෙලිවිශන් වැඩසටහන් මෙන්ම සිනමා කෘති සහ අන්තර්ජාලගත විවිධ ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය අන්තර්ගත වුවද පරිශීලනය පිණිස ඉල්ලුම මත සබැඳි වින්දනාස්වාද මූලාශ්‍රයක්ද මෙහිලා අත්දැකිය හැකි නව්‍ය ප්‍රභේදයකි.

ඒ නිසා නව මාධ්‍ය තුළින් බහු මාධ්‍යකරණයක් බිහි ව තිබෙනු දැකිය හැකි අතර එය ජනතාවගේ කාලය ඉතිරි කරමින් පැවති සමහර සීමා බිඳ දමන ලද තම විවේකය පරිදි ස්වකීය අවශ්‍යතාවන් පහසුවෙන් ඉටු කර ගැනීම උදෙසා පහසුකම් සලසන තත්ත්වයක් උදාකර දී තිබේ.

2.6 යහ භාවිතය:

සමාජ මාධ්‍ය ක්‍රියාකාරිත්වය හා භාවිතය පිළිබඳ ආචාර ධර්මීය ප්‍රවේශය පිළිබඳ විවිධ කතිකාවලදී මෙරට ඇතිවී තිබේ. මෙවැනි කතිකා මඟින් සමාජ මාධ්‍ය මඟින් පුද්ගල හා සමාජ සුරක්ෂිතභාවය පවත්වාගැනීම පිළිබඳව ද, සමාජ වගකීම් සහගත වූ සමාජ මාධ්‍ය පරිශීලක ප්‍රජාවක් පවත්වාගැනීම උදෙසාද අවධානයක් ඉදිරිපත් වී තිබේ. මෙම අවධානය යනු යහ භාවිතය නමැති නව යෙදුම සමඟ සමාන්තර වන්නකි. සැබැවින් ම ඒ දෙස අවධානය යොමු කළ යුතු වන්නේ විමර්ශනාත්මක දෘෂ්ටියකින් පිහිටා පුළුල් දැක්මකින් මිස කිසිසේත් ම සුචරිතකාමී හෝ මර්දනකාමී හෝ පටු ප්‍රවේශයකින් නම් නොවේ.

> "යහ භාවිතය යනු එකඟ වූ සම්මුතීන් අනුව සම්පාදනය කරගන්නා ලද ප්‍රමිතීන් මත අදාළ කාර්යයක නිරත වීමේලා ගුණාත්මකභාවය පවත්වා ගැනීම පිණිස ස්වයං තක්සේරුව හෝ මිනුම් සලකුණු හෝ මත පදනම් ව කටයුතු කිරීම ය (Bogan and English, 1994)."

පවතින ගෝලීය තත්ත්වය සහ ප්‍රවණතා පිළිබඳ නොසලකා හෝ අවබෝධයකින් තොර ව හෝ හුදෙකලා ව ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ මාධ්‍යයේ චර්යා පමණක් කේන්ද්‍රකරගත් පදනමක සිට ආචාර ධර්ම පිළිබඳ ව සිදුවන කතිකාවලින් අපේක්ෂිත ප්‍රතිඵල ලබා නොදෙනු ඇත. විශේෂයෙන් ම කොවිඩ්-19 වසංගතය හේතු කොටගෙන පවතින නව සාමාන්‍ය තත්ත්වය නිසා සමාජ මාධ්‍ය පරිශීලනයට ශීඝ්‍රයෙන් යොමු වන ප්‍රවණතාවක් පෙන්නුම් කරන ශ්‍රී ලංකාව ඇත්තේ ද ගෝලීය වශයෙන් අද්‍යතනයේ සමාජ මාධ්‍යයෙහි සිදු වන යහපත් හෝ අයහපත් හෝ ප්‍රවණතාවලට අනාවරණය වූ පරිසරයක බව අමතක කළ නොහැකි වීම ම ඊට විශේෂ හේතුවයි. එමෙන්ම මෙරට තුළ ද සමාජ මාධ්‍ය අරභයා ඇති වූ ගැටලු රාශියක් මෑත කාලයේ දී ද දැකගත හැකි වූ බව ද අමතක කළ හැකි නොවේ. ජන මාධ්‍ය හමුවේ කිසියම් දුරකට පොදු සාමූහික පිළිගැනීමක් වශයෙන් පැවති ආචාර ධාර්මිකත්වය වෙනුවට සමාජ මාධ්‍ය හමුවේ පවතින්නේ පෞද්ගලික වශයෙන් ආචාර ධර්ම පිළිගන්නා හෝ නොගන්නා හෝ වඩාත් සහනශීලී තත්ත්වයකි.

මෙවැන්නක් දියුණු වූ සමාජයක වැදගත් අංගයක් වශයෙන් යහපත් අපේක්ෂා දල්වන්නක් ලෙස සංකල්පනය කළ හැකි නමුත් ප්‍රායෝගික වශයෙන් එය එලෙස සිදුවනු දක්නට නොලැබීම යනු අදාළ සමාජය දියුණුවට පත් නොවීම පිළිබඳ ව ප්‍රක්ෂේපණයකැයි අවබෝධ කරගැනීම වැරදි නොවේ. ජන මාධ්‍ය පැවති යුගයේ පොදු වශයෙන් මානව සමාජය ම සම්බන්ධ වී මාධ්‍ය ඇසුරේ නිරතවීම නිසා වඩවඩාත් මානව හිතවාදී මාධ්‍ය ක්‍රියාකාරීත්වයක් තුළ තම ජීවිතවල අභ්‍යන්තර ගැටලු පවා සමනය කරගැනීමට සමත් වූ නමුත් පෞද්ගලික වශයෙන් සිදු කරන සමාජ මාධ්‍ය භාවිතය මඟින්

අද්‍යතන මානව සමාජය තම ජීවිතවල ඉරණම විසඳා ගනිමින් සිටින ආකාරය දැක ගත හැකි වන්නේ බොහෝවිට නොතරම් ප්‍රමාණයේ ගැටලුවලට වුව ද ජීවිතයෙන් වන්දි ගෙවන තරමේ ප්‍රතිචාර හැටියට යි.

යහ භාවිතය පිළිබඳ ව මැනීමක් කළ හැකි ද යන්න ප්‍රමාණාත්මක ව හෝ ගුණාත්මක ව හෝ උභය ස්වරූපයෙන් ම හෝ සිදු කිරීමට තරම් සංවර්ධනය කරගත් පර්යේෂණ ක්‍රම පවතී. අද්‍යතනය තුළ එකී සාර්ථක පර්යේෂණවලින් ලබා ගත් ප්‍රතිඵල සහ ඒවායේ විශ්ලේෂණ නිසා වඩාත් උසස් යහ භාවිතයක් පිළිබඳ සලකා බැලිය හැකි මිනුම් ලකුණු ඉදිරිපත් ව තිබේ. දිනෙන් දින සංකීර්ණ වන සමාජ මාධ්‍ය ප්‍රවණතා හමුවේ ආචාර ධර්ම යථාර්ථය වන්නේ අවභාවිතය අධෛර්යවත් කිරීම උදෙසා නීති පනවා දඬුවම් ක්‍රියාත්මක කිරීම පිණිස වරදකරුවන් හඹා යාම වෙනුවට යහ භාවිතය ධෛර්යවත් කිරීම මඟින් පරිශීලකයන් වන සැමට ප්‍රසන්න, ආරක්ෂිත සහ සාරවත් සමාජ මාධ්‍ය අත්දැකීමක් තහවුරු කොට දිය හැකි ය.

සමාජ මාධ්‍ය අරභයා යහ භාවිතය පිණිස විවිධ රටවල් විසින් තම තම සීමා මායිම් තුළ සකසා ගන්නා ලද විවිධ මිනුම් ලකුණු ගැන පවතින සංකථන අතර අමෙරිකා එක්සත් ජනපදය, මහජන චීන සමූහාණ්ඩුව සහ උතුරු කොරියාව වැනි රටවල් පිළිබඳව පවතින්නේ සුවිශාල අවධානයකි.

එවැනි වූ යහ භාවිතය පිළිබඳ ව සංකථන අතර අපට සමීප දකුණු ආසියානු කතිකාවක් පාදක කොට ගෙන අධ්‍යයනය කළ හැකි ඉඟි කිහිපයක් කෙරෙහි 2013 දී ෂොයිබ් තයිමූර් තම පර්යේෂණයක් මුල් කොට ගෙන ***Social Media Ethics & Etiquette*** යනුවෙන් සම්පාදිත ශාස්ත්‍රීය ලිපියෙහි අවධාරණය කොට ඇත. එය රටක ධරණීය සංවර්ධනය පිණිස මානව හිමිකම් ව්‍යාපාර ශක්තිමත් කිරීම අළලා තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණයේ අදාළබව සම්බන්ධයෙන් ඉතා වැදගත් අන්තර්ගතයකි.

- තමා පරිශීලකයකු වශයෙන් අන් අය වෙතින් ගෞරවය ලබා ගැනීමට අපේක්ෂා කරන්නේ නම්, තමා ඒ අයට පෙරළා ගෞරවය ලබා දීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.
- තමා පරිශීලකයකු වශයෙන් අන් අය වෙත වඩාත් අර්ථවත් අවකාශයක් නිමවා දෙන්නේ නම් අන් අය ද තමා කෙරේ සුහද වීම හා ගෞරවසම්පන්න වීම සිදු වේ.
- තමා පරිශීලකයකු වශයෙන් සිදු කරන ධනාත්මක නියැලීම යනුවෙන් ප්‍රකට ව හඳුන්වන සමාජ සුබවාදී ප්‍රවේශය නිසා ඉහත කරුණු සම්පූර්ණ වේ.
- තමා පරිශීලකයකු වශයෙන් සමාජ ජාල පරිශීලනයේදී අන් අය සමඟ ගැටුම් ඇති නොකරගැනීමක් අන් අය වෙතින් එන උණුසුම් විවාද මඟ හැරීමත් යෝග්‍ය වේ.
- තමා පරිශීලකයෙකු වශයෙන් ප්‍රතිචාර දැක්වීමට ඉක්මන් නොවිය යුතු අතර, මඳ වේලාවකට තිරයෙන් හෝ යතුරුපුවරුවෙන් හෝ ඉවතට වී විවේකය ලැබීම යෝග්‍ය වේ.
- තමා පරිශීලකයකු වශයෙන් පසුව පසුතැවිලි විය හැකි යමක් නොකියන සේ හෝ නොකියැවෙන සේ හෝ සන්සුන් වීම යෝග්‍ය වේ.
- තමා සමාජ ජාලා මාධ්‍යවේදියෙක් නම් ලියන ලද, හෝ පළ කරන ලද හෝ බෙදා ගන්නා ලද හෝ සෑම දෙයක් පිළිබඳ ව ම මතක තබා ගැනීම වැදගත් වේ.

- තමා සමාජ ජාලා මාධ්‍යවේදියෙක් නම් ලියන ලද හෝ, පළ කරන ලද හෝ බෙදා ගන්නා ලද හෝ සෑම දෙයක් පිළිබඳ ව ලැබෙන යහපත් මෙන් ම සතුරු, අපවාදාත්මක නැතහොත් පිළිකුල් සහගත ප්‍රතිචාර මැදහත් ව භාර ගැනීම වැදගත් වේ.
- තම මිතුරන් හෝ අනුගාමිකයන් හෝ සැවොම වෙතින් ප්‍රතිචාර ලැබීම අනිවාර්ය තත්ත්වයක් නොවන අතර එවැන්නක් අපේක්ෂා කළ යුතු නොවේ.
- ඔබගේ ඉදිරිපත් කිරීම්වලට ප්‍රතිචාර දක්වන අන් අයට ස්තුතිවන්ත විය යුතු වේ.
- ඍණාත්මක හැඟීම් පිටකිරීම පිණිස සමාජ මාධ්‍ය භාවිත කළ යුතු නොවේ.
- අවධානය ලබා ගැනීම පිණිස සමාජ මාධ්‍ය භාවිතා කළ යුතු නොවේ.
- ප්‍රසිද්ධ ප්‍රකාශ උපුටා ගන්නේ නම් අදාළ පාර්ශ්ව වෙත නිසි හිමිකම් සහ ගෞරවය ලබා දිය යුතු වේ.
- සබැඳියක් හෝ අන්තර්ගතයක් හෝ යොදාගන්නේ නම් අදාළ ගිණුමට හෝ ගිණුම් හිමියාට හෝ නිසි හිමිකම් සහ ගෞරවය ලබා දිය යුතු වේ.
- ඔබට හිමිකමක් නැති අන්තර්ගත යොදාගැනීමේදී හිමිකරුවන්ගෙන් අවසරය ලබා ගත යුතු වේ.
- සංවාද හෝ විවාද හෝ කරනවා නම් සන්දර්භීය කාරණය මත රැඳී සිටීම අත්‍යවශ්‍ය වන අතර, අන් අයගේ පෞද්ගලිකත්වය වැනි තවත් සාධක විෂය විය යුතු නොවේ.
- මරණයක් හෝ සංවේගජනක අන්තර්ගතයක් හෝ නිවේදනය කිරීම අදාළ ශෝකාකුල කාලවකවානුව තුළ පමණක් පවත්වා ගැනීම වැදගත් වේ.
- සංවේගජනක අන්තර්ගතවලට ප්‍රතිචාර දැක්වීමේදී ආචාරශීලී වීම වැදගත් වේ.
- සමාජ මාධ්‍ය ජාලා ජීවිතය ඔබේ පෞද්ගලික ජීවිතය පිළිබඳ ව ම පිළිබිඹුවක් ලෙස පවත්වාගන්නවාදැයි ආරම්භයේදීම තීරණය කළ යුතු වේ.
- නාඳුනන අන් අයට මිතුරු ඉල්ලීම් යැවීමෙන් වැළකිය යුතු වේ.
- අන් අයට හිරිහැර කිරීමෙන්, නුසුදුසු පණිවිඩ යැවීමෙන් වැළකිය යුතු වේ.
- අන් අයගේ ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය, වාර්ගිකත්වය යනාදිය මත ඔවුන්ට පහර දීමෙන් වැළකිය යුතු වේ.
- සමාජ මාධ්‍ය යනු අන් අය සමඟ අදහස් බෙදා ගැනීමට ගැළපෙන ස්ථානයක් බව වටහා ගත යුතු වේ.
- ඒ නමුත් නිරන්තරයෙන් ම අන් අය තමාගෙන් දැනුම්වත් වීමට සිටිනා අය බව සිතිය යුතු නොවේ.
- සාපරාධී හැසිරීම් ලෙස අන් අයට අර්ථකථනය කළ හැකි ක්‍රියාකාරකම්වලින් බැහැර විය යුතු වේ.
- කායිකව, මානසිකව හෝ අන් අයට හානි කිරීමට උත්සාහ නොකළ යුතු වේ.
- අපහාස කිරීම, අනුකරණය කිරීම, වෛර කිරීම වැනි ක්‍රියා සහ කථන අන් අයට හානි කිරීමක් බව දැන ගත යුතු වේ.

- අවසර නැතිව කතා කිරීම, ප්‍රචණ්ඩත්වයට පෙලඹවීම, හිරිහැර කිරීම සහ පෞද්ගලිකත්වය ආක්‍රමණය කිරීම බරපතළ වැරදි සේ සැලකීමට හැකියාව ඇති බව දැන ගත යුතු වේ.
- සමාජ මාධ්‍ය සමාජීය පසුතලයක සිදු වන්නක් බැවින් ඒ ලෙස සලකා එවැනි හැසිරීම් සඳහා තමා චූදිතයකු බවට පත්කොට අපරාධ නඩු පැවරීමකට ලක් විය හැකි බව දැන ගත යුතු වේ.
- සාපරාධ හැසිරීම්වලට තමා හට දඬුවම් නියම කළ හැකි බව දැන ගත යුතු වේ.
- සැබෑ ජීවිතයේ දී මෙන්ම, සමාජ මාධ්‍ය පරිහරණයේදී ද අවභාවිතය වෙනුවෙන් නඩු පැවරීම සිදු කළ හැකි නිසා අන්තර්ජාලයේදී එවැනි චර්යාවලින් වැළකී සිටිය යුතු වේ (Taimur, 2013).

සමාජ මාධ්‍ය ආචාර ධර්ම යනු ඒ හා සබැඳෙන සන්නිවේදනය පිළිබඳ හැසිරීම් පාලනය කරන ලිහිල් නමුත් අඛණ්ඩ නීති මාලාවකි. එහෙත් නීති මාලා ඉක්මවා යන සමාජ මාධ්‍ය යහ භාවිතය යනු කිසියම් පරිශීලකයකුට තමාගේ සේ ම අන් අයගේ ද ගෞරවය සහ පෞද්ගලිකත්වය පවත්වා ගැනීමේ අවශ්‍යතාව පිළිබඳ ආමන්ත්‍රණයක් සේ වටහා ගත හැකිය. නීති මාලාවකින් නොබැඳී සිටිය ද ගෞරව සම්පන්න හැසිරීම් රටාවක් අනුගමනය කිරීමෙන්, ඉබේ ම අන්තර්ජාලය සහ සබැඳෙන ආචාර ධර්මවලට අනුකූල වීමක් සිදු වන අතර එය සමාජ මාධ්‍ය පිළිබඳ යහපත් අපේක්ෂා දිගු කාලීනව තහවුරු කරවනු ඇත.

3.0 සමාලෝචනයඃ

අද්‍යතන මාධ්‍ය ප්‍රවණතා සම්බන්ධයෙන් පවතින පරිගණකය සහ අන්තර්ජාලය, නව මාධ්‍ය, සමාජය සහ සමාජ මාධ්‍ය, නව මාධ්‍ය භාෂාව සහ භාවිතය, බහු මාධ්‍යකරණය සහ දූරකථන සන්නිවේදනය යනාදි කරුණු නිසා නව තාක්ෂණය සමඟ පෙරට පැමිණි නව මාධ්‍ය සහ තාක්ෂණික ක්‍රියා පැවති තත්ත්ව සංස්කරණය කොට පුද්ගල චින්තනයේ ගැඹුරු පැති ස්පර්ශයට ලක් කර ගෝලීයකරණයෙහි සහාය සහිතව "විශ්ව ගම්මානය" නිර්මාණය කරමින් පවතින බව මාර්ෂල් මැක්ලූහන් යෝජනා කළේ 1960 දශකයේ මුල් භාගයේදී ය.

ජන්වැන් ඩිජ්ක් 1990 දශකයේ මුල් භාගයේදී එය තවදුරටත් සනාථ කළේ ඩිජිටල් තොරතුරු සහ සන්නිවේදන තාක්ෂණයන්හි ව්‍යාප්තිය නිසා ඇති වූ නව සමාජ, දේශපාලන, ආර්ථික සහ සංස්කෘතික වෙනස්කම්වලට ලක්වූ "ජාල සමාජය" බිහිව ඇති බවට ස්ථිර කරමිනි.

කෙසේ නමුත් ගෝලීයකරණ තත්ත්වය තුළ දේශ සීමා අබිබවමින් ඈත රටක පවතින තාක්ෂණික ක්‍රමෝපාය යෙදවුම් ලෙස යොදා ගනිමින් නවෝත්පාදන නිර්මාණය කිරීමට පමණක් නොව, තමන් කැමති විදෙස් විශ්වවිද්‍යාලයකින් අධ්‍යාපනය හැදෑරීමට ද නව මාධ්‍ය ඔස්සේ හැකියාව ලැබී තිබේ.

එනමුත් නව මාධ්‍ය භාවිත කොට සිදු කෙරෙන අපරාධ ද දේශ සීමා අබිබවමින් සිදු වන බව දැක ගත හැකිය. මේ අනුව නව මාධ්‍ය අද්‍යතනයේ මානවයාට සිය සියලු කාර්ය සිදුකර ගැනීම සඳහා ජීවිතය පහසු කරවන අතර ම, අනෙක් පසෙකින් පුද්ගලභාවයට විනාශය ද ළඟා කළ හැකි බලපෑම් ද සිදු කරන බව අමතක කළ යුතු නොවේ. එහිලා ශ්‍රී ලාංකේය ස්වරූපයේ ආරක්ෂණය සකසා ගැනීම කෙරෙහි පමා නොවන අවධානයක් යොමු කිරීම කාලෝචිත ය .

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

- Bogan, C.E. and English, M.J. (1994). Bench marking for Best Practices: Winning Through Innovative Adaptation. New York: McGraw-Hill.
- Chandler, D. and Munday R. (Eds.). (2011). A Dictionary of Media and Communication (1st ed.), Oxford: Oxford University Press.
- Gillian, D. (2002). Understanding Media Economics. Los Angeles: SAGE Publications Ltd.
- Liubinienė, V. (2012). "Elements, Contexts and Users of New Media Language". Studies About Languages. NO. 21. Lithuania: Kalbų Studijos.
- Mutum, D. and Wang, Q. (2010). "Consumer Generated Advertising in Blogs". In Neal M. Burns; Terry Daugherty; Matthew S. Eastin (eds.). Handbook of Research on Digital Media and Advertising: User Generated Content Consumption. Vol. 1. Pennsylvania: IGI Global.
- Obar, J.A. and Wildman, S. (2015). "Social media definition and the governance challenge: An introduction to the special issue". Telecommunications Policy. 39 (9). Amsterdam: Elsevier.
- Taimur, S. (2013). Social Media Ethics & Etiquette. Islamabad: Bytes for All Publishers.
- Kepios Analysis Research and Content, 2022, Accessed on: 2022.04.05
- Statista Market and Consumer Data, 2021, Accessed on: 2022.04.05

The Impact of Media Freedom on the reality of the Sri Lankan Democratic Governance.

Kalani Irosha Dharmasiri (Attorney- at- law)
Senior Lecturer
Department of Mass Media,
Sri Palee Campus, University of Colombo.

kalani@spc.cmb.ac.lk

Abstract

The purpose of this research is to provide a communicative study of the Sri Lankan democratic system of governance of media freedom and a realistic approach. The question of research was, if it was justifiable whether the media freedom of the Sri Lankan democratic system of governance in a realistic approach. In order to understand the current media as a unitary monolithic system with a complex structure, one must have high media literacy. As it modernizes, the media can also be pointed out as a whole range of concepts, complete with parts of different components and a multifunctional system. Realizing that the media has a special power over them in the social process, they maintain a certain power over society by using various aspects of society as instruments of its power. Media freedom is the freedom of expression. Reality is a vision of successful experiments for consistency. A new organization called the state was formed in the social corporation with the aim of satisfying the human needs in the society. Therefore, what is the role of the media here? How does freedom for media in Sri Lanka and in the world work? What is enchanting about media freedom and a realistic approach? What are the issues concerning that? What are the problems that arise from the reality of media freedom in accelerating the realization of a truly democratic system of government in Sri Lanka? This research was done based on the specified concepts. Qualitative and quantitative data were also collected through interviews and questionnaires. Data were analyzed using SPSS software. It was evident that there was cause for concern in the modern functioning of the Sri Lankan democratic system of government in media freedom and the realist approach that was hypothesized. However, that the state media organizations, as well as the general public, need to work together as the reality of media freedom expedite in achieving a truly democratic state system in Sri Lanka. Then the freedom of media will be extended accordingly.

Keywords: Media freedom, Reality of media freedom, Democracy, System of governance.

ශ්‍රී ලාංකේය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍ය පාලන ක්‍රමවේදයේ යථාර්ථය කෙරෙහි මාධ්‍ය නිදහසේ බලපෑම

නීතිඥ කළණි ඉරෝෂා ධර්මසිරි
ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය
ජනමාධ්‍ය අධ්‍යයන අංශය
ශ්‍රීපාලි මණ්ඩපය, කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය

kalani@spc.cmb.ac.lk

සංක්ෂේපය

ශ්‍රී ලාංකේය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍යය පාලන ක්‍රමවේදයේ යථාර්ථය කෙරෙහි මාධ්‍ය නිදහසේ බලපෑම පිළිබඳ ව සන්නිවේදනාත්මකව අධ්‍යයනයක යෙදීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණයි. පර්යේෂණ ගැටලුව වූයේ මාධ්‍ය නිදහසේ යථාර්ථවාදී ප්‍රවේශය තුළ ශ්‍රී ලාංකේය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍යය පාලන ක්‍රමවේදයේ වත්මන් එළඹුම කුමනාකාරද ? යන්නයි. වර්තමාන මාධ්‍ය තේරුම් ගැනීමට උසස් මාධ්‍ය සාක්ෂරතාවක් තිබිය යුතුය. සංකීර්ණ සහ ඒකීය සාමස්ත පද්ධතියක් වූ වත්මන් මාධ්‍ය විවිධ වූ සංරචක සහ බහුකාර්ය පද්ධතියකින් පරිපූර්ණ වූ සංකල්ප රාශියකි. සමාජීය ක්‍රියාවලිය තුළ මාධ්‍යයට විශේෂ බලයක් පැවතීම මඟින් මාධ්‍යය සමාජය කෙරෙහි යම් බලයක් පවත්වා ගෙන යනු ලැබේ. අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම උදෙසා පවතින නිදහස් භාවය මාධ්‍ය නිදහසයි. සමාජය තුළ මිනිස් අවශ්‍යතා තෘප්ත කරලීමේ අරමුණෙන් සමාජ සංස්ථාව තුළ රාජ්‍ය නම් නව සංවිධානය බිහි විය. ලංකාව තුළ සැබෑ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍ය පාලන ක්‍රමයක් ළඟාකර ගැනීමේ දී මාධ්‍ය නිදහසේ යථාර්ථය තුළින් පැන නඟින ගැටලු මොනවාද යන්න පිළිබඳ ව අරමුණු කරගනිමින් පර්යේෂණය සිදු විය. ඒ අනුව මෙහිදී මාධ්‍යයේ කාර්යභාරය ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍ය නිදහස සහ ලෝකයේ මාධ්‍ය නිදහස ක්‍රියාත්මක වන ආකාරය යථාර්ථවාදී මාධ්‍ය නිදහසේ ප්‍රවේශය තුළ පවතින ගැටලු මොනවාද? වශයෙන් විමසමින් දත්ත රැස් කෙරිණි. සම්මුඛ සාකච්ඡා හා ප්‍රශ්නාවලි මඟින් රැස් කළ ගුණාත්මක හා ප්‍රමාණාත්මක දත්ත SPSS මෘදුකාංග භාවිතයෙන් විශ්ලේෂණය කෙරුණි. එහිදී පර්යේෂණ උපන්‍යාසය වූ මාධ්‍ය නිදහසේ යථාර්ථවාදී ප්‍රවේශය තුළ ශ්‍රී ලාංකේය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍ය පාලන ක්‍රමවේදයේ වත්මන් ක්‍රියාකාරීත්වයේ ගැටලු පවතින බව ප්‍රත්‍යක්ෂ විය. එහිදී ශ්‍රී ලංකාවට සැබෑ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍ය පාලන ක්‍රමයක් ළඟාකර ගැනීමේදී මාධ්‍ය නිදහසේ යථාර්ථය වෙනුවෙන් රජය, මාධ්‍ය මෙන්ම මහජනතාවද එකට එක්ව කටයුතු කළ යුතු බව අනාවරණය විය.

ප්‍රමුඛ පද: මාධ්‍ය, මාධ්‍ය නිදහස, මාධ්‍ය නිදහසේ යථාර්ථය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සංකල්පය, රාජ්‍ය පාලන ක්‍රමවේදය

හැඳින්වීම

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳව කතා කිරීමේදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍යය (Democratic State) යන සංකල්පය මේ හා බද්ධව පවතී. රාජ්‍යය (State) යනු ඓතිහාසික හා සමාජීය ප්‍රපංචයකි (Historical Social Phenomena). එයින් අදහස් කරන්නේ රාජ්‍යය නිශ්චිත ඓතිහාසික තත්ත්වයන් හේතුකොට බිහිවී විවිධ ඓතිහාසික සන්දර්භයන් ඔස්සේ විකාශනය වී විවිධ ස්වරූප ගෙන ඇති සමාජ ආයතනයක් (A social Institution) බවයි. රාජ්‍යය වූ කලී ඓතිහාසික හා සමාජීය වශයෙන් සුවිශේෂී නිර්මාණයකි. එහි තේරුම නම් රාජ්‍යයේ ස්වභාවය සමාජයේ ඓතිහාසික වර්ධනයන්ට අනුකූලව වෙනස් වී ඇත

යන්න යි. ගෝත්‍රික රාජ්‍යයේ (Tribal State) සිට නූතන රාජ්‍යය (The modern state) තෙක් රාජ්‍යයේ සිදු වූ ඓතිහාසික විකාශනයෙන් පෙනෙන්නේ ඒ කරුණයි.

සෑම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලන ක්‍රමයකම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් (Constitution) පවතී. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍යයක ජනතා නියෝජිතයන්ද පුරවැසියන් ද සියලුම ආයතන ද ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුව කටයුතු කළ යුතු ය. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුකූල නොවන කිසිදු නීතියක් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍යයක පැවතිය නොහැකි ය. නිදහස් මාධ්‍ය (Free Media) භාවිත කරමින් තොරතුරු ලබාගැනීමේ දී හා මාධ්‍ය වෙත තොරතුරු ඉදිරිපත් කිරීමේදී මාධ්‍ය ආයතනය මෙන්ම මහජනතාව ද එකී තොරතුරු සත්‍යතාව (Authenticity) හා නිවැරදි බව සම්බන්ධයෙන් වගකීම් සහගතව කටයුතු කිරීම රටක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සුරක්ෂිත කිරීමට අත්‍යවශ්‍ය සාධකයකි. ඒ අනුව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ලොව පවත්නා පාලන ක්‍රම අතරින් වඩාත් මානවහිතවාදී පාලන ක්‍රමයයි.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍යයක රාජ්‍ය බලය ජනතාව විසින් ප්‍රකාශ කරනු ලබන නිදහස් අදහස් (Free ideas) හා කැමැත්ත (Will) මගින් මෙහෙයවනු ලබයි. පුවත්පත්, ගුවන්විදුලිය, රූපවාහිනිය, පොත්පත්, සඟරා, අන්තර්ජාලය ඇතුළු විද්‍යුත් හා මුද්‍රිත මාධ්‍ය මගින් ඉදිරිපත් කෙරෙන රාජ්‍යයේ කාර්යයන් පිළිබඳ ව මහජනතාව (Public), දේශපාලන පක්ෂ (Political Parties), වෘත්තීය සමිති (Trade Unions), ආගමික සංවිධාන (Religious Organizations) තම විවේචන හා සංශෝධන ගෙන හැර දක්වති. එහිදී රාජ්‍ය මහජන මතයට (Public Opinion) අනුව කටයුතු කිරීමට නැඹුරු වේ.

නිදහස් මාධ්‍ය භාවිත කරමින් තොරතුරු ලබාගැනීමේ දී හා මාධ්‍ය වෙත තොරතුරු ඉදිරිපත් කිරීමේදී මාධ්‍ය ආයතනය මෙන්ම මහජනතාව ද එකී තොරතුරු සත්‍යතාව (Authenticity) හා නිවැරදි (Correct) බව සම්බන්ධයෙන් වගකීම් සහගතව (Responsibly) කටයුතු කිරීම රටක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සුරක්ෂිත කිරීමට අත්‍යවශ්‍ය සාධකයකි. ඒ අනුව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ලොව පවත්නා පාලන ක්‍රම අතරින් වඩාත් මානවහිතවාදී (Humanely) පාලන ක්‍රමයයි. මේ අනුව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තුළ ද යහපත් ලක්ෂණ බොහෝ සෙයින් පවතී.

සංහතික මාධ්‍ය අද වන විට රාජ්‍යත්වය තීරණය කිරීමේ තීරණාත්මක සාධකයක් බවට පත්ව ඇත. සංහතික මාධ්‍ය තුළ පවතින මාධ්‍ය නිදහසේ යථාර්ථය වූ කලී ගැඹුරු ඓතිහාසික ප්‍රවේශයක් සහිත සංකල්පයකි. මේ තුළ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍ය පාලන ක්‍රමවේදයක් ගොඩ නැගීමට මාධ්‍ය නිදහස කෙසේ බලපාන්නේ ද යන වග සන්නිවේදනාත්මකව අධ්‍යයනය කිරීම මෙහිදී විමසා බැලේ.

පර්යේෂණ ගැටලුව

මාධ්‍ය නිදහසේ යථාර්ථවාදී ප්‍රවේශය තුළ ශ්‍රී ලාංකේය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍ය පාලන ක්‍රමවේදයේ නූතන දිශානතිය කොතෙක් දුරට සාධාරණ ද?

උපන්‍යාසය

මාධ්‍ය නිදහසේ යථාර්ථවාදී ප්‍රවේශය තුළ ශ්‍රී ලාංකේය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍ය පාලන ක්‍රමවේදයේ නූතන ක්‍රියාකාරීත්වයේ ගැටලු පවති.

අරමුණ

මාධ්‍ය නිදහසේ යථාර්ථවාදී ප්‍රවේශය තුළ ශ්‍රී ලාංකේය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍ය පාලන ක්‍රමවේදයේ නූතන ක්‍රියාකාරිත්වයේ දිශානතිය පිළිබඳ සන්නිවේදනාත්මක අධ්‍යයනයක් කිරීම.

සාහිත්‍ය විමර්ශනය

ජන සන්නිවේදනය (Mass Communication) ජීව විද්‍යාත්මක සංසිද්ධියකි. එහිලා බල පවත්වනු ලබන්නේ උත්තේජන ප්‍රතිචාර පදනමකි. සමාජ පරිණාමය (Social Evolution) සහ මානව චින්තනයේ පරිණාමය (Evolution of Human Thought) අනුව සන්නිවේදන තාක්ෂණ ක්ෂේත්‍රයේ වර්ධනයක් සිදු විය. ඒ අනුව ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය හා ලිඛිත මාධ්‍ය ලෙස ද එසේ නැතිනම් සාම්ප්‍රදායික මාධ්‍ය (Traditional Media), නූතන මාධ්‍ය (Modern Media), නව මාධ්‍යය (New Media), ලෙස වර්ධනයක් සිදු විය. (සෙනරත්, 2001,පි.28)

මාධ්‍ය යනු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ සිව්වන ආණ්ඩුව (Fourth Government) ලෙස සලකයි. මාධ්‍ය විසින් ස්වයං පාලනයට අනුබල දීමක් ද සිදු කරයි. විවිධ අදහස්වලට මිනිසුන් නිරාවරණය කිරීම පුරවැසිභාවය ක්‍රියාත්මක කිරීමට මිනිසුන්ගේ හැකියාව වැඩි කිරීම සහ විනිශ්චය මෙන්ම බලය සෝදිසි කිරීම සඳහා මාධ්‍ය අත්‍යවශ්‍ය වේ (Governmental Threats For Media Freedom, Comparative Study of Asian Countries, 2008).

සමාජ ක්‍රියාවලිය තුළ මාධ්‍ය තමන්ට සුවිශේෂී බලයක් පවතින බව සවිඥානික වෙමින්, සමාජයෙහි අනෙක් සියලු දේ සිය බලය උපකරණ වශයෙන් භාවිත කරමින් සමාජය මත සාමස්ත බලයක් (Cohesive Force) පවත්වා ගෙන යන්නේ ය. මාධ්‍ය සිය ආධිපත්‍ය තොරතුරු මත පවත්වාගෙන යමින් තමන්ගේ උවමනාවන්ට හා ළැදියාවන්ට අනුකූලව තොරතුරු හැඩගස්වයි. අප ජීවත්වන සමාජයේ සියලු බලය (Power) යම්කිසි හෝ ආකාරයකින් තොරතුරු (Information) සමඟ සම්බන්ධ ය. (දයාරත්න, 2014,පි.14)

වර්තමාන මානව සමාජ පරිණාමයේ සුවිශේෂී ලක්ෂණයක්, ප්‍රවණතාවක් බවට පත්ව ඇත්තේ, මිනිස් පුද්ගල කණ්ඩායම් සමූහ පමණක් නොව ප්‍රාදේශීය (Regional) - ජාතික (National) - කලාපීය (Regional) හා ගෝලීය කළමනාකාරීත්වයේ සවිඥානික (Global Managing Conscious), බුද්ධිමය (Intellectual), සැලසුම් සහගත (Planned) ලක්ෂණ හා ගුණාංග අතිශය වැදගත් වූ ද ප්‍රබල වූ ද ස්ථානයක් ගෙන ඇති බවයි. එම සියලු ලක්ෂණ හා ගුණාංග සමාජය තුළ හැඩගැස්වීමේ, නිර්මාණය කිරීමේ හැකියාව හා බලය සමකාලීන මාධ්‍ය සතු බව අවධාරණය කළ යුතු ය. ඒ අනුව බලන කල අද්‍යතන මාධ්‍ය යනු සමස්ත සමාජ ක්‍රියාකාරීත්වයේ සම්පිණ්ඩනාත්මක සාරාංශය (Compression Summaries) වශයෙන් හඳුනාගත හැකි ය. (දයාරත්න, 2014,පි.15)

අද්‍යතන මානව වර්ගයාගේ සමාජය හා ඉතිහාසය සැලසුම් සහගතව හා සවිඥානික ව මෙහෙය වීමේ හා පාලනය කිරීමේ හැකියාව වර්ධනය වන විට ඊට මාධ්‍ය ක්‍රියාවලියේ මැදිහත්වීම ද ඉහළ ගොස් ඇත. අතීතයේ මානවයා තම අදහස් තවෙකකුට ප්‍රකාශ කිරීම උදෙසා සංඥා, සංකේත, ගින්දර, දුම, වර්ණ, අණබෙර ආදි ප්‍රාථමික මාධ්‍යය (Primary Media) උපයෝගී කර ගනිමින් සන්නිවේදනයේ යෙදෙන්නට විය. පසුව සමාජය ක්‍රමිකව විකාශනය වීමත් සමඟ මෙන්ම අවශ්‍යතා සංකීර්ණ වීමත් සමඟ ප්‍රාථමික අවධියේ දී භාවිත කරන ලද සන්නිවේදන මාධ්‍ය (Communication Media) ප්‍රමාණවත්

නොවීය. ඉක්බිති, සමාජය පරිණාමය වීමත් සමඟ සන්නිවේදන මාධ්‍යය තාක්ෂණික වශයෙන් ඉතා සීඝ්‍ර දියුණුවක් කරා පැමිණ ඇත. ඒ අනුව නවීන ලෝකයේ සන්නිවේදන මාධ්‍යය පිළිබඳ කැපී පෙනෙන ලක්ෂණයක් වන්නේ එය අතිශය ශීඝ්‍රයෙන් වර්ධනය වන ගෝලීය පරිමාණයක (On a global scale) සිදුවීමයි.

සමකාලීන සමාජ ක්‍රියාකාරිත්වය හා සංහතික මාධ්‍ය අතර සම්බන්ධතාව නිවැරදි වූත් යථාර්ථවාදී වූත්, විද්‍යාත්මක හා විචාරාත්මක ව අවබෝධ කර ගැනීම ජාතික (National) වශයෙන් මෙන්ම ගෝලීය (Globally) වශයෙන් ද අනිවාර්ය සාධකයක් බවට පත්වී ඇත. ශ්‍රී ලංකාව ද ඉහත ගෙනහැර දැක් වූ මානව සමාජ පරිණාමීය ක්‍රියාවලිය තුළ ඉදිරියට යාමේ ප්‍රවණතාවකට ප්‍රවිෂ්ට වී ඇත. ඒ නිසාම මාධ්‍ය ක්‍රියාකාරිත්වය අද අප සමාජය සඳහා අන් කවරදාටත් වඩා ප්‍රමුඛ වූ ද, වැදගත් වූ ද, ආවශ්‍යක වූද කාර්යයක් බවට පත් වී ඇත. තවද මාධ්‍ය (Media) අද වන විට පුද්ගලයන්ගේ දෛනික න්‍යාය පත්‍රය (Daily Agenda) සකස් කිරීම සිදු කරනවා මෙන්ම පුද්ගල සිතුම් පැතුම් (Personal thoughts & wishes) පවා තීරණය කරනු ලබන ඉතා ප්‍රබල සාධකයක් බවට පත්ව ඇත. මේ අනුව මාධ්‍ය සමාජය තුළ සුවිශේෂී වූ භූමිකා (Roles) රැසක් ඉටු කරන ප්‍රබල බලවේගයක් බවට පත්ව ඇත. (වීරසිංහ., රාජපක්ෂ, 2002).

වැඩවසම්වාදී සමාජ සන්දර්භය (The Feudal Social Context) තුළ ප්‍රථමයෙන් ම සංහතික මාධ්‍යවේදයේ මුද්‍රිත මාධ්‍ය ස්වරූපය බිහිවෙමින් සමාජය ක්‍රමිකව පරිණාමය වීමත් සමඟ මාධ්‍යයට එහි නිදහස (Media Freedom) පිළිබඳව දැඩි ව දැනෙන්නට විය. එය ප්‍රථමයෙන් ම එම සමාජයන්හි ආරම්භ වුයේ වර්ධනය වෙමින් පැවති විප්ලවවාදී ධනේශ්වර (Revolutionary Bourgeoisie) පන්තියේ හඬ වශයෙනි. ඒ අනුව සමාජය තුළ ප්‍රබල වෙනසක් කිරීමට හැකි බලවේගයක් ලෙස මාධ්‍ය නිදහස (Media Freedom) ක්‍රියාත්මක විය. (වීරසිංහ, රාජපක්ෂ, 2002). මෙම වැඩවසම්වාදී සම්බන්ධතා ධනේශ්වර, සමාජ, ආර්ථික හා දේශපාලන දෘෂ්ටිමය සංකල්පවල ව්‍යාප්තියට ප්‍රබල බාධාවක් විය. මේ අනුව ධනේශ්වර පන්තියට (Capitalist Class) මේ තත්ත්වයට විරුද්ධව ක්‍රියා කිරීම උදෙසා ප්‍රබල ආයුධයක් අවශ්‍ය වූ අතර එය මාධ්‍ය නිදහස' (Media Freedom) නැමැති සටන් පාඨය තුළ ඔවුහු දුටුවහ. මාධ්‍ය, ජනමතය (Public Opinion) ගොඩනැඟීම උදෙසා මෙන්ම එය නිර්මාණය කිරීම සඳහා මෙන්ම තමන්ට අවශ්‍ය අරමුණකට දිශාගත කිරීමේ හැකියාවකින් ද සමන්විත වන්නකි. කෙසේ වෙතත් වර්ධනය වෙමින් පැවති ධනේශ්වර පන්තියෙන් ඉදිරිපත් කළ සංහතික මාධ්‍යවේද නිදහස නමැති සටන් පාඨය ඍජු ලෙසම එකල පැවැති අධිපතිවාදී සංකල්පයට (Hegemonic Concept) ඉඳුරාම පටහැණි විය. කෙසේ වෙතත් අවසානයේ එය ධනේශ්වර සමාජ පන්තියක් වශයෙන් ප්‍රගතිශීලී කාර්යය සමුදායක් පෙරදැරි කරගෙන ක්‍රියාත්මක විය. මේ අනුව "මාධ්‍ය නිදහස" පිළිබඳ සටන් පාඨය මධ්‍යතන යුගය (Middle Ages) අවසානයේ දී හා 19 වන ශත වර්ෂය තුළ දී සමස්ත ලෝක පරිමාණයෙන් ප්‍රගතිශීලී ධනේශ්වරයේ (Capitalist) ශ්‍රේෂ්ඨ සටන් පාඨයක් විය. (වීරසිංහ., රාජපක්ෂ, 2002)

විවිධාකාර වූ සියලුම මත ප්‍රකාශ කිරීමට තිබෙන නිදහස ජනමාධ්‍යවේද නිදහස වශයෙන් 'රොබින්ස් පියාජේ (Robbins Piaget)' දක්වයි. නරක වෙන් කර හඳුනා ගැනීමට සාමාන්‍ය බුද්ධියක් (Common Sense) ඇති මිනිසාට විවිධ මත ගැටුම් තුළින් ඒවායේ සාධාරණත්වය (Fairness) හා තාර්කික භාවය (Logical Status) තක්සේරු කරමින් ඒවායින් එක් මතයක් තෝරාගෙන අනෙක් ඒවා ඉවත දැමිය හැකි බව රොබින්ස් පියාජේ (Robbins Piaget) අවධාරණය කළේ ය (වීරසිංහ, රාජපක්ෂ

2002,පි.120). ඉන්පසු නිදහස් මතවාදී සංකල්පයේ දිගුවක් ලෙස සමාජ වගකීම් සංකල්පය (Social Responsibility Concept) බිහි විය. ඇමරිකාවේ ක්‍රියාත්මක වූ නිදහස් මතවාදී සංකල්පය හේතු කොටගෙන පුවත්පත් මාධ්‍යයට ඉතා පුළුල් නිදහසක් හිමිවීමත් සමඟ එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස මාධ්‍ය ආයතන (Media Institutions) අතර ග්‍රාහකයන් තමා වෙත නතු කර ගැනීමේ දැඩි තරඟයක් ආරම්භ විය.

මෙහිදී සමාජ වගකීම පිළිබඳ සංකල්පය (The Concept Of Social Responsibility) විසින් අදහස් ප්‍රකාශනයේ නිදහස ආරක්ෂා කරනු ලබන අතර සමාජයේ සියලුම කොටස් නියෝජනය අපේක්ෂා කරන අතර මුද්‍රිත හෝ විද්‍යුත් හෝ මාධ්‍යයෙන් (Printed or Electronic Media) ඉදිරිපත් කරන සන්දේශයන්ගේ අන්තර්ගතය (Content) කෙතරම් ගුණාත්මකභාවයකින් යුතු ද යන්නත්, මාධ්‍ය වගකීමෙන් හැසිරේද යන්නත්, අවධාරණයට ලක් කරනු ලැබේ. (සෙනරත්, 2001,පි.82). මේ අනුව නිදහස් මතවාදී සංකල්පය (The Concept of Free Ideology) සහ සමාජ වගකීම පිළිබඳ සංකල්පය (The concept of Corporate Social Responsibility) ඔස්සේ මාධ්‍ය නිදහස (Media Freedom) පිළිබඳ සංකල්පය දැඩිව දැනෙන්නට විය. මාධ්‍ය නිදහස යන්න ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රය (Media Field) තුළත් දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය (The Field of Politics) තුළත් එක සේ සංවාදශීලී මාතෘකාවකි.

'ජන' යනු මහජනතාවයි (People)¡ 'මාධ්‍ය' (Media) යනු ජනතාව වෙත තොරතුරු අදහස් ගලා යන හෙවත් සන්නිවේදනය වන මාර්ගය යි. මේ තොරතුරු හුවමාරු ක්‍රියාවලියට බාධාවකින් තොරව ගලා යාමට නිදහස තිබිය යුතු ය. ජනමාධ්‍ය නිදහස යනු එයයි. සංහතික මාධ්‍ය තුළින් තම අදහස් පළකිරීමේ නිදහස ජනතාවට තිබිය යුතු ය. ජනමාධ්‍ය නිදහස හා අදහස් පළ කිරීමේ අයිතිය වූ කලී පෞද්ගලික (Private) මෙන්ම සමාජීය අයිතියකි (Social Rights). ශිෂ්ට සම්පන්න (Polite) සමාජයක සාර්ථකත්වය මෙන්ම පැවැත්ම උදෙසා අදහස් පළකිරීමේ නිදහස අත්‍යවශ්‍ය කරුණකි. එය නොමැති වූ විටක නිදහස යන සංකල්පය අසම්පූර්ණත්වයට පත් වේ. (රාජපක්ෂ, 2007).

නිදහස පිළිබඳ කතාකිරීමේ දී සහ එම නිදහස භුක්ති විඳීමේ දී පොදු නීතිය (General Law) විසින් නියම කරනු ලැබ ඇති සීමාවන්ට යටත් වෙමින් නිදහස භුක්ති විඳිය යුතු ය. පුවත්පතක් තුළ ද අවශ්‍ය පරිදි අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහස පැවතිය ද මෙම සීමාවන්ට අනිවාර්යයෙන් යටත් විය යුතු ය. මෙම නිදහස තොරතුරු පරිහරණය කිරීමේ නිදහස (Freedom of Information) සහ පෞද්ගලික මෙන්ම සමාජීය අයිතියක් සහිත නිදහසක් ලෙස ද පෙන්වා දිය හැකි ය. අදහස් පළකිරීමේ නිදහස (Freedom Of Expression) නොමැති විට නිදහස සම්පූර්ණ සංකල්පයක් බවට පත් නොවේ. ස්වාධීන සංහතික මාධ්‍ය සම්ප්‍රදායක් උදෙසා අත්‍යවශ්‍ය අංගයක් ලෙස අදහස් පළකිරීමේ නිදහස (Freedom of expression) හා තොරතුරු පරිහරණය (Freedom of information usage) කිරීමේ නිදහස පෙන්වා දිය හැකි ය. එක්සත් රාජධානියේ හා ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ මාධ්‍ය නිදහසට අනුව අදහස් පළ කිරීමේ නිදහස යනු රාජ්‍ය ව්‍යවස්ථාදායකය (Legislature), විධායකය (Executive) හා අධිකරණය (Judiciary) නිවැරදි කිරීමකි.

මාධ්‍ය නිදහස පිළිබඳ ඇමරිකානු හචින්ස් කොමිසමේ වාර්තාවේ (Report of the American Hutchins Commission)- 1947 සඳහන් වන්නේ දේශපාලන නිදහස (Political Freedom) ඇති වීම සඳහා ජනමාධ්‍ය නිදහස (Freedom Of The Press) අත්‍යවශ්‍ය බවය. මිනිසුන්ට නිදහසේ සිය අදහස් එකිනෙකාට සන්නිවේදනය කළ නොහැකි නම් කිසිදු නිදහසක් නොරැකේ. අදහස් පළ කිරීමේ නිදහස පවත්නා කල්හි නිදහස් සමාජයක ප්‍රාරම්භයක් ඇති වේ. නිදහසේ අදහස් පළ කිරීම සියලුම ස්වාධීනතා

(Independences) අතර අද්විතීය වේ. එය අනෙකුත් සියලුම ස්වාධීනතාවන් නගා සිටුවයි. ආරක්ෂා කරයි. (රාජපක්ෂ, 2000, පි.10).

මානව හිමිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනයේ 19 වැනි වගන්තියේ අදහස් පළකිරීමේ නිදහස පිළිබඳව සඳහන් වේ. සිවිල් හා දේශපාලන හිමිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර සම්මුතියේ (International Covenant on Civil and Political Rights) 19 වැනි වගන්තිය ජනමාධ්‍ය නිදහස සුරක්ෂිත කිරීමට අදාළ වේ. එක්සත් ජාතීන්ගේ මහා මණ්ඩල සමුළුවේ (United Nations General Assembly) දී සුප්‍රකට 19 වැනි වගන්තිය හෙවත් 'ARTICLE 19' එක්සත් ජාතීන්ගේ ප්‍රඥප්තියට (Charter of the United Nations) ඇතුළත් වීම නිසා පස් වැදෑරුම් තොරතුරු නිදහසක් ලෝකය පුරා ජනතාවට භුක්ති විඳීමට අවකාශ සැලසිණි. තවද 1979 දී නයිරෝබි නුවර (City of Nairobi) පැවති 19 වැනි UNESCO මහා සම්මේලනයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස 'UNESCO ජනමාධ්‍ය ප්‍රඥප්තිය බිහිවීම ලොව පුරා මාධ්‍ය නිදහස හා නිදහස් සමබර තොරතුරු ගලනයට සවිමත් පදනමක් විය. (රාජපක්ෂ, 2013, පි..50)

මාධ්‍ය නිදහසේ සාරය (The essence of media freedom) ලෙස තොරතුරු දැනගැනීමේ අයිතිය (Right to Information) හා අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ අයිතිය (Freedom of expression) පෙන්වා දිය හැකි ය. මෙය අනුල්ලංඝනීය අයිතියකි. රටක ව්‍යවස්ථාවට ද ඇතැම් විට මෙම නීති ඇතුළත් වේ. එමෙන්ම මාධ්‍යයට හා පුද්ගලයන්ට සමාන අයුරින් සැලකීම පිළිබඳ ව දක්වා ඇත්තේ භාෂණයේ නිදහස (Freedom of Speech) හා මාධ්‍ය නිදහස (Media Freedom) මඟින් නීති පැනවීම හරහා ය.

ජනමාධ්‍යයේ යථාර්ථය (Media Reality) වූ කලි දෙවන පෙළේ (Second Tier) යථාර්ථයකි. එය සැබෑ යථාර්ථය (Real Reality) හා කල්පිත යථාර්ථය (Fictional Reality) ලෙස ද්විත්ව වේ. මාධ්‍ය නිදහසේ යථාර්ථය පිළිබඳ අදහස් දැක්වීමේදී 'මැජික් බුලට් න්‍යාය' (Magic Bullet Theory) ඉතා වැදගත් වේ. 'මැජික් බුලට් න්‍යාය' ලෙස අර්ථ දැක්වෙනුයේ ජනමාධ්‍ය අවියක් ලෙස භාවිත කිරීම යි. එනම් ජනමාධ්‍යය යුද්ධ උපකරණයක් (War Equipment) ලෙස හෙවත් අවියක් ලෙස භාවිත කිරීමය. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙහිදී භාවිතයට ගැනෙනුයේ ජනමාධ්‍යයේ ප්‍රබලත්වය යි. එනම් විශාල ග්‍රාහක පිරිසක් නැතහොත් යුද්ධවාදීන්ට අවශ්‍ය සමස්ත ජනයා හුදෙකලා මතවලින් බැහැර කරන ලදුව එකම මතයකට පෙළගස්වා සතුරාට එරෙහිව ගොනු කර ගැනීම සඳහා සංහතික මාධ්‍ය සතු ප්‍රබලත්වය භාවිත කිරීමයි. (ප්‍රනාන්දු, 2007, පි.58).

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යනු මහජනතාව විසින් කරනු ලබන පාලනයයි. 'ප්‍රජාව' යනු කිසියම් සමාජයක එකිනෙකා අතර අන්‍යෝන්‍ය සමීප සම්බන්ධතාවකින් හා දේශපාලන (Political), ආර්ථික (Economic), සංස්කෘතික (Cultural) සබඳතාවලින් බැඳී ජීවත්වන ජනතාව ය. 'තන්ත්‍රය' යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ පාලන ක්‍රමයයි. ඒ අනුව 'ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය' (Democracy) යනු ජනතාව විසින් අනුමත කොට පවත්වාගෙන යනු ලබන පාලන ක්‍රමයක් පිළිබඳ සංකල්පයකි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය විවිධ දාර්ශනිකයන් විසින් විවිධාකාරයෙන් නිර්වචනය කරන ලද සංකල්පයකි. 'ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නිෂ්පාදනය කළ හැකි දෙයක් හෝ නිර්යාත කළ හැකි දෙයක් හෝ නොවේ. එය නිශ්චිතවම රැකබලා ගත යුතු හා පෝෂණය කළ යුතු දෙයකි. ජනතාවට අභිමත ලෙස ඍජු ව හා වක්‍ර ව ව්‍යවස්ථාදායක, විධායක, අධිකරණ යන ත්‍රිවිධ පාලන කාර්යයන්ට (Tri-Control) සහභාගි වීමේ බලය ව්‍යවස්ථානුකූලව (Power constitutionally) පවරා ඇති ජනතා නිදහස අයිතිවාසිකම්, සමානාත්මතාව හා ඍජු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී උපක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට පමණක් සීමා නොකර ප්‍රායෝගිකව ක්‍රියාවට නැංවිය හැකි පාලන ක්‍රමය

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයයි. නිදහස (Freedom), අයිතිවාසිකම් (Rights) හා සමානාත්මතාව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ පදනම යි.

ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍ය නිදහස පිළිබඳ ව කතා කිරීමේ දී බ්‍රිතාන්‍ය පාලන ක්‍රමය තුළින් බිහි වූ සාම්ප්‍රදායික මාධ්‍ය නිදහස ශ්‍රී ලංකාව තුළ ක්‍රියාත්මක වූ බව කිව හැකිය. එමෙන්ම විවිධ වූ ජාත්‍යන්තර සම්මුතීන් මඟින් ද තහවුරු කළ මාධ්‍ය නිදහස ද කිසියම් දුරකට ක්‍රියාත්මක වන්නට විය. වර්ෂ 1972 දී ප්‍රකාශනයේ නිදහස පිළිබඳ ප්‍රථම වතාවට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් මඟින් සහතිකයක් ලබා දෙන ලදි. එලෙස ලබා දෙනු ලැබුවේ 1972 ජනරජ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 18 වන ව්‍යවස්ථාව මඟින්ය. "ප්‍රකාශනයේ නිදහස දේශපාලනික වශයෙන් පමණක් නොව ප්‍රජාතාන්ත්‍රික ක්‍රමයක ක්‍රියාකාරිත්වයේ දී අත්‍යවශ්‍යම අංගයක් වන බව එමගින් තහවුරු කෙරිණි." (රාජපක්ෂ, 2009, පි. 278)

ශ්‍රී ලංකාවේ මූලික යුතුකම් හා රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති ඉටු කිරීම පිළිබඳව අධිකරණයේ සහය පැතීම මෙරට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ඔස්සේ වළක්වා තිබීම නිසා ආණ්ඩුව තුළ පවතින්නා වූ වගකීම විවිධ අවස්ථාවන්හි දී සිහිපත් කරමින් සහ දූෂණ, වංචා චෝදනා ආදිය පිළිබඳ ව ඉස්මතු කරමින් මහජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිය (Democratic rights) දිනා දීම උදෙසා ක්‍රියාත්මක කළ හැකි වන්නා වූ ප්‍රබලතම බලවේගය බවට පත්ව තිබෙන්නේ මාධ්‍ය කලාවයි. Joseph Perera Vs.Attorney - General (1992 (1) SLR 199) නඩුවේදී ශර්වානන්ද අගවිනිසුරුතුමා පහත සඳහන් පරිදි ප්‍රකාශ කළේය-"භාෂණයේ හා අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහස යන්නෙන් අදහස් වන්නේ තම විශ්වාසයන් වාචිකව, ලිඛිතව, මුද්‍රිතව ඡායාරූප මඟින් හෝ වෙනත් ක්‍රමයක් මඟින් හෝ ප්‍රකාශ කිරීමේ අයිතියයි. බැනර්, දැන්වීම් පත්‍රිකා සලකුණු යනාදිය මගින් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම ද ඊට ඇතුළත් වේ. තව ද සාකච්ඡා පැවැත්වීම හා දැනුම ප්‍රචාරය කිරීම ද එහි අන්තර්ගත වේ. එමෙන්ම අදහස් මුද්‍රණය කර ඒවා ප්‍රචාරය කිරීමේ නිදහස ද මෙම නිදහසට ඇතුළත් බව මෙයින් තහවුරු කෙරේ."

ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍ය නිදහස පිළිබඳ ව කතා කිරීමේ දී මාධ්‍යවේදීන්ට ඔවුන්ගේ මාධ්‍ය නිදහස නිසියාකාරව භුක්ති විඳීමට ඉඩ හසර ලබා දුන්නේ ද යන්න ගැටලුවකි. ශ්‍රී ලංකාව තුළ මාධ්‍ය නිදහස සම්බන්ධව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 14 (1) වගන්තිය තුළ සහතික කර තිබේ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුව සෑම පුරවැසියකුටම භාෂණයේ සහ ප්‍රකාශනයේ නිදහස ලබා දී තිබුණත් බොහෝ අවස්ථාවන්හි දී රජය විවේචනය කළ මාධ්‍ය රජය විසින් පාලනය කරනු ලබන ආකාරයක් පෙනී යයි.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙම පර්යේෂණය උදෙසා ප්‍රමාණාත්මක සහ ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදයන්ගේ මුසු වීමෙන් නිමැවූ මිශ්‍ර පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය (Mix Methodology) භාවිත කෙරිණි. දත්ත රැස් කිරීමේ ක්‍රම ලෙස ප්‍රශ්නාවලී ක්‍රමය (Questionaire), සම්මුඛ සාකච්ඡා (Interviews), සහ ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය (Case Study) යන ක්‍රම ශිල්ප භාවිත කෙරිණි. ඉහත මූලාශ්‍රය මගින් රැස්කරගන්නා තොරතුරු සහ වයස 18ට වැඩි පුද්ගලයෝ 300ක් දෙන මෙම පර්යේෂණයේ නියැදිය ලෙස යොදා ගැනුණහ. සබරගමුව හා බස්නාහිර පළාත්හි රත්නපුර සහ ගම්පහ දිස්ත්‍රික්ක නියෝජනය වන පරිදි වැඩිහිටි, තරුණ, විවාහක සහ අවිවාහක පිරිසක් දත්තදායකයන් ලෙස තෝරාගත් අතර ඔවුන්ගේ වයස, අධ්‍යාපන මට්ටම්, රැකියා, සංස්කෘතිය යනාදි අංශ කෙරෙහි අවධානය යොමු කරමින් නියැදිය තෝරා ගැනිණි.

දිස්ත්‍රික්කය	ස්වරූප	ගම / නගරය	අදාළ ප්‍රදේශයෙන් තෝරාගනු ලැබූ නියැදිය
	නාගරික	බලන්ගොඩ	50
රත්නපුර	අර්ධ නාගරික	බුලත්ගම	50
	ග්‍රාමීය	රාස්සගල	50
	නාගරික	ගම්පහ	50
ගම්පහ	අර්ධ නාගරික	යක්කල	50
	ග්‍රාමීය	මුදුන්ගොඩ	50
එකතුව			300

දත්ත විශ්ලේෂණය

මෙහිදී ගැටලුව හා උපන්‍යාසය අතර හේතු ප්‍රත්‍ය සම්බන්ධතාව විශ්ලේෂණය කිරීම උදෙසා ක්‍රමවේද දෙකක් යොදා ගැනිණි. එනම් ප්‍රමාණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණය (Quantitative Data Analysis) සහ ගුණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණය (Qualititative Data Analysis) වශයෙනි. ඉහත දත්ත රැස් කිරීමේ මූලාශ්‍රයවලින් ලැබෙන දත්ත විශ්ලේෂණය කරමින් දත්තවල අන්තර්ගතය හඳුනා ගැනීම සඳහා spss (statical package for social science) සංඛ්‍යාත මෘදුකාංගය භාවිත කරන ලදි.

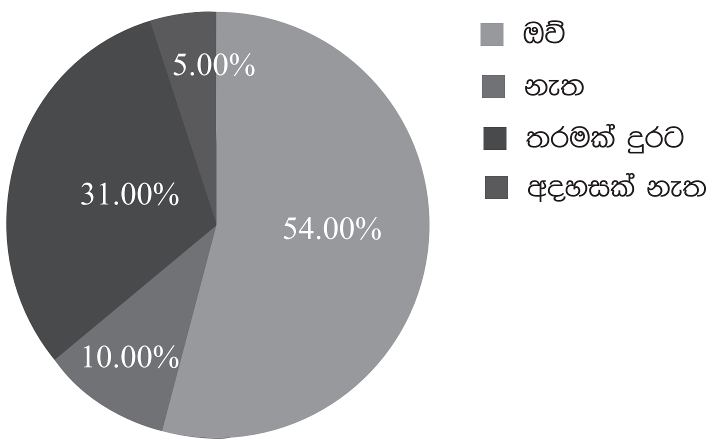

ඒ අනුව රටක රාජ්‍යත්වය ගොඩනැගීම උදෙසා බලපාන තීරණාත්මක සාධකය ජනමාධ්‍ය ද යන්න පිළිබඳ පිළිගැනීම සඳහා පර්යේෂණය තුළ දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී ලැබී ඇති පිළිතුරු වැඩි ප්‍රමාණයක් 'ඔව්' යන්න ය. එය ප්‍රමාණාත්මකව 162ක් වන අතර ප්‍රතිශතයක් ලෙස 54.0%ක් වේ දෙවැනුවට පිළිතුරු වැඩි ප්‍රමාණයක 'තරමක් දුරට' යනුවෙන් සඳහන් කර ඇත. එය ප්‍රමාණාත්මකව 93 ක් වන අතර එය ප්‍රතිශතයක් වශයෙන් 31.0% ක් වේ. මේ අනුව සමස්ත නියැදිය තුළ රටක රාජ්‍යත්වය ගොඩනැගීම උදෙසා බලපාන තීරණාත්මක සාධකය ජනමාධ්‍ය ද යන්න පිළිබඳ ව සොයා බැලීමේ දී 'නැත' යනුවෙන් අදහස් දරනු ලබන පුද්ගලයන් ප්‍රමාණාත්මකව 30ක් වන අතර ඒ සංඛ්‍යාව ප්‍රතිශතාත්මකව 10.0%ක් වේ. මේ සම්බන්ධව 'අදහසක් නැත' යනුවෙන් පිළිගනු ලැබූ පුද්ගලයෝ ප්‍රමාණාත්මකව 15ක් වන අතර ප්‍රතිශතයක් ලෙස 5.0%ක අගයක් ගනති.

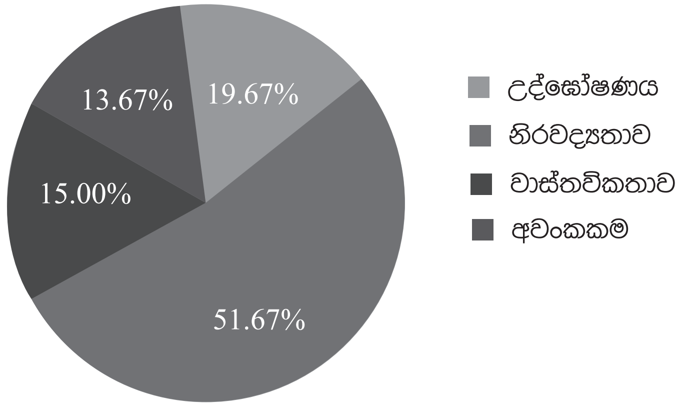

තවද ජනමාධ්‍යවේදින්ගේ ඉලක්ක සාධනය සඳහා මාධ්‍යයේ පවත්නා ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳ දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී වැඩි අගයක් පෙන්නුම් කරනු ලබන්නේ 'නිරවද්‍යතාව' සඳහා වන අතර එය ප්‍රමාණාත්මකව 115ක් ද ප්‍රතිශතයක් ලෙස 51.7% ක් ද වේ. දෙවනුවට වැඩි වර්ධනයක් පෙන්නුම් කරනු ලබන්නේ 'උද්ඝෝෂණ' වන අතර එය ප්‍රමාණාත්මකව 59 ක් වන අතර ප්‍රතිශතයක් වශයෙන් 19.7%ක් ද වේ. සමස්ත නියැදිය තුළ මාධ්‍යයේ පවත්නා ක්‍රියාකාරකම් අතර 'වාස්තවිකතාව' සඳහා 45 ක ප්‍රමාණයක් ද, ප්‍රතිශතයක් ලෙස ගත් විට 15.0%ක ප්‍රමාණයක්ද, 'අවංකකම' සඳහා 41ක ප්‍රමාණයක් පිළිතුරු සපයා ඇති අතර එය ප්‍රතිශතාත්මකව 13.7%ක ප්‍රතිශතයක් ද වේ. ඒ අනුව පර්යේෂණයට අදාළ ව ජනමාධ්‍යවේදීන්ගේ ඉලක්ක සාධනය සඳහා මාධ්‍යයේ පවත්නා ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳ නියැදියේ දත්ත විශ්ලේෂණයේදී වැඩි වර්ධනයක් පෙන්නුම් කරන්නේ 'නිරවද්‍යතාව' යන පිළිතුර සඳහා වන අතර අඩු අගයක් පෙන්නුම් කරන්නේ 'අවංකකම' යන පිළිතුර සඳහාය.

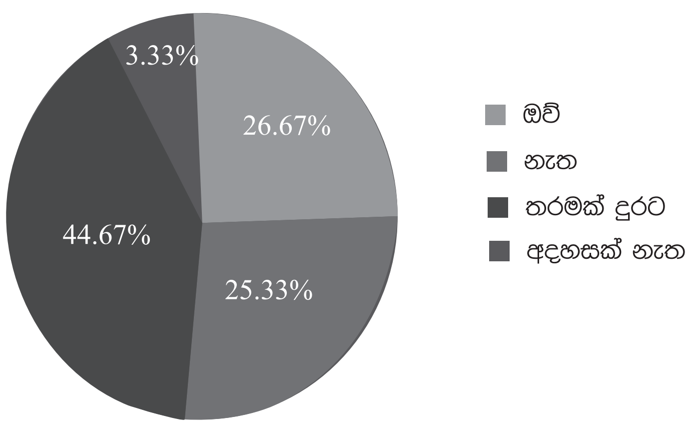

ජනමාධ්‍යවේදින්ගේ මාධ්‍ය නිදහස පිළිබඳ ව සෑහිමකට පත්විය හැකිද යන්න සඳහා දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී ලැබී ඇති පිළිතුරු වැඩි ප්‍රමාණයක් 'තරමක් දුරට' වන අතර එය ප්‍රමාණාත්මකව 134ක් ද ප්‍රතිශතයක් වශයෙන් 44.7%ක් ද වේ. දෙවනුවට පිළිතුරු වැඩි ප්‍රමාණයක් 'ඔව්' යනුවෙන් සඳහන් කර ඇත. එය ප්‍රමාණාත්මකව 80 ක් වන අතර එය ප්‍රතිශතයක් වශයෙන් 26.7%ක් වේ. මේ අනුව සමස්ත නියැදිය තුළ ජනමාධ්‍යවේදීන්ගේ මාධ්‍ය නිදහස පිළිබඳ සෑහිමකට පත්විය හැකිද යන්න සොයා බැලීමේදී

'නැත' යනුවෙන් අදහස් දරනු ලබන පුද්ගලයන් සංඛ්‍යාව ප්‍රමාණාත්මකව 76ක් වන අතර ප්‍රතිශතයක් වශයෙන් 25.3ක් වේ. මේ සම්බන්ධව 'අදහසක් නැත' යනුවෙන් අදහස් දරනු ලැබූ පුද්ගලයන් සංඛ්‍යාව ප්‍රමාණාත්මකව 10ක් වන අතර ප්‍රතිශතයක් ලෙස 3.3%ක අගයක් ගනී. ඒ අනුව පර්යේෂණයට අදාළ ව ජනමාධ්‍යවේදීන්ගේ මාධ්‍ය නිදහස පිළිබඳ ව සෑහීමකට පත් විය හැකි ද යන වග අනුව නියැදියේ දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී වැඩි නැඹුරුවක් පෙන්නුම් කරන්නේ ලබන්නේ 'තරමක් දුරට' යන පිළිතුර සඳහා වන අතර අඩු අගයක් පෙන්නුම් කරන්නේ අදහසක් නැත යන පිළිතුර සඳහාය.

එසේම ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍ය නිදහස මඟින් නිරූපණය කරන යථාර්ථයක් තිබේද යන්න පිළිබඳ දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී වැඩි නැඹුරුවක් පෙන්නුම් කරන්නේ 'ඔව්' යන පිළිතුර සඳහාය. එය ප්‍රමාණාත්මකව 131ක් වන අතර ප්‍රතිශතයක් ලෙස 43.7%ක් වේ. 'තරමක් දුරට' යනුවෙන් අදහස් දක්වන පුද්ගලයන් දෙවනුවට වැඩි වර්ධනයක් පෙන්නුම් කරන අතර ඔවුන්ගේ ගණන ප්‍රමාණාත්මකව 88ක් වේ. ප්‍රතිශතාත්මකව එය 29.3%ක් වේ. සමස්ත නියැදිය තුළ 'නැත' යනුවෙන් අදහස් දරන පුද්ගලයන් සංඛ්‍යාව ප්‍රමාණාත්මක ව 60ක් ප්‍රතිශතයක් ලෙස 20.0%ක් ද වේ. මේ සම්බන්ධව 'අදහසක් නැත' පුද්ගලයන් 21ක් සිටින අතර ඒ සංඛ්‍යාව ප්‍රමාණාත්මකව 7.0%ක අගයක් ගනී. ඒ අනුව මාධ්‍ය නිදහස මඟින් නිරූපණය කරන යථාර්ථයක් තිබේද පිළිබඳ දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී 'ඔව්' යන පිළිතුර ලබා දුන් පුද්ගලයන් සංඛ්‍යාව වැඩි වර්ධනයක් පෙන්නුම් කරන අතර 'අදහසක් නැත' යන පිළිතුර ලබා දුන් පුද්ගලයන් සංඛ්‍යාව අඩු අගයක් නියෝජනය කරයි.

	ප්‍රමාණය	ප්‍රතිශතය %	වලංගු ප්‍රතිශතය %	සමුච්චිත ප්‍රතිශතය %
ඔව්	131	43.7	43.7	43.7
නැත	60	20.0	20.0	63.7
තරමක් දුරට	88	29.3	29.3	93.0
අදහසක් නැත	21	7.0	7.0	100.0
සමස්ත එකතුව	300	100.0	100.0	

ප්‍රශ්නාවලිය ඇසුරෙන් සිදු කරන ලද දත්ත විශ්ලේෂණයේදී, මාධ්‍ය නිදහසේ යථාර්ථවාදී ප්‍රවේශය තුළ ශ්‍රී ලාංකේය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍ය පාලන ක්‍රමවේදයේ නූතන ක්‍රියාකාරීත්වයෙහි ගැටලු පවතින බව ප්‍රකාශ වෙයි. එහිදී ජනමාධ්‍යවේදීන්ට ඔවුන්ගේ කාර්යයන් ඉටු කිරීමට නිදහසක් තිබේද යන්න පිළිබඳ ව අදහස් දක්වන පුරවැසියන් පැවැසූයේ ඔවුන්ට ඇත්තේ අර්ධ වශයෙන් වූ නිදහසක් පමණක් බවයි. මෙම අර්ධ මාධ්‍ය නිදහස තුළ ගවේෂණාත්මක ප්‍රවෘත්ති සොයාගැනීමට නොහැකිව ඔවුන්ට කිසියම් ආකාරයක සීමාවකට යටත්ව සිටීමට සිදුවන බවත් එනිසා ජනමාධ්‍යවේදියා සමාජයේ පවතින්නා වූ ජාතික තත්ත්වයන් පදනම් කරගනිමින් ඔවුන්ගේ කාර්යය ඉටුකර ගැනීම සඳහා නිදහස උපයෝගී කරගත යුතු බවත් පුරවැසියන්ගේ මතයයි. එමෙන්ම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලන ක්‍රමයක් තුළ ජනමාධ්‍යයට බොහෝ කාර්යයන් ඉටු කිරීමට පවතින බව ද මොවුන්ගේ අදහස විය. ඒ අනුව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍ය පාලන ක්‍රමයක් සඳහා මාධ්‍යයේ ප්‍රධානතම අංශය වන්නේ මාධ්‍ය නිදහස බව නියැදියේ මතයයි. රටක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍යයක් ගොඩනැඟීම සඳහා බලපාන තීරණාත්මක සාධකය වශයෙන් ජනමාධ්‍ය හැඳින්විය හැකි බවත් වර්තමානය වන විට ජනමාධ්‍ය පළමුවන ආණ්ඩුව වන බවත් ඔවුන්ගේ අදහසයි. ඒ අනුව රටක මාධ්‍ය නිදහස නොනිසි ලෙස භාවිත කිරීම සම්බන්ධයෙන් මාධ්‍යවේදීන්, මාධ්‍ය හිමිකරුවන්, ග්‍රාහකයන් ඇතුළු සමස්ත පද්ධතියම මෙහිදී වගකිව යුතු බව

මොවුන්ගේ අදහසයි. එ බැවින් මාධ්‍ය නිදහසේ යථාර්ථවාදී ප්‍රවේශය තුළ ශ්‍රී ලාංකේය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍ය පාලන ක්‍රමවේදයේ නූතන දිශානතිය මූලික කොන්දේසි උල්ලංඝනය කරමින් ඒකාධිකාරී තත්ත්වයක් කරා ගමන් කිරීම හේතුවෙන් වත්මන් රාජ්‍ය පාලන සන්දර්භය තුළ බොහෝ ගැටලු පවතින බව නිගමනය විය.

මාධ්‍ය නිදහසේ යථාර්ථය තුළ ශ්‍රී ලාංකේය රාජ්‍ය පාලන ක්‍රමවේදයෙහි නූතන දිශානතිය කෙසේ විය යුතු ද යන්න පිළිබඳ විමසා බැලීමේ සම්මුඛ සාකච්ඡා දත්තදායක මතය වූයේ යථාර්ථවාදී සමාජයකට මාධ්‍ය සංකේන්ද්‍රණය කිරීම සරල කාරණයක් නොවන බවයි. එමෙන් ම එය කෙටිකාලීන කාරණයක් ද නොවේ. ඒ අනුව මෙම වැඩපිළිවෙළ දිගුකාලීන සමාජ වැඩපිළිවෙළක් බවට පරිවර්තනය කිරීමට අවශ්‍ය වේ. එම වැඩපිළිවෙළට දේශපාලනික හෝ සමාජීය හෝ විඥානයක් පවතින පාලක පන්තියක් අවශ්‍ය ය යන විශ්වාසය ඉතිහාසයේ සිට දක්නට ලැබෙන්නේ නැත. ජනතාවගේ මූලික අවශ්‍යතා නිරූපණය කිරීම සඳහා මාධ්‍ය විසින් මහජන මතය ස්පර්ශ කළ යුතු වේ. වර්තමානයේදී මිනිසුන්ගේ ආර්ථික, දේශපාලනික, ආදී ප්‍රශ්න අරභයා මාධ්‍ය නිරූපණය කිරීම මහජන මතය ලෙස පෙන්වා දිය හැකිය. එමඟින් මහජනයා, මාධ්‍ය සහ රාජ්‍ය අතර ශක්තිමත් සබඳතාවක් ගොඩනඟා ගත හැකි වේ. අද වන විට පවතින්නේ මහජන මතය නොව සංහතික මතයයි. සමකාලීන මාධ්‍ය මඟින් සමාජගත කරනු ලබන්නේ මෙම මතයයි. උදාහරණ වශයෙන් ටෙලි නාට්‍යය, ප්‍රවෘත්ති ආදී ශානර පෙන්වා දිය හැකි ය. පාලක පන්තියේ පැවැත්ම සඳහා මෙම මතවාද නිරන්තර ව ප්‍රතිනිෂ්පාදනය කිරීම අවශ්‍ය වේ. මේ අනුව කිසියම් ආකාරයක සමතුලනාත්මක තර්කණයකට අනුව මාධ්‍ය නියාමනය විය යුතු ය. මෙහිදී සමාජයට ප්‍රශස්ත සහ සමබර තත්ත්වයක් පාලක හා පාලිත පන්තිය අතර සහජීවනාත්මක ප්‍රවේශයක් ඔස්සේ සිදු කරගෙන යමින් රාජ්‍ය ක්‍රියාවලිය ශක්තිමත් කිරීමට හැකියාවක් ලැබෙයි. මේ අනුව මාධ්‍යයේ ප්‍රබලතම සමාජ කාරණයක් වන මාධ්‍ය නිවැරදි කිරීම සඳහා මාධ්‍යවේදියා දැනුම්වත් කිරීමේදී දාර්ශනික, සමාජ විද්‍යාත්මක, දෘෂ්ටීන්ගේ විෂය කරුණුවලට අදාළ ලෙස මාධ්‍යවේදියාගේ විඥානය සකස් කිරීමට හැකි නම් එය ප්‍රබලම කාරණය බවට පරිවර්තනය වන බව විද්වතුන්ගේ අදහසයි. එසේම සම්මුඛ සාකච්ඡා දත්ත විශ්ලේෂණය මඟින් ද ගම්‍යමාන වන්නේ මාධ්‍ය නිදහසේ යථාර්ථවාදී ප්‍රවේශය තුළ ශ්‍රී ලාංකේය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍යය පාලන ක්‍රමවේදයේ නූතන ක්‍රියාකාරීත්වයේ ගැටලු පවතින බවයි.

එහිදී ජනමාධ්‍යවේදීන්ට ඔවුන්ගේ කාර්යයන් ඉටු කර ගැනීම සඳහා නිදහසක් පවතිනවාද නැද්ද යන්න පිළිබඳ බොහෝ දෙනාගේ අදහස වූයේ එය සිදුවන්නේ පවතින ආණ්ඩුවේ තිබෙන්නා වූ ප්‍රතිපත්තිමය රාමුව අනුව බවයි. අද්‍යතනය වන විට ජනමාධ්‍යවේදීන්ට ඔවුන්ගේ කාර්යයන් ඉටු කර ගැනීමට නිදහසක් නොමැති බව ඔවුන්ගේ අදහස විය. එමෙන්ම මාධ්‍ය ආයතනවල අයිතිකරුවන්ට මාධ්‍ය හැසිරවීමට පවතින්නා වූ අයිතිය නිසා බොහෝ අවස්ථාවලදී පවතින යථාර්ථය අවම කරමින් තොරතුරු ලබා දීමට ක්‍රියා කරන ආකාරය දැකගත හැකි බවක් ද එහිදී සත්‍ය වසන් කිරීමට උත්සාහ කරන බවක් ද දැකගත හැකි බව ඔවුන්ගේ මතයයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජ සංවිධානයක් ගොඩ නැඟීමේ දී මාධ්‍ය නිදහස නම් සංකල්පය ඉතා වැදගත් බව ද ඔවුන්ගේ අදහස විය. ඒ අනුව කිසියම් ප්‍රවෘත්තියක්. විශේෂාංගයක්, නිර්මාණයක් රටේ පවතින සමාජ, ආර්ථික තත්ත්වයට හානියක් නොවන ආකාරයට මාධ්‍යවේදියා විසින් සකස් කරගැනුණු ස්වයං වාරණයක් තුළ ප්‍රකාශයට පත් කළ යුතු බව ඔවුන්ගේ අදහසයි. තවද සමාජය යහපත් ලෙස වර්ධනය විය යුතු බව සහ ජනතාවගේ මූලික අවශ්‍යතා නිරූපණය කිරීම සඳහා මාධ්‍ය මහජන මතය ස්පර්ශ කළ යුතු බව ද පෙන්වා දෙන ලදි. මෑත කාලීනව රාජ්‍ය ගමන් කරන්නේ මූලික කොන්දේසි උල්ලංඝනය කරමින් ඒකාධිකාරී දිශානතියකට බව

විද්වතුන්ගේ අදහසයි. ඒ අනුව මාධ්‍ය නිදහසේ යථාර්ථවාදී ප්‍රවේශය තුළ ශ්‍රී ලාංකේය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍ය පාලන ක්‍රමවේදයේ නූතන දිශානතියේ ගැටලු පවතින බව සම්මුඛ සාකච්ඡා දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී සනාථ විය.

පර්යේෂණ අනාවරණ

රටක රාජ්‍ය පාලන ක්‍රමවේදය සකස් කිරීමෙහිලා සංහතික මාධ්‍ය තීරණාත්මක භූමිකාවක් රඟ දක්වයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍ය පාලන ක්‍රමයක් සඳහා අවශ්‍ය ප්‍රධාන ක්ෂේත්‍රය මාධ්‍ය නිදහසයි. එහිදී ශ්‍රී ලංකාව තුළ සැබෑ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍ය ක්‍රමයක් ඇතිකර ගැනීමේ දී මාධ්‍ය නිදහස පිළිබඳ යථාර්ථය වෙනුවෙන් රජය, මාධ්‍ය සංවිධාන මෙන්ම මහජනතාව ද එකට එක්ව කටයුතු කළ යුතු බව අනාවරණය විය. එහෙත් ජනමාධ්‍ය ප්‍රසාරණයත් සමඟ ජනමාධ්‍යකරුවන්ට ඔවුන්ගේ කාර්යයන් ඉටු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය නිදහස අහිමි වී ඇති බව දැකගත හැකිය.

මාධ්‍යවේදීන් විසින් තමන් ලද ඉඩකඩ තුළ පවා තමාගේ හෘදය සාක්ෂ්‍යයට එකඟව කටයුතු නොකිරීම, නිර්මාණශීලී නොවීම, ආචාරධර්මීය නොවීම, ගවේෂණාත්මක නොවීම නිසා තමන් විසින් ම තම වෘත්තිය හෑල්ලුවට ලක් කර ගනු ලැබ ඇති බව අනාවරණය විය. මේ නිසා අද්‍යතනය වන විට මාධ්‍ය තමන්ගේ නිදහස, සුවිශේෂී බලය යනාදිය සමඟ සීමා අතික්‍රමණය කරමින් සමාජ අවශ්‍යතාවලට පිටුපාමින් විවිධ දිශානතීන් ඔස්සේ සමාජයට අවශ්‍ය තොරතුරුවලට වඩා අනවශ්‍ය තොරතුරු සමාජගත කිරීමේ ක්‍රියාවලියක යෙදී වී ඇති බව අනාවරණය විය. කෙසේ නමුත් ජනමාධ්‍යවේදීන්ට ඔවුන්ගේ කාර්යයන් ඉටු කිරීමට අර්ධ වශයෙන් නිදහසක් පවතී.

පර්යේෂණ නිගමන

මාධ්‍යයේ රැඩිකල් භාවය සමාජ යථාර්ථයත් සමඟ ගැටී මාධ්‍ය තමන්ගේ මතවාදය, දෘෂ්ටිවාදය ප්‍රදර්ශනය කිරීම සඳහා විවිධ විකල්ප නිර්මාණය කර ගනිමින් නිරන්තරව ව්‍යාජ යථාර්ථය ප්‍රතිනිෂ්පාදනය කරයි. මාධ්‍යයේ පවතින්නා වූ දෘෂ්ටිවාදී මතවාද කිසියම් කාලයක බිඳ වැටෙන අතර එලෙස බිඳ වැටීමෙන් පසු මාධ්‍යය විසින් මාධ්‍යයේ පැවැත්ම සඳහා ව්‍යාජ යථාර්ථමය පදනමක් ගොඩනගා ගැනෙනු ඇත. මාධ්‍ය ආයතනයට හෝ මාධ්‍ය ආයතනයේ හිමිකාරිත්වයට හෝ අනුව මාධ්‍ය හැසිරීමේ ක්‍රමවේදය හේතුවෙන් මාධ්‍යවේදියාට නිදහස නොමැති වන බවක් දක්නට ලැබෙන බව දත්ත විශ්ලේෂණයෙන් තහවුරු විය.

බොහෝ මාධ්‍යවේදීහු දේශපාලන අවශ්‍යතා වෙනුවෙන් සැබෑ යථාර්ථය මර්දනය කරමින් ක්‍රියාකරති. ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍ය ග්‍රාහක විශ්වසනීයත්වය ඇති කිරීම සඳහා තරමක් දුරට උත්සාහ කරනු ලබයි. එහෙත් මාධ්‍ය නිදහස සංකල්පීය තලයේ පැවතියත් ප්‍රායෝගික තලයේ දී මාධ්‍ය නිදහස දැඩි පසුබෑමකට ලක් ව ඇත. මාධ්‍ය වෙළඳපොළ තර්කණය තුළ ක්‍රියාත්මක වන අතර එහිදී මාධ්‍ය තමන්ගේ සීමා උල්ලංඝනය කරයි. මාධ්‍ය ක්‍රියාත්මක වන්නේ දෘෂ්ටිවාදී ක්ෂේත්‍රයේ යාන්ත්‍රණයක් වශයෙන් වන අතර මෙමඟින් යම්කිසි දෘෂ්ටිවාදයක්, මතවාදයක් පුද්ගලයන් මත ආරෝපණය කරයි. ජනමතය පවතින සමාජයට මාධ්‍ය කොතරම් දුරට සමපාත ද යන වග අනුව මාධ්‍යයෙහි නියමාකාර ස්වරූපය තහවුරු වන බවද දත්ත විශ්ලේෂණයෙන් නිගමනය විය.

මාධ්‍ය ආයතන තුළ මාධ්‍ය හිමිකරුවන්ගේ ක්‍රියාකාරිත්වය, දේශපාලන න්‍යාය පත්‍රය, වෙළෙඳ දැන්වීම් ලබාදෙන ආයතන ආදිය විශේෂයෙන් මාධ්‍ය නිදහසට බලපානු ඇත. එබැවින් මාධ්‍යවේදියා

හට මාධ්‍ය ආයතනයේ හිමිකාරිත්වයට අනුව මාධ්‍යය හැසිරීමේ ක්‍රමවේදය නිසා නිදහස අහිමි වන ආකාරය අනාවරණය විය. ඒ අනුව මාධ්‍ය නිදහසේ යථාර්ථවාදී ප්‍රවේශය තුළ ශ්‍රී ලාංකේය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාජ්‍ය පාලන ක්‍රමවේදයේ නූතන ක්‍රියාකාරිත්වයේ ගැටලු පවතින බව මෙහිදී පැහැදිලි වේ.

මේ නිසා සමාජයේ පාලක හා පාලිත පන්තිය අතර සහජීවනාත්මක ප්‍රවේශයක් තුළ රාජ්‍ය ක්‍රියාවලිය ශක්තිමත් කිරීම සඳහා මහජන මතය සහ සංහතික මතය අතර කිසියම් ආකාරයක සමතුලනාත්මක තර්කණයකට අනුව මාධ්‍ය නියාමනය විය යුතුය. සංකල්පීය තලයේ පමණක් නොව ප්‍රායෝගික තලයේද මාධ්‍ය නිදහස පැවතිය යුතුය. එහිදී සෑම ජනමාධ්‍යයක්ම දේශපාලන ගැති භාවයෙන් ඉවත්ව ක්‍රියා කළ යුතුය. මෙහිදී ව්‍යාපාරික හෝ දේශපාලනික හෝ වුවමනාවන් පෙරදැරි කරගෙන ක්‍රියා කරන මාධ්‍ය ආයතන පාලනය කළ හැකි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී න්‍යාය පද්ධතියක් පැවතිය යුතුය.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

- දයාරත්න, බී. පී. (2014). *මාධ්‍ය සාක්ෂරතාව*. පන්නිපිටිය, රුවන් ප්‍රකාශන.
- ප්‍රනාන්දු, ඩී. වී. (2007). *ජනමාධ්‍ය අවියක් ලෙස මැජික් බුලට් න්‍යාය නව දෘෂ්ටි කෝණයකින්.* කොළඹ: එස් . ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.
- රාජපක්ෂ, ඩී. ශ්‍රී .එන්. (2007). *ජනමාධ්‍ය හා පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාද පනත*. කොළඹ, ඇස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.
- රාජපක්ෂ, ඩී. ශ්‍රී .එන්. (2013). *ජනමාධ්‍ය ආචාරධර්ම*. වරකාපොල, ආරිය ප්‍රකාශකයෝ.
- රාජපක්ෂ,වී. (2000). *මාධ්‍ය නිදහස සහ වගකීම*. කොළඹ, රත්න පොත් ප්‍රකාශකයෝ.
- රාජපක්ෂ, වී. (2009). *ජනසන්නිවේදන මූලධර්ම*. කොළඹ: ඇස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.
- රාජපක්ෂ, සී.(2002). *ජනසන්නිවේදන මූලධර්ම*. කොළඹ, කර්තෘ ප්‍රකාශන.
- *වීරසිංහ, ටී., රාජපක්ෂ, සී. (2002).* ජනමාධ්‍යවේදය. නුගේගොඩ, සංහිඳ ප්‍රකාශන.
- සෙනරත්, එස්. එම්. (2001). *සන්නිවේදනය හා ජන සන්නිවේදනය*. කොළඹ, රත්න පොත් ප්‍රකාශකයෝ.
- Press freedom. Retrieved january 05, 2021, from *https://www.visualcapitalist.com/wp-content/uploads/2020/05/press-freedom-2020-map.html*
- Governmental Threats for Media Freedom : Comparative Study Of Asian Countries. (2008). Retrieved September 06, 2020, From *http://www.Jstor.Com/Stable/4185*
- Media Freedom, Political Knowledge, And Participation. (N.D.). Retrieved September 06, 2020, From *http://www.Jstor.Com/Stable/27648246*

The role of news during the suspension of the Prime Minister and the Cabinet by the Court

Suroshana Iranga
Assistant Press Commissioner
Sri Lanka Press Council

me@iranga.lk

Abstract

The Politically unstable situation in the country was created when President Mr. Maithreepala Sirisena removed Mr. Ranil Wickramasinghe from his post of Prime Minister and appointed Mr. Mahinda Rajapaksa to that position on the 26th of October 2018. After that, the President prorogued the Parliament and then proceeded to dissolve the Parliament. However, that order was suspended due to court action against it. Because of taking court action against to appointment of Mr. Mahinda Rajapaksa, imposed an interim order on him and his cabinet on the 3rd of December 2018. After Mr. Mahinda Rajapaksa resigned from his position on the 14th of December, Mr. Ranil Wickramasinghe has sworn in as Prime Minister again on the 16th of December. Then 13 days had passed without a Prime Minister and a Cabinet governing the country. During that 13 days, did the political power of the United National Party reduce on the evening news bulletin headlines of Sri Lanka Broadcasting Corporation? If so, how did it? is the research problem in this research and the aim is to find it. The research hypothesis is the political power of the United National Party was reduced in the evening news broadcast of the Sri Lanka Broadcasting Corporation during that 13 days. Content analysis methodology and statistical analysis methodology were used as research methodologies and, news scripts, newspaper reports, and government gazettes were used to collect data. 81 headlines were used as the sample during that 13 days. Among them, 46% of headlines were used for the leading group with United People's Freedom Alliance and 38% of headlines were used for the leading group with United National Party. 59% of headlines were used for promoting the leading group with United People's Freedom Alliance and 59% of headlines were used for promoting the leading group with United National Party. 40% of headlines were used for demoting the leading group with United People's Freedom Alliance and 60% of headlines were used for demoting the leading group with United National Party. Accordingly revealed by verifying the research hypothesis, more headlines were used for promoting the leading group with United People's Freedom Alliance, and fewer headlines were used for promoting the leading group with United National Party and, more headlines were used for demoting that party.

Keywords: News, Political Power, Mass media in Sri Lanka, Sri Lanka Broadcasting Corporation

අග්‍රාමාත්‍යවරයා ඇතුළු කැබිනට් මණ්ඩලයේ ක්‍රියාකාරිත්වය අධිකරණයෙන් අත්හිටවූ සමයේ ප්‍රවෘත්ති භූමිකාව

සුරෝෂන ඉරංග
සහකාර පුවත්පත් කොමසාරිස්
ශ්‍රී ලංකා පුවත්පත් මණ්ඩලය

me@iranga.lk

සංක්ෂේපය

අග්‍රාමාත්‍ය ධුරය දැරූ රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා 2018 වසරේ ඔක්තෝබර් මස 26 වන දින අනපේක්ෂිත මොහොතක එම ධුරයෙන් ඉවත් කර ඊට මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා පත් කිරිමට ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහතා කටයුතු කිරීමත් සමඟ මෙරට දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ අර්බුදකාරී තත්ත්වයක් උද්ගතවිණි. ඊට පසුව පාර්ලිමේන්තුව වාරාවසාන කර අනතුරුව පාර්ලිමේන්තුව විසිරුවා හැරීමට ජනාධිපතිවරයා කටයුතු කළේය. ඊට එරෙහිව අධිකරණ ක්‍රියාමාර්ග යකට යොමුවීම නිසා එම නියෝගය අත්හිටුවන ලදි. මහින්ද රාජපක්ෂ මහතාගේ පත්වීමට එරෙහිව ද අධිකරණ ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමට යොමුවීම හේතුවෙන් 2018 දෙසැම්බර් 03 වැනිදා ඔහු ඇතුළු අමාත්‍ය මණ්ඩලයට අතුරු තහනම් නියෝගක් පැනවිණි. ඉන්පසු මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා දෙසැම්බර් 14 වැනිදා සිය තනතුරෙන් ඉල්ලා අස්වීමත් සමග රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා දෙසැම්බර් 16 වැනිදා යළි අග්‍රාමාත්‍ය ධූරයේ දිවුරුම් දුන්නේ අග්‍රාමාත්‍යවරයෙක් සහ අමාත්‍ය මණ්ඩලයක් රට පාලනය කිරීමෙන් තොරව දින 13 ක් ගතවීමෙන් අනතුරුවය. දින 13 ක කාලයේ දී රාජ්‍ය මාධ්‍ය ආයතනයක් වන ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ සන්ධ්‍යා ප්‍රවෘත්ති විකාශ තුළ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ දේශපාලන බලය අවවර්ධනය වූයේද?, එසේ නම් ඒ කවර ආකාරයෙන්ද? යන්න මෙම පර්යේෂණයේ පර්යේෂණ ගැටළුව වූ අතර ඒ පිළිබඳ සොයා බැලීම මෙහි අරමුණු විය. පර්යේෂණයේ උපන්‍යාසය වූයේ දින 13 ක කාලයේ ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ සන්ධ්‍යා ප්‍රවෘත්ති විකාශ තුළ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ දේශපාලන බලය අවවර්ධනය වූ බවයි. පර්යේෂණ ක්‍රමවේද ලෙස අන්තර්ගත විශ්ලේෂණ ක්‍රමවේදය හා විස්තරාත්මක සංඛ්‍යාන ක්‍රමය යොදාගත් අතර දත්ත රැස් කිරීමේ ක්‍රම ලෙස ප්‍රවෘත්ති පිටපත්, පුවත්පත් වාර්තා සහ රජයේ ගැසට්පත්‍ර යොදාගන්නා ලදි. අදාළ දින 13 තුළ සන්ධ්‍යා පුවත් විකාශ මඟින් ඉදිරිත් වූ සිරස්තල 81ක් නියැදිය ලෙස මෙහිදී පර්යේෂණයට යොදා ගන්නා ලදි. ඉන් 46% ක් එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වය සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කර තිබූ අතර එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කර තිබුණේ 38% ක් පමණි. එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වය ප්‍රවර්ධනය සඳහා සමස්ත සිරස්තල සංඛ්‍යාවෙන් 59% ක් වෙන්කර තිබූ අතර එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කර තිබුණේ 22% කි. තවද සමස්ත සිරස්තල සංඛ්‍යාවෙන් 40% ක් එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වයේ අවවර්ධනය සඳහාත් 60% ක් එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වයේ අවවර්ධනය සඳහනක් යොදා ගෙන තිබිණි. ඒ අනුව පර්යේෂණයේ උපන්‍යාසය සනාථ කරමින් හෙළිවූයේ එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වයට වැඩි සිරස්තල සංඛ්‍යාවක් වෙන් කර එම පාර්ශ්වය ප්‍රවර්ධනයටත් එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වය ප්‍රවර්ධනයට අඩු සිරස්තල සංඛ්‍යාවක් හා එම පාර්ශ්වය අවවර්ධනයට වැඩි සිරස්තල සංඛ්‍යාවක් වෙන් කරමින් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ දේශපාලන බලය අවවර්ධනය කිරීමටත් ක්‍රියාකර ඇති බවයි.

ප්‍රමුඛ පදඃ ප්‍රවෘත්ති, දේශපාලන බලය, ශ්‍රී ලංකාවේ ජනමාධ්‍ය, ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාව

1. හැඳින්වීම

2018 වසරේ ඔක්තෝබර් 26 වැනි දින සිට දෙසැම්බර් 15 වැනි දින දක්වා ශ්‍රී ලංකාවේ දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය දැඩි අර්බුදකාරී තත්ත්වයක පැවතිණි. එම කාලයේ දී මාධ්‍ය අවකාශය ද වැඩි වශයෙන් වෙන්වී තිබුණේ එම අර්බුදකාරී දේශපාලන තත්ත්වය තුළ උද්ගත වූ සිදුවීම් වාර්තා කිරීම සඳහාය. එම කාල සමයේ දෙසැම්බර් 03 වැනි දින සිට දෙසැම්බර් 15 වැනි දින දක්වා ගතවුණේ රටේ පාලන කටයුතු පවත්වාගෙන යාම සඳහා අග්‍රාමාත්‍යවරයකු සහ අමාත්‍ය මණ්ඩලයක් නොමැති තත්ත්වයක් යටතේය. එම දින 13ක කාලයේ දී රාජ්‍ය මාධ්‍ය ආයතනයක් වන ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ ප්‍රවෘත්ති විකාශ තුළ දේශපාලන බලය නිරූපණය වූ ආකාරය එකී දේශපාලන අර්බුදය රාජ්‍ය මාධ්‍ය අවකාශය තුළ නියෝජනය වීම නව පර්යේෂණ අනුභූතියක් ලෙස සලකා අධ්‍යයනයට ලක්කළ හැකිය.

ඔක්තෝබර් 26 වැනි දින එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය හවුල් ආණ්ඩුවෙන් ඉවත් වීමත් සමඟ එදිනම රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා අගමැති ධුරයෙන් ඉවත් කර හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා අග්‍රාමාත්‍යවරයා ලෙස පත්කිරීමට ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහතා කටයුතු කළේය. කෙසේ වෙතත් 19 වන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අනුව අගමැතිවරයා පත්කළ හැක්කේ පාර්ලිමේන්තුවට පමණක් බව රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා අවධාරණය කළ අතර අරලියගහ මන්දිරයෙන් පිටවී යාමද ඔහු ප්‍රතික්ෂේප කළේ අග්‍රාමාත්‍යවරයා ලෙස ක්‍රියා කිරීමේ බලය තමන් සතු වන බව ද පවසමිනි.

ඔක්තෝබර් 27 වැනි දා අතිවිශේෂ ගැසට් නිවේදනයක් නිකුත් කරමින් ජනාධිපතිවරයා පාර්ලිමේන්තුව වාරාවසාන කළ අතර නැවත පාර්ලිමේන්තුව ආරම්භ කිරීම නොවැම්බර් 16 වැනි දිනට නියම කිරීමට ද කටයුතු කළේය. මේ අතර රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා අගමැති ධුරයෙන් නෙරපීමට හේතුවූ ආසන්නතම සහ ප්‍රධානම හේතුව තමා ඝාතනය කිරීමට කුමන්ත්‍රණයක් සැලසුම් කළ බව සම්බන්ධයෙන් කරුණු හෙළිදරව් වීම බව ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහතා පැවසුවේය. දේශපාලනික වශයෙන් එසේ රට තුළ යම් අර්බුදකාරී තත්ත්වයක් උද්ගත වෙමින් පවතින විට ඔක්තෝබර් 29 වැනි දින නව ඇමති මණ්ඩලයක් පත්කිරීමට ද ජනාධිපතිවරයා කටයුතු කළේය. පාර්ලිමේන්තුව වහාම කැඳවන මෙන් මන්ත්‍රීවරු 126 දෙනෙකු කථානායකවරයාගෙන් ඉල්ලා සිටි අතර පාර්ලිමේන්තුව කැඳවීම සම්බන්ධයෙන් විවිධ පාර්ශ්වවල අවධානය ද යොමුවිය.

කෙසේ වුවත් නොවැම්බර් 09 වැනි දින රාත්‍රියේ සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි අතිවිශේෂ ගැසට් පත්‍රයක් නිකුත් කරමින් පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැරීමට ජනාධිපතිවරයා පියවර ගත්තේය. එමඟින් පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණය 2019 වසරේ ජනවාරි 05 පැවැත්වීමට තීරණය විය. මේ අතර එක්සත් ජාතික පක්ෂය, දෙමළ ජාතික සන්ධානය, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ, සමස්ත ලංකා මහජන කොංග්‍රසය, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී මනෝ ගනේෂන්, විකල්ප ප්‍රතිපත්ති කේන්ද්‍රය ඇතුළු පාර්ශ්ව ගණනාවක් විසින් පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැරීමට නිකුත් කළ ගැසට් නිවේදනය අහෝසි කරන ලෙස ඉල්ලමින් මූලික අයිතිවාසිකම් පෙත්සම් 13ක් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය හමුවේ ගොනු කිරීමට නොවැම්බර් 12 වැනි දින කටයුතු කරන ලදි. එදිනම පෙත්සම් සලකා බැලීමට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය කටයුතු කළ අතර නොවැම්බර් 13 වැනි දින දෙවැනි දිනයට පෙත්සම් සලකා බැලූ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය පෙත්සම් විභාග යට ගැනීමට තීරණය කරමින් පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැරීමට ජනාධිපතිවරයා නිකුත් කළ ගැසට් නිවේදනය ක්‍රියාත්මක කිරීම අත්හිටුවීමට අතුරු තහනම් නියෝගයක් නිකුත් කළේය.

නොවැම්බර් 14 වැනි දින පෙරවරුවේ පාර්ලිමේන්තුව රැස්වුණු අතර එහිදී පාර්ලිමේන්තු ස්ථාවර නියෝග අත්හිටුවා අග්‍රාමාත්‍ය මහින්ද රාජපක්ෂ මහතාට එරෙහි විශ්වාසභංග යෝජනාවක් ඉදිරිපත්

කළ අතර එය මන්ත්‍රීවරුන්ගේ හඬ අනුව සම්මත වූ බව කථානායකවරයා විසින් ජනාධිපතිවරයාට දැනුම් දෙනු ලැබීය. කෙසේ වුවත් කථානායකවරයාගේ ස්ථාවරය ප්‍රතික්ෂේප කරන බව ඊට ප්‍රතිචාර දක්වමින් ජනාධිපතිවරයා කථානායකවරයාට දැන්වීය.

නොවැම්බර් 15 වැනි දින පාර්ලිමේන්තුව රැස්වූ පසු ඊට පෙර දින සම්මත වූ විශ්වාසභංග යෝජනාව හේතුවෙන් අගමැතිවරයකු නොමැති බව කථානායකවරයා ප්‍රකාශ කිරීමත් සමඟ පාර්ලිමේන්තුව තුළ දැඩි නොසන්සුන්කාරී තත්ත්වයක් උද්ගත වූ අතර මන්ත්‍රීවරුන් අතර ගැටුම්කාරී තත්ත්වයක් ද ඇතිවිය. නොවැම්බර් 15 වැනි දින ද පාර්ලිමේන්තුව රැස්වූ අතර එහිදී දෙවන විශ්වාසභංග යෝජනාවට ද කථානායකවරයා හඬ අනුව ඡන්දය විමසා ප්‍රතිඵල ප්‍රකාශ කළේය. එදින ද පාර්ලිමේන්තුව දැඩි නොසන්සුන්කාරී ගැටුම්කාරී ස්වරූපයක් ගත්තේය. කෙසේ වුවත් දෙවන විශ්වාසභංග යෝජනාව සම්මත වීම ද ජනාධිපතිවරයා ප්‍රතික්ෂේප කළේය.

මහින්ද රාජපක්ෂ මහතාට පාර්ලිමේන්තුවේ බහුතර බලය නොමැති බැවින් ඔහුගේ පත්වීම බල රහිත කිරීමේ කෝවොරොන්ටෝ ආඥාවක් නිකුත් කරන ලෙස ඉල්ලා පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් 122 දෙනෙකු විසින් ඉදිරිපත් කළ පෙත්සම සලකා බැලීමට නොවැම්බර් 26 වැනිදා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය තීරණය කළේය. එසේම රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා අගමැති ධූරයෙන් ඉවත් කර මහින්ද රාජපක්ෂ මහතාට එම ධූරය ලබා දීම නීති විරෝධී යැයි ප්‍රකාශ කරන ලෙස ඉල්ලා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය වෙත මූලික අයිතිවාසිකම් පෙත්සමක් ද එදින ඉදිරිපත් විය. මන්ත්‍රීවරුන් 122 දෙනෙකු ඉදිරිපත් කළ පෙත්සම නොවැම්බර් 30 වැනි දින අභියාචනාධිකරණයේ දී විභාගයට ගත් අතර අනතුරුව එය දෙසැම්බර් 03 වැනි දිනට කල් තැබීය. දෙසැම්බර් 03 වැනි දින පෙත්සම විභාගයට ගත් අභියාචනාධිකරණය අගමැති මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා ඇතුළු අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ සාමාජිකයන් 49 දෙනෙකුට තනතුරු දැරීම වළක්වමින් අතුරු තහනම් නියෝගයක් නිකුත් කළේය. ඊට එරෙහිව දෙසැම්බර් 04 වැනි දින ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කරන බව මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා නිවේදනයක් නිකුත් කරමින් පැවසීය.

නොවැම්බර් 09 වැනි දින ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහතා විසින් පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැරීමට එරෙහිව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ඉදිරිපත් කර තිබූ පෙත්සම් දෙසැම්බර් 04 වැනිදා සිට දෙසැම්බර් 07 වැනිදා තෙක් විභාගයට ගැනීමෙන් පසු එහි තීන්දුව ප්‍රකාශ කරමින් ජනාධිපතිවරයාගේ එම ක්‍රියාව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට පටහැණි බැවින් අදාළ ගැසට් නිවේදනය බල රහිත කිරීමට දෙසැම්බර් 13 වැනි දින අගවිනිසුරු නලින් පෙරේරා මහතා ප්‍රමුඛ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ සත් පුද්ගල විනිසුරු මඬුල්ලක් ඒකමතිකව තීරණය කළහ.

තමා අග්‍රාමාත්‍ය ධූරයේ කටයුතු කිරීම වළක්වමින් දෙසැම්බර් 03 වැනිදා අභියාචනාධිකරණය පැනවූ අතුරු තහනම් නියෝගය බල රහිත කරන ලෙස ඉල්ලා මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා සහ අමාත්‍යවරුන් ලෙස පත්වූ මන්ත්‍රීවරුන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ඉදිරිපත් කළ අභියාචනය දෙසැම්බර් 14 වැනි දින ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ත්‍රිපුද්ගල විනිසුරු මඬුල්ලක් ඒකමතිකව ප්‍රතික්ෂේප කළහ. පංච පුද්ගල විනිසුරු මඬුල්ලක් හමුවේ නඩුව විභාග කරන ලෙස රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතාගේ පාර්ශ්වය ඉදිරිපත් කළ ඉල්ලීම ද ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ප්‍රතික්ෂේප කළේය. 2019 වසරේ ජනවාරි මස 16, 17 සහ 18 යන දිනවල අදාළ නඩු විභාගය පැවැත්වීමට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය තීන්දු කළේය.

දෙසැම්බර් 14 වැනි දින මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා අගමැති ධූරයෙන් ඉල්ලා අස්විණි. ඔක්තෝබර් 26 වැනි දින ධූරයෙන් ඉවත් කරනු ලැබූ රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා දෙසැම්බර් 16 වැනි

දින අග්‍රාමාත්‍යවරයා ලෙස ජනාධිපතිවරයා ඉදිරියේ දිවුරුම් දෙනු ලැබුවේ මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා ප්‍රමුඛ අමාත්‍යවරුන්ට සිය ධූරවල ක්‍රියාකිරීම දෙසැම්බර් 03 වැනි දින අභියාචනාධිකරණය විසින් අත්හිටුවීමෙන් අනතුරුව අග්‍රාමාත්‍යවරයෙක් සහ අමාත්‍ය මණ්ඩලයක් රට පාලනය කිරීමෙන් තොරව දින 13 ක් ගතවීමෙන් අනතුරුවය.

එසේ ඔක්තෝබර් මස 26 වැනි දින සිට මෙරට දේශපාලනය තුළ සිදුවූ තීරණාත්මක වෙනස හේතුවෙන් දෙසැම්බර් 3 වැනි දින වන විට අග්‍රාමාත්‍යවරයකු සහ අමාත්‍ය මණ්ඩලයක් මෙරට තුළ ක්‍රියාත්මක නොවන තත්ත්වයක් නිර්මාණය විය. රටේ සියලු පරිපාලන කටයුතු ඒ හේතුවෙන් ඇනහිටින තත්ත්වයක් උද්ගත වූ අතර එය මෙරට දේශපාලන සන්දර්භයට මෙන්ම දේශපාලන සන්දර්භය නිරූපණය කරනු ලබන ජනමාධ්‍ය සන්දර්භයට ද එය අපූර්ව අත්දැකීමක් විය. විශේෂයෙන්ම පෞද්ගලික ජනමාධ්‍ය අවකාශයට එම තත්ත්වය සුවිශේෂී අන්දමින් බලපෑම් සහගත නොවූ බව පැවසිය හැකි වන්නේ එක් එක් ජනමාධ්‍ය සිය කුමන න්‍යායපත්‍රයක් යටතේ කටයුතු කළ ද පොදුවේ දෛනිකව රටේ සිදුවන වැදගත් සිදුවීම් පිළිබඳ තොරතුරු වාර්තා කිරීම පෞද්ගලික ජනමාධ්‍යවල භූමිකාව වන බැවිනි. එහෙත් රජයේ හිමිකාරිත්වය දරන මාධ්‍ය අවකාශයට එම සුවිශේෂී දේශපාලන වාතාවරණය වඩාත් බලපෑම් සහගත වූයේ එම මාධ්‍යවල ප්‍රධාන කාර්යභාරය රජයේ තොරතුරු මහජනතාව වෙත ඉදිරිපත් කිරීම වන බැවිනි. එනම් බලයේ සිටින දේශපාලන පක්ෂ කේන්ද්‍රකර ගනිමින් එය ක්‍රියාවට නැංවෙන අතර විපක්ෂ මතවලට රජයේ මාධ්‍යවල හිමිවූ අවකාශය ඉතා අල්පය. කෙසේ වුවත් ඔක්තෝබර් මස 26 වන දිනෙන් ආරම්භ වී දෙසැම්බර් 03 වැනි දා වන විට දේශපාලන සන්දර්භය තුළ රටේ පාලන කටයුතු පවත්වාගෙන යාම සඳහා අග්‍රාමාත්‍යවරයකු සහ ඇමති මණ්ඩලයක් නොමැති වීම නිසා ආණ්ඩු පක්ෂය සහ විපක්ෂය නැමැති පාර්ශ්ව නිරූපණය කරන පාර්ශ්ව නිශ්චිතවම හඳුනාගැනීමට අපහසු වූ තත්ත්වයක් හමුවේ රාජ්‍ය මාධ්‍ය අවකාශය යම් අර්බුදකාරී තත්ත්වයකට මුහුණ පෑ බව පැවසිය හැකිය. මන්ද යත් ඔක්තෝබර් මස 25 වැනි දින දක්වා අග්‍රාමාත්‍ය ධූරයේ රැඳී සිටි රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වයට බලය අහිමි වී ඇති තත්ත්වයක් එක් පසෙකින් නිරූපණය වූ අතර එසේම ඔක්තෝබර් 25 වන දින තෙක් විපක්ෂ පාර්ශ්වය නියෝජනය කළ මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වය ඔක්තෝබර් 26 වන දිනෙන් පසුව ආණ්ඩු පාර්ශ්වය බවට පරිවර්තනය වූ නමුත් ඔවුන්ගේ එම බලය දෙසැම්බර් 03 වැනි දින දක්වා පමණක් සීමාවීම සිදුවිය. මෙම අර්බුදකාරී තත්ත්වය හමුවේ රාජ්‍ය මාධ්‍යවල භූමිකාව සුවිශේෂී තත්ත්වයකට පත්වූ බව පැවසිය හැකි වේ.

ඒ අනුව මෙම පර්යේෂණයේ පර්යේෂණ ගැටලුව ලෙස යොදා ගන්නා ලද්දේ අග්‍රාමාත්‍ය මහින්ද රාජපක්ෂ මහතාගේ සහ අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ ක්‍රියාකාරිත්වය අධිකරණ නියෝගයකින් අත්හිටවූ පසු ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ සන්ධ්‍යා ප්‍රවෘත්ති විකාශ තුළ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ දේශපාලන බලය අවවර්ධනය වූයේද, එසේ නම් ඒ කවර ආකාරයෙන්ද යන්නයි.

2. පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙම පර්යේෂණ නිබන්ධනය තුළ දී ගුණාත්මක දත්ත සහ ප්‍රමාණාත්මක දත්ත මත පදනම් වූ මිශ්‍ර පර්යේෂණ ක්‍රමවේදයක් යොදා ගන්නා ලදි. ඒ අනුව ගුණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණ සඳහා අන්තර්ගත විශ්ලේෂණය භාවිත කළ අතර ප්‍රමාණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණය සඳහා විස්තරාත්මක සංඛ්‍යාන ක්‍රමය භාවිත කරන ලදි.

එහිදී අග්‍රාමාත්‍යවරයා ලෙස මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා සහ අමාත්‍ය මණ්ඩලය ක්‍රියා කිරීම අත්හිටුවමින් අභියාචනාධිකරණය අතුරු තහනම් නියෝගයක් නිකුත් කළ දෙසැම්බර් 03 වැනි

දා සිට දෙසැම්බර් 15 වැනිදා තෙක්, එනම් නව අග්‍රාමාත්‍යවරයා ලෙස රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා ජනාධිපතිවරයා විසින් පත්කිරීම දක්වා වූ දින 13 ක කාලය තුළ ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ පස්වරු 6ට විකාශය වූ සන්ධ්‍යා පුවත් විකාශයේ සිරස්තල නියැදිය ලෙස භාවිත කරන ලදි. ඒවා ගුණාත්මක ලෙස අන්තර්ගත විශ්ලේෂණ ක්‍රමයෙන් සහ ප්‍රමාණාත්මක ලෙස විස්තරාත්මක සංඛ්‍යාන ක්‍රම භාවිත කරමින් විශ්ලේෂණයට බඳුන් කරන ලදී.

3. අධ්‍යයනයේ අභිමතාර්ථ

අභිමතාර්ථ කිහිපයක් කෙරෙහි මෙම පර්යේෂණය තුළ දී අවධානය යොමු කරන ලදි. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ ප්‍රවෘත්ති විකාශ තුළ සිරස්තල මඟින් එක් එක් දේශපාලන පාර්ශ්ව නිරූපණය කර ඇති ස්වභාවය අධ්‍යයනය කිරීම මෙහි එක් අභිමතාර්ථයක් ලෙස යොදා ගන්නා ලදි. ඒ ඔස්සේ විවිධ දේශපාලන පාර්ශ්ව නියෝජනය කිරීම සඳහා සිරස්තල භාවිත කර ඇති ආකාරය සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමු කළ අතර එහිදී එම සිරස්තල විවිධ දේශපාලන පාර්ශ්ව ඉස්මතු වන ආකාරයට භාවිත කර ඇති ආකාරය සම්බන්ධයෙන් ද අවධානය යොමු කරන ලදි. තව ද අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ සහ කැබිනට් මණ්ඩලයේ ක්‍රියාකාරිත්වයක් නොමැති තත්ත්වයක් තුළ ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ ප්‍රවෘත්ති විකාශවල සංයුතිය අධ්‍යයනය කිරීම ද තවත් එක් අභිමතාර්ථයක් ලෙස යොදා ගන්නා ලදි. එහිදී විශේෂයෙන්ම රාජ්‍ය මාධ්‍ය ආයතනයක් ලෙස ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ ප්‍රවෘත්ති විකාශවල සංයුතිය එම සුවිශේෂී දේශපාලන සන්දර්භයට අනුකූලව සකස්වීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන ලදි. එසේම එම දේශපාලන සන්දර්භය හමුවේ රට තුළ දේශපාලන න්‍යායපත්‍ර ක්‍රියාත්මක වන ආකාරය අධ්‍යයනයට බඳුන්කිරීම ද තවත් එක් අභිමතාර්ථයක් ලෙස සලකන ලදි. ඒවා නිරූපණය වන පරිදි සිරස්තල යොදා ඇති ආකාරය සම්බන්ධයෙන් එහිදී අවධානය යොමු කරන ලදි. එම සුවිශේෂී දේශපාලන සන්දර්භය තුළ රටේ දේශපාලන දිශානතිය යොමුවන ආකාරය ද මෙහි තවත් එක් අභිමතාර්ථයක් ලෙස ගෙන අධ්‍යයනයට ලක්කරන ලදි. ආණ්ඩු පක්ෂයේ අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ සහ අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ ක්‍රියාකාරිත්වය අත්හිටුවා තිබීම තුළ රටේ දේශපාලන දිශානතිය කුමන පාර්ශ්වයකට අනුකූල වන පරිදි මෙහෙයවූයේ ද යන්න එහිදී අවධානයට බඳුන් කරන ලදි. තවද එම සුවිශේෂ දේශපාලන සන්දර්භය තුළ ඉස්මතු වූ දේශපාලන අරමුණු අනුව ප්‍රවෘත්ති විකාශවල සිරස්තල ගොඩනඟා ඇති ආකාරය අධ්‍යයනයට ලක්කිරීම ද අභිමතාර්ථයක් ලෙස යොදා ගන්නා ලදි. එහිදී විවිධ පාර්ශ්ව සම්බන්ධයෙන් සිරස්තල ගොඩනැංවීමේදී භාවිත කර ඇති උපක්‍රම පිළිබඳව ද අධ්‍යයනයට ලක් කරන ලදි.

4. පර්යේෂණයේ විෂය පථය සහ පර්යේෂණයේ සුවිශේෂත්වය

මෙහිදී මහින්ද රාජපක්ෂ අග්‍රාමාත්‍යවරයා ඇතුළු කැබිනට් මණ්ඩලයේ ක්‍රියාකාරිත්වය අධිකරණ නියෝගයකින් අත්හිටවූ පසු ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ ප්‍රවෘත්ති විකාශ තුළ දේශපාලන බලය නිරූපණය වූ ආකාරය ජන සන්නිවේදනය හා දේශපාලන විද්‍යාව නැමැති විෂය පද්ධති ඇසුරෙන් සාකච්ඡා කෙරේ.

මෙම පර්යේෂණය ආකාර ගණනාවකින් සුවිශේෂී වේ. විශේෂයෙන්ම අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ සහ කැබිනට් මණ්ඩලයේ ක්‍රියාකාරිත්වයක් නොමැති සුවිශේෂී තත්ත්වය මෙරට දේශපාලන සන්දර්භයට නව අත්දැකීමකි. එබැවින් එවැනි තත්ත්වයක් තුළ රාජ්‍ය මාධ්‍ය ආයතනයක ප්‍රවෘත්ති මඟින් දේශපාලන බලය නිරූපණය වූ ආකාරය පර්යේෂණයට බඳුන් කිරීම නව පර්යේෂණ අනුභූතියක් වන බැවින් මෙම

පර්යේෂණය එවැනි දේශපාලන සන්දර්භයක් රාජ්‍ය මාධ්‍යයක් ඔස්සේ ප්‍රක්ෂේපණය වන ස්වභාවය අධ්‍යයනයට ලක්කිරීම සඳහා වඩාත් සුවිශේෂී වේ.

මෙම පර්යේෂණය සඳහා යොදා ගනු ලැබූ කාලසීමාව වන්නේ අග්‍රාමාත්‍යවරයා ලෙස මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා සහ අමාත්‍ය මණ්ඩලය ක්‍රියා කිරීම අත්හිටුවමින් අභියාචනාධිකරණය අතුරු තහනම් නියෝගයක් නිකුත් කළ දෙසැම්බර් 03 වැනි දා සිට දෙසැම්බර් 15 වැනිදා තෙක් එනම් නව අග්‍රාමාත්‍යවරයා ලෙස රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා ජනාධිපතිවරයා විසින් පත්කිරීම දක්වා වූ දින 13ක කාලසීමාවයි. ඒ අනුව එම කාල සීමාවේ ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ පස්වරු 6 සන්ධ්‍යා පුවත් විකාශයේ සිරස්තල නියැදිය ලෙස ගෙන එම සුවිශේෂී දේශපාලන සන්දර්භය තුළ දේශපාලන බලය නිරූපණය වූ ආකාරය පර්යේෂණයට ලක්කරන ලදි.

එම කාලසීමාවේදී ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ ප්‍රවෘත්ති විකාශ තුළ දේශපාලන බලය නිරූපණය වූ ආකාරය තක්සේරු කිරීම සඳහා අන්තර්ගත විශ්ලේෂණ ක්‍රමවේදය භාවිත කරන ලදි. එම කාලසීමාවට අදාළව දත්ත විශ්ලේෂණය කිරීම සඳහා ගුණාත්මක සහ ප්‍රමාණාත්මක මිශ්‍ර ක්‍රමවේදයක් යොදා ගැනීමට කටයුතු කරන ලදි. එහිදී එක් එක් පාර්ශ්වය සඳහා ලබා දී ඇති සිරස්තල ගණන ප්‍රමාණාත්මක වශයෙන් ද ඒවා මඟින් නිරූපණය කළ තොරතුරු ගුණාත්මක වශයෙන් ද සලකා දත්ත විශ්ලේෂණය සිදු කරන ලදි.

මහින්ද රාජපක්ෂ අග්‍රාමාත්‍යවරයා ඇතුළු කැබිනට් මණ්ඩලයේ ක්‍රියාකාරිත්වය අධිකරණ නියෝගයකින් අත්හිටවූ පසු දින 13ක කාලය තුළ ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ සන්ධ්‍යා ප්‍රවෘත්ති විකාශ තුළ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ දේශපාලන බලය අවවර්ධනය වූ බව මෙම පර්යේෂණයේ උපන්‍යාසය ලෙස සලකා කටයුතු කරන ලදි.

5. සාහිත්‍ය විමර්ශනය

5.1 තොරතුරු යුගයේ සම්භවය සහ තොරතුරු සමාජය

මුලින්ම දෛනික තොරතුරු සටහන් ගත කිරීමේ විධිමත් මාධ්‍යයක් ලෙස බිහිවන්නේ පුවත්පතය. එය ගුටෙන්බර්ග්ගේ මුද්‍රණ යන්ත්‍රයේ බිහිවීමෙන් පසු මානව ඉතිහාසය කැලඹූ දැවැන්තම සංසිද්ධියයි. එතැන් පටන් සියවස් ගණනක් පුරා දෛනික ප්‍රවෘත්තිවල සිට දුම්රිය කාල සටහන් දක්වා වූ විවිධාකාර තොරතුරු සමාජගත කිරීමේ ප්‍රධාන වාහකයා බවට පත්වූයේ මෙම පුවත්පත් සන්නිවේදනයයි. කෙසේ වුවත් පුවත්පතේ බිහිවීම අද්‍යතන තොරතුරු යුගයේ ප්‍රාථමික අවස්ථාව හෙවත් මූලාරම්භය ලෙස සැලකිය හැකිය. එතැන් පටන් පුවත්පත තොරතුරු ඔස්සේ අධිපතිවාදී මතවාද සමාජගත කිරීමේ ප්‍රධාන යන්ත්‍රණය විය. විශේෂයෙන්ම ධනපති ආර්ථික රටාව තුළ පුවත්පත මඟින් සිදු වූයේ ධනපති මතවාද සමාජගත කිරීම මිස අනෙකක් නොවේ. එම නිසා තොරතුරු විප්ලවයට සමගාමීව නූතන යුගය තුළ ධනපති මතවාද සමාජය තුළ දළුලා වැඩෙන්නට විය. එබැවින් තොරතුරු විප්ලවය එක අතකින් මානව ඉතිහාසයේ සුවිශේෂී හා වැදගත් සිද්ධියක් වන අතරම ධනවාදයේ හැසිරීම් හා ධනවාදයේ මතවාද සමාජගත වීමේ ප්‍රධානම ක්‍රියාවලිය ලෙස ද හඳුනා ගත හැකිය.

තොරතුරු යුගයේ මූලාරම්භය ලෙස සමාජගත වූ පුවත්පතින් අනතුරුව ඊළඟට සමාජගත වන මාධ්‍යය වන්නේ ගුවන්විදුලියයි. එය පුවත්පතට සාපේක්ෂව තොරතුරු ඉතා ක්ෂණිකව සමාජගත

කළ මාධ්‍යයක් වූ අතර කාලය හා අවකාශය අතික්‍රමණය කළ මාධ්‍යයක් බවට පත්විය. එනිසා එතැන් පටන් අධිපති මතවාද ධනවාදී ආර්ථික උපක්‍රම තුළ තොරතුරු ඇසුරෙන් මානව සමාජයේ මතවාදය හැසිරවූ ප්‍රධානම බලවේගය වූයේ ගුවන්විදුලියයි.

ගුවන්විදුලියෙන් පසුව මීළඟට සමාජගත වන මාධ්‍යය වන්නේ රූපවාහිනී මාධ්‍යයයි. මෙහි දී රූපය හා හඬ යන සාධක ද්විත්වයම තැනකින් තැනකට සම්ප්‍රේෂණය කිරීමේ අවකාශය රූපවාහිනිය සමඟ ඇතිවීම නිසා ධනවාදී මතවාද යන්ත්‍රණයේ ඊළඟ දිගුව බවට රූපවාහිනිය පත්විය. පුවත්පතින් හා ගුවන් විදුලියෙන් ඉටු නොවූ සන්නිවේදන අවශ්‍යතාවන් රූපවාහිනියත් සමඟ හැසිරීම නිසා මානව සමාජයට ද එය නව්‍ය අත්දැකීමක් විය. එහෙත් මුල් කාලීන රූපවාහිනිය පුවත්පත හා ගුවන් විදුලිය තරමටම මානව සමාජය තුළ ඉතා ශීඝ්‍රයෙන් ප්‍රචලිත නොවූ බව සඳහන් කළ හැකිය. මෙලෙස මුල් කාලීනව තොරතුරු විප්ලවයට උරදුන් මාධ්‍ය ත්‍රිත්වය ලෙස පුවත්පත, ගුවන් විදුලිය හා රූපවාහිනිය හඳුනා ගත හැකිය. ඒ ඔස්සේ ප්‍රධාන වශයෙන් තොරතුරු විප්ලවය සමඟ බිහිවන තොරතුරු යුගයේ ප්‍රධාන අවධි දෙකක් සමකාලීන මාධ්‍යයන්ට සාපේක්ෂව හඳුනා ගත හැකිය.

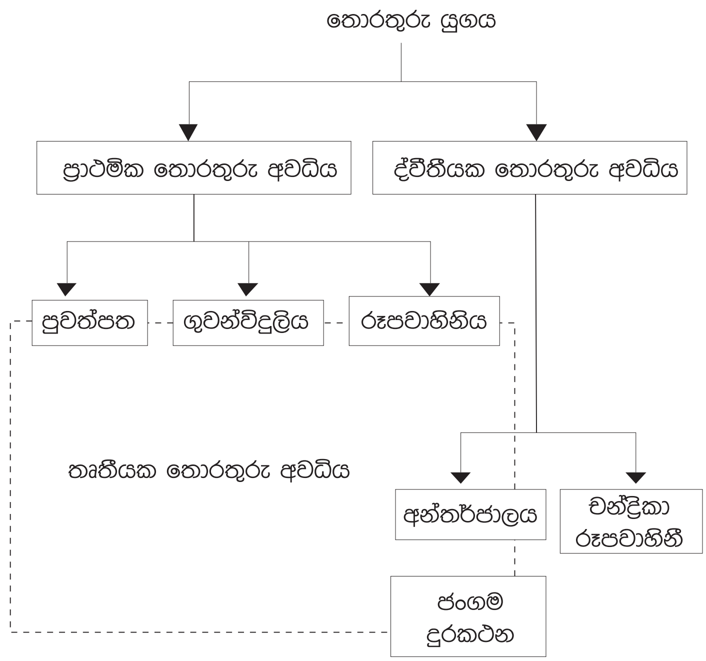

5.1.1 රූප සටහන - තොරතුරු යුගයේ ත්‍රිත්ව අදියර (ඉරංග, 2016, පි. 95)

ඉහත රූප සටහන අනුව තොරතුරු යුගය මූලික වශයෙන් අදියර දෙකක් යටතේ අවබෝධ කර ගත හැකිය. එනම් ප්‍රාථමික තොරතුරු අවධිය හා ද්විතීයක තොරතුරු අවධිය යි. මෙහි දී ප්‍රාථමික තොරතුරු අවධිය තුළ තොරතුරු යුගය හසුරුවනු ලබන්නේ පුවත්පත, ගුවන්විදුලිය හා රූපවාහිනිය යන මාධ්‍යයන් විසිනි. රූපවාහිනියෙන් පසුව අන්තර්ජාලයේ බිහිවීමත් සමඟ තොරතුරු යුගයේ ද්විතීයක අවධියත් අන්තර්ජාලය හා ජංගම දූරකථන මඟින් තොරතුරු අවධියේ ප්‍රාථමික යුගයේ මාධ්‍යයන් ඒකරාශී වීම ඔස්සේ තොරතුරු යුගයේ තෘතීයක අවධිය හෙවත් තොරතුරු යුගයේ ස්වර්ණමය අවධියත් බිහිවේ. අද අප අත්විඳිමින් ඉන්නේ එම අවධියයි.

5.2 පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ සංකල්පීය ප්‍රවේශය

පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යනු රටක් සඳහා අවශ්‍ය නීති සහ තීරණ ගැනීම සඳහා පුරවැසියන් විසින් ව්‍යවස්ථාදායක පාර්ලිමේන්තුවකට නියෝජිතයන් පත්කර ගැනීම සඳහා භාවිත කරන ආණ්ඩු ක්‍රමයක් වේ. මෙම පාර්ලිමේන්තුව මගින් සෘජුවම ජනතාව නියෝජනය කිරීම සිදුවේ.

පාර්ලිමේන්තුව මගින් නිර්මාණය කරනු ලබන නීති සඳහා සමාජය තුළ සුවිශේෂී ස්ථානයක් හිමිවන අතර ප්‍රජාවේ සෑම අයෙක්ම එම නීතියෙන් බැඳී සිටිති. මෙසේ නීතියට මානව සමාජයේ සුවිශේෂී ස්ථානයක් හිමිවීමට බලපෑ ඇති ප්‍රධාන හේතුව වන්නේ මහජනතාව තමන් නියෝජනය කිරීම සඳහා පාර්ලිමේන්තුවට නියෝජිතයන් ඡන්දයක් මගින් පත්කර යවා නීති නිර්මාණය කිරීම සඳහා තමන් ද දායක වී තිබීම යි. ඒ අනුව තමන් කැමති වුවත් නැතත් නීතිය මගින් පාලනය වීමට සමාජයේ සෑම අයකුටම සිදුවේ. මෙම ක්‍රියාවලිය පහත රූප සටහන ඔස්සේ පෙන්වා දිය හැකිය.

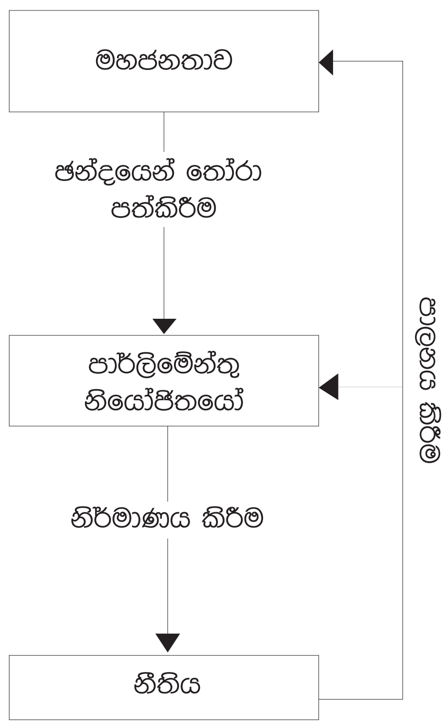

5.2.1 රූප සටහන - නීතියේ ස්වභාවය (ඉරංග, 2016, පි. 138)

මේ අනුව පාර්ලිමේන්තු නියෝජිතයන් විසින් නිර්මාණය කරනු ලබන නීතිවලින් ඔවුන් ඇතුළු සමස්ත මහජනතාව පාලනය කෙරෙති.

5.3 ප්‍රවෘත්ති පිළිබඳ සංකල්පීය ප්‍රවේශය

අලුතින්ම ලද සැලකිය යුතු තොරතුරක්, විශේෂයෙන්ම මෑත කාලීන සිදුවීමක් පිළිබඳ තොරතුරු ප්‍රවෘත්ති වේ (Oxford Dictionary). එනම් ප්‍රවෘත්ති ලෙස හඳුනාගත හැකි වන්නේ සුවිශේෂී තොරතුරක් වන අතර එමගින් ඉදිරිපත් කරන ලද තොරතුර මෑතකදී සිදුවූ දෙයක් වීමත් අතිශය වැදගත්ය.

කිසියම් රටක ආර්ථික, දේශපාලනික, අධ්‍යාපනික, ආගමික හා සංස්කෘතික ආදී අංශයන්හි කාලීන තාක්ෂණික තොරතුරුත් රටේ සාමාන්‍ය තත්ත්වයත් උද්ගත වී ඇති විශේෂ අවස්ථාවන් ආදියත් ලෝකයේ අන් රටවල් හා සබැඳි විශේෂිත ක්‍රියාකාරිත්වයන් ආදිය මෙන්ම රජයේ නිවේදන දැන්වීම් අණපනත් ආදියත් මහජනතාව ඒ කෙරේ දක්වන ප්‍රතිචාරයන් ආදියත් කවරේද යන්න අප විසින් දැනගනු ලබන්නේ ප්‍රවෘත්ති මාධ්‍යය ආශ්‍රය කර ගනිමිනි. ඒ අනුව ප්‍රවෘත්ති මඟින් අංශ ගණනාවක නැවුම් තොරතුරු ඉදිරිපත් කරනු ලබයි. ඒවා දේශීය මෙන්ම විදේශීය ලෙස ද ඉදිරිපත් වේ. එසේම සෑම රටකම රාජ්‍ය නිවේදන මහජනතාව වෙත සන්නිවේදනය කරනු ලබන්නේ ප්‍රවෘත්ති මඟිනි. එනම් ජනතාව තොරතුරුවලින් යාවත්කාලීන කිරීම සිදුකරනු ලබන්නේ ප්‍රවෘත්ති මඟිනි.

ප්‍රවෘත්ති නූතන ධනවාදයේ හදවතේ පවතින මිථ්‍යා ක්‍රියාවලියකි. එසේම එය ගෝලීයකරණ ක්‍රියාවලිය ආලෝකවත් කරයි. තව ද භාණ්ඩයක් ලෙස සංශෝධනය කරන ලද තොරතුරු නියෝජනය කිරීම නූතනයේ ප්‍රවෘත්ති මඟින් සිදුවන බවද පැවසිය හැකිය. එසේම එය,

1. දේශපාලන සන්නිවේදනයේ අරමුණ
2. වෙළෙඳාම සහ තෘප්තිය
3. තාක්ෂණයේ පොදු ආකෘතිය
4. ජනමාධ්‍ය වෙළෙඳපළ සංවර්ධනය

යනාදි අංශ ඒකරාශී කර බෙදාහරින වාහයකයක් ලෙසද තවදුරටත් දැක්විය හැකිය (Oliver Boyd et al, 1998). ප්‍රවෘත්ති සම්බන්ධයෙන් තවදුරටත් විග්‍රහ කිරීමේදී එය නූතන ධනවාදී සමාජ ක්‍රමය පවත්වාගෙන යාමේ මූලික යාන්ත්‍රණයක් ලෙසත් පැහැදිලි කළ හැකිය. එසේම එය ඍජුවම ගෝලීයකරණ ක්‍රියාවලිය සමග ද සම්බන්ධ වන අතර ඒ ඔස්සේ ගෝලීයකරණයේ අරමුණු බැබළවීමට ප්‍රවෘත්ති හේතුවක් බවට පත්වේ. එය තවදුරටත් දේශපාලන සන්නිවේදන ක්‍රියාවලියේ අරමුණු ඉටු කර ගැනීම සඳහා ද අධිභාවිතයට ලක්වෙමින් පවතින අතර වෙළෙඳ කටයුතු ද ප්‍රවෘත්ති සම්බන්ධ වන තවත් මූලික අංශයක් වේ. එසේම තාක්ෂණයේ පොදු ආකෘතියක් ලෙසත් ජනමාධ්‍ය වෙළෙඳපොළේ සංවර්ධනය සඳහාත් ප්‍රවෘත්ති ඍජුවම දායකත්වය සපයයි.

5.4 ශ්‍රී ලංකාවේ ජනමාධ්‍ය

ශ්‍රී ලංකාවේ ජනමාධ්‍ය සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමු කිරීමේදී මූලික ප්‍රවර්ග ද්විත්වයක් යටතේ අවධානය යොමු කළ හැකිය. එනම් ජනමාධ්‍ය රාජ්‍ය හිමිකාරිත්වය සහ පෞද්ගලික හිමිකාරිත්වය ලෙස හිමිකාරිත්වය අනුව ජනමාධ්‍ය හඳුනාගත හැකිය. එහිදී මුද්‍රිත මාධ්‍ය සහ විද්‍යුත් මාධ්‍ය ලෙස මූලික වශයෙන් ජනමාධ්‍යවල ස්වභාවය අනුව ජනමාධ්‍ය ප්‍රවර්ග කළ හැකි වේ. ඒ අනුව රාජ්‍ය හිමිකාරිත්වය යටතේ ලේක්හවුස් ආයතනය මඟින් දිනමිණ, සිළුමිණ, රැස ආදි දිනපතා සහ සති අන්ත පුවත්පත් ගණනාවක් ප්‍රකාශයට පත්වන අතර පෞද්ගලික හිමිකාරිත්වය යටතේ විජය පුවත්පත් සමාගම, උපාලි පුවත්පත් සමාගම, ලක්බිම පුවත්පත් සමාගම, සිලෝන් නිව්ස්පේපර් සමාගම ඇතුළු

පෞද්ගලික ආයතන ගණනාවකින් ලංකාදීප, දිවයින, ලක්බිම, රාවය, සති අග අරුණ, අනිද්දා, මව්බිම වැනි දිනපතා සහ සති අන්ත පුවත්පත් ගණනාවක් ප්‍රකාශයට පත්වේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ විද්‍යුත් මාධ්‍ය කාර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමු කිරීමේදී රාජ්‍ය හිමිකාරිත්වය යටතේ ක්‍රියාත්මක වන රූපවාහිනී නාලිකා ලෙස ජාතික රූපවාහිනිය සහ ස්වාධීන රූපවාහිනී නාලිකාව මෙන්ම ඒවාට අනුබද්ධව ක්‍රියාත්මක වන දෙමළ මාධ්‍ය රූපවාහිනී නාලිකා පෙන්වා දිය හැකිය. එසේම රාජ්‍ය හිමිකාරිත්වය යටතේ විකාශනය වන වන ගුවන්විදුලි නාලිකා ලෙස ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාව යටතේ ක්‍රියාත්මක සිංහල, දෙමළ සහ ඉංග්‍රීසි භාෂා ත්‍රිත්වයෙන්ම ක්‍රියාත්මක වන ගුවන්විදුලි නාලිකා සමූහය පෙන්වා දිය හැකි වේ. එසේම ලක්හඬ ගුවන්විදුලි නාලිකාව රාජ්‍ය හිමිකාරිත්වය යටතේ ක්‍රියාත්මක වන අනෙක් ගුවන්විදුලි නාලිකාවයි. ශ්‍රී ලංකාවේ විද්‍යුත් මාධ්‍ය කර්මාන්තය තුළ පෞද්ගලික හිමිකාරිත්වය යටතේ EAP Broadcasting Company Limited, The Capital Maharaja Organisation Limited, Power House Limited, Asia Broadcasting Corporation (Pvt) Limited ඇතුළු ආයතන යටතේ සිරස ටී.වී., ස්වර්ණවාහිනී, ටී.වී. දෙරණ, හිරු ටී.වී. ඇතුළු සිංහල මාධ්‍ය රූපවාහිනී නාලිකා ගණනාවක් මෙන්ම දෙමළ සහ ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය රූපවාහිනී නාලිකා ද මෙරට තුළ විකාශය කෙරේ.

5.5 ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාව

රාජ්‍ය හිමිකාරිත්වය යටතේ මෙරට ක්‍රියාත්මක වන ප්‍රධානම ගුවන්විදුලි මාධ්‍ය ආයතනය ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාවයි. දකුණු ආසියාවේ ආරම්භ කළ පළමු ගුවන්විදුලිය වන එය 1925 වසරේ කොළඹ රේඩියෝව නමින් ආරම්භ කර ඇත. 1949 වසරේ සැප්තැම්බර් මස 30 වැනිදා දක්වා තැපැල් දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ පැවතිණි. අනතුරුව 1949 වර්ෂයේ ඔක්තෝබර් මස පළමුවැනි දින සිට ස්වාධීන ආයතනයක් ලෙස කටයුතු කිරීමට හැකි වන පරිදි දෙපාර්තමේන්තුවක් ලෙස එය ප්‍රතිෂ්ඨාපනය විය. 1967 වර්ෂයේ දී ගුවන්විදුලි දෙපාර්තමේන්තුව ගුවන්විදුලි සංස්ථාව බවට පත්කරන ලදි. 1972 වර්ෂයේ මැයි මස 22 වැනි දින ප්‍රථම ජනරජ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්මතවීමෙන් අනතුරුව ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාව ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාව බවට පත්විය.

ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාව මඟින් ස්වදේශීය සේවය, වෙළෙඳ සේවය, සිටි එෆ්.එම්. යන සිංහල නාලිකා තුනක්, දෙමළ නාලිකා දෙකක් සහ ඉංග්‍රීසි නාලිකාවක් විකාශය කරනු ලබයි. ඊට අමතරව පාර්ලිමේන්තු රැස්වීම් විකාශය, ක්‍රීඩා විකාශය සහ මැතිවරණ ප්‍රතිඵල විකාශය සඳහා ද ගුවන්විදුලි නාලිකාවක් පවත්වාගෙන යනු ලබයි. තව ද ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ ප්‍රාදේශීය සේවා රැසක් ද විවිධ ප්‍රදේශ කේන්ද්‍ර කර ගනිමින් විකාශය වේ. රජරට සේවය, රුහුණ සේවය, කඳුරට සේවය, වයඹ හඬ, යාපනය සේවය, ඌව සේවය සහ පිරෙයි එෆ්.එම් නාලිකාව එම ප්‍රාදේශීය සේවා වේ. ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාව දිනකට ප්‍රධාන පුවත් විකාශ හතරක් සිංහල, දෙමළ සහ ඉංග්‍රීසි භාෂා ත්‍රිත්වයෙන්ම විකාශ කරයි. එනම් පෙරවරු 6 උදෑසන පුවත් විකාශය, පස්වරු 12.45 දහවල් පුවත් විකාශය, පස්වරු 6 සන්ධ්‍යා පුවත් විකාශය සහ පස්වරු 9 රාත්‍රි පුවත් විකාශය වශයෙනි. ඊට අමතරව සෑම පැයකටම වරක් පැයේ පුවත් විකාශ ද ඉදිරිපත් කරයි.

6. ප්‍රතිඵල සහ සොයාගැනීම්

මහින්ද රාජපක්ෂ අග්‍රාමාත්‍යවරයා ඇතුළු කැබිනට් මණ්ඩලයේ ක්‍රියාකාරිත්වය අධිකරණ නියෝග යකින් අත්හිටවූ පසු ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ ප්‍රවෘත්ති විකාශ තුළ දේශපාලන බලය නිරූපණය වීම නැමති මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රතිඵල පහත ආකාරයට ඉදිරිපත් කළ හැකිය.

අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ සහ කැබිනට් මණ්ඩලයේ ක්‍රියාකාරිත්වයක් නොමැති දේශපාලන සන්දර්භයට දක්වන අදාළතාව අනුව පුවත් අන්තර්ගතය විශ්ලේෂණයට ලක්කළ පසු ලද ප්‍රතිඵලය මෙසේ වේ. ඒ අනුව දේශපාලන සන්දර්භයට ඍජුවම අදාළ නොවන සිරස්තල 28ක් හා දේශපාලන සන්දර්භයට ඍජුවම අදාළ වන සිරස්තල 28 ක් හඳුනාගත හැකිවූ අතර ප්‍රතිශතයක් ලෙස සැලකීමේදී ඒවා 35% බැගින් වේ. ඊට අමතරව දේශපාලන සන්දර්භයට වක්‍රව අදාළ වන සිරස්තල 25ක් හඳුනාග ැනීමට හැකිවූ අතර ප්‍රතිශතයක් ලෙස එය 30%කි.

දේශපාලන සන්දර්භයට දක්වන අදාළතාව අනුව
පුවත් අන්තර්ගතය

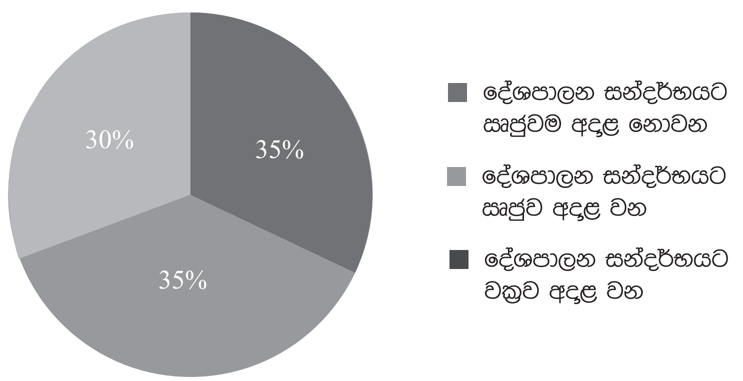

ප්‍රස්තාර අංක 1

අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ සහ කැබිනට් මණ්ඩලයේ ක්‍රියාකාරිත්වයක් නොමැති දේශපාලන සන්දර්භයට අදාළව සමස්ත සිරස්තල අතර දේශපාලන සන්දර්භය පිළිබඳ පුවත් අන්තර්ගතය විශ්ලේෂණයට ලක්කළ පසු ලද ප්‍රතිඵලය මෙසේ වේ. ඒ අනුව දේශපාලන සන්දර්භයට අදාළ නොවන සිරස්තල 28ක් ඉදිරිපත් වී ඇති අතර ප්‍රතිශතයක් ලෙස එය 35%කි. දේශපාලන සන්දර්භයට අදාළ වන සිරස්තල 53ක් ඉදිරිපත් කර ඇති අතර එහි ප්‍රතිශතය 65%ක් වේ.

සමස්ත සිරස්තල අතර දේශපාලන සන්දර්භය පිළිබඳ පුවත් අන්තර්ගතය

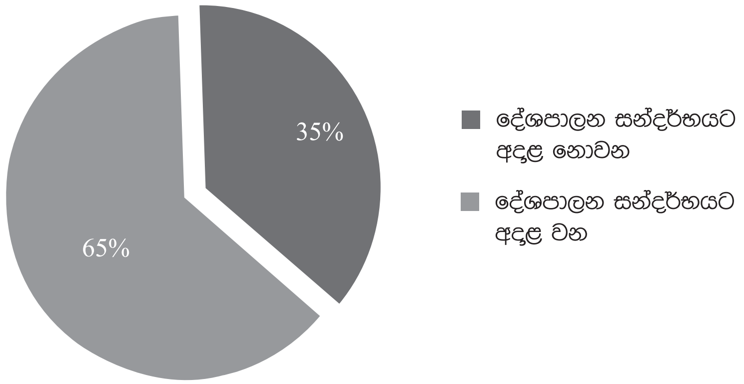

ප්‍රස්තාර අංක 2

අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ සහ කැබිනට් මණ්ඩලයේ ක්‍රියාකාරිත්වයක් නොමැති දේශපාලන සන්දර්භය තුළ දේශපාලන පාර්ශ්ව පිළිබඳ පුවත් අන්තර්ගතය විශ්ලේෂණයට ලක්කළ පසු එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වය පිළිබඳ සිරස්තල 26ක් ඉදිරිපත් වී ඇති අතර ප්‍රතිශතයක් ලෙස එය 46%කි. සිරස්තල 21 ක් එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් වී ඇති අතර ප්‍රතිශතයක් ලෙස එය 38%ක් වේ. ශ්‍රී ලංකා පොදුජන පෙරමුණ ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කර ඇත්තේ සිරස්තල 5ක් පමණක් වන අතර එහි ප්‍රතිශතය 9%කි. කිසිදු දේශපාලන පාර්ශ්වයකට අදාළ නොවන සිරස්තල 4ක් ද ඉදිරිපත් කර ඇති අතර එහි ප්‍රතිශතය 7%ක් වේ.

දේශපාලන පාර්ශ්ව පිළිබඳව පුවත් අන්තර්ගතය

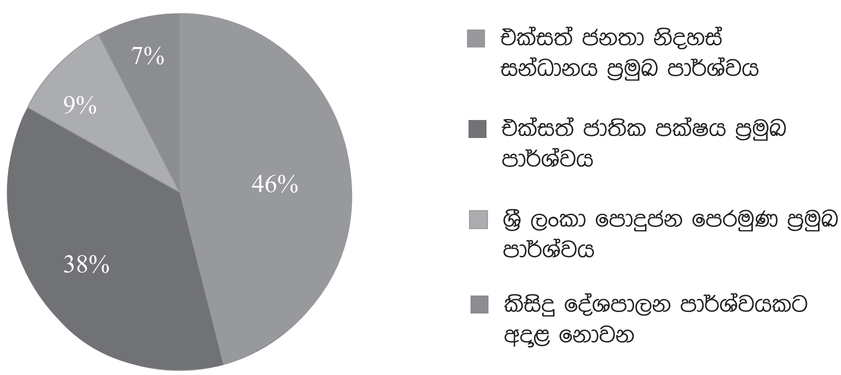

ප්‍රස්තාර අංක 3

අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ සහ කැබිනට් මණ්ඩලයේ ක්‍රියාකාරිත්වයක් නොමැති දේශපාලන සන්දර්භය තුළ දේශපාලන පාර්ශ්ව ප්‍රවර්ධනය පිළිබඳ පුවත් අන්තර්ගතය විශ්ලේෂණයට ලක් කළ පසු ප්‍රතිඵලය මෙසේ වේ. ඒ අනුව එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් සිරස්තල 16ක් ඉදිරිපත් වී ඇති අතර එය ප්‍රතිශතයක් ලෙස 59%කි. සිරස්තල 6ක් එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රමුඛ

පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කර ඇති අතර එහි ප්‍රතිශතය 22%ක් වේ. ශ්‍රී ලංකා පොදුජන පෙරමුණ ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් වී ඇති සිරස්තල සංඛ්‍යාව 5ක් වන අතර එහි ප්‍රතිශතය 19%කි.

දේශපාලන පාර්ශ්ව ප්‍රවර්ධනය පිළිබඳව පුවත් අන්තර්ගතය

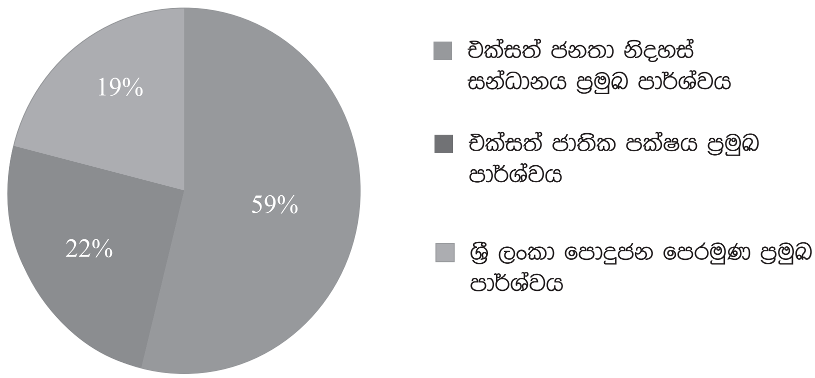

ප්‍රස්තාර අංක 4

අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ සහ කැබිනට් මණ්ඩලයේ ක්‍රියාකාරිත්වයක් නොමැති දේශපාලන සන්දර්භය තුළ දේශපාලන පාර්ශ්ව අවවර්ධනය පිළිබඳ පුවත් අන්තර්ගතය විශ්ලේෂණයට ලක්කිරීමේ දී එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කර ඇති සිරස්තල සංඛ්‍යාව 10ක් වන අතර එහි ප්‍රතිශතය 40%කි. එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කර ඇති සිරස්තල සංඛ්‍යාව 15ක් වන අතර ප්‍රතිශතයක් ලෙස එය 60% කි.

දේශපාලන පාර්ශ්ව අවවර්ධනය පිළිබඳ පුවත් අන්තර්ගතය

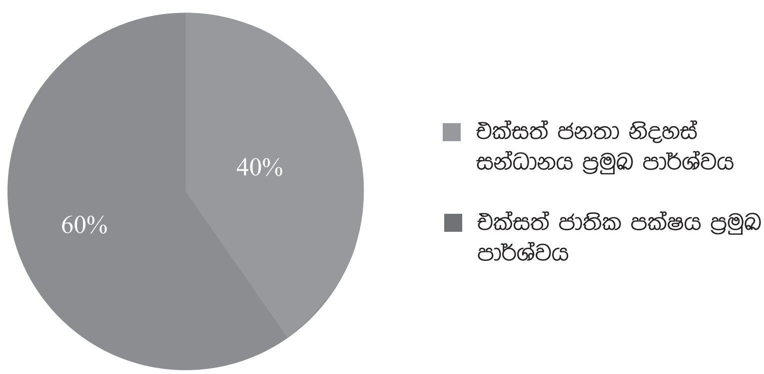

ප්‍රස්තාර අංක 5

7. නිගමනය

අග්‍රාමාත්‍යවරයකුගේ සහ අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ ක්‍රියාකාරිත්වයක් නොමැතිව පැවති කාලය තුළ ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ සන්ධ්‍යා පුවත් විකාශයේ සිරස්තල ඇසුරින් කළ පර්යේෂණය තුළ එළඹිය හැකි ප්‍රධාන නිගමනය වන්නේ අග්‍රාමාත්‍ය මහින්ද රාජපක්ෂ මහතාගේ සහ අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ ක්‍රියාකාරිත්වය අධිකරණ නියෝගයකින් අත්හිටවූ පසු ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ

සන්ධ්‍යා ප්‍රවෘත්ති විකාශය තුළ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ බලය අවවර්ධනය වී ඇති බවයි. එය සිදුවී ඇත්තේ මෙසේය.

සිරස්තලවල පුවත් අන්තර්ගතය සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමු කිරීමේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වයට සාපේක්ෂව එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වයට පුවත් අන්තර්ගතය තුළ වැඩි ඉඩක් ලබා දී ඇත. තව ද දේශපාලන පාර්ශ්ව ප්‍රවර්ධනය සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමු කිරීමේදී එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වය ප්‍රවර්ධනය සඳහා වැඩි සිරස්තල සංඛ්‍යාවක් භාවිත කර තිබීම මගින් රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා අග්‍රාමාත්‍ය ධුරයෙන් ඉවත් කර ඊට මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා පත්කිරීමට ජනාධිපතිවරයා ගත් තීරණය නිවැරදි තීන්දුවක් බව තහවුරු කිරීම සඳහා උත්සාහ කර ඇති බව පැවසිය හැකිය. ඊට සාපේක්ෂව එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වය ප්‍රවර්ධනය සඳහා අවම සිරස්තල සංඛ්‍යාවක් භාවිත කිරීම මගින් එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වයේ මතයට ප්‍රතිවිරුද්ධව එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වයේ මතය ජනතාව හමුවට රැගෙන යාම වැළැක්වීමට කටයුතු කර ඇත. එමෙන්ම දේශපාලන පාර්ශ්ව අවවර්ධනය සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමු කිරීමේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වය අවවර්ධනයට සිරස්තල වැඩි සංඛ්‍යාවක් භාවිත කරමින් ඊට සාපේක්ෂව අඩු සිරස්තල සංඛ්‍යාවක් එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වය අවවර්ධනය සඳහා භාවිත කිරීම මගින් එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වය සම්බන්ධයෙන් නිශේධනීය ආකල්ප ජනතාව තුළ ඇති කිරීමට උත්සාහ දරා ඇත.

තවද ශ්‍රී ලංකා පොදුජන පෙරමුණ ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වය ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහා ද සිරස්තල තුළ සැලකිය යුතු අවකාශයක් වෙන් කිරීම මගින් ජනාධිපතිවරයා ගත් තීන්දුව ශ්‍රී ලංකා පොදුජන පෙරමුණ ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වයට දේශපාලනිකව වාසිදායක තත්ත්වයක් නිර්මාණය කළ බව පැවසිය හැකිය.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

- ඉරංග, එස්. (2016). සමාජ මාධ්‍ය සංස්කෘතිය. කොළඹ: ඇස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.
- සොයිසා, එම්. ඕ. ඒ. ද. (2003). දේශපාලන විද්‍යාවේ මූලික සංකල්ප. මහරගම: තරංජි ප්‍රින්ටර්ස්.
- Boyd-Barrett O., and Rantanen, T. (1998). The Globalization of News. London: Sage.
- අබේසිංහ, එස්. (2018). 'වාර්තා තබමින් රනිල් 5 වැනි වරටත් අගමැති', දිනමිණ, දෙසැම්බර් 17, පි. 1 සහ පි. 6.
- කුමුදු, එච්. (2018). 'අගමැතිට- ඇමැති මණ්ඩලයට එරෙහිව අතුරු තහනම දිගටම', දිනමිණ, දෙසැම්බර් 15, පි. 1 සහ පි. 6.
- දිනමිණ. (2018). 'මහින්ද අද අස්වෙයි - රනිල් හෙට දිවුරුම් දෙයි', දිනමිණ, දෙසැම්බර් 15, පි. 1 සහ පි. 6.
- දිනමිණ. (2018). 'විශ්වාසභංගය සම්මතයි', දිනමිණ, දෙසැම්බර් 17, පි. 1.
- මධුෂංක, ආර්. ඩී, විජේසේකර සහ ජයකොඩි, එල්. (2018). 'ජාතිය අමතා මහින්ද අගමැතිකම අතහරී', දෙසැම්බර් 02, පි. 1 සහ පි. 2.
- මැදගෙදර, එන්. (2018). 'පාර්ලිමේන්තුව විසිරුවාහැරීමේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීන්දුව අද', රැස, දෙසැම්බර් 13.
- මංජු, ඩබ්. කේ. පී. (2018). '225ම අත්සන් කළත් රනිල්ට අගමැතිකම දෙන්නෙ නෑ', මව්බිම, දෙසැම්බර් 4, පි. 1-2.

- විජේර්තන, කේ. එම්. ඩී සහ මධුශංක, ආර්. ඩී. (2018). 'ස්ථාවර නියෝග අත්හිටුවමින් කතානායක කටහඬින් විශ්වාසභංගය සම්මත කරයි', මව්බිම, දෙසැම්බර් 15, පි. 1-2.
- සිල්වා, ජේ. ටී. (2018). 'මැතිසබය විසුරුවා හැරීම දෙසැම්බර් 7 තෙක් අත්හිටුවයි', මව්බිම, දෙසැම්බර් 14, පි. 1-2.
- හේරත්, ඩී. එම්. (2018). 'පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවාහැරීම නීති විරෝධියි', රැස, දෙසැම්බර් 4, පි. 1-2.
- ශ්‍රී ලංකාව. (2018). ජනාධිපතිතුමාණන් විසින් කරනු ලබන ප්‍රකාශන ආදිය. රජයේ අතිවිශේෂ ගැසට් පත්‍රය අංක 2094/45, ඔක්තෝබර් 27.
- ශ්‍රී ලංකාව. (2018). ජනාධිපතිතුමාණන් විසින් කරනු ලබන ප්‍රකාශන ආදිය. රජයේ අතිවිශේෂ ගැසට් පත්‍රය අංක 2095/50, නොවැම්බර් 4.
- ශ්‍රී ලංකාව. (2018). ජනාධිපතිතුමාණන් විසින් කරනු ලබන ප්‍රකාශන ආදිය. රජයේ අතිවිශේෂ ගැසට් පත්‍රය අංක 2096/70, නොවැම්බර් 9.

State intervention & the pathway of Sri Lankan Cinema

H. Ravindra Priyantha Lal
Lecturer
University College of Ratmalana
University of Vocational Technology

ravipriyanlal@gmail.com

Abstract

Film exhibition were started in Sri Lanka with the intervention of private businessmen like in many countries of the world. There were several film production, distribution, and import companies in Sri Lanka by 1960, and most cinemas were owned by the same companies. In this background, a statutory corporation for the cinema was established by the National Film Corporation Act No. 47 of 1972. Later, all the governments that came to power in this country made such interventions expecting the advancement of cinema, but currently, the Sri Lankan film industry is collapsing. Therefore, has the government made an effective intervention regarding the film industry in Sri Lanka is the research problem. The sources of data used for the study were written sources such as Commission Reports Guidelines Circulars issued by the Government from time to time regarding the Sri Lankan film industry. Besides, academic books published on the subject area were also referred. This study is based on the literature mentioned above since field studies are impractical to obtain historical data of several decades. This study was carried out as documentary research (Documental Study) accordingly. This study, confirm that the Jothisena Wickramasinghe Committee Report released in 1965 was a report that included positive recommendations that had a positive impact on the advancement of the local Film industry, and that by implementing those recommendations, the problems that had existed in the cinema industry up to that time were solved and the local cinema could be raised to a higher level was possible. It can be concluded that the committee reports issued after that compared to the 1965 committee report gave recommendations to bring short-term and unsustainable solutions that touched the surface of the problems.

Key words: Sri Lankan Film Industry, Government Intervention, Film Commission Reports in Sri Lanka.

රාජ්‍ය මැදිහත්වීම සහ ශ්‍රී ලාංකේය සිනමා කර්මාන්තයේ ගමන් මග

එච්. රවීන්ද්‍ර ප්‍රියන්ත ලාල්
කථිකාචාර්ය
රත්මලාන විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යායතනය
වෘත්තීය තාක්ෂණ විශ්වවිද්‍යාලය

ravipriyanlal@gmail.com

සංක්ෂේපය

ලෝකයේ බොහෝ රටවල මෙන් ශ්‍රී ලංකාව තුළ ද චිත්‍රපට ප්‍රදර්ශන කටයුතු ආරම්භ කෙරුණේ පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන්ගේ මැදිහත්වීමෙනි. 1960 වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ චිත්‍රපට නිෂ්පාදනය, බෙදාහැරීම හා ආනයනය සමාගම් කිහිපයක් සතුවූ අතර, බොහොමයක් සිනමාශාලා ද එකී සමාගම් සතු ඒවා විය. මෙවැනි පසුබිමක 1972 අංක 47 දරන ජාතික චිත්‍රපට සංස්ථා පනත මගින් ව්‍යවස්ථාපිත සංස්ථාවක් ස්ථාපනය කරන ලදි. අනතුරුව මෙරට බලයට පත්වූ සියලු රජයන් විසින් සිනමාවේ උන්නතිය අපේක්ෂා කරමින් එවැනි මැදිහත්වීම් කළ නමුත් මේ වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ චිත්‍රපට කර්මාන්තය බිඳ වැටීමට ලක්ව පවතී. එබැවින් ශ්‍රී ලංකාවේ සිනමා මාධ්‍ය සම්බන්ධයෙන් රජය විසින් ඵලදායී මැදිහත්වීමක් සිදුකර තිබේ ද යන්න පර්යේෂණ ගැටලුව වේ. අධ්‍යයනය සඳහා මූලාශ්‍රය දත්ත ලෙස භාවිත කරනු ලැබුවේ ශ්‍රී ලාංකේය චිත්‍රපට කර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් රජය විසින් විටින් විට නිකුත් කරනු ලැබූ කොමිෂන් සභා වාර්තා, මාර්ගෝපදේශ, චක්‍රලේඛ වැනි ලිඛිත මූලාශ්‍රය වේ. ඊට අමතරව තද් විෂය පථය පිළිබඳ පළකර ඇති ශාස්ත්‍රීය ග්‍රන්ථ ද පරිශීලනය කරන ලදි. දශක කිහිපයක ඓතිහාසික තොරතුරු දත්ත ලබාගැනීමට ක්ෂේත්‍ර ගත අධ්‍යයනයන් ප්‍රායෝගික නොවන බැවින්. මෙම අධ්‍යයනය ඉහත සඳහන් කරන ලද ලිඛිත මූලාශ්‍රය මත පමණක් පදනම් වෙමින් ලේඛනගත පර්යේෂණයක් ආකාරයට (Documental Study) සිදු කරන ලදි. මෙම අධ්‍යයනයට අනුව 1965 දී නිකුත් කරන ලද ජෝතිසේන වික්‍රමසිංහ කමිටු වාර්තාව දේශීය සිනමා ක්ෂේත්‍රයේ උන්නතිය සඳහා ධනාත්මක බලපෑමක් සිදු කළ සාධනීය නිර්දේශ ඇතුළත් වූ වාර්තාවක් බවත්, ඒකී නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීම මගින් සිනමා කෂේත්‍රයේ එතෙක් පැවති ගැටලු විසඳාගෙන දේශීය සිනමාව ඉහළ තලයකට ඔසවා තැබීමට හැකි වූ බවත් තහවුරු කරගත හැකි විය. ඉන් අනතුරුව නිකුත් වූ කමිටු වාර්තා 1965 කමිටු වාර්තාවට සාපේක්ෂව ගැටලුවල මතුපිට ස්පර්ශ කළ කෙටි කාලීන හා තිරසාර නොවූ විසඳුම් ගෙනඒම සඳහා නිර්දේශ ලබා දී ඇති බව නිගමනය කළ හැකි ය.

ප්‍රමුඛ පදඃ ශ්‍රී ලාංකේය සිනමා කර්මාන්තය, රාජ්‍ය මැදිහත්වීම, චිත්‍රපට කොමිෂන් සභා වාර්තා.

හැඳින්වීම

සිනමාව නැතහොත් චිත්‍රපටය ලොවට බිහිවූ හත් වන කලා මාධ්‍යය බව රිසියාටෝ කැනුඩෝ විසින් පෙන්වා දෙනු ලැබ ඇත. (Estrella, 2022) චිත්‍රපටයට අදාළ මූලික තාක්ෂණික බොහෝ පර්යේෂණ සහ සොයාගැනීම් ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය කේන්ද්‍ර කොටගෙන සිදු වූ අතර, එය තාක්ෂණික වශයෙන් හා කලා මාධ්‍යයක් ලෙස පරිපාකයට පත් වීම පිණිස යුරෝපීය රටවල දායකත්වය ද නොමඳව ලැබිණි. චිත්‍රපටය නැතහොත් සිනමාව යුරෝපය හා බටහිර රටවල් කේන්ද්‍ර කොටගෙන වර්ධනය වුවත් එය මුල් යුගයේ පටන් ම ආසියාතික රටවලට ද සංක්‍රමණය වී ඇති බවට සාධක ඇත. (මෙන්ඩිස්, 2003 පි. 20) සිනමාව බිහිවූවා යැයි සැලකෙන්නේ ප්‍රංයේ ලූවී ලූමියර් සහ ඔගස්ටේ ලූමියර් නම් සහෝදරයන් දෙදෙනා තමන් විසින් ම තනාගත් යන්ත්‍රයක් ආධාරයෙන් රූපගත කොට 1895 දී පැරීසියේ *Grand Café* අවන්හලේ දී තිරයක් මත චලන රූප ප්‍රදර්ශනය

කිරීමත් සමග ය. චිත්‍රපටය ආරම්භ වූ මුල් අවධියේ දී ම ශ්‍රී ලංකාවේ දී මෙවැනි චලන රූප ප්‍රදර්ශන පැවැත්වූ බවට බොහෝ සාධක හමු වේ. මෙසේ ලෝකය පුරා ව්‍යාප්ත වූ චිත්‍රපටය ඉතා කෙටි කලක් තුළදී ප්‍රකාශනාත්මක ශක්තියෙන් අනූන සන්නිවේදන මාධ්‍යයක් මෙන්ම කලා මාධ්‍යයක් ලෙසත් ඩොලර් මිලියන ගණන් ආයෝජනය කරනු ලබන ලොව ප්‍රමුඛ පෙළේ දැවැන්ත කර්මාන්තයක් ලෙසත් ලොව පුරා ස්ථාපනය වන්නට විය. ලෝකයේ අන් රටවලට සාපේක්ෂව ශ්‍රී ලංකාව තුළ ද චිත්‍රපටය කර්මාන්තයක් මෙන් ම කලා මාධ්‍යයක් වශයෙන් වර්ධනය වී ආ ගමන් මඟ පෙනෙන්නට ඇතත්, දැනට දශක තුන හතරකට පමණ පෙර පටන් මෙම ගමන් මඟේ අවවර්ධනයක් පෙන්නුම් කරනු ලබයි. වර්තමානය වනවිට චිත්‍රපට කර්මාන්තය ප්‍රබල පසුබෑමකට ලක්ව ඇති බව ද පෙනෙන්නට තිබේ. ලොව අන් රටවලට සාපේක්ෂව ශ්‍රී ලංකාවේ සිනමා මාධ්‍ය සඳහා රාජ්‍ය මැදිහත්වීම ප්‍රබලව දක්නට ලැබේ. සිනමා මාධ්‍ය සම්බන්ධයෙන් රාජ්‍ය ආයතන දෙකක් ශ්‍රී ලංකාව තුළ ක්‍රියාත්මක වේ. ඉන් පළමුවැන්න නම් 1947 දී පිහිටුවන ලද රජයේ චිත්‍රපට අංශය යි. මෙම ආයතනය ඩී.එස්. සේනානායක මහතාගේ මැදිහත්වීමෙන් රජයේ සංවර්ධන ව්‍යාපෘති හා තොරතුරු මහජනතාව වෙත සන්නිවේදනය කිරීමේ අරමුණින් හා තොරතුරු වාර්තා කිරීමේ අරමුණින් වාර්තා හා ප්‍රවෘත්ති චිත්‍රපට තැනීම සඳහා පිහිටුවා ගන්නා ලද්දකි. දෙවැන්න වන්නේ 1972 අංක 47 දරන පාර්ලිමේන්තු පනත මඟින් ස්ථාපනය කරන ලද රාජ්‍ය චිත්‍රපටි සංස්ථාව යි. දේශීය වශයෙන් චිත්‍රපට කර්මාන්තයේ නියැළීමට හා සිනමා මාධ්‍ය නියාමනයට සහ ක්ෂේත්‍රයේ සියලු මෙහෙයුම් කටයුතුවලට අදාළ බලතල රාශියක් මෙම පනත මඟින් සංස්ථාවට හිමිකර දී ඇත.

තවද 1960 දශකයේ සිට වර්තමානය දක්වා කලින් කලට බලයට පත්වූ රජයන් විසින් සිනමා කර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් අණපනත්, මාර්ගෝපදේශ, කොමිෂන් සභා වාර්තා, චක්‍රලේඛ ගණනාවක් නිකුත් කොට තිබේ. චිත්‍රපට සංස්ථාව පිළිබඳවත්, සිනමා කර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් නිකුත් කළ විවිධ අණපනත් වාර්තා පිළිබඳවත් ඇතැම් මූලාශ්‍රයවල අදහස් පළ කොට ඇති නමුත් එකී අණපනත් සහ රාජ්‍ය මැදිහත්වීම මඟින් සිනමා මාධ්‍යයට ඇති කළ බලපෑම පිළිබඳ සිදුකෙරුණු අධ්‍යයන අල්ප වේ. ඒ අනුව 1965 දී නිකුත් කරන ලද චිත්‍රපට කොමිෂන් සභා වාර්තාව හා අනතුරුව විටින් විට ඒ ඒ රජයන් විසින් නිකුත් කරන ලද අණපනත් මාර්ගෝපදේශ චක්‍රලේඛ ඔස්සේ සිනමා කර්මාන්තයට හා චිත්‍රපට මාධ්‍යයට කවරාකාර බලපෑමක් ඇති වූයේ ද යන්න අධ්‍යයනය මඟින් සාකච්ඡාවට බඳුන් කෙරේ.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

නිදහසෙන් පසු මෙරට බලයට පත්වූ සියලු රජයන් විසින් සිනමාවේ උන්නතිය අපේක්ෂා කරමින් විවිධ මැදිහත් වීම් කළ නමුත් මේ වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ චිත්‍රපට කර්මාන්තය බිඳ වැටීමට ලක් ව පවතී. එබැවින් ශ්‍රී ලංකාවේ සිනමා මාධ්‍ය සම්බන්ධයෙන් රජය විසින් ඵලදායී මැදිහත්වීමක් සිදුකර තිබේ ද යන්න පර්යේෂණ ගැටලුව වෙයි. සිනමාව සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කර ඇති අණපනත්, මාර්ගෝපදේශ අනුපිළිවෙළින් අධ්‍යනය කිරීමත් එමඟින් ශ්‍රී ලාංකේය චිත්‍රපට ක්ෂේත්‍රයට සිදු කර ඇති බලපෑම කවරාකාර ද යන්න සොයා බැලීමත් අධ්‍යයනයේ අරමුණු වෙයි. අධ්‍යයනය සඳහා මූලාශ්‍ර දත්තය ලෙස භාවිත කරනු ලැබුවේ ශ්‍රී ලාංකේය චිත්‍රපට කර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් රජය විසින් විට නිකුත් කරන ලද කොමිෂන් සභා වාර්තා මාර්ගෝපදේශ චක්‍රලේඛ වැනි ලිඛිත මූලාශ්‍රය වේ. ඊට අමතරව තද් විෂය පථය පිළිබඳ ව පළ කර ඇති ශාස්ත්‍රීය ග්‍රන්ථ ද පරිශීලනය කරන ලදී. ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමය යටතේ සිදුකරන ලද මෙම අධ්‍යයනය, ඉහත සඳහන් කරන ලද ලිඛිත මූලාශ්‍රය මත පමණක් පදනම්ව සිදු කළ ලේඛනගත පර්යේෂණය කි. (Documental Study)

සාකච්ඡාව

ලෝකයේ බොහෝ රටවල මෙන් ශ්‍රී ලංකාව තුළ චිත්‍රපට ප්‍රදර්ශන කටයුතු ආරම්භ කෙරුණේ පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන් අතිනි. පළමු සිංහල කතානාද චිත්‍රපටය වන ''කඩවුණු පොරොන්දුව'' චිත්‍රපටය තිරගත වූයේ 1947 ජනවාරි 21 දින වුව ද ඊට පෙර යුගයේ පටන් ශ්‍රී ලංකාව තුළ සිනමා දර්ශන පැවැත්වූ බවට සාධක හමු වේ. පළමුවරට සිනමා දර්ශනයක් පැවැත්වූ පුද්ගලයා ඒ.ඩබ්. ඇන්ඩ්රූ මහතා බව බොහෝ මූලාශ්‍ර වල සඳහන් වුව ද 1898 දී කොළඹ කොටුවේ ස්ථානයක ලූමියර් නියෝජිතයන් විසින් ක්‍රිකට් ක්‍රීඩාවේ යෙදෙන්නන්, තුර්කි යුද්ධය ආදි චලන චිත්‍ර ප්‍රදර්ශනය කළ බව වාර්තා වේ. (මෙන්ඩිස්, 2003 පි. 21)

තවද 1910 වන විට ඒ. ඩබ්. ඇන්ඩ්රූ විසින් ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රථම වරට මහජනයා වෙත චිත්‍රපට ප්‍රදර්ශනය ආරම්භ කරන ලද බවත්, සමකාලීනව මේජර් වර්වික් පබ්ලික්හෝල් ශාලාව බදු ගෙන විදේශීය චිත්‍රපට පෙන්වා ඇති බවත්, ඇන්ඩ්රූ මහතාගේ අභාවයෙන් පසුව ඉන්දියාවෙන් මෙරටට පැමිණි ව්‍යාපාරිකයකු වූ නූර්බායි මහතා ද මෙරට චිත්‍රපට ප්‍රදර්ශනය සම්බන්ධව කටයුතු කළ බවත් සඳහන් වේ. (මෙන්ඩිස්, 2003 පි. 22,30) මීට අමතරව ඉන්දියාවේ ප්‍රකට චිත්‍රපට සමාගමක් වන මදාන් සමාගම ශ්‍රී ලංකාවේ ද චිත්‍රපට ප්‍රදර්ශනය ආරම්භ කරන ලද අතර, 1930 පමණ වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රබලතම චිත්‍රපට ප්‍රදර්ශක සමාගම වූයේ 'මදාන්' සමාගම යි.

දේශීය චිත්‍රපට නිපදවීම සඳහා ඉදිරිපත් වූ ප්‍රථම පුද්ගලයා නූර්බායි වන අතර, ඔහු 1925 දී ශාන්තා නොහොත් රාජකීය වික්‍රමය නම් සිංහල නිහඬ චිත්‍රපටය නිෂ්පාදනය කරන ලදි. (මෙන්ඩිස්, 2003 පි. 21) 1940 මැද භාගය වන විට සැලකිය යුතු අන්දමින් දේශීය චිත්‍රපට නිපදවීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කර තිබූ අතර, 40 දශකයේ අගභාගය වන විට ශ්‍රී ලාංකේය චිත්‍රපට ක්ෂේත්‍රයේ නිරත වූ ප්‍රබල සමාගම් දෙක වූයේ සිලෝන් තියටර්ස් සමාගම හා සිනමාස් සමාගම යි. මෙම සමාගම් දේශීය චිත්‍රපට නිෂ්පාදනය ප්‍රදර්ශනය මෙන්ම විදේශීය චිත්‍රපට ආනයනය කර ප්‍රදර්ශනය ආදි කටයුතු වල නිරත විය. (මෙන්ඩිස්, 2003 පි. 74)

1946 වන විට 'දිව්‍ය ප්‍රේමය', 'අශෝකමාලා' හා 'කඩවුණු පොරොන්දුව' යන චිත්‍රපට ත්‍රිත්වය නිෂ්පාදන කටයුතු ආරම්භ කරන ලද අතර ප්‍රථම සිංහල කතානාද චිත්‍රපටය ලෙස තිරගත වූයේ 'කඩවුණු පොරොන්දුව' චිත්‍රපටය යි. අනතුරුව සිංහල චිත්‍රපට ගණනාවක් නිෂ්පාදනය කරනු ලැබූ අතර, ඒ සියල්ලක් ම පාහේ රූගත කර වැඩ අවසන් කරනු ලැබුවේ ඉන්දියාවේ චිත්‍රාගාර තුළ දී ය.

ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රථම කතානාද චිත්‍රපටය නිපදවූ එස්. එම් නායගම් මහතා විසින් ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රථම චිත්‍රාගාරය 1951. 6. 16 දින කඳානේ දී සුන්දර සවුන්ඩ්ස් නමින් ආරම්භ කරන ලදි. එතෙක් ඉන්දියාවට චිත්‍රපට නිපදවීමට ගිය නිෂ්පාදකවරුන්ට යම් තරමක අස්වැසිල්ලක් විය. නායගම් මහතාගේ චිත්‍රාගාරය විවෘත කරන ලද්දේ එවක ස්වදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍යවරයා ව සිටි ශ්‍රීමත් ඔලිවර් ගුණතිලක විසිනි. නායගම් ප්‍රකට ව්‍යාපාරිකයකු ද වූ බැවින් ඔහු රජයේ කර්මාන්ත උපදේශක මණ්ඩලයට පත් කරනු ලැබී ය (වේරගම, 2016, පි.30). ඒ අනුව එම වසරේ දී ම චිත්‍රපට නිෂ්පාදනය සඳහා ඉන්දියාවට යාම රජයෙන් තහනම් කරනු ලැබී ය (මෙන්ඩිස්, 2003, පි.56). මෙය හුදෙක් චිත්‍රපට කර්මාන්තයේ යහපැවැත්ම වෙනුවෙන් ම ගත් තීරණයකටත් වඩා නායගම් මහතාට ලැබුණු රාජ්‍ය අනුග්‍රහයක් බව ද පෙනී යනු ඇත.

1950 දශකය අවසන් වන විට දිවයින පුරා ප්‍රදර්ශන ශාලා ව්‍යාප්ත වූ අතර දේශීය චිත්‍රපට නිෂ්පාදනය පුළුල් ආකාරයෙන් ක්‍රියාත්මක වෙමින් පැවතිණ. බොහෝ චිත්‍රපට අධ්‍යක්ෂණය කරනු ලැබුවේ ඉන්දීය අධ්‍යක්ෂවරුන් විසිනි. ඉන්දීය චිත්‍රපට කර්මාන්තයේ බලපෑම තදින් එල්ලමින් පැවති අතර, බටහිර හා යුරෝපා චිත්‍රපට වෙළෙඳපොළට ද ශ්‍රී ලංකාව විවෘත ව පැවතිණ. මේ වන විට සමස්ත ශ්‍රී ලංකාවේ චිත්‍රපට ක්ෂේත්‍රයම එනම් චිත්‍රපට නිෂ්පාදනය, බෙදාහැරීම, ආනයනය සමාගම් කිහිපයක් සතුවූ අතර, බොහෝ සිනමාශාලා එකී සමාගම් සතු ඒවා විය. මෙම තත්ත්වය නියාමනය හෝ නිරීක්ෂණය හේ කිරීමට කිසිදු රාජ්‍ය මැදිහත්වීමක් නොවී ය. මෙවැනි තත්ත්වයක් තුළ දේශීය වශයෙන් නිෂ්පාදනය කළ චිත්‍රපටය සඳහා මෙකී සමාගම් මඟින් ලබාදී තිබුණේ ඉතා අවම තිර කාලයක් වූ අතර, එය දේශීය චිත්‍රපට නිෂ්පාදකයන් විශාල වශයෙන් අධෛර්යයට පත් කරවන්නක් විය (නිහාල්සිංහ, 2007, පි. 37).

ජෝතිසේන වික්‍රමසිංහ වාර්තාවට අනුව භාෂාව අනුව චිත්‍රපට තිරගත කිරීම 1965 වන විට

භාෂාව	චිත්‍රපට සංඛ්‍යාව
සිංහල	15
දෙමළ	81
ඉංග්‍රීසි	150

මෙවැනි පසුබිමක දේශීය චිත්‍රපට කර්මාන්තය ආරක්ෂා කරගැනීම පිණිස චිත්‍රපට නළු නිළියන් හා කාර්මික ශිල්පීන් විසින් විරෝධතාවක් ආරම්භ කරන ලදි. මෙහි දී ඉන්දීය චිත්‍රපටවලින් දේශීය චිත්‍රපට කර්මාන්තය ආරක්ෂා කරගත යුතු බවට හා පෞද්ගලික ඒකාධිකාරය බිඳදැමිය යුතු බවට අදහස් මතු විය. එපමණක් නොව දේශීය සිනමා කර්මාන්තයේ මතුව ඇති ගැටලු විසඳීම අරමුණු කොටගෙන එවක බලයේ සිටි අගමැති සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය විසින් 1962 දී චිත්‍රපට කොමිසම පත්කරන ලදි (නිහාල්සිංහ, 2007, පි. 40). වසර දෙකකට අධික කාලයක් තුළ සියලු කරුණු අධ්‍යයනය කළ කොමිසම 1965 වසරේ දී තම වාර්තාව ඉදිරිපත් කළ අතර, දේශීය චිත්‍රපට සඳහා ලැබෙන තිර කාලය 25%කට වඩා අඩු බවත්, ආනයනය හා බෙදාහැරීම් ඒකාධිකාරය තුළ සෙසු කුඩා ආනයනකරුවන් හා නිෂ්පාදකයන් අධෛර්යයට පත් කරවන බවත් කොමිෂන් සභා වාර්තාව මඟින් අවධාරණය කරන ලදි. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ චිත්‍රපට ක්ෂේත්‍රය තුළ ඇති වී තිබෙන මෙම තත්ත්වය පාලනය කිරීමට රජයේ මැදිහත් වීම අවශ්‍ය බව අවබෝධ කරගත් කොමිසම චිත්‍රපට සඳහා රාජ්‍ය සංස්ථාවක් ස්ථාපිත කිරීම නිර්දේශ කර සිටියේ ය (The Presidential Committee, 1965, p. 51).

ඉහත කොමිසම විසින් ලබාදුන් නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීමට පැවති රජයට නොහැකි වූයේ 1965 වසරේ පැවති මැතිවරණයෙන් සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය පරාජයට පත් වී ඩඩ්ලි සේනානායක අගමැති වීම හේතුවෙනි. සේනානායක රජය පසුගිය රජයේ කොමිෂන් සභා නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීමක් නොකළ අතර, එවක රාජ්‍ය කටයුතු අමාත්‍යාංශය විසින් නිකුත් කරන ලද ධවල පත්‍රිකාවේ චිත්‍රපට ක්ෂේත්‍රයේ උන්නතියට අදාළ කරුණු ගණනාවක් ඇතුළත් කරන තිබිණ. චිත්‍රපට සංස්ථාවක් පිහිටුවීම එම ධවල පත්‍රිකාව මඟින් ද නිර්දේශ කර තිබීම විශේෂ කරුණකි. එහෙත් එකී ධවල පත්‍රිකාවේ නිර්දේශ මත රාජ්‍ය චිත්‍රපට සංස්ථාව පිහිටුවීම සේනානායක රජය විසින් සිදු නොකරන ලද්දේ එවකට චිත්‍රපට ව්‍යාපාරිකයන් හට තිබූ දේශපාලන සබඳතා නිසා බව ආචාර්ය නිහාල්සිංහ අවධාරණය කරයි (නිහාල්සිංහ, 2007, පි. 42).

දේශීය චිත්‍රපට කර්මාන්තය තුළ මතු වී තිබූ ගැටලුවලට විසඳුම් ලබා දීමට සමත් වූයේ දේශීය චිත්‍රපට කරුවන් දිගින් දිගටම උද්ඝෝෂණවල නියැළීම නිසාවෙනි. මේ වන විට ඉතා සංවිධානාත්මක ආකාරයෙන් සිනමා ශිල්පීන් සහ ක්ෂේත්‍රයේ බොහෝ පිරිස් මෙම විරෝධතාවන් සමග පෙළගැසුණු අතර, මේ සඳහා සංවිධාන ගණනාවක් ඒකරාශි වී තිබිණි.

- හෙළ චිත්‍ර චිත්‍රපට නළු නිළි හවුල
- ලංකා චිත්‍රපට කාර්මික ශිල්පීන්ගේ සංගමය
- චිත්‍රපට නරඹන්නන්ගේ සංගමය
- දේශීය චිත්‍රපට ආරක්ෂක බල මණ්ඩලය
- චිත්‍රපට ප්‍රදර්ශක සංගමය

(සෙනෙවි, 2015, පි. 125)

1970 වන විට මෙම විරෝධතා ප්‍රබල වූ අතර, ඒ වන විට මැතිවරණයට සූදානම්ව සිටි සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනියට දේශීය චිත්‍රපට ආරක්ෂක බල මණ්ඩලය මගින් මේ සම්බන්ධයෙන් දීර්ඝ සන්දේශයක් භාර දී ඇත. මේ සඳහා බණ්ඩාරනායක මැතිනිය ද ධනාත්මක ප්‍රතිචාර පළ කර ඇති අතර, 1970. 02. 19 වැනි දින වේයන්ගොඩ පැවති ජන රැලියේ දී දේශීය චිත්‍රපට කර්මාන්තයේ ගැටලු නිරාකරණයට තම රජය යටතේ රාජ්‍ය චිත්‍රපට සංස්ථාව පිහිටුවන බව ප්‍රකාශ කොට ඇත (සෙනෙවි, 2015, පි. 126).

ඒ අනුව 1971 වසරේ සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය බලයට පැමිණීමෙන් පසුව 1972 අංක 47 දරන ජාතික චිත්‍රපට සංස්ථා පනත මගින් ව්‍යවස්ථාපිත සංස්ථාව ස්ථාපනය කරන ලදි. මෙය එතෙක් පැවති ක්ෂේත්‍රයේ විරෝධතා හා ගැටලු සඳහා විසඳුමක් පමණක් නොවූ අතර, ශ්‍රී ලාංකේය චිත්‍රපට කර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් ඓතිහාසික හැරවුම් ලක්ෂ්‍යයක් ද විය. 1965 චිත්‍රපට කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ නිර්දේශ පරිදි චිත්‍රපට ආනයනය හා බෙදාහැරීම සංස්ථාව වෙත පමණක්ම තබාගත් අතර, රාජ්‍ය චිත්‍රපට සංස්ථාවේ මූලික කාර්යභාරය පහත පරිදි සම්පිණ්ඩනය කළ හැකිය.

- චිත්‍රපටය ආනයනය හා බෙදා හැරීම සිනමා ශිල්පීන්ගේ වෘත්තීය පදනම දියුණු කිරීම සඳහා ඔවුන් ලියාපදිංචි කිරීම්
- සුදුසුකම් පරීක්ෂා කර චිත්‍රපට අධ්‍යක්ෂණයට බලපත්‍ර ලබාදීම
- චිත්‍රපට නිෂ්පාදනයට පොළී රහිත ණය ලබා දීම
- සිනමා ශාලාවල පහසුකම් මත සිනමා ශාලා ශ්‍රේණිගත කිරීම
- දේශීය චිත්‍රපට ජාත්‍යන්තර තරග සඳහා ඉදිරිපත් කිරීම

(මිහිඳුකුල, 2008, පිටු. 38,39)

ඒ අනුව 1965 චිත්‍රපට කොමිසමේ නිර්දේශ මත ක්ෂේත්‍රයේ ගැටලු නිරාකරණය සඳහා පාර්ලිමේන්තු පනතකින් ස්ථාපනය කරන ලද චිත්‍රපට සංස්ථාව ඉහත ක්‍රියාකාරකම් හරහා සාර්ථකත්වය කරා ගමන් කළේ ය. වාර්ෂික ප්‍රේක්ෂක සංඛ්‍යාව සංසන්දනය කිරීමෙන් මෙය මැනවින් පැහැදිලි වේ.

වර්ෂය	ලාභය රු. මිලියන
1972	4.48
1973	12.25
1974	67.25
1975	88.55
1976	106.00
1977	154.56

(නිහාල්සිංහ, 2007, පි. 82,105)

1977 දී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන රජය බලයට පත්වීමෙන් පසුව ලිබරල් ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණ සමඟ සංස්ථාවේ පාලන ව්‍යුහය ද ප්‍රතිසංස්කරණය වී ප්‍රධාන විධායක නිලධාරී බලතල සභාපති වෙතට පත් වූ අතර, සභාපති ලෙස උපසේන මාරසිංහ මහතා පත් කරන ලදි. මෙම ප්‍රතිසංස්කරණයේ අහිතකර ප්‍රතිඵල 1979 වර්ෂයෙන් පසුව ප්‍රබලව දක්නට ලැබිණ. ඒ අනුව ප්‍රේක්ෂකත්වය ක්‍රමයෙන් හීන වූ අතර, ආදායම් අඩු වී ගියේ ය. එපමණක් නොව චිත්‍රපට සංස්ථාවට විරුද්ධව අධිකරණවල නඩු ගණනාවක්ම ගොනු විය. පැවති රජය මෙම තත්ත්වයට පිළියම් ලෙස සිදු කරනු ලැබුවේ සංස්ථා සභාපතිවරුන් මාරු කිරීම වන අතර, එය සාර්ථක වෑයමක් නොවී ය. මෙම තත්ත්වය විග්‍රහ කරමින් ආචාර්ය නිහාල්සිංහයන් පවසන්නේ සංස්ථාව මහජන සේවය හා පෞද්ගලික ව්‍යවසායකයාගේ භූමිකාව පටලගත් බවයි (නිහාල්සිංහ, 2007, පි. 107).

සංස්ථාවේ ඒකී අසාර්ථක වීම් හේතුකොට ගෙන තවත් ගැටලු රාශියක් ක්ෂේත්‍රය තුළ උද්ගත විය. මෙම නොසන්සුන් බව හේතුවෙන් 1983 ජනාධිපති ජයවර්ධන විසින් ඒ. ජේ. ගුණවර්ධනයන්ගේ සභාපතිත්වයෙන් යුතුව ජනාධිපති කොමිෂන් සභාවක් පත් කරනු ලැබී ය. මෙම කමිටුවේ වාර්තාව එම වසරේ දී ප්‍රකාශයට පත් වූ අතර, එකී වාර්තාවේ මූලික හරය වූයේ රූපවාහිනිය පැමිණීම නිසා චිත්‍රපට නරඹන ප්‍රේක්ෂක සංඛ්‍යාව හීන වූ බව ය.

වර්ෂය	රූපවාහිනී යන්ත්‍ර ගණන	සිනමා නරඹන්නන්ගේ සංඛාවේ වාර්ෂික පරිහානිය (මිලියන)
1979	2,810	ලබාගත නොහැකිය
1980	40,335	10.7
1981	53,987	5.9
1982	128,677	5.9
1983	210,800	10.1

(The Presidential Committee, 1985, p. 21)

ඒ අනුව ඉහතින් දක්වා ඇති සටහනට අනුව රූපවාහිනිය යන්ත්‍රවල අලෙවිය වැඩිවන විට සිනමා ප්‍රේක්ෂකත්වය අඩු වන ආකාරය සංසන්දනාත්මක දක්වා ඇත. බැලූ බැල්මට මේ අතර සබඳතාවක් පෙනී ගිය ද ජනාධිපති කමිටු වාර්තාවේ මෙම නිගමනය විද්‍යාත්මක පදනමක් මත පිහිටා ඉදිරිපත් කර නොමැති බව ආචාර්ය නිහාල්සිංහ අවධාරණය කරයි. එනම් රූපවාහිනී යන්ත්‍ර වැඩිවීම හා

ප්‍රේක්ෂකත්වය හීනවීම අතර සහසම්බන්ධතා විශ්ලේෂණයක් (correlation analysis) සිදුකර නොමැති බව යි. (නිහාල්සිංහ, 2007, පි.119) තව ද මෙම කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ සඳහන් නිගමනය පදනම් විරහිත හා ව්‍යාකූල බව පහත කරුණු මත ද විද්‍යමාන වේ.

- රූපවාහිනිය හේතුවෙන් දේශීය සිනමාව බිඳවැටුණු බව විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයකින් තොරව ප්‍රකාශයට පත් කිරීම.
- රූපවාහිනිය පැමිණීම හේතුවෙන් කර්මාන්තය විනාශය කරා ගමන් කරන බව කමිටුව විසින් ප්‍රකාශ කර තිබියදීත් චිත්‍රපට කර්මාන්තය නඟා සිටුවීමට ක්‍රියාමාර්ග 80ක් පමණ නිර්දේශ කිරීම.
- එම ක්‍රියාමාර්ග අනුගමනය කිරීම, වසර 5 කට අධික කාලයක් මුළුල්ලේ සිනමා ක්ෂේත්‍රයේ උද්ගත වූ මෙම ගැටලුකාරී තත්ත්වයන් කළමනාකරණය කරගත නොහැකි වූ චිත්‍රපට සංස්ථාව වෙත ම පැවරීම.

ඉහත කොමිෂන් සභා නිර්දේශ මඟින් පැවැති ගැටලුවට විසඳුම් ලබාදීමට අපොහොසත් වීම නිසා චිත්‍රපට ක්ෂේත්‍රය කර්මාන්තමය හා පරිපාලනමය වශයෙන් අවිධිමත් ව්‍යාකූල තත්ත්වයකට පත් විය. අසීමිත ලෙස මහජන මුදලින් චිත්‍රපට නිපදවීමට ණය ලබාදීම, සංස්ථාවට සිනමා ශාලාවලින් ලැබිය යුතු මුදල් නොලැබීම හා අය කරගැනීම සඳහා නිසි යාන්ත්‍රණයක් නොමැති වීම, ප්‍රමිතියෙන් තොර නිර්මාණ බිහි වීම, දිගු චිත්‍රපට පෝලිමක් ඇති වීම ආදි නව ගැටලු රාශියක් ද ඇතිවන්නට විය (නිහාල්සිංහ, 2007, පි.128,129).

1990 වන විට ඇමරිකානු චිත්‍රපට සංස්ථාවට ලබාදීම ප්‍රතික්ෂේප විය. ඊට හේතුව වූයේ සංස්ථාවේ ආනයන ඒකාධිකාරය හමුවේ මුල් අවධියේ පටන් ඇමරිකානු චිත්‍රපට ආනයනය කරනු ලබන ශ්‍රී ලංකා නියෝජිතයන්ට ව්‍යාපාරය අහිමිවීම යි. මෙම ව්‍යාපාරිකයෝ චිත්‍රපට ආනයනය පිළිබඳ සංස්ථා මැදිහත්වීමට එරෙහිව මුල සිට ම ක්‍රියා කළහ. 1985 දී පෞද්ගලික ආනයනකරුවන් විසින් සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය වෙත රාජ්‍ය චිත්‍රපට සංස්ථාවේ කාර්ය විවේචනය කරමින් ඒකාබද්ධ ලිපියක් යැවූව ද එය ඵල රහිත විය. එතැන් පටන් ඔවුන් සංස්ථාවේ ඒකාධිකාරිත්වයට විරුද්ධව සියුම්ව ක්‍රියාත්මක වූ අතර, මෙම ඇමෙරිකානු විරෝධතාව සඳහා ද ලාංකේය ව්‍යාපාරික ප්‍රජාවගේ මෙහෙයවීම් බලපා ඇති බව පෙනෙන්නට තිබේ (නිහාල්සිංහ, 2007, පි.144,145). චිත්‍රපට සංස්ථාවට තම චිත්‍රපට ලබාදීම අමෙරිකානු චිත්‍රපට සංගමය ප්‍රතික්ෂේප කළ බැවින් එවක බලයේ සිටි සභාපතිවරයා නීති විරෝධී ලෙස ඇමරිකානු චිත්‍රපට පිටපත් කර වෙනත් රටවලට ලබාදෙන ඕස්ට්‍රේලියානු සමාගමක් මඟින් ඇමරිකානු චිත්‍රපට ආනයනය කිරීමට පියවර ගෙන තිබිණි. මෙම ක්‍රියාමාර්ගය හේතුවෙන් ගැටලුව තවත් උත්සන්න තත්ත්වයට පත්විය. ප්‍රතිඵලය වූයේ 1990 වර්ෂයේ වාර්ෂික ආධාර ලබා ගනු පිණිස වොශින්ටන් නුවරට ගිය ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය දූත පිරිසට අමෙරිකානු චිත්‍රපට ආනයනකරුවන්ගේ විරෝධය හමුවේ මහත් අපහසුතාවට පත් වීමට සිදුවීමයි. ඇමරිකානු රජයේ නිර්දේශය වූයේ චිත්‍රපට ආනයනය සංස්ථා ඒකාධිකාරයෙන් මුදවා පෞද්ගලික අංශයට ද ලබාදිය යුතු බව යි.

මෙම ගැටලුව විසඳීම පිණිස 1991 මාර්තු 12 දින ජනාධිපති ප්‍රේමදාස විසින් අම්බලවානර් කමිටුව පත් කරන ලදි. එම වසරේ ම අම්බලවානර් කමිටු වාර්තාව නිකුත් වූ අතර ඒ මඟින් සංස්ථාවේ ආනයන ඒකාධිකාරය තරමක් ලිහිල් කර පෞද්ගලික අංශයට ද අවස්ථාව ලැබිණි. මෙයින් ශ්‍රී ලංකාවේ

සිටින චිත්‍රපට ආනයනකරුවන් සෑහීමකට පත්වූ නමුත් ඇමරිකානු චිත්‍රපට අපනයනකරුවන්ගේ සංගමයේ අසතුට පළ විය. නිර්දේශය අනුව ආනයනය ලිහිල් කිරීම ඇමරිකානු චිත්‍රපට සංගමයට අදාළ වන අයුරින් ප්‍රධාන මධ්‍යස්ථානවල තිරගත කිරීමෙන් පසුව එම පිටපත් බෙදා හැරීමේ අයිතිය සංස්ථාව සතු විය. ඒ අනුව අම්බලවානර් කමිටු වාර්තාවේ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක වීම මඟින් එතෙක් පැවති සිනමා කර්මාන්තයේ ගැටලුවලට විසඳුම ලැබුණු අතර එමඟින් ආමන්ත්‍රණය වූයේ ප්‍රධාන වශයෙන් අමෙරිකානු චිත්‍රපට ආනයනයය හා විදේශ චිත්‍රපට ප්‍රදර්ශනය මඟින් එම ක්‍රියාකාරකම් නිසා තවත් ගැටලු කිහිපයක් ඉස්මතු වීම ය. මෙමඟින් ඇමරිකානු චිත්‍රපට සංගමයේ විශ්වාසය ද පලුදු වූ අතර දේශීය චිත්‍රපට පාර්ශ්වකරුවන්ගේ ද ප්‍රබල විරෝධය පැන නැඟිණි. ඒ අනුව අම්බලවානර් කමිටු නිර්දේශ මඟින් සිදු වූයේ ශ්‍රී ලංකාවේ චිත්‍රපට ආනයනය සම්බන්ධ පෞද්ගලික ව්‍යාපාරික ආයතන කිහිපයක අවශ්‍යතාව ඉටුවීම හා ජාතික චිත්‍රපට සංස්ථාවට ලැබිය යුතු ආදායම අහිමි වීම පමණි.

ප්‍රේක්ෂකත්වය හීන වීම නිසා දිනෙන් දින සිනමා ශාලා වැසී යාම, ආදායම් අහිමි වීම වැඩියෙන් චිත්‍රපටය නිෂ්පාදනය හා දීර්ඝ චිත්‍රපට පෝලිම ආදී ගැටලු දිගින් දිගටම වර්ධනය විය. චිත්‍රපට ක්ෂේත්‍රයේ පවතින ගැටලුවලට විකල්ප සෙවීම් සඳහා 1995 දී ජනාධිපති චන්ද්‍රිකා කුමාරතුංග මහත්මිය විසින් මහාචාර්ය සේනක බණ්ඩාරනායකගේ ප්‍රධානත්වයෙන් චිත්‍රපට පරීක්ෂණ කමිටුවක් පත් කරන ලදි. ඊට දෙවසරකට පසු එනම් 1997 දී කමිටු වාර්තාව මඟින් දේශීය චිත්‍රපට ක්ෂේත්‍රයේ ඇති වී තිබෙන අර්බුදවලට හේතු 12ක් හඳුනා ගන්නා ලද අතර, ගැටලුවට විසඳුම් ලෙස කමිටුවේ නිර්දේශ අතර ප්‍රමුඛ වූයේ චිත්‍රපට කර්මාන්තය ප්‍රතිව්‍යුහගතකරණය කිරීම යි. කමිටුවේ නිර්දේශයට අදාළ ප්‍රතිව්‍යුහගතකරණයට අවශ්‍ය පසුබිම සකස් කරනු වස් 1999 ජුනි 17 මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් විසින් නිකුත් කරන ලද ජාතික චිත්‍රපට ප්‍රතිපත්තිය හා ඒ පිළිබඳ මාර්ගෝපදේශය නම් චක්‍රලේඛය මගඟ් ප්‍රධාන කරුණු 12ක් යටතේ චිත්‍රපට නිෂ්පාදනය, ආනයනය, බෙදාහැරීම හා නියාමනය ආදි සමස්ත චිත්‍රපට කර්මාන්තය පිළිබඳ දීර්ඝ විස්තරයක් ඉදිරිපත් කර තිබිණි (නිලවීර, 1999). එහි අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු අතර පහත කරුණු ද වේ.

- මූල්‍ය සහයෝගය
- බදු අනුග්‍රහය - දේශීය චිත්‍රපට බෙදාහැරීම
- ආනයනික චිත්‍රපට බෙදාහැරීම
- ආයෝජන මණ්ඩලය යටතේ ඉදි කෙරෙන සිනමා ශාලා සංකීර්ණ
- රූපවාහිනිය හා සිනමාව අතර සබඳතාව
- චිත්‍රපට අභ්‍යාස ආයතනය
- ජාතික චිත්‍රපට සුරක්ෂිතාගාරය
- නවීනතම චිත්‍රාගාර
- පළාත් පාලන ආයතන හා වෙනත් රජයේ ආයතන මඟින් බදු අය කරනු ලැබීම.

මෙම චක්‍රලේඛයේ සඳහන් ඉහත කරුණු අතරින් සෘජුව ම ක්‍රියාත්මක වනු දක්නට ලැබුණේ 2001 වසරේ පටන් චිත්‍රපට සංස්ථාව සතුව තිබූ චිත්‍රපට බෙදාහැරීම පෞද්ගලික අංශයට පැවරීම යි. එම වසරේම චිත්‍රපට සංරක්ෂණාගාරයක් ආරම්භ කළ ද එය ප්‍රමාණවත් පහසුකම්වලින් යුත් උචිත පාරිසරික හා තාක්ෂණික සාධකවලින් සම්පූර්ණ වූවක් නොවේ. සිනමා අභ්‍යාස ආයතනයක් අද

වන විටත් ස්ථාපිත වී නොමැත. බෙදාහැරීම පෞද්ගලිකකරණය කිරීම හැරෙන්නට අන් නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක වූයේ නාමික ස්වරූපයෙන් බව පෙනෙනන්ට තිබේ. 1965 දී ඉදිරිපත් වූ චිත්‍රපට කොමිෂන් සභා වාර්තාව දේශීය චිත්‍රපට කර්මාන්තයේ වර්ධනයට උපස්ථම්භක වූ අතර, 1996 බණ්ඩාරනායක කොමිසන් සභා වාර්තාව හා ඒ මත නිකුත් කරන ලද නිලවීර චක්‍රලේඛය මඟින් චිත්‍රපට සංස්ථාවේ බලය හීන කර දේශීය සිනමා කර්මාන්තය අභියෝගයට ලක් කරන ලදි.

සමාලෝචනය

දේශීය සිනමා මාධ්‍ය කෙරෙහි නෛතික බලාත්මක කිරීම් හා ඍජු බලපෑම් ඇති කරනු පිණිස විටින් විට රජය විසින් නිකුත් කරන ලද කොමිෂන් සභා වාර්තා හා ලේඛන අනුපිළිවෙළින් පහත පරිදි වේ.

ජෝතිසේන වික්‍රමසිංහ කමිටු වාර්තාව - 1965

ඒ. ජේ. ගුණවර්ධන කමිටු වාර්තාව - 1985

අම්බලවානර් කමිටු වාර්තාව - 1991

සේනක බණ්ඩාරනායක කමිටු වාර්තාව - 1997

චිත්‍රපට මාර්ගෝපදේශය හෙවත් මුදල් හා ක්‍රමසම්පාදන අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්ගේ චක්‍රලේඛය හෙවත් නිලවීර වාර්තාව - 1999

ඉහත සඳහන් ලේඛන අතරින් 1965 දී නිකුත් කරන ලද ආචාර්ය ජෝතිසේන වික්‍රමසිංහගේ සභාපතිත්වයෙන් යුතු චිත්‍රපට කොමිසමේ වාර්තාව වෙසෙසින්ම වැදගත් වේ. චිත්‍රපට නිෂ්පාදනය, බෙදා හැරීම හා ආනයනය පෞද්ගලික ඒකාධිකාරය හමුවේ දේශීය චිත්‍රපට නිෂ්පාදකයන්ට හා කුඩා පරිමාණ ව්‍යාපාරිකයන්ට ඇති වූ අහිතකර බලපෑම, සිංහල චිත්‍රපටවලට හිමි වූ අවම තිර කාලය ආදි සිනමා ක්ෂේත්‍රයේ මතු වී තිබූ ගැටලු 1962 දී පත්කරන ලද කමිටුව වසර දෙකකට අධික කාලයක් මුලුල්ලේ හොඳින් අධ්‍යයනය කරන ලද බව කමිටු වාර්තාව තුළ පෙනෙන්නට තිබේ. සංඛ්‍යාලේඛන සහිතව දත්ත විශ්ලේෂණය කර ඉහත ගැටලු කමිටුව විසින් විග්‍රහ කරනු ලැබ ඇති අතර. ඒ සඳහා විසඳුම් ද ඉදිරිපත් කරනු ලදි. ඒ අතර වඩාත් තිරසාර විසඳුමක් වන්නේ රාජ්‍ය චිත්‍රපට සංස්ථාව ස්ථාපනය කිරීම සඳහා පනතක් ඉදිරිපත් කළ යුතු බවට කමිටුව ලබාදුන් නිර්දේශය යි. ඒ අනුව 1972 දී රාජ්‍ය චිත්‍රපට සංස්ථාව පිහිටුවීමෙන් එතෙක් ගැටලුසහගතව පැවැති විදේශීය චිත්‍රපට ආනයනය හා බෙදාහැරීම විධිමත් ව සිදුකරන ලද අතර එමඟින් දේශීය චිත්‍රපට සඳහා එතෙක් සිදු වූ අහිතකර බලපෑම් අවම විය. එසේම දේශීය වශයෙන් චිත්‍රපට නිෂ්පාදනය ඉහළ නැංවුණු අතර චිත්‍රපට කර්මාන්තයක් මෙන් ම කලාවක් ලෙස වැඩි දියුණු වූ ආකාරය සඳහා 70 සහ 80 දශකවල සංස්ථා වාර්ෂික වාර්තා මෙන්ම ලබාගත් ජාතික හා ජාත්‍යන්තර සම්මාන සාක්ෂි සපයයි .

1985 වසරේදී නිකුත් වූ ඒ. ජේ. ගුණවර්ධන කමිටු වාර්තාව එවක මතුව තිබූ සිනමා ක්ෂේත්‍රයේ ගැටලු නිවැරදිව ගැඹුරින් අධ්‍යයනය කර නොමැති අතර ලබාගත් දත්ත විද්‍යාත්මක විශ්ලේෂණයකට තොරව නිගමනවලට එළැඹ ඇත. රූපවාහිනි යන්ත්‍ර වැඩිවීම හා සිනමා ප්‍රේක්ෂකත්වය හීනවීම අතර සම්බන්ධය පෙන්වීම මේ සඳහා කදිම උදාහරණයකි. එවක සිනමා ක්ෂේත්‍රයේ ගැටලු මතු වූයේ 1977 දී බලයට පත් වූ රජයේ ලිබරල් ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති වල හා වෙළෙඳ ව්‍යාපාරිකයන් කිහිප දෙනෙකුගේ දිගුකාලීන සැලසුම් වල සහ උත්සාහයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙනි. ඒ අනුව රූපවාහිනිය පැමිණීම ප්‍රේක්ෂකත්වය හීන වීමට ප්‍රබල හේතුව ලෙස හුවා දැක්වීම පදනම් විරහිත වූවකි.

1991 දී නිකුත් වූ අම්බලවානර් කමිටු වාර්තාව ද තිරසාර පදනමක් මත පිහිටා නිකුත් වූවක් නොවන බව පෙනේ. එවක ජනාධිපති රණසිංහ ප්‍රේමදාස එකී කමිටුව පත්කරනුයේ සිනමා ක්ෂේත්‍රයේ ගැටලු රාශියක් උද්ගතව ඇති මොහොතක වුවත් කමිටුව මඟින් ප්‍රධාන වශයෙන් කටයුතු කර ඇත්තේ අමෙරිකානු චිත්‍රපට ආනයනය සම්බන්ධයෙන් ඇති වූ ගැටලුව පිළිබඳ පමණි. එහෙත් කමිටු නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීම පිළිබඳ උද්ගත වූ තත්ත්ව සමස්ත සිනමා මාධ්‍යයේ ම අනාගතය කෙරෙහි බලපෑම් කර ඇත්තේ ය.

1997 නිකුත් වූ සේනක බණ්ඩාරනායක වාර්තා වේ. එවක ක්ෂේත්‍රය තුළ උද්ගත වූ තත්ත්වය පිළිබඳ ප්‍රමාණවත් හා පිළිගත හැකි තොරතුරු හා විග්‍රහයන් අන්තර්ගත වුව ද නිර්දේශ තුළට ප්‍රතිව්‍යුහගතකිරීම අන්තර්ගත කිරීම ආචාර්ය නිහාල්සිංහ ප්‍රශ්න කර සිටී. කමිටුවේ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කරනු පිණිස මුදල් හා ක්‍රමසම්පාදන අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් විසින් නිකුත් කරන ලද චිත්‍රපට මාර්ගෝපදේශයෙහි ද ඉතා ආකර්ෂණීය හා දිගු කාලීන ප්‍රතිඵල ගෙන දෙන ක්‍රියාකාරකම් අන්තර්ගත වුවත් ඒ අතරින් ප්‍රමුඛ ව ක්‍රියාත්මක වූයේ චිත්‍රපට බෙදාහැරීම පෞද්ගලික අංශයට පැවරීම යි. එහෙත් පාර්ලිමේන්තු පනතකින් සංස්ථාවට ලබාදී තිබූ බලය ජනාධිපති කමිටුවකට හෝ අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරයකුගේ චක්‍රලේඛයකට හෝ අවලංගු කළ නොහැකි බැවින් මෙය නීත්‍යනුකූල නොවන්නකි. අද වන විටත් ක්‍රියාත්මක වනුයේ මෙම අනීතික තත්ත්වය යි.

ඒ අනුව 1965 දී නිකුත් කරන ලද ජෝතිසේන වික්‍රමසිංහ කමිටු වාර්තාව දේශීය සිනමා ක්ෂේත්‍රයේ උන්නතිය සඳහා ධනාත්මක බලපෑමක් සිදු කළ සාධනීය නිර්දේශ ඇතුළත් වූ වාර්තාවක් බවත්, එකී නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීම මඟින් පැවති ගැටලු විසඳාගෙන දේශීය සිනමාව ඉහළ තලයකට ඔසවා තැබීමට හැකි වූ බවත් නිගමනය කළ හැකි ය. ඉන් අනතුරුව නිකුත් වූ කමිටු වාර්තාව 1965 කමිටු වාර්තාවට සාපේක්ෂව ගැටලුවල මතුපිට ස්පර්ශ කොට කෙටි කාලීන හා තිරසාර නොවූ විසඳුම් ගෙනදීම සඳහා නිර්දේශ ලබා දී ඇති බව නිගමනය කළ හැකි ය. තවද 1960න් පසුව මෙකී කමිටු පත් කිරීම හා නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීම දේශපාලනකරණය වී ඇති බවද පෙනෙන්නට තිබේ.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

- Estrella, A. (2022, March 30). The Story of the Seven Arts and How Cinema Connects Them All. Retrieved April 11, 2022, from https://medium.com/lessons-from-history/the-story-of-the-seven-arts-and-how-cinema-connects-them-all-6d63250b9000
- Presidential Committee. (1991). *Committee Report of the Presidential Committee of Inquiry in to the film Industry in Sri Lanka. Colombo, Sri Lanka.* Colombo, Sri Lanka.
- The Committee Report. (1997). *Committee Report of the Presidential Committee of Inquiry to investigate and Report on The State of the Film Industry in Ceylon*. Colombo, Sri Lanka.
- The Presidential Committe. (1965). *Committee Report of the Presidential Committee of Inquiry in to film Industry in Ceylon*. Colombo, Sri Lanka.
- The Presidential Committe. (1985). *Committee Report of the Presidential Committee of Inquiry in to the film Industry in Sri Lanka*. Colombo, Sri Lanka.

- නිලවීර, ඩී. (1999, June). ජාතික චිත්‍රපට ප්‍රතිපත්ති හා ඒ පිළිබඳ මාර්ගෝපදේශය. කොළඹ 01, ශ්‍රී ලංකාව: මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යාංශය.
- නිහාල්සිංහ, ඩී. බී. (2007). ලාංකේය සිනමාවේ ස්වර්ණමය යුගය බිඳවැටීම. නුගේගොඩ, ශ්‍රී ලංකාව: සරසවි ප්‍රකාශකයෝ.
- මිහිඳුකුල. එස්. (2008). සිංහල සිනමාවේ අර්බුදය. නුගේගොඩ, ශ්‍රී ලංකාව: සරසවි ප්‍රකාශකයෝ.
- මෙන්ඩිස්, එම්. ආර්. (2003). සිංහල සිනමාවේ ආරම්භක පසුබිම. කොළඹ 10, ශ්‍රී ලංකාව : එස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.
- වේරගම, ජී. (2016). දේශීය සිනමා වංශය (ප්‍රථම කාණ්ඩය). නුගේගොඩ, ශ්‍රී ලංකාව : සරසවි ප්‍රකාශකයෝ.
- සෙනෙවි, එච්. එස්. (2015). ලාංකේය සිනමාවේ සුසමාදර්ශ මාරුව - ප්‍රසන්න විතානගේ සහ අශෝක හඳගම. නුගේගොඩ, ශ්‍රී ලංකාව: සරසවි ප්‍රකාශකයෝ.

An Investigative Study about the International Media Reporting: Special Reference to China Radio International – Sinhala Service

D.Nayanthara Jayarathne
Lecturer
Department of Languages and Communication Studies
Faculty of Business and Communication Studies
Trincomalee Campus, Eastern University, Sri Lanka

dasuni.nayanathara@gmail.com

Abstract

This research was conducted to identify and understand the reporting of international media. International media and the local media have a huge difference. The local media has the main aim of making a profit and sales. The international media aims to spread and educate about their country to another state's audience. They don't have profit-oriented aims. Therefore, the present research selected China Radio International—Sinhala service as one of the main international services in Sri Lanka. The main objective of the research was to identify the main themes of CRI-Reporting. This is qualitative research, and the data was collected through interviews with 20 interviewees. The 20-sample is divided into 4 main categories, such as journalists, university academics, international businessmen, and postgraduate students. Interviews were conducted to identify the themes and perceptions. As a result, the current study discovered that CRI radio in China is reporting more about cultural information. It means, as international media, CRI wants to inform more international audiences about their culture and tradition. Furthermore, as China has the largest economy, they have been reporting more economic information in the CRI. Furthermore, the international relations China has with other countries, political information in China and the social life of the Chinese people have been reported by CRI to an international audience. The main reporting themes have been identified in the present work in order to identify their perception of the international media. Most of the time, it can be attributed to cultural diffusion. Future research can be conducted to identify the audience ideology and perception of the international media in Sri Lanka and their communication strategies.

Key words: CRI, International Media, Media reporting, Interviews

Introduction

Global communication occurs in an environment that is usually referred to as "globalization." It is nearly impossible to talk about current societal issues without mentioning this word. It became one of the buzzwords of the twentieth century's last decade. It is a well-liked, trendy concept that is also hotly debated. It is poorly understood, and some authors even claim that the notion has no meaning or that it simply gives an existing phenomenon a new name. This latter viewpoint warns us about the dangers of historical forgetting. This arises when we believe

procedures are one-of-a-kind products of a new age when they are actually part of a larger historical process. When Marshall McLuhan first proposed the concept, he actually rejuvenated not only Teilhard de Chardin's thought (regarding, among other things, "cosmic totality"), but also "the old Christian concept of the big human family" (Mattelart, 2010: 315). International communication is a phenomenon that has existed since people organized themselves into communities and began to share ideas and products, and it is likely as old as human society itself (Mowlana 1996; Schoonraad, Bornman & Lesame 2001). Global communication as we know it now, on the other hand, is largely the consequence of technological advancements. It most likely began with the invention of modern transportation technology such as the steam engine and internal combustion engine (Frederick 1993). In the mid-nineteenth century, technological advancements in travel and developments in international science resulted in far-reaching alterations in international relations. The worldwide expansion of advanced information and communication technology is currently driving it (ICTs). In between the two world wars, the advances that gave rise to global communication, as we know it in the first decade of the twenty-first century, began to emerge (Mowlana 1996).

This research discusses international media reporting for an international audience. International media means state-to-state communication. Therefore, state-to-state communication is happening through the international media. Most powerful countries will have international media channels in order to express their ideologies on global matters and to spread the culture, economy, and other special activities happening inside their countries to other countries. Basically, international media structures, agendas, and all are different from the local mass media. The international media won’t have a profit-earning aim or objective. They essentially provide information about their country to people from other states. Therefore, there is a huge difference between the international media and the local media channels. This research was conducted in order to identify the international media reporting in Sri Lanka. Sri Lanka has two main international media outlets, such as BBC-Sinhala Service and CRI-Sinhala Service. These two main international channels are spreading information about their countries in Sri Lanka. The BBC will come up with the western ideologies and the CRI will bring the Asian ideologies. As a result, research was conducted on the CRI-Sinhala service in order to comprehend their reporting. The main aim of the present research is to understand the objectives of reporting in Sri Lanka and to understand the main themes of reporting in Sri Lanka. These two main objectives were achieved with the research. This is qualitative research, and the 20 interviews were conducted with experts in different fields in order to answer the research questions.

Literature Review

When we talk about "international communication" or "communication in international relations," we're talking about seven different aspects of the topic:technology, telecommunication, cultural products, news, mail, cultural ties, and language. All political

actions involving worldwide communication are accounted for by these seven dimensions. The creation of international organizations concerned with communication; the creation of laws regulating international communication; international conferences, mobilization, and other actions by parties concerned with international communication to exchange ideas; government paradigms and policies; actions by firms and other players in the economic market; and paradigms and policies of international organizations aimed at regulating international communication are examples of these political actions. Another set of new communication technologies has allowed the storage and retrieval of vast amounts of data. They approach the problem of communicating over time and place in a unique way compared to traditional telecommunication technology. They make it possible to package, transport, and sell sound and images to anybody, everywhere. Photography, film, and phonograms are examples of these technologies. They have facilitated the development of "culture industries," resulting in the phenomenon known as "cultural products." Concerns about the spread of cultural items through international trade and the media have sparked international debates over "cultural imperialism." In recent years, cultural products have been a hot topic in international trade talks. The United States, the world's largest exporter of these goods, protested that its cultural industries were being harmed when people in other countries created multiple video and audio recordings of American films, music, and computer software for sale without compensating the original creators. The governments of net cultural importers argued that foreign cultural products, particularly those from the United States, were a threat to their cultural sovereignty, wiping out traditional forms of cultural expression that distinguished their countries and regions. There is no doubt that a body of theory containing testable propositions is required to not only conceptualize and explain the various phenomena involved with global communication, but also to conceptualize and explain the various phenomena associated with global communication (Mowlana 1996; Stevenson 1992). International Communication has adopted and/or adapted theories and paradigms from (sub) disciplines like International Relations and Media Studies and used them in global communication discourses. The sections that follow provide a critical overview of the evolving theoretical frameworks, paradigms, and research areas. CRI was established in December 1941 with the intention of serving as an international broadcaster with programs that simply duplicated statements made by Chinese officials (Kurlantzick, 2007). As a result of the liberalization process that began in the late 1970s, this state-owned network, like many others in China, has become more profit-driven. Beijing News and Beijing International are online dailies published by CRI, which has 32 overseas correspondent bureaus, 6 main regional bureaus, and 6 main regional bureaus. Every day, approximately 2700 hours of programming are broadcast. This covers news and stories on politics, the economy, culture, science, and technology, as well as current events. It uses 65 languages in its international reporting. The majority of the world is covered by more than 50 shortwave transmitters, which are broadcast over the internet and by multiple satellites. CRI broadcasts are replayed on many local FM and AM radio stations around the world. The

CRI-Sinhala Service provides an overview of China's history and will cover topics such as Chinese economic development, Chinese culture, social background, education, international relations, and so on. Within these categories, several stories and programs were developed for a worldwide audience.

China Radio International is frequently mentioned in research as part of China's bigger public diplomacy and soft power drive, which includes Confucius Institutes and the expansion of other major media channels like CCTV and Xinhua (Hooghe, 2005; Kurlantzick, 2007). Other studies look at CRI as a historical component of Chinese media policy. Overseas broadcasts began during the War of Resistance against Japan in 1941, predating the Communist Party itself ("About China Radio International," 2012). It was initially broadcast to English audiences in 1947, but it was originally just a mouthpiece for Chinese officials to broadcast information (C. C. Chen et al., 2010; Kurlantzick, 2007). Since then, it has expanded to transmit in over 60 languages with over 100 international FM radio partners in Asia, Africa, North America, Europe, and Oceania (C. C. Chen et al., 2010; Qing & Shiffman, 2015).

Research Methodology

This is qualitative research and the data collected with 20 interviews. The interviews were semi structured and the questioned made with referencing existing research papers. The 20 interviews categorized in two four main areas and each category represented five interviewees.

Interviewees Categories

Area	Interviewees
University Professors	4
Government Executives	4
Local Journalists	4
Postgraduate Students	4

The researcher conducted the face-to-face interviews and the phone call interviews with the interviewees. Therefore, the depth of the study can understand through the interviews.

As the present research, use the quantitative research method, the non-probability, convenient sampling technique has been used.

Data Analysis

CRI – Sinhala reporting about Cultural Information

CRI-Sri Lanka became a very familiar channel for the sample as they all used to follow and listen to it very often. Furthermore, they mentioned that they get information related to Chinese

culture more often from the CRI-Sinhala service. All the interviewees mentioned that they all follow the CRI Facebook page, which has recently started to be very popular among Sri Lankans. The current study's sample used to follow the Facebook page, then visit the official website and listen to CRI radio.As per the sample, they mainly get more information related to Chinese culture. They are all highly interested in getting more information related to culture daily. Chinese culture is something completely different for Sri Lankans. They have different kinds of imagination and perceptions about the Chinese people and their lifestyle. But, when the actual facts shown by the international media belong to China, it helps to get a good perception related to the cultural background of Sri Lankans. They mentioned information about the Chinese language, food culture, the Chinese environment, Chinese festivals, Chinese traditions, and so on. As per the sample, they would like to get more information related to the Chinese language, new lessons, and a variety of knowledge in the Chinese language. Simple, just by looking at the web series to learn about the Chinese language. The sample mentioned that they get good knowledge about the beautiful places in China. One of the most fascinating sectors in China is the most important and unknown places in China; it is one of the most fascinating aspects of China that they would like to learn more about. They mentioned that the CRI-Sinhala service gives the best knowledge about Chinese culture with different sub-themes. As per them, this theme has been given more information than other themes in the service.

As China is also an Asian country, the culture related to China has a little bit of similarity with Sri Lanka. Furthermore, the majority mentioned that the willingness to share and look at the posts on the Facebook page of CRI is higher than on the website and radio. As Facebook gives more contemporary things related to China, Moreover, the majority mentioned that the website videos related to China are also one of the favorites to follow. They have mentioned that the cultural background emphasized through the CRI-site is really high and that the information is very much in demand as they all have some sort of idea about China and its background. The majority concludes that the language information and Chinese aesthetic information on the website rank very high in comparison to the other sub themes in the CRI-Sinhala service.

CRI-Sinhala reporting on political information

Political information in China is one of the themes identified in the interviews in the present work. As a result, the majority of respondents mentioned CCP (communist party) news and CCP history. According to the data from the interviewees, there is a very strong interest in getting the data related to the CCP vision and their activities. The majority mentioned that with the recent 100-year celebration of the CCP, the news related to the history, background, and development of all were highly discussed on the CRI-Facebook page. The website also contains a lot of interesting information about the CCP many videos were made and shared

about the CCP, and it was interesting to get the information related to that. As per their view point, Sri Lankans didn’t have much idea about the Chinese communist system. Everyone used to talk about the Chinese communist system and many people didn’t have any idea related to the political vision and the country's policies on international relations of the OBOR countries. Therefore, they mentioned that the information related to the CCP shared during the 100th anniversary of the CCP is very important.

Further, they explained that the CRI-Sinhala service didn’t give much related information about the political background before the 100th anniversary celebration in the CRI Sinhala service. The CRI Sinhala service only gave the sub-news related to the CCP and the political decision, and it was less than the BBC's reporting about their political condition in their country. Sri Lanka has been included in the OBOR project as the main hub with Colombo port city, and it mentioned that they are interested and curious to know about the political conditions that are going to be between the two countries.

Furthermore, the 100th anniversary of the CCP has been promoted in Sri Lanka by getting different voice cuts from the people who have visited, studied, or worked in China for many years. That has been taken and shown only during the 100th year celebration, and the sample mentioned that it can be taken as one of the major changing points related to the mind set of the Chinese Communist Party among Sri Lankans. The voice cuts were shared on Facebook and on the radio. It gave a clear and positive image of the CCP aiming at Sri Lankans and supported them in getting good knowledge related to political parties.

Finally, the sample mentioned that they get political information more from the CRI Facebook page and it's interesting to know about the history, vision, international relations, and development made by the CCP and how it has been affected towards China. The radio listeners were interested in listening to the voice cuts of the experts on China as it gave new knowledge to the listeners. As per the sample, the website didn’t mention many details about the political information.

CRI-Sinhala reporting on economic information

As per the interviewees, getting economic information in China is one of the other themes they can get through the CRI-Sinhala service. They mentioned that the website has been given priority to give information related to the Chinese economy. The majority of the academics in the sample mentioned that the economic information is not very vivid when the CRI-Sinhala service reports. As a result, the economic information provided in the restricted areas Furthermore, the businessmen mentioned that the economic area was focused on the relationship between China and Sri Lanka more. The export and import industries are mainly focused on the Sri Lankan and China relationship. The journalists also mentioned that the economic information was more focused on Sri Lanka and China. Furthermore, they stated that economic information is

divided into several sub-themes, including agriculture, export industry, and import industry. As per the sample mentioned, the information related to the sector of agriculture has been given much more sufficiently by the CRI-Sinhala service. As per the majority view point, economic information needs to be delivered on a variety of topics as China has one of the best economies in the world. The main cultivation and the export cultivation information have been sufficiently given, and it is much more interesting to the audience to know further. As Sri Lanka also had an agricultural background and an Agri-history, the sample mentioned that the audience would like to know more about the agricultural information. Furthermore, they have mentioned that the seasonal cultivation has been mentioned in the CRI and it has been interesting to get more knowledge and readings related to that area. Furthermore, they have mentioned that compared to other international channels in Sri Lanka, they are getting more information related to the economy in China. Furthermore, they have mentioned that if the open economy in China was mentioned more with imports and exports, it would satisfy listeners of CRI.

Finally, the majority mentioned that the CRI-radio channel doesn't pay much attention to economic information, but the new media of the CRI-Sinhala service has paid attention to economic information. Furthermore, they mentioned that the website has given priority to showcasing the smart and contributors to China in different ways. This has been mentioned with the innovations in China, and a variety of innovations found by the Chinese people have been mentioned on the website. Therefore, the majority mentioned that this information made the audience trust China's future development.

CRI-Sinhala Reporting about the Social Life of Chinese People

As per the information given by the interviews, there can be another theme identified as Chinese social life. Furthermore, the majority of them stated that the Chinese social life information is one of the most popular reading lists from the CRI-Sinhala service. it can be explained that the social life style of the Chinese is the majority of the sample mentioned that the lifestyle they have mentioned is more natural and real than the other media they see. Therefore, the majority had a huge interest in getting information related to Chinese daily life. The academics mentioned that the Chinese historical village is more closely related to Sri Lankan village life as well. For this reason, they have mentioned that the interest in Chinese daily life is high enough to learn from the CRI Sinhala service. According to the journalists, daily life-capturing programs or documentaries are not well-known on local channels. CRI website and Facebook have become two of the major resources to get information related to the daily lives of Chinese people. Furthermore, they have mentioned that the daily life information is being replaced with the agricultural activities in the Chinese villages. This gave more familiarity with the Sri Lankans as the rural daily life style of Sri Lanka also has a very close connection with agriculture. Further, the information related to the Chinese New Year is one of the catchy pieces of information broadcast through the CRI Sinhala service. Therefore, the daily routine

and the customs during the Chinese New Year were interesting to learn about. The majority of respondents stated that learning the Chinese daily routine will improve their overall quality of life. They noticed that the Chinese people were very hard-working and highly goal-oriented. They mentioned that watching the videos related to this will be highly important. Furthermore, they have mentioned that the social system and the family system shown through the CRI are mainly the same as the Sri Lankan system as well. They mentioned that it could be because of the ancient cultural background of China. They mentioned that it's important to see how the Chinese people are spending their free time and what kinds of activities they are doing in their leisure time. They stated that the majority of Chinese people spend their leisure time more wisely than South Asians. The elderly people are spending more time outdoors, and leisure activities like dancing, sports, and walking are high, as per the information given through the CRI-Sinhala service. Furthermore, they have stated that the information about Chinese free time spending is extremely important because Sri Lankans can learn a lot from it.The majority of the academics mentioned that unity in Chinese society can be indirectly seen through the details. Therefore, that information is highly important to see in the international media. The majority believed that they had a lot to learn from Chinese society.

CRI-Sinhala Reporting about International Relationships

As per the interview conducted with the selected sample, the international relations of China could be identified as one of the major topics. The majority mentioned that the CRI has paid a great deal of attention to indicating the relationship with other countries and China. They mentioned that the CRI indicates that China has a good relationship with many countries. However, the CRI directly indicates that China does not have a good relationship with America and India. Therefore, the news indicating these countries showcases the relationship between the two countries. Especially in America, the information provided by the CRI-Sinhala service differs significantly from what the local media and other international media outlets report. The CRI reports many special news related to different countries that the local media in Sri Lanka is not reporting. Therefore, this news from different countries is very important, and they mentioned that they follow the CRI website more often to collect information related to that. They have mentioned that CRI expresses new viewpoints about the different countries, which will be important for Sri Lankans. The local media is not reporting much about the global relationships, and all the academics mainly mentioned that the global relationships could be understood through the CRI-Sri Lanka. Furthermore, they have mentioned that the Sri Lanka-China relationship has been emphasized a lot through the Cri website. It has been mentioned in several main sectors, such as the OBOR project and inside that mainly about the Hambanthota project and Colombo port city, further about the historical relationship between the two countries, Sri Lankan scholars educated in China, the economic relationship with export and import industry, etc. Therefore, the CRI-Sinhala radio has been working as a bridge between the two countries. As per the sample mentioned, the local media is not reporting much

related to the relationship between Sri Lanka and China. So, the CRI is actively working to create a good relationship between the two countries. The majority of academics mentioned that the clear picture of the Chinese government about Sri Lanka and its development projects is highly important. Because Sri Lankans do not trust the information provided by the local media, Therefore, the information provided by the CRI-Sinhala service is highly important. Further, the interviewees mentioned that the Sri Lankans' impressions of the Chinese development project are not that positive as they don't have a clear idea or explanation from any of the local media. Furthermore, the local media is not much trusted by the local audience either. Therefore, these explanations and the information from CRI-Sri Lanka will be highly beneficial to get a positive idea about the country's relationships. Furthermore, they mentioned that several rumors are going around about the China-Sri Lanka relationship in which the information is not very accurate. Therefore, the proper information about the projects given through the CRI-Sri Lanka is very valuable. Further, the majority of the sample mentioned that the positive and the advantages of the development project are highly needed as the clear idea about the projects and the future of Sri Lanka is not understandable by the local audience. The relationship between two countries has always been positive since ancient times, as in religion and economic relationships. Furthermore, they have mentioned that the current relationship between the two countries with regard to development projects is not very clear and the CRI-Sri Lanka service is explaining it deeply. Furthermore, the disagreements between China and America are merely reported on the Facebook page, and it would be highly interesting to read and get information related to that, as the facts are critically shown by the CRI-website.

Conclusion

This Facebook page is one of the most interesting social media pages among Sri Lankans. Furthermore, the interviewees were uninterested in the international channel reporting on China because they said they don't get a proper perspective from international media in Sri Lanka except for CRI. they have mentioned the sectors they have been interested in following on CRI's Facebook page, website and radio. The sample said that they have gained good knowledge of the category of culture within the CRI-Sinhala service. They mentioned that the highest attention was taken by the culture in the CRI-Sinhala service. Culture also covered the areas of language, food culture, and aesthetics in different ways on Facebook and websites. Furthermore, the political information they have found on the CRI-Facebook page has more to do with the 100th anniversary celebrations of the CCP and it has been interesting to know more in depth. The interviewees believe that the Chinese communist party and the communist system brought China to this level of development, and they want to know more details about it. Because of its completely different political system from Sri Lanka, many academics and post-graduate students wanted to get more clarity related to the development of the Chinese communist system. The voice cuts of local people's greetings and experiences in China were also interesting to the audience. they have mentioned that they get a lot of economic

information about China, mainly about the agriculture, export industry, and import industry. Furthermore, they have mentioned that they have gained knowledge and understanding about Chinese innovations, and it has been very interesting to learn about Chinese innovations, as the website reports more about innovations.

Further, they have mentioned that the innovations will create an imaginary perception of China's future and all. Moreover, they have mentioned that the international relationships between China and Sri Lanka will be praised in the CRI-Sinhala service. Moreover, they have mentioned that the relationship with other countries and the anti-relationship with America have been identified with the details reported by the CRI-Sri Lanka. But the majority mentioned that the anti-relationship with America and the reporting of facts related to that was very confusing to them. Further, they have mentioned that they have grabbed the information by identifying different communication strategies, such as the multi-ethnic presenters. This was highly interesting and they liked to grab the information from the audience. As they liked to hear Chinese people speak in Sinhala. It also helped them become acquainted with the country. they mentioned that story telling was one of the most interesting ways of communication that they had grabbed information, as the stories were about the different states and nations. Furthermore, the infotainment, the different entertainment activities and the information giving were all very interesting. At the same time, the typography in which they used different images and types of fonts, and the catchy way of textures, was a highly interesting way to get information.

Furthermore, they have indicated that two of the main strategies understood by the sample are the catchy headlines and the very simple and neutral way of presenting the CRI-Radio and the beautiful Chinese music in it. Further, they have mentioned that the openness of reporting, conversational reporting, and persuasive language were identified as the things that they have grabbed towards the information reported by the CRI-Sri Lanka. Overall, they have mentioned that they want to know more about the experiences of the local people in China. They would like to hear a programme like that and the Chinese people's experiences in Sri Lanka. That kind of programming will lead to a stronger relationship between the two countries. Furthermore, they have mentioned that the variety of knowledge in different sectors would be of interest. Moreover, they have mentioned that small documentaries about the social lives of people would be highly interested in seeing them on Facebook.

They mentioned that the CRI-Sinhala Facebook page will be highly valued by the audience, and the Facebook page can create many other joined platforms, such as the CRI-YouTube channel and all. The perception and understanding of the CRI-Sri Lanka among the university academics and the local journalists was neutral, and the international businesspeople and the postgraduate students' perception was positive. Furthermore, the perception and understanding of China among university academics and postgraduate students is positive, local journalists are neutral, and international businesspeople are also neutral. Therefore,

overall understanding of the CRI in Sri Lanka and China can be taken as positive with the interview findings. Moreover, there are several communication strategies identified to persuade the audience towards the international media. Further, the imagination about China's future is high as a country's imagination, and it is at a moderate level among the sample chosen in the present research.

The present research has few limitations which can be expanded in future. This is a qualitative research and in future this can be expanded as quantitative research and the questionnaires can be given in order to collect the data. Further this research is only focusing the media reporting and the main themes addressing through this international media. But the future researches can be done in order to indicate the communication strategies of international media, audience perception and etc. Further the sample size can be expanded in future researches.

References

- Ayuringtyas. F and Ariestyani. K (2018) The Communication strategy of radio Buku through social media twitter to gain linter, communication department, faculty of social and political sciences, Universtitas Permbaganas Nasial Vetkran, Jakarta
- Al-Olayan,(2000) F.S. and K. Karande, A Content Analysis of Magazine Advertisements from the United States and the Arab World. Journal of Advertising
- Andrew. C (1994), Understanding Radio (Studies in Culture and communication) Published by Routledge, New Feltler Lane, London
- Argenti, P. A. (1994). Corporate communication (1st ed.). Burr Ridge, IL: Irwin. Argenti, P. A. (1998). Corporate communication (2nd ed.). Boston: Irwin/McGraw-Hill.
- Austin, E. W., & Pinkleton, B. (2001). Strategic public relations management: Planning and managing effective communication programs. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates, Inc.
- Anderson, B. (1991 [1983]). Imagined Communities. Reflections on the Origin and Spread of Nationalism. Revised Edition. London: Verso.
- Bhabha, H. (ed.) (1990). Nations and Narrations. New York: Routlege.
- Bank, K., Griggs, H., & Tynes, E. (1999). Jossey-Bass guide to strategic communications for nonprofits. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Bauer, R. A. (1964). The obstinate audience: The influence process from the point of view of social communication. American Psychologist, 19, 319–328.
- Bauer, C. and A. Scharl, (200) Quantitative Evaluation of Web Site Content and Structure. Internet Research: Electronic Networking Applications and Policy

- Berelson, B.,(1952) Content Analysis in Communication Research, New York: Free Press;
- Bryman, A. and E. Bell, (2007) Business Research Methods, New York: Oxford University Press;
- Callahan, E., (2005) Cultural Similarities and Differences in the Design of University Web Sites. Journal of Computer-Mediated Communication,
- Cotolina. M (2012), Mass Media and Globalization, Research gate publications
- China and Sri Lanka: Between a dream and Nightmare, News article, The Diplomat>2016/11
- Cull, N. (2008). The Cold War and the United States Information Agency: American propaganda and public diplomacy, 1945–1989. Cambridge: Cambridge University Press.
- Botan C.H (2017), "Strategic Communication Theory and Practice: The Co-create model" , Wiley Publications
- Ganeshan. W, Dinusha. P, Pabasara. K & Divya H (2020) Chinese Investments and the BRI in Sri Lanka
- Jonathan. C Yaris Tsfati (2013) Perception of Media and Media effects, The international encyclopedia of Media studies, Black well publishing.
- Zhang, X. (2009), 'From Propaganda to International Communication: China's promotion of Soft Power in the age of Information and Communication Technologies. In: Zhang, X. and Zheng, Y. (eds.), China's Information and Communications Technology Revolution: Social changes and state responses. Routledge, pp. 103–121.

Social Media, Community Participation and Community Perception on Parliament of Sri Lanka; With Special Reference to Social Media platforms available for Parliamentary broadcasting.

S.N.M. Sakeef*, D.M.N. Abeygunasekara*, W.J.K.V. Sathushka*, J.D.C. Jenasena*.
*Assistant Lecturer (Temporary), Department of Mass Communication, University of Kelaniya

snmsakeef@gmail.com, nisansala8912@gmail.com, dimuthujinasena@gmail.com, sjayawardana53060@gmail.com

Abstract

It is High time to examine how people respond to the parliamentary process through social media platforms nowadays, therefor this study mainly focused on social media users' perceptions of parliament and their activities on the platform. Parliament is the public representative body that has the power from the Constitution of Sri Lanka. The media, the fourth state of a country, has a tremendous influence on the current Sri Lankan political context and social media becoming most impactful due to its interactive nature. The number of voters becoming active on social media gradually increases. Social media is becoming a community platform where every citizen directly participates in the governance of the country and its political process. Moreover, social media has become the main force that shapes the perception of the community. This research studies the perception of the social media community towards the Parliament and their participation in the parliamentary process. The main objective of this research is to identify the perception of social media using community about the Parliament. The content analysis method is employed as the qualitative data collecting tool for this research. Accordingly, the contents of 09 selected parliamentary live broadcasts from January to March, which appeared on the main official Facebook page and Youtube channel of the Parliament of Sri Lanka were analyzed. As a result of this study, a positive tendency can be seen in the participation of the social media users in the Parliamentary process and as a whole, the perception of social media users about Parliament is negative and social media has become a platform for them to develop community participation in the modern political process.

Keywords: Parliament, Social Media, Community Participation, Perception.

සමාජ මාධ්‍ය, ප්‍රජා සහභාගිත්වය හා පාර්ලිමේන්තුව පිළිබඳ ප්‍රජා සංජානනය. (ෆේස්බුක් සහ යූටියුබ් සමාජ මාධ්‍යයන්ට විශේෂිතව)

මොහොමඩ් සකීෆ්*, නිසංසලා අබේගුණසේකර*, සතුෂ්ක ජයවර්ධන*, දිමුතු ජිනසේන*

*සහකාර කථිකාචාර්ය, ජනසන්නිවේදන අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

snmsakeef@gmail.com, nisansala8912@gmail.com, dimuthujinasena@gmail.com, sjayawardana53060@gmail.com

සංක්ෂිප්තය

පාර්ලිමේන්තුව යනු මෙරට ව්‍යවස්ථාදයක බලය හිමි මහජන නියෝජිතයන්ගෙන් සමන්විත ආයතනයයි. ලාංකේය දේශපාලන සන්දර්භය අනුව නූතනය වන විට රටක සිව්වැනි ආණ්ඩු බලය හිමි මාධ්‍ය මඟින් සිදු කරනු ලබන්නේ ඉමහත් බලපෑමකි. මාධ්‍යයන් අතුරින් සමාජ මාධ්‍ය ප්‍රමුඛත්වයක් ගන්නේ එය සෙසු මාධ්‍යයන්ට වඩා ඊට හිමි අන්තර්ක්‍රියාකාරිත්ව ස්වභාවය හේතුවෙනි. නූතන ඡන්ද දායකයා සක්‍රියව සමාජ මාධ්‍ය පරිශීලනය කරයි. රටෙහි පාලන ව්‍යූහයට ප්‍රජාවට ඍජුව සහභාගි විය හැකි වේදිකාවක් සමාජ මාධ්‍ය හරහා නිර්මාණය වී ඇත. එහිදී රටෙහි දේශපාලන ක්‍රියාදාමයට ඍජුව බලපෑම් කිරීමේ ප්‍රජා සහභාගිත්වයක් සමාජ මාධ්‍ය අවකාශය තුළින් නිර්මාණය වී තිබේ. නූතන දේශපාලන ක්‍රියාදාමය සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියාකාරී ප්‍රජා සහභාගිත්වයක් දැකගත හැකි වන්නේ සමාජ මාධ්‍ය තුළ ය. එහිදී ප්‍රජාවගේ සංජානනය මෙහෙයවන ප්‍රධාන වාහකය බවට පත්ව ඇත්තේ ද සමාජ මාධ්‍යයි. මෙම පර්යේෂණය තුළ අධ්‍යයනය වන්නේ පාර්ලිමේන්තුව පිළිබඳ සමාජ මාධ්‍ය පරිශීලක ප්‍රජාවගේ සහභාගිත්වය හා සංජානනය කෙබඳුද? යන්නයි. සමාජ ජාල පරිශීලක ප්‍රජාව තුළ පාර්ලිමේන්තුව පිළිබඳ ඇති සංජානනය හඳුනා ගැනීම මෙහි ප්‍රධාන අරමුණයි. මෙම පර්යේෂණය සඳහා යොදා ගන්නා පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය වන්නේ අන්තර්ගත විශ්ලේෂණ ක්‍රමවේදය වේ. ඒ අනුව මෙම පර්යේෂණය සඳහා ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුව හා සම්බන්ධ ප්‍රධාන නිල ෆේස්බුක් පිටුව හා Youtube නාලිකාව ඔස්සේ විකාශය වූ ජනවාරි මාසයේ සිට මාර්තු මාසය දක්වා තෝරාගත් පාර්ලිමේන්තු සජීව විකාශ 9ක අන්තර්ගතය විශ්ලේෂණය කරනු ලැබේ. දත්ත විශ්ලේෂණයට අනුව සමස්තයක් වශයෙන් පාර්ලිමේන්තුව පිළිබඳ සමාජ මාධ්‍ය පරිශීලක ප්‍රජාවගේ සහභාගිත්වයේ සෘධනීය ප්‍රවණතාවක් දැක ගත හැකි බවත් පාර්ලිමේන්තුව පිළිබඳ සංජානනය ඍණාත්මක ස්වභාවයක් ගන්නා බවත් නූතන දේශපාලන ක්‍රියාදාමය තුළ ප්‍රජා සහභාගිත්වය වර්ධනය කරන වේදිකාවක් බවට සමාජ මාධ්‍ය පත්ව ඇති බවත් අධ්‍යයනය මඟින් හෙළිදරව් විය.

මුඛ්‍ය පද පාර්ලිමේන්තුව, සමාජ මාධ්‍ය, ප්‍රජා සහභාගීත්වය, සංජානනය

හැඳින්වීම

සමාජ මාධ්‍ය

අන්තර්ජාලය මානව ශිෂ්ටාචාරයේ සන්නිවේදන ශක්‍යතාව විස්තීර්ණ කළ ප්‍රමුඛතම තාක්ෂණික මෙවලම බවට පත්ව තිබේ. ලෝක ප්‍රජාවෙන් අඩකට වඩා වැඩි පිරිසක් අන්තර්ජාලයට සම්බන්ධ වී මාර්ගගත ජීවන අත්දැකීම් විඳිමින් සිටිති (International Telecommunication Union 2018). 2019 වසරේ ජනවාරි මාසය වන විට ලෝක ජනගහනය බිලියන 7.676ක් වූ අතර, ගෝලීය අන්තර්ජාල පරිශීලකයන්ගේ සංඛ්‍යාව බිලියන 4.388 ක් විය. මේ අතරින් සමාජ මාධ්‍යවල ක්‍රියාකාරී පරිශීලකයින් සංඛ්‍යාව මිලියන 3.484ක් විය (Hootsuite and We Are Social, 2019). අන්තර්ජාල භාවිත කරන්නන් 170,000ක් ඇසුරින් කරන ලද සමීක්ෂණයකින් සාමාන්‍ය අන්තර්ජාල භාවිත කරන්නකු දිනකට පැ 1.72ක් සමාජ මාධ්‍ය වේදිකා සඳහා වැය කරන බව පවසයි (Manovich, 2010).

මෙම තත්ත්වය තුළ ගෝලීය වශයෙන් අන්තර්පුද්ගල සම්බන්ධතා පැවැත්වීම සඳහා පහසුකම් සලසන ප්‍රධානතම සන්නිවේදන භාවිතය බවට සමාජ මාධ්‍ය මේ වන විට පත්ව ඇති නිසා අන්තර්ජාලය පදනම් කරගෙන බිහිවූ සමාජ මාධ්‍ය අවධියක් වෙත මානව සමාජය අවතීර්ණ වී සිටියි. ලෝක ජනගහනයෙන් 60%කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් දැනටමත් මාර්ගගතව සිටින අතර නවතම ප්‍රවණතා අනුව, 2020 වසරේ මැද භාගය වන විට ලෝකයේ මුළු ජනගහනයෙන් අඩකට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක් සමාජ මාධ්‍ය භාවිතයට පෙලඹී ඇත. (Repoart, 2020). සමාජ මාධ්‍ය පුළුල් පරාසයක වෙබ් අඩවි සහ යෙදවුම් ආදියෙන් සමන්විත ය. උදාහරණ ලෙස facebook, youtube, twitter, linkedIn, pinterest, google+, Tumblr, Instagram ආදිය හඳුනා ගත හැකි ය (Hudson, 2020).

සමාජ මාධ්‍ය යනු, නිශ්චිත ප්‍රජාවක් විසින් අන්තර් ක්‍රියාකාරිත්වය, සංවාද සහ සහයෝගිතාව සඳහා අන්තර්ගතයන් බෙදාගැනීම මත පදනම් වූ සබැඳි සන්නිවේදන නාලිකාවන්හි එකතුවක් ලෙසින් විග්‍රහ කළ හැකි ය. එහිදී පරිශීලකයන්ට ඉක්මනින් අන්තර්ගතය නිර්මාණය කිරීමට සහ ඒවා මහජනයා සමඟ බෙදා ගැනීමට හැකියාව පවතී. සමාජ මාධ්‍යයන් සමඟ අන්තර්ක්‍රියාකාරිත්වයක් දක්වන ග්‍රාහකයන් අතර නිරන්තර සංවාදයක් පවතී. තථ්‍ය ප්‍රජාවන් සහ ජාලගත පුද්ගලයන් විසින් තොරතුරු සහ අදහස් නිර්මාණය කිරීම, හුවමාරු කිරීම ආදිය ද සමාජ මාධ්‍යයේ අංග වශයෙන් පෙන්වා දීමට පුළුවන (කුමාර, 2004).

සමාජ මාධ්‍යජාල හුදෙක් එක් අංශයකට පමණක් සීමා වී නොමැත. ආර්ථිකය, දේශපාලනය සහ සංස්කෘතිය වශයෙන් සමාජජාල භාවිතය ඔස්සේ පුහුණු, වර්ධනීය අවස්ථාවන් මිනිසා විසින් අත්පත් කොට ගෙන ඇත්තේ ඓතිහාසික තත්ත්වයන්ට සාපේක්ෂව විශාල පහසුවකින් සහ වේගයකිනි. අද වන විට මාර්ගගත සන්නිවේදනය සිදු කිරීමට ප්‍රබල ම වේදිකාවක් සපයනු ලබන මාධ්‍ය වී ඇත්තේ සමාජ ජාල ය (Boyd & Ellison,2008,p.198). ශ්‍රී ලංකාව තුළ 2022 ජනවාරි මාසය වන විට සමාජ මාධ්‍ය භාවිත කරන්නන්ගේ සංඛ්‍යාව මිලියන 8.20ක් පමණ වේ. Metaහි දැන්වීම්කරණ මූලාශ්‍රයවලට අනුව 2022 වර්ෂයේ මුල් භාගය වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ ෆේස්බුක් පරිශීලකයන් සංඛ්‍යාව මිලියන 7.15ක් පමණ වේ. ඒ අනුව මෙරට සමාජ මාධ්‍ය පරිශීලකයන් වැඩි දෙනෙකු භාවිත කරන සමාජ මාධ්‍ය ජාලා දෙක වන්නේ ෆේස්බුක් (Facebook) සහ යූටියුබ් (Youtube) ය (Datareportal, 2022)

Meta Platforms සමාගමේ කොටසක් වන Facebook 2004 වර්ෂයේ දී ආරම්භ කරන ලද්දේ හාවඩ් විශ්වවිද්‍යාලයේ සිසුන් පිරිසක් වන Mark Zuckerberg, Eduardo Saverin, Dustin Moskovitz සහ Chris Hughes යන අය විසිනි. Facebook වෙත ප්‍රවේශය නොමිලේ වන අතර, සමාගම එහි වැඩි මුදලක් උපයා ගන්නේ වෙබ් දැන්වීම්වලිනි. නව පරිශීලකයන්ට පැතිකඩ (Profile) නිර්මාණය කිරීමට, ඡායාරූප උඩුගත කිරීමට, පවතින සමූහයකට සම්බන්ධ වීමට සහ නව සමූහ ආරම්භ කිරීමට හැකි ය. පරිශීලකයන්ට ඔවුන්ගේ අන්තර්ගතය පළ කළ හැකි අතර සජීව වීඩියෝකරණ (Fb live) පහසුකම ද ඇත. පරිශීලකයන්ට ඔවුන්ගේ වර්තමාන තත්ත්තවය සහ මත පළ කිරීම සිදු කළ හැකි ය. එමෙන් ම ෆේස්බුක් ඔස්සේ මිතුරන්ගේ පැතිකඩ සහ යාවත්කාලීන වන සිදුවීම් පිළිබඳ පරිශීලකයන් දැනුම්වත් වීමක් සිදු වේ. (Chu, Tseng, Chen, 2022).

Youtube, ඇමරිකානු ඊ - වාණිජ සමාගමක් වන PayPalහි හිටපු සේවකයන් තිදෙනෙකු වන Steve Chen, Chad Hurley සහ Jawed Karim විසින් 2005 පෙබරවාරි මස 14 වන දින ආරම්භ කරනු ලැබ ඇත. 2005 මැයි මාසයේ සීමිත beta පදනම මත ආරම්භ කරන ලද වෙබ් අඩවියට දිනක් තුළ නරඹන්නන් 30,000ක් පමණ ආකර්ෂණය වී ඇති අතර Statista 2022 වාර්තා අනුව ලොව පුරා

බිලියන 2.6 කට අධික ජනතාවක් මසකට වරක් Youtube භාවිත කරති. Googleහි දැන්වීම්කරණ මූලාශ්‍ර මගින් දක්වෙන පරිදි 2022 වර්ෂයේ මුල්භාගය වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ යූ ටියුබ් පරිශීලකයන් සංඛ්‍යාව මිලියන 6.68ක් පමණ වේ (Statista, 2022).

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සහ පාර්ලිමේන්තුව

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, 16 වන සියවසයෙන් පසු ඉදිරිපත් වූ දේශපාලන සංකල්පයක් වුව ද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ පළමු ආදර්ශය ග්‍රීසියේ ඇතැන්ස්, ස්පාටා ආදි පෞර රාජ්‍ය ආශ්‍රිතව ක්‍රියාත්මක වී ඇත. එහි ක්‍රියාත්මක වූයේ ඍජු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයයි. එනම් සියලු නගර වැසියන් නගර පාලනයට ඍජුව සම්බන්ධ වීම ය. ඒ අරුතින් ගත් කල වර්තමාන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යන්නෙහි අදහස ප්‍රජාවගේ පාලනයයි (Rousseau, 1974).

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කලින් කල රටින් රට විවිධ වෙනස්කම්වලට භාජනය වී ඇත. ග්‍රීසියේ ක්‍රියාත්මක වූ ඍජු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තවදුරටත් ක්‍රියාත්මක කිරීම ජනගහන වර්ධනයත් සමග අසීරු වූ බැවින් නියෝජිත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට ආදේශ වී ඇත. එය වක්‍ර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ලෙස ද හඳුන්වයි. එහි දී ජනතාව සතු පරමාධිපත්‍ය බලය, නිශ්චිත කාල සීමාවක් තුළ ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා මහජන නියෝජිතයකුගෙන්/නියෝජිතයන්ගෙන් යුතු ආයතනයකට හෝ කිහිපයකට හෝ පවරනු ලැබේ. එනම් ප්‍රජාවගේ සාමූහික තීරණ මත ගොඩනගා ගනු ලබන පාලන තන්ත්‍රයක් වෙත ය. මේ සඳහා කලින් කල පවත්වනු ලබන මැතිවරණ මගින් නියෝජිතයා/නියෝජිතයෝ පත්කර ගැනෙති. පවරනු ලැබූ ජනතා පරමාධිපත්‍යය ක්‍රියාවට නගනු ලබන්නේ ඔවුන් විසිනි. (Goldsworthy, 1999)

ජනතා පරමාධිපත්‍ය තුළ නීති සම්පාදනය කිරීම, නීති ක්‍රියාත්මක කිරීම සහ නීතිය පසිඳලීමට ඇති බලය අන්තර්ගත වේ. ඒ අනුව නූතන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාමුවක් සහිත සමාජයක නීති සම්පාදනය කිරීම ව්‍යවස්ථාදායකය මගින් ද, නීති ක්‍රියාත්මක කිරීම විධායකය මගින් ද නීතිය පසිඳලීම අධිකරණය මගින් ද සිදු වේ. සංවරණ තුලන න්‍යාය අනුව ඒවා ක්‍රියාත්මක කරන ආයතන එකක් අනෙකට වගවීමට බැඳී සිටියි. අවසන් වශයෙන් ඒවා මහජනතාවට වගකීමට ද බැඳී සිටියි. ඒ විනිවිදභාවය, වගවීම ප්‍රජතන්ත්‍රවාදයේ අත්‍යවශ්‍ය සාධකයන් වන බැවිනි.

මහජනයාගේ ව්‍යවස්ථාදායක බලය ක්‍රියාවට නංවන ආයතනය එක් එක් රටවල විවිධ නම්වලින් හඳුන්වන අතර ශ්‍රී ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාදායක බලය ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන්නේ පාර්ලිමේන්තුව විසිනි. 1977 දී සම්පාදනය කරන ලද දෙවන ජනරජ ව්‍යවස්ථාව මගින් ව්‍යවස්ථාදායක බලය පාර්ලිමේන්තුවට පවරනු ලැබී ය. ඒ අනුව මෙරට නීතී සම්පාදනය කිරීමේ බලය හිමි වන්නේ පාර්ලිමේන්තුවට ය. මෙරට උත්තරීතර ආයතනය වන්නේ පාර්ලිමේන්තුවයි. පාර්ලිමේන්තුව ගොඩනැගී ඇත්තේ නියෝජිත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මූලධර්ම මත ය. මහජන නියෝජිතයන් 225 දෙනෙකුගෙන් හෙබි මෙරට පාර්ලිමේන්තුව බ්‍රිතාන්‍ය වෙස්මිනිස්ටර් සම්ප්‍රදාය අනුගමනය කරමින් පිහිටුවා ඇත. ප්‍රථමවරට මෙරටට පාර්ලිමේන්තුවක ආකෘතියක් හඳුන්වා දෙනු ලැබුවේ 1833 වර්ෂයේ ය. ව්‍යවස්ථාදායක සභාව නෛතිකව පාර්ලිමේන්තුව නමින් හැඳින්වීම ආරම්භ වූයේ 1947 සිට ය. (Jupp, 1977)

ඒක මණ්ඩල ව්‍යවස්ථාදායකයක් වන මෙරට පාර්ලිමේන්තුවට වසර 05ක කාල සීමාවක් සඳහා මහජන නියෝජිතයන් තෝරා පත් කරගනු ලබන්නේ සමානුපාතික නියෝජන මැතිවරණ ක්‍රමය යටතේ සර්වජන ඡන්දයකිනි. (Krishnamohan, 2021). නියෝජිතයන් 225 අතුරින් 196 දෙනෙක්, බහු මන්ත්‍රී මැතිවරණ දිස්ත්‍රික්ක 22න් තෝරා පත් කරගනු ලැබෙති. මහමැතිවරණයක දී මුළු ජාතික ඡන්ද

ප්‍රමාණයෙන් පක්ෂ සහ ස්වාධීන කණ්ඩායම් ලබාගත් සමස්ත වලංගු ඡන්ද ප්‍රමාණයට අනුපාතිකව නියෝජිතයෝ 29 දෙනෙක් ජාතික ලැයිස්තුවෙන් පත් කරගනු ලැබෙති. ඒ අනුව මහමැතිවරණයේ පාර්ලිමේන්තුවේ බහුතර බලය හිමිකරගන්නා පක්ෂයට හෝ කණ්ඩායමට හෝ පාලන පක්ෂයේ කටයුතු ද සෙසු පිරිසට විපක්ෂයේ කටයුතු ද පැවරේ (Jupp, 1977).

ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුවේ කටයුතු කරගෙන යාම සඳහා කාරක සභා පිහිටුවා ඇති අතර ඒවා පුළුල් කාණ්ඩ දෙකකට වර්ගීකරණය කළ හැකි ය. එනම්, ස්ථාවර කාරක සභා හා තත් කාර්ය කාරක සභා වශයෙනි. ස්ථාවර කාරක සභා පත් කිරීම ස්ථාවර නියෝග අනුව කථානායකවරයා විසින් සිදු කරනු ලැබේ. මෙම කාරක සභා, සභාවේ විශේෂිත කටයුතු සම්බන්ධව ක්‍රියා කරයි. තත් කාර්ය කාරක සභා බොහෝ විට තාවකාලික වේ. මෙම කාරක සභා වරින් වර ඒවාට පවරනු ලබන විශේෂිත කාර්යයන් ක්‍රියාත්මක කරයි. මේවා විශේෂ කාරක සභා යනුවෙන් ද හැඳින්විය හැකි ය. පාර්ලිමේන්තු කටයුතු සම්බන්ධයෙන්, ව්‍යවස්ථාදායක කාරක සභාව, තේරීම් කාරක සභාව, මහජන පෙත්සම් පිළිබඳ කාරක සභාව සහ ස්ථාවර නියෝග පිළිබඳ කාරක සභාව වැදගත් කාරක සභා කිහිපයකි. (Kearney, 1986)

ඒ අනුව මෙරට පාර්ලිමේන්තු ව්‍යූහය හා සංයුතිය සම්බන්ධයෙන් වැදගත් මූලිකාංග කිහිපයක් ලෙස හඳුනාගත හැකි ක්ෂේත්‍ර වන්නේ,

- ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය (පාර්ලිමේන්තුව ගොඩනැගී ඇත්තේ මෙය පදනම්කරගනිමිනි)
- දේශපාලන පක්ෂ
- මහජන නියෝජිතයෝ
- කාරක සභා
- විධායකය සහ අධිකරණය

මෙරට පාර්ලිමේන්තු කටයුතුවල විනිවිදභාවය පවත්වාගැනීමට සහ වගවීම තහවුරු කිරීමට ප්‍රජා සහභාගිත්වය අනිවාර්ය බැවින් මහජන පෙත්සම් ඉදිරිපත් කිරීම, පාර්ලිමේන්තු ගැලරිය මහජනයාට විවෘතව තැබීම, පාර්ලිමේන්තු සැසි ආවරණය සඳහා මාධ්‍ය වෙත අවස්ථාව දීම ආරම්භයේ පටන් සිදුකර තිබේ. ඒ අනුව පාර්ලිමේන්තු කටයුතු විනිවිදභාවයකින් පවත්වාගෙන යාම අපේක්ෂා කරයි. එමඟින් පාර්ලිමේන්තුව අභිමතානුසාරීව බලය ක්‍රියාත්මක කරන ආයතනයක් නොව මහජන ඉල්ලීම්, අවශ්‍යතා, පෙත්සම් ආදිය සැලකිල්ලට ගෙන කටයුතු කරන ආයතනයක් වනු ඇතැයි අපේක්ෂිත ය.

ඩිජිටල් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය

මාධ්‍ය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක සිව්වැනි ආණ්ඩුව යැයි ද, එසේ නැතිනම් විකල්ප ආණ්ඩුව යැයි ද හැඳින්වෙයි. මාධ්‍යවලින් ජනතාවට තොරතුරු ලබාදීමත් ජනතාවගේ අදහස් උදහස් මාධ්‍ය හරහා නිරූපණය වීමත් සිදුකෙරෙන්නේ යැයි ද මතයක් තිබේ. එහිදී සමාජ ජාලාවන්ට හිමි වන්නේ ප්‍රමුඛ ස්ථානයකි. සමාජ ජාල මාධ්‍යය සතු අන්තර්ක්‍රියාකාරීත්ව පහසුකම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සම්බන්ධයෙන් වැදගත් පහසුකමකි. ඒ අනුව නූතනයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සහ රාජ්‍ය පාලනය යම් පමණකට ඩිජිටල්කරණය වී තිබේ. ඩිජිටල් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යනු දේශපාලන හා පාලන ක්‍රියාවලීන් සඳහා තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණය එකතු වීම යි. ඩිජිටල් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ලෙස හැඳින්විය හැකි ය. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහා තාක්ෂණය යොදා ගැනේ. ඒ අනුව නීති සම්පාදන කටයුතු

සඳහා මැතිවරණය මගින් පත්කරනු ලබන නියෝජිතයන්ගේ කටයුතු, පරමාධිපත්‍ය බලය ක්‍රියාත්මක කරන ආයතන ආදිය ප්‍රජාව විසින් නිරීක්ෂණය කිරීමටත් පාර්ලිමේන්තු කටයුතු විනිවිදභාවයකින් පවත්වාගෙන යාමටත් වගකීම් පිළිබඳව වගවීමටත් මෙම ඩිජිටල් මාධ්‍ය වේදිකාව භාවිත කළ හැකි ය. (Mbure, 2013) එනිසා ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුව සමාජ මාධ්‍ය භාවිතයට අවතීර්ණ වී ඇත.

ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තු නිල ෆේස්බුක් ගිණුම "Parliament of Sri Lanka" යන නාමයෙන් පවත්වාගෙන යන අතර එම ගිණුමට 81,000ක පමණ පිරිසක් සම්බන්ධ වී ඇත. පාර්ලිමේන්තුවේ ලිපිනය, දුරකථන අංකය සහ වෙබ් ලිපිනය එහි ඇතුළත් කර ඇති අතර පාර්ලිමේන්තු නිල ට්විටර් හා ඉන්ස්ටග්‍රෑම් ගිණුම් ද ප්‍රදර්ශනය කර ඇත. පාර්ලිමේන්තුව රැස්වීම් සම්බන්ධ නිවේදන, පාර්ලිමේන්තුව සම්බන්ධ විශේෂ කරුණු මෙන් ම පාර්ලිමේන්තු සජීව විකාශය ද, මෙම ෆේස්බුක් ගිණුමේ මූලික අන්තර්ගතයන් ලෙස නිරීක්ෂණය කළ හැකි ය.

ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තු නිල යූ ටියුබ් ගිණුම "Parliament of Sri Lanka" යන නාමයෙන් පවත්වාගෙන යන අතර එම ගිණුම 17,100 පමණ පිරිසක් Subscribe කර ඇත. පාර්ලිමේන්තු සජීව විකාශ සහ පාර්ලිමේන්තුව මූලික කරගනිමින් සකස් කරන ලද වැඩසටහන්වලින් මෙහි අන්තර්ගතය පෝෂණය වී ඇත. පාර්ලිමේන්තු නිල යූ ටියුබ් ගිණුමෙහි Playlist එකක් නිර්මාණය කර ඇති අතර එය Budget 2022, The Table Office | Beyond Chambe, News Stories, kedapatha, පාර්ලිමේන්තුවේ දෙපාර්තමේන්තු නියමුවෝ, Interviews & Discussions, பாராளுமன்ற திரட்ட, පාර්ලිමේන්තු සංහිතා, Q&A, Parliament In & Out ලෙස කාණ්ඩගත කර ඇත.

සංජානනය සහ ප්‍රජා සහභාගිත්වය

මනෝවිද්‍යාවට අනුකූලව සංජානනය යනු තේරුම් ගැනීමේ ක්‍රියාදාමය නැතහොත් බාහිර උත්තේජන මගින් ලබාදෙන තොරතුරු හඳුනා ගැනීම ය. සංජානනය යන්න ලතින් ඇමෙරිකානු වදනක් වන පර්සෙපියෝ (Percepio) යන්නෙන් සැදුණු යෙදුමකි. ඊට අනුව සංජානනය යනු උත්තේජන ලබාගැනීම, එකතු කිරීම, මනස ආධාරයෙන් තේරුම් ගැනීම ලෙස ද හැඳින්විය හැකි ය (Groen, 2009).

සංජානනය නොහොත් අවබෝධතාව මූලික සිද්ධාන්ත දෙකක් මගින් පැහැදිලි කළ හැකි ය. එනම් අක්‍රිය සංජානනය සහ සක්‍රිය සංජානනයයි. මනසේ කිසිවක් නොමැති අවබෝධනය සහ ඇති අවබෝධනය ලෙස එය දැක්විය හැකි ය. කණ්ඩායම් ලෙස සමාජීයව සිදුවන සංජානනය ප්‍රජා සංජානනය ලෙස අර්ථ දැක්විය හැකි ය. ජනතාව තුළ ඇති අවබෝධය මින් අදහස් කෙරේ. මෙහි දී ප්‍රජාව තුළ සමාජ, ආර්ථික, දේශපාලනික හා සංස්කෘතික වශයෙන් සංජානනය ගොඩනැගේ. (Feldman, & Conover, 1983)

පුද්ගලයන් දේශපාලන සංසිද්ධීන් අවබෝධ කර ගන්නා ආකාරය සහ එම අවබෝධය පදනම් කරගනිමින් මතුවන දේශපාලන හැසිරීම්, චර්යා, සහභාගිත්වය දේශපාලන සංජානනය යනුවෙන් හැඳින්විය හැකිය. නූතනය වන විට සංජානනය මෙහෙයවන ප්‍රධාන වාහකයක් බවට පත්ව ඇත්තේ සමාජ මාධ්‍යයි. එමෙන් ම දේශපාලන ක්‍රියාදාමය තුළ ක්‍රියාකාරී ප්‍රජා සහභාගිත්වයක් දැකගත හැකි වන්නේ ද සමාජ මාධ්‍ය තුළ ය. ප්‍රජා සංජානනය සහ සමාජ මාධ්‍ය අතර ඇත්තේ අවියෝජනීය සම්බන්ධතාවයකි. ඒ තුළ දේශපාලනික සංජානනය විවිධ මත, අදහස්, ව්‍යාපෘති මුල් කරගනිමින් ක්‍රියාත්මක වන බව සමාජ මාධ්‍ය විශ්ලේෂණය කිරීමේ දී අවධාරණය වේ. නූතනය වන විට ප්‍රජා සංජානනයේ ප්‍රධාන නිර්ණායකය බවට පත්ව ඇත්තේ ද සමාජ මාධ්‍යයි.

පර්යේෂණ ගැටලුව හා අරමුණ

ඒ අනුව මෙම පර්යේෂණය තුළ අධ්‍යයනය වන ප්‍රධාන ගැටලුව වන්නේ පාර්ලිමේන්තුව පිළිබඳව සමාජ මාධ්‍ය පරිශීලක ප්‍රජා සහභාගිත්වය සහ සංජානනය කෙබඳු ද යන්නයි. මෙම අධ්‍යයනයේ ප්‍රධාන අරමුණ පාර්ලිමේන්තුව පිළිබඳව සමාජ මාධ්‍ය පරිශීලක ප්‍රජා සහභාගිත්වය සහ සංජානනය හඳුනා ගැනීමයි.

න්‍යායාත්මක පසුබිම

සයිප්‍රස්හි නිකෝසියා විශ්වවිද්‍යාලයේ Marcos Komodromos විසින් 2015 දී සිදු කරන ලද 'සමාජ මාධ්‍ය' භූමිකාව හා පාර්ලිමේන්තුව, යන පර්යේෂණ අධ්‍යයනයට අනුව රටක පාර්ලිමේන්තු සන්දර්භයෙහි ප්‍රධාන නිර්ණායක 5ක් ඔස්සේ සමාජ මාධ්‍ය ක්‍රියාකාරිත්වය අධ්‍යයනය කළ හැකි ය. ඒ තුළ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, මහජන නියෝජිතයන්, පක්ෂ, පාර්ලිමේන්තුවේ කටයුතු (කාරක සභා), විධායකය හා අධිකරණය යන නිර්ණායක ප්‍රධාන වේ. සමාජ මාධ්‍ය මඟින් ජනමතය ප්‍රකාශනය වන්නේ මේ නිර්ණායක මුල් කර ගනිමිනි.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙම පර්යේෂණය සඳහා අන්තර්ගත විශ්ලේෂණ ක්‍රමවේදය යොදා ගැනේ. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ මාධ්‍ය පරිශීලකයන් අතරින් වැඩි ප්‍රමාණයක් පරිශීලනය කරන මාධ්‍යයන් වන ෆේස්බුක් සහ යූටියුබ් මාධ්‍යයන් කෙරෙහි විශේෂ අවධානය සහිතව මෙම අධ්‍යයනය සිදු කෙරේ. එහිදී 2022 ජනවාරි 01 සිට මාර්තු 31 දක්වා පාර්ලිමේන්තු නිල ෆේස්බුක් පිටුව (Parliamet of Sri Lanka) සහ යූටියුබ් ගිණුම් (Parliament of SriLanka Official) ඔස්සේ සජීවව විකාශනය වූ පාර්ලිමේන්තු සැසි අන්තර්ගතය පිළිබඳ සමාජ මාධ්‍ය ක්‍රියාකාරිත්වය මෙහිදි විශ්ලේෂණය වේ. එක් මසකට අදාළව වැඩිම අදහස් (Comments) ඉදිරිපත් වී ඇති ෆේස්බුක් සජීව විකාශ 02 බැගින් සජීව විකාශ 06ක් ද වැඩි ම අදහස් (Comments) ඉදිරිපත් වී ඇති නිල යූටියුබ් ගිණුමෙහි පාර්ලිමේන්තු සජීව විකාශ මසකට අදාළව 1 බැගින් සජීව විකාශ 3ක් ද දත්ත රැස්කිරීම සඳහා යොදා ගැනේ. දත්ත විශ්ලේෂණය කිරීම සඳහා ස්වයං විශ්ලේෂණ ක්‍රමය යොදා ගැනේ.

සාකච්ඡාව

මෙම අධ්‍යයනය සඳහා අදහස් විශ්ලේෂණය කිරීමේ දී පහත දැක්වෙන අනු-අංක නියෝජනය කරන ප්‍රධාන නිර්ණායක මෙසේ ය.

1 - පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ අදහස් - (ධණාත්මක/ඍණාත්මක)

2 - පාර්ලිමේන්තු මහජන නියෝජිතයන් පිළිබඳ අදහස් - (ධණාත්මක/ඍණාත්මක)

3 - පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන පක්ෂ පිළිබඳ අදහස් - (ධණාත්මක/ඍණාත්මක)

4 - පාර්ලිමේන්තු කාරක සභා පිළිබඳ අදහස් - (ධණාත්මක/ඍණාත්මක)

5 - විධායකය හා අධිකරණය පිළිබඳ අදහස් - (ධණාත්මක/ඍණාත්මක)

6 - වෙනත්

ෆේස්බුක් සජීව විකාශන විශ්ලේෂණ අංක 1

දිනය	ප්‍රජා සහභාගිත්වය ධනාත්මක			නිර්ණායකය ඍණාත්මක	අදහස් ප්‍රමාණය	
2022.1.20	Like	78	Comments	1		
	Love	18	47	2	5	30
විකාශන කාලය	Care	2	Shares	3	3	2
	Haha	13	29	4		
	Wow	4	Views	5		
පැ.04.20	Sad	2	5.8K	6	9	
	Angry	2				
	Total	119				

මෙදින සජීව විකාශය පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීමේ දී පුනර්ජනනීය බලශක්තිය, උද්ධමනය ශීඝ්‍ර වීම, ළඟම පාසල හොඳම පාසල සංකල්පය, රටට ආයෝජන ගෙන ඒම, ඩොලර් අර්බුදයට විසඳුම් සාකච්ඡා කිරීම, ජනාධිපති ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශයේ අන්තර්ගතයන් පිළිබඳව විවිධ සාකච්ඡා සහ විවාද ඉදිරිපත් වී ඇති අතර මේ සජීව විකාශනය සඳහා ඉදිරිපත් වී ඇති සමස්ත ප්‍රතිචාර ප්‍රමාණය 119කි. සමස්ත අදහස් ප්‍රමාණය 47ක් වන අතර ඒ අතරින් බහුතරයක් පාර්ලිමේන්තුවේ මහජන නියෝජිතයන් පිළිබඳ ඍණාත්මක අදහස් වේ. එහි ප්‍රමාණය 30කි. සමස්තයක් වශයෙන් පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, පාර්ලිමේන්තු කාරක සභා, විධායකය හා අධිකරණය පිළිබඳව කිසිදු අදහසක් ඉදිරිපත් වී නොතිබීම විශේෂත්වයකි. 29 දෙනෙකු විසින් මෙම සජීව විකාශය හුවමාරු (Share) කොට ඇති අතර නැරඹීම් ප්‍රමාණය (views) 5800කි.

ෆේස්බුක් සජීව විකාශන විශ්ලේෂණ අංක 2

දිනය	ප්‍රජා සහභාගිත්වය ධනාත්මක			නිර්ණායකය ඍණාත්මක	අදහස් ප්‍රමාණය	
2022.1.21	Like	75	Comments	1		1
	Love	14	29	2		20
විකාශන කාලය	Care	1	Shares	3	1	
	Haha	13	30	4		0
	Wow	2	Views	5		0
පැ.02.29	Sad		4.1K	6	7	
	Angry	5				
	Total	110				

මෙදින සජීව විකාශනය පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීමේ දී කථානායකවරයා විසින් ලිපි ලේඛන පිළිගැන්වීම, කාබනික පොහොර භාවිතය පිළිබඳ විවාදාත්මක කරුණු, රටට ගැළපෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ගෙන ඒම, රටේ ආර්ථික අර්බුදය, ජාතික නිෂ්පාදන බිඳ වැටීම් යනාදිය පිළිබඳව විවිධ මැති-ඇමතිවරුන් විසින් සාකච්ඡා කරනු ලබන අයුරු දැකිය හැකිය. මෙම සජීව විකාශය සඳහා 110ක් ප්‍රතිචාර එක්කොට ඇති අතර සමස්ත අදහස් ප්‍රමාණය 29කි. එම අදහස් අතරින් වැඩි ප්‍රමාණයක් වන්නේ පාර්ලිමේන්තු මහජන නියෝජිතයන් පිළිබඳ ඍණාත්මක අදහස් ය. පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ අදහස් ඉදිරිපත් වී ඇත්තේ එකක් පමණි. ප්‍රතිශතයක් ලෙස එය සමස්ත අදහස්

ප්‍රමාණයෙන් 3%ක අගයක් ගනී. නැරඹීම් ප්‍රමාණය (views) හුවමාරු (share) ප්‍රමාණයට වඩා වැඩි වන අතර එහි ප්‍රමාණය 4100කි.

ෆේස්බුක් සජීව විකාශන විශ්ලේෂණ අංක 3

දිනය	ප්‍රජා සහභාගීත්වය ධනාත්මක			නිර්ණායකය සෘණාත්මක	අදහස් ප්‍රමාණය	
2022.2.10	Like	83	Comments	1		
	Love	11	32	2	8	15
විකාශන කාලය	Care		Shares	3	2	
පැ.02.28	Haha	12	29	4		
	Wow		Views	5		
	Sad	2	4.6K	6	7	
	Angry	1	4.6K	6	7	
	Total	109		6	7	

මෙදින පැවැත්වූ ෆේස්බුක් සජීව විකාශය සම්බන්ධයෙන් විශ්ලේෂණය කිරීමේ දී මහජන පෙත්සම් ඉදිරිපත් කිරීම, උසස් පෙළ සමතුන්ගේ රැකියා විරහිතභාවය, සෞඛ්‍ය වෘත්තීය වැඩවර්ජන හා බහුකාර්ය සංවර්ධන කාර්ය සාධක බලකාය පිළිබඳ විවිධ මැති-ඇමතිවරුන් විසින් ප්‍රශ්න කිරීම් සහ පිළිතුරු දීම් සිදු කෙරුණු අතර මෙම සජීව විකාශය සඳහා ඉදිරිපත් වූ අදහස් විශ්ලේෂණය කිරීමේ දී පාර්ලිමේන්තු මහජන නියෝජිතයන් පිළිබඳ සෘණාත්මක අදහස් බහුතරයක් ඉදිරිපත් වීම ද සමස්තයක් වශයෙන් පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, පාර්ලිමේන්තු කාරක සභා, විධායකය හා අධිකරණය පිළිබඳව කිසිදු අදහසක් ඉදිරිපත් වී නොතිබීම ද විශේෂත්වයකි. 29 දෙනෙකු මෙය හුවමාරු (share) කොට ඇති අතර 4600ක් දෙනා නරඹා (views) ඇත.

ෆේස්බුක් සජීව විකාශන විශ්ලේෂණ අංක 4

දිනය	ප්‍රජා සහභාගීත්වය ධනාත්මක			නිර්ණායකය සෘණාත්මක	අදහස් ප්‍රමාණය	
2022.2.23	Like	68	Comments	1		
	Love	11	39	2		30
විකාශන කාලය	Care		Shares	3	3	
පැ.02.29	Haha	8	37	4		
	Wow	2	Views	5		
	Sad		3.K	6	6	
	Angry	1	3.K	6	6	
	Total	90		6	6	

මෙදින පැවැත්වූ සජීව විකාශයේ දී රාජ්‍ය කටයුතු, රාජ්‍ය බැංකු සේවක පුරප්පාඩු, ඉන්ධන හිඟය හා තෙල් මිල වැඩිවීම්, විදුලිබල කප්පාදුව හා උසස් පෙළ විභාගය, රටේ ආර්ථික අර්බුදය පිළිබඳ විවිධ මැති-ඇමතිවරුන් විසින් විවාදයට ලක් කරන ලද අතර සජීව විකාශය සඳහා ඉදිරිපත් වී ඇති සමස්ත ප්‍රතිචාර ප්‍රමාණය 90කි. ඉදිරිපත් වී ඇති අදහස් ප්‍රමාණය 39ක් වන අතර ඒ අතරින් බහුතරයක් වන්නේ පාර්ලිමේන්තු මහජන නියෝජිතයන් පිළිබඳ සෘණාත්මක අදහස් ය. එම ගණන

30කි. සමස්තයක් වශයෙන් පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, පාර්ලිමේන්තු කාරක සභා, විධායකය හා අධිකරණය පිළිබඳව කිසිදු අදහසක් ඉදිරිපත් වී නොතිබීම විශේෂත්වයකි. 37ක් මෙම සජීව විකාශය හුවමාරු (share) කොට ඇති අතර 3400ක් නරඹා (views) ඇත.

ෆේස්බුක් සජීව විකාශන විශ්ලේෂණ අංක 5

දිනය	ප්‍රජා සහභාගීත්වය ධනාත්මක			නිර්ණායකය සෘණාත්මක	අදහස් ප්‍රමාණය	
2022.03.08	Like	210	Comments	1		
	Love	28	113	2	1	68
විකාශන කාලය	Care	2	Shares	3		
පැ.02.28	Haha	39	66	4		
	Wow	1	Views	5		
	Sad	10	12K	6	31	
	Angry	10				
	Total	300				

මෙදින පැවැත්වූ සජීව විකාශය පිළිබඳ ව අධ්‍යයනය කිරීමේ දී සමස්තයක් වශයෙන් බුද්ධිමය දේපළ සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත, රාජ්‍ය සේවයේ පවත්නා ගැටලු, සුරකිමු ගංගා වැඩසටහන, රටේ ආර්ථික අර්බුද පිළිබඳ විවාද හා සාකච්ඡා පැවැත්වුණු බව දැකිය හැකි අතර සජීව විකාශය සඳහා ඉදිරිපත් වී ඇති අදහස් විශ්ලේෂණය කිරීමේ දී සමස්තයක් වශයෙන් පාර්ලිමේන්තුවේ මහජන නියෝජිතයන් පිළිබඳ සෘණාත්මක අදහස් වැඩි ප්‍රමාණයක් ඉදිරිපත් වී ඇති බව දක්නට ලැබේ. එමෙන් ම අදාළ නොවන අදහස් 21ක් ඉදිරිපත් වී ඇත. සමස්තයක් වශයෙන් පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, පාර්ලිමේන්තු කාරක සභා, විධායකය හා අධිකරණය පිළිබඳව කිසිදු අදහසක් ඉදිරිපත් වී නොතිබීම විශේෂත්වයකි. මෙම සජීව විකාශය 66 දෙනෙකු හුවමාරු (share) කොට ඇති අතර 12000ක් දෙන නරඹා (views) ඇත.

ෆේස්බුක් සජීව විකාශන විශ්ලේෂණ අංක 6

දිනය	ප්‍රජා සහභාගිත්වය ධනාත්මක			නිර්ණායකය සෘණාත්මක	අදහස් ප්‍රමාණය	
2022.03.11	Like	191	Comments	1		2
	Love	24	98	2		73
විකාශන කාලය	Care		Shares	3		21
පැ.02.29	Haha	30	37	4		
	Wow	1	Views	5		
	Sad	5	9.7K	6	4	
	Angry	3				
	Total	254				

මෙදින පැවැත්වූ සජීව විකාශය මඟින් බතික් කර්මාන්තය, භාණ්ඩ මිල ඉහළ යෑම, ඉන්ධන හිඟය, විදුලි කප්පාදු කිරීම, ස්වයං රැකියා ආධාර ලබා දීම වැනි කරුණු පිළිබඳ ව සාකච්ඡා පැවැත් වූ

අතර අදහස් පිළිබඳ විශ්ලේෂණය කිරීමේ දී සමස්තයක් වශයෙන් පාර්ලිමේන්තු මහජන නියෝජිතයන් පිළිබඳ ඍණාත්මක අදහස් බහුතරයක් ඉදිරිපත් වී ඇත. එම ගණන 73කි. පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳව ඍණාත්මක අදහස් 02ක් එකතු වී තිබීම විශේෂත්වයකි. සමස්තයක් වශයෙන් පාර්ලිමේන්තු කාරක සභා, විධායකය හා අධිකරණය පිළිබඳව කිසිදු අදහසක් ඉදිරිපත් වී නොතිබීම විශේෂත්වයකි. මෙය 37 දෙනෙකු හුවමාරු (share) කොට ඇති අතර 9700ක් දෙන නරඹා (views) ඇත.

යූ ටියුබ් සජීව විකාශන විශ්ලේෂණ අංක 1

දිනය	ප්‍රජා සහභාගිත්වය		නිර්ණායකය ධ	Chat අදහස් ප්‍රමාණය		නිර්ණා යකය ධ	Comment අදහස් ප්‍රමාණය	
				සෘ			සෘ	
2022.01.19	Like	28	1			1		
	Dislike	00	2		43	2		
වි. කාලය	Views	5145	3	12		3		
පැ.05.02	Comments	03	4			4		
	Live Chat	103	5		1	5		
			6	38		6	3	

මෙදින පාර්ලිමේන්තු වාරය ආරම්භ කරමින් කථානායකවරයා විසින් දැනුම් දීම් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් අනතුරුව නව වර්ෂය සඳහා ජනාධිපතිවරයා ඉදිරිපත් කළ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය පිළිබඳව සාකච්ඡාවට ගනු ලැබී ය. මෙදින පාර්ලිමේන්තු සජීව විකාශනය 5145 දෙනෙකු නරඹා ඇති අතර 103 දෙනෙකු ලයිව් චැට් (Live Chat) අවකාශයේ සහ 03 කොමෙන්ට් අවකාශයේ ප්‍රතිචාර දක්වා ඇත. එම ප්‍රතිචාර බහුතරය මහජන නියෝජිතයන් පිළිබඳ ඍණාත්මක අදහස් ය. එම ගණන 43 කි. එමෙන්ම ප්‍රතිචාර 12ක් කිසියම් හෝ දේශපාලන පක්ෂයක් පිළිබඳ ධනාත්මක අදහසක් වශයෙන් දක්වා තිබිණි. විධායකය හෝ අධිකරණය හෝ පිළිබඳව එක් අදහසක් ඉදිරිපත් වී තිබූ අතර එය ඍණාත්මක ය. ලයිව් චැට් අවකාශයේ (Live Chat) වෙනත් අදහස් 38ක් තිබූ අතර කොමෙන්ට් අවකාශයේ (Comments) තිබූ ප්‍රතිචාර තුනම වෙනත් අදහස් ය. මෙම සජීව විකාශයට දක්වන ලද ප්‍රතිචාර අතර කිසිවක් පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳව හෝ පාර්ලිමේන්තු කාරක සභා පිළිබඳව හෝ අදහසක් නොවේ.

යූ ටියුබ් සජීව විකාශන විශ්ලේෂණ අංක 2

දිනය	ප්‍රජා සහභාගිත්වය		නිර්ණා යකය ධ	Chat අදහස් ප්‍රමාණය		නිර්ණායකය ධ	Comment අදහස් ප්‍රමාණය	
				සෘ			සෘ	
2022.02.22	Like	32	1			1		
	Dislike	00	2	1	29	2		
වි කාලය	Views	6515	3	3		3		
පැ.07.19	Comments	00	4			4		
	Live Chat	66	5		3	5		
			6	30		6		

මෙදින පාර්ලිමේන්තු වාරය ආරම්භ කරමින් කථානායකවරයා විසින් දැනුම් දීම් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් අනතුරුව කාරක සභා ක්‍රියාකාරීත්වය පිළිබඳව සාකච්ඡා විය. අනතුරුව අධිවේග මාර්ග ඉදිකිරීම, විදුලිය උත්පාදනය, මාධ්‍යවේදියෙකුගේ නිවසට එල්ල කරන ලද පහර දීම, වතු කම්කරු වැටුප් ගැටලුව ඇතුළුව කරුණු කිහිපයක් පිළිබඳව ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ ප්‍රශ්න සඳහා පිළිතුරු දීම සිදුවිය. මෙදින පාර්ලිමේන්තු සජීව විකාශනය 6515 දෙනෙකු නරඹා ඇති අතර ලයිව් චැට් (Live Chat) අවකාශයේ 66 දෙනෙකු ප්‍රතිචාර දක්වා ඇත. කොමෙන්ට් (Comments) අවකාශයේ කිසිදු ප්‍රතිචාරයක් සටහන් වී නැත. ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ ප්‍රතිචාර අතුරින් 29 දෙනෙකු දේශපාලන නියෝජිතයන් පිළිබඳ සෘණාත්මක අදහස් ද තවත් 30 දෙනෙකු වෙනත් අදහස් ද දක්වා ඇත. විධායකය හෝ අධිකරණය හෝ පිළිබඳව ද අදහස් 03ක් ඉදිරිපත්ව තිබූ අතර එම අදහස් තුනම සෘණාත්මක ය. දේශපාලන නියෝජිතයන් පිළිබඳ ධනාත්මක අදහසක් ද පළ වී තිබිණි. පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා කාරක සභා පිළිබඳව කිසිදු අදහසක් මෙදින විකාශනයට ප්‍රතිචාර ලෙස ඉදිරිපත් වී නොතිබිණි.

යූ ටියුබ් සජීව විකාශන විශ්ලේෂණ අංක 3

දිනය	ප්‍රජා සහභාගිත්වය		නිර්ණායකය	Chat අදහස් ප්‍රමාණය		නිර්ණායකය	Comment අදහස් ප්‍රමාණය	
			ධ	සෘ		ධ	සෘ	
2022.03.24	Like	51	1			1	1	
	Dislike	00	2	3	38	2		
වි කාලය	Views	10125	3		1	3		
පැ.07.33	Comments	03	4			4		
	Live Chat	117	5		1	5		
			6	58		6	2	

මෙදින පාර්ලිමේන්තු වාරය ආරම්භ කරමින් කථානායකවරයා විසින් දැනුම් දීම් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් අනතුරුව මහජන නියෝජිතයන් යොමු කළ ප්‍රශ්න සහ පිළිතුරු දීම් සිදුවිය. මීට අමතරව රටේ ආර්ථිකය, මූල්‍ය සහ බදු ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳව මෙදින දීර්ඝව විවාදයට ලක්විය. මෙදින පාර්ලිමේන්තු සජීව විකාශය 10125 දෙනෙකු නරඹා ඇති අතර 117 දෙනෙකු ලයිව් චැට් (Live Chat) අවකාශයෙන් සහ 03 දෙනෙකු චැට් අවකාශයෙන් ප්‍රතිචාර දක්වා ඇත. ලයිව් චැට් (Live Chat) අවකාශයේ ප්‍රතිචාර අතරින් 58ක් ම වෙනත් කාරණ පිළිබඳ අදහස් වේ. තවත් ප්‍රතිචාර 38ක් මහජන නියෝජිතයන් පිළිබඳ සෘණාත්මක අදහස් දැක්වීමට හා ප්‍රතිචාර 03ක් ධනාත්මක අදහස් දැක්වීමට පළ කර තිබිණි. විධායකය පිළිබඳව සහ දේශපාලන පක්ෂ පිළිබඳව ද සෘණාත්මක අදහස් එක බැගින් දක්වා තිබිණි. කොමෙන්ට් (Comments) අවකාශයේ වූ ප්‍රතිචාර දෙකක් වෙනත් අදහස් වන අතර පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ එක් ධනාත්මක අදහසක් එහි පළ වී තිබිණි. මෙදින විකාශයට අදාළ ප්‍රතිචාර අතුරින් කිසිවක් පාර්ලිමේන්තු කාරක සභා පිළිබඳ අදහස් නොවී ය.

සමාලෝචනය

පාර්ලිමේන්තුව පිළිබඳ සමාජ මාධ්‍ය පරිශීලක ප්‍රජා සහභාගිත්වය සහ සංජානනය කෙබඳුද යන ගැටලුවට විශේෂිතව සිදු කරනු ලැබූ මෙම අධ්‍යයනයේදී ජනවාරි මාසයේ සිට මාර්තු මාසය දක්වා යූ ටියුබ් සහ ෆේස්බුක් යන පාර්ලිමේන්තුවේ නිල පිටුවලට අදාළව තෝරාගත් සජීව විකාශයන් පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීමේ දී පහත සඳහන් කරුණු පැහැදිලි ව දක්නා ලැබේ.

- ➢ පාර්ලිමේන්තුව පිළිබඳ ප්‍රජා සංජානනයේදී සමාජ මාධ්‍ය පරිශීලකයන්ගේ සහභාගිත්වය ජනගහනයට සහ සමාජ මාධ්‍ය පරිශීලකයන්ගේ ප්‍රතිශතයට සාපේක්ෂව අඩු මට්ටමක පැවතියද සමාජ මාධ්‍ය ප්‍රජා සහභාගිත්වය සාධනීය ප්‍රවණතාවක් පෙන්නුම් කරයි.
- ➢ පාර්ලිමේන්තුව පිළිබඳ සමාජ මාධ්‍ය පරිශීලක ප්‍රජාවගේ සහභාගිත්වය තුළ කැපී පෙනෙනුයේ මහජන නියෝජිතයන් හා පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන දේශපාලන පක්ෂ පිළිබඳ විවේචන ඉදිරිපත් කිරීම යි. නමුත් අදහස්, විවිධ මත සහ විවේචන ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අවකාශය භාවිත කිරීමේ නූතන ලක්ෂණ ද පෙනී යයි. ඒ අනුව ඩිජිටල් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට අනුගත වීමේ ලක්ෂණ පෙන්නුම් කරයි.
- ➢ සමාජ මාධ්‍ය ඔස්සේ උත්සාහ ගන්නේ හුදෙක් මහජන නියෝජිතයන් හා පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන දේශපාලන පක්ෂ පිළිබඳ විවිධ මත ඇති කිරීමටයි. ඒ අනුව සමස්තයක් වශයෙන් පාර්ලිමේන්තුව පිළිබඳ සමාජ මාධ්‍ය පරිශීලක ප්‍රජාවගේ සංජානනය සෘණාත්මක ස්වභාවයක් ගනී.
- ➢ එහිදී සමාජ මාධ්‍ය පරිශීලකයන් බහුතරයක් මහජන නියෝජිතයන් හා පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන දේශපාලන පක්ෂ පිළිබඳ ව ඉදිරිපත් කර ඇති බහුතර මතය සෘණාත්මක ස්වභාවයක් ගනී.
- ➢ සමස්තයක් වශයෙන් පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ ප්‍රජාව සතු දැනුම්වත්භාවයේ අඩු ප්‍රවණතාවක් දැකිය හැකි ය.
- ➢ සෘජු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, නියෝජිත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අබිබවමින් අද වන විට සමාජ ජාල මාධ්‍ය මුල් කර ගත් ඩිජිටල් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් බිහි වී ඇති අතර ඒ අනුව සමාජ මාධ්‍ය මුල් කරගත් ප්‍රජා සහභාගිත්වයක් නූතන දේශපාලන ක්‍රියාදාමය තුළ දැක ගත හැකි ය.
- ➢ පවතින පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය පිළිබඳ ප්‍රජාවගේ අදහස් මහජන නියෝජිතයන් පිළිබඳ හා දේශපාලන පක්ෂ වලට පමණක් සීමා වු බවක් දක්නට ලැබේ. ඒ අනුව සමාජ මාධ්‍ය පරිශීලකයන්ගේ දේශපාලන සාක්ෂරතාව සීමා වූ බවත් දක්නට ලැබේ.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

- කුමාර. එස්. (2004). සන්නිවේදන ප්‍රවේශ, මුද්‍රන්ගොඩ, තරංග ප්‍රකාශකයෝ.
- ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව (2020), 10 වන පරිච්ඡේදය, 54, 62 ව්‍යවස්ථාව
- ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව (2020), වන පරිච්ඡේදය, 54, 74ව්‍යවස්ථාව
- ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව (2020), 14 වන පරිච්ඡේදය, 72-92, 88-102 ව්‍යවස්ථාව
- Chu, P. Y., Tseng, H. L., & Chen, Y. J. (2022). Will Facebook Encourage Citizen Participation?: The Case of Taiwan Legislators' Facebook Strategies. In *Research Anthology on Citizen Engagement and Activism for Social Change* (pp. 631-645). IGI Global.

- Hudson, Henry William. (1913). An Introduction to the study of Literature. *2nd Edition, London*.
- Goldsworthy, J. D. (1999). The sovereignty of parliament: history and philosophy.
- Jupp, J. (1977). Democratic socialism in Sri Lanka. *Pacific Affairs, 50(4), 625-643.*
- Krishnamohan, T. (2021). The Twentieth Amendment to the Constitution of Sri Lanka: A Comparative Analysis. *International Journal of Research and Innovation in Social Science (IJRISS), 5(1), 197-203.*
- Kearney, R. N. (1986). Sri Lanka in 1985: The Persistence of Conflict. *Asian Survey, 26(2), 219-223.*
- Groen, W. B. (2009). *Language, perception and the brain in autism. [Sl: sn].*
- Feldman, S., & Conover, P. J. (1983). Candidates, issues and voters: The role of inference in political perception. *The Journal of Politics, 45(4), 810-839*
- Lee, E., Kim, Y. J., & Ahn, J. (2014). How do people use Facebook features to manage social capital?. *Computers in Human Behavior, 36, 440-445.*
- Manovich, Lev. (2010). The language of new media. *Cambridge, mass. Mit press*.
- Reisberg, D. (2005). *Cognition: Exploring the science of the mind.* New York: W.W. Norton.
- Rousseau, Jean-Jacques, 1712-1778. (1974). *The essential Rousseau: The social contract, Discourse on the origin of inequality, Discourse on the arts and sciences,* The creed of a Savoyard priest. New York :New American Library.
- Rousseau, J.-J., & In Frankel, C. (1947). *The social contract*. New York: Hafner Publishing Co.

Websites.

- Hootsuite, and We Are Social. (2019). Global Digital Report. *Retrieved from http://wearesocial.com/global-digital-report-2019*
- International Telecommunication Union. (2018). *For the fit time, more than half of the world's population is using the Internet (Press release). Retrieved from https://www.itu.int/en/mediacentre/pages/2018-PR40.aspx*
- Facebook page of parliament *Retrieved fromhttps://www.facebook.com/SriLankanParliament* Youtube channel of parliament *Retrieved from https://www.youtube.com/c/ParliamentofSriLankaOfficial/featured*

- Data of youtube users *Retrieved from https://www.globalmediainsight.com/blog/youtube-users statistics/#:~:text=YouTube%20has%20more%20than%202.6,world%20has%20 access%20to%20YouTube.*
- *https://www.statista.com/ search/?q=social+media+usage&qKat=search&newSearch=true*
- Repoart, G. digital overview. (2020). Digital 2020 : 3.8 billion people use social media – *We Are social. https://wearsocial.comblog/2020/01/digital-2020-3-8-billion-people-use-social-media.*

කොටස 02
අධ්‍යාපනය සහ සංවර්ධනය

பகுதி 02
கல்வி மற்றும் அபிவிருத்தி

Part 02
Education and Development

An anthropological study on finding implementations for maintaining harmonious coexistence in Sri Lankan society

Prof. Pranith Abhayasundara [1] G.A. Amila Nuwan Shrishan[2]
Department of Anthropology, Faculty of Humanities and Social Sciences,
University of Sri Jayawardhanapura

nishadapraneeth@gmail.com, srishan1119@gmail.com

Abstract

"Symbiosis" is simply the close association of two different organisms living together. In a country with a multiracial or multicultural social structure, it is essential to maintain harmony in order to achieve socio-culturally and physically desired development processes. Accordingly, maintaining the harmonious coexistence of the society in Sri Lanka, which is currently moving towards a developed prospect as a developing country, must be timely and essential. The main purpose of this study is to study the anthropological solutions that can be assigned in order to prevent the corruption of harmonious coexistence due to anthropocentric attitudes that arise in different periods. The descriptive analysis method is used to analyze the qualitative data which is entirely based on secondary data sources. Anthropology played a significant role in controlling anthropocentrism throughout the world and bringing about world peace. By freeing the ethnically divided communities on this small island from anthropocentric attitudes, it can be expected through the knowledge of anthropology that the diversity of the Sri Lankan people will be directed towards progress rather than social deviation. Economy, politics, culture, ethnicity, social stratification, art, religion, personality development, and social well-being were addressed throughout the research to measure the anthropocentrism pressure on people. The most suitable subjective perceptions can be found in anthropology and can offer successful and practical approaches as better solutions themselves. Even so, it is problematic whether the benefits that can be taken from anthropology in Sri Lanka are obtained in a proper way. It should be mentioned here that there is no successful work order to direct the graduates of anthropology to the relevant sectors.

Keywords: anthropology, symbiosis, anthropocentrism

ශ්‍රී ලාංකේය ජන සමාජය තුළ සමඟි සහජීවනය පවත්වාගැනීම සඳහා මානව විද්‍යාවෙන් ලැබෙන ආලෝචනා පිළිබඳ විමසුමක්

මහාචාර්ය ප්‍රණීත් අභයසුන්දර[1], ජී. ඒ. අමිල නුවන් ශ්‍රීශාන් [2]

මානව විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, මානව ශාස්ත්‍ර හා සමාජීය විද්‍යා පීඨය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය

nishadapraneeth@gmail.com, srishan1119@gmail.com

සංක්ෂේපය

එකිනෙකට වෙනස් ජීවීන් දෙදෙනෙකුගේ සමීප ඇසුරින් එකට ජීවත් වීම "සහජීවනය" යනුවෙන් සරල ව අර්ථදැක්විය හැකි වේ. බහුවාර්ගික හෝ බහුසංස්කෘතික හෝ සමාජ ව්‍යූහයක් පවතින රටක සමාජ සංස්කෘතික වශයෙන් හා භෞතික වශයෙන් අපේක්ෂිත සංවර්ධන ක්‍රියාවලීන් සාක්ෂාත් කරගැනීම සඳහා සමඟි සහජීවනය පවත්වා ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය කාරණයකි. ශ්‍රී ලංකාව තුළ ද සුපෝෂිත වූ සමාජ විවිධත්වයක් සහිත සමාජ ව්‍යූහයක් දක්නට ලැබේ. ඒ අනුව වර්තමානය වන විටත් තුන්වන ලෝකයේ රටක් ලෙස සංවර්ධිත අපේක්ෂාවක් කරා ගමන් කරමින් සිටින ශ්‍රී ලංකාව තුළ ජන සමාජයේ සමඟි සහජීවනය පවත්වා ගැනීම කාලෝචිතව අත්‍යවශ්‍යයෙන් ම සිදුවිය යුත්තකි. කලින් කල ඇතිවන මානව කේන්ද්‍රණවාදී ආකල්ප නිසා සමඟි සහජීවනය බිඳවැටීම වළක්වාගැනීම උදෙසා මානව විද්‍යාවෙන් ලබා ගත හැකි විසඳුම් පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීම මෙහි අරමුණයි. මෙම පර්යේෂණය සිදු කර ඇත්තේ විස්තරාත්මක පර්යේෂණ කාණ්ඩය යටතේ එන විස්තරාත්මක විශ්ලේෂණ ක්‍රමවේදය භාවිත කරමිනි. මේ සඳහා ගුණාත්මක දත්ත පමණක් භාවිත වේ. පර්යේෂණ සම්පූර්ණයෙන් ම ද්විතියක මූලාශ්‍ර මත පදනම් වේ. ලෝකය පුරා මානව කේන්ද්‍රණවාදී අදහස් පාලනය කර ලෝක සාමය උදා කිරීම සඳහා මානව විද්‍යාව විශාල කාර්යභාරයක් සිදු කොට ඇත. මෙම කුඩා දිවයින තුළ වාර්ගිකව බෙදී සිටින ප්‍රජාව මානව කේන්ද්‍රණවාදී ආකල්පවලින් මුදවාගැනීම තුළින් ලාංකේය ජනතාව තුළ ඇති විවිධත්වය සමාජ අපගමනය කෙරෙහි නොව ප්‍රගමනය සඳහා යොමු කරවීම මානව විද්‍යාවේ දැනුම මඟින් අපේක්ෂා කළ හැකි වේ. මානව විද්‍යාවේදී මිනිසා හා සම්බන්ධ ආර්ථික, දේශපාලන, සංස්කෘතික, වාර්ගිකත්වය, සමාජ ස්තරායණය, කලාව, ආගම, පෞරුෂ සංවර්ධනය, සමාජ යහපැවැත්ම ආදි සෑම අංශයක් කෙරෙහිම අවධානය යොමු වෙයි. ඒවා පිළිබඳව විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනවලට යොමු වෙයි. මේ හේතුව නිසා සමාජයේ ඇතිවන ගැටලුවලට මානව විද්‍යාවෙන් සාර්ථක හා ප්‍රායෝගික විසඳුම් ඉදිරිපත් කළ හැකි වේ. එසේ වුවද ලංකාව තුළ මානව විද්‍යාවෙන් ගත හැකි ප්‍රයෝජනය නිසි ආකාරයෙන් ලබා ගන්නේ ද යන්න ගැටලු සහගත වේ. මානව විද්‍යාව පිළිබඳව උපාධිධාරීන් අදාළ අංශ වෙත රැකියා සඳහා යොමු කරවීමේ සාර්ථක වැඩ පිළිවෙළක් හෝ මේ වන විට නොමැති වීම කණගාටුදායක තත්ත්වයක් බව මෙහිදී සඳහන් කළ යුතු වේ.

ප්‍රමුඛ පදඃ මානව විද්‍යාව, සහජීවනය, මානව කේන්ද්‍රණවාදය,

හැඳින්වීම

ඊ. බී. ටයිලර් විසින් සම්පාදිත මානව විද්‍යා ශබ්දකෝෂයට (Dictionary of Anthropology) අනුව එකිනෙකට වෙනස් ජීවීන් දෙදෙනෙකුගේ සමීප ඇසුරින් එකට ජීවත් වීම "සහජීවනය" (symbiosis) යනුවෙන් සරල ව අර්ථදැක්විය හැකි වේ (Tylor, 1991). මෙම අර්ථදැක්වීමට අනුව මානව වර්ගයා දෙස අවධානය යොමු කරන්නේ නම්, මානව රූපානුදර්ශය හෝ මානව සංස්කෘතිය හෝ වෙනත් මොනයම් හෝ ලක්ෂණයක් මත එකිනෙකට වෙනස් වූ අනන්‍යතාවක් සහිත මානව කණ්ඩායම් ද්විත්වයක් හෝ කිහිපයක් හෝ භෞතික වශයෙන් සමීප ඇසුරක් ගොඩනඟා ගනිමින් එක්ව එකට ජීවත් වීම "සහජීවනය" ලෙස වඩාත් පැහැදිලි ව අර්ථ දක්වා ගත හැකි වේ. බහුවාර්ගික හෝ

බහුසංස්කෘතික හෝ සමාජ ව්‍යුහයක් පවතින රටක සමාජ සංස්කෘතිකමය වශයෙන් හා භෞතික වශයෙන් අපේක්ෂිත සංවර්ධන ක්‍රියාවලීන් සාක්ෂාත් කරගැනීම සඳහා සමගි සහජීවනය පවත්වා ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය කාරණයකි. ශ්‍රී ලංකාව තුළ ද සුපෝෂිත වූ සමාජ විවිධත්වයක් සහිත සමාජ ව්‍යුහයක් දක්නට ලැබේ. ඒ අනුව වර්තමානය වන විටත් තුන්වන ලෝකයේ රටක් ලෙස සංවර්ධිත අපේක්ෂාවක් කරා ගමන් කරමින් සිටින ශ්‍රී ලංකාව තුළ ජන සමාජයේ සමඟි සහජීවනය පවත්වා ගැනීම කාලෝචිත ව අත්‍යවශ්‍යයෙන් ම සිදුවිය යුත්තකි. අතීත ශ්‍රී ලංකාව දෙස අවධානය යොමු කිරීමේ දී ලාංකික සමාජයේ පැවැති සමාජ විවිධත්වය සහ විවිධ ප්‍රජාවන්ගේ සමඟි සහජීවනය පිළිබඳව ශුභදායී ප්‍රතිරූපයක් කාලාන්තරයක් පුරා ලෝකයා තුළ ගොඩනැඟී තිබිණි. එහෙත් 1948 දී ලද නිදහසින් පසුව එකී විශේෂිත උරුමයට අනුරූපී ව ජාතික දෘෂ්ටියක් සාක්ෂාත් කරගැනීමට නො හැකි වී ඇති බව දෘශ්‍යමාන වෙයි. එසේ ජාතික දෘෂ්ටියක් ඇති කිරීම වෙනුවට බෙදුම්වාදී දේශපාලන ප්‍රතිපත්ති ඔස්සේ උග්‍ර ලෙස සමාජ සංස්කෘතික, දේශපාලන හා ආර්ථික වශයෙන් භේදයන් ඇතිකර තිබෙනු දක්නට ලැබේ. මෙම තත්ත්වයන් රුදුරු අවි ගැටුම් දක්වා ද වර්ධනය වී ඇති බව පසුගිය දශක කිහිපය දෙස අවධානය යොමු කිරීමේ දී මනාව ගම්‍ය වේ (සේනානායක, 2004). ලංකාවේ පමණක් නොව සමස්ත ලෝකය පුරාම ඉතා දරුණු වෛරසයක ස්වරූපයෙන් කාලයක් පුරාවට මෙම වර්ගවාදී හා විවිධත්වය මත පදනම් වූ ගැටුම් නිර්මාණය විය. විවිධ වූ ආගමික ඉගැන්වීම්වලින් හා විවිධ මිථ්‍යා විශ්වාසයන්ගෙන් අන්ධ වූ ජනතාව විවිධත්වය මත ප්‍රචණ්ඩකාරී හැසිරීම්වලට යොමු වූහ. මේ අතර උග්‍රම තත්ත්වයට පත් වූ සහ අදටත් යම් යම් අවස්ථාවල දී අළු යට ඇති ගිනි පුළිඟු සේ මතුවන කළු සුදු වර්ණභේදය පෙන්වා දිය හැකි වේ. සමේ වර්ණය මත පදනම්ව සුදු පැහැති සමක් සහිත යුරෝපීය ජනතාව උසස් ජනතාව ලෙසත් කළු පැහැති සමක් සහිත අප්‍රිකානු ආදි රටවල ජනතාව පහත් ජනතාවක් ලෙසත් දෙවියන් වහන්සේ විසින් නිර්මාණය කරන ලද බව විශ්වාස කරමින් කළු ජනතාවට විවිධ පීඩා සිදුකරන ලදි.

මෙවැනි අර්බුදකාරී අවස්ථාවන් නිරාකරණය කිරීම සඳහා මානව විද්‍යාව මැදිහත් වී තිබේ. මානව විද්‍යාව (Anthropology) යනු, සරල විස්තර කිරීමකට ලඝු කොට දක්වන්නේ නම් මානවයා පිළිබඳව පූර්ණ හා විධිමත් අධ්‍යයනයක් සිදුකරනු ලබන විෂය ක්ෂේත්‍රය යි. ඒ අනුව මානව විද්‍යාව අද්‍යතනයෙහි ඉතා වැදගත් විෂය ක්ෂේත්‍රයක් ලෙස ප්‍රත්‍යක්ෂ කර දක්වමින් මානව විද්‍යාව මඟින් මිනිසාගේ සෑම පැතිකඩක්ම පාහේ ස්වකීය අධ්‍යයන පථය සඳහා ඇඳා ගෙන තිබේ. එලෙස නතු කරගත්තා වූ පැතිකඩ විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයන් මගින් උකහාගන්නා ලද දැනුම් සම්භාරය විෂයේ පෘථුල වටිනාකම හුවා දක්වමින් ලෝකය පුරා විවිධාකාරයෙන් පැන නඟින මානව ගැටලු නිරාකරණය කිරීමෙහිලා තම විෂය දැනුම මානව විද්‍යාව විසින් යොදවනු ලැබේ. මිනිසා පිළිබඳව අධ්‍යයනය කරනු ලබන විෂය මානව විද්‍යාව නම්, එය අපූර්වතම විෂය ක්ෂේත්‍රයක් වනු නිසැක ය. එයට හේතු දක්වන්නේ නම්, මිනිසා විසින් මිනිසා ම අධ්‍යයනයට පෙලඹීම යි. දූරාතීතයේ සිටම මිනිසා තමා ගැන කුතුහලයකින් පසු වූ ජීවියෙකි. එහිදී මිනිසා තමා කවරෙක්ද?, තමා බිහි වූයේ කෙසේද?, තමන් මෙසේ ක්‍රියා කරන්නේ මන්ද? යනාදි ලෙස තමාගෙන්ම ප්‍රශ්න කිරීමට යොමු විය. මෙම ගැටලුවලට අතීතයේ පටන් මිනිසා තමන්ට හැකි ආකාරයට, එනම් තමන්ගේ දැනුම් ප්‍රමාණය අනුව විවිධාකාරයෙන් පිළිතුරු සැපයීමට උත්සුක වී තිබේ. ඒවා විවිධ මත වලින් හා විවිධ අදහස්වලින් සමන්විත විය. ඔවුහු තම දැනුම් මට්ටම්, අත්දැකීම්, ආගම්, විශ්වාස හා ඔවුන්ගේ සංස්කෘතිය ආශ්‍රය කරගනිමින් මෙම ගැටලුවලට පිළිතුරු ඉදිරිපත් කරති. මෙසේ විවිධ මත අතර දෝලනය වන මිනිසා පිළිබඳව මතුවන ගැටලුවලට තර්කානුකූලව හා තාත්ත්විකව විද්‍යාත්මක ප්‍රවේශයක් තුළින් පිළිතුරු සෙවීම මානව විද්‍යාවේ ප්‍රධානතම අරමුණයි (ශ්‍රීශාන්, 2021). මේ අනුව ලෝකය පුරා මානව ගැටලු නිරාකරණය කිරීම

සඳහා වඩාත් සාර්ථක විසඳුම් මානව විද්‍යාව මඟින් ලබා දීමට උත්සාහගෙන ඇති බව ප්‍රත්‍යක්ෂ වේ. යම් සමාජයක සමඟි සහජීවනය බිඳ දැමීමට හේතුවන මානව කේන්ද්‍රණවාදී අදහස් සහිත ජාතිවාදී හෝ ආගම්වාදී හෝ වෙනත් මොන යම් අන්තවාදී හෝ අදහස් මානව විද්‍යාවෙන් බැහැර කෙරෙයි. එහිදී අනෙක් සංස්කෘතීන් හා ඒවායේ අනන්‍යතා ලක්ෂණ අධ්‍යයනය කොට බහුසංස්කෘතිකවාදයේ සුන්දරත්වය විඳීමට දැනුම සපයනු ලබයි. වර්තමානය වන විට ආර්ථික වශයෙන්, දේශපාලනික වශයෙන්, මානව චින්තනය, අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍ය ආදි සෑම ක්ෂේත්‍රයකින්ම ලාංකේය සමාජය ඉදිරියට ගමන් කිරීමට මහත් වෙහෙසක් දරමින් සිටියි. අපේක්ෂිත සංවර්ධන ඉලක්ක කර ළඟා වීමට නම් භෞතික සම්පත් සංවර්ධනය හා සමානවම මානව සමාජයේ චින්තනය හා සමාජ සංවිධානයේ හරපද්ධතීන් වෙත නැවත වාරයක් ලාංකේය සමාජය යොමු කරවිය යුතු බව පෙනේ. මේ සඳහා වඩාත් සුදුසුකම් ලද විද්‍යාව වන්නේ මානව විද්‍යාවයි. එයට හේතුව වන්නේ මානව විද්‍යාව තුළ දී මිනිසාට මිනිසා හමු වීමයි. මෙවැනි අර්බුදකාරී අවස්ථාවක දී සමාජයේ සමඟි සහජීවනය ගොඩනංවාලීමට මානව විද්‍යාව නියමු අලෝකයක් කරගැනීම පිළිබඳව සහ ඒ සඳහා ඇති අවස්ථා පිළිබඳව වැඩිදුරටත් සාකච්ඡාවට බඳුන් කර තිබේ.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙම පර්යේෂණය සිදු කර ඇත්තේ විස්තරාත්මක පර්යේෂණ කාණ්ඩය යටතේ එන විස්තරාත්මක විශ්ලේෂණ ක්‍රමවේදය භාවිත කරමිනි. මේ සඳහා ගුණාත්මක දත්ත පමණක් භාවිත වේ. කුමක්නිසාද යත් මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණු සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා ගුණාත්මක දත්ත වැඩි දායකත්වයක් සපයන බැවිනි. පර්යේෂණය සම්පූර්ණයෙන් ම ද්විතීයක මූලාශ්‍රය මත පදනම් වේ. එහිදී දත්ත රැස් කිරීමේ ක්‍රමවේදය ලෙස සාහිත්‍ය ගවේෂණය සිදු කරනු ලබන අතර මේ සම්බන්ධයෙන් මීට ප්‍රථම අධ්‍යයනය කළ පුද්ගලයන්ගේ දත්ත ද මෙම පර්යේෂණාත්මක ශාස්ත්‍රීය ලිපිය සම්පාදනය කිරීම උදෙසා භාවිත කර තිබේ.

සාකච්ඡාව

සංස්කෘතික විවිධත්වය හා අනන්‍යතා සංකීර්ණතාව ශ්‍රී ලංකාවට මෑත කාලයේ උරුම වූවක් නො වේ. අතීතයේ පටන් ජනවාර්ගික හා බහුසංස්කෘතික ලක්ෂණ ලාංකේය සමාජය තුළ දක්නට ලැබී තිබේ. එමෙන් ම වර්තමානය වන විටත් දියුණු වෙමින් පවතින රටක් ලෙස පැවතීමත්, අධික ණය බර සහ උද්ධමනය ඉහළ යාම වැනි හේතු සාධක මත දේශපාලනික වශයෙන් හා ආර්ථිකමය වශයෙන් ඉදිරියට ගමන් කිරීමට මහත් වෙහෙසකර ප්‍රයත්නයක් ශ්‍රී ලංකාවට මේ වන විට දරන්නට සිදු වී තිබේ. මෙවැනි පසුබිමක ලාංකේය සමාජය සමඟි සහජීවනයෙන් පවත්වා ගැනීම වඩා අත්‍යවශ්‍ය කාරණයකි. අතීතයේ පටන් වර්තමානය දක්වා ලාංකේය සමාජයේ ප්‍රගතිගාමී ලක්ෂණ විතැන් වෙමින් ජාතික සමඟිය, සහජීවනය වැනි ගුණාංග බිඳ දමමින් දේශපාලන අධිකාරියේ අතපෙවීම් සහිත ව හෝ රහිත ව හෝ වාර්ගික වශයෙන් හෝ ආගමික හෝ වශයෙන් උග්‍ර ගැටුම් නිර්මාණය වී තිබේ. අතීතයේ සිට වර්තමානය දක්වා කාල පරාසය තුළ ඇති වූ මෙම විවිධ ගැටුම් සඳහා ප්‍රධාන වශයෙන් කරුණු කිහිපයක් මුල් වී තිබෙන බව පැහැදිලි වේ. එනම්, එහි පළමුවැන්න ලෙස මානව කේන්ද්‍රණවාදය මුල් වීම හේතුවෙන් ජාතිවාදී ගැටුම් (තිස් වසරක් පුරා පැවති එල්. ටී. ටී. ඊ ත්‍රස්තවාදී යුද්ධය), ආගමික අන්තවාදී ගැටුම් (ඉස්ලාම් භක්තිකයන් යැයි අනුමාන කරන ලද අන්තවාදී කල්ලියක් විසින් සිදු කරන ලද පාස්කු ප්‍රහාරය) ආදි ජනතාවගේ සංවේදී භාවය හා ජාත්‍යාලය භාවිතයට ගෙන සිදු කරනු ලබන බෙදුම්කාරී වැඩසටහන් දැක්විය හැකි වේ. දෙවැන්න ලෙස දරිද්‍රතාව මත ගොඩනැගෙන තත්ත්ව

තරාතිරම්, කුල මාන්නය, පන්ති භේදය හා දිළිඳුකම ආශ්‍රිත ව සිදු කෙරෙන ජාවාරම් හා විවිධ නීති විරෝධී ක්‍රියා යනාදිය යි. මෙම කාරණ ද්විත්වය දෙස අවධානය යොමු කිරීමේ දී ශ්‍රී ලංකාව වැනි කුඩා රටක සමාජ සහජීවනය පවත්වා ගැනීම සඳහා විධායකය හා ව්‍යවස්ථාදායකය මෙන් ම අධිකරණය හරහා ද ගෙන ඇති ක්‍රියාමාර්ගවල බොහෝ හිඩැස් ඇති බව පැහැදිලි ව පෙනේ. දේශපාලන බලය ලබාගැනීමේ හෝ වෙනත් මොනයම් ක්‍රියාවක දී හෝ ජාතිවාදය, ආගම්වාදය, කුලවාදය, ගෝත්‍රවාදය, ප්‍රාදේශීයවාදය යනාදි මානව හැඟීම් උද්දීපනය කරනු ලබන ප්‍රකාශ හෝ ක්‍රියාවන් හෝ සිදු කිරීම බැහැර කළ යුතු වේ. සමස්ත ලෝකයේ ද, ශ්‍රී ලංකාව තුළ ද තවමත් පරිපූර්ණ වශයෙන් බැහැර කිරීමට නො හැකි වූ මානව කේන්ද්‍රණවාදය (Ethnocentrism), ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, සමගි සහජීවනය යන සංසිද්ධීන් බිඳ දැමීමේ ගුණ දරයි. මානව විද්‍යා ශබ්දකෝෂයට අනුව මානව කේන්ද්‍රණවාදය යනු, තම වර්ගය හෝ කණ්ඩායම හෝ අන් සියල්ලට ම වඩා උසස් ජීවන රටාවක්, සාර්ධර්ම හා අනුවර්තනය වීමේ හැකියාව සහිත බව හැඟීමයි. එහිදී අනෙකුත් කණ්ඩායම් කෙරෙහි සාමාන්‍යකරණය වූ පිළිකලක් සමඟ එය බැඳී ඇත. සමාජ හා මානව විද්‍යාඥයකු වන සම්නර් (Sumner) විසින් මානව කේන්ද්‍රණවාදය නිර්වචනය කරනු ලබන්නේ තමා අයත්වන ජන කණ්ඩායම සෑම දෙයක ම කේන්ද්‍රස්ථානය විය යුතු බවට දැක්මක් තිබීම සහ අනෙක් සියල්ලන් ම ඊට අදාළ ව ප්‍රමාණගත කොට ශ්‍රේණිගත කොට දැක්වීම වශයෙනි. සෑම ජන කණ්ඩායමක් ම තමන්ට අයත් ජන මතය එකම නිවැරදි මතය ලෙස සැලකීම සහ වෙනත් ජන කණ්ඩායම් දරන මත උපහාසාත්මක ව සැලකීම වැනි දෑ මඟින් ජනවාර්ගික යුද්ධ, කෝලාහල සඳහා මංපෙත් විවර වෙයි (Tylor, 1990). ශ්‍රී ලංකාවේ ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යාපනය තුළ මානව කේන්ද්‍රණවාදය සාකච්ඡාවට ඉතා සුළු වශයෙන් බඳුන් වන අතර මහා සමාජය තුළ ඉතා කලාතුරකින් අසන්නට ලැබෙන වචනයක්, සංසිද්ධියක් බවට එය පත් වී තිබේ. මෙම මානව කේන්ද්‍රණවාදය යන සංකල්පය වඩාත් සාර්ව විග්‍රහයකින් හමුවන්නේ මානව විද්‍යාව (Anthroplogy) යන විෂය පථය තුළදී ය (විජයරත්න, 2019). මෙල්වින් ජේ. හර්ස්ක්විට්ස් නම් මානව විද්‍යාඥයා දක්වා ඇත්තේ "A feeling of superiority reading one's own culture or way of life" ස්වකීය සංස්කෘතිය හෝ ජීවන රටාව සම්බන්ධ ව ඇති වන උසස් හැඟීම මානව කේන්ද්‍රණවාදය ලෙසයි. මෙසේ උසස් යන හැඟීම අන්තගාමී තත්ත්වයට පත්වීම නිසා මානව කේන්ද්‍රණවාදයේ අර්බුදකාරී තත්ත්වයන් සමාජ යන්ත්‍රණය තුළ බිහිවීම සිදු වෙයි (Pumble, 2022). මේ හේතුවෙන් සමගි සහජීවනය බිඳ වැටීම සිදු වෙයි. ලෝකය පුරා මානව කේන්ද්‍රණවාදී අදහස් යටපත් කිරීමෙහිලා මානව විද්‍යාව සුවිශාල කාර්යභාරයක නිරත ව තිබේ. මේ හේතුව නිසා ම ලෝකය පුරා මානව ප්‍රජාවන් තුළ ඇතිවන්නා වූ විවිධ ගැටලුවලට සාර්ථක විසඳුම් සෙවීමේ දී මානව විද්‍යාවේ දායකත්වය ලබා ගෙන තිබේ. මානව විද්‍යාව කොටස් දෙකකින් සමන්විත වේ. ඉන් පළමුවැන්න භෞතික මානව විද්‍යාව වන අතර අනෙක් කොටස සංස්කෘතික මානව විද්‍යාවයි. මානව විද්‍යාත්මක හැදෑරීම්වල දී මුලින් ම ලෝකයේ භෞතික මානව විද්‍යාව බිහිවන්නේ මිනිසාට තමා පිළිබඳ ව ඇති වූ කුකුස විසඳා ගැනීමට ජීව විද්‍යාවේ උපකාරය ලබාගැනීමට යොමු වීමත් සමඟ ය. මිනිසාට මිනිසා පිළිබඳ කුතුහලය ඇතිවන්නේ මිනිසාගේ ඇති බාහිර රූපී විවිධත්වය හේතුවෙනි. බාහිර රූපී විවිධත්වය, මානව විවිධත්වය නිසා මිනිසුන් අතර පැන නැඟුණු ගැටලු අදටත් විවිධ සමාජ අධ්‍යයනයේදී දැකගත හැකි වේ. කළු සුදු වර්ණ භේදය වැනි ලෝකය ම හෙළා දැකීමට තරම් මිනිසාගේ ම්ලේච්ඡත්වය පිළිබිඹු කෙරුණු අවස්ථා එ බඳු වේ. භෞතික මානව විද්‍යාව යටතේ පවතින විෂය ක්ෂේත්‍රයක් වන අණුක මානව විද්‍යාව වැනි විෂයයන් මඟින් මිනිසාගේ සම්භවය, සැකැස්ම පිළිබඳව තිබූ මිථ්‍යා මත දුරු කර ලෝකය නිවැරදි දෘෂ්ටියකට යොමු කරවන ලදී. ඒ අනුව මානව විද්‍යාවේ භෞතික මානව විද්‍යාව යටතේ මානව රූපකෘති විද්‍යාව මඟින් මිනිසාගේ බාහිර වශයෙන් ඇති ශාරීරික ලක්ෂණයන් අධ්‍යයනය කිරීම, මානව ජීව හා

ප්‍රවේණි විද්‍යාව මඟින් මිනිසාගේ අභ්‍යන්තර සැකැස්ම පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීම, මානව පාෂාණීධාතු විද්‍යාව මගින් ලෝකයේ අතීතයේ ජීවත් වූ මිනිසුන්ගේ පාෂාණීධාතු නිර්ණය කරමින් මානව සම්භවය පිළිබඳව අර්ථකථනය කිරීම, ප්‍රිමාටා විද්‍යාව මිනිසා ඇතුළු සියලු ම ප්‍රිමාටාවරුන් පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීම, මානව පාරිසරික විද්‍යාව මගින් මිනිසා පරිසරයට අනුගත වන ආකාරය හා පරිසරය මිනිසා කෙරෙහි දක්වන බලපෑම පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීම යනාදි ලෙස උපවිෂය ක්ෂේත්‍රයන් හරහා අධ්‍යයන සිදු කරනු ලැබේ. එමෙන්ම ව්‍යාවහාරික මානව විද්‍යාව යම් රටක හෝ සමාජයක පැන නඟින ගැටලු සඳහා විසඳුම් සෙවීම සිදු කරයි. වර්තමානය වන විට අණුක මානව විද්‍යාව, අධිකරණ මානව විද්‍යාව වැනි නව මානයන් ඔස්සේ සංවර්ධනය වන විෂය ක්ෂේත්‍රයන් හරහා මානව සමාජ ගැටලු නිරාකරණය කිරීමේ ප්‍රායෝගික විෂයයක් ලෙස ලෝකය පුරා ම ක්‍රියාත්මක වෙමින් පවතී.

මානව විද්‍යාවේ දී භෞතික මානව විද්‍යාවට පසු ව බිහිවන සංස්කෘතික මානව විද්‍යාව මානව විද්‍යාවේ ඇති විචිත්‍රවත් ම කොටස ලෙස හැඳින්වීම නිවැරදි වේ. මිනිසා අපූර්වතම ජීවියකු බව පැවසීම නිවැරදි වේ. මිනිසා ද අනෙකුත් ජීවීන් මෙන් ම ස්වාභාවික පරිසරයේ ම කොටසකි. එනම් මිනිසා ද සත්ත්ව ලෝකයේ සාමාජිකයෙකි. එහෙත් අනෙකුත් සතුන් අතරින් මිනිසාට සුවිශේෂී ලක්ෂණයක් පැවතීම නිසා අනෙකුත් සතුන් අබිභවමින් මිනිසා දියුණු ජීවියකු බවට පත් වී තිබේ. භෞතික මානව විද්‍යාවේදී මිනිසාගේ බාහිර විවිධත්වය පිළිබඳව අධ්‍යයනය කරන අතර ම මිනිසාගේ සමාජ සංස්කෘතික විවිධත්වය අධ්‍යයනය කරනු ලබන්නේ සංස්කෘතික මානව විද්‍යාව ඔස්සේ ය. මිනිසාගේ ජෛව විද්‍යාත්මක වෙනස්කම්වලට වඩා ප්‍රබල වන්නේ සංස්කෘතික විවිධත්වය යි. වර්තමානයේ ලෝකය පුරා මානව කේන්ද්‍රණවාදය හිස එසවීම විවිධ අවස්ථාවන් හී දී සිදු වේ. මේ නිසා ජාතිවාදීව, ආගම් වාදීව හෝ නොයෙකුත් සංස්කෘතික සීමාවන් මූල ප්‍රත්‍ය කරගනිමින් ඇතිවන්නා වූ ගැටුම් හා ඒ සම්බන්ධ ගැටලු නිරාකරණය කිරීම ඉතාම සංකීර්ණ කර්තව්‍යයක් බවට පත් වී තිබේ. මේ ගැටලු නිරාකරණය සඳහා විශාල ම දායකත්වය ලබා දෙන්නේ මානව විද්‍යාවේ දැනුමෙහි වාස්තවිකත්වය හා ප්‍රායෝගික බව මූලික කරගනිමින් ය. ලෝකය පුරා විවිධ සංස්කෘතික අගනාකම් රැගත් කණ්ඩායම් විශාල ප්‍රමාණයක් පවතී. මහා සංස්කෘතීන් මෙන් ම උපසංස්කෘතීන්ද ඒ යටතට ලඝු වේ. මේවා පිළිබඳව මානව හිතවාදී මෙන් ම විද්‍යාත්මක දෘෂ්ටියකින් අධ්‍යයනයෙහි නිරත වීම මඟින් ඒ ඒ සංස්කෘතිවල අගනාකම් පිළිබඳව ලැබෙන්නා වූ දැනුම හරහා සංස්කෘතික විචිත්‍රවත් බව හඳුනා ගැනීමට හැකි වේ. ඒ මඟින් සංස්කෘතීන්ට ගරු කරමින් සමස්ත මිනිස් කුලකය පෘථිවි තලය මත විසීම වැදගත් බව මානව විද්‍යාව මඟින් ලෝකයට අවධාරණය කරයි. සංස්කෘතික මානව විද්‍යාව යටතේ මානව ප්‍රාග් විද්‍යාව මඟින් ප්‍රාග් ඓතිහාසික මානවයන් පිළිබඳව මෙන් ම ජීවය සම්භවය වූ දා පටන් මානව හා සත්ත්ව පරිණාමය පිළිබඳව සංස්කෘතිකමය සාධක හමුවේ අධ්‍යයනය කරනු ලැබේ. එමෙන් ම මානව පුරාවිද්‍යාව මගින් පස් තට්ටු යට වැළලී ගොස් ඇති ආදි මිනිසාගේ සංස්කෘතික ලක්ෂණ අධ්‍යයනය කිරීම සිදු කෙරෙයි, මානව වංශ විද්‍යාව මඟින් තත් කාලීනව පවත්නා සංස්කෘති පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීම සිදු වේ. එමඟින් අදාළ සංස්කෘතීන් රැක ගැනීමට විශාල දායකත්වයක් මානව විද්‍යාවෙන් ලැබේ. තවද ආර්ථික මානව විද්‍යාව, දේශපාලන මානව විද්‍යාව, සංස්කෘතික හා පෞරුෂ අධ්‍යයන මානව විද්‍යාව, ආහාර හා පෝෂණය පිළිබඳ මානව විද්‍යාව, වෛද්‍ය මානව විද්‍යාව, කලාව පිළිබඳ මානව විද්‍යාව, ආගම පිළිබඳ මානව විද්‍යාව, සංකේතාත්මක මානව විද්‍යාව, ව්‍යාවහාරික හෙවත් ප්‍රායෝගික මානව විද්‍යාව ආදි ලෙස මිනිසා සම්බන්ධ සෑම ක්ෂේත්‍රයක් ම ආවරණය වන පරිද්දෙන් මානව විද්‍යාව පුළුල් පරාසයක තම උපවිෂයන් මුදා හරිමින් සීමාවක් දැක්වීමට නො හැකි තරමින් විෂය පථය ප්‍රසාරණය කරගෙන තිබේ. මේ හේතුව නිසා ම මිනිසා විසින් මිනිසා පිළිබඳව විධිමත් ව හා සාකල්‍ය ප්‍රවේශයකින් විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක යෙදෙන මානව විද්‍යාවේ දී මෙම මානව

කේන්ද්‍රණවාදය සම්පූර්ණයෙන් ම ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලබයි. ලෝකය පුරා මානව විද්‍යාඥයයින් මේ පිළිබඳව හඬ නගා ඇත. ඒ අතර බ්‍රොනිස්ලෝ මැලිනොව්ස්කි පැපුවා නිව්ගිනියා ජනතාව සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණය මගින් අධ්‍යයනය කොට මෙම මානව කේන්ද්‍රණවාදී අදහස් බැහැර කිරීමේ වැදගත්කම පෙන්වා දී තිබේ (විජයරත්න, 2019).

යටත්විජිතකරණයෙන් නිදහස ලැබීමෙන් පසු ශ්‍රී ලංකාවේ දේශපාලනය හා අධ්‍යාපනය ආදි සියලු ම ක්ෂේත්‍ර වෙනස්කම් රාශියකට ලක්විය. එහිදී ලාංකේය ජනතාව අධ්‍යාපනය විධිමත් ව සහ සැලසුම් ගත ව සිදු කිරීමට පෙළඹුනහ. මෙහිදී ලාංකේය විශ්වවිද්‍යාල පද්ධති නිර්මාණය කර ඒ මගින් උසස් අධ්‍යාපනය ලබාදීමට කටයුතු කර තිබේ. අතීතයේ පටන් පැවති මානවකේන්ද්‍රණවාදී අදහස් බ්‍රිතාන්‍ය පාලන සමයෙන් පසු වඩාත් තීව්‍ර ලෙස උද්දීපනය වීමට පටන් ගනු ලැබුවේ බ්‍රිතාන්‍ය පාලන සමයේ දී ලාංකේය ජනතාව කුල හා ගෝත්‍ර ලෙස බෙදා වෙන් කොට පාලනය කිරීමට ඔවුන් උත්සාහ කිරීම හේතුවෙනි. මොවුන්ගේ පාලන කටයුතු සිදු කරගෙන යාම සඳහා ජාතියක් වශයෙන් සමස්ත ප්‍රජාව නැඟී සිටීම බාධාකාරී වන බැවින් මොවුන් විසින් තමනට හිතෛෂී පිරිසක් සහ අනෙක් ප්‍රජාව කුළ වශයෙන්, ප්‍රාදේශීය වශයෙන් සහ වාර්ගික වශයෙන් බෙදීම් ඇති කරනු ලැබීය. එදා සිට අද දක්වා ම ලාංකේය සමාජය පාලනය කිරීම සඳහා පත් වූවන් තම බලය ලබා ගැනීමට සහ බලය රඳවා ගැනීමට මෙම මානව බෙදීම් දේශපාලන වාසි තකා අනර්ථකාරී ලෙස භාවිත කර තිබේ. මානව විද්‍යාවේ ජන්මය සිදු වූ එක් ආකාරයක් ලෙස බොහෝ විද්වතුන් විසින් පිළිගනු ලබන්නේ යටත්විජිතකරණයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් සිදුවීමයි. මේ හේතුව නිසා ම යටත්විජිතකරණයේ දියණිය වශයෙන් මානව විද්‍යාව හඳුන්වනු ලබයි. යටත්විජිතකරණයේ දී විවිධ මානව සංස්කෘති, භාෂා ආදිය මෙම නිලධාරීන්ට හමු වූ අතර මොවුන්ට එම ජනතාව සමඟ ගනුදෙනු කිරීම සඳහා අදාළ ජනතාවගේ භාෂාව ආදි සංස්කෘතික කාරණ හැදෑරීමට අවශ්‍ය විය. මේ අනුව මානව විද්‍යාව විෂයයක් වශයෙන් බිහි වීමත් සමඟ මානව සංස්කෘතීන් හා ඒවායේ හරපද්ධතිවල ඇති වටිනාකම සහ ඒවා සංරක්ෂණය කිරීමේ වැදගත්කම පෙන්වා දෙනු ලැබීය. මේ නිසා ම මානව විද්‍යාව තුළින් ම යටත්විජිතකරණවාදය ප්‍රතික්ෂේප වන්නට විය. මෙහිදී සමාජ සංස්කෘතික වශයෙන් විවිධත්වයක් පවතින ජන කණ්ඩායම් දූරාතීතයේ සිට ම ලංකාව තුළ වාසය කර ඇති බවට සාක්ෂ්‍ය සාධක හමුවන අතර යටත් විජිතකරණයට හසු වී ගත වූ කාලය තුළ ලංකා සමාජයේ සිදු වූ ප්‍රබල වෙනස්කම් හමුවේ මානව චින්තනය පමණක් නොව දේශපාලනය, ආර්ථිකය සහ අධ්‍යාපනයත් සමඟ පුද්ගල තත්ත්ව-තරාතිරම්හි ද විශාල වෙනසක් ඇති විය. මෙසේ සිදු වූ වෙනස්කම් හමුවේ ලාංකික සමාජය තුළ විවිධ බෙදීම් ඇති වීම හෝ එසේත් නැතිනම් අතීතයේ සිට පැවති බෙදීම් වඩාත් වර්ධනය වීම හෝ සිදු විය. යම් සමාජයක සංස්කෘතික වශයෙන් හෝ වෙනත් මොන යම් ආකාරයකින් හෝ විවිධත්වයක් පැවතීම එම සමාජ සිතුවම විචිත්‍රවත් කරයි. එහෙත් මෙම විවිධත්වය මත දේශපාලනික අරමුණු උදෙසා සිදුකරනු ලබන බෙදීම් හේතුවෙන් සමාජයේ පැවතිය යුතු සමඟි සහජීවනය බිඳ වැටීම සිදුවෙයි. ලාංකික සමාජය දෙස අවධානය යොමු කිරීමේ දී එහි සමාජ ව්‍යුහය බහුවාර්ගික හා බහුසංස්කෘතික ව්‍යුහයකින් නිර්මාණය වී ඇති බව පෙනේ. මෙහිදී බහුසංස්කෘතික යන සංසිද්ධියට ගොනු කර ගත හැක්කේ එක මත එක වැටුණු භාෂා ත්‍රිත්වයක් (සිංහල, දෙමළ, ඉංග්‍රීසි) ප්‍රධාන ලෙස භාවිත වීමත් මෙම භාෂාවල ප්‍රාදේශීය ප්‍රභේද මෙන් ම වැදි භාෂාව, තෙළිඟු භාෂාව ආදි සුළු ජනවාර්ගික කොටස් අතර පවතින භාෂාත්, බෞද්ධ, හින්දු, ඉස්ලාම්, ක්‍රිස්තියානි යන ප්‍රධාන ආගම් හතර සහ ඒවායේ විවිධ නිකායයන්, විවිධ චාරිත්‍ර සම්ප්‍රදාය සහ විවිධ උත්සව යනාදියයි. එමෙන්ම බහුවාර්ගික යන සංසිද්ධිය රූපණය වන්නේ, එකිනෙකා මත වැටුණු සහ යා වුණු කුල සහ උපකුල වශයෙන් ඇති සමාජ ස්තරායණය, උඩරට, පහතරට ආදි ලෙස ප්‍රාදේශීය ව ඇති විවිධත්වය, සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් සහ

බර්ගර් යන ප්‍රධාන ජන වර්ග හතර හා කාපිරි, අභිකුණ්ඨික, වැදි යන ජනවාර්ගික විවිධත්වය, ආර්ථික මට්ටම සහ අධ්‍යාපන මට්ටම අනුව ගොඩනඟා ගන්නා සමාජ පන්ති ස්තරායණයයි. මීට අමතරව ලිංගිකත්වය සහ සංස්කෘතිය යන කාරණ මත ද වර්ග කිරීම් සිදු කර බෙදා දක්වා තිබේ.

අනන්‍යතා සංකීර්ණතාව, සංස්කෘතික විවිධත්වය යන කාරණ ශ්‍රී ලංකාවට පමණක් සීමා වූවක් නො වේ. වර්තමානය වන විට ලෝකය පුරා ගොඩනැඟී ඇති නවීන රාජ්‍යයන් බොහොමයක් තුළ බහුවිධ හා අනන්‍යතා සංකීර්ණ තත්ත්වය දක්නට ලැබේ (සේනානායක, 2004). එහෙත් පශ්චාත් යටත්විජිත ලංකාවේ මෙම සමාජ සංස්කෘතික විවිධත්වය දායාදයක් ලෙස නොව තර්ජනයක් ලෙස පිළිගෙන තිබේ. ඒ අනුව නිදහසින් පසු ශ්‍රී ලංකාව තුළ භාෂා, ජාති, ආගම්, කුල, පන්ති වශයෙන් බෙදා වෙන්කොට සමාජ හුදෙකලාවට ලක්කිරීම නිසා විවිධ වූ නොසලකා හැරීම්වලට ලක් වූ ප්‍රජාව තුළින්, ප්‍රචණ්ඩ අරගල, කෝලාහල හා සමාජ සහජීවනය බිඳ වැටීම ආදිය සිදු විය. වසර තිහක් පුරා කුරිරු යුද්ධයක් ලංකාව තුළ ජන ජීවිතය අඩාල කරමින් පැවතීමට ද ඉහත සඳහන් හේතු මූලික වී ඇත. මෙසේ බොහෝ අවස්ථාවල දී දේශපාලනික වශයෙන් ගන්නා වූ යම් තීන්දු තීරණ සඳහා මානව හිතවාදී ව හා සංස්කෘතික අවබෝධයකින් තොර ව කටයුතු කිරීම ප්‍රධානතම හේතුව වී තිබේ. බලහත්කාර- අවතැන් කිරීම්, එක් ප්‍රජාවක් ජීවත් විය යුතු තැන තවත් ප්‍රජාවක් පදිංචි කිරීම, කාලාන්තරයක් තිස්සේ එක් ජන කොටසක් බහුතරය වී ඇති කලාපයක ඊට හාත්පසින් ම වෙනස් සංස්කෘතික ලක්ෂණ දරන ජන කණ්ඩායමක් බලෙන් පදිංචි කරවීම ආදි බොහෝ දේශපාලනික, අවස්ථාවට අනුචිත තීන්දු තීරණ මෙම සහජීවනයේ පරිහානියට හේතු වී තිබේ.

නිදහසින් පසු ශ්‍රී ලංකාව තුළ සමාජ සහජීවනය පවත්වා ගැනීම පිණිස උසස් අධ්‍යාපනයේ යෙදෙන ප්‍රජාව දැනුමින් පෝෂණය කිරීම සඳහා මානව විද්‍යාව ඉගැන්විය යුතු බවට එවකට සිටි වියතුන් හඬ නගා ඇත. ඒ අතර පණ්ඩිත ආචාර්ය නන්දදේව විජේසේකර සුවිශේෂී වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ මානව විද්‍යාව හා පුරාවිද්‍යාව පිළිබඳව ප්‍රථම උපාධිධාරියා වන්නේ නන්දදේව විජේසේකර මහතායි (විජේසේකර, 1987). "...මානව වංශ විද්‍යාවේ කටයුතු කරන කාලයේ සිට මානව විද්‍යාව ජනප්‍රිය විෂයක් කළ යුතු යැයි මට හැඟුණි. විද්‍යාලංකාර පිරිවෙනේ විෂයයක් ලෙස මෙය ඉගැන්වීමට මම ආරම්භ කළෙමි. ගුරු පුහුණු කිරීමේ විද්‍යාලවල හා වෙනත් පිරිවෙන්වල ප්‍රසිද්ධ කතා පැවැත්වීමි. විශ්වවිද්‍යාලයේ මෙය විෂයයක් කිරීම ගැන එහි අධිපති වූ මහාචාර්ය අයිවර් ජෙනිග්ස් සමඟ සාකච්ඡා කරන ලදි. මානව විද්‍යාව ඉගැන්වීම ගැන ඔහු ඇහුම්කන් නුදුණි..." (විජේසේකර, 1987). ඉහත උපුටනයට අනුව පැහැදිලි වන්නේ ලාංකේය විද්වතුන් මානව විද්‍යාව ලාංකේය සමාජ සංවර්ධනය උදෙසා අත්‍යවශ්‍ය බව පෙන්වා දුන්න ද යටත්විජිතවාදය සම්පූර්ණයෙන් ම ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලබන මානව විද්‍යාව යටත්විජිතකරණයට නතුව තිබූ ලාංකේය ප්‍රජාව වෙත ලබා දීමට බ්‍රිතාන්‍ය නිල දරුවන් අකමැතිව සිටි බවයි. ලංකා විශ්වවිද්‍යාලය තුළ මානව විද්‍යාව ඉගැන්වීමට කටයුතු කිරීම වෙනුවට එකල යටත්විජිතවාදී ආකල්ප ඇත්තකු වූ ශ්‍රීමත් අයිවර් ජෙනින්ග්ස් මහතා විසින් ඒ වෙනුවට මහාචාර්ය බ්‍රයිස් රයන් ලංකාවට ගෙන්වා සමාජ විද්‍යාව ඉගැන්වීමට කටයුතු කරන ලදි. විෂයයක් වශයෙන් ඉගැන්වීම් කටයුතුව සිදු කරනු නො ලැබුව ද මානව විද්‍යාවේ අවශ්‍යතාව ලාංකේය සමාජයට අවැසි බව මාර්ටින් වික්‍රමසිංහයන්ගේ කෘති හා ලිපිවල පෙන්වා දී තිබේ (අභයසුන්දර සහ විජයරත්න, 2021). මීට අමතරව අධිරාජ්‍යවාදීන්, දේශ ගවේෂකයන් ලාංකේය සමාජ සංවිධානය පිළිබඳව සිදු කර ඇති අධ්‍යයන හා ඒ ඇසුරින් ලියැවුණු ග්‍රන්ථ මගින් ලාංකේය සමාජ ව්‍යූහ, සංස්කෘතිය ආදිය අධ්‍යයනයට ලක්විය. මිනිසා මිනිසා පිළිබඳව විධිමත් හැදෑරීමකින් තොරව මිනිසාට ඇතිවන ගැටලු සඳහා සාර්ථක විසඳුම් ඉදිරිපත් කරනුයේ කෙසේද යන්න ගැටලුවකි. අතීතයේ පටන් දේශපාලනික

හේතූන් නිසා මානව විද්‍යාව ඉගැන්වීම හා ප්‍රචලිත කිරීම මෙරට පාලන තන්ත්‍රය විසින් හිතාමතා හෝ නො දැනුම්වත්භාවය නිසා හෝ මඟහැර තිබේ. වර්තමානය වන විටත් ශ්‍රී ලංකාව තුළ මානව විද්‍යාව උගන්වනු ලබන එක ම විශ්වවිද්‍යාලය වන්නේ ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයයි.

ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය 1959 පෙබරවාරි මස 18 වැනි දින විද්‍යෝදය විශ්වවිද්‍යාලය ලෙස ප්‍රථම අධ්‍යයන වර්ෂය ආරම්භ කළේය. පසු ව 1960 වර්ෂයේ දී ශ්‍රී සෝරත නාහිමියන් ප්‍රථම විශ්වවිද්‍යාල උපකුලපතිවරයා ලෙස පත් වීමෙන් අනතුරු ව 1958 අංක 45 දරන විද්‍යොදය හා විද්‍යාලංකාර විශ්වවිද්‍යාල පනතේ අදාළ වගන්තිය යටතේ සම්පාදිත ව්‍යවස්ථා මඟින් විද්‍යොදය විශ්වවිද්‍යාලයේ පීඨ 05 සංස්ථාපනය කරන ලදි. ඒවා නම්, බුද්ධ ධර්ම පීඨය, දර්ශන (සමය) පීඨය, භාෂා පීඨය, කලා පීඨය, ආයුර්වේද හා විද්‍යා පීඨය යනාදි පීඨ වේ. මෙහි කලා පීඨය යටතේ අධ්‍යයනාංශ 05ක් ආරම්භ කරන ලදි. ඒවා නම්, ඉතිහාසය, පුරාවිද්‍යා, ආර්ථික විද්‍යා, භූගෝල විද්‍යා, අධ්‍යාපන විද්‍යා යනාදි අධ්‍යයනාංශ යි. 1960 වර්ෂයේ මුල් භාගයේ දී කලා පීඨය යටතේ අලුත් අධ්‍යයනාංශයක් ආරම්භ කෙරිණි. ඒ මානව විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය යි. ඒ අනුව අද වන විට එනම් 2020 වන විට කවරදා කෙසේ ලංකාවට මානව විද්‍යාව පැමිණිය ද එය විධිමත් විෂයයක් ලෙස අධ්‍යයනය සඳහා ආරම්භ වී වසර 60ක් ගත වී තිබේ (ගිණිහිගම, 2018). මෙසේ ආරම්භ වූ නව අධ්‍යයනාංශයේ ප්‍රථම මහාචාර්යවරයා වූයේ විශිෂ්ට මානව විද්‍යාඥයකු වශයෙන් ලෝකය ම පිළිගත් මහාචාර්ය පී. ඊ. පී. දැරණියගල මහතා යි. නව අධ්‍යයනාංශයේ මුල් කාලයේ ප්‍රධාන වශයෙන් අවධානය යොමු කරනු ලැබුවේ භෞතික මානව විද්‍යාව, පුරා මානව විද්‍යාව, මානව වංශ විද්‍යාව, සමාජ මානව විද්‍යාව වැනි විෂයයන් සඳහා ය. 1960 දී මෙසේ විද්‍යෝදය විශ්වවිද්‍යාලය තුළ කුඩා බීජයක් ලෙස රෝපණය කෙරුණු මානව විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය අද වන විට මහා රුස්ස ගසක් සේ වැඩෙමින් ලංකාවේ ප්‍රථම හා එක ම මානව විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය ලෙසත් තවමත් ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ ක්‍රියාකාරී අධ්‍යයනාංශයක් ලෙසත් වැජඹෙන අන්දමත් දැකිය හැකි ය (ගිණිහිගම, 2018). මෙසේ ආරම්භය ලබා ගත් මානව විද්‍යා අධ්‍යයනාංශ මවු තුරුලේ පසු කාලයේ දී සමාජ විද්‍යාව හා අපරාධ විද්‍යාව යන විෂයයන් මාතෘ පෝෂණය ලබා ගනිමින් වර්ධනය වී අද වන විට ස්වාධීන අධ්‍යයනාංශ ත්‍රිත්වයක් ලෙස කටයුතු කිරීම දක්වා සංවර්ධනය වී තිබේ. සියලු විද්‍යාවන්ගෙන් සුපෝෂණය වී මානව විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය ස්වාධීන ව නැවතත් කටයුතු ආරම්භ කරන ලදි. ඒ අනුව වර්තමානයේ දී යාවත්කාලීන වෙමින් දිනෙන් දින සංවර්ධනය වන විෂය මාලාවක් උර දරා වසර 60ක් තිස්සේ මානව විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය සුවහසක් දරුවන්ගේ නැණැස පහදමින් ශ්‍රී ලංකාවට මහත් සේවයක් සලසමින් විද්වතුන් බිහි කිරීමේ කර්තව්‍යයේ අදටත් නියැළෙමින් සිටියි.

වර්ෂ 1962 දී මානව විද්‍යා සංගමයට මූලික අඩිතාලම එවකට සිටි ආචාර්යවරුන් වූ මානව විද්‍යාඥයකු හා කෞතුකාගාර අධ්‍යක්ෂවරයකු වූ සී. එම්. ඔස්ටින් සිල්වා මහතා ඇතුළු විද්වත් පිරිස විසින් දමන ලදි. එම මානව විද්‍යා සංගමය මඟින් 1962හි දී 'මානව විද්‍යා' නමින් මානව විද්‍යාවට වෙන් වූ ශාස්ත්‍රීය හා පර්යේෂණාත්මක පළමු සඟරාව පළ කරන ලදි (ගිණිහිගම, 2018). මෙම සඟරාවට මාර්ටින් වික්‍රමසිංහයන් වැනි කතුවරුන්ගේ හා විද්වතුන්ගේ ලිපි රැසක් අන්තර්ගත කොට තිබේ. ආරම්භයේ පටන් පර්යේෂණාත්මක ගවේෂණ සඳහා මානව විද්‍යාවේ අවධානය යොමු විය. ඒ අනුව ලංකාවේ විවිධ අවධින්වල දී ලංකාවේ සමාජ සංස්කෘතියට එකතු වූ උපසංස්කෘතික ජන කොට්ඨාස අධ්‍යයනය කරමින් හා ලංකාවේ සිංහල මහා සංස්කෘතිය වෙනස්වීම්වලට භාජනය වන ආකාරය හා වියැකෙමින් පවතින අස්පර්ශනීය සංස්කෘතික උරුමයන් සංරක්ෂණය කිරීමේ මහඟු කර්තව්‍යයේ පුරෝගාමීන් වෙමින් ද මානව විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය පුරා වසර 60ක් කටයුතු කර තිබේ (ශ්‍රීශාන්, 2021). ලොව පුරා

ආදිවාසී ජනතාව පිළිබඳ ව හා ඔවුන්ගේ සංස්කෘතිය පිළිබඳ ව අවධානය යොමු කරන අවස්ථාවේ දී ලංකාවේ වැදි ජනතාව පිළිබඳ ව, ඔවුන්ගේ සංස්කෘතිය, අභිචාර යනාදිය පිළිබඳ ව විධිමත් පර්යේෂණ සිදු කර එම දැනුම රැක ගැනීමට මානව විද්‍යාව මූලික විය. මානව විද්‍යා අධ්‍යයනාංශයෙන් බිහි වී ලංකාවේ කලාව, ආගම, සංස්කෘතිය, ජනශ්‍රැතිය හා රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය, සංවර්ධනය ආදී විවිධ ක්ෂේත්‍රයන්හි දී තම මානව විද්‍යා දැනුම යොදවමින් විශාල සේවයක් සිදු කරනු ලැබේ. මානව විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය මගින් ලංකාව තුළ පර්යේෂණ විශාල ප්‍රමාණයක් සිදු කරමින් නිවැරදි දත්ත ලබා දී ලංකාවේ ඇතිවන ගැටලු නිරාකරණය කිරීමෙහි ලා විශාල දායකත්වයක් සිදු කර තිබේ. වසර 60ක කාලයක් පුරා මානව විද්‍යා උපාධිධාරීන් බිහි කළ මෙම සුන්දර විෂය සෑම මානයකින් ම ලෝකය දෙස හා මිනිසා දෙස තාර්කික ව බැලීමට අවශ්‍ය දැනුම ලබා දෙයි. ලංකාවේ වටිනා සාම්ප්‍රදායික දැනුම් සම්භාරයක්, සංස්කෘතික අගනාකම් සහිත දැනුම් සම්භාරයක් හා භෞතික මානව විද්‍යාත්මක ව නව විෂයයන් හා අනුබද්ධ වෙමින් ප්‍රායෝගික දැනුම් ගබඩාවක් බවට වත්මන වන විට මානව විද්‍යාව සුපෝෂණය වී තිබේ. එය විෂයයක් ලෙස ද වසර 60ක් පුරාවට ලාංකික සමාජයට සේවය කර තිබේ. ලෝකය ම මානව විද්‍යාව දෙස අවධානය යොමු කර එම දැනුමේ සහය පතන අවස්ථාවක ලංකාව තුළ මානව විද්‍යාව බොහෝ සීමාකාරී සාධක සමග මානව හිතවාදී ව මානවයා දෙස බැලීමට හැකි ප්‍රජාවක් ගොඩනැගීම සඳහා පුරා වසර 60ක් වෑයම්කර තිබේ. කෙසේ නමුත් වර්තමානය වන විට ලංකාව තුළ ගොඩනැගී ඇති සමාජ සංස්කෘතික, ආර්ථික, දේශපාලන, අන්තවාදී හා වාර්ගික යන අර්බුද විසඳා ගැනීමට අවශ්‍ය සහාය මානව විද්‍යාව තුළින් ලබා ගැනීමට බොහෝ අවස්ථා පවතී. සමාජ සමඟි සහජීවනය ගොඩනැංවීමට අදාළ මානව කේන්ද්‍රණවාදී ආකල්ප දුරස් කිරීම සඳහා මානව විද්‍යාව තුළ ඇති දැනුම ජනතාව අතර ප්‍රචලිත කරවීම වඩාත් යෝග්‍ය වේ. අන්‍ය සංස්කෘති අධ්‍යයනය හා එම සංස්කෘතිවල හරපද්ධතීන් හඳුනා ගැනීම මඟින් බහු සංස්කෘතිකවාදය පිළිගැනීමට මෙන් ම අනෙක් සංස්කෘතිවලට, ආගමික විශ්වාසවලට ගරු කිරීම දක්වා මානව චින්තනය ගොඩනැඟීම සිදු වෙයි. මේ මඟින් ලාංකේය සමාජය නිදහසින් පසු ගත වූ දශක හතක් ඉක්මවූ කාලය තුළ ආගම්වාදී සහ වර්ගවාදී කෝලාහල මෙන් ම යුද ගැටුම් නිසා ලද පීඩාවන් තව දුරටත් ඇති නොවීමට වග බලා ගත හැකි වේ. එය ලාංකේය සමාජ සංවර්ධනය සඳහා තැබිය හැකි විශාල පියවරකි. මීට අමතරව ලාංකේය සංස්කෘතීන්, පාරිසරික සම්පත්, ලාංකේය ජනතාවගේ ඇති සුවිශේෂතා අධ්‍යයනයට බඳුන් කරන මානව විද්‍යාඥයෝ ලාංකේය ආර්ථිකය සංවර්ධනය කිරීමෙහිලා ගතයුතු විවිධ ක්‍රියා මාර්ග යෝජනා කරති. අනෙකුත් විෂයය ක්ෂේත්‍ර සමඟ මෙම ආර්ථික විසඳුම් සෙවීමේ දී ආර්ථික මානව විද්‍යාව පිළිබඳ ප්‍රවීණයන්ගේ සහාය ද ලබා ගැනීම මඟින් ලාංකේය ප්‍රජාවගේ ශක්‍යතා මත ගොඩනඟා ගත හැකි ආර්ථිකයක් නිර්මාණය කිරීම සඳහා අවශ්‍ය දැනුම ලබා ගත හැකි බව පෙන්වා දිය හැකි වේ. එමෙන් ම දේශපාලනය සඳහා දේශපාලනය පිළිබඳ මානව විද්‍යාවෙන් ද සංස්කෘතික උරුමයන් සංරක්ෂණය කිරීම හා ඒවා ලෝකයට ලාංකේය අනන්‍යතාවක් වශයෙන් ඉදිරිපත් කිරීම මඟින් සංචාරක කර්මාන්තය, දේශීය කර්මාන්ත හා ලාංකේය නිශ්පාදන ඉහළ නැංවීම යන බොහෝ ක්‍රියාමාර්ග සඳහා මානව විද්‍යාවෙන් ද රුකුලක් සපයනු ලබයි. එහෙත් වර්තමානය වන විටත් මෙසේ ප්‍රායෝගික අවශ්‍යතාවක් සහිත විෂයක් ලාංකේය අධ්‍යාපනයෙන් සීමා කර තිබේ. විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනයට පමණක් සීමා වී ඇති මෙම විෂයය උපාධියක් ලෙස අධ්‍යයනය කිරීමට ඇති එකම ස්ථානය ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්ව විද්‍යාලය යි. ලෝකය පුරා විවිධ රටවල මානව විද්‍යාව සඳහා ම විශ්වවිද්‍යාල නිර්මාණය කර තිබේ. ඒවායින් විශාල ප්‍රයෝජන එම රටවල් අත්පත් කරගෙන තිබේ. ලංකාවේ මානව විද්‍යාව උපාධිධාරියකු සඳහා අවශ්‍ය විෂයපථය සඳහා රැකියා අවස්ථා නො ලැබීම වැනි කරුණු නිසා මෙම විෂය පිළිබඳ ප්‍රාමාණික දැනුමක් සහිත විද්වතුන්ගෙන් නිසි ප්‍රයෝජනයක් රටට ලබා ගැනීමේ අවස්ථාව වියැකී තිබේ.

සමාලෝචනය

ශ්‍රී ලංකාව බහුවාර්ගික හා බහු සංස්කෘතික සමාජ ව්‍යුහයක් සහිත රටකි. කුඩා භූමි වපසරියක වුවද විශාල සංස්කෘතික විවිධත්වයක් සහිත වඩා විචිත්‍රවත් සංස්කෘතියකින් ආඪ්‍ය වූ ලාංකේය ජන සමාජය කාලයෙන් කාලයට මතුවන්නා වූ හේතුකාරණ මත බෙදීම් රාශියකට හසු වී තිබේ. මේවා හුදෙක් මානව කේන්ද්‍රණවාදී අදහස් එන්නත් කරන්නා වූ අන්තවාදී ක්‍රියාකාරීන් විසින් දේශපාලනික, ආර්ථික ආදි විවිධ වූ ප්‍රතිලාභයන් අරමුණු කොටගෙන මුදාහරින ලද වෛරසවල ප්‍රතිඵලයකි. යම් සමාජයක් අපේක්ෂිත දියුණුව සාක්ෂාත් කර ගැනීම උදෙසා එම සමාජයේ සියල්ලන් කෙරෙහි වගකීමක් පැවරේ. මෙවැනි බෙදීම් මූලික කරගැනීම නිසා අදාළ සමාජයට යහපත් අනාගතයක් නිර්මාණය කරගැනීම සිහිනයක් බඳු වේ. ලෝකය පුරා මානව කේන්ද්‍රණවාදී අදහස් පාලනය කර ලෝක සාමය උදා කිරීම සඳහා මානව විද්‍යාව විශාල කාර්යභාරයක් සිදු කොට ඇත. මෙම කුඩා දිවයින තුළ වාර්ගිකව බෙදී සිටින ප්‍රජාව මානව කේන්ද්‍රණවාදී ආකල්පවලින් මුදවාගැනීම මඟින් ලාංකේය ජනතාව තුළ ඇති විවිධත්වය සමාජ අපගමනය කෙරෙහි නොව ප්‍රගමනය සඳහා යොමු කරවීමේ නියමු ආලෝකයක් වශයෙන් මානව විද්‍යාවේ දැනුම භාවිතයට ගත හැකි වේ. මේ සඳහා ශ්‍රී ලංකාව තුළ මානව විද්‍යා ප්‍රචලිත කිරීම සහ එම දැනුම ජනතාව අතරට යැවීම වඩා වැදගත් වේ. එහෙත් වසර හැටකට අධික කාලයක් පුරා මානව විද්‍යාව ශාස්ත්‍රීය වශයෙන් ඉගැන්වීම් කටයුතු සිදු කරනු ලබන්නේ ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය යි. බොහෝ අවම පහසුකම් යටතේ ලාංකේය ජන සංස්කෘතීන්, අනන්‍යතාවන්, සමාජ ගැටලු, අස්පර්ශනීය සංස්කෘතික උරුමයන් යනාදිය පර්යේෂණාත්මකව අධ්‍යයනය කරමින් මෙම දැනුමේ වැදගත්කම සමාජයට අවධාරණය කිරීමේ මහගු කර්තව්‍යයක එම මානව විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය වර්තමානය වන විටත් කටයුතු කරයි. මේ අනුව ලාංකේය සමාජය තුළ පැන නැඟී ඇති ගැටලුවලට විසඳුම් සෙවීම සඳහා මානව විද්‍යාවේ දායකත්වය ලබා ගැනීමත් මෙම මානව විද්‍යාවේ දැනුම ලංකාව තුළ ප්‍රචලිත කරවීම සඳහා අවශ්‍ය පියවර ගැනීමත් කෙරෙහි අදාළ බලධාරීන්ගේ අවධානය යොමු විය යුතු බව මෙම අධ්‍යයනය මඟින් අවධාරණය විය. එමෙන්ම මානව විද්‍යාව පිළිබඳ උපාධිධාරීන් අදාළ අංශ වෙත රැකියා සඳහා යොමු කරවීමේ විධිමත් වැඩපිළිවෙළක් තවමත් නොමැති වීම නිසා අධ්‍යාපනයේ සාර්ථක ප්‍රතිඵල රටෙහි සංවර්ධනය උදෙසා ලබා ගැනීමේ හැකියාව දුර්වල වී තිබේ.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

- ගිණිහිගම, ඊ., (2018). සමාජ විද්‍යා හා මානව විද්‍යා අධ්‍යයනාංශයේ ආරම්භය, විකාශය පිළිබඳ කෙටි සටහන්, මානව විද්‍යා ශාස්ත්‍රීය සඟරාව (ප්‍රණීත් අභයසුන්දර අභිනන්දන කලාපය), 2(1), 1-7.
- රත්නපාල. එන්., (1993). ආචාර්ය නන්දදේව විජේසේකර- උදාර ජීවන ගමනක විශිෂ්ට ශාස්ත්‍රීය සේවය. සමා සංග්‍රහය, 1-10.
- විජයරත්න, ඩබ්. කේ. එම්., (2019). මානව සංහතියේ පිළිලය මානව කේන්ද්‍රවාදය ද?. කොම්රේඩ්, https://www.comrade.lk/education/ethnocentrism
- විජේසේකර, එන්., (1987). තෝරාගත් ලිපි සංග්‍රහය. ඇස්. ගොඩගේ සහෝදරයෝ (පුද්.) සමාගම.
- වික්‍රමසිංහ, එම්., (1962). මානව විද්‍යාව හා භාෂාව. මානව විද්‍යා, 2 (2), 1-13'
- වික්‍රමසිංහ, එම්., (1974). බුදු සමය හා සමාජ දර්ශනය සහ මානව විද්‍යාව හා සිංහල සංස්කෘතිය. තිසර ප්‍රකාශකයෝ.

- සේනානායක, ඩී. ආර්. (2004). ශ්‍රී ලංකාවේ කල්පවත්නා සාමය සඳහා බහු සංස්කෘතික ජාතික දැක්මක්. ප්‍රවාද, (23), 103-120.
- ශ්‍රීශාන්, ජී. ඒ. ඒ. එන්. (2021). මානව විද්‍යාව අපට අලුත් ද?. අරුණැල්ල, https://arunallasite.wordpress.com/2021/02/08/
- ශ්‍රීශාන්, ජී. ඒ. ඒ. එන්. (2021). මානව විද්‍යාව. අරුණැල්ල, https://arunallasite.wordpress.com/2021/02/12/
- Abhayasundere, P. N., Wijayarathna, W. K. M. (2021). Anthropological gleanings of the work of Martin Wickramasinghe. Vidyodaya Journal of Humanities and Social Sciences, 06 (02), 55-64. DOI: https://doi.org/10.31357/fhss/vjhss.v06i02
- Tylor, E. B., (1991). Dictionary of Anthropology. Goyl Saab publishers

Challenges in the application of Social Media for Information Marketing in University Libraries: Sri Lankan Context

Dr. A.W.V Athukorala
Senior Assistant Librarian
Sri Palee Campus
University of Colombo

wathsala@spc.cmb.ac.lk

Abstract

Current technological improvements have influenced on behaviors and intentions of the user communities as suggested by Technical Acceptance Model. Library systems and websites integrated with social media components are very common in modern libraries as a tool to market their services and disseminate information. These advancements have become a crucial component, particularly in the academic, professional, and day-to-day life activities of professionals working in university libraries around the world. As a result, the job of library professionals has altered, and an addition of new obligations to comprehend, implement, and operate libraries to assist customers has been developed. This research was undertaken to investigate the challenges to the librarians in introducing social media tools for marketing library resources. The survey method was used to collect data and 113 library professionals who work at various libraries were returned duly filled questionnaires. The respondents were chosen using a non-probability purposive sampling technique. The study found that the negative attitudes of the library staff, who are willing to do the operation with conventional methods, towards a technical change would be another obstacle in this scenario. However, the majority of the professionals who were in the sample have, clearly, stated that the library users do not like to accept conventional methods. Additionally, the institutional policies on internet access in universities have been recognized as the main challenge in this context. The study recommended that, since the main duty of the university library is fulfilling the needs of the user communities, attitude-changing programs should be introduced to adapt the library staff for moving to new technologies. In this, the role of the librarians is very important. On the other hand, in recruiting new staff for the libraries, the university authorities should recruit library paraprofessionals with sound knowledge and skills on social media applications that have capabilities to help market library services and resources. By applying these strategies, it can be minimized the impact of the challenges.

Keywords: social media, information marketing, library professionals, challenges, internet access

Introduction

Most current studies in the field show that there is an affirmation interrelationship between library professionals and social media concepts. In maintaining a good relationship with the library community, library professionals use social media as a method to attract users' attention. Information is an indispensable factor in promoting the development of society.

Kemp (1976:101) observes that information has been called, the fifth need of man, ranking after air, water, food, and shelter. Luck, et al., add that information is the lifeblood of planning, directing, and controlling any enterprise (Luck et al, 1981:20). It makes the satisfaction of the demands of the population possible in an efficient way. Generally, libraries are called information markets and their users act as consumers of information. Information plays a vital role as a resource for the research and development of any nation. Generally, marketing concepts can be applied not only to cost-effective organizations they can be applied and can get several advantages to the library environment.

Marketing has been defined and explained in many ways by different authors. The definitions given by the American Marketing Association (AMA) and The Chartered Institute of Marketing (CIM) have been widely accepted over the years, but are redefined time and again there is still an emphasis on the process-that is fundamental to marketing-one can see the transition in the focus areas: the use of the words "value," "managing customer relationships," and "stakeholders" being brought to the center stage in this definition (Gupta 2003). According to Kotler (Kotler 1985), "Marketing is the analysis, planning, implementation and control of carefully formulated programs designed to bring about voluntary exchanges of values with target markets for the purpose of achieving organizational objectives. It tries heavily on designing the organization's offering in terms of target markets' needs and desires, and on using effective pricing, communication, and distribution to inform, motivate, and service the markets. "Similarly Stanton has opined, "Marketing is a total system of interacting business activities to plan, price, promote and distribute want satisfying products and services, and present to potential customers." (Kotler 1985, pp. 96.) Specially, university libraries in developed countries such as the United States of America (USA), Japan, Australia, and other European countries utilized social media platforms as a medium to provide their services and distribute their resources among the user communities. According to the literature, it can be seen that there is less demand for social media in the libraries of South Asian countries in providing their services to the users. They still use some traditional methods which the users keep away from the libraries, rather than innovative techniques. Specially, the attitudes of the academic staff of the libraries in this regard were given attention in this paper. New technologies and applications which make a modern library system were gradually implemented in the Sri Lankan system due to the traditional attitudes and thoughts of the working staff of the system. Furthermore, since social media is a new concept in the Sri Lankan society and, specially, in the university community, the professional staff of the libraries has to face a lot of practical challenges in introducing social media to information marketing. Accordingly, this paper discusses the challenges which can be faced in the process of application.

Review of Literature

Marketing, in the context of the library, is considered the art and science of finding and keeping readers and users of the library and information center. According to Kotler and Armstrong, (1991), non-profit organizations such as higher schools, universities, and libraries can use marketing methods and procedures in their daily routines (Kotler, and Armstrong, 1991). Gupta (2003) stated that the concept of marketing leads to offering an un-valuable service to their users or customers. Therefore, libraries can use marketing tools for their survival in this technologically advanced world of environment. Further, university libraries and information centers can utilize marketing concepts to get more users through attractive methods. Chegwe and Anaehob (2015) claimed the use of the application of marketing for university libraries in improving the image of the library and attracting more users. Additionally, they would enhance the reputation of the librarians as well as their organization. In their study, Jayatissa and Edzan (2002) focused on information marketing in academic libraries in Sri Lanka. According to them, "academic libraries in Sri Lanka should aggressively market their services/products and must transition from the provision of traditional library services (book loans) to a more IT-based information service (Internet)." Jestin and Parameswari (2002) pointed out the use of marketing tools as a method to get survival within the current highly competitive world of information. As well, Sharma and Bhardwaj (2009) identified the capability of marketing products and services in a library. Libraries are considered treasures of knowledge. There are also known as storehouses of knowledge. Philip Kotlar defines marketing "as a social and managerial process by which individuals and groups obtain what they need and want through creating, offering and exchanging products of value and others ". Given the above definition, library activities are teamwork or the efforts of a group working in a library. Kuhu and Zohar, 1995) argued that knowledge acquisition and exploitation as social processes in which someone can argue that the rapid development in social media concepts would lead to increase tools for acquiring knowledge. There would be an explosion of internet-based services through social media in the 21st century (Mangold and Faulds, 2009). They further mentioned that various aspects such as awareness, information acquisition, purchase behaviors, and evaluation of consumer behavior would be major factors in this case. To understand the users' requirements, there should be a better methodology for communication of librarians with the users (Tapscott and Williams, 2006). Finally, it can be concluded that there is a greater challenge to conventional management services of libraries with the development of technological aspects. Therefore, it is highly needed to conduct more research on the role of librarians and their applications in this information era.

The objective of the Study

1. To identify Experienced in the Use of Social Media of the university library academics
2. To investigate the challenge to the librarians is to introduce social media tools for marketing library resources

Research Methodology

The overall sample included 70(61.9%) females and 43(38.1%) males. Non-probability sampling methods were utilized for selecting the participants in a nonrandom manner. The non-probability purposive sampling procedure was utilized to select the respondents. The type of nonprobability sampling method utilized in this research is the convenience sample method. The researcher obtained all academic library professionals' names and e-mail addresses from available websites based on their availability (Table .1). Upon the selection of participants, they were asked to complete the survey sent through email. 113 library professionals who work at various libraries were approached and distributed questionnaires. Statistical Package for Social Sciences (SPSS) software (version 16.0) and Microsoft Excel package were used to analyze the data. F distribution tool in the One-way Analysis Of Variance (ANOVA) technique was used to compare the sample datasets. ANOVA was used to identify the statistically important differences between the means of three or independent groups.

The respondents can be grouped under table 1.

Table 1 Basic Profile of University Library Professionals

Category	Number of Professional Staff
University of Colombo	10
University of Sri Jayawardhanapura	08
University of Kelaniya	11
University of Peradeniya	10
University of Moratuwa	08
University of Jaffna	10
Open University of Sri Lanka	06
Eastern University	05
South Eastern University	06
RajarataUniversity of Sri Lanka	05
SabaragamuwaUniversity	06
WayabaUniversity	06
Visual and Performing Arts University	05
Uvawellasse University	06
University of Ruhuna	11
Total	113

Demographic of the Response

Professions of the sample

The complete inspection of the questionnaires of the library professions shows that 59.3% of the respondents were working as senior assistant librarians while 31% of them were assistant librarians. The smallest groups of respondents (3.5%) were deputy librarians (Table 3.4).

Table 2 Professions by the Sample

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Librarian	7	6.2	6.2	6.2
Deputy Librarian	4	3.5	3.5	9.7
Senior Assistant Librarian	67	59.3	59.3	69.0
Assistant Librarian	35	31.0	31.0	100.0
Total	113	100.0	100.0	

Library Professionals Experienced In Use of Social Media

The data regarding the experience of usage of social media phenomena of the academic professionals were collected in this study since this is a new concept among the academic staff of libraries in the Sri Lankan university system. The majority of the library professionals (43.4%) were having prior experience with the usage of social media in their professional works. Further, it can be seen that a considerable ratio of professionals (18.6%) (n=110) were coming under the category of most experienced level from the sample data set. According to the data, it can be noted that most library professionals are having a thorough knowledge of the use of social media, since the numerical values were high for the variables of categories of "experienced", "very experienced" and "most experienced". And also, another important finding from this study is that 19.5 %(n=110) of library professionals were in the category of inexperienced about social media usage.

Findings and Results

Lack of training opportunities

Before moving for new technology, conducting staff training courses is very important. Due to financial matters, it is very hard to find this in Sri Lanka. Therefore, the implementation part is very unsuccessful in most cases. The impact of this and how it would be influenced further developments were questioned by the professionals. According to the data, nearly half of the sample (35.4% have agreed and 11.5% have agreed strongly) consider this a big issue. 12.4% do not consider this a problem according to the data. Only 3.5% of the sample had not given their comments on this.

Figure 1 Lack of training opportunities

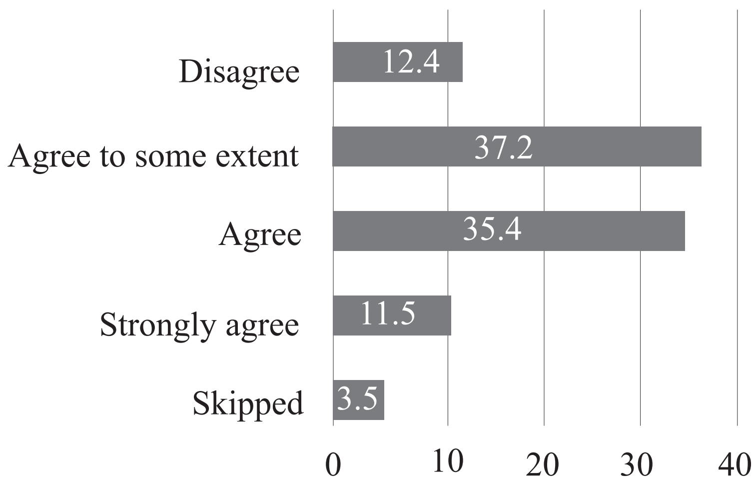

Too many social media tools to learn

Even social media is a new technological aspect, as a result of its development, it has been introduced different types of tools and improvements such as version changes day by day. The workers should study all these tools and improvements within a shorter time since the users are more concerned about these developments than the working staff. Therefore, it was analyzed this scenario, how the rapid developments of tools would influence in implementation and operation process of introducing social media to the libraries. For that, the majority of the sample (38.9%) agreed with this by identifying this scenario as a future problem. 26.5% of them had selected the option "agree to some extent". Another considerable portion of the respondents (18.6%) had not considered this a big issue. 6.2% had not given their responses. According to table 3, there was a significant between this factor and the age of all library professionals F=6.681 ($p<0.01$). It means that all the age groups of library professionals claimed that this is the main problem with implementing social media in the libraries. Further, According to table 7.7, there was a significant between this factor and the working experience of all library professionals F=4.415 ($p<0.01$). Further, According to table 4, there was a significant between answers to this factor and the library profession. F=4.074 ($p<0.01$).

Figure 2 Too many social media tools to learn

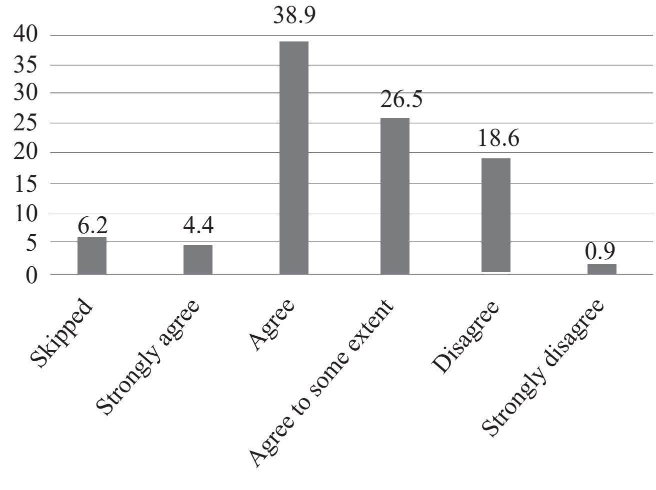

Table 3 Co-relations of the issues in using social media for marketing library services by Age category

ANOVA					
Item	Sum of Squ	df	Mean squad	F	Sig.
Too many social media tools to learn	36.074	6	0.012	6.681	0
Lack of time to use SM	37.575	6	6.263	4.921	0
Privacy issues	22.53	6	3.755	3.521	0.003
Confidentiality of information	25.669	6	4.278	4.029	0.001
Lack of knowledge of how to use it	27.436	6	4.573	3.577	0.003
Inadequate funding for libraries	26.13	6	4.355	3.235	0.006
Slow speed of the internet	25.554	6	4.259	2.903	0.012
Lack of staff, resources, competence	16.656	6	2.776	1.574	0.162
Low interest in librarians learning about SM	12.014	6	2.002	1.701	0.128
Inadequate training opportunities for librarians	21.543	6	3.591	2.764	0.016
General hesitation about the potential benefits of SM	16.221	6	2.703	2.122	0.057
Lack of social media policies	18.08	6	3.013	2.294	0.041

****. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)**

Lack of time to use social media

The time factor is very important in any kind of discipline. Questions were asked from experts about the time factor. It was asked whether the time is a problem or not in utilizing social

media. The percentage agreeing on this as a problem to us social media was 36.3%. But another considerable part of the data sample (27.4%) has not agreed with this and a small portion of the sample (4.4%) has not agreed this strongly. Further, 6.2% of the sample has not given their comment on this. According to table 3, there was a significant between this factor and the age of all library professionals F=4.921 (p<0.01). It means that all the age groups of library professionals claimed that this is the main problem with implementing social media in the libraries.

Figure 3 Lack of time to use social media

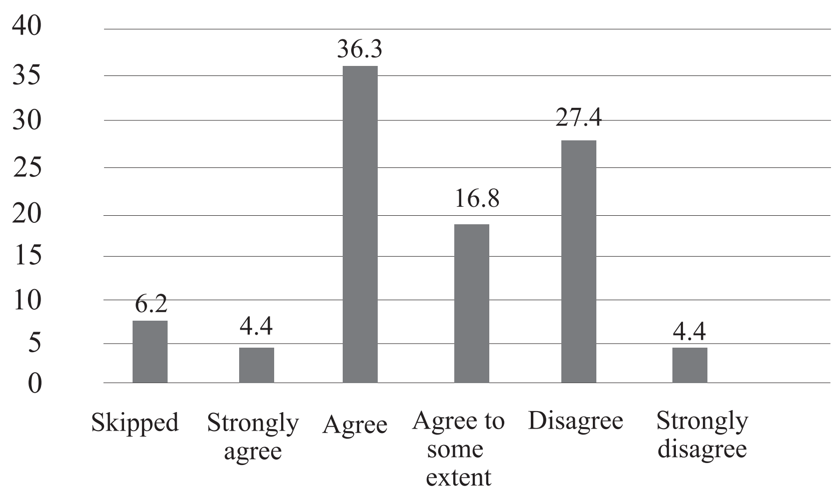

Privacy Issues

The usage of social media and privacy issues are much closed and inter-related to each other. Therefore, it was checked and collected the data regarding whether the library academic staff has identified privacy issues as a problem or not. According to the data collected, 38% of the respondents have agreed with this and 11.5% have agreed strongly and consider privacy issues as a real problem related to social media platforms. 24.8% have agreed to some extent. 13% of the sample considers privacy is not a big matter. 8% have not given their comments. According to table 5, there was a significant between this factor and the age of all library professionals F=3.521 (p<0.01). It means that all the age groups of library professionals claimed that this is the main problem with implementing social media in the libraries. Further, According to table 7.7, there was a significant between this factor and the working experience of all library professionals F=6.958 (p<0.01). Further, According to table 4, there was a very positive significance between answers to this factor and the library profession. F=10.905 (p<0.01).

Figure 4 Privacy Issues

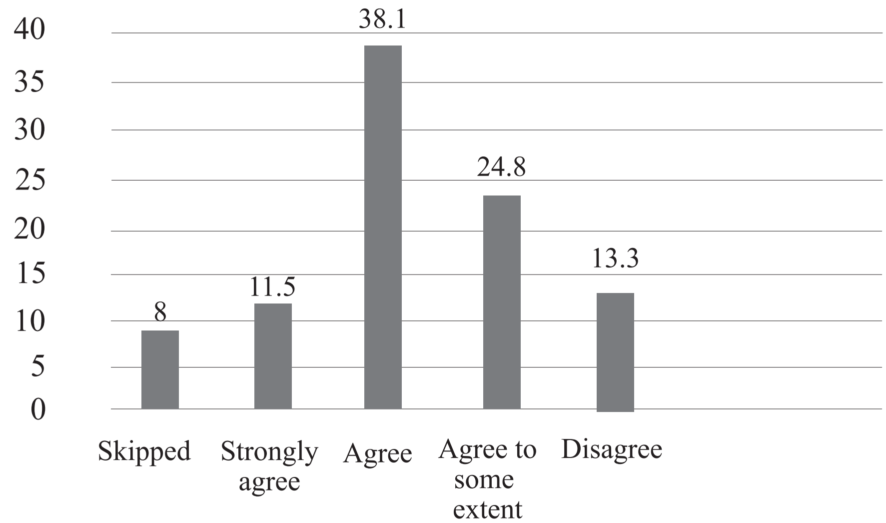

Table 4 Co relations of the problems in using social media for marketing library services by Working experience

ANOVA					
Item	Sum of Squ	df	F	Mean squad	Sig.
Too many social media tools to learn	14.342	3	4.415	4.781	0.006
Lack of time to use social media	9.325	3	2.062	3.108	0.11
Privacy issues	21.773	3	6.958	7.258	0
Confidentiality of information	29.704	3	9.977	9.901	0
Lack of knowledge of how to use it	31.177	3	8.621	10.392	0
Inadequate funding for libraries	35.14	3	9.597	11.713	0
Lack of staff resources or competence	22.703	3	5.211	7.568	0.002
Low interest in librarians learning about SM	27.189	3	5.625	9.063	0.001
Inadequate training opportunities for librarians	11.105	3	3.213	3.702	0.026

****. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)**

Confidentiality of information

Confidentiality of information is another important aspect of the world currently. Most users of social media seek confidentiality thoroughly. Sometimes, they share their personal information such as photos, videos, etc. with their closest friends through social media platforms. In this study, this matter was also taken into account. The question of whether the experts are concerned or not about the confidentiality of information in marketing libraries with social

media was asked. And also, it was asked whether this issue would be taken into account as serious in transforming into social media or not. To this, 38% of the sample has responded as agreed and 9.7% responded as agreed strongly. Another 15% disagreed with this. According to table 8.6, there was a significant between this factor and the age of all library professionals F=4.029 ($p<0.01$). It means that all the age groups of library professionals claimed that this is the main problem with implementing social media in the libraries. Further, According to table 4, there was a significant between answers to this factor and the working experience of all library professionals F=9.977 ($p<0.01$).). Further, According to table 5, there was a positive significance between answers to this factor and library profession F=10.905 ($p<0.01$).

Figure 5 Confidentiality of Information

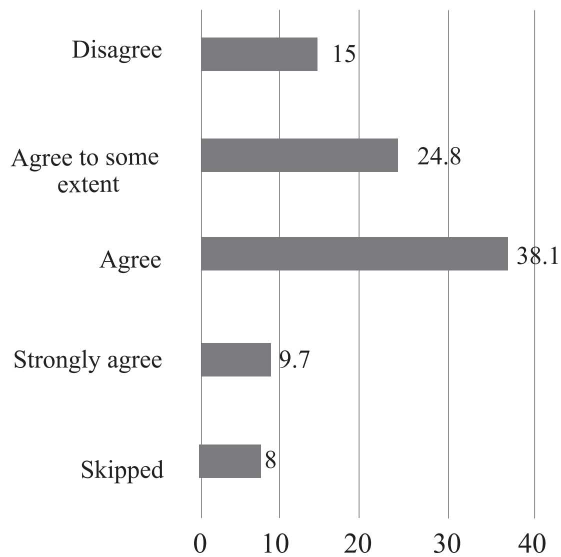

Lack of knowledge of how to use it

In any technological transfer, knowledge on how to use it effectively and efficiently is mandatory. Without sound knowledge about the functions, applications, etc. of the new package, it cannot go further. Therefore, it was verified about the influence of lack of knowledge on social media platforms, using the comments of the experts. It was analyzed whether it would be influenced how far introducing social media as a tool to market libraries. According to the data, it cannot be noticed any acceptance of this among the professionals in the field. It can be seen that nearly a quarter of the sample, 25.7%, has been agreed while 20.4% has disagreed with this. It means that there is no clear difference between each party. Further, only 1.8% has been agreed strongly and a considerable portion (31.9%) has agreed with this to some extent. According to table 3, there was a significant between this factor and the age of all library professionals F=3.577 ($p<0.01$). It means that all the age groups of library professionals claimed that this is the main problem with implementing social media in the libraries. Further, According to table 4, there

was a significant between this factor and the working experience of all library professionals F=8.621 (p<0.01).). Further, According to table 5, there was a positive significance between answers to this factor and the library profession. F=8.095 (p<0.01).

Figure 6 Lack of knowledge of how to use it

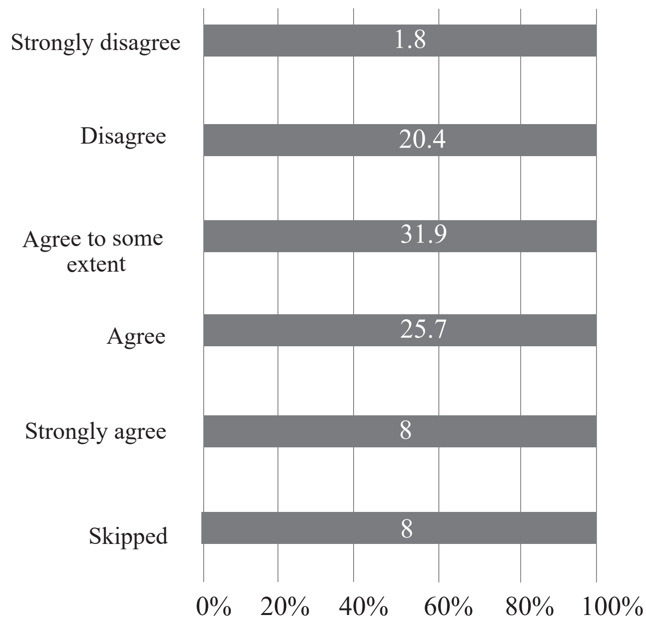

Inadequate funding for libraries

Funding is another important aspect of the development process. It was analyzed how inadequate funding influenced marketing libraries with social media. And also it was discussed whether it would be a barrier to introducing social media. 29% of the respondents had agreed with this and they have identified this as a big issue and 12.4% had agreed strongly. Additionally, 15.9% disagreed and 8% of them had not given any comment on this. According to table 8.6, there was a significant between this factor and the age of all library professionals F=3.235 (p<0.01). It means that all the age groups of library professionals claimed that this is the main problem with implementing social media in the libraries. Further, According to table 4, there was a significant between this factor and the working experience of all library professionals F=9.597 (p<0.01).

Figure 7 Inadequate funding for libraries

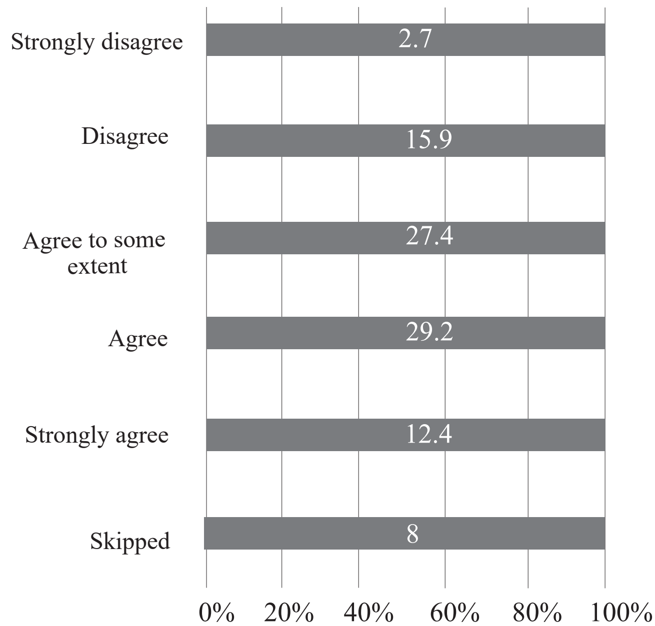

Lack of staff, resources, or competence

Under this criterion, it was analyzed how it would impact of lack of staff, resources, or competence in marketing university libraries using social media platforms. This is a practical and common problem in the library system of universities. It was ascertained whether this would impact badly in this technological transfer stage or not by using the experts' views. From the total sample, there were 31% of respondents had selected the "agree" comment and 16.8% of them had selected the "strongly agree" comment. It means that the majority of the sample has concluded that a lack of staff, resources, and computers is a considerable problem in this case. Another 19.5% and 17.7% had selected "disagree" and "agree to some extent" responses respectively. 9.7% of the sample had not given any comment on this. According to table 3, there was a significant between this factor and the age of all library professionals F2.903 ($p<0.01$). It means that all the age groups of library professionals claimed that this is the main problem with implementing social media in the libraries. Further, According to table 4, there was a significant between this factor and the working experience of all library professionals F=5.211 ($p<0.01$).). Further, According to table 5, there was a significant between answers to this factor and the library profession. F=5.136 ($p<0.01$).

Figure 8 Lack of staff, resources, or competence

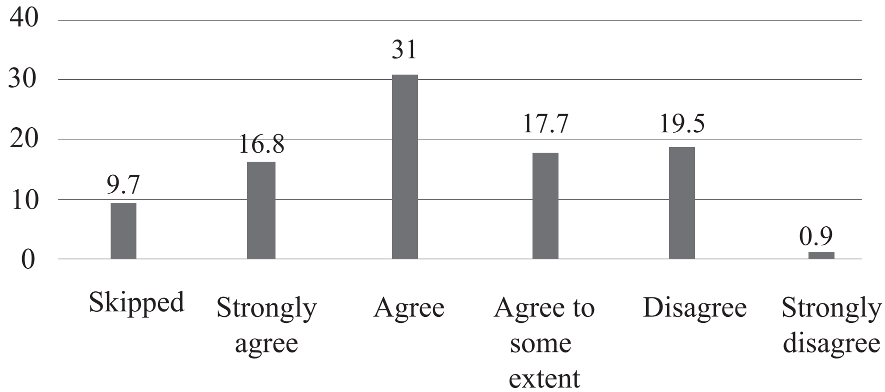

Inadequate training for library staff

How inadequate training facilities for the library staff would affect the problem was analyzed in this part of the questionnaire. 33.6% of the experts have identified this as a problem and 14% of them have identified it as a big problem. 29% had selected "agree to some extent". Another 8.8% had not agreed with this and a 9.7% portion of the sample had skipped the question. Further, According to table 5, there was a significant between answers to this factor and the library profession. F=6.828 (p<0.01).

Figure 9 inadequate training opportunities for library staff

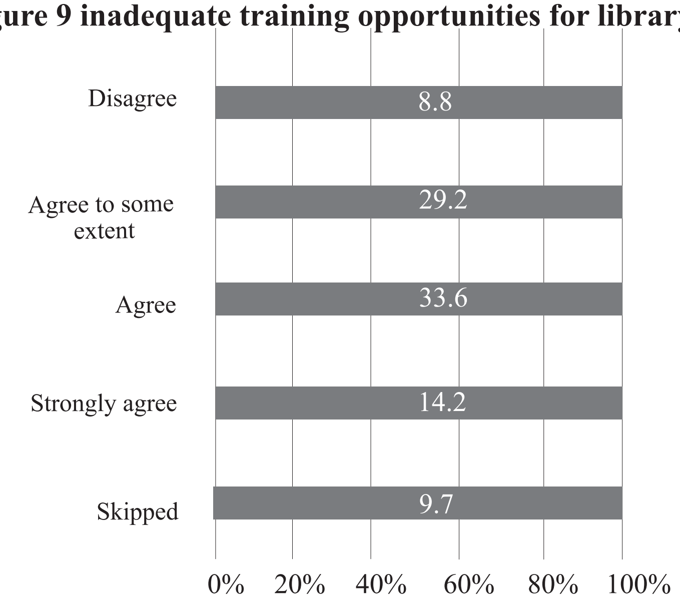

Slow speed of internet

It was checked whether there is a close relationship between the speed of the internet and the marketing of libraries using social media in this study. A remarkable amount of respondents (42.5%) has been identified this as a problem and 8% have identified this as a big problem. Also, 8% of them have not identified this as a problem by selecting the "disagree" comment. 4.4% have selected a "strongly disagree" response. A considerable portion of the sample (23%) has been selected to "agree to some extent". According to table 5, there was a significant between this factor and the profession of all library respondents F=2.764 ($p<0.01$). It means that all the professionals of library respondents claimed that this is the main problem with implementing social media in the libraries.

Figure 9 Slow speed internet

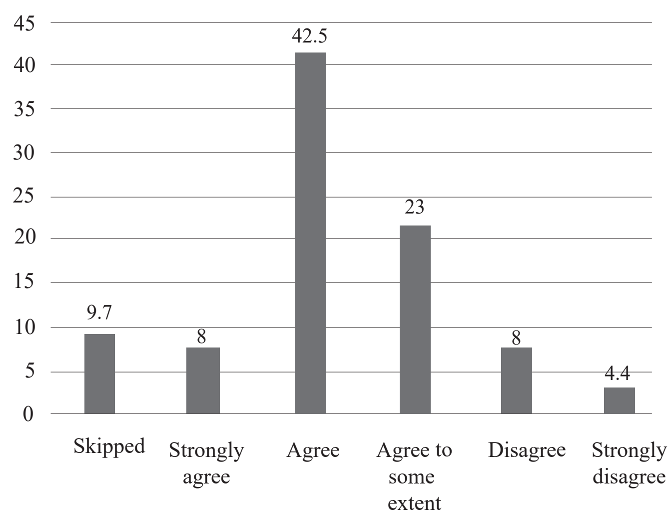

Lack of social media policies

As a very good platform to share the information with a large group of people in very shorter time duration, it can be noticed that a lesser number of policies are there related to social media. This scenario was analyzed in this and it was tried to determine whether the lesser policies would be influenced or not and whether the library professionals have identified this as a problem or not in the use of social media as a marketing tool. A large part of the sample, 41.6%, had identified this as a problem by agreeing to the statement. The percentage for the comment "strongly agree" was 9.7% and it was 12.4% for the comment "disagree". 14% of the participants had not given their response on this.

Figure 10 Lack of social media policies

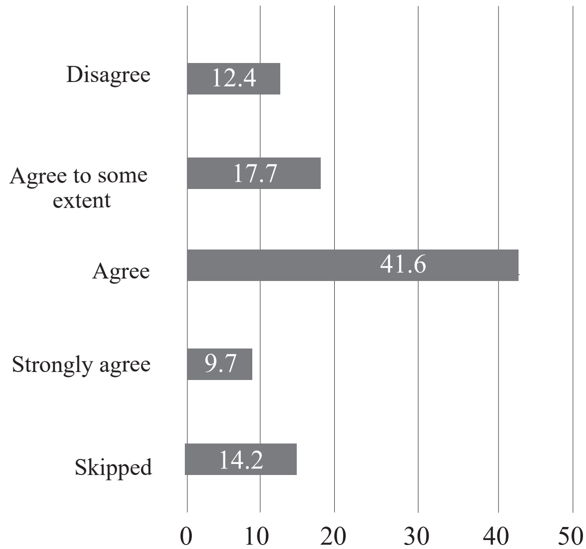

Table 5 Co-relations of the problems in using social media for marketing library services by profession

ANOVA					
Item	Sum of Squ	df	Mean squad	F	Sig.
Too many social media tools to learn	13.35	3	4.45	4.074	0.009
Privacy issues	31.164	3	10.388	10.903	0
Confidentiality of information	28.398	3	9.466	9.419	0
Lack of knowledge of how to use it	29.635	3	9.878	8.095	0
Inadequate funding for libraries	29.386	3	9.795	7.677	0
Lack of staff, resources, competence	22.419	3	7.473	5.136	0.002
Low interest in librarians learning about SM	35.594	3	11.865	7.752	0
Inadequate training opportunities for librarians	21.543	3	7.181	6.828	0
General hesitation about the potential benefits of SM	11.367	3	3.789	2.951	0.036
Lack of social media policies	5.315	3	1.772	1.267	0.29

****. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)**

Conclusion

The objective of this paper was to analyze the data on challenges encountered by academic professionals in the system coping with social media in the use of library services. To analyze this requirement of the study, it was used the research question "what are the challenges that faced library academics staff from using them in their marketing promotions?" The major

challenge which was recognized by them was the lack of financial support for the libraries. The second major challenge was library staff and users' negative attitudes towards social media. It was clear that the negative attitudes of the library staff, who are willing to do the operation with conventional methods, towards a technical change would be another challenge in this scenario. However, the majority of the professionals who were in the sample have, clearly, stated that the library users do not like to accept conventional methods. Further, the library staff does not have the right skills for social media was another challenge. Lack of resources is also a key challenge associated with social media platforms. Additionally, the institutional policies on internet access in universities have been recognized as the main challenge in this context. For most of the challenges to the questionnaire, the participants have, mostly, given their responses as "disagree" or "strongly disagree". It means that the professionals have identified them as opportunities in the study. And also, from the data, it was revealed that the management of the university is not putting any pressure on this. Institutional policies on internet access are another challenge which would face by the library academics in introducing social media into their operating systems. Therefore, university administrators should initiate some policies on these issues in preparing internet-related plans. In this, they can release some policies for libraries to internet-related implement social media to the library system operations. The likeness of the library staff to conventional library techniques was identified as the main challenge in moving to new technologies. Therefore, implementing social media for marketing has been a challenge for library academics. However, from the users' point of view, they do challenge conventional techniques since they are time-consuming, tedious, and with a lot of documentation. Since the main duty of the university library is fulfilling the needs of the user communities, attitude-changing programs should be introduced to adapt the library staff for moving to new technologies. In this, the role of the librarians is very important. On the other hand, in recruiting new staff for the libraries, the university authorities should recruit library paraprofessionals with sound knowledge and skills on social media applications that have capabilities to help market library services and resources. By applying these strategies, it can be minimized the impact of the challenges.

References

- Gupta, D.K (2003). Marketing of library and information services: building a new discipline for Library and information science education in Asia. Malaysian Journal of Library and Information science. 8(2): pp. 95-108.
- Jayatissa, B., & Edzan, N. N. (2002). Information marketing in Sri Lankan academic libraries. Malaysian Journal of Library & Information Science, 07(02), 87–100.
- Jestin, J.K.J, and Parameswari, B (2002). Marketing of information products and services for libraries in India. Library philosophy and practice, 5(1). Available at HTTP:// www.webpages.uidaho.edu/symbolic/jestin2.PDF.

- Kemp. D.A. (1976). The nature of knowledge: An introduction for librarians. London: Clive Bingley.
- Kotler, P (1985), Marketing for non-profit organizations,2nd ed., Prentice-Hall of India, New Delhi
- Kotler, P, and Armstrong, G. (1991). Principles of Marketing. 5th edition. Englewood Cliffs, N.J: Prentice-Hall.
- Kuhn, D, and Zohar, A. (1995). Monographs of the society for research in child development: Strategies for knowledge acquisition. Serial, 245No4, .vol.60, available at http//www.jstor.org.
- Luck, D.J., et al. (1981). Marketing research. Prentice-Hall of India, New Delhi.Mangold, W.G and Faulds, D.J. (2009). Social Media: The new hybrid element of the promotion mix. Business Horizons, 52,357-365. Available at. www.sciencedirect.com.
- Sharma, A.K and Bhardwaj's (2009). Marketing and promotion of library services. Available at http://crl.du. ac.in/ical09/papers/index_files/ical-79-73-172-2 RV. Pdf international journal of innovative Research Management ISSN 2319-6912, October 2013, issue 2 volume 10.
- Tapscott, D and Williams, A.D. (2006). Wikinomics: How Mass Collaboration Changes Everything. The United States of America.

Education in the face of Global trends

Sampath Gamage
Lecturer
Department of Humanities
Faculty of Social Sciences and Humanities
Rajarata University of Sri Lanka.

cshgamage@gmail.com

Abstract

Everyone has to face the modern global trends. Without it, stepping into the future is a difficult effort. In the face of constant global trends, the complex role of creating the future global citizen as an appropriate member of the twenty-first century is entrusted to the education sector. In the face of a situation where knowledge is exploding rapidly, making accurate future predictions should also be done with the help of educational research. Such predictions should also be made based on available accurate data and information. Because globalization has direct relations with the economic, social, political, cultural as well as the education sector. The forms of those relationships are different. In the face of such diversity, only building knowledge in human lives is not enough at all. Skill development, awakening of creative and logical thinking, development of masculinity and attitude, development of cooperation and correct communication skills etc. should be done simultaneously. By doing so, one can acquire the skills needed to handle professional success as well as personal life success in the global society. In order to overcome the challenges arising from meeting global trends, every country must handle education correctly. In order to handle education correctly, the challenges facing the education sector in the face of globalization must be definitely identified and overcome. For that, proper planning, organization, management and regulation of education should be done.

Key words: Globalization, Education, Development, 21st century

ගෝලීය ප්‍රවණතා හමුවෙහි අධ්‍යාපනය

සම්පත් ගමගේ
කථිකාචාර්ය
මානව ශාස්ත්‍ර අධ්‍යයනාංශය
සමාජීයවිද්‍යා හා මානවශාස්ත්‍ර පීඨය
ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලය

cshgamage@gmail.com

සංක්ෂේපය

නූතන ගෝලීය ප්‍රවණතාවන්ට සැවොම මුහුණ දිය යුතු ය. ඉන් වියුක්තව අනාගතයට පිය නැගීම දුෂ්කර ව්‍යායාමයකි. නියත ගෝලීය ප්‍රවණතා හමුවෙහි අනාගත විශ්ව පුරවැසියා විසි එක් වැනි සියවසට උචිත සාමාජිකයකු ලෙස නිර්මාණය කිරීමේ සංකීර්ණ කාර්යභාරය පැවරෙනුයේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයටයි. දැනුම වේගයෙන් වෙනස්වන තත්ත්වයක් හමුවෙහි නිවැරදි අනාගත පුරෝකථනයන් සිදු කිරීම ද අධ්‍යාපන පර්යේෂණ ඇසුරින් ම සිදු කළ යුතු වූවකි. එකී පුරෝකථනයන් සිදු කළ යුත්තේ ද පවතින නිවැරදි දත්ත හා තොරතුරු මත පදනම්ව ය. මන්ද යත් ගෝලීයකරණය ආර්ථික, සමාජ, දේශපාලන, සංස්කෘතික මෙන්ම අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය සමග ද ඍජුව සබඳතා පවත්වන බැවිනි. එම සබඳතාවන්හි ස්වරූප විවිධ ය. එකී විවිධත්වයන් හමුවෙහි මානව ජීවිත තුළ දැනුම පමණක් ගොඩනැගීම කිසිසේත් ප්‍රමාණවත් නොවේ. කුසලතා සංවර්ධනය, නිර්මාණශීලී හා තාර්කික චින්තනය පිබිදවීම, පුරුෂාර්ථයන් හා ආකල්ප සංවර්ධනය, සහයෝගී බව හා නිවැරදි සන්නිවේදන හැකියාවන් සංවර්ධනය කිරීම ආදිය ද ඊට සමගාමීව සිදු කළ යුතු වේ. එමගින් ගෝලීය සමාජය තුළ වෘත්තීය සාර්ථකත්වය මෙන් ම පෞද්ගලික ජීවිත සාර්ථකත්වය හැසිරවීමට අවැසි කුසලතා ද උපයා ගත හැකි වේ. ගෝලීය ප්‍රවණතා හමුවෙහි උපදින අභියෝග ජයගැනීමට නම් සෑම රටක් ම අධ්‍යාපනය නිවැරදිව හැසිරවීම සිදු කළ යුතු වේ. අධ්‍යාපනය නිවැරදිව හැසිරවීමට නම් ගෝලීයකරණය හමුවෙහි අධ්‍යාපන කෙෂ්ත්‍රයට එල්ලවන අභියෝග නිවැරදිව හඳුනාගැනීම හා ජයග්‍රහණය කිරීම නියතව සිදු කළ යුතු වේ. ඒ සඳහා නිවැරදිව අධ්‍යාපනය සැලසුම් කිරීම, සංවිධානය කිරීම, මෙහෙයවීම හා නියාමනය සිදු කළ යුතු වේ.

ප්‍රමුඛ පදඃ ගෝලීයකරණය, අධ්‍යාපනය, සංවර්ධනය, විසිඑක් වැනි සියවස

හැඳින්වීම

අප දිවි ගෙවන විසි එක්වැනි සියවස යනු අනාගතය පුරෝකථනය කිරීම අසීරු, ශීඝ්‍ර පරිවර්තනයන් සිදුවෙමින් නවීකරණයට බඳුන් වන යුගයකි. ගෝලීයකරණය හෙවත් ලෝකාවේෂණය ඊට ප්‍රමුඛ හේතුවයි. විශ්ව සමාජයට, ලෝක සංස්කෘතියට, ජගත් ආර්ථිකයට බාධාවකින් තොරව සම්බන්ධ වීමේ ක්‍රියාවලිය මෙයින් අදහස් කෙරේ (ගලගමගේ, 2016). විද්‍යා, තාක්ෂණ, සන්නිවේදන හා ප්‍රවාහණ ක්ෂේත්‍රයන්හි දියුණුව හමුවේ විශ්වය ම ජාලගත සමාජයක් වී ඇති බව නොරහසකි. විසි එක් වැනි සියවසේ අප දිවිගෙවන වත්මන් අධිතාක්ෂණික යුගයේ සිට සැමට පිය නැගීමට සිදුවන්නේ විශ්ව ව්‍යාප්ති සහයෝගී යුගයකට යි. මෙම වෙනස තුළ දැකිය හැකි විශේෂත්වය වනුයේ මෙතෙක් ලොව කිසිදු දිනෙක නොවූ විරූ අයුරින් සමාජ, ආර්ථික, දේශපාලනික, සංස්කෘතික, අධ්‍යාපනික, විද්‍යාත්මක ආදී සියලු අංශ කෙරෙහි එකවර මෙන් ම දැඩි ලෙස ක්ෂණිකව කරන ලද බලපෑමයි (ජයවර්ධන, 2018). මෙම නව ගෝලීය ප්‍රවණතා හමුවෙහි සිදු වන වෙනස්වීම් නිවැරදිව හැසිරවීමට අනාගත පුරවැසියා සවිබල ගැන්වීමට ඇති එකම මෙවලම අධ්‍යාපනය යි. තවමත් නිර්මාණය වී නොමැති රැකියා සඳහා

සූදානම් කිරීම, තවමත් සොයාගෙන නොමැති නව නිෂ්පාදනවල කටයුතු කිරීම, නිර්මාණය හා නවෝත්පාදන ගොඩනැගීමට අවශ්‍ය නව කුසලතා සංවර්ධනය කිරීම ආදි අභියෝගාත්මක වෙනස්කම් අනාගත පුරවැසියා තුළ සිදු කළ යුතුව තිබේ (Trilling and Fadel, 2009).

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

විෂය සන්ධාර විශ්ලේෂණය (Content Analysis) පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය ලෙස මෙහිදී භාවිත කෙරේ. ඒ අනුව අදාළ විෂය සන්දර්භය තාර්කිකව විශ්ලේෂණයට බඳුන් කරමින් දත්ත හා තොරතුරු රැස්කරනු ලැබේ. ලේඛන පරිශීලනය ඇසුරින් සිදුවන පර්යේෂණ කාර්යයක් බැවින් දත්ත හා තොරතුරු රැස් කිරීම සඳහා නියදියක් තෝරා ගැනීමක් හෝ ප්‍රශ්නාවලි, ආකල්ප පරීක්ෂණ, සම්මුඛ සාකච්ඡා ආදී උපකරණ භාවිත කිරීමක් හෝ සිදු නො වේ. තොරතුරු රැස්කිරීමේ මූලාශ්‍රය ලෙස ප්‍රාමාණික වියතුන් ප්‍රකාශයට පත් කළ විෂයානුබද්ධ ශාස්ත්‍රීය ග්‍රන්ථ, ලිපිලේඛන, සඟරා, අන්තර්ජාලය ආදිය අධ්‍යයන කාර්යය පෝෂණය විෂයයෙහි භාවිත වේ. දත්ත හා තොරතුරු විශ්ලේෂණය කිරීම විස්තරාත්මක විශ්ලේෂණය මඟින් සිදු කෙරේ.

සාකච්ඡාව

වත්මන් ගෝලීය ප්‍රවණතා අතීත ඇසින්

සියවසකටත් එපිට (1894) දී ජර්මන් ලේඛකයකු අනාගත ගෝලීය ප්‍රවණතා කිහිපයක් පුරෝකථනය කළ අයුරු මහාචාර්ය ආනන්ද ජයවර්ධන පෙන්වා දෙයි (2018). ලෝක ජනගහනය අවම වශයෙන් දසලක්ෂ 500ක් බවට පත්වීම, තොරතුරු තාක්ෂණය වේගයෙන් සංවර්ධනය වීම හා සමාජ සම්බන්ධතා ක්‍රියාවලි වෙනස් වීම, විද්‍යුත් මාධ්‍ය භූමිකාව විසින් සමාජ ජීවිතය වෙනස් කිරීම, දුප්පත් හා ධනවත් ජාතීන් අතර පරතරය වර්ධනය වීම, මිනිසුන් දිගුකල් ජීවත් වීමට අවශ්‍ය තත්ත්වයක් සම්පාදනය වීම, ලොව නොසිතුවිරූ ආර්ථික සංවර්ධනයක් ඇති වීම, සමාජ අවිවේකය ඇතිවීම, සරණාගතයන් බහුල වීම, ලොව රටවල් අතර යුද ගැටුම් ඇති වීම, කාන්තාවගේ භූමිකාවේ (නායකත්වයේ) වෙනස්කම් හරහා සැලකිය යුතු තරමේ සමාජ වෙනස්කම් සිදු වීම, තාක්ෂණික නවීකරණයන් හා නව සොයා ගැනීම් සිදුවීම, තෘතීයක ඉන්ධනය ලෙස විදුලි බලයට ප්‍රධාන ස්ථානයක් ලැබීම, ගොවි ගහනය 5% ක් දක්වා පහළ බැසීම ඉන් සමහරකි. සියවසකට එපිට ජර්මන් ලේඛකයා දුටු ගැටලු හා ප්‍රවණතාවන් අතික්‍රමණය කළ තත්ත්වයන් රැසක් වර්තමානය වන විට දැකිය හැකි ය. මෙම ගෝලීය ප්‍රවණතා හමුවෙහි මිනිසාට මුහුණ දීමට සිදුවන අභියෝග ජයගත හැක්කේ ඊට ඔරොත්තු දීමේ හැකියාවෙන් යුතු ශක්තීන්ගෙන් අනූන අධ්‍යාපනයක් විශ්ව ව්‍යාප්ත කිරීමෙනි.

ගෝලීයකරණය තුළ අධ්‍යාපනය

මහාචාර්ය ලුංග් දක්වන පරිදි ගෝලීයකරණය කොටස් හතරකි. ඒ, ආර්ථිකමය ගෝලියකරණය (Economical Globalization), දේශපාලනික ගෝලීයකරණය (Political Globalization), සංස්කෘතික ගෝලීයකරණය (Cultural Globalization), අධ්‍යාපනික ගෝලීයකරණය (Educational Globalization) වශයෙනි. මහාචාර්ය බිල්ඩින්ටන් දක්වන පරිදි ගෝලීයකරණය යනු දැනුම පදනම් කරගත් ආර්ථිකය යි. ජී. එල්. සුනාමි (G. L. Tsunami) දක්වන පරිදි ගෝලීයකරණය යනු තොරතුරු සන්නිවේදන කර්මාන්තයේ සංවර්ධනය නිසා මුළු ලොව ම එකම වෙළඳපොළක්, එකම ඍජු සංකීර්ණයක් හා එකම ගෝලීය පුස්තකාලයක් වී තිබීමයි. මෙමගින් ප්‍රකට වන වැදගත් කරුණ නම් ගෝලීයකරණය

විසින් ආර්ථික, දේශපාලන, අධ්‍යාපන, සමාජ, සංස්කෘතික ආදි සෑම අංශයක් කෙරෙහි ම ඍජුව සබඳතා පවත්වන බව යි. එනම්, සෑම අංශයක් ම එකිනෙක කෙරෙහි ඒකාබද්ධවන බවයි. ලෝකයේ සියලු ජන සමාජ අතර නොකඩවා දියුණු වෙමින් පවත්නා ඒකාබද්ධතාව ගෝලීයකරණය වශයෙන් අධ්‍යාපනඥයකු වන කෙනඩි (Kennedy, 2000) නිර්වචනය කොට ඇත. මේ අනුව ඒකාබද්ධතාව සිදු වන ආකාර කිහිපයක් ද ඔහු පෙන්වා දී ඇත.

1. රටවල් අතර සිසුන් හුවමාරු කර ගැනීමෙන්
2. විශාල වශයෙන් පෞද්ගලික මූල ධනය විදේශ රටවල ආයෝජනය කිරීමෙන්
3. අන්තර්ජාලය, විද්‍යුත් තැපැල හා සැටලයිට් චන්ද්‍රිකා වැනි තාක්‍ෂණික ක්‍රම මගින්
4. සංස්කෘතික අන්තර් ක්‍රියාවලීන් මඟින්
5. ජාත්‍යන්තර සංවිධාන මඟින්
6. වැඩිදියුණු කරන ලද සංචාරක අවස්ථා මඟින් (ගලගමගේ, 2016)

දැනුම, දේශපාලනය, ආර්ථිකය, තාක්‍ෂණය වැනි විවිධ සාධක හේතුවෙන් ලෝකාවේෂණය සිදු වුව ද ලෝක අධ්‍යාපනය එහි පදනම ලෙස හඳුනා ගත හැකි ය.

අධ්‍යාපනය රටක අනාගත සංවර්ධනයට ඍජුව ම සිදු කෙරෙන ආයෝජනයකි. එබැවින් අතීතයට සාපේක්ෂව අධ්‍යාපනයේ ස්වභාවය හා අපේක්ෂිත ඉල්ලුම වෙනස් වී තිබේ. 21 වැනි සියවසේ අධ්‍යාපන මෙහෙයුම් කමිටුව දක්වන පරිදි 21 වැනි සියවසට අදාළ නව ඉල්ලුම සපුරාලීම සඳහා ගෝලීය වශයෙන් ම අධ්‍යාපන නිෂ්ඨා යළි නිර්වචනය කළ යුතු ය (*http;//www.21stcenturyeducation.com*). 21 වැනි ශතවර්ෂයේ දී අධ්‍යාපනයෙන් ඵලදායී දායකත්වයක් සැපයීම සඳහා දැනුම හා සම්බන්ධ ක්ෂේත්‍රයන්ට අදාළ හර දැනුම් සම්භාරය ඉගෙනගත යුතු අතර ම ජීවන පැවැත්ම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය පුළුල් ක්‍රියාවලිය, නවෝත්පාදනය, තාක්‍ෂණය, දිවිපැවැත්ම සහ වැඩ ලෝකය සඳහා අවශ්‍ය වෘත්තීය කුසලතා ද ඉගෙනගත යුතුව ඇත (අතුකෝරාළ 2016).

ගෝලීය ප්‍රවණතා හමුවෙහි නූතන අධ්‍යාපනය මඟින් අපේක්ෂිත කරුණු රැසකි. ඒ අතර දැනුම (Knowladge), කුසලතා සංවර්ධනය (Skills), ගුණාත්මක බව (Quality) හා ආකල්ප (Attitude) සංවර්ධනය ප්‍රමුඛ වේ. ගෝලීය ප්‍රවණතා හමුවෙහි දැනුමට සාපේක්ෂව කුසලතා සංවර්ධනය අත්‍යවශ්‍ය වේ. ගුණාත්මක බව මත පදනම් වූ කුසලතා ආර්ථික සංවර්ධනයට බලපෑමක් සිදු කරන බව නොරහසකි. එබැවින් අධ්‍යාපනඥයන් පවසන පරිදි දැනුම් පදනම් වූ භෞතික කුසලතා, බුද්ධිමය කුසලතා, සමාජ කුසලතා, ක්‍රියාකාරී කුසලතා, ආර්ථික කුසලතා මෙන් ම සන්නිවේදන කුසලතා අනාගත විශ්ව පුරවැසියා වෙත අධ්‍යාපනය මඟින් ප්‍රදානය කළ යුතු ය. අධ්‍යාපනය මඟින් අපේක්ෂිත උක්ත කුසලතා වඩාත් ඵලදායි වන්නේ ගුණාත්මකභාවය අනුව හා ආකල්ප සංවර්ධනය මඟින් චිත්තවේග කළමනාකරණය පහසු කරවීමෙනි.

21 වැනි සියවසේ විශ්ව පුරවැසියා උපයාගත යුතු ප්‍රධාන කුසලතා 4ක් පහත දැක්වේ. සැබැවින් ම මේවා මෘදු කුසලතා ය. ගෝලීය ප්‍රවණතා හමුවෙහි සෑම පුද්ගලයකු ම වඩාත් ප්‍රබලව අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලිය ඇසුරින් සංවර්ධනය කරගත යුතු මෘදු කුසලතා හතරක් ලෙස අවධානයට ගත යුතු ම වේ.

i. Creativity - නිර්මාණශීලීභාවය
ii. Collaboration - සහයෝගීතාව
iii. Critical thinking - විචාරශීලී චින්තනය
iv. Communication - සන්නිවේදන කුසලතාව

(www.aeseducation.com)

විසිඑක්වැනි සියවසේ සිසුන් විසින් ස්වකීය අනාගත සාර්ථකභාවය සඳහා දියුණු කරගත යුතු හර කුසලතා තේමා තුනක් 21 වන සියවස සඳහා වන අධ්‍යාපන මෙහෙයුම් කමිටුව යෝජනා කර ඇත.

1. වෘත්තිය හා ජීවන නිපුණතා කුසලතා
2. ඉගෙනුම සහ නවෝත්පාදන කුසලතා
3. මාධ්‍ය හා තොරතුරු තාක්ෂණ කුසලතා (http;//www.21stcenturyeducation.com).

මෙම කුසලතා අත්පත් කර ගැනීම මඟින් දේශීය මෙන් ම ජාත්‍යන්තර රැකියා වෙළෙඳපොළ තුළ තරගකාරී ප්‍රවේශයක් නිර්මාණය කරගත හැකි ය. මුළු ලොවම එකම සරසවියක, එකම පන්ති කාමරයක සාමාජිකයන් ලෙස විශ්ව සංස්කෘතියේ (Global Culture) පාර්ශ්වකරුවන් වී තිබේ. ඒ ඒ රටවල කාර්ය මණ්ඩලවල සේවය කරන විදේශ උපාධිධාරීන්ගේ ප්‍රතිශතය සලකා බැලීමේ දී මෙම ස්වභාවය දැකිය හැකි වේ. නිදසුනක් ලෙස ඕස්ට්‍රේලියාවේ 20%ක් කොරියාව 30%ක් හොංකොං 80% ක් ඊශ්‍රායලය 40%ක් වශයෙන් විදෙස් උපාධිධාරීහු ඒ ඒ රටවල සේවය කරති. මෙම ස්වභාවය ගෝලීය ප්‍රවණතා හමුවෙහි තවදුරටත් තීව්‍ර වනු මිස හැකිළීමක් දැකිය නො නොහැකි වේ.

ගෝලීය ප්‍රවණතා හමුවෙහි ඒ ඒ රටවලට සාපේක්ෂව පැවති සමාජ සචලනය (Social Mobility) වර්තමානයේ දී ගෝලීය සචලනයක් (Global Mobility) බවට පරිවර්තනය වී තිබේ. එබැවින් වත්මන් ගෝලීය පුරවැසියා අධ්‍යාපනය හරහා ද උත්සුක වන්නේ ගෝලීය සචලනයට එක්වීමට ය. මහාචාර්ය ආනන්ද ජයවර්ධන ගෝලීයකරණය හා නව අධ්‍යාපනික වෙනස්කම් සලකා බලමින් ජාත්‍යන්තර සචලනය (International Mobility) වර්ගීකරණය කරයි.

1. ජාත්‍යන්තර සංස්කෘතික සචලනය
2. ජාත්‍යන්තර ආර්ථික සචලනය
3. ජාත්‍යන්තර තාක්ෂණික සචලනය
4. ජාත්‍යන්තර දේශපාලන සචලනය
5. ජාත්‍යන්තර සමාජ සචලනය (ජයවර්ධන, 2018)

මෙම ජාත්‍යන්තර සචලනය තුළ ධනාත්මක මෙන් ම ඍණාත්මක ලක්ෂණ දැකිය හැකි ය. බොහෝ රටවල් ගෝලීය ප්‍රවණතාවන්ට අනුගතව සිය අධ්‍යාපන පද්ධතිය සකස් කරනුයේ ධනාත්මක ලක්ෂණ සවිබල ගැන්වෙන පරිදි ය.

වත්මන් ගෝලීය තත්ත්වයන් හමුවෙහි ලෝක අධ්‍යාපනය කවර අරමුණු වෙත සමීප විය යුතු ද යන්න මේ අනුව හඳුනා ගත හැකි ය.

ගෝලීයකරණය හමුවේ අධ්‍යාපනික අභියෝග

ලොව බොහෝ රටවල අධ්‍යාපනික වටිනාකම්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ සහ සාමයේ සිට සමාජ සාධාරණත්වය සහ සමානාත්මතාව දක්වා වෙනස් විය හැකි ය. ආණ්ඩු සහ ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්ති ඒකක තුළ සමාජ හා ආර්ථික කාර්යක්ෂමතාව පිළිබඳ අදහස් ද ප්‍රමුඛ විය හැකි ය. "මානව ප්‍රාග්ධන න්‍යාය සෑම විට ම පුද්ගලයාගේ අධ්‍යාපනය සහ පුහුණුවේ ආයෝජනය අනුව සමානුපාතිකව ප්‍රතිලාභ ලබයි" යන මතයට සහාය දක්වයි. වැඩිදියුණු කළ අධ්‍යාපනය හරහා සමස්ත සමාජයට ආර්ථික අන්තර් යැපීම් යටතේ සමෘද්ධිමත් විය හැකි ආකාරය අවධාරණය කිරීම මෑත දශක කිහිපය තුළ ගෝලීයකරණය වී තිබේ. (Jackson L, 2016) එහෙත් ප්‍රායෝගික භාවිතාව තුළ අධ්‍යාපනික අභියෝග රැසක් ගෝලීයකරණය හමුවේ නිර්මාණය වීම වැළැක්විය නොහැකි වී තිබේ.

පරිගණකය පදනම් කරගත් ඉගෙනුම්-ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියක් (Computer based learning teaching process) බිහිවීම ගෝලීයකරණයේ ප්‍රතිඵලයකි. මුළු ලොවම එකම සරසවියක් ලෙසින් නිදහස් ඉගෙනුමක් මේ මඟින් නිර්මාණය වීම සාධනීය ලක්ෂණයක් ලෙස දැකිය හැකි වුව ද ඒ හරහා නිදහස් ඉගෙනුමක් මිස නිදහස් අධ්‍යාපනයක් බිහි නොවීම, ඒ ඒ රටවල දේශීය තාක්ෂණය හා අනන්‍යතාවන් අතික්‍රමණය කරමින් ජාත්‍යන්තර අනන්‍යතාවන් බිහිවීම, දැනුම ලැබුව ද සදාචාරය පිරිහීම, වෙසෙසින් දුගී රටවල සමාජය දෙකඩ වීම හෝ දෙදරා යාම, අධ්‍යාපනික ධනවාදය හමුවේ දුප්පතුන් අධ්‍යාපනයෙන් ඉවත්ව යාම, අධ්‍යාපනයේ සම අවස්ථා ගිලිහී යාම මඟින් අධ්‍යාපනයේ සම-සාධාරණත්වය වියැකී යාම, අධ්‍යාපනය අන්තර්ජාතික ලෙස අලෙවි වීම, විවිධ රටවල බහුතරයක් භාෂාවන් හා සංස්කෘතීන් පරිහානියට ලක්වීම, අධ්‍යාපනය ලෝක වෙළඳ පොළේ අලෙවි භාණ්ඩයක් වීම, අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මකභාවය හීන වීම, අධ්‍යාපනය සමාජ සුභසාධනයෙන් ඉවත් වීම, විවිධ අධ්‍යාපනික අසමානතා තීව්‍ර වීම ආදිය ඉන් කිහිපයකි.

මෙම තත්ත්වය හමුවේ විවේචන එල්ල වනුයේ අධ්‍යාපනයට ම ය. එවන් විවේචන හතරක් මහාචාර්ය ආනන්ද ජයවර්ධන පෙන්වා දෙයි.

1. ගෝලීයකරණය, ජන සමාජයක අවශ්‍යතා සැලකිල්ලට ලක් නොකිරීම.
2. ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී ලෙස ගෝලීයකරණය තුළ අධ්‍යාපනය ක්‍රියාත්මක වීම.
3. සංවර්ධිත රටවල ආණ්ඩුවල එකඟතාවෙන් පමණක් ගෝලීයකරණය සිදු වන අතර ඒ අනුව අධ්‍යාපනයට ද බලපෑම් සිදු වීම.
4. සංවර්ධනය වන රටවලට අධික වියදමක් නැතිව ගෝලීයකරණයට මුහුණ දිය නොහැකි ය. අධ්‍යාපනයට ද මෙම රටවල අධික පිරිවැයක් දැරීමට සිදු වීම (ජයවර්ධන, 2018).

ගෝලීය ප්‍රවණතා හමුවෙහි ශ්‍රී ලංකාවට බලපෑ විවිධ අහිතකර තත්ත්වයන් ද මෙහිලා සැකෙවින් සලකා බැලීම වටනේ වෙයි. වත්මන් ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලිය යටත් විජිත යුගයේ පැවති අධ්‍යාපනයෙන් සපුරා මිදී නොතිබීම, ජාතිකත්ව හැඟීම් හා සංස්කෘතික හර පද්ධතීන් හා බැඳුණු පුරුෂාර්ථයන් ගරු නොකිරීම. බටහිර අධ්‍යාපනය හා චින්තනය සවිඥානිකත්වයෙන් තොරව වැලඳ ගැනීම, පූර්ණ පෞරුෂ සංවර්ධනයක් හා විශ්ව වෙළඳ පොළ ආර්ථිකයට ගැළපෙන ජාතික අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියක් සැලසුම් නොකිරීම, නූතන සන්නිවේදන තාක්ෂණික සාක්ෂරතාව ඵලදායී ලෙස සංවර්ධනය නොකිරීම ආදිය එම අහිතකර තත්ත්වයන්ගෙන් සමහරකි. මෙම තත්ත්වයන්ගේ ප්‍රතිඵලය වන්නේ සංවර්ධනය වෙමින් පවතින දිළිඳු රටක් ලෙස ලෝක ප්‍රජාව හමුවේ තවදුරටත් කල්ගත කිරීම,

සමාජය තුළ ප්‍රචණ්ඩත්වය හා අසහනය මතු වීම, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා සාධාරණත්වය සමාජය තුළ ස්ථාපිත නොවීම, දරිද්‍රතාව හා විරැකියාව වර්ධනය වීම, චින්තනමය හා ආකල්පමය දිළිඳු බව ආදි විවිධ ගැටලු රට තුළ අඛණ්ඩව වර්ධනය වීම ආදියයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රීය බව ගුණාත්මක බවට අවශ්‍ය වේ. රටක් ලෙස මෙන් ම පෞද්ගලිකවත් එය පිළිගත යුතු යි. සුළු ජාතීන් විසින් බහුතරය පාලනය කරන තත්ත්වයට සුපිරි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් අනාගතයේ අවශ්‍ය වේ. පුද්ගලයෙක් ගුණාත්මක අතින් හොඳ නම් ඔහුගේ ජාතිය, ආගම, භාෂාව අමතක කර ඔහු පිළිගත යුතු ය. සදාචාරවත් වීම ද අවශ්‍ය වේ. අධ්‍යාපනයෙන් ජාත්‍යන්තරයට යන විට සදාචාරය ද රැකගෙන කටයුතු කිරීම අවශ්‍ය වේ. මේ ගුණාංග අධ්‍යාපනය මඟින් ජනිත කිරීමේ හැකියාවක් පවතී (ගලගමගේ, 2016).

ගෝලීය ප්‍රවණතා හමුවේ අධ්‍යාපනය සැලසුම් විය යුත්තේ කෙසේද?

වත්මන් විෂය මාලාවේ සහ අධ්‍යාපනික පර්යේෂණවල ප්‍රධාන ප්‍රවණතා දෙකකි. ඒ ගෝලීය පුරවැසි අධ්‍යාපනය සහ ධරණීය සංවර්ධනය සඳහා අධ්‍යාපනයේ අවශ්‍යතාව යි (Jackson, 2016). ආර්ථික, සමාජ සහ මානව සංවර්ධනයේ ගාමක බලවේගය ද අධ්‍යාපනයයි. මේ අනුව නූතන ගෝලීය කවර ප්‍රවණතාවන් හමුවේ වුව උචිත විසඳුම් හෝ අනුගත වීම් හෝ සොයාගත යුත්තේ ද අධ්‍යාපනය මඟිනි. ඒ සඳහා දේශීය වශයෙන් පමණක් නොව විශ්ව ව්‍යාප්තව අධ්‍යාපනික කතිකාවන් නිර්මාණය විය යුතු ය. පොදු අධ්‍යාපනික භාවිතයන් සහ ප්‍රතිපත්ති නිර්මාණය කිරීමේ දී ගෝලීය අධ්‍යාපනික කතිකා වැදගත් කාර්ය භාර්යක් ඉටු කරයි. දැනුම් ආර්ථිකය පිළිබඳ කතිකාවන් මඟින් ගෝලීය රැකියා ස්ථානය සඳහා කුසලතා සහිත සිසුන් කෙරෙහි අවධානය යොමු කරයි (Spring J, 2008).

පවත්නා අධ්‍යාපන පද්ධති නැවත නැවතත් විශ්ලේෂණයන්ට බඳුන් කරමින් අනාගතයට ගැළපෙන ඉලක්ක පිහිටුවා ගැනීම, අදාළ ඉලක්ක ප්‍රායෝගික උපයෝගීතාව මත නිර්මාණය කිරීම, අධ්‍යාපන සැලසුම් අනාගත දශක කිහිපයක්වත් ඉලක්ක කොට සිදු කිරීම, විෂය දැනුමින් යුත් ප්‍රාමාණිකයන් ලවා ජාතික හා ජාත්‍යන්තර අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්ති සැකසීම හා ඒවා විවෘත සංවාදයට බඳුන් කිරීම, උචිත දෑ පද්ධතිය තුළ නිවැරදිව හා ඵලදායීව ක්‍රියාත්මක කිරීම සිදු කළ යුතු ය.

ශ්‍රී ලංකාව තුළ 21 වැනි සියවස සඳහා අධ්‍යාපනය සැලසුම් කිරීමේ දී අවධානයට ගත යුතු කරුණු හතක් මහාචාර්ය ආනන්ද ජයවර්ධන දක්වයි.

1. සියලු අධ්‍යාපන සැලසුම් පවත්නා අධ්‍යාපන පද්ධතියේ ඇති ස්වභාවයන්, ගැටලු ආදිය පිළිබඳ අධ්‍යයනය කර ප්‍රායෝගික පදනමක් මත සිදු කිරීම
2. අවම ලෙස ඉදිරි දශකය සඳහා අධ්‍යාපනය සැලසුම් කිරීම සඳහා සුදුසුකම් ඇති අයගෙන් කමිටුවක් පත්කිරීම
3. මෙම කමිටු යෝජනා පාර්ලිමේන්තුව මඟින් හා මහජනතාව මඟින් දැඩි ලෙස විවාදයට ලක්කර නිවැරදි කර ගැනීම
4. මෙය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා න්‍යායාත්මක වැඩසටහන් සකස් කිරීම හා එය වසර කිහිපයක් ක්‍රියාත්මක කිරීම
5. ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා වසර 10ක පමණ කාලයක් යොදා ගැනීම
6. නියාමන අධ්‍යයනයක් කර බැලීම මෙන් ම සංවර්ධනාත්මක හා පර්යේෂණාත්මක වීම
7. ක්‍රියාත්මක කිරීමේ අවස්ථාව ආදි ලෙස විවිධ අවස්ථා සිදු කළ යුතු වේ (ජයවර්ධන, 2018).

සමාලෝචනය

අධ්‍යාපන සංවර්ධනය ඔස්සේ පුද්ගල සංවර්ධනය සිදු කිරීම ගෝලීය අභියෝග ජයගැනීමට ඇති ප්‍රමුඛ මාවත වේ. එසේ නොමැතිව විශ්ව ව්‍යාප්ති සහයෝගී යුගයකට සාර්ථකව ගමන් කළ නොහැකි ය. මන්ද යත් සියලු ක්ෂේත්‍ර එකිනෙකට වෙන් කළ නොහැකි ලෙස තදින් බැඳී පවතින බැවිනි. එහිලා තොරතුරු සන්නිවේදන තාක්ෂණික දියුණුව සමග ගැටගැසී ඇති සියලු සාධක සහේතුක වී තිබේ. නූතන සන්නිවේදන තාක්‍ෂණයේ ප්‍රගමනය සමඟ ලොව සෑම ජනසමාජයක ම ඒකකාබද්ධ වීම හරහා බොහෝ ගෝලීය නව ප්‍රවණතා උත්පාදනය වීම නතර කළ නොහැකි ය. එබැවින් ඒවාට ඔරොත්තු දෙන නව ගෝලීය පුරවැසියකු අනාගත ලෝකයට බිහි කළ යුතු ය. ඒ සඳහා අධ්‍යාපනය මගින් දැනුම් ලෝකය පෘථුල කිරීම පමණක් සිදු නොකළ යුතු ය. මෘදු කුසලතා සංවර්ධිත මිනිස් ප්‍රජාවක් අනාගත ලෝකයට දායාද කළ යුතු ය.

අධ්‍යාපනය ලොව ප්‍රබලතම ආයෝජනය බව අපි දනිමු. එහෙත් ගෝලීය ප්‍රවණතා හමුවෙහි අධ්‍යාපනය ලෝක වෙළඳ පොළේ අලෙවි භාණ්ඩයක් වීම ද නොවැළැක්විය හැකි ය. එබැවින් අධ්‍යාපනය, අනාගතය උදෙසා මැනවින් හැසිරවීම ලොව වගකිව යුතු සෑම දෙනා සතු වගකීමකි. ජන සමාජයක අවශ්‍යතා නිවැරදිව හඳුනාගැනීම, අධ්‍යාපනය ප්‍රජාතන්ත්‍රීකරණය කිරීම, සියලු රටවලට එකඟ විය හැකි ධනාත්මක වෙනස්කම් ලෝක අධ්‍යාපනය තුළ සිදු කිරීම අනිවාර්යයෙන් කළ යුතු වේ. ඒ සඳහා අවම වශයෙන් අනාගත දශක කිහිපයක් සඳහා අනාගත පුරෝකථනයන් ගොඩනංවාගෙන අධ්‍යාපනය මැනවින් සැලසුම් කොට ක්‍රියාත්මක කිරීම සිදු කළ යුතු වේ.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

- Jackson, L. (2016) **Globalization and Education**, Published online *https://doi.org/10.1093/acrefore/9780190264093.013.52*
- Jane, C.M.W. (2008) **The Impact of Globalization on Education Reform: A case study of Uganda**, Department of Education Leadership, Higher Education and International Education
- Spring, J. (2008) **Research on Globalization and Education**, America Educational Research Association. (*http;//www.sagapublication.com*)
- Trilling, B & Fadel C. (2009) **21st century Skills: Learning for life in our times**, Jossey Bass, San Prancisco.
- අතුකෝරාල, ඩී. ආර්. (2016) **21 වැනි සියවසේ අධ්‍යාපනයඃ අධ්‍යාපන නව ප්‍රවණතාඃ තුලනාත්මක අධ්‍යාපන විමසීමක්**, ශික්ෂා මන්දිර ප්‍රකාශන, පානදුර.
- ජයවර්ධන, ඒ. (2018) **සංවර්ධිත හා සංවර්ධනය වන රටවල තුලනාත්මක අධ්‍යාපනය**, සාර ප්‍රකාශන, කොට්ටාව.
- ගලගමගේ, එස්. (2016) **අධ්‍යාපන සමාජ විද්‍යා මූලධර්ම**, කර්තෘ ප්‍රකාශන
- *http;//www.21stcenturyeducation.com*
- *www.aeseducation.com*

The importance of quality education to sustain the socio-economic development of Sri Lanka

R. M. Kalindu Rathnayaka[1], R. M. Auchithya Rathnayake[2]
Assistant Lecturer, Department of Geography, University of Kelaniya[1]
Lecturer (Probationary), Department of Sociology, University of Kelaniya[2]

sandeeprathnayaka@gmail.com, rathnayakermadb@gmail.com

Abstract

The level of education of the people of that country is rigorously important for the development of a country. By providing quality education to the people, it is possible to reduce their poverty and thereby achieve socio-economic development of the country. The poverty of the people negatively affects the development of the socio-economic sectors of that country. While there is a strong correlation between lack of quality education and poverty, lack of proper quality education prevents proper achievement of socio-economic development. How quality education can be used to solve the socio-economic problems that have been gradually growing in Sri Lanka from the past to the present is mentioned here. Accordingly, this article focuses on the importance of quality education to sustain the socio-economic development of Sri Lanka.

Keywords: Quality Education, Socio-Economic Development, Poverty, Sri Lanka

ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනය තිරසාර කිරීම සඳහා ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයේ වැදගත්කම

ආර්. එම්. කලිඳු රත්නායක[1], ආර්. එම්. ඖචිත්‍ය රත්නායක[2]
සහකාර කථිකාචාර්ය, භූගෝල විද්‍යා අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය[1]
කථිකාචාර්ය (ස්ථිර නොකළ) , සමාජ විද්‍යා අධ්‍යයන අංශය , කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය[2]

sandeeprathnayaka@gmail.com, rathnayakermadb@gmail.com

සංක්ෂේපය

රටක සංවර්ධනයට එම රටේ ජනතාවගේ අධ්‍යාපන මට්ටම ඉතා වැදගත් වේ. ජනතාවට ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් ලබා දීම මඟින් ඔවුන්ගේ දරිද්‍රතාව අවම කර ගැනීමට හා එයින් රටේ සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනයක් සාක්ෂාත් කර ගැනීමට ද හැකිවේ. ජනතාවගේ දරිද්‍රතාව එම රටෙහි සමාජ ආර්ථික අංශයන්ගේ සංවර්ධනයට නිශේධනාත්මකව බලපෑම් එල්ල කරයි. ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් නොමැතිකම හා දරිද්‍රතාව අතර මනා සම්බන්ධතාවක් පවතින අතරම නිසි ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් නොමැති වීම, සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනය නිසි ලෙස සාක්ෂාත් කර ගැනීම වළකාලයි. ශ්‍රී ලංකාවේ අතීතයේ සිට වර්තමානය දක්වා ක්‍රමිකව වර්ධනය වෙමින් පවතින්නා වූ සමාජ ආර්ථික ගැටලු විසදා ගැනීම සඳහා ගුණාත්මක අධ්‍යාපනය භාවිත කළ හැකි ආකාරය මෙහි අධ්‍යයනය කොට ඇත. මෙම ශාස්ත්‍රීය ලිපිය ලිවීමේ දී මූලික වශයෙන් ද්විතීයක දත්ත භාවිත කොට ඇති අතර, එහිදී, පර්යේෂණ පත්‍රිකා, සඟරා, පොත් පත් මෙන්ම අන්තර්ජාල මූලාශ්‍රය ද භාවිත කෙරිණි. රැස් කර ගත් දත්ත තේමා විශ්ලේෂණය යටතේ විශ්ලේෂණය සිදු කරන ලදි. ඒ අනුව ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමෙන් රටෙහි සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනය චිරස්ථායී මාර්ගයට යොමු කර ගත හැකි බව පැහැදිලි වේ. මෙම ශාස්ත්‍රීය ලිපිය මඟින් අවධානය යොමු කරනු ලබන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනය තිරසාර කිරීම සඳහා ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයේ පවතින්නා වූ වැදගත්කම පිළිබඳවයි.

මුඛ්‍ය පද: ගුණාත්මක අධ්‍යාපනය, සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනය, දරිද්‍රතාව, ශ්‍රී ලංකාව

හැඳින්වීම

රටක සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනය තිරසාර කිරීම සඳහා ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් ලබා දීම අත්‍යවශ්‍ය සාධකයකි. කිසියම් භූගෝලීය ප්‍රදේශයක සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනයට ප්‍රමුඛ සාධක පවතින අතර ඒවා කාලීනව මෙන්ම අවකාශීයවද වෙනස් වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනය සඳහා ගුණාත්මක අධ්‍යාපනය, නිවැරදි රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති, සෞඛ්‍ය පහසුකම් වැඩි දියුණු කිරීම, ප්‍රාදේශීය සංවර්ධන වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම, විදේශ ආයෝජන වැඩි කිරීම, යටිතල පහසුකම් වැඩි දියුණු කිරීම, විශේෂ ආර්ථික කලාප ආරම්භ කිරීම හා ආපදා කළමනාකරණය යනාදිය වැදගත් වුවද ගුණාත්මක අධ්‍යාපනය ඒ අතරින් ප්‍රමුඛ වේ. 21වන සියවසේ දෙවන දශකයේ මැද භාගයේ සිට ක්‍රියාවට නැංවූ තිරසාර සංවර්ධන අභිමතාර්ථ 17න් පළමුවන අභිමතාර්ථය දුප්පත්බව තුරන්කිරීම වන අතරම එහි සිව්වන අභිමතාර්ථය වන්නේ ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයයි (Un.org, 2015).තවදුරටත් මෙම අභිමතාර්ථ ද්විත්වය සහ ඒවායේ ඉලක්ක කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීමේදී පෙනී යන්නේ මෙම අභිමතාර්ථ, ගුණාත්මක අධ්‍යාපනය සමගින් සමාජ හා ආර්ථික සංවර්ධනය සාක්ෂාත් කරගැනීමට අපේක්ෂිත බවයි.ඒ අනුව රටක ජනතාවට ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමෙන් ජනතාවගේ දැනුම, ආකල්ප, කුසලතා ආදිය සංවර්ධනය වීමක් සිදුවේ. එමෙන්ම, රටක ජනතාවගේ බුද්ධි මට්ටම ඉහළ යාමෙන්

රටේ ආර්ථික සංවර්ධනයට දායක කර ගැනීමට හැකි වෙයි. එමෙන්ම දැනුමෙන් හා ආර්ථික අතින් ජනතාව සවිමත් වූ විට ඔවුන්ගේ සමාජ සංවර්ධනයක් ද නිතැතින්ම සිදුවෙයි. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනය තිරසාර කිරීම සඳහා ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයේ වැදගත්කමක් පවතින බව පැහැදිලි වේ.

ගුණාත්මක අධ්‍යාපනය සහ සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනය

ගුණාත්මක අධ්‍යාපනය යන්න කුමක්දැයි හඳුනාගැනීමට පළමුව, ගුණාත්මකබව යනු කුමක්දැයි හඳුනාගැනීම වැදගත් වේ. කොලින්ස් ශබ්දකෝෂයේ (CollinsDictionary) දක්වෙන පරිදි ගුණාත්මක බව යනු "යම්කිසි දෙයක ඇති හොඳ හෝ නරකයි" (Collinsdictionary.com, 2021). එම නිර්වචනයට අනුව ගුණාත්මකබව මිනුම්ගත කිරීමට නම්, යම් හඳුනාගත් සමාජයක එහි සංස්කෘතිය හා සම්බන්ධ අගනාකම් (Values) තාර්කිකත්වයෙන් අධ්‍යයනය කළයුතු බව පෙනේ. ඊට අමතරව වෙනත් අකාරයකින් ගුණාත්මකබව නිර්වචනය කරන්නේ නම් "සම මට්ටමේ ඇති විචල්‍ය දෙකක් හෝ කිහිපයක් හෝ අතර මනිනු ලබන ප්‍රමිතිය මඟින් හඳුනාගන්නා ලද විශිෂ්ටත්වයේ තරම" ලෙස හඳුනාගත හැකි වේ (Arcadia.io, 2017). එනම් එක හා සමානවන්නාවූ අවස්ථාවන් හෝ සංරචක හෝ එකිනෙක සමග සංසන්දනය කර, ඉන් වඩාත් කාර්යක්ෂම හෝ ඵලදායි හෝ ඒකකය, ගුණාත්මක ඒකකයක් සේ හඳුනාගත හැකි බවයි.

මිනිසා උපතේ සිට මියයාම දක්වාම ඉගෙන ගැනීම සිදුකරන අතර නොදන්නා දේ දැනගැනීමෙන් ඔහු නිරන්තර ඉගෙනුමක් ලබා ගනී.ඉගෙනීම විධිමත් හෝ අවිධිමත් හෝ ආකාරයෙන් සිදුවන නමුත්, ඒ කවරාකාරයෙන් වුවද බලාපොරොත්තු වන්නේ පුද්ගලයා සමාජයට අනුගත කිරීම හෙවත් සමාජානුයෝජනය කිරීමයි. ඉගෙනීම පුද්ගලානුබද්ධ වන අතර අධ්‍යාපනය සමාජානුබද්ධ කරුණක් වන්නේ අධ්‍යාපනය ඔස්සේ සමස්ත සමාජයම එක් තලයකට ගෙන ඒමේ අරමුණ නිසාය. එම නිසා අධ්‍යාපන කර්තව්‍යය ඉගෙනීම සහ ඉගෙනුම ලෙස කොටස් දෙකකින් සමන්විත වේ.

ඇරිස්ටෝටල් (Aristotle) පෙන්වාදෙන්නේ සමාජයේ සාමාජිකයකු වශයෙන් සියලුම හැකියාවන් උපරිම ලෙස භාවිත කරමින් තම අරමුණ ඉටු කර ගැනීමට මිනිසා පුහුණු කිරීමේ ක්‍රියාවලිය අධ්‍යාපනය" බවයි (Zubair, 2019). ඉන් පෙන්නුම් කරන්නේ අධ්‍යාපනයෙන් තම අරමුණු ඉටුකර ගැනීම සඳහා අධ්‍යාපනය මෙවලමක් (Tool) ලෙස භාවිත කළ හැකි බවයි. එහිදී අතීත ඉගැන්වීමේ රටාව නව දැනුම උත්පාදනය කිරීම කේන්ද්‍ර කරගනිමින් සිදුකළ නමුත් වර්තමාන ලෝකයේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙහි සිසුන් කේන්ද්‍ර කරගනිමින් ඔවුන්ගේ දැනුම, කුසලතා සහ ආකල්ප වර්ධනය කරමින් ඉගැන්වීමේ රටාවක් නිර්මාණය වී ඇත. මෙය මහාචාර්ය එච්. මහමුද් යූනුස් (Prof. H. Mahmud Yunus) ඉදිරිපත් කර ඇති අදහස්වලින් තවදුරටත් පැහැදිලි වේ."අධ්‍යාපනයේ උත්සාහය වන්නේ දරුවන්ගේ දැනුම (Knowledge) ශාරීරික (Physical) හා සදාචාරය (Morals) වැඩිදියුණු කිරීම හරහා සමාජයට බලපෑම් කිරීම සහ උපකාර කිරීමයි. එමඟින් ක්‍රමයෙන් දරුවා ඉහළම ඉලක්කය කරා ගෙන යාමට හැකි වේ. දරුවා තමාට සතුටින් ජීවත් වීමට කළ සෑම දෙයක්ම ඔහුටත් සමාජයටත් වාසිදායක වේ" (Zubair, 2019).

ඉහත නිර්වචන සියල්ල සමෝධානිකව ගත් කල ගුණාත්මක අධ්‍යාපනය යන්න මෙලෙස නිර්වචනය කළ හැකිවේ.

"ගුණාත්මක අධ්‍යාපනය යනු පවතින අධ්‍යාපන ක්‍රමයන්ට වඩා සාපේක්ෂව, විශිෂ්ට වූ, දරුවන්ගේ දැනුම, කුසලතා සහ ආකල්ප ප්‍රතිජනනාත්මකව වර්ධනය කරමින් සමස්ත සමාජ සංවර්ධනය සිදුකරනු ලබන ප්‍රපංචයකි".

මේ අනුව සාකල්‍ය ප්‍රවේශයකින් ගුණාත්මක අධ්‍යාපනය දෙස බලන විට,ගුණාත්මක අධ්‍යාපනය යනු ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය, ජාතිකත්වය, ජනවාර්ගිකත්වය, සමාජ ආර්ථික තත්ත්වය හෝ භූගෝලීය පිහිටීම හෝ නොසලකා සෑම පුද්ගලයකුම සමාජ, චිත්තවේගීය, මානසික, ශාරීරික හා සංජානන සංවර්ධනය කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීමයි (Leverageedu.com, 2021).ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයෙන් සමාජයේ මූලික සම්මතයන්, රීති, රෙගුලාසි සහ සාරධර්ම ඉගෙනීමට පමණක් නොව, උසස් තත්ත්වයේ අධ්‍යාපනයන් මඟින් සාර්ථක ජීවිතයක් ගත කිරීමටත් දැනුම, කුසලතා හා ආකල්ප වැඩි දියුණු කිරීමටත්, ජීවිතයේ ප්‍රතිජනනාත්මක වෙනස්කම් ඇති කිරීමටත් හැකියාව ලැබෙන අතරම ගුණාත්මක අධ්‍යාපනය අනාගත ජීවිතයට ද මුල්ගල් තබයි (Lisa, 2017). ඒ අනුව ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයේ පවතින්නා වූ වටිනාකම පැහැදිලි වේ. රටක ජනතාවට ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් ලබා දීම මඟින් එම රටේ ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්වය ඉහළ නංවා ගැනීමටත්, සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනයක් ලබා ගැනීමටත් හැකි වේ. එබැවින් රටක ජනතාවට ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් ලබා දීම වැදගත් වේ.

ගුණාත්මක අධ්‍යාපනය මූලික කරුණු තුනක් ඔස්සේ ෆෙරේ ලේවර්ස් (Ferre Laevers) විසින් විග්‍රහ කරනු ලබයි (Laevers, 1994). එම කරුණු තුන පිළිබඳ අවධානය යොමු කරමින් අධ්‍යාපනයේ ඇති ගුණාත්මක බව මිනුම්ගත කළ හැකි බව ඔහු තම අධ්‍යයනයෙන් පෙන්වා දේ. එම කරුණු තුන නම්;

1. ලබාදෙන ප්‍රතිකර්මවල ලක්ෂණ (Treatment Characteristics)
    - පන්තිකාමර පරිසරය
    - ගුරුවරයාගේ ඉගැන්වීමේ රටාව
    - ඒකකයෙහි අන්තර්ගතය
    - ඉගැන්වීමේ ක්‍රමවේදය
    - ගුරු සිසු අනුපාතය
    - ගුරුවරුන්ගේ පුහුණු මට්ටම
2. අධ්‍යාපනයේ ඊළඟ අදියර කරා සාර්ථකව මාරුවීම(Successful Transition to the next stage of education)
    - මෙය කෙටි කාලීන සහ දිගු කාලින වේ. කෙටි කාලීනව එහි ප්‍රයෝගිකත්වය මිනුම්ගත කරන අතර දිගුකාලීනව ජනගහනයේ ආකල්ප සංවර්ධනය අරමුණු කරගනී.
3. ක්‍රියාවලි විචල්‍ය (Process Variables)
    - අධ්‍යාපන පසුබිමෙහි ශිෂ්‍යයාගේ හෝ ශිෂ්‍ය ක්‍රියාකාරකම්වල හෝ මානයන් (පිටු. 159,160)

මෙහි සඳහන් කරන ලද කරුණු ත්‍රිත්වයම ශ්‍රී ලංකාවේ "අධ්‍යාපන ආංශික සංවර්ධන සැලැස්ම (2018-2025)" සමග සංසන්දනය කර බලනවිට එම කරුණු හා සමපාත වන අයුරින් අධ්‍යාපන සැලසුම් නිර්මාණය කර ඇති බව පෙනේ. කෙසේ නමුත් ශ්‍රී ලංකාවේ ළමයකු සාමාන්‍යයෙන් වසර

13ක පාසල් අධ්‍යාපනයක් සම්පූර්ණ කරන නමුත් එහි ගුණාත්මක භාවය සමඟ සැසඳූ විට ළමයකුට හිමිව ඇත්තේ වසර 8.3කට සමාන ඉගෙනුමක් පමණකි. එයින් වසර 4.7ක ඉගෙනුම් පරතරයක් නිර්මාණය වී තිබේ (වික්‍රමනායක, 2020).

දුගී බව පිළිබඳව අධ්‍යයනය කළ රැග්නා නර්ක්සේ (Ragnar Nurkse) පවසන පරිදි අඩු ආදායම, අඩු ඉතුරුව, අඩු ආයෝජනය, අඩු ප්‍රාග්ධනය සහ අඩු නිෂ්පාදනයක් දිලිඳු පවුල්වල සුලබව හඳුනා ගත හැකි ලක්ෂණ වේ (Economicsconcepts.com, 2015). ඒවා එකිනෙක සම්බන්ධ චක්‍රයක් වන බවත් ඒ හරහා ඔවුන් දුප්පත්කමේ විෂම චක්‍රයකට (Vicious Circle of Poverty) ගොදුරුවන බව නර්ක්සේ පෙන්වා දේ. එම දුප්පත්කමේ දිගුකාලීනව රැඳිසිටීමට සිදුවන බැවින් අනාගත පරම්පරාව දුප්පත් පවුලක දුප්පත්ව ඉපදීම, දුගීබව නිසා ගුණාත්මක අධ්‍යාපනය අහිමිවීම, අධ්‍යාපනය සහ සමාජ පන්තිය මත උසස් යැයි සම්මත රැකියාවක් සිදුකිරීමට නොහැකි වීම යන කරුණු හරහා දුගීබවේ සංස්කෘතියක් නිර්මාණය කරගන්නා මෙම දුප්පතුන් එය අභ්‍යන්තරීකරණය කරගනු ලබන බව ඔස්කාර් ලුවිස්ගේ (Oscar Lewis) අදහසයි (Unpad.ac.id, 2020). එසේනම් මෙම දුගීබව එම සමාජයේ සහ ආර්ථික රටාව මගින්ම නිර්මාණය කර ඇති බව පැහැදිලි ය. යම් හෙයකින් මෙම දුගීබවේ විෂම චක්‍රය බිඳදැමීමට නම් ගුණාත්මක අධ්‍යාපන ක්‍රමයක අවශ්‍යතාව මින් පැහැදිලි වේ. ඒ අයුරින්ම ශ්‍රී ලංකාවේ පවතින දුගීබව තුරන් කිරීමටත් තිරසර සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනයක් ඇති කිරීමටත් ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක අත්‍යන්ත අවශ්‍යතාව අනුභාවික වේ.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙම ශාස්ත්‍රීය ලිපිය ලිවීමේ දී මූලික වශයෙන් ද්විතීයක දත්ත භාවිත කොට ඇති අතර, එහිදී, පර්යේෂණ පත්‍රිකා, සඟරා, පොත් පත් මෙන්ම අන්තර්ජාල මූලාශ්‍රය ද භාවිත කෙරිණි. රැස් කර ගත් දත්ත තේමා විශ්ලේෂණය යටතේ විශ්ලේෂණය සිදු කරන ලදි.

ප්‍රතිඵල හා සාකච්ඡාව

ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනය සිදු කිරීම සඳහා ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් ලබා දිය යුත්තේ කෙසේද යන්න කෙරෙහි මෙහි දී අවධානය යොමු කරනු ලබයි. පළමුවෙන්ම මිනිසකු සිය ඉගෙනීම ආරම්භ කරනුයේ සිය නිවස හා ඒ ආශ්‍රිත වටපිටාවෙනි. ඉන් පසුව පළමුවෙන්ම ක්‍රමවත් අධ්‍යාපනයක් සඳහා යොමුවන්නේ පෙර පාසලටයි. එහිදී දරුවකුට ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් ලබා දීම වැදගත් වේ. කුඩා කාලයේ සිටම දරුවාගේ දැනුම, ආකල්ප හා කුසලතා සංවර්ධනය කිරීමට කටයුතු කිරීම වැදගත් වේ. වර්තමාන අධ්‍යාපන රටාවේ මූලිකව සිදු කරනු ලබන්නේ පෙර පාසල් අධ්‍යාපනයේ සිටම දරුවාගේ දැනුම පෝෂණය කිරීම පමණකි. එහෙත් ලොව වෙනත් සංවර්ධිත රටවල පෙර පාසල් අධ්‍යාපනය ශ්‍රී ලංකාවේ පෙර පාසල් අධ්‍යාපනයට වඩා හාත්පසින්ම වෙනස් වේ. ඒවායේ දී දරුවා දැනුමෙන් පෝෂණය කිරීමට වඩා ඔහුගේ කුසලතා හා ආකල්ප නිවැරදිව සංවර්ධනය කිරීම හා නිසි ලෙස සමාජානුයෝජනය කිරීමට වැඩි නැඹුරුවක් දක්වයි. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ ද පෙර පාසල් අධ්‍යාපනයේ දී දරුවා දැනුමෙන් පෝෂණය කරනවා මෙන්ම ඔහු වඩා කුසලතා හා නව ආකල්පවලින් හෙබි නීතිගරුක, මනා පෞරුෂයකින්යුත් පුද්ගලයකු කිරීමට වඩා වැඩි උත්සාහයක් ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.

දරුවකුගේ පාසල් අධ්‍යාපනය 1 වසරේ සිට 13 වසර දක්වා වසර 13ක කාලයකින් යුක්ත වන අතර මෙම කාලය පුරාවටම දරුවන් යොමු කරනු ලබන්නේ විෂය දැනුම මූලික කොට ගත් අධ්‍යාපනයක් සඳහාය. එහෙත් විය යුත්තේ දරුවන්ගේ දැනුමට අමතර ඔහුගේ කුසලතා, ආකල්ප සංවර්ධනය කිරීමට, සමාජානුයෝජනය කිරීමට, නීතිගරුක පුද්ගලයෙක් බවට පත් කිරීමට අවශ්‍ය වන්නා වූ පසුබිම සකස් කිරීමයි (රූප සටහන අංක 01).

රූප සටහන් අංක 01: **ගුණාත්මක අධ්‍යාපනය**

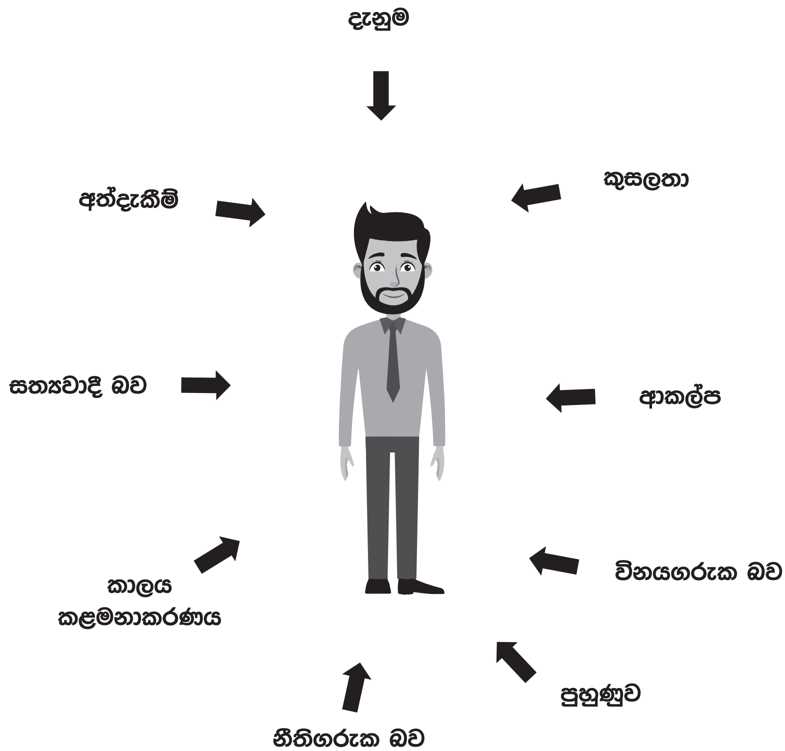

ඉහත රූප සටහන් අංක 01 අනුව ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයේ දී දැනුම පමණක් නොව පුද්ගලයාගේ කුසලතා, ආකල්ප, පුහුණුවහා අත්දැකීම් යනාදී අංශ රැසකට අවධානය යොමු කරන බව මින් පැහැදිලි වේ.

කොවිඩ් 19 වසංගත තත්ත්වය ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙහි නව වෙනසක් නිර්මාණය කර තිබේ. එනම් සුහුරු පාසල් (Smart School) ක්‍රමයයි. මෙම ක්‍රමය දැනුම කේන්ද්‍ර කරගත් අධ්‍යාපන ක්‍රමවේදයක් සඳහා වැදගත් වූ නමුත් මෙමගින් දරුවාගේ ප්‍රායෝගික බව, කණ්ඩායම් හැඟීම, ගැටලු විසඳීමට ඇති හැකියාව, මෙන්ම නිර්මාණශීලීත්වය පිළිබඳව ගැටලු නිර්මාණය කර ඇත. ඊට අමතරව මානසික ගැටලු, ආර්ථික ගැටලු මත ඉගෙනීමෙන් ඈත් වීම, මාර්ගගත වීඩියෝ ක්‍රීඩා සඳහා ඇබ්බැහිවීම ආශ්‍රිත ගැටලු රැසක් නිර්මාණය කර හමාරය. එහෙත් එක් අතකින් මෙම සුහුරු අධ්‍යාපන ක්‍රමය සමග ජාතික සහ අන්තර්ජාතික දැනුම දරුවන්ට ලබා දීමේ පහසුකම ද නිර්මාණය කර තිබේ. එබැවින් මෙහිදී සිදුවිය යුතු වන්නේ සාම්ප්‍රදායික අධ්‍යාපන ක්‍රමය වෙනුවෙන් නව තාක්ෂණික සම්ප්‍රදායයන් සමග සම්මිශ්‍රණය වන ඉගෙනුම් වටපිටාවක් දරුවාට නිර්මාණය කර දීම සහ දෙමාපියන් සහ ගුරුවරුන් එම

පරිසරය නිවැරදිව කළමනාකරණය කරමින් දරුවන් නිවැරදි මාර්ගයට අනුගත කිරීමයි. ශ්‍රී ලංකාවේ මෙම සාම්ප්‍රදායික අධ්‍යාපන රටාව සමුච්චයක් ලෙස පහත 1 වගුවේ දක්වා ඇත.

වගු අංක 1:**ශ්‍රී ලංකාවේ සාම්ප්‍රදායික අධ්‍යාපන රටාව**

අධ්‍යාපනය	මට්ටම	ශ්‍රේණිය	වයස අවු:	වසර ගණන	සටහන්
ප්‍රාථමික	ප්‍රාථමික	1-5	6-11	5	5 ශ්‍රේණිය අවසානයේ ශිෂ්‍යත්ව විභාගය.
මධ්‍යම	කනිෂ්ඨ ද්විතීයක	6-9	12-14	4	
ද්විතීයක	ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයක	10-11	15-16	2	අධ්‍යයන පොදු සහතිකපත්‍ර - සාමාන්‍ය පෙළ (අ.පො.ස/ සා.පෙළ)සාර්ථකව නිමකරන සිසුන් තම තෘතීයක අධ්‍යාපනය හැදෑරීම සඳහා තවත් වසර 2 ක් (12-13 ශ්‍රේණිවල) ඉගෙනීම අවශ්‍ය වේ. අ.පො.ස උසස් පෙළ සඳහා පෙනී සිටීම. මෙම විභාගය සාර්ථකව නිම කිරීමෙන් පසු සිසුන්ට තෘතීයක අධ්‍යාපනය සඳහා යා හැකි බැවින් අ.පො.ස උසස් පෙළ යනු ලංකාවේ විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේශ විභාගයයි.
පශ්චාද්ද්විතීයික	අ.පො.ස උසස් පෙළ	12-13	17-18	2	අ.පො.ස උසස් පෙළ යනු ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේශ විභාගයයි. කාර්මික විද්‍යාල මගින් පිරිනමන ඩිප්ලෝමාව රැකියා සඳහා යොමු කරයි. මෙයට ඇතුළත් වීමට උසස් පෙළ අවශ්‍ය වේ.
වෘත්තීය	වෘත්තීය ඩිප්ලෝමා			2	
තෘතීයක	ශාස්ත්‍රවේදී සාමාන්‍ය/ ගෞරව උපාධිය			3-4	කලා/වාණිජ/විද්‍යා/ඉංජිනේරු/ වෛද්‍ය
තෘතීයක	ශාස්ත්‍රපති උපාධිය			2	
තෘතීයක	දර්ශනශූරී උපාධිය			3-5	දර්ශනශූරී උපාධිය (Ph.D)

මූලාශ්‍රය - (Sri Lanka Education System, 2021)

ඉහත වගු අංක 1 අධ්‍යයනය කිරීමෙන් පැහැදිලි වන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ පවතින අධ්‍යාපන ක්‍රමය විභාග ක්‍රමයක් බවත්, එමගින් සිසුන්ගේ දැනුම මිනුම්ගත කිරීමක් සිදුකරනු ලැබීමක් විනා ඔවුන්ගේ හැකියා, දක්ෂතා, කුසලතා පිළිබඳ මිනුම්ගත කිරීමක් නොවන බවත්ය. එහෙත් ලෝකයේ හොඳම අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් පවතින නෙදර්ලන්ත අධ්‍යාපනයෙහි පවතින්නේ එක් තරගකාරී විභාගයක් පමණක් වන අතර අනෙක් අධ්‍යාපන ක්‍රමවේද විභාගවලින් නිදහස් අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් වේ (www.nuffic.nl, n.d.).ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපනයේ පවත්නා අඩු ලුහුඩුකම් නිසාම නව නිර්මාණ බිහි නොවීම, තරුණ ව්‍යවසායකයන් රටෙහි නිර්මාණය නොවීම සහ මුල් බැසගත් දුගීබව වර්ධනය සඳහා එය ඍජුවම බලපෑම් කරයි. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ මෙතෙක් කාලයක් පැවති දුගීබව ඉහළයාමෙන් පැහැදිලි වන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ පවතින අධ්‍යාපන ක්‍රමය සාම්ප්‍රදායික ඉගෙනුම් ක්‍රම හා සාම්ප්‍රදායික රැකියා වෙළඳපොළ අරමුණු කරගත් විෂය දැනුමෙන් පමණක් පෝෂණය වූ මනසකින් හෙබි තරුණ ශ්‍රම බලකායක් නිර්මාණය කරන්නක් බව යි.

ශ්‍රී ලංකාවේ පාසල් අධ්‍යාපනය ගත් විට එහි කාලීන හා අවකාශීය විෂමතා රැසක් හඳුනා ගත හැකි වේ. ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් මුළු ශ්‍රී ලංකාවේම දරුවන්ට ලබා දීම සඳහා නිසි රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තියක් සැකසීම අනිවාර්ය වේ. එසේ නොවුණහොත් ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ හා ආර්ථික සංවර්ධනයේ අවකාශීය අසමානතා වර්ධනය වීමක් හඳුනා ගත හැකි වේ. මේ වන විටත් යම්තාක් දුරට ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ හා ආර්ථික සංවර්ධනයේ අවකාශීය අසමානතා දැකගත හැකි අතර එම තත්ත්වයන් නිර්මාණය වීම සඳහා ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයේ පවතින්න වූ දුර්වලතාව යන් හේතු වී ඇත. විශේෂයෙන්ම අඩු අධ්‍යාපනයක් ලබා ඇති ජන සමාජයක අඩු ආර්ථික හා අඩු සමාජ සංවර්ධනයක් දැකගත හැකි වේ. මේ සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ පවතින වතු හා මුඩුක්කු ජනාවාස පෙන්වා දිය හැකි වේ. එම ප්‍රදේශයේ දරිද්‍රතාව, සමාජ අපචාර, විරැකියාව හා අඩු යටිතල පහසුකම් ආදිය හඳුනා ගත හැකි ය. අ.පො.ස. සාමාන්‍ය පෙළ විභාගය අසමත් වන දරුවන්හට 13 වසරක පාසල් අධ්‍යාපනයක් ලබා දීම සඳහා මේ වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ වැඩපිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක වේ. ඒ මඟින් විවිධ වෘත්තීය දැනුම මෙන්ම වෙනත් විෂය සමගාමී දැනුමක් ලබා දීමට උත්සාහ දරා ඇත. එය ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනය තිරසාර කිරීමට හේතුවෙයි. මේ මඟින් ශ්‍රී ලංකාවේ මානුෂ සංවර්ධන දර්ශකයේ අගය ඉහළ යන අතර කුමන හෝ වෘත්තීය අධ්‍යාපනයක් සඳහා මූලික ප්‍රවේශයක් ලබා දීමට හැකියාව උදා වී ඇත.

පාසල් අධ්‍යාපනයෙන් පසුව සීමිත පිරිසක් විශ්වවිද්‍යාල සඳහා ඇතුළත් කර ගන්නා අතර තවත් පිරිසක් සිය අධ්‍යාපනය දහතුන් වසරක පාසල් කාලයත් සමඟම අවසන් කරති. විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළත් වන ශිෂ්‍යයන්හට ඔවුන් තෝරා ගන්නා විෂය ධාරාවන් යටතේ ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමෙන් අනාගතයේ රටේ ශ්‍රම බලකායට ඔවුන් වඩා කාර්යක්ෂම ලෙස යොදා ගැනීමට හැකි වනු ඇත. මෙහිදී විශේෂයෙන්ම විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යයන්ගේ අධ්‍යාපනය හා රැකියා වෙළඳපොළ නිසි අයුරින් හඳුනාගෙන ඒ අනුව ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනයෙහි ගුණාත්මක බව වැඩි දියුණු කිරීම සිදු කළ යුතු වේ. නැතහොත් රැකියා වෙළඳපොළෙහි ඇති අවශ්‍යතාව හා ශිෂ්‍යන්ගේ සුදුසුකම් අතර පරතරය වැඩි වුවහොත් විරැකියාව වර්ධනය වේ. එය රටෙහි සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනය අවම කිරීමට හේතු වෙයි. ඒ අනුව විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යයන්ට ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමෙන් රටේ ආර්ථික හා සමාජ සංවර්ධනය තිරසාර කර ගැනීමට හැකි වන බව පැහැදිලි වේ.

විශ්වවිද්‍යාල සඳහා ප්‍රවේශ වීමට නොහැකි වන පිරිස සඳහා කාර්මික විද්‍යාල, තාක්ෂණික විද්‍යාල, වෘත්තීය පුහුණු මධ්‍යස්ථාන හා අනෙකුත් උසස් අධ්‍යාපන ආයතන මඟින් ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් ඔවුනට ලබා දීමෙන් රටේ ආර්ථික හා සමාජ සංවර්ධනයට ඔවුන් නිසි ලෙස දායක කර ගැනීමේ

හැකියාව ලැබේ. මෙලෙස ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් නොලැබීම හේතුවෙන් විරැකියාවෙන් පෙළෙන ජන සංඛ්‍යාව වැඩි වන අතරම ඒ හේතුවෙන් විවිධ සමාජ අපචාර ක්‍රියාවන් වැඩි වීමද සිදු වේ. ඒ සඳහා ගත හැකි පියවරක් ලෙස සමාජ සවිබල ගැන්වීම සහ ප්‍රජා සංවර්ධනය යොදාගත හැකි වේ. තරුණ පිරිසේ ඇති ශක්ති, දුර්වලතා, අවස්ථා සහ තර්ජනයන් හඳුනාගනිමින් ඔවුන් සඳහා සමාජ සවිබල ගැන්වීම සඳහා ප්‍රජා සහභාගිත්ව කටයුතු නිර්මාණය කිරීම, ණය යෝජනා ක්‍රම හඳුන්වා දීම, නව නිෂ්පාදන සඳහා දිරිමත් කිරීම සහ රාජ්‍ය අනුග්‍රහය ලබා දීම, වගා කටයුතු සඳහා ක්‍රමවත් වැඩපිළිවෙළක් හා ක්‍රියාදාමයක් නිර්මාණය කිරීම යෝජනා කළ හැකි වේ.

එහෙත් අදවන විට ශ්‍රී ලංකාවේ ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් නොලැබීම හේතුවෙන් විවිධ සමාජ ආර්ථික ගැටලු නිර්මාණය වී ඇත. ඒ අතර දරිද්‍රතාවට අමතරව, මන්දපෝෂණය, දුෂ්පෝෂණය, මූල්‍ය කළමනාකරණයේ පවතින දුර්වලතා, සමාජ විරෝධී ක්‍රියාවලට යොමු වීම, ආකල්පමය වශයෙන් දුර්වලතා පැවතීම, සමාජ අපචාර ඉහළ යාම, විරැකියාව ඉහළ යාම, කාර්යක්ෂමතාව අඩු වීම හා ඵලදායීතාව අඩු වීම, යනාදිය පෙන්වා දිය හැකිවේ. රටේ සිටින ජනතාවට නිසිලෙස ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් ලබා දීම හේතුවෙන් මෙම ගැටලු සියල්ලක්ම පාහේ විසඳා ගැනීමට හැකියාව ලැබෙනු ඇත. මේ බව මූල පද්ධති විශ්ලේෂණය (Root Cause Analysis) මඟින් මනාව පැහැදිලි වේ (රූප සටහන් අංක 02).

රූප සටහන් අංක 02 : **මූල පද්ධති විශ්ලේෂණය.**

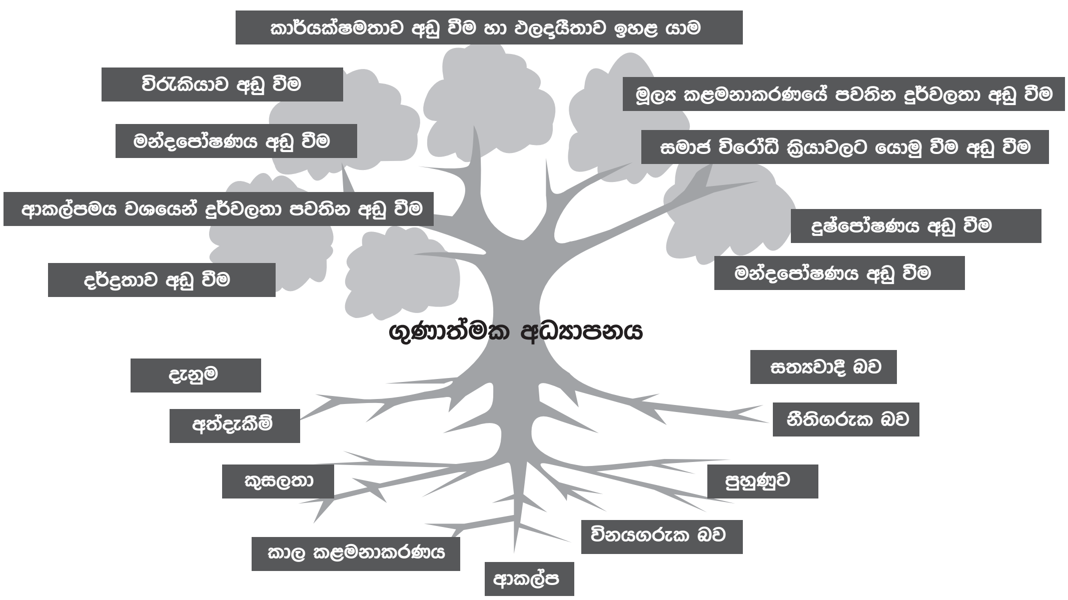

මූලාශ්‍රය - කර්තෘ විසින් නිර්මාණය කරන ලදි.

ඉහත රූප සටහනට අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ හා ආර්ථික සංවර්ධනය තිරසාර කිරීම සඳහා ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයේ පවතින්නා වූ වැදගත්කම මනාව පැහැදිලි වේ. ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් ලබා දීම මඟින් සමාජ හා ආර්ථික අංශ රැසක තිරසාර වර්ධනයක් ලබා ගැනීමට හැකි බව මින් පැහැදිලි වේ. ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් ලබා දීම මඟින් ජනතාවට වඩා හොඳ රැකියාවක් කිරීමට හැකියාව

ලැබෙයි. ඒ මඟින් දරිද්‍රතාවය, මූල්‍ය කළමානාකරණයේ පවතින දුර්වලතා, විරැකියාව ඉහළ යාම ආදි ගැටලු විසඳා ගැනීමට හැකියාව ලැබෙයි. එමෙන්ම ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් ලබා දීම මඟින් නිසි ආහාර වේලක් ලබා ගැනීමේ වටිනාකම හා පෝෂ්‍යදායී ආහාරවේලක් සකස් කර ගන්නා ආකාරය පිළිබඳව අවබෝධයක් ලැබීමෙන් මන්දපෝෂණය, දුෂ්පෝෂණය අවම කර ගැනීමට හැකියාව ලැබෙයි. එමෙන්ම යහපත් ආකල්ප වර්ධනය කිරීම මඟින් රටේ ආර්ථික වර්ධනයට මෙන්ම සමාජ සංවර්ධනයටද එම යහපත් ආකල්ප භාවිත කිරීමෙන් තිරසාර සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනයක් ළඟා කර ගැනීමට හැකියාව ලැබෙයි. නිසි සමාජානුයෝජනය මගින් සමාජ අපචාර අවම කර ගැනීමට හැකියාව ලැබේ. රැකියාවේ කාර්යභාරය පිළිබඳ ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් ලබා දීම මඟින් ආයතනයේ කාර්යක්ෂමතාව හා ඵලදායීතාව ඉහළ නංවා ගැනීමට හැකියාව ලැබෙනු ඇත. ඒ අනුව පෙනී යන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනයට ප්‍රමුඛ සාධකයක් ලෙස ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් ලබා දීම මඟින් ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනය තිරසාර ව ඉදිරියට පවත්වාගෙන යාමට හැකියාව ලැබෙන බවයි.

සමාලෝචනය

සංවර්ධනය යනු යහපත් අතට සිදුවන වෙනසක් හෝ පරිණාමයක් හෝ වන අතරම එය බහුමානීය මෙන්ම ගතික වූ සංකල්පයකි .එය සෑම විටම තිරසාර බවින් යුක්ත වීමෙන් ඇතිවන ගැටලු අවම වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනයේ තිරසාරභාවය පවත්වාගෙන යාමට වැදගත් වන්නා වූ සාධකයක් ලෙස ගුණාත්මක අධ්‍යාපනය හඳුනා ගත හැකිය. කුඩා කල පටන් ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමෙන් පුද්ගල සංවර්ධනය පමණක් නොව එමඟින් රටේ සමාජ හා ආර්ථික සංවර්ධනයක් සිදු වේ. ලබයි. නිසි ගුණාත්මක අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියක් ශ්‍රී ලංකාවේ ක්‍රියාත්මක කිරීම මඟින් සමාජ හා ආර්ථික සංවර්ධනයේ දියුණුවක් හා ප්‍රාදේශීය වශයෙන් අසමානතාව ද අවම කර ගැනීමට හැකියාව ලැබෙනු ඇත. ගුණාත්මක අධ්‍යාපනය ලබා දීම මඟින් ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ හා ආර්ථික ගැටලු රැසක් අවම කර ගැනීමේ හා මඟ හරවා ගැනීමේ හැකියාවක් ඇත. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනයේ තිරසාරභාවයට ගුණාත්මක අධ්‍යාපනය වැදගත් වන බව මැනවින් පැහැදිලි වේ.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

- Ali, S. (2014). *Quality Education*. [online] Slideshare.net. Available at: https://www.slideshare.net/Sabali5015/quality-education-42593835.
- Anon, (n.d.). *Oscar Lewis Culture of Poverty: Critique and Further Development – Center for Islamic Economics and Business Studies*. [online] Available at: http://pusdi-ebi.feb.unpad.ac.id/oscar-lewis-culture-of-poverty-critique-and-further [Accessed 4 Sep. 2021].
- arcadia.io. (2017). *The Final Word: Quality*. [online] Available at: https://arcadia.io/the-final-word-quality/#:~:text=The%20English%20Oxford%20Living%20Dictionary [Accessed 4 Sep. 2021].
- BuyEssayFriend.com. (2017). *BuyEssayFriend.com*. [online] Available at: https://buyessayfriend.com/essay-on-education.

- Cbsl.gov.lk. (2019). *Economic and Social Statistics of Sri Lanka | Central Bank of Sri Lanka*. [online] Available at: *https://www.cbsl.gov.lk/en/publications/other-publications/statistical-publications/economic-and-social-statistics-of-sri-lanka.*
- Collinsdictionary.com. (2019). *Definition of quality*. [online] Available at: https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/quality.
- Craddock, A. (2019). *Education in Sri Lanka: Current trends and Qualifications*. [online] WENR. Available at: https://wenr.wes.org/2017/08/education-in-sri-lanka.
- Economicsconcepts.com. (2015). *Nurkse's Model of Vicious Circle of Poverty (VCP) and Economic Development - Definition and Explanation - Diagram/Figure - Shortcomings/Flaws of the Model - Economicsconcepts.com*. [online] Available at: https://economicsconcepts.com/nurkse%27s_model_of_vicious_circle_of_poverty_(vcp).htm [Accessed 4 Sep. 2021].
- Laevers, F. (1994). *Defining and Assessing Quality in Early Childhood Education*. [online] *Google Books*. Leuven University Press. Available at: https://books.google.lk/books?id=97yZEEc2uBIC&lpg=PA159&ots=xIglkJjUEr&dq=what%20is%20quality%20education%20definition&lr&pg=PA160#v=onepage&q=what%20is%20quality%20education%20definition&f=false.
- Leverage Edu. (2021). *What is Quality Education?* [online] Available at: https://leverageedu.com/blog/quality-education/.
- United Nations (2018). *United Nations sustainable development agenda*. [online] United Nations Sustainable Development. Available at: https://www.un.org/sustainabledevelopment/development-agenda-retired/.
- United Nations (2020). *Goal 4 | Department of Economic and Social Affairs*. [online] sdgs.un.org. Available at: https://sdgs.un.org/goals/goal4.
- United Nations (2021). *The 17 Goals*. [online] United Nations. Available at: https://sdgs.un.org/goals.
- Walsh, B. and Hallegatte, S. (2019). *Socioeconomic Resilience in Sri Lanka: Natural Disaster Poverty and Wellbeing Impact Assessment*. World Bank, Washington, DC.
- World Bank (2017). *Overview*. [online] World Bank. Available at: https://www.worldbank.org/en/country/srilanka/overview.
- www.nuffic.nl. (n.d.). *Education in the Netherlands | Nuffic*. [online] Available at: https://www.nuffic.nl/en/subjects/study-holland/education-netherlands.

කොටස 03

අතථ්‍ය මහජන අවකාශය

பகுதி 03

மெய்நிகர் பொதுவெளி

Part 03

Virtual Public Sphere

A Digital Anthropological Investigation on the Direction of Sri Lankan Democracy in Public Virtual Space

Prof. Praneeth Abhayasundere[1], Prof. Prasad M. Jayaweera[2] and Kanishka Wijayarathna[3]
[1]Department of Anthropology, Faculty of Humanities and Social Sciences, University of Sri Jayewardenepura
[2]Department of Computer Science, Faculty of Applied Sciences, University of Sri Jayewardenepura
[3]Faculty of Graduate Studies, University of Sri Jayewardenepura

*wkanishka.tmp@sjp.ac.lk**

Abstract

In the face of digitization, different types of investigations are conducted on various dimensions of the public's behaviour in virtual spaces. This paper attempts to explain the impact of Sri Lankans' interaction with virtual spaces on democracy through a digital anthropological principle. In this qualitative research, researchers applied the principle named "ambivalence and the principle of openness and closure" proposed by Heather A. Horst and Daniel Miller in their book "Digital Anthropology" in 2012. To accomplish the research objectives, four purposively selected posts from Sri Lankan social media were utilized as case studies. They were two political cartoons published by the cartoonist Avantha Artigala, and two posts published on the official Facebook page of the former president. They were analyzed to confirm the above theory through an interpretive paradigm. The first case study illustrated how democracy is preserved in the virtual public space through cartoons that criticize both the leader and the public. Additionally, the reluctance or ambiguity in digital is well reflected through the submission of both parties and opposition opinions by the public for related designs. The other case studies are the former president's post which was opened to public comments in 2015 and another post, posted in 2022 which was blocked for public comments. It has proved that unlimited freedom for people's democracy is available in the digital space and digitalization itself closes that freedom. One of the main suggestions presented here is that both public and the ruling parties should have a proper understanding of how to use the virtual space in order to properly secure the people's democracy. Current academic researchers should focus on the practical use of a discipline such as digital anthropology for human behaviour in such virtual spaces.

Keywords: Digital Anthropology, Democracy, Digitalization, Internet

අතථ්‍ය මහජන අවකාශය තුළ ලාංකේය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ දිශානතිය පිළිබඳ ඩිජිටල් මානව විද්‍යාත්මක විමර්ශනයක්

මහාචාර්ය ප්‍රණීත් අභයසුන්දර[1], මහාචාර්ය ප්‍රසාද් එම්. ජයවීර[2], කනිෂ්ක විජයරත්න[3*]
[1]මානව විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, මානවශාස්ත්‍ර හා සමාජීයවිද්‍යා පීඨය,
ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
[2]පරිගණක විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, ව්‍යාවහාරික විද්‍යා පීඨය,
ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
[3]පශ්චාද් උපාධි අධ්‍යයන පීඨය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

wkanishka.tmp@sjp.ac.lk[*]

සංක්ෂේපය

ඩිජිටල්කරණය හමුවේ අතථ්‍ය අවකාශයන් තුළ මහජනයාගේ හැසිරීම පිළිබඳ ව නූතනයේ විවිධ මානයන් ඔස්සේ අධ්‍යයන සිදු වේ. මෙම පර්යේෂණ පත්‍රිකාවෙන් අතථ්‍ය අවකාශයන් ඇසුරු කරන ලාංකේය පුරවැසියා විසින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කෙරෙහි දක්වන බලපෑම ඩිජිටල් මානව විද්‍යාත්මක න්‍යායයක් ඇසුරින් පැහැදිලි කිරීමට උත්සාහ කරනු ලබයි. ගුණාත්මක පර්යේෂණයක් වන මෙහි දී හෙදර් ඒ. හෝර්ස්ට් (Heather A. Horst) සහ ඩැනියල් මිලර් (Daniel Miller) විසින් රචිත ඩිජිටල් මානව විද්‍යාව (Digital Anthropology) ග්‍රන්ථයේ දී ඉදිරිපත් කරන ලද විවෘතභාවයේ හා ආවෘතභාවයේ ප්‍රතිවිරෝධතා පිළිබඳ මූලධර්මය (ambivalence and the principle of openness and closure) යොදා ගනු ලැබූ අතර එය විශ්ලේෂණය කිරීම සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ මාධ්‍යවලින් නිශ්චිත ලෙස තෝරාගත් පළ කිරීම් (posts) හතරක් සිද්ධි අධ්‍යයන ලෙස භාවිත කෙරිණි. එහි දී අවන්ත ආටිගල කාටූන් ශිල්පියාගේ කාටූන් ද්විත්වයක් සහ හිටපු ජනාධිපතිතුමන්ගේ නිල ෆේස්බුක් පිටුවෙහි පළ කරන ලද පළ කිරීම් දෙකක් යොදාගනිමින් අර්ථ නිරූපණ සුසමාදර්ශයක් ඔස්සේ උක්ත න්‍යාය සනාථ කිරීම විමර්ශනය කරන ලදි. පළමු සිද්ධි අධ්‍යයනයෙන් පැහැදිලි වූයේ පාලකයා සහ මහජනයා යන අංශ දෙක ම විවේචනය කරන කාටූන් නිර්මාණ ඇසුරෙන් අතථ්‍ය මහජන අවකාශය තුළ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා වන ආකාරය යි. එමෙන් ම අදාළ නිර්මාණ සඳහා මහජනතාව පක්ෂ සහ විපක්ෂ යන දෙවර්ගයේ ම අදහස් ඉදිරිපත් කිරීම මඟින් ඩිජිටල් අවකාශයෙහි ඇති දෙගිඩියාව හෙවත් අවිනිශ්චිතතාව මනාව හඳුනාගත හැකි විය. වර්ෂ 2015 දී මහජන අදහස් සඳහා විවෘත කරන ලද හිටපු ජනාධිපතිතුමන්ගේ පළ කිරීමක් සහ වර්ෂ 2022 දී සිදු කළ පළ කිරීමකට මහජන අදහස් වසා දැමීම අනෙක් සිද්ධි අධ්‍යයනය යි. ඒවායින් ද මෙම සිද්ධාන්තය තහවුරු විය. මහජන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සඳහා අසීමිත නිදහසක් ඩිජිටල් අවකාශය තුළින් ලැබෙන අතර ම උක්ත ඩිජිටල්කරණය ම එම නිදහස වසා දමන බව ඉන් සනාථ විය. මෙහි දී ඉදිරිපත් කරනු ලබන ප්‍රධාන ම යෝජනාවක් වන්නේ මහජන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නිවැරදි ව සුරක්ෂිත කරගනු වස් අතථ්‍ය අවකාශය භාවිත කළ යුතු අන්දම පිළිබඳ මහජන සහ පාලක දෙපාර්ශ්වය ම වටහාගත යුතු බව යි. මෙවැනි අතථ්‍ය අවකාශවල මානව හැසිරීම් සඳහා ඩිජිටල් මානව විද්‍යාව වැනි විෂයයක ප්‍රායෝගික භාවිතය කෙරෙහි වර්තමාන ශාස්ත්‍රීය පර්යේෂකයන් යොමු විය යුතු ය.

මුඛ්‍ය පද: ඩිජිටල් මානව විද්‍යාව, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, ඩිජිටල්කරණය, අන්තර්ජාලය

01. හැඳින්වීම

ලාංකේය සමාජ, ආර්ථික හා දේශපාලනික සන්දර්භය තුළ ඩිජිටල් තාක්ෂණික නැඹුරුව වඩා පෘථුල ලෙස දිස්වේ. කොවිඩ් 19 වසංගත තත්ත්වය හමුවේ තථ්‍ය ලෝකයේ සිට අතථ්‍ය ලෝකය වෙත නැඹුරු වීමේ ප්‍රවණතාව ඉහළ යෑම විවිධ මානයන් දෙස බැලීමෙන් මනාව ගම්‍ය වේ. මෙම

පුළුල් නැඹුරුතාව හමුවේ ලාංකේය පුරවැසියාත් අත්කරගත් සමාජ වෙනස් වීම් වඩාත් හොඳින් ස්ථාපනය වූ බව පෙනිණි. සංස්කෘතික මානව විද්‍යාත්මක දෘෂ්ටිකෝණයකින් මේ බව විමසීමේ දී සංස්කෘතියේ බොහෝ මානයන්ට මෙකී ද්විමය කේන්ද්‍රකරණය බලපෑම් කරයි. හොඳ ම උදාහරණය නම් ආගම යි. ලාංකේය මහා සංස්කෘතියේ සුවිසල් ඉඩක් ලබන බුදුදහම පවා ඩිජිටල්කරණයට නතු වෙයි (අභයසුන්දර, ජයවීර, සහ විජයරත්න, 2021). ඩිජිටල්කරණයෙන් අතථ්‍ය මහජන අවකාශයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට සිදු වන බලපෑම කෙබඳු ද යන්න මෙම පර්යේෂණයෙන් විමර්ශනයට බඳුන් වේ. එහි දී උපයුක්ත කරගනු ලබන්නේ ඩිජිටල් මානව විද්‍යාවේ එන ඩිජිටල් සංස්කෘතියේ පවත්නා විවෘතභාවයේ හා ආවෘතභාවයේ ප්‍රතිවිරෝධතා (ambivalence and the principle of openness and closure) න්‍යාය සහ සමාජ මාධ්‍යයන්ගෙන් නිශ්චිත ව තෝරාගත් පළ කිරීම් (posts) ය.

මෙහි දී මුලින් ම අතථ්‍ය මහජන අවකාශය යනු කුමක් දැයි විමසිය යුතු ය. අතථ්‍ය යනු ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් “Virtual” යන්න යි. මේරියම් වෙබ්ස්ටර් (Merriam Webster) ශබ්දකෝෂයට අනුව එහි අතථ්‍ය යනු පරිගණකයක හෝ පරිගණක ජාලයක රැඳීම හෝ එහි සිදු වන අනුකරණය (being on or simulated on a computer or computer network) වැනි ක්‍රියාවලියකි. අතථ්‍ය යන පදය සඳහා වඩා සාර්ථක අර්ථකථනයක් කේම්බ්‍රිජ් ශබ්දකෝෂයේ (Cambridge Dictionary) දී හමුවේ. එනම් පරිගණක තාක්ෂණයෙන් නිර්මාණය කරන ලද පවතින බව පෙනෙන එහෙත් භෞතික ලෝකයේ නොපවතින (created by computer technology and appearing to exist but not existing in the physical world) යන්න යි. එහි ම වැඩිදුරටත් සඳහන් වන්නේ අන්තර්ජාලය මඟින් පරිගණක භාවිතයෙන් සිදු වන භෞතික ව මිනිසුන් ගොස් සම්බන්ධ නො වන දෙයක් (done using computer technology over the internet, and not involving people physically going somewhere) අතථ්‍ය යන්නෙන් අදහස් වන බව යි.

මානව විද්‍යාව මිනිසා පිළිබඳ ව සිදු කරනු ලබන පූර්ණ විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයකි. මානව සංස්කෘතිය පිළිබඳ ව මෙන් ම මානව භෞතික ශරීරය පිළිබඳ වූ සකලවිධ ක්ෂේත්‍ර ගැන එහි දී අවධානයට යොමු වේ. මූලික ව ම ගත් කල සංස්කෘතික මානව විද්‍යාව ගැඹුරු න්‍යායාත්මක සංකල්ප ප්‍රස්තුත කරගෙන උක්ත පර්යේෂණ සඳහා යොමු වනු දක්නට ලැබේ. භෞතික නැතිනම් ජීව විද්‍යාත්මක මානව විද්‍යාව සමාජීය විද්‍යාවන් අතුරින් ස්වාභාවික විද්‍යා පර්යේෂණ ක්‍රමවලට හෙවත් ප්‍රත්‍යක්ෂමූලවාදී සුසමාදර්ශයකට නැඹුරුතාවක් දක්වනු පෙනෙයි. කෙසේ වුවත් මෙම ප්‍රවේශවල පදනම වන්නේ මිනිසා පිළිබඳ තේරුම් ගැනීම යි, අධ්‍යයනය කිරීම යි. එකී අධ්‍යයනයන් විද්‍යාත්මකභාවයකින් සිදු කිරීමෙහි ලා නිරතුරු ව ම මානව විද්‍යාඥයෝ උත්සුක වෙති. සංස්කෘතික මානව විද්‍යාව තුළ නූතනයේ නැගී එන ජනප්‍රිය විෂය ක්ෂේත්‍රයක් වන්නේ ඩිජිටල් මානව විද්‍යාව යි. ඩිජිටල්කරණය, සමාජය, සංස්කෘතිය, මානව සංහතිය හා හැසිරීම වැනි පුළුල් මානයන් කෙරෙහි සාකල්‍යවාදී ප්‍රවේශයකින් විමසන මෙම විෂයය, ශාස්ත්‍රීය මට්ටමෙහි ලා සමාජීයවිද්‍යාවන් සඳහා මනා දායකත්වයක් සපයන බව පැවසිය හැකි ය.

ඩිජිටල් මානව විද්‍යාව වනාහි මානව විද්‍යාව නම් අතිශය පුළුල් විද්‍යාවෙහි නව්‍ය උපවිෂයයකි. මෙම විෂයය නව සමාජීය විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ සිදු කිරීමටත් සහ මානව චින්තනයන් නිර්මාණාත්මක වපසරියකට ගෙන ඒමත් සිදු කරයි. අප ජීවත් වන වටපිටාවේ සිදු වන දෑ නිරවද්‍ය ව වටහාගැනීමටත්, ඒවායේ දැනුම් පද්ධතිය දියුණු කරගැනීමටත් මෙම විෂය ක්ෂේත්‍රය වැදගත් වේ. මානව විද්‍යාවේ අවසාන කර්තව්‍යය ලෙස සැලකෙන මිනිසා යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ කුමක් ද යන්න නූතන සන්දර්භය තුළ වටහා ගැනීමට ඩිජිටල් මානව විද්‍යාව ඵලදායී මාධ්‍යයක් වේ.

ද්විමය කේතකරණය මඟින් දියුණු කළ හැකි හෝ අවම කළ හැකි හෝ සියල්ල ඩිජිටල් ලෙස හැඳින්විය හැකි ය (Horst & Miller, 2012). ද්විමය කේතකරණය තොරතුරු හා සන්නිවේදනය රැඩිකල් සරල කිරීමට ලක් කොට තිබේ. එය පෙර වූ තාක්ෂණයන් සහ අන්තර්ගතයන් අතර මුහු වීමකින් නව හැකියාවන් නිර්මාණය කිරීමට දායක වී තිබේ. ලෝකය ද්විමය සංඛ්‍යා තෙක් හකුළුවා කේන්ද්‍රගත කිරීම ඩිජිටල්හි ප්‍රධානතම කාර්යය යි. ලෝකය විශ්ව ගම්මානයක් වන්නේ මේ පසුබිම තුළ ය. Digital Anthropology මැයෙන් මිලර් සහ හෝර්ස්ට් විසින් 2012 වසරේ දී සංස්කරණය කරන ලද ග්‍රන්ථය මෙම විෂයය ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳ ප්‍රමුඛ ශාස්ත්‍රීය ආමන්ත්‍රණයක් සිදු කරනු ලබන්නේ ය (අභයසුන්දර, ජයවීර, සහ විජයරත්න, 2021).

ප්‍රජාවගේ පාලනය ලෙස සරල ව හඳුනාගත හැකි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ඇතැමුන් අර්ථදක්වන්නේ දර්ශනයක් ලෙසිනි (Spencer, 2007). ලින්කන් සඳහන් කළ අන්දමට මහජනයා විසින් මහජනයා උදෙසා මහජනයාට ම කරනු ලබන පාලන ක්‍රමයකි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය. ඍජු සහ වක්‍ර ලෙස ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ක්‍රියාත්මක වන ආකාර දෙකක් වන අතර ලිබරල් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩු ක්‍රමයක දැකගත හැකි ප්‍රධාන ලක්ෂණ 16ක් ඇමරිකානු දේශපාලන විද්‍යා සංගමය විසින් නිර්දේශ කර තිබේ. ශ්‍රී ලංකාව ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයක් ලෙස හඳුන්වා දී ඇති අතර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සහ සමාජවාදී ලක්ෂණ දෙවර්ගයෙන් ම එය සමන්විත විය යුතු නමුදු සමාජවාදී ලක්ෂණ ප්‍රකට වීමෙහි ප්‍රායෝගික ඌනතාවක් පෙනෙයි.

අතථ්‍ය මහජන අවකාශය කෙරෙහි පදනම් වන්නේ ඩිජිටල්කරණයේ සහ අන්තර්ජාල පහසුකම් හමුවේ බිහි වුණු විවිධ යෙදවුම්හි වෙන් වුණු මහජන හැසිරීම යි. මෙකී යෙදවුම් අතුරෙන් සමාජ මාධ්‍ය වනාහි වර්තමානයේ උක්ත අතථ්‍ය මහජන අවකාශය කෙරෙහි වැඩි ඉඩක් සපයා තිබෙන අංශයකි. Facebook, YouTube, Twitter, Instagram, WhatsApp වැනි විවිධ මට්ටම්වල සමාජ මාධ්‍යයන් නූතනයේ මහජන අදහස්, යෝජනා, චෝදනා කෙරෙහි පෘථුල ඉඩ ප්‍රස්තාවයක් දෙන අතථ්‍ය අවකාශ ය. මෙම ඩිජිටල් මාධ්‍යයන් තුළ උක්ත අවකාශයේ පළ වන මානව අදහස් රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කෙරෙහි සිදු කරන බලපෑම විවිධාකාරයෙන් විග්‍රහ කිරීමට හැකි ය. මෙහි දී අප සලකා බලන්නේ අතථ්‍ය අවකාශය තුළ ඩිජිටල් සංස්කෘතිය විසින් මිනිසාට දෙනු ලබන අසීමිත නිදහස සහ එම නිදහස ඩිජිටල් තුළින් ම සීමා කරන අන්දමත්, ඒ තුළ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට සිදු වන්නේ කුමක් දැයි කියා ඩිජිටල් මානව විද්‍යාත්මක කෝණයකින් ගුණාත්මක දත්ත මත පදනම් ව විමර්ශනය කිරීමත් ය. මෙම පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණ වන්නේ මානව විද්‍යාවේ නැඟී එන නව්‍ය විෂය ක්ෂේත්‍රයක් වන ඩිජිටල් මානව විද්‍යාවේ න්‍යායාත්මක භාවිතය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ඔස්සේ නූතන සමාජ මාධ්‍ය භාවිතයෙන් ස්ඵුට කිරීමෙන් පර්යේෂකයන්ට සිය අධ්‍යයනයන් සඳහා නවමු මඟක් විවර කිරීම යි.

02. පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

අර්ථකථන නිදර්ශනයක් (interpretive paradigm) සහ ගුණාත්මක දත්ත මත පදනම් වුණු මෙම පර්යේෂණය සඳහා පදනම් වන්නේ ඩිජිටල් මානව විද්‍යාව තුළ හමුවන ඩිජිටල් සංස්කෘතියේ පවත්නා විවෘතභාවයේ හා ආවෘතභාවයේ ප්‍රතිවිරෝධතා න්‍යාය යි. මෙම න්‍යායේ ප්‍රායෝගික භාවිතයක් නූතන සමාජ මාධ්‍යවලින් ප්‍රකට වන්නේ දැයි විවරණය කිරීමට නිශ්චිත ව තෝරාගත් පළ කිරීම් පදනම් කරගනු ලැබූ අතර එහි දී විශේෂයෙන් ම ජනතාව විසින් දක්වන ලද ප්‍රතිචාර කෙරෙහි අවධානය යොමු විය. ඩිජිටල්කරණයේ දී විවෘත වන අසීමිත නිදහසත්, එම නිදහස උක්ත ඩිජිටල්කරණයෙන් ම සීමා කරන අන්දමත් අදාළ පළ කිරීම් සහ ඒවායේ ප්‍රතිචාර ඇසුරෙන් විශ්ලේෂණය කරන ලදි.

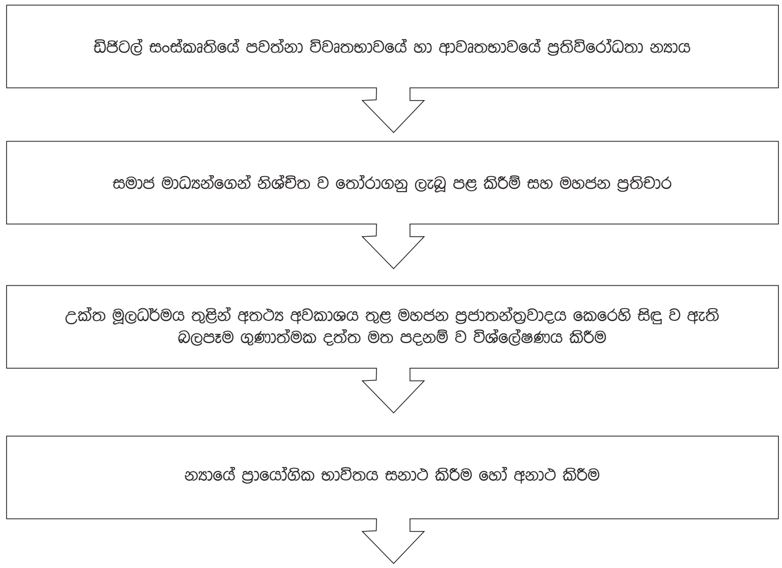

රූප සටහන 1: පර්යේෂණ රාමුව

03. සාකච්ඡාව

ඩිජිටල් වනාහි ද්විමය කේතයට අඩු කළ හැකි සියල්ල යි. තථ්‍ය ලෝකයේ සිට අතථ්‍ය ලෝකය කරා යන මානව සංහතියේ සංස්කෘතිය කෙරෙහි මනා ලෙස ම බලපෑම් කරන සුවිශේෂී සාධකයක් ලෙසත්, භෞතික සංස්කෘතිය කෙරෙහි ඍජු ලෙස ම බලපෑම් කරන්නා වූත් ප්‍රබල බලවේගයක් ලෙසත් ඩිජිටල් සංකල්පය හැඳින්වීමේ වරදක් නැත. මනුෂ්‍යයන් සහ ඩිජිටල් තාක්ෂණය හා ඒවායේ යෙදීම් අතර වන අනේකවිධ වූ සහසම්බන්ධතා හැඳිනගැනීමත්, එකී සම්බන්ධතාවන්ගේ පැවැත්ම සහ විකාශනයට අදාළ ව කෙරෙන ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යයනයත් ඩිජිටල් මානව විද්‍යාව ලෙස හැඳින්විය හැකි ය. සරල ව ම ගත් කල ඩිජිටල් මානව විද්‍යාව සේ මිනිසා සහ මෙකී ඩිජිටල් යුගයේ තාක්ෂණය අතර වන බහුවිධ සම්බන්ධතාව සවිස්තර ව විශ්ලේෂණය කොට හඳුනාගැනීමත්, ඒවා පිළිබඳ කෙරෙන අත්‍යන්ත අධ්‍යයනයත් හඳුනාගැනීමට හැකි ය. කෙසේ නමුදු මෙකී අධ්‍යයනය උක්ත නිර්වචනය තරම් සරල-සුගම නො වන වග ද වටහාගැනීම වැදගත් වේ. ඒ, ඩිජිටල් යුගයේ තාක්ෂණයේ ආගමනයත් සමඟ අප සාමාන්‍යයෙන් විවිධ අධ්‍යයනයන්ට භාජනය කරගන්නා, ගෝචර වන්නා වූ ලෝකයන්හි සිදු වන විවිධ ලෝක විස්තීරණයන් (extended worlds) නිසා ය. ඩැනියල් මිලර් සහ හේදර් ඒ. හෝර්ස්ට්ගේ ස වැදෑරුම් මූලධර්ම මෙබඳු තැන්හි වැදගත් වේ.

1. The digital itself intensifies the dialectical nature of culture (ඩිජිටල් සංකල්පය විසින් ම සංස්කෘතියේ අපෝහක ස්වභාවය තීව්‍ර කරයි.)
2. Humanity is not one iota more mediated by the rise of the digital (මනුෂ්‍යත්වය වනාහි ඩිජිටල්හි වර්ධනය මැදිහත් වන අංශුමාත්‍රික දෙයක් පමණක් නොවේ.)
3. The commitment to holism (සාකල්‍යවාදයට දක්වන දායකත්වය)
4. Cultural relativism and the global nature (සංස්කෘතික සාපේක්ෂතාවාදය සහ ගෝලීය ස්වභාවය)

5. ***Ambivalence and the principle of openness and closure* (ඩිජිටල් සංස්කෘතියේ පවත්නා විවෘතභාවයේ හා ආවෘතභාවයේ ප්‍රතිවිරෝධතා න්‍යාය)**
6. Materiality of digital worlds (ඩිජිටල් ලෝකවල ද්‍රව්‍යමය බව)

සංස්කෘතියක ඇති තාර්කික ස්වභාවය ඩිජිටල් සංකල්පය තුළින් තීව්‍ර කිරීමේ ස්වභාවය මෙහි පළමු මූලධර්මයෙන් පැවසේ. ඩිජිටල් තාක්ෂණයන්හි සහ අදාළ විවිධ වූ අනෙකුත් සමාජීය යෙදීම්වල සිදුවන අතිදැවැන්ත වර්ධනය සමග විශාල වශයෙන් වන මැදිහත්වීම්වල දී මිනිසා හුදු අංශුමාත්‍රයක් පමණක් ම නො වන වග දෙවැනි මූලධර්මයෙන් ගම්‍ය වේ. මානව විද්‍යාවේ පවතින සාම්ප්‍රදායික සාකල්‍යවාදයට වන කැපවීම තෙවන මූලධර්මයෙන් කියැවේ. සිව්වන මූලධර්මය මඟින් සංස්කෘතික සාපේක්ෂතාවාදයේ වැදගත්කම සහ ඩිජිටල් සංකල්පය සමග අප සිදු කරන්නා වූ විවිධ ගනුදෙනු හා යොදාගැනීම්වල දී ගෝලීය ස්වභාවය යළි යළිත් තහවුරු කරනු ලැබේ. පස්වන හෙවත් මෙම පර්යේෂණය සඳහා යොදාගන්නා මූලධර්මය මඟින් ඩිජිටල් සංස්කෘතීන්හි ආවෘතභාවයට සහ සංවෘතභාවයට අදාළ ව අනිවාර්යයෙන් වන බහුඅර්ථතාව සැලකිල්ලට ගැනේ. එය දේශපාලනයේ, පෞද්ගලිකත්වයේ සිට දෙගිඩියාවේ අව්‍යාජත්වය දක්වා වූ කරුණු සම්බන්ධයෙන් මතු වේ. අවසාන හෙවත් සවන මූලධර්මයෙන් ප්‍රකට වන්නේ ඩිජිටල් ලෝකවල පවත්නා ද්‍රව්‍යමය බව පිළිගැනීම යි. ඒවා පෙර පැවති සහ පැවතෙන ලෝකවලට වඩා වැඩි හෝ අඩු හෝ වශයෙන් ද්‍රව්‍යාත්මක නො වන බව හැඟ වේ.

3.1 ඩිජිටල් සංස්කෘතියේ පවත්නා දෙගිඩියාව, විවෘතභාවය සහ ආවෘතභාවය පිළිබඳ මූලධර්මය

මෙම මූලධර්මය තුළින් ප්‍රකට වන දෙගිඩියාව හෙවත් උභයාවේගීතාව යනු භෞතික ලෝකවල (physical worlds) මෙන් ම අතථ්‍ය ලෝකවල (virtual worlds) මිනිසාගේ සියලු ආකාරයේ චර්යාවන් සහ සංස්කෘතික හැසිරීම් නිසා ඇති කරගන්නා වූ බහුවිධ ජීවිත ය. මේ තුළින් ඩිජිටල් තාක්ෂණයේ අනේකවිධ යෙදීම්වල ප්‍රචලිත බව ගම්‍යමාන වේ. එමෙන් ම එක් පුද්ගලයකු ස්වකීය අතථ්‍ය අවකාශ තුළ විවිධ පැතිකඩවලින් (profiles) පෙනී සිටීමේ හැකියාව නිසා අනන්‍යතාවේ ව්‍යාකූල බවින් ගොඩනැගෙන සංකීර්ණ සමාජීය ගැටලු ගණනාවක් ද සාකච්ඡාවට බඳුන් වේ. අන්තර්ජාලය නිරතුරුවම නව ආකාරයක විවෘතභාවයක් සහ අසීමිත නිදහසක් ලබා දෙයි. එසේ ම ඒ පසුපසින් විවිධ බාධක හා පාලනයන් ද වැටෙන අතර ඒ තුළින් උක්ත නිදහස සීමා කරවීම ද සිදු වේ.

3.2 සමාජ මාධ්‍ය තුළින් ප්‍රකට වන අතථ්‍ය මහජන අවකාශයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය

මනුෂ්‍යයෝ සමාජ සත්ත්වයන් ලෙස හැඳින්වෙති. උයන්ගොඩ (2011) දක්වන පරිදි මෙම සමාජ සත්ත්වයන් යන්නෙහි අර්ථ දෙකක් තිබෙයි. ඉන් පළමුවැන්න නම් අප ලෝකයේ ජීවත්වන්නේ තනි ව නොව, අන්‍යයන් සමඟ ද විවිධාකාරයේ සම්බන්ධතා පවත්වමින් බව වන අතර දෙවැන්න නම් අප පවුලෙන් පිටත අනෙකුත් ජනයා සමඟ ගනුදෙනු කිරීම මඟින් ගොඩනැගෙන 'සමාජමය' බව යි. මෙකී සමාජමය බව තුළ හැඟවෙන භෞතිකමය බව නූතනයේ දී අන්තර්ජාල පහසුකම් සහ ඩිජිටල්කරණය මඟින් ප්‍රකට වන තාක්ෂණික දියුණුව හමුවේ අතථ්‍ය අවකාශයක් කෙරෙහි බලපවත්වන බව පෙනෙයි. එහි ලා මහජනයාගේ හැසිරීම තේරුම් ගැනීමට අපහසු සංකීර්ණ සන්දර්භයක් කරා ඇගෙන ගොස් ඇති බව පෙන්නුම් කෙරේ. විශේෂයෙන් ම අතථ්‍ය ලෝකයත්, භෞතික ලෝකයත් අතර චර්යාත්මක වශයෙන් සිදු වන වෙනස්කම් රැසකි. මෙහි දී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කෙරෙහි අතථ්‍ය අවකාශය තුළ මහජනයා හැසිරෙන අන්දම පහත ආකාරයේ උදාහරණවලින් පෙන්විය හැකි ය. මෙම සියලු පළ කිරීම් පොදුවේ ප්‍රසිද්ධියට (publicly uploaded) පත් කළ ඒවා ය.

රූප සටහන 2: අවන්ත ආටිගල කාටූන් ශිල්පියා විසින් පළ කළ කාටූනයක්

රූප සටහන 3: අවන්ත ආටිගල කාටූන් ශිල්පියා විසින් පළ කළ කාටූනයක්

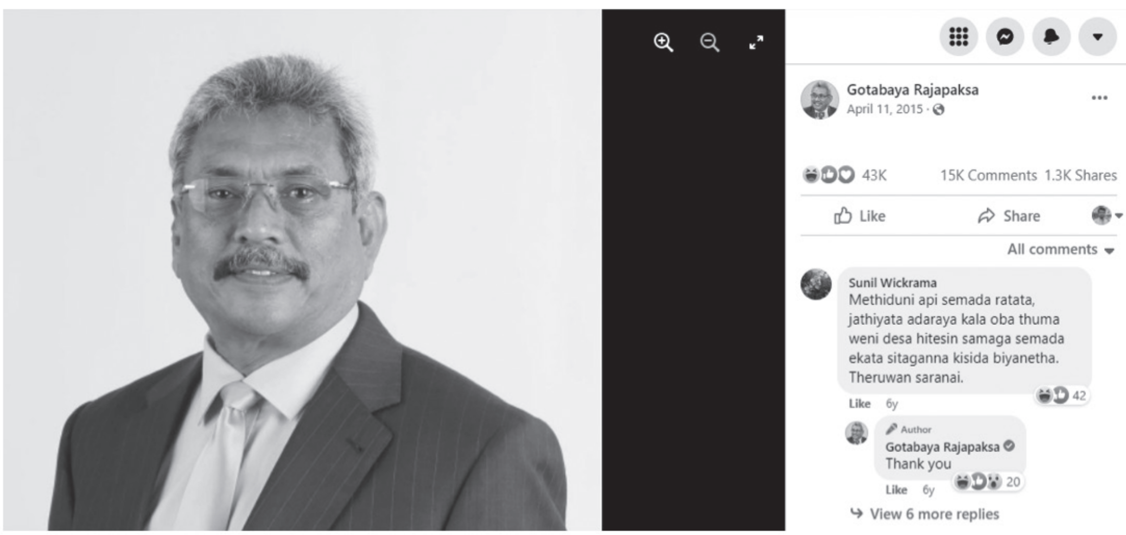

රූප සටහන 4: හිටපු ජනාධිපතිතුමාගේ නිල ෆේස්බුක් පිටුවේ වර්ෂ 2015 දී පළ කරන ලද ඡායාරූපයක් හා ඊට ලැබුණු මහජන ප්‍රතිචාර

රූප සටහන 5: හිටපු ජනාධිපතිතුමාගේ නිල ෆේස්බුක් පිටුවේ වර්ෂ 2022 දී පළ කරන ලද ඡායාරූපයක්

ඉහතින් දක්වන ලද නිදසුන් හතරෙන් ප්‍රකාශ කෙරෙන්නේ අතථ්‍ය මහජන අවකාශය සහ එහි හැසිරීමෙහි හරස්කඩකි. ඍජු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තුළ පවතින අර්බුදකාරී ලක්ෂණ ලෙස සැලකෙන වර්තමාන රාජ්‍ය භූමිවල විශාලත්වය, එහි ඇති අධික ජනගහනය, පුරවැසියන් රැස් කිරීමේ අපහසුතාව, සංකීර්ණ සමාජ අවශ්‍යතා යන කරුණු යම්තාක් දුරකට පසෙක ලා ජනතා කැමැත්ත පිළිබඳ දළ අදහසක් මතු කරගැනීමට අතථ්‍ය මහජන අවකාශය හේතු වන වග දැකිය හැකි ය. එමෙන් ම වක්‍ර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හෙවත් නියෝජන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තුළ ප්‍රකාශ කෙරෙන ඡන්දදායකයන්ගේ අදහස් ඍජු ව ම විමසීමෙහි ලා ද උක්ත අතථ්‍ය අවකාශය යම්තාක් දුරකට වැදගත් වේ.

3.3 සිද්ධි අධ්‍යයනවල න්‍යායාත්මක තහවුරු කිරීම

මෙහි දී උක්ත නිදසුන් හතර, ඩිජිටල් මානව විද්‍යා න්‍යාය, මහජන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැළපෙන්නේ කෙසේ දැයි විමසා බලමු. ඉහතින් අප විමසා බැලූ ඩිජිටල් මානව විද්‍යා න්‍යායෙන් සඳහන් වූ අන්දමට ඩිජිටල් සංකල්පය මහජනයාට අසීමිත නිදහසක් අන්තර්ජාලයෙන් ලබා දෙයි. එලෙසින් ම එම නිදහස කෙරෙහි බාධා ද පමුණුවයි. මෙහි දී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලනයක් සහිත රටක තිබිය යුතු අනිවාර්ය අංගයක් වන මාධ්‍ය නිදහස හා තොරතුරු ලබා ගැනීමේ අයිතිය වැදගත් වේ. උක්ත කරුණ සනාථ කරනු ලබන නිදසුනක් ලෙස ආටිගල කාටූන් ශිල්පියාගේ පළ කිරීම් දෙක සඳහන් කළ හැකි ය. එය මෙසේ විමසිය හැකි ය.

උක්ත කාටූන් දෙකෙහි අන්තර්ගතය බැලීමේ දී පැහැදිලි වන්නේ එකක මහජනයාගේ ප්‍රචණ්ඩකාරී චර්යාවන් යම් විවේචනයකට බඳුන් කෙරෙන අතර ම අනෙකේ පොදුවේ මහජන නියෝජිතයන් විවිධ තේමාවන් යටතේ උපහාසයට ලක් කෙරෙන බව ය. 2019 වර්ෂයේ දී රට පුරා විවිධ ස්ථානවල සිතුවම්කරණයත් ඊට මුල් වුණු පාලක පාර්ශ්වයේ පෙලඹීමත් පළමු කාටූනයෙන්

(2 රූපය) පෙන්නුම් කෙරෙයි. එහි චිත්‍රණය කෙරෙන්නේ ද සිංහ රූපයකි. එලෙස සිතුවම් කළ තරුණ ප්‍රජාව ම වර්ෂ 2022 දී එම දේපළ බිඳ දමනයුරු එම කාටූනයේ ම දකුණු පසින් පෙන්නුම් කරයි. එය පාඨක පර්ෂදයට පවතින ක්‍රමය පිළිබඳ රටේ තරුණ ප්‍රජාව තුළ පවත්නා විවේචනාත්මක මතය පෙන්වයි. එමෙන් ම තරුණ ප්‍රජාවගේ ප්‍රචණ්ඩකාරී බව උපහාසයට ලක් කිරීමක් ද වක්‍රාකාර ව සිදු වෙයි. එය ජනමාධ්‍යකරුවා ස්වකීය නිර්මාණයන් මඟින් පවතින සමාජයේ විවිධ තේමා කෙරෙහි දක්වන තුලනාත්මක ප්‍රවේශය පෙන්නුම් කරයි. 3 වන රූපයෙන් පෙන්නුම් කෙරෙන "අවුරුදු ක්‍රීඩා" හිසින් යුත් කාටූනයේ දී පොදුවේ ලාංකේය ප්‍රසිද්ධ දේශපාලනඥයන් උපහාසයට ලක් කිරීමක් පෙන්නුම් කෙරේ. ඒ අතර හිටපු ජනාධිපතුමාගේ රූපයට සමාන වූ රූපයක් ද ඇති අතර විවිධ පක්ෂවල නායකයන් තම තමන්ගේ ඕනෑ-එපාකම් ඉටු කරගැනීමට වෙහෙසෙන අතරේ මහජනයා දුක් විඳින අන්දම ද ඉන් නිරූපණය කෙරෙයි. මෙම ඉදිරිපත් කිරීම් මුද්‍රිත මාධ්‍යයක් ලෙස පුවත්පතට වඩා තීව්‍ර අන්දමකින් සමාජ මාධ්‍යයක් වන ෆේස්බුක් (Facebook) ඔස්සේ ජනයා වෙතට සම්ප්‍රේෂණය වේ. එමෙන් ම ඊට ලැබෙන ප්‍රතිචාරවලින් යම් මට්ටමක කතිකාවක් සඳහා ද ඉඩ හසර ලැබෙයි. මාධ්‍යකරුවා ස්වකීය ජනමාධ්‍ය නිදහස භාවිතයෙන් නිර්මාණ පළ කළ ද ඒවාට පක්ෂ ව මෙන් ම විපක්ෂ ව ද මහජන ප්‍රතිචාර ඉදිරිපත් වේ. එබැවින් මුද්‍රිත මාධ්‍යයන්ට සාපේක්ෂ ව ඩිජිටල් හෙවත් අතථ්‍ය අවකාශයන් තුළින් මහජන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ ලක්ෂණ වඩා තීව්‍ර ලෙස ප්‍රකට කෙරෙන බව පෙන්නුම් කෙරේ. මහජන මතය ධනාත්මක ව සහ ඍණාත්මක ව ඉදිරිපත් වීම තුළ අදාළ අන්තර්ගතය කෙරෙහි දෙගිඩියාවක් හටගැනීම සිදු වේ. මෙම දෙගිඩියාව අතථ්‍ය මහජන අවකාශයක වෙසෙන ජනයා නිරන්තරයෙන් අත්විඳියි. අවිනිශ්චිතතාව නම් වූ ගුණය ඩිජිටල් අවකාශයේ අනිවාර්ය අංගයක් බව ඉන් පැහැදිලි වේ.

තෙවැනි නිදසුන පිළිබඳව දැන් විමසමු. එහි දී අප මුලින් ම යොදාගත්තේ වර්ෂ 2015 දී පළ කරන ලද ගෝඨාභය රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමන්ගේ ඡායාරූපයක් සහ ඊට ලැබුණු මහජන ප්‍රතිචාරයක් ය. එහි දී අදාළ පුද්ගලයාගේ ප්‍රතිචාරයට පිළිතුරක් ද ඔහුගේ නිල ෆේස්බුක් පිටුවෙන් ලබා දී තිබෙනු පෙනෙයි. මෙය පළ වන්නේ සිය ජනාධිපති ධුරය සඳහා ඔහු තරග කරන අවධියේ දී ය. අතීතය සමඟ සංසන්දය කිරීමේ දී වර්තමානයේ දී මහජනයාට රටේ ප්‍රසිද්ධ පුද්ගලයන් වෙත ප්‍රවේශ වීමට යම් මට්ටමක ඉඩ පහසුවක් සමාජ මාධ්‍ය ඇසුරෙන් ලැබෙයි. විශේෂයෙන් ම දේශපාලනඥයන්ගේ ෆෙස්බුක් පිටු මඟින් රටේ සිදු වන සංවර්ධන කර්තව්‍යයන්, විශේෂ යෝජනා, පුවත් ආදිය ගැන වඩා සාර්ථක දැනුම්වත් වීමකට අවස්ථාව ලැබෙයි. මෙය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ යහපත් ලක්ෂණයකි.

දෙවනුව අප තෝරාගනු ලැබුවේ ඔහු ජනාධිපති වීමෙන් පසු සිය නිල ෆේස්බුක් පිටුවේ ම 2022 වර්ෂයේ පළ කෙරුණු ඡායාරූපයක් ය. එහි දකුණු පසින් පෙන්නුම් කරන්නේ මහජන ප්‍රතිචාර වසා ඇති අන්දම යි. මෙහි දී උක්ත අවස්ථා දෙක එකිනෙකට වෙනස් අවස්ථා දෙකක් වුවත් එහි දී අවස්ථානුකූල ව, අදාළ සමාජ දේශපාලනික සන්දර්භය සලකා ඩිජිටල් අවකාශය තුළ ඇති කරන ලද විවෘතභාවයේ සහ ආවෘතභාවයේ ප්‍රතිවිරෝධය මනා ව ප්‍රකට වේ. වර්ෂ 2015 දී ප්‍රතිචාර දැක්වීමට ලබා දුන් අසීමිත නිදහස 2022 වර්ෂය වන විට සීමා කර ඇත. මීට කේන්ද්‍ර වී ඇත්තේ ඩිජිටල්කරණය යි. අන්තර්ජාලය තුළ පුරවැසියා වෙත ගෙන එන්නේ අසීමිත නිදහසක් බව සැබෑ ය. එහෙත් සමාජ වෙනස් වීම් හමුවේ අදාළ නිදහස සීමා කරලීමට හෝ නැති කිරීමට ද හැකියාව පවතින බව ඉන් ගම්‍ය කෙරේ. මෙහි දී මහජන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අතථ්‍ය අවකාශයක දී සීමා වන අන්දමක් පැහැදිලි වෙයි. මෙම සමස්ත විශ්ලේෂණය පහත සටහන්වලින් නිරූපණය කළ හැකි ය.

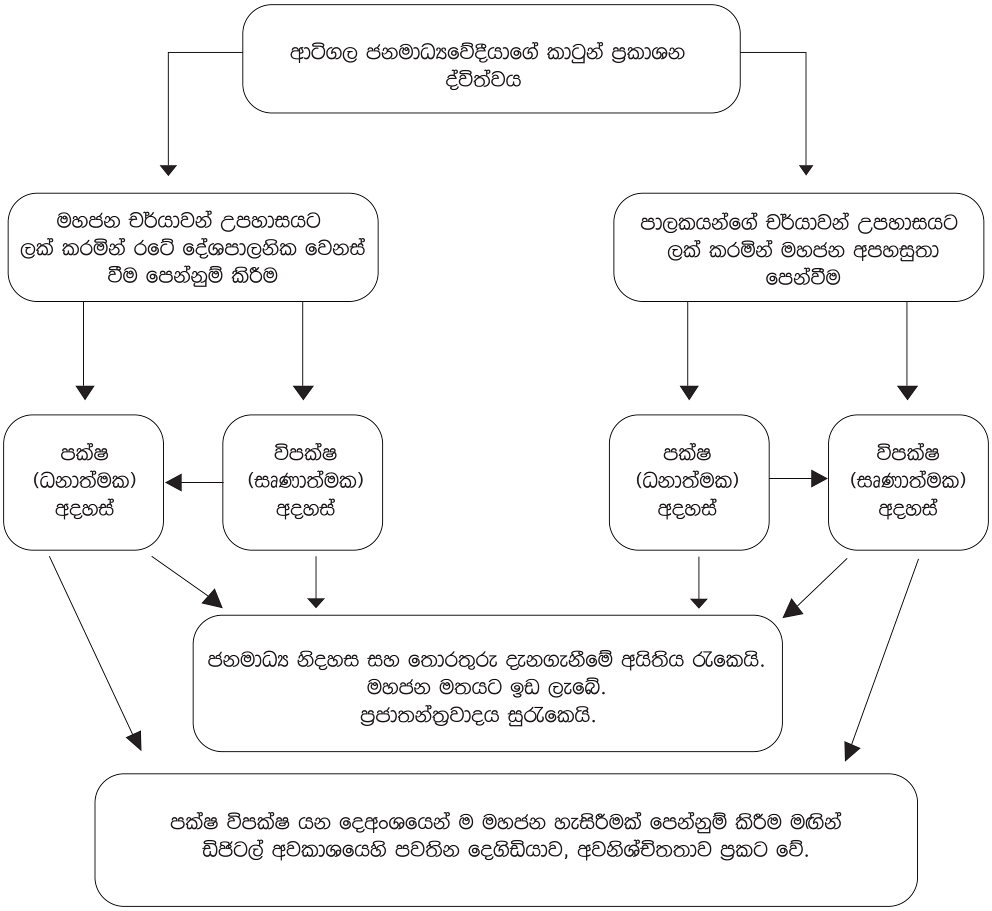

රූප සටහන 4: පළමුවැනි සිද්ධි අධ්‍යයනයේ සාරාංශය

කාටූන් නිදසුන් අවස්ථා දෙකේ දී ජනමාධ්‍යවේදියාගේ අයිතිය සුරක්ෂිත වීම මෙහි දී වැදගත් ය. එය පුරවැසියකු ලෙස සහ වෘත්තිකයකු ලෙස සිය ප්‍රකාශන අයිතිය තහවුරු වීමකි. එම නිදහස ඩිජිටල් අවකාශය හෙවත් අතථ්‍ය අවකාශයේ දී රැකෙන නමුදු ඊට ප්‍රතිපක්ෂ ව පාඨකයන්ගෙන් ලැබෙන අදහස් එම නිදහස හෝ අයිතිය හෝ සීමා කිරීමට ද බලපාන බව සඳහන් කළ යුතු ය. මින් ප්‍රකට වන්නේ උක්ත න්‍යායේ තහවුරු වීම ය. දෙවැනි සිද්ධි අධ්‍යයනයේ විශ්ලේෂණය පහත ආකාරයෙන් සාරාංශගත කළ හැකි ය.

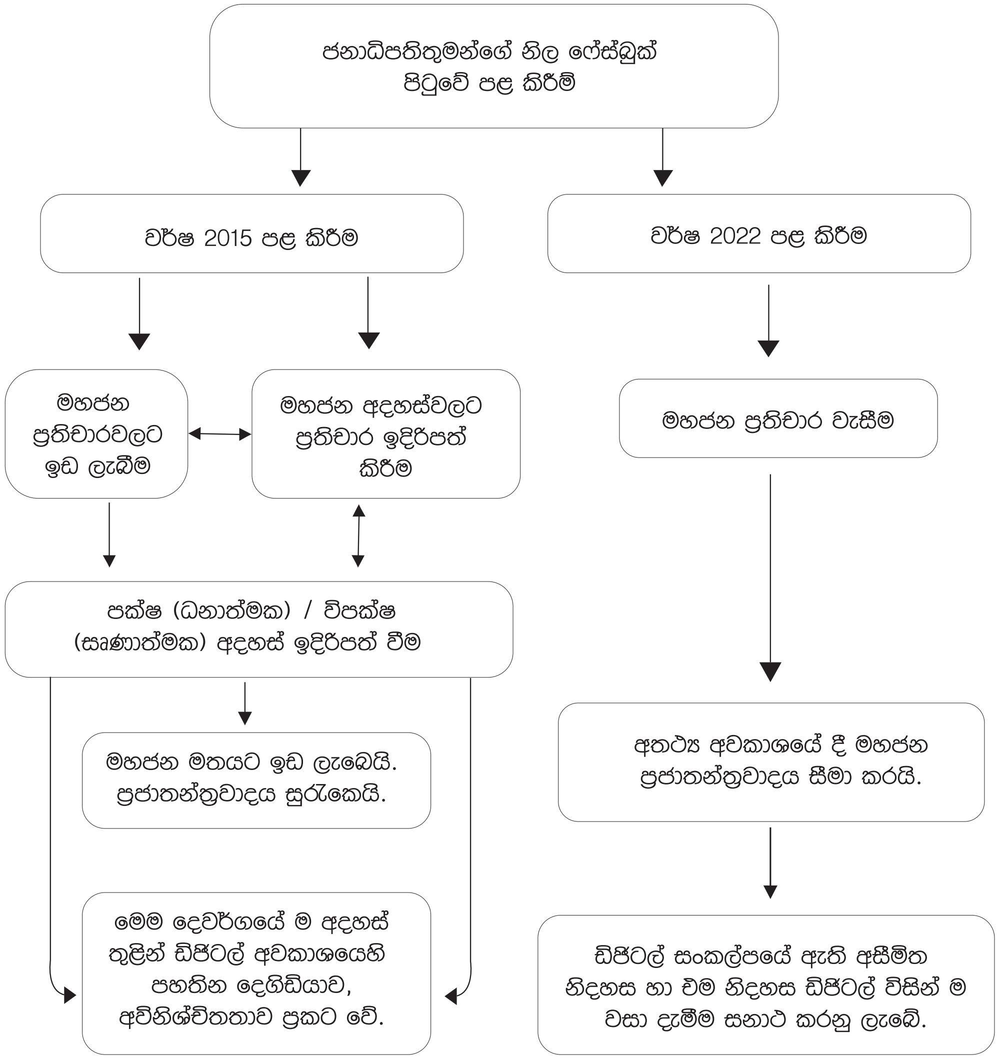

රූප සටහන 5: තුන හතර සිද්ධි අධ්‍යයනවල සාරාංශය

වර්ෂ 2015 දී සහ 2022 දී සිදු කරනු ලැබූ මෙම පළ කිරීම් දෙක විමසීමේ දී ඒ ඒ කාලවල පැවති සමාජ, දේශපාලනික තත්ත්ව එකිනෙකට වෙනස් බව පෙනේ. 2015 දී ජනාධිපති අපේක්ෂක ධුරය වෙනුවෙන් කටයුතු කළ ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මහතා සිය ෆේස්බුක් නිලපිටුව තුළ ක්‍රියා කළ අන්දමත්, ජනාධිපති වීමෙන් පසු රටේ වූ තත්ත්වය අනුව ඔහුට තිබූ ප්‍රතිචාර හමුවේ ෆේස්බුක් නිලපිටුවේ හැසිරුණු අන්දමෙහි වෙනසත් මෙහි දී මනා ව ගම්‍යමාන වේ. අතථ්‍ය ලෝකයක දී මානවයා හසුරවන, පවත්වාගනු ලබන, නඩත්තු කරන චරිතය තථ්‍ය ලෝකයෙන් වෙනස් වෙයි. ඒ හමුවේ තමා වෙත ළඟා විය හැකි මං වසා දැම්මෙන් පැහැදිලි වන්නේ මෙතෙක් විමසන ලද ඩිජිටල් මානව විද්‍යා න්‍යාය යි.

මෙහි දී විමසිය යුතු තවත් කරුණක් වෙයි. එනම් මහජන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය එක් පසෙකින් සුරක්ෂිත වීමේ දී තවත් පසෙකින් ඊට සීමා පැමිණීමට බලපාන්නේ මොනවා ද කියා ය. විශේෂයෙන්

ම පළමු සිද්ධි අධ්‍යයනයේ දී මහජන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සුරක්ෂිත වන්නේ ජනමාධ්‍යවේදියාගේ වෘත්තීය කර්තව්‍යයේදී ය. එනම් ඔහුගේ පළ කිරීම්වල පක්ෂග්‍රාහී බවක් නො පෙනෙයි. ඔහු පොදුවේ පාලකයා සහ මහජනයා අදාළ අවස්ථාවල දී ස්වකීය ප්‍රකාශන අයිතිය මගින් විවේචනය කරයි. ඊට ප්‍රතිචාර දැක්වීම මහජනයාගේ අයිතිය යි. ජනමාධ්‍යවේදියා සහ මහජනයා යන අංශ දෙකේ ම අයිතීන් සහ නිදහස අතථ්‍ය අවකාශයේ දී ක්‍රියාත්මක වනු පෙනෙයි. එහෙත් දෙවැන්නේ දී ඊට වෙනස් වූ අවස්ථාවක් නිරූපණය වෙයි. වර්ෂ 2015 දී මහජනයාගේ අදහස් සඳහා විවර වූ දොරටුවක් 2022 වර්ෂයේ දී වසා දැමෙයි. එහි ලා බලපෑ සංකීර්ණ සමාජ ව්‍යාකූලතා, දේශපාලන පසුබිම්, විරෝධාකල්ප උක්ත අතථ්‍ය මහජන අවකාශය කරා ද පැමිණීමෙන් අසීමිත නිදහස සීමා කරන්නට පදනම් වූ බව සනාථ වෙයි. එය දෘෂ්ටිකෝණ දෙකකින් විවරණය කරගත හැකි ය. එනම් අදාළ පළ කරන්නාගේ සහ මහජනයාගේ දෘෂ්ටිකෝණය යි. පාලකයා තම අන්තර්ජාලයේ නිදහස අසීමිත ලෙස 2015 දී සහ 2022 දී භාවිත කරයි. අප කතා කරන මූලධර්මයේ ප්‍රායෝගික භාවිතය ඉන් මනා ව විද්‍යමාන වේ. විවෘතභාවය සහ වසා දැමීම මගින් ප්‍රකට කෙරෙන දෙගිඩියාව හෝ අවිනිශ්චිතතාව හෝ මැනවින් එමගින් ගම්‍යමාන වේ. මහජනයාගේ කෝණයෙන් එය විමසීමේ දී ස්වකීය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිය අතථ්‍ය අවකාශය තුළ වසා දැමෙයි. සීමා වෙයි. මේ සංසිද්ධිය ඉන් නො නවතියි. මහජනයා විකල්ප ක්‍රම සොයා ගනිති. ඒ පිළිබඳ ව ඉහතින් කී අනෙකුත් මූලධර්ම පහ තුළින් විමසාගත හැකි නමුත් පර්යේෂණයේ සීමාවන් ලෙස සලකා පස්වැනි න්‍යාය කෙරෙහි පමණක් අප අවධානය යොමු කර ඇත.

04. සමාලෝචනය

ලාංකේය සමාජ යාන්ත්‍රණය ඩිජිටල්කරණයේ බලපෑමට ඍජු ව නතු වෙමින් පවතියි. අතථ්‍ය අවකාශය තුළ මහජනයාගේ හැසිරීම දෙස බැලීමේ දී එය මනා ව ස්ඵුට කරගත හැකි ය. ඩිජිටල්කරණය වන සමාජයක මහජනයාගේ හැසිරීම දෙස විමසීමෙහි ලා ඩිජිටල් මානව විද්‍යාවෙන් ලැබෙන්නේ අගනා සහායකි. එහි දී ඩිජිටල් මානව විද්‍යාවේ එන න්‍යායන් පිළිබඳ ප්‍රායෝගික අදහසක් ගැනීමට මෙම ලිපියේ දී උත්සාහ කළ අතර මහජන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කෙරෙහි අතථ්‍ය අවකාශය බලපාන අන්දම න්‍යායාත්මක ව විමර්ශනය කෙරිණි.

මෙම පර්යේෂණය සඳහා යොදා ගැනුණු නිදසුන් සියල්ල මහජනයා සඳහා සමාජ මාධ්‍යවල ප්‍රසිද්ධ කළ ඒවා ය. අප ඒවා නිශ්චිත ව යොදාගනු ලැබුවේ අපගේ සිද්ධාන්තය පැහැදිලි කිරීම සඳහා ය. එමෙන් ම මෙම සිද්ධි විශ්ලේෂණවලින් න්‍යායේ සත්‍යාසත්‍යතාව සනාථ හෝ අනාථ හෝ කිරීමට ය. ඒ අනුව උක්ත සෛද්ධාන්තික සත්‍යතාව සනාථ කරගැනීමට හැකියාව ලැබිණි. මෙම අධ්‍යයනය මගින් පොදුවේ ඉදිරිපත් කරනු ලබන යෝජනා කිහිපයකි.

අතථ්‍ය මහජන අවකාශය තුළ දක්නට ලැබෙන සංකීර්ණ මානව හැසිරීම කෙරෙහි පාලක පර්ෂදය සිය අවධානය යොමු කළ යුතු ය. සමාජ මාධ්‍ය වැනි අතථ්‍ය මහජන අවකාශයක හැසිරීම් හොඳින් නිරීක්ෂණය කිරීමෙන්, ඒවා පිළිබඳ පර්යේෂණ කිරීමෙන් දේශපාලනික වශයෙන් වඩාත් සාර්ථක වූත්, ක්‍රමවත් වූත් පාලන තන්ත්‍රයක් උදෙසා දේශය රැගෙන යෑමට ඉඩ හසර ලැබෙයි. ඒ මගින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සුරැකීමටත්, මහජන ප්‍රසාදය වඩාත් හොඳින් අත්කරගැනීමටත් අදාළ පාලක පිරිසට හැකි වේ. මහජනයා ස්වකීය අතථ්‍ය මහජන අවකාශය වඩාත් ප්‍රශස්ත අන්දමකින් භාවිත කළ යුතු බව තවත් යෝජනාවකි. එහි දී ස්වකීය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතීන් වඩාත් බුද්ධිමත් ලෙස යොදාග ැනීමට උත්සුක විය යුතු ය. සමාජ මාධ්‍ය වනාහි අතථ්‍ය මහජන අවකාශයේ තෝතැන්නකි. මුළු ලෝකය ම ඩිජිටල්කරණයේ අසීමිත නිදහස ලබාගැනීමේ දී අප වටහාගත යුත්තේ එම නිදහස පෙරළා

ඩිජිටල්කරණය මූලිකත්වයෙන් ම ආවරණය වන බව යි. විවෘතභාවය සහ වසා දැමීමේ ගුණය එක සේ ඩිජිටල්කරණය තුළ තිබේ. එය අන්තර්ජාලය හා බැඳුණු හැම අංගයකට ම පොදු ලක්ෂණයකි. එහෙයින් එම නිදහස වඩා කාලෝචිත ලෙස යොදාගැනීමටත්, ස්වකීය පරමාධිපත්‍ය බලය සුරැකීමටත් වඩාත් ඥානාන්විත වූ මඟක් තෝරාගැනීමට මහජනයා උත්සුක විය යුතු යැයි යෝජනා කරන්නෙමු. පාලකයකු බලයට ගෙන ඒමට මෙන් ම එම බලයෙන් ඉවත් කිරීමට මහජනයාට භෞතික ලෝකයේ දී හැකි වන්නේ කොයි ලෙසකින් ද ඊට සමාන අන්දමකට අතථ්‍ය ලෝකය තුළ ද කටයුතු සිදු විය හැකි බව පුරවැසියන් ලෙස වටහාගත යුතු ය.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

- අභයසුන්දර, පී., ජයවීර, පී.එම්., සහ විජයරත්න, ඩබ්ලිව්.කේ.එම්. (2021). ඩිජිටල් මානව විද්‍යා ප්‍රවේශය. සුරස ප්‍රකාශකයෝ.
- උයන්ගොඩ, ජේ. (2011). *සිවිල් සමාජය කුමක් ද? කාගේ ද? කුමට ද?* සමාජ විද්‍යාඥයන්ගේ සංගමය.
- Horst, A.H. & Miller, D. (2012). *Digital anthropology*. Oxford.
- Jayaweera, P.M., Abhayasundere, P., and Wijayarathna, W.K.M. (2021). *Three-dimensional perspective on digital anthropological impact analysis:case study at covid-19 pandemic.* Proceedings of the 7th International Research Conference on Humanities and Social Sciences IRCHSS – *2021*, University of Sri Jayewardenepura, 67.
- Spencer, J. (2007). *Anthropology, politics, and the state: democracy and violence in South Asia*. Cambridge University Press.

The importance of the public sphere and future challenges for the restoration of a democratic socio-political environment

Nayana Suraweera
Lecturer
Sri Palee Campus
University of Colombo

nayana@spc.cmb.ac.lk

Abstract

Central to participatory approaches to democracy is the concept of the public sphere. The general idea of the public sphere is a concept where citizens come together to exchange ideas on issues of common concern. The public sphere is a central element of good governance. Without a functional and democratic public formula, public officials cannot be held accountable for their actions. And citizens will not be able to have any influence on political decisions. The public sphere is an Ideal of good and accountable governance. Its interests are free to flow information, free expression, and free debate. Ideal public space is indeed participation and the most effective defense against the abuse of power. It can also be identified as the concept that democratic decision-making should be based on a significant public deliberation process. Arguments for and against laws and policies are presented based on whether the common good is furthered. Its success should not be explored only through the results of the public sphere. The significance of the discussion in public society should also be sought by exploring its procedures. This means that every decision is subject to critical debate. There, citizens develop mutual respect and concern with value. Therefore, an inclusive public sphere is essential to empower a conscious citizenry for an active democratic socio-political environment.

Keywords: Democracy, Public sphere, Citizens, Socio-political environment

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජ දේශපාලනික පරිස්ථිතියක් ප්‍රතිස්ථාපනය උදෙසා මහජන අවකාශයේ වැදගත්කම සහ අනාගත අභියෝග

නයනා සුරවීර
කථිකාචාර්ය
ශ්‍රී පාලි මණ්ඩපය
කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය

nayana@spc.cmb.ac.lk

සංක්ෂේපය

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සඳහා සහභාගිත්ව ප්‍රවේශයන්හි (Participatory approaches to democracy) කේන්ද්‍රස්ථානය වන්නේ මහජන අවකාශය (Public sphere) පිළිබඳ සංකල්පයයි. මහජන අවකාශය පිළිබඳව වන සාමාන්‍ය සංකල්පිත අදහස වන්නේ පුරවැසියන් එකට එකතුව පොදු අවධානයට ලක් විය යුතු ගැටලු සම්බන්ධයෙන් අදහස් හුවමාරු කර ගනු ලබන, සාකච්ඡා කරනු ලබන සහ සාමූහික විසඳුම් (Collective solutions) සන්නිවේදනය මගින් අවසානයේ මහජන මතය ගොඩනගනු ලබන සමාජ අවකාශය (Social space) බවය. මහජන අවකාශය යහපාලනයේ (Good governance) කේන්ද්‍රීය අංගයකි. ක්‍රියාකාරී සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පොදු ක්ෂේත්‍රයක් නොමැතිව, රාජ්‍ය නිලධාරීන්ට ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් සම්බන්ධයෙන් වග කිව නොහැකි අතර පුරවැසියන්ට දේශපාලන තීරණ කෙරෙහි කිසිදු බලපෑමක් කිරීමට නොහැකි වනු ඇත. මහජන අවකාශය පිළිබඳ අදහස සම්මත වූවකි. එය යහපත් සහ වගකීම් සහගත පාලනයක පරමාදර්ශයකි (Ideal of good and accountable governance). එහි අවශ්‍යතා වන්නේ නිදහස් තොරතුරු ප්‍රවාහය, නිදහස් ප්‍රකාශනය (Free flows of information, free expression, and free debate) සහ නිදහස් විවාදයයි. පරමාදර්ශී මහජන අවකාශය (The ideal public sphere) සැබැවින්ම සහභාගිත්වය සහ බලය අනිසි ලෙස භාවිත කිරීමට එරෙහි වඩාත් සාර්ථකම ආරක්ෂාවයි. පෞද්ගලික පුද්ගලයන් අතර පොදු සාකච්ඡාවේ මාධ්‍ය මගින් බලය තාර්කිකකරණය කිරීම සඳහා කැඳවුම් කරනු ලබන අදහසක් මහජන අවකාශය මගින් ස්ථාපනය වන බැවින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී තීරණ ගැනීම සැලකිය යුතු මහජන සාකච්ඡා (Public deliberation) ක්‍රියාවලියක් මත පදනම් විය යුතු සංකල්පයක් ලෙස හඳුනාගත හැකිය. එහිදී නීතිවලට සහ ප්‍රතිපත්තීන්ට පක්ෂව සහ විපක්ෂව තර්ක ඉදිරිපත් කරනු ලබන්නේ ද පොදු යහපත තව දුරටත් ඉදිරියට ගෙනු යනු ලබන්නේද යන කාරණ මූලික කොට ගැනේ. එබැවින් මහජන අවකාශය තුළ වන සාකච්ඡාවේ වැදගත්කම සෙවිය යුතු වන්නේ ප්‍රතිඵල මගින් පමණක් නොව ක්‍රියාපටිපාටි මගින් ද ගවේෂණය කිරීමෙනි. මෙයින් අදහස් කරනු ලබන්නේ සෑම තීරණයක්ම විචාරාත්මක විවාදයකට (Critical debate) භාජනය වන බැවින් එය එහි වටිනාකමක් වන අතර එය සාකච්ඡා කිරීමේ දී පුරවැසියන් අන්‍යෝන්‍ය ගෞරවය සහ සැලකිලිමත් බව ඇති කර ගනු ලැබිය යුතුය. එබැවින් සක්‍රිය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජ දේශපාලනික පරිස්ථිතියට අවැසි සවිඥානික පුරවැසියකු සවිබල ගැන්වීම උදෙසා පෘථුල මහජන අවකාශය අත්‍යවශ්‍ය සාධකයක්ව පවතී.

මුඛ්‍ය පද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, මහජන අවකාශය, පුරවැසියන්, සමාජ දේශපාලනික පරිස්ථිතිය

හැඳින්වීම

මහජන අවකාශය යනු සමාජීය ජීවිතයේ පුද්ගලයන්ට නිදහසේ සාකච්ඡා කිරීමට සහ සමාජ ගැටලු හඳුනා ගැනීමට එකට එකතුව සාකච්ඡා කළ හැකි ක්ෂේත්‍රයකි (GRBEŠA, 2004). අදාළ සාකච්ඡාව මගින් දේශපාලන ක්‍රියාවන්ට බලපෑම් කිරීමට හැකියාව ඇත. මහජන යන්නෙන් මිනිස්සු සමස්තයක්

ලෙස සලකනු ලැබෙති. මහජන අවකාශය යනු සැමට පොදු වූ අදහස් සහ තොරතුරු හුවමාරු කර ගත හැකි ස්ථානයකි. එවැනි සාකච්ඡාවක් මහජන විවාදයක් ලෙස හඳුන්වනු ලබන අතර, මෙය බොහෝ විට සිදු වන්නේ ජනමාධ්‍ය මගිනි. එහෙත් රැස්වීම් වලදී හෝ සමාජ මාධ්‍ය, ශාස්ත්‍රීය ප්‍රකාශන සහ රජයේ ප්‍රතිපත්ති ලේඛන මගින් ද සිදු වේ. මහජන අවකාශය පිළිබඳ සංකල්පය දර්ශනයේ සහ සමාජ විද්‍යාවන්හි දීර්ඝ සම්ප්‍රදායක් සහිත වූවකි. මෙම පදය පිළිබඳ සමකාලීන අවබෝධය ප්‍රධාන වශයෙන් පදනම් වී ඇත්තේ ජර්මානු සමාජ විද්‍යාඥ ජර්ගන් හබර්මාස් (Hürgen Habermas) ගේ කෘතිය වන මහජන අවකාශයේ ව්‍යුහාත්මක පරිවර්තනය (The Structural Transformation of the Public Sphere 1962) (Iosifidis, 2011). මහජන අවකාශයේ ස්වභාවය සහ එහි ඓතිහාසික පරිවර්තනයන් පිළිබඳව සවිස්තරාත්මක විශ්ලේෂණයක් සැපයීය. එහිදී හබර්මාස් මහජන අවකාශය නිර්වචනය කර ඇත්තේ තොරතුරු සහ දෘෂ්ටිකෝණ සන්නිවේදනය බෙදා ගැනීමට, විවාද කිරීමට, සාකච්ඡා කිරීමට හෝ පොදු අවශ්‍යතා පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීමට හෝ නිදහස් සහ සමාන පුරවැසියන් (Free and equal citizens) ඒකරාශි වන ස්ථානය වශයෙනි. මහජන අවකාශය එක් අංශයකින් පෞද්ගලික කුටුම්බ අතරත් අනෙක් අංශයෙන් රාජ්‍යයන් අතරත් පිහිටා තිබේ. මුද්‍රණ යන්ත්‍ර හඳුන්වා දෙන තෙක්, පුරවැසියෝ නිශ්චිත අවකාශයක රැස්ව සාකච්ඡා කළහ. නිදසුන් ලෙස කෝපි හලකදී වෙනත් පුද්ගලයන් සමග සාකච්ඡා කළහ. ජන සන්නිවේදන මාධ්‍යයන්හි වර්ධනය මගින් මහජන අවකාශයේ ස්වභාවය භෞතික අවකාශයක (Physical space) සිට සන්නිවේදන ව්‍යුහයක් (Communication structure) දක්වා වෙනස් කර තිබේ. (Iosifidis, 2011)

හබර්මාස් (Habermas, 1962) දක්වන පරිදි සංවෘත හෝ සුවිශේෂී හෝ කටයුතුවලට ප්‍රතිවිරුද්ධව, සැමට විරුද්ධව පවතින සිදුවීම් සහ අවස්ථා මහජන ලෙස හැඳින්වේ. මෙම මහජන අවකාශය යනු අපගේ සමාජ ජීවිතයේ ක්ෂේත්‍රයක් වන අතර එහිදී මහජන මතයට ළගා වන යමක් ගොඩනගා ගත හැකිය. සියලු පුරවැසියන්ට එහි ප්‍රවේශය සහතික කෙරේ. මහජනයා පිළිබඳ මෙම සංකල්පය මහජන සෞඛ්‍යය, මහජන අධ්‍යාපනය, මහජන මතය හෝ පොදු අයිතිය (Public health, Public education, Public opinion or Public ownership) වැනි පදවලින් පැහැදිලි වේ. ඔවුහු පෞද්ගලික සෞඛ්‍ය, පෞද්ගලික අධ්‍යාපනය, පෞද්ගලික මතය සහ පෞද්ගලික අයිතිය (Private health, Private education, Private opinion, and Private ownership) යන සංකල්පයන්ට විරුද්ධය. මහජනයා පිළිබඳ සංකල්පය සහජයෙන්ම පෞද්ගලික යන සංකල්පයට සම්බන්ධ වේ. හබර්මාස් අවධාරණය කරනුයේ මහජනතාව පිළිබඳ සංකල්පය පොදු සංකල්පයට සම්බන්ධ බවයි. Hannah Arendt (1958) විසින් මෙම මහජන අවකාශය හඳුන්වා ඇත්තේ අප එකරාශි කරන නමුත් අප එකිනෙකා මතට වැටීම වළක්වන පොදු ලෝකය වශයෙනි. හබර්මාස් මහජන අවකාශය නිර්වචනය කරන්නේ විචාරාත්මක මහජන විවාදයක (Critical public debate) යෙදෙන සමාජයක් ලෙසය. මහජන ක්ෂේත්‍රයේ කොන්දේසි හබර්මාස් දක්වන පරිදි,

මහජන මතය ගොඩනැගීම

සියලුම පුරවැසියන්ට ප්‍රවේශවිය හැකි වීම

ආර්ථික සහ දේශපාලන පාලනයෙන් නිදහස් වීම ඇඟවුම් කරන පොදු අවශ්‍යතා පිළිබඳ කරුණු පිළිබද අසීමිත ආකාරයෙන් සාකච්ඡා

සබඳතා පාලනය කරනු ලබන පොදු නිති රීති (General rules) පිළිබද විවාදය (Habermas, 1992).

මහජන අවකාශයේ ක්‍රියාකාරකයෝ

මහජනයා (The public)- මහජනතාවගේ සාම්ප්‍රදායික අවබෝධය යන්නෙන් අදහස් වනුයේ මහජන අවධානයට ලක්වන කරුණු එකක් හෝ කිහිපයක් හෝ සම්බන්ධයෙන් ඔවුන්ගේ අන්‍යෝන්‍ය අවශ්‍යතා මඟින් සම්බන්ධ වන පරිකල්පනීය පුද්ගලයන් සමූහයකි. මහජන නියෝජිතයන් එකම ස්ථානයක සිටිය යුතු නැත. සමකාලීන සමාජ විද්‍යාවේදී මෙම යෙදුම බොහෝවිට දේශපාලනික වශයෙන් අදාළ පුරවැසි කණ්ඩායම් සමග සමාන ව යෙදේ. නිදසුන් ලෙස ඡන්දදායකයන්, සිවිල් සමාජය, ප්‍රාදේශීය ප්‍රජාවන් හෝ ජන මාධ්‍ය පර්යේෂකයන් හෝ විය හැකිය.

සිවිල් සමාජය (Civil society) - සිවිල් සමාජය සහ මහජනයා සමීපව සම්බන්ධ වන නමුත් සංකල්පීය වශයෙන් සමාන නොවේ. සිවිල් සමාජය පිහිටුවනුයේ ප්‍රාථමික දේශපාලන හෝ වාණිජමය හෝ ස්වභාවයක් නොමැති, ලාභයෙන් හෝ බලයෙන් හෝ පෙලඹී නොමැති සංවිධාන සහ ක්‍රියාකාරකම් මඟිනි. යම් යම් තත්ත්වයන් යටතේ ඔවුනට මහජන අවකාශයේ කොටසක් විය හැකිය.

රාජ්‍ය නිලධාරීන් (Public officials) - රාජ්‍යය මහජන අවකාශයේ කොටසක් නොවන නමුත් එයට මහජන අවකාශයේ ක්‍රියාකාරකයෙකු වීමට හැකියාවක් සහ වගකීමක් තිබේ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මහජන අවකාශය තුළ, රාජ්‍ය අධිකාරීන් මහජනතාවට සවන් දී මහජන රුචිකත්වය තීරණය කරයි. ඔවුන්ගේම ප්‍රශ්න සහ තනතුරු සන්නිවේදනය කිරීමත් තීරණ සහ ක්‍රියා පිළිබඳ තොරතුරු සපයයි.

මාධ්‍ය (The media) - ජාතික සහ ජාත්‍යන්තර වශයෙන් පොදු අවශ්‍යතා සංවිධානය කිරීමට හැකි වන පරිදි ආයතනික ව්‍යූහයක් නිර්මාණය කිරීමේ දී ජන මාධ්‍යන්ට කේන්ද්‍රීය වගකීමක් ඇත. සන්නිවේදන නාලිකා සැපයීමට අමතරව, ජන මාධ්‍ය මහජන සාකච්ඡාවේ මාතෘකා හඳුන්වා දීම සහ හැඩගැස්වීම ද සිදු කරයි.

පෞද්ගලික ක්‍රියාකාරකයෝ (Private actors) - පුරවැසි පුද්ගලයන් හෝ ආයතන හෝ මහජන අවකාශයට පිවිසෙන විට, ඔවුන් සාමාන්‍යයෙන් එසේ කරනු ලබන්නේ පෞද්ගලික හෝ පොදු අවශ්‍යතා (Private or public interests) ප්‍රවර්ධනය කිරීම උදෙසාය. අවසාන අවස්ථාවේ දී, ඔවුහු මහජන කොටසක් බවට පත් වෙති (The public sphere, n.d.).

ඓතිහාසික විකාශය

අද්‍යතනයේ මහජන අවකාශයේ අර්ථය සහ ස්වභාවය අවබෝධ කර ගැනීම සඳහා යෙදුමේ අර්ථයේ ඓතිහාසික විකාශය විමර්ශනය කිරීම වැදගත් වේ. එහි අර්ථය සැම විටම ඓතිහාසික තත්ත්වයන් සහ තාක්ෂණික වර්ධනයන් සමග සමීපව බැඳී ඇත. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සහ දේශපාලන වගවීම ප්‍රවර්ධනය (Promoting democracy and political accountability) කිරීම සඳහා මහජන අවකාශ ක්ෂේත්‍රයේ ඓතිහාසික ගමන් පථය ඉස්මතු කරයි (GRBEŠA, 2004). ආරම්භයේ දී, පොදු අවකාශය විශේෂිත රැස්වීම් ස්ථානයක් විය. මාධ්‍ය සම සන්නිවේදන තාක්ෂණයේ වර්ධනයත් සමග මහජන ක්ෂේත්‍රයේ ස්වභාවය ස්ථානයක සිට සන්නිවේදන ජාලයක් දක්වා වෙනස් විය.

පුරාණ ග්‍රීසිය (Ancient Greece) - මහජන අවකාශය පිළිබඳ වඩාත් සාමාන්‍ය අවබෝධය ආරම්භ වනුයේ පුරාණ ග්‍රීක නගර රාජ්‍යයන්ගෙන් (Ancient Greek city-states) වන අතර, එහිදී පුරවැසියෝ ඍජුවම දේශපාලන තීරණවලට සහභාගි වූහ. මහජන ජීවිතය පුරවැසියන් අදහස් හුවමාරු කර ගනු ලබන සහ සාකච්ඡා කරනු ලබන නිශ්චිත ප්‍රදේශයක් වන ඇගෝරා (Agora) හා සම්බන්ධ විය.

යුරෝපීය රාජාණ්ඩු (European Monarchies) - පසුකාලීන ශතවර්ෂයන්හිදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නොවන රාජ්‍යයන් තුළ රාජකීය අධිකරණය (Royal court) මහජන අවකාශය වූ අතර, පොදු කරුණු තීරණය කරනු ලැබූයේ රජු විසින් පමණි.

රූපලාවණ්‍යාගාර (Salons) - 17 වන සියවසේ අගභාගයේ සහ 18 වන සියවසේ මුල් භාගයේ දී, කෝපිහල් coffeehouses) (එංගලන්තය), රූපලාවණ්‍යාගාර (ප්‍රංශය) සහ මේස සංගම් (Table societies) (ජර්මනිය) කලාව සහ දේශපාලනය පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීමට රදලයන් සහ මධ්‍යම පන්තියේ සාමාජිකයන් රැස් වූ ස්ථාන බවට පත් විය. මෙම රැස්වීම්වලදී, තර්ක බලය හිමිකමේ අධිකාරිය ආදේශ කළ අතර සමාජ තත්ත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම නොසලකා හරින ලදි. පළමු ජන මාධ්‍යය වන පුවත්පතේ වර්ධනයත් සමග රූපලාවණ්‍යාගාර සහ කෝපිහල් තුළ රැස් වූ කණ්ඩායම් සැබැවින්ම ප්‍රසිද්ධියට පත් විය. පුවත්පත් මගින් එවැනි කටයුතු පිළිබඳ සාකච්ඡා සහතික කිරීම මඟින් අවකාශය පුරා විසිර සිටින පුද්ගලයන්ට සම්බන්ධ වීමට අවස්ථාව සහතික කරන ලදි.

ගෝත්‍රික රැස්වීම් (Tribal gatherings) - අප්‍රිකාවේ හෝ ප්‍රබල ගෝත්‍රික සම්ප්‍රදායයන් සහිත ප්‍රදේශයන්හි රාජ්‍ය රහිත ප්‍රජාවන් තුළ, ගෝත්‍රික රැස්වීම්වලට බටහිර පුරවැසි එක්රැස්වීම් නැතිනම් පුරාණ ඇගෝරාහි කාර්යයන්ට සමාන කාර්යක් සිදු කරන ලදි. එබඳු රැස්වීම් ගෝත්‍රික ප්‍රජාවගේ පොදු ජීවිතය නියෝජනය කරයි.

පල්ලි සභා (Church congregations) - දේශපාලන අරගල කාලපරිච්ඡේදවලදී, පීඩිත හෝ ආන්තික හෝ කණ්ඩායම්වල සාමාජිකයන්ට ඔවුන්ගේ අරමුණු එක්රැස් කිරීමට සහ ප්‍රකාශ කිරීමට පල්ලිය සිය දායකත්වය උපරිම ආකාරයෙන් ලබා දුන්නේය.

අද්‍යතනය - අද්‍යතනය, මහජන අවකාශය සමග වඩාත් ශක්තිමත්ව බැඳී පවතී. එය ජනමාධ්‍ය සම්බන්ධයෙන් නිර්වචනය කර තිබේ. එයට ප්‍රමුඛ වන කාරණ සාකච්ඡාවට ලක් කරන්නේ නම් ජන මාධ්‍ය මත සංසරණයට අවස්ථාව ලබා දෙන අතර, සංසදය ක්‍රියාත්මක විය හැකි කොන්දේසි ඉදිරිපත් කරයි. 1990 දශකයන්හිදී නව සන්නිවේදන තාක්ෂණයේ ව්‍යාප්ත වීමත් සමග මෙම යෙදුම නව ප්‍රමුඛත්වයක් ලබා දුන්නේය. විශේෂයෙන්ම අන්තර්ජාලය විවිධ පසුබිම්හි පුද්ගලයන් විශාල පිරිසක් අතර තොරතුරු හුවමාරු කර ගැනීමට සහ සාකච්ඡා කිරීමට පෙර නොවූ විරූ අවස්ථාවන් ලබා දීමට ඉදිරිපත් විය. සුළුතර හඬ සහ දේශපාලන පිටත්තරයන් සඳහා ප්‍රවේශය වඩාත් සක්‍රියව ක්‍රියාත්මක වන මහජන අවකාශයකට අත්‍යවශ්‍ය බව සැලකේ (Marx, Gamson, Gerhards, & Rucht, 2002).

අද්‍යතනයේ පුද්ගලයන්ට දුරකතනයෙන් හෝ අන්තර්ජාලයෙන් හෝ සම්බන්ධ විය හැකි අතර, පුවත්පත් කතුවැකියක් කියවීමෙන් හෝ රූපවාහිනී ප්‍රවෘත්ති නැරඹීමෙන් හෝ අනෙක් පුද්ගලයන් අදහස් සහ මතිමතාන්දර පිළිබඳව ඔවුනට දැනුම්වත්භාවයක් ලබා ගත හැකිය. එබැවින්, අද්‍යතනයේ මහජන අවකාශයෙන් ඔබ්බට ගොස් පුරවැසියන්ට තොරතුරු යැවීමට සහ ලබා ගැනීමට හැකි සියලු සන්නිවේදන මාර්ග ඇතුළත් වේ. සන්නිවේදනයේ මෙම ද්වි මාර්ග ප්‍රවාහය අත්‍යවශ්‍ය වූවකි. නිදසුනක් ලෙස රජයක් තොරතුරු ප්‍රකාශයට පත් කළද, පුද්ගලයන්ට සවන් නොදෙන්නේ නම් එහි මහජන අවකාශයක් පවතින්නේ නැත. ආර්ථිකය සඳහා වෙළෙඳපොළ කුමක්ද යන්න රාජ්‍යයට මහජන අවකාශයයි. මහජන අවකාශය තුළ, හුවමාරු වන භාණ්ඩ සහ වෙළඳාම් කරන මුදල් ආර්ථිකමය නොව දේශපාලන ස්වභාවයක් උසුලයි. මහජන අවකාශයේ ප්‍රධාන නිෂ්පාදනය මහජන මතය වන අතර අදහස් යනු හුවමාරු වන භාණ්ඩ වේ. මෙම දර්ශනය මහජන අවකාශය නිදහස් අදහස් වෙළෙඳපොළක් සමඟ සමාන කරයි. සෑම පුද්ගලයකුගේම අදහස් යෝජනා කිරීමට හැකි

ලිබටේරියන් පරමාදර්ශයක් සහ වඩාත් සාධනීය අදහස් ජයග්‍රහණය කරනු ලබන අවකාශය ලෙස හැඳින්විය හැකිය.

ක්‍රමවේදය

අදාළ පර්යේෂණ ලිපිය උදෙසා ගුණාත්මකව (Qualitative) සහ ප්‍රමාණාත්මක (Quantitatative) පර්යේණය ක්‍රම ද්විත්වය මඟින් ගොඩනැඟී තිබෙන මිශ්‍ර ක්‍රමවේදය (Mix Methodology) අදාළ දත්ත විශ්ලේෂණය උදෙසා යොදා ගන්නා ලදි. දත්ත රැස් කිරීමේ දී ප්‍රාථමික සහ ද්විතීයක ක්‍රම යොදා ගනු ලැබූ අතර, එය සාධනීය කරනු වස් නිරීක්ෂණය (Observation), ප්‍රත්‍යයක ක්‍රම අධ්‍යයනය (Case studies), අන්තර්ගත විශ්ලේෂණය ද (Content analysis) යොදා ගන්නා ලදි. අදාළ මාතෘකාව හෝ ඒ හා සමාන මාතෘකාවක් පිළිබඳව පෙර සිදු ඇති විශ්ලේෂණය විමර්ශනය උදෙසා ද්විතීයක දත්ත (Secondary data) භාවිත කරන ලදී. එහිදී විමර්ශිත ග්‍රන්ථ, අන්තර්ජාලයේ පල වී ඇති විවිධ රටවල පර්යේෂණ පත්‍රිකා (Research papers), සාකච්ඡා (Discussion), පර්යේෂණ ලිපි (Research Articles) විමර්ශනයට ලක් කරන ලදි. විමර්ශනයේ දී ලබා ගත් දත්ත පසුව ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රයෙන් ලබා ගත් දත්ත සමග සම්බන්ධ කිරීමටත්, සංසන්දනය කර ඒකාබද්ධව විස්තීර්ණ විශ්ලේෂණයක් මඟින් අර්ථ නිරූපණය සමග සමාලෝචනයක් සිදු කිරීමත් යොදා ගනු ලැබීය.

සාකච්ඡාව

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, සිවිල් සමාජය සහ මහජන අවකාශය

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය (Democracy) පිළිබඳ නිර්වචනය ගැන සම්මුතියකට පැමිණීම දුෂ්කර වූවකි. කෙසේ වුව ද, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ ප්‍රධාන අදහස ක්‍රි. පූ. 5 වැනි සියවසේ ඇතන්ස් නගරයෙන් ආරම්භ වූ බව බහුතරයකගේ පිළිගැනීම වේ (Nwogu, 2015). එයට අනුව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නිර්වචනය කර ඇත්තේ උත්තරීතර බලය (Supreme power) ජනතාව තුළ ආයෝජනය කර ඔවුන් විසින් ඍජුව හෝ වක්‍රව හෝ නියෝජනය මඟින් ක්‍රියාත්මක කරන රජයක් ලෙසය. ලින්ඩෙල් සහ ස්කොට් (Lindell, and Scott - 1999) දක්වන පරිදි, මෙම පදය ආරම්භ වනුයේ ග්‍රීක වචනය (ඩිමොක්‍රැටියා - (Demokratia) ජනතාවගේ පාලනය ("Rule of the people") යන වචනයෙන් වන අතර එය ක්‍රි. පූ. 5 වන සියවසේ දී (ඩිමෝස් - Demos), ජනතාව (People) සහ (ක්‍රැටෝස් - Kratos) බලය හෝ පාලනය යන වචනයෙන් නිර්මාණය විය. ඇතීනියානුවන් (Athenians) විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද දේශපාලන ක්‍රමය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදි පුරවැසිභාවය (Democratic citizenship) නිදහස් මිනිසුන්ගේ ප්‍රභූ පන්තියකට පමණක් සීමා වූ අතර වහලුන්ගේ සහ කාන්තාවන්ගේ සහභාගිත්වයෙන් බැහැර කිරීම සැලකිල්ලට ගැනීම වැදගත්ය. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යනු කුමක්ද යන මාතෘකාව පිළිබඳව සිදු කරන ලද දේශනයක දී Larry Diamond (2004) ඒ පිළිබඳ දළ විශ්ලේෂණයක් ලබා දුන්නේය. ඔහු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පැහැදිලි කරනු ලැබ ඇත්තේ ප්‍රධාන අංග හතරක් සහිත පාලන ක්‍රමයක් ලෙසය.

- නිදහස් සහ සාධාරණ මැතිවරණයක් (Free and fair elections) මඟින් රජය තෝරා ගැනීම සහ ප්‍රතිස්ථාපනය (Choosing and replacing) කිරීමේ ක්‍රමයක්
- පුරවැසියන් වශයෙන් දේශපාලනයේ සහ සිවිල් ජීවිතයෙහි ජනතාවගේ ක්‍රියාකාරි සහභාගිත්වය
- සියලුම පුරවැසියන්ගේ මානව හිමිකම් ආරක්ෂා කිරීම

- සියලුම පුරවැසියන්ට නීති සහ ක්‍රියා පටිපාටි සමානව ක්‍රියාත්මක වන නීතියේ ආධිපත්‍යය (Rule of law)

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සඳහා සහභාගිත්ව ප්‍රවේශයන්හි කේන්ද්‍රස්ථානය වන්නේ මහජන අවකාශය පිළිබඳ සංකල්පයයි. මහජන අවකාශය යනු පුරවැසියන් එකට එකතු වී පොදු කටයුතු සම්බන්ධයෙන් අදහස් හුවමාරු කර ගන්නා, සාකච්ඡා සිදු කරන, සවිඥානිකව සහ අවසානයේ මහජන මතය ගොඩ ගන්නා වේදිකාවයි. ධනේශ්වර ආර්ථිකයන්හි පුරවැසියන්ගේ අයිතිවාසිකම් සහ වගකීම් හැඳින්වීමට ඒ අනුව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සාමාන්‍යයෙන් භාවිත වන බැව් පැහැදිලි කර ගත හැකිය. නියෝජනය, කැමැත්ත සහ සහභාගිත්වය මගින් ප්‍රකාශිත ජනතාවගේ රුචිකත්වය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නීත්‍යනුකූල කිරීම සඳහා ප්‍රධාන කාර්යය භාරයක් ඉටු කරයි. යම් රාජ්‍යයක් හෝ රජයක් හෝ පාලන තන්ත්‍රයක් හෝ සමාජයක් හෝ සැබැවින්ම හෝ අවසාන විග්‍රහයේ දී හෝ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී විය යුතුය. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ අද්‍යතන න්‍යායන් සඳහා ආරම්භක ලක්ෂ්‍යය වන්නේ එකගතාවයි. මන්ද එය ආණ්ඩුව ස්වාභාවිකව නිදහස් වූ යටත් වැසියන්ගේ එකඟතාවෙන් පමණක් නීත්‍යනුකූල කරන ලද කෞතුක වස්තුවක්ය යන අදහස ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සම්ප්‍රදායට මූලාරම්භය සැකසූ බැවිනි.

ව්‍යවස්ථාපිත මූලද්‍රව්‍ය

ක්‍රියාකාරී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මහජන අවකාශය කුලුනු පහක් මත රඳා පවතී.

1. ව්‍යවස්ථානුකූලව සහතික කර ඇති සිවිල් නිදහස (Civil liberties) - අදහස්, මත ප්‍රකාශ කිරීමේ සහ රැස්වීමේ නිදහස ඇගවුම් වේ. අද්‍යතනයේ බහුතර රටවල් මානව හිමිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනයේ සඳහන් කර ඇති කරුණු සඳහා අනුකූලත්වයක් දක්වන අතර මූලික සිවිල් නිදහස පිළිගනු ලබයි.
2. නිදහස්, බහුවිධ සහ ස්වාධීන මාධ්‍ය පද්ධතිය (Free, plural, and independent media system) - රාජ්‍ය පාලනයට යටත් නොවේ. මාධ්‍ය පද්ධතිය බොහෝවිට මහජන අවකාශයේ ප්‍රධාන ආයතනය ලෙස සැලකේ. එබැවින් දේශපාලන සහ ආයතනික අවශ්‍යතාවන්ගෙන් ස්වාධීන වන්නේ නම් පුරවැසියන්ට හඬ නැගීමේ සමාන ප්‍රවේශයක් සහතික කළ හැකිය.
3. පොදු තොරතුරු (Public information) සඳහා ප්‍රවේශය - මෙහිදී තොරතුරු නිදහස, නීති සම්පාදනය, විනිවිදභාවය සහ විවෘතභාවය පිළිබඳ සංස්කෘතියක් ඇතුළත් වේ. රටවල් විශාල සංඛ්‍යාවක් තොරතුරු දැන ගැනීමේ නිදහස පිළිබඳ නීති සම්මත කර ඇත. කෙසේ වුවත්, එවැනි නීති විවෘතභාවයට සහ විමසීමට හිතකර සංස්කෘතියකින් අනුපූරක විය යුතුය.
4. සිවිල් සමාජය - විචිත්‍රවත් සිවිල් සමාජයක් වගවීම සහ මහජන අවකාශයේ සහභාගිත්වය සඳහා පුරවැසියන්ගේ අවශ්‍යතාවන්ට සහාය දක්වයි. සිවිල් සමාජ සංවිධාන පුරවැසි න්‍යාය පත්‍රය සංවිධානය කර ප්‍රවර්ධනය කරයි.
5. එදිනෙදා පොදු කටයුතු පිළිබඳ සාකච්ඡා කරනු ලබන අඩවි යාවත්කාලීන වන සාකච්ඡා මහජන මතය ගොඩ නැගීමේ දී වැදගත් වූ සාධකයකි. එදිනෙදා සාකච්ඡා කරනු ලබන වෙබ් අඩවි යනු දේශපාලන සාකච්ඡා කිරීමට (රැකියා කරන ස්ථානය, කෝපි කඩ, පාසල් වැනි) මිනිසුන් එකට එකතු වන ස්ථාන වේ (Odugbemi, 2008).

විවෘතභාවය සහ ප්‍රචාරණය (Openness and publicity) යන මූලික මූලධර්ම මත පදනම්ව

මහජන අවකාශයේ සාන්දෘෂ්ටික අංග එක්ව ක්‍රියා කරයි (Splichal, 2006). දාර්ශනික ඉමානුවෙල් කාන්ට් (Immanuel Kant) ප්‍රචාරණ මූලධර්මය නීතිමය උපරිමයක් ලෙස සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මූලික මූලධර්මයක් ලෙස ප්‍රකාශ කළේය. කාන්ට් විසින් මහජන අවකාශය ප්‍රසිද්ධියේ තර්කානුකූලව භාවිත කිරීමේ අවකාශය ලෙස නම් කරන ලදි (Kant, 1983). ප්‍රතිවිරුද්ධ කථිකයන්ට සහ දෘෂ්ටිකෝණයන්ට ගරු කිරීම, සම්මුතියක් ඇති කර ගැනීමේ හැකියාව සහ සාධාරණ මහජන විවාදයේ වෙනත් මූලධර්ම වැනි සන්නිවේදනයේ සදාචාරාත්මක මූලධර්ම මත තර්කයේ පොදු භාවිතය පදනම් වේ.

සිවිල් සමාජය සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය

සිවිල් සමාජය සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලන සමාජය අතර සබඳතා පිළිබඳව වන සාකච්ඡාව ඇලෙක්සිස් ඩී ටොක්විල්ගේ (Alexis de Tocqueville) ලිබරල් ලේඛනයන්හි සඳහන්ව තිබේ. කෙසේ වුවත්, මෙම ලේඛන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පිළිවෙළක් තුළ දේශපාලනික සංස්කෘතියේ කාර්යභාරය අත්‍යවශ්‍ය බව හඳුනාගත් 20 වැනි සියවසේ ගේබ්‍රියල් ආමන්ඩ් සහ සිඩ්නි වර්බා (Gabriel Almond and Sidney Verba) වැනි න්‍යායාචාර්යවරුන් විසින් සැලකිය යුතු ආකාරයෙන් වර්ධනය කර ඇත. බොහෝ ස්වෙච්ඡා සංවිධානවල දේශපාලන අංගය වඩා සාර්ථක දැනුම්වත්භාවයක් සහ වඩා යහපත් ඡන්ද තේරීම් කරන, දේශපාලනයට සහභාගි වන සහ එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස රජයට වඩාත් වගකිව යුතු පුරවැසියකුට පහසුකම් සපයන බවට ඔවුහු තර්ක කළහ. මෙම සංවිධානයන්හි ප්‍රඥප්ති බොහෝ විට ක්ෂුද්‍ර ව්‍යවස්ථා (Micro-constitutions) ලෙස සැලකෙනුයේ ඒවා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී තීරණ ගැනීමේ විධිමත් භාවයට සහභාගිවන්නන් හුරු කරවන බැවිනි (Nwogu, 2015).

වඩාත් මෑතකදී රොබට් ඩී. පුට් (Robert D. Putnam) විසින් සිවිල් සමාජයේ දේශපාලන නොවන සංවිධාන ද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සඳහා අත්‍යවශ්‍ය බැව් තර්ක කළේය. එයට ප්‍රස්තුත කාරණා ලෙස ඔහු ඉදිරිපත් කරනුයේ සමාජ ප්‍රාග්ධනය, විශ්වාසය සහ හවුල් වටිනාකම් (Social capital, trust, and shared values) ගොඩනඟන අතර ඒවා දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයට අදාළ කර සමාජය එක්ව තබා ගැනීමට උපකාරි වේ. එසේම සමාජයේ අන්තර් සම්බන්ධභාවය සහ එය තුළ පවතින අවශ්‍යතා පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා ගැනීමට පහසුකම් සපයයි. කෙසේ වුවත් ඇතැම් විද්වත්හු සිවිල් සමාජය සැබැවින්ම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වන්නේ කෙසේදැයි ප්‍රශ්න කරන්නෝය. සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරීන් කිසිවකු ඍජුව තෝරා පත් කර ගැනීමකින් තොරව අද්‍යතනයේ ප්‍රබල දේශපාලන බලයක් ලබා ගෙන ඇති බැව් තවත් පිරිසකගේ අදහස වී ඇත්තේය. සිවිල් සමාජය පිළිබඳව තර්ක ඉදිරිපත් කරනු ලබන පාර්තා චැටර්ජි (Partha Chatterjee) පවසන්නේ ලෝකයේ බොහෝ රටවල සිවිල් සමාජය ජනවිකාශ වශයෙන් සීමා සහිත බවයි. ජායි සෙන් (Jai Sen) පවසන පරිදි අනුව සිවිල් සමාජය යනු ගෝලීය ප්‍රභූන් විසින් ඔවුන්ගේම අවශ්‍යතා සඳහා මෙහෙයවනු ලබන නව යටත් විජිතවාදී ව්‍යාපෘතියකි. අවසාන වශයෙන් විද්වතුන් තර්ක කර ඇත්තේ, සිවිල් සමාජ සංකල්පය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සහ ජාතිකවාදය පිළිබඳ අදහස් සමග සම්බන්ධ විය යුතු බවයි.

සිවිල් සමාජය තුළ මුල් බැසගත් මහජන අවකාශයක වටිනාකම රඳා පවතිනුයේ මූලික හිමිකම් තුනක් මතය.

- පළමුව, සියලු පුරවැසියන්ට සහ ඔවුන්ගේ ජීවිත එකට සංවිධානය කිරීමට වැදගත් වන කරුණු තිබේ.
- දෙවනුව, සංවාදය, විවාදය සහ සංස්කෘතික නිර්මාණශීලිත්වය මඟින් පුරවැසියන්ට මෙම

මහජන අවධානයට ලක්වන කාරණ සම්බන්ධයෙන් යහපත් ප්‍රවේශයන් හඳුනා ගත හැකිය.

- තෙවනුව, රාජ්‍යයන් සහ අනෙකුත් බලගතු සංවිධාන රාජ්‍ය බලය, හුදු සාම්ප්‍රදායික වටිනාකම් හෝ පාලකයන්ගේ සහ ප්‍රභූන්ගේ පෞද්ගලික අවශ්‍යතා හෝ වෙනුවට සාමාන්‍ය මිනිසුන්ගේ / මහජනතාවගේ සාමූහික අවශ්‍යතා සඳහා සංවිධානය විය හැකි වෙයි.

(Craig, 2011)

මෙම ප්‍රකාශයන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සහ පොදුවේ දේශපාලනය, සංස්කෘතිය සහ සමාජය පිළිබඳ නූතන චින්තනයට කේන්ද්‍රීය වී ඇත. මුද්‍රිත සහ සාක්ෂරතාවෙන් ආරම්භ වී පුවත්පත් සහ විකාශන මාධ්‍ය මගින් අන්තර්ජාලය සහ ඉන් ඔබ්බට විහිදෙන සන්නිවේදනය සඳහා නව මාධ්‍ය මෙම නූතන චින්තනයට සාධනීය මැදිහත් වීම සිදු කරවීමයි. දහඅට වන සියවස වන විට සිවිල් සමාජය ලෙස හැඳින් වූ ප්‍රපංචය වර්ධනයත් සමග මහජන අවකාශය පිළිබඳව අවධානය යොමු කරන ලදි. මෙයින් අදහස් කරනු ලැබූයේ, සමාජය රාජ්‍යයෙන් වෙනස්ව, පරමාදර්ශී ලෙස සංවිධානය වී ඇති බවයි. එහි ක්‍රියාකාරීත්වය ආගමික නිදහස, පුරවැසි නිදහස, ව්‍යාපාරික ක්‍රියාකාරකම්, සංවාදය මෙන්ම පුවත්පත් නිදහස සමග තව දුරටත් වර්ධනය වූයේය. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සඳහා වූ බලාපොරොත්තු උදෙසා පොදු අවකාශය පිළිබඳ අදහස තීරණාත්මක විය. එය සිවිල් සමාජය සහ රාජ්‍යය සම්බන්ධ කරනු ලැබූයේ මහජන අවබෝධය මඟින් සියලු පුරවැසියන්ගේ අවශ්‍යතා ඉටු කිරීම සඳහා රාජ්‍ය ආයතන සැලසුම් කිරීම සහ පරිපාලනය දැනුම් දිය හැකිය යන මූලධර්මය මඟිනි.

සිවිල් සමාජය පිළිබඳ විද්වත් අදහස් විවිධාකාර වුව ද එහි ප්‍රජාතාන්ත්‍රික ක්‍රියාකාරිත්වය සහතික කිරීම උදෙසා මහජන අවකාශය ශක්තිමත් පදනමක් සැපයිය යුතුය. මන්ද සිවිල් සමාජය නියෝජනය වන්නේ ද සමාජයේම සාමාජිකයන්ගෙන් වන බැවින් ඔවුනට සාධනීය ප්‍රවේශයක් තුළ සිය ක්‍රියාකාරකම් සිදු කර ගැනීමට අවශ්‍ය පසුබිම මහජන අවකාශය තුළ දී සහතික කළ හැකි වන බැවිනි.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාකාරිත්වය කෙරෙහි මහජන අවකාශයේ වැදගත්කම සහ එහි අභියෝග

මහජන අවකාශය යනු සමාජීය ජීවිතයේ පුද්ගලයන්ට නිදහසේ සාකච්ඡා කිරීමට සහ සමාජ ගැටලු හඳුනා ගැනීමට ඒකරාශි විය හැකි ක්ෂේත්‍රයකි. එම සාකච්ඡාව මඟින් දේශපාලන ක්‍රියාකාරිත්වයට බලපෑම් කළ හැකිය. එය පුද්ගලයන් සහ කණ්ඩායම් අන්‍යෝන්‍ය උනන්දුවක් දක්වන කරුණු සාකච්ඡා කිරීමට සහ හැකි සෑම විටම පොදු විනිශ්චයකට එළඹීමට එක්රැස් වන සාකච්ඡාමය අවකාශයකි. වාචික මාධ්‍ය මඟින් දේශපාලන සහභාගිත්වය ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන නවීන සමාජයන්හි රඟහලක් සහ මහජන මතය ගොඩනගා ගත හැකි සමාජ ජීවිතයේ ක්ෂේත්‍රයක් ලෙස හැඳින්වීමෙන්ම එය සිවිල් සමාජය සමඟ පවතින සම්බන්ධතාව පිළිබඳව අවබෝධයක් ලබා ගත හැකි වන්නේය.

මහජන අවකාශය පෞද්ගලික ක්ෂේත්‍රය සහ පොදු අධිකාරියේ ක්ෂේත්‍රය අතර මැදිහත් වීමකි. පෞද්ගලිත ක්ෂේත්‍රයේ සිවිල් සමාජය සමන්විත වූයේ භාණ්ඩ හුවමාරු ක්ෂේත්‍රය සහ සමාජ ශ්‍රමය වශයෙන් වන පටු අර්ථයෙනි. පොදු අධිකාරි ක්ෂේත්‍රය රාජ්‍යය සමඟ හෝ පොලිසියේ සහ පාලක පන්තියේ ක්ෂේත්‍රය සමඟ කටයුතු කළ අතර, මහජන ක්ෂේත්‍රය මෙම ක්ෂේත්‍ර දෙකම ඉක්මවා ගොස් මහජන මතයේ නාලිකාව මඟින් එය සමාජයේ අවශ්‍යතා සමඟ රාජ්‍යය ස්පර්ශ කළේය. මෙම ක්ෂේත්‍රය සංකල්පීය වශයෙන් රාජ්‍යයෙන් ගතික වේ. එය ප්‍රතිපත්තීය වශයෙන් රාජ්‍යයට විවේචනාත්මක විය හැකි කතිකාවන් නිෂ්පාදනය සහ සංසරණය සඳහා වූ අඩවියකි. මහජන අවකාශය නිල ආර්ථිකයෙන්

ද ගතිකය. එය වෙළඳපොළ සබඳතාවන්හි වේදිකාවක් නොව, විවාදාත්මක සබඳතාවන්ගෙන් එකක් වන අතර, මිලදී ගැනීම් සහ විකිණීම සඳහා වඩා විවාද කිරීමට සහ සාකච්ඡා කිරීමට වේදිකාවකි. රාජ්‍ය උපකරණ, ආර්ථික වෙළෙඳපොළවල් සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සංගම් (State apparatuses, economic markets, and democratic associations) අතර මෙම ගතිකත්වය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී න්‍යායට අත්‍යවශ්‍ය වේ. රාජ්‍ය අධිකාරියට එරෙහි නියාමන ආයතනයක් ලෙස මහජන අවකාශයට සහභාගී වීම උදෙසා ජනතාවම පැමිණියහ. මහජන අවකාශය අධ්‍යයනය කිරීම සහභාගිත්ව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ අදහස සහ මහජන මතය දේශපාලන ක්‍රියාවක් බවට පත්වන්නේ කෙසේද යන්න මත කේන්ද්‍රගත වේ (Public Sphere and Civil Society, 2021),

මහජන ක්ෂේත්‍ර න්‍යායේ මූලික විශ්වාසය වන්නේ දේශපාලන ක්‍රියාවන් මෙහෙයවනු ලබන්නේ මහජන අවකාශය විසින් බවත්, එකම නීත්‍යනුකූල ආණ්ඩු වන්නේ මහජන අවකාශයට සවන් දෙන ලබන ආණ්ඩු බවත්ය. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලනය රඳා පවතින්නේ පුරවැසියන්ට ප්‍රබුද්ධ විවාදයක (Enlightened debate) නියැළීමේ හැකියාව සහ අවස්ථාව මතය. පොදු විෂය ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳ බොහෝ විවාදයන් මහජන ක්ෂේත්‍රයේ මූලික න්‍යායික ව්‍යුහය කුමක්ද, මහජන අවකාශය තුළ සාකච්ඡා කරන්නේ කෙසේද සහ සමාජය කෙරෙහි මහජන අවකාශය බලපාන්නේ කෙසේද යන කරුණු ඇතුළත් වේ.

වඩාත් සක්‍රිය සහ සාර්ථක ප්‍රජාතන්තවාදී සමාජ දේශපාලනික පරිස්ථිතියක් සුරක්ෂිත කිරීම උදෙසා මහජන අවකාශය තුළ ක්‍රියාත්මක වන්නා වූ මූලිකාංග ප්‍රමුඛ වැදගත්කමක් උසුලනු ඇත.

හිමිකම් (Rights) - ඉන් ප්‍රමුඛ වන්නේ මහජන හිමිකම් සුරක්ෂිත කිරීමයි. ප්‍රකාශනයේ සහ සමාගමයේ නිදහස ඇතුළු මූලික නිදහස සඳහා සෑම පුද්ගලයෙකුටම හිමිකම් ඇති බැවින් මහජන අවකාශයක් තුළ මෙකී නිදහස නිදහසක් සේ ආරක්ෂා වනු ඇත. ප්‍රකාශන නිදහසේ කේන්ද්‍රීය අර්ථය වන්නේ දෘෂ්ටිකෝණ වෙනස්කොට සැලකීමට එරෙහි ප්‍රබල උපකල්පනයයි. එයින් අදහස් වනුයේ එහි ඉදිරි දර්ශනයට සම්බන්ධ හේතු මත කථනය නියාමනය කිරීමට එරෙහි ප්‍රබල උපකල්පනයයි. මෙම උපකල්පනය මූලික වශයෙන් වෙනස් අදහස් වෙත ප්‍රවේශය ලබා දීමෙන් කථිකයන්ගේ අවශ්‍යතා සහ ප්‍රේක්ෂකයන්ගේ සාකච්ඡාමය අවශ්‍යතා සපුරාලනු ඇත. එය අධිකාරි රෙගුලාසියෙන් මහජන අවකාශයේ ස්වාධීනත්වය ද සුරක්ෂිත කරයි (Cohen and Fung, n.d).

ප්‍රකාශනය (Expression) - සෑම පුද්ගලයකුටම පොදු ග්‍රාහකත්වයක මහජන අවධානයට ලක්වන ගැටලු හෝ කරුණු හෝ පිළිබඳව අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට යහපත් සහ සමාන අවස්ථා තිබේ. පුද්ගල අයිතිවාසිකම් තත්ත්වය සඳහා දෘෂ්ටිකෝණයක් නොමැති බව අවශ්‍ය වේ. එසේම ප්‍රකාශනය මිතුරන්ගෙන් සහ පෞද්ගලිකව හඳුනන පුද්ගලයන්ගෙන් ඔබ්බට ග්‍රාහකයන්ට පොදු සැලකිල්ලක් ඇති කරුණු පිළිබඳ අදහස් සන්නිවේදනය කිරීමෙන් පොදු සාකච්ඡාවට සහභාගී වීමට සාධාරණ අවස්ථාවන්හි අවශ්‍යතාව මහජන අවකාශය තුළින් නිර්මාණය කරනු ඇත.

ප්‍රවේශය (Access) - සෑම පුද්ගලයකුටම විශ්වාසදායක මූලාශ්‍රයන්ගෙන් ලැබෙන මහජන සැලකිල්ල පිළිබඳ කරුණු හා බැඳුණු උපදේශාත්මක තොරතුරු සඳහා යහපත් සහ සමාන ප්‍රවේශයක් මහජන අවකාශය තුළ දී සහතික වනු ඇත. ප්‍රවේශය දැනුම් දීමේ අයිතියක් නොවේ, එයට හේතුව වන්නේ දැනුම්වත් වීමට යම් උත්සාහයක් අවශ්‍ය වන බැවිනි. ඒ අනුව ප්‍රවේශය සඳහා සාධාරණ උත්සාහයක් දරන්නන්ට විශ්වාසදායක මූලාශ්‍රයන්ගෙන් ලැබෙන සහ උපදේශාත්මක තොරතුරු මහජන අවකාශය තුළදී ලබා ගැනීමට හැකි වනු ඇත. ඒ අනුව මහජන අවකාශය තුළ ප්‍රවේශය සඳහා

පහසුකම් සැලසීමේ දී සාරවත්, සාධාරණ අවස්ථාවක් සඳහා අවශ්‍යතාවන් මතු කරනු ඇත. මෙම අවස්ථාවෙහිදී නිදහස් මහජන සාකච්ඡාවට සහභාගි වන්නකු ලෙස සමාන ස්ථාවරයක් තිබීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය වුවමනාවක් ලෙස, උපදේශාත්මක තොරතුරු ලබා ගැනීම සඳහා සම්පත් විධානය මත නොව, අභිප්‍රේරණය සහ හැකියාව මත පවතින සාධාරණ අවස්ථාවක් මහජන අවකාශය තුළදී හිමි වනු ඇත.

විවිධත්වය (Diversity) - ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජ දේශපාලනික පසුබිමක් ස්ථාපනය සඳහා අත්‍යවශ්‍ය සාධකයක් වන්නේ විවිධත්වය සැලකිල්ලට ලක් කිරීමයි. මහජන අවධානයට ලක්වන ගැටලු පිළිබඳව පුලුල් පරාසයක අදහස් ඇසීමට සෑම පුද්ගලයෙකුටම සමත් සහ සමාන අවස්ථා තිබේ. ප්‍රවේශය මෙන් නොව, විවිධත්වය යනු හුදෙක් සත්‍ය තොරතුරු ලබා ගැනීමේ අවස්ථා පිළිබඳ වුවත් නොවේ. එය පොදු වටිනාකම්, යුක්තිය, සාධාරණත්වය, සමානාත්මතාව, පොදු යහපත සහ මහජන අවධානයට ලක්වන කරුණු සඳහා සාධාරණ ප්‍රවේශයකට අවස්ථාව මහජන අවකාශය තුළදී සලසන්නක් ඇත. මහජන අවකාශය තුළ වඩාත් සුරක්ෂිත කරනු ලබන විවිධත්වයේ වැදගත්කම වර්ධනය වනුයේ එකඟ නොවීම් වෙත නිරාවරණය වීම, එම අදහස් වෙනස් නොවුව ද ස්ව අදහස්වල අර්ථය සහ සාධාරණීකරණය අවබෝධ කර ගැනීම සඳහා වැදගත් වන නිසාත්, එවැනි නිරාවරණය සාධාරණ සහ නිවැරදි විශ්වාසයන් ඇති කර ගැනීමට යහපත් පරිසරයක් සපයන නිසාත්ය. කථිකයන්, සවන්දෙන්නන්, සහ නරඹන්නන් මත, සහ මහජන සාකච්ඡාවේ ගුණාත්මකභාවයට තර්කානුකූල දායකත්වය මහජන අවකාශය තුළ දී සෑම පුද්ගලයකුටම ලැබෙන බව සහතික කරනු ඇත.

සන්නිවේදන බලය (Communicative Power) - මහජන අවකාශය තුළ එක් එක් පුද්ගලයාට පොදු අවබෝධයට එළඹීමට සහ පොදු අවශ්‍යතා වර්ධනයට අන් පුද්ගලයන් සමඟ උනන්දුව සහ අදහස් ඇසුරු කිරීමට සහ ගවේෂණය කිරීමට යහපත් සහ සමාන අවස්ථා ලැබේ. සන්නිවේදන බල තත්ත්වය මෙසේ අයිතිවාසිකම් අඩංගු සංගමයේ සමාන අයිතිවාසිකම් සඳහා හරය ලබා දීමට උපකාරි වනු ඇත. (Cohen and Fung, n.d)

මෙම මූලික කරුණු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳව වන මාර්ගෝපදේශක සංකල්පයට මඟ පෙන්වීම සඳහා මහජන අවකාශය තුළ දී පුද්ගලයෙකුට පොදු වශයෙන් ඉටු කරගැනීමට සාධාරණව සහ ලැබෙන බව සහතික කළ හැකි වූවකි. හුදෙක් කථිකයන්ට පමණක් අවධානය යොමු නොකොට සමස්ත ග්‍රාහක කොට්ඨාසය කෙරෙහිම සැලැකිල්ල දක්වන බැවිනි. වාරණයට එරෙහි අයිතිවාසිකම් මත නොව, කථිකයා, සවන්දෙන්නා සහ සාමූහික ක්‍රියාකාරකයකු ලෙස සාධාරණ අවස්ථා අවධාරණය කිරීම හේතුවෙන් එය සාරභූත වේ. රාජ්‍ය වාරණයෙන් හෝ බලවත් පෞද්ගලික ක්‍රියාකාරීන්ගේ වාරණයෙන් හෝ පුද්ගලයන් සමූහයක් ලෙස මහජන අවකාශය තුළදී සුරක්ෂිත වනු ඇත. මහජන අවකාශය තුළදී එයට සහභාගිවන්නෝ නිදහස් සහ සමාන පුද්ගලයන් ලෙස සලකනු ලබති. පාඨමය සහ නියෝජන මැදිහත්කරුවන් හේතුවෙන්, සාමාජිකයන්ට ස්වාධීන ව සිතිය හැකිය. ඔවුන්ගේ අවකාශීය වෙන්වීම් සහ බොහෝ වෙනස්කම් සහ ගැටුම් තිබියදීත් පොදු සාකච්ඡාවන්ට සහභාගිවන්නන් ලෙස, පොදු තර්කණය සමඟ සමාන පුද්ගලයන්ගේ පුළුල් සහභාගිත්වය මහජන අවකාශය තුළ දී ඒකාබද්ධ කරනු ඇත.

මහජන අවකාශයේ අනාගත අභියෝග

සාමකාමී පරිසරයක් පවත්වාගෙන යාම සඳහා නිසි ලෙස ක්‍රියාත්මක වන මහජන අවකාශය ඉතා වැදගත් වූවකි. භාෂණයේ, විවාදයේ සහ රැස්වීමේ නිදහස සමගින්, සමාජයක මූලික සැකැස්මේ කොඳු නාරටිය (Backbone) (Bohai, 2021) මහජන අවකාශය ලෙස නාමකරණය වී තිබේ. මහජන අවකාශය ලිබරල් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ සංකල්පය ශක්තිමත් කරන අතර රජයේ නීත්‍යානුකූලභාවය ප්‍රවර්ධනය කරන සියල්ලෝම එක්ව ප්‍රජාව තුළ අභිමානය සහ එකමුතුකම සාකච්ඡා කරති. ඒ අනුව සංකල්පීය සහ සංකීර්ණ වින්‍යාස තිබියදීත්, දේශපාලන විද්‍යාව සංස්කෘතික අධ්‍යයනය, සන්නිවේදන විද්‍යාව සහ සමාජ විද්‍යාව වැනි ක්ෂේත්‍රයන්හි මෑතකාලීන සාහිත්‍යයේ ඉහළ ප්‍රතිශතයක ආධිපත්‍යයක් මහජන අවකාශය පිළිබඳ සංකල්පය විසින් දරනු ලබයි.

මහජන අවකාශය විවිධ අවස්ථාවන්හිදී විස්තර කරනු ලැබ ඇත්තේ ප්‍රජාවක සාමාජිකයන්ට නිදහසේ කරුණු සාකච්ඡා කිරීමට සහ මහජන මතය තීරණය කිරීමට හැකි විචිත්‍රවත් අවකාශයක් (Discursive space) ලෙසය. තාක්ෂණික යුගයේ සමාජ මාධ්‍ය වේදිකා ද ඇල්ගොරිතම (Algorithms) (ඇල්ගෝරිතමයක් යනු දත්ත සමූහයක් හැසිරෙන ආකාරය සඳහන් කරනු ලබන ගණිතමය රීති මාලාවකි. සමාජ මාධ්‍ය තුළ ඇල්ගොරිතම පිළිවෙළක් පවත්වා ගැනීමට ද සෙවුම් ප්‍රතිඵල සහ වෙළඳ දැන්වීම් ශ්‍රේණිගත කිරීමට ද සහාය වේ. නිදසුන් ලෙස, ෆේස්බුක් පිටු සහ අන්තර්ගතය අනුපිළිවෙළකට පෙන්වීමට යොමු කරන ඇල්ගොරිතමයක් ඇත (Algorithms, n.d.) සමඟ ඒකාබද්ධව මහජන අවකාශය පිළිබඳ සංකල්පය බද්ධ වී ඇති අතර, මහජන ක්ෂේත්‍රයේ සීමාවන් ගවේෂණය කිරීම වඩා වැදගත් වනු ඇත.

එහිදී පුද්ගලයන් විශාල දත්ත යුගයකට ඇතුළු වන විට, තොරතුරු වෙන කවරදාකටත් වඩා ශීඝ්‍රයෙන් වර්ධනය වන කාලය, ඇල්ගොරිතමට අන්තර්ගතය පෙරීම සහ පරිශීලකයන් උනන්දුවක් දක්වන තොරතුරු සැපයීමේ කාර්යභාරය පැවරී ඇත. කෙසේ වුවත්, බෙදා හැරීමේ බාධාවක් ඇති කරමින් තොරතුරු මඟින් පක්ෂග්‍රාහිත්වය පහසුවෙන් පද්ධතියට ඇතුළු විය හැකිය. Google සහ Facebook වැනි බොහෝ වේදිකා අද්‍යතනයේ පුද්ගල අවශ්‍යතා මත අන්තර්ගතය අගය කරනු ලබන පද්ධති භාවිත කරයි. පක්ෂග්‍රාහිත්වය පිළිබඳ උත්සුකයන් හැරුණු විට, ඇල්ගොරිතම තිබීම සැබැවින්ම පරමාදර්ශී මහජන අවකාශයක වර්ධනයට බාධාවක් වනු ඇතැයි විද්වත්හු කනස්සල්ලට පත්ව සිටිති. තාක්ෂණය සහ ඇල්ගොරිතම පාරිභෝගික හැසිරීමට සහ මහජන මතයට කෙතරම් බලපා තිබේද යන්න අද්‍යතනයේ අපැහැදිලි ය. නිරීක්ෂණය කළ නොහැකි ය. එහිදී ප්‍රධාන ගැටලුව වන්නේ පුද්ගලයන් දෛනිකව ස්වෙච්ඡාවෙන් පරිභෝජනය කරන දෑ සඳහා ඇල්ගොරිතම කෙතරම් දුරට බලපාන්නේද යන්නය.

මහජන කතිකාව, සාකච්ඡා සහ වාද විවාද සඳහා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ පරමාදර්ශී ආකාරයක් ලෙස මහජන අවකාශය බොහෝ අවස්ථාවන්හිදී නිරීක්ෂණය කළ හැකිය. 21 වන ශත වර්ෂයේ මහජන අවකාශය සැමට ප්‍රවේශ විය යුතු බවත්, සන්නිවේදනය කිරීමට ආයතනවලට අභියෝග කිරීමට හෝ තොරතුරු පතුරුවා හැරීමට හෝ සැමට සමාන හඬක් පවතින ස්ථානයක් බවට විශ්වාසයක් පවතී. කෙසේ වුවත්, බොහෝ අවස්ථාවන්හිදී මහජන අවකාශය, විශේෂයෙන්ම සමාජ මාධ්‍ය යුගයේ සාරභූත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයකට සහාය වන ආකාරයෙන් ක්‍රියා නොකරයි. මාධ්‍යයේ වැදගත්ම කාර්යයක් වන්නේ එය විවේචනාත්මක සහ ස්වාධීන (Critical and independent) වීමයි. මාධ්‍ය වේදිකාවන්ට න්‍යාය පත්‍ර තිබෙන අතර, බොහෝ අවස්ථාවන්හිදී සමාජයේ ප්‍රබල ක්‍රියාකාරකයන්ට ඔවුන්ගේම ආයතනික

පක්ෂග්‍රාහිත්වය, සාරධාර්ම සහ පක්ෂපාතිත්වය හේතුවෙන් වෛෂයික ව (Objective) අභියෝග කිරීමට අසමත් වන බව රහසක් නොවේ. අද්‍යතනයේ දී සමාජ මාධ්‍ය අන් කවරදාකටත් වඩා පුළුල් වෙමින් පවතී යන මතය, මාධ්‍ය වේදිකා සහජයෙන්ම මධ්‍යස්ථ නොවන බව සමග ඒකාබද්ධව, තොරතුරු යුගයේ දී මහජන අවකාශයට වෛෂිකව ක්‍රියා කිරීම වඩාත් දුෂ්කර වනු ඇත.

සමාජ මාධ්‍ය වේදිකා සමග පවතින පක්ෂග්‍රාහිත්වයට අමතරව මහජන අවකාශයේ මධ්‍යස්ථභාවයට තවත් අභියෝගයක් වන්නේ සාවද්‍ය තොරතුරු පතුරුවා හැරීමට ඇති හැකියාවයි. කැමරා උපකරණ සහ ගුවන් තරංග වැනි අවශ්‍යතා ලිහිල් වීමත් සමග පුවත්පත් කලාවට පිවිසීමට පහසු වී තිබේ. න්‍යායාත්මකව, අන්තර්ජාලයට ප්‍රවේශය පවතින කවර පුද්ගලයකුට වුව ලිවීම ආරම්භ කළ හැකි අතර, අන්තර්ජාලය මඟින් තොරතුරු නිදහසේ බෙදා හැරිය හැකිය. එහෙත් තොරතුරු අසත්‍ය සහ නොමග යවන සුලු වන්නේ නම් කුමක් කළ යුතු ද?. අවාසනාවකට මෙන් මෙම ගැටලු සඳහා පරිපූර්ණ විසඳුමක් නොමැති අතර, යථාර්ථය නම් අන්තර්ජාලයේ ඇති සියලුම තොරතුරුවල අඛණ්ඩතාව අඩපණ කරන සාවද්‍ය තොරතුරුවලින් මහජන අවකාශය සමන්විත වීමයි. මූල්‍ය අභිප්‍රාය (Financial motives) සහ අන්තර්ගතය ප්‍රවර්ධනය (Desire to promote content) කිරීමේ අභිලාෂය මත, ඇතැම් නිර්මාණකරුවෝ මාධ්‍ය වෘත්තිකභාවයේ මූලික ආචාරධර්ම සහ වටිනාකම් නොසලකා හරිති. අසත්‍ය තොරතුරු අද්‍යතන තොරතුරු යුගයේ මහජන අවකාශයේ මධ්‍යස්ථභාවයට අභියෝග කරමින් සිටි.

ඇතැම් විද්වතුන් තර්ක කරනුයේ ප්‍රධාන වශයෙන් ධනවත් සමජාතීය සුදු පිරිමි ජනගහනයක් විසින් ආන්තික පුද්ගලයන්ගේ වියදමින් වාහනයක් ලෙස භාවිත කරනු ලබන මහජන අවකාශය යන සංකල්පයම දෝෂ සහිත බවයි. කෙසේ වුවත් අද්‍යතනයේ මහජන අවකාශය වෙනස් දිශාවකට ගමන් කරමින් සිටින අතර, අඩු වරප්‍රසාදිත පසුබිමක පුද්ගලයන්ට තම හඬ ඇසීමට පහසු වන බවට කෙනෙකුට තර්ක කළ හැකිය. එමෙන්ම, ඉතිහාසයේ විවිධ කාලවලදී මහජන අවකාශය සෑම විටම විවිධ කණ්ඩායම් බැහැර කර තිබේ.

එමෙන්ම, වසර ගණනාවක් පුරා මහජන අවකාශය පිළිබඳ සංකල්පය වෙළඳ භාණ්ඩකරණය සහ පාරිභෝගිකවාදය (Commodification and consumerism), මාධ්‍ය හිමිකාරිත්වය සහ සංස්කෘතිය, සහභාගිත්ව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සහ වෘත්තිකයන් විසින් එය උල්ලංඝනය කිරීම පිළිබඳව නිරීක්ෂණය, තථ්‍යසම ප්‍රජාවන් සිතියම්ගත කිරීම (Mapping of virtual communities), පුවත්පත් කලාවේ අනාගතය මෙන්ම ගෝලීයකරණය (Globalization) වැනි විවිධ මාධ්‍ය න්‍යායේ ගැටලු හා සම්බන්ධ කර තිබේ. විද්‍යුත් මාධ්‍යයන්ගේ වර්ධනය සහ අභිසාරීත්වය (Convergence) වැනි හේතු මත මහජන අවකාශය පිළිබඳ සංකල්පය රැඩිකල් ලෙස වෙනස් කර ඇති ආකාරය නිරීක්ෂිතය. එකී සංකල්පය මෙම භෞතික පෙනුම ඉක්මවා ගොස් ඇත. එය පශ්චාත් නූතන විචාරයෙන් (Post-modern critique) නොනැසී පවතින අතර එය මේ මොහොතේත් ජාල සමාජය (Network society) තුළ නොනැසී පවතී. එහි ශක්තිය පවතිනුයේ තර්කයේ උපකල්පනය, ගැටලු නිර්වචනය කිරීමට සහ විසඳීමට අවැසි මානව හැකියාව තුළය (Bohai, 2021).

එය කිසිදා සමාන නොවනු ඇතත්, මහජන අවකාශය ජීවමානව පවතී. හබර්මාස්ගේ කෝපි හවුස් කතිකාව සමාජ ජාල තුළ මධ්‍යගත සන්නිවේදනයේ දිශාවට විකාශනය වී ඇත. Hjarvard (2000) ප්‍රකාශ කරන පරිදි ගෝලීය ජන මාධ්‍යයේ ක්‍රියාකාරිත්වය සැලකිය යුතු වෙනසක් හේතුවෙන් මහජන අවකාශයේ සහ මහජන මතයේ ගෝලීයකරණයක් නිර්ණය කරයි. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස

තමන්ගේම දේශපාලන බලවේගයක් ඇති කරයි. මෙම ක්‍රියාවලිය තුළ මහජන මතය එක්රැස් කිරීම ද ජාතික සහ අන්තර්ජාතික වශයෙන් සක්‍රියව සිදු වන අතර, මෙම අන්තර්ජාතික මහජන මතයේ මාධ්‍ය නියෝජනය තමන්ගේම ගම්‍යතාවක් ලබා ගනී. මහජන සහ දේශපාලන සන්නිවේදනයේ සමාජ භූගෝලීය පසුබිමේ ක්‍රමානුකූල වෙනසක් සිදු වී තිබේ. මහජන අවකාශයේ සහ මහජන මතයේ ජාතික බලපෑම තවදුරටත් ප්‍රශ්න කිරීමකින් තොරව පවතින අතර මහජන මතය ගොඩනැගීම ජාතික සීමාවන් මඟින් වර්ධනය වෙමින් පවතී. දේශපාලන සාකච්ඡාවේ සහ මත ගොඩනැගීමේ සංසදයක් ලෙස ජාත්‍යන්තර, නොඑසේ නම් ගෝලීය මහජන අවකාශයක් නිර්මාණය වී තිබේ. ප්‍රවෘත්ති මාධ්‍ය බහුලව ජාතික දේශසීමා ඉක්මවා ගිය ද, මෙම ක්‍රියාවලිය ස්වයංක්‍රියව ජාත්‍යන්තර හෝ ගෝලීය හෝ මට්ටමින් මහජන අවකාශයක් නිර්මාණය නොකරයි.

එමෙන්ම Hjarvard තර්ක කරන්නේ, බොහෝ අවස්ථාවන්හිදී ජාත්‍යන්තර සහ ගෝලීය කරුණු සම්බන්ධයෙන් ප්‍රධාන තීරණ සහ ක්‍රියා මහජන අවධානයකින් තොරව සිදුවන බවටයි. පැහැදිලිවම, ගෝලීයකරණ ක්‍රියාවලිය සහ මාධ්‍ය සංකේන්ද්‍රණය මහජන අවකාශයට බලපායි. Hjarvard දක්වන පරිදි ගෝලීයකරණ ක්‍රියාවලිය මහජන අවකාශය ක්‍රමයෙන් පිරිහීමේ ප්‍රබල සාධකයකි. එමෙන්ම, එසේ ඛණ්ඩනය වීම අන්තරාදායක බව ද ඔහු පැහැදිලි කරයි.

එසේ වුවත්, අද්‍යතනයේ මහජන අවකාශය තථ්‍යසමව පවතී. එහි අර්ථය වන්නේ වියුක්තභාවය තුළ එය පවතින බවයි. එවිට ජාලකරණය හේතුවෙන් ජාතික රාජ්‍ය සීමාවේ නිර්මාණය වූ සාකච්ඡා අත්‍යන්තයන් භූගෝල සීමාවන් ඉක්මවා ගෝලීය මහජන අවකාශයක් විවෘත වී තිබේ. මෙම අවකාශය තුළදී පෙර භෞතික සීමාව තුළ දී ඇති කරනු ලැබූ බලපෑමට වඩා පුද්ගලයා ස්ව ආකාරයෙන් හසු කරගනිමින් මහජන අවකාශය තුළ ඉලක්කයක් නොමැති ස්ව පුද්ගලයකු බවට පත් කර තිබේ. මහජන අවකාශයේ අද්‍යතන ස්වරූපය ගැඹුරින් වටහා ගැනීමේ සවිඥානිකත්වය අහිමි වූ ග්‍රාහකයා ව්‍යාජ මහජන අවකාශයක් තුළදී ව්‍යාජ සිද්ධීන් ස්පර්ශ කරනු ඇත. මෙහි අනර්ථකාරී බලපෑම වඩාත් තීව්‍ර වනුයේ පෙර භෞතික සීමාවේ දී සක්‍රියව මහජන මතය ගොඩනැගීම උදෙසා සිදු වූ අදහස්, මත හුවමාරුව සහ ඒ පිළිබඳව වූ විචක්ෂණශීලි අර්ථ හුවමාරුව සම්පූර්ණයෙන්ම පාහේ ගිලිහී ගොස් පටු ජාලකරණ අරමුණු වෙනුවෙන් ක්‍රියා කරන මහජන අවකාශයන් නිර්මාණය වීමය. එහෙත් මෙම ජාලකරණ තාක්ෂණය තුළ කණ්ඩායම් වලට සහ පුද්ගලයන්ට සැබැවින්ම සන්නිවේදන ක්‍රියාවෙන් ප්‍රබල වෙනසක් මහජන අවකාශය තුළ සිදු කළ හැකි බැවින් වඩාත් සක්‍රිය සහ අන්තර් ක්‍රියාකාරීත්වයෙන් යුතු සංවාදයක් දක්වා පුද්ගලයා මෙහෙයවීමට හැකියාව ලැබෙනු ඇත.

නිගමනය

මහජන අවකාශය පිළිබඳ සංකල්පය දර්ශනයේ සහ සමාජ විද්‍යාවන්හි දීර්ඝ සම්ප්‍රදායක් සහිත වූවකි. එයින් අර්ථවත් වනුයේ සැමට පොදු වූ අදහස් සහ තොරතුරු හුවමාරු කර ගත හැකි ස්ථානයකි. මහජන අවකාශය යහපාලනයේ කේන්ද්‍රීය අංගයකි. ක්‍රියාකාරී සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මහජන අවකාශයක් නොමැතිව, රාජ්‍ය නිලධාරීන්ට ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් සම්බන්ධයෙන් වග කිව නොහැකි අතර, පුරවැසියන්ට දේශපාලන තීරණ කෙරෙහි කිසිදු බලපෑමක් සිදු කිරීමට නොහැකි වනු ඇත. එහෙත් මහජන අවකාශයක් තුළදී තොරතුරු නිදහස් ප්‍රවාහයක් මෙන්ම නිදහස් ප්‍රකාශනය සහ නිදහස් විවාදය සහතික කරන බැවින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සඳහා සහභාගිත්ව ප්‍රවේශයන්හි කේන්ද්‍රස්ථානය බවට මහජන අවකාශය නිරායාසයෙන්ම පත්ව අවසන්ය. කෙසේවුවත්, තොරතුරු යුගයේ සහ ඇල්ගෙ ාරිතම වැනි තාක්ෂණික ක්‍රම භාවිතයේ දී, මහජන අවකාශයේ මධ්‍යස්ථභාවය සාර්ව මට්ටමින් සාධක

රාශියකින් අභියෝගයට ලක් වේ. මාධ්‍ය සහ ඇල්ගොරිතම තුළ පවතින පක්ෂග්‍රාහිත්වය මෙන්ම මාර්ගගත (online) තොරතුරු නියාමනය කිරීමේ දුෂ්කරතා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක මහජන අවකාශයට එල්ල වන ප්‍රධානතම සහ විශාලතම අභියෝග වේ. ගැටලුව නම්, අපේක්ෂා කළ හැකි අනාගතයේ දී මහජන අවකාශයට කොපමණ වෛෂයිකව සිටීමට හැකිවේ ද යන්න සහ ප්‍රබල ක්‍රියාකාරකයන් සුළුතරයක් විසින් මහජන අවකාශය පාලනය කිරීම වැළැක්වීමට සමාජයට කළ හැක්කේ කුමක්දයන්න ගැඹුරින් සාකච්ඡාවට ලක් කිරීමය.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

- Algorithms, (n.d.). https://www.hopperhq.com/social-media-marketing-glossary/algorithm/
- Bohai L., 2021, Contemporary Challenges to the Neutrality of the Public Sphere, https://medium.com/geekculture/contemporary-challenges-to-the-neutrality-of-the-public-sphere-democracy.
- Craig (2011) Civil society and the public sphere. In: Edwards, Michael, (ed.) The Oxford Handbook of Civil Society. Oxford handbooks in politics & international relations. Oxford University Press, NY, USA,
- Cohen, J and Fung, A., (n.d). Democracy and the Digital Public Sphere, https://cs50.harvard.edu/college/2021/spring/labs/10/Joshua%20Cohen%20and%20Archon%20Fung%20reading.pdf
- Diamond, L. (2004): What is Democracy? http://www.standard. edu/~/diamond/Iraq/whalsDemocracy 012004.htm.
- Ferree, M., Gamson, W. A., Gerhards, J., & Rucht, D. (2002). Four models of the public sphere in modern democracies. Theory and society, 31(3)
- Habermas, J. (1992). Further reflections on the public sphere. In C. Calhoun (Ed.), Habermas and the public sphere (pp. 421–461). Cambridge: MIT Press.
- GRBEŠA, M., (2004)' Why if at all is the Public Sphere a Useful Concept?, https://hrcak.srce.hr/file/36046
- Habermas, J. (1962] The Structural Transformation of the Public Sphere, Polity Press, Cambridge
- Hannah, A., (1958), *The Human Condition*, Chicago, Illinois: University of Chicago Press.
- Hjarvard, S., (2000). *News in a global culture.* Gothenburg: Nordicom.'
- Iosifidis, P., (2011). The Public Sphere, Social Networks and Public Service Media. Information Communication and Society, 14(5), doi: 10.1080/1369118X.2010.514356

- Kant, I. (1983). To perpetual peace. In Immanuel Kant: Perpetual peace and other essays on politics, history, and morals (pp. 107–144). Indianapolis, IN: Hackett.
- Lindell, G., Scott, R. (1999). “A Greek – English Lexicon” at Perseus. www.perseus.tufts.edu/.../text?...perseus.
- Nwogu, G.A.I., (2015). Democracy: Its Meaning and Dissenting Opinions of the Political Class in Nigeria: A Philosophical Approach, Journal of Education and Practice, https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1083739.pdf
- Odugbemi, A. (2008). Public opinion, the public sphere, and quality of governance: An exploration. In S. Odugbemi & T. Jacobson (Eds.), Governance reform under real-world conditions. Citizens, stakeholders, and voice (pp. 15–37). Washington, D.C.: The World Bank.
- Public Sphere and Civil Society, 2021), https://socialsci.libretexts.org/Bookshelves/Sociology/Introduction_to_Sociology/Book%3A_Sociology_(Boundless)/15%3A_Government/15.04%3A_Democracy/15.4H%3A_Public_Sphere_and_Civil_Society)
- Splichal, S. (2006). In search of a strong European public sphere: Some critical observations on conceptualizations of publicness and the (European) public sphere. Media, culture & society, 28(5), 695–7147. See also Habermas (1962/1995); Odugbemi (2008).

Mindful Virtual Sphere and Good Governance

Dr. Sugath Senarath[1], Dr. Kalinga Senaviratne[2]
The Department of Mass Media, Sri Palee Campus, University of Colombo[1]
Consultant, Journalism Program, University of the South Pacific, Fiji [2]

Abstract

Communication plays a great role in achieving not only democracy but also sustainable development goals (SDGs). Good governance is an important theme that underlie the SDGs. Thanks to the rapid development and the technical advances of communication technology, mass media, including new media have become integral part of human life. Media could play a critical role to help establish and maintain good governance in every political system. In this regard mindfulness is very important not only in communication but also in assisting in participatory democracy and sustainable development. This paper examines the mindful virtual sphere for good governance.

Key words: Virtual Sphere, Mindful Communication, Democracy, Good Governance

Introductions

Recently "good governance" has become a catch-phrase in international development discourse. Major donors and international financial institutions are increasingly basing their aid and loans on the condition that reforms that ensure "good governance" are undertaken. The concept of "governance" is not new. It is as old as human civilization. Simply put "governance" means: the process of decision-making and the process by which decisions are implemented (or not implemented).

According to United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific (UNESCAP), Good governance has 8 major characteristics. It is participatory, consensus oriented, accountable, transparent, responsive, effective and efficient, equitable and inclusive and follows the rule of law. It assures that corruption is minimized, the views of minorities are taken into account and that the voices of the most vulnerable in society are heard in decision-making. It is also responsive to the present and future needs of society[1].

As Micheal Chibba (2009:79-108) points out "The term governance does not carry a universally accepted definition. In its broadest form, governance is portrayed with respect to the state and society–quite apart from the narrow field of corporate governance". He views governance as encompassing two key but overlapping dimensions. The first refers to all aspects of the way a nation is governed, including its institutions, policies, laws, regulations, processes

1. https://www.unescap.org/sites/default/files/good-governance.pdf

and oversight mechanisms. The second dimension is its cultural and ideological setting, as "governance is perceived and shaped by values, culture, traditions and ideology".

The UN Human Rights Council (UNHRC)[2] has identified the key attributes of good governance as–transparency, responsibility, accountability, participation and responsiveness (to the needs of the people). Good governance and human rights are mutually reinforcing argues UNHRC. Thus, human rights standards and principles provide a set of values to guide the work of governments and other political and social actors. They also provide a set of performance standards against which these actors can be held accountable, where links between good governance and human rights can be organized around four areas–democratic institutions, public service delivery, rule of law and anti-corruption.

Good Governance Buzzword in Political Discourse

In contemporary society good governance has become one of the buzzwords in political discourse. However, it is to be noted that good governance has so far been understood and interpreted in different ways by different practices. Good governance was also one of the key targets of the Millennium Development Goals (MDGs).

The word '*Dhammappasāsana* in Pāli (or *Dharmaprasāsana* in Sanskrit) means 'good governance': *Dhamma* (virtue / law / righteous) and *Pasāsana* (governance), (Singh, 2014) "which means the law of governance" (Singh, 2014). The World Bank was the first institution to adopt the concept of good governance (Simonis, 2004) in 1992 (Singh, 2014).

According to Simonis (2004: 03) "In the beginning, the focus was rather political and on the improvement in the quality of public sector management. By the mid-1990s, international donors' conceptions of good governance had expanded to include the notions of transparency, accountability, and participation. In addition, a new dimension was stipulated, namely, predictability. This last element was introduced in light of the financial crises in the latter part of the 1990s, which led to a call for improvements in corporate governance and stability of international financial markets".

In this context at least three major features can be identified as Simonis (2004: 3) notes, "first, good governance is predicated upon mutually supportive and cooperative relationships between government, civil society, and the private sector. The nature of relationships among these three groups of actors, and the need to strengthen viable mechanisms to facilitate interactions, assume critical importance. Second, good governance is defined as possession of all, or some combination of, the following elements: participation, transparency of decision-making, accountability, rule of law, predictability. Third, good governance is normative in conception. The values that provide the underpinning for governance are the values postulated

2 https://www.ohchr.org/en/good-governance/about-good-governance

by the defining actors and institutions". Teaching of the Buddha shows the practice of good governance.

Buddhist Perspective on Good Governance

The Chakkavatti Sihanada Sutta (the Discourse on the Lion-roar of the Wheel-turner) gives us a clear picture on what is good governance from the Buddhist perspectives. It says, the ruler must follow the *Dasa Raja Dharma*, the 10 rules; be liberal and avoid selfishness, maintain a high moral character, be prepared to sacrifice one's own pleasure for the well-being of the subjects, be honest and maintain absolute integrity, be kind and gentle, lead a simple life for the subjects to emulate, be free from hatred of any kind, exercise non-violence, practice patience, and respect public opinion to promote peace and harmony.

In the *Cakkavatti Sihanada Sutta,* Buddha further advised: a good ruler should act impartially and should not be biased and discriminate between one particular group of subjects against another; a good ruler should not harbor any form of hatred against his subjects; a good ruler should show no fear whatsoever in the enforcement of the law, if it is justifiable; and a good ruler must possess a clear understanding of the law to be enforced. It should not be enforced just because the ruler has the authority to enforce the law. It must be done in a reasonable manner and with common sense (Sri Dhammananda, 1993: p. 233).

Virtual Mindful Sphere and Mindful Communication

There are four mindfulness, namely mindfulness of body (kayanupassana), mindfulness of feelings (vedananupassana), mindfulness of mind (cittanupasana), and mindfulness of mental states (dhammanupassana) (Buddho, 2022).

In 'good governance,' the king / queen or the government must spread the Four Sublime States of Mind for all living beings: mettā (loving kindness), karunā (compassion), muditā (sympathetic joy) and upekkhā (equanimity). It is important that all media including new media are also to be able to follow these principles for the betterment of people. Buddhism believes in the innate goodness not only limited for human beings but also of every and each creature in the world. It identifies all humans as "Manussa" because of their better developed brain or mind (mana / manasa).

Digha Nikāya says the king who rules the country must avoid the Four Biases (āgati) or Prejudices against his subjects: chandagati (biases of like), dosagati (biases of dislike), mohagati (biases of dilution), and bavagati (biases of fear). However, aforesaid biases of politicians are remarkably in plenty and the media also contains these biases.

The Buddha once said, 'When the ruler of a country is just and good, the ministers become just and good; when the ministers are just and good, the higher officials become just

and good; when the higher officials are just and good, the rank and file become just and good; when the rank and file become just and good, the people become just and good' (*Anguttara Nikaya*) (Sri Dhammananda, n.d).

Public sphere and virtual sphere

Hohendahl (1974) see the public sphere as a domain of our social life in which public opinion could be formed out of rational public debate. He argues that by "the public sphere" we mean first of all a realm of our social life in which something approaching public opinion can be formed. Access is guaranteed to all citizens. A portion of the public sphere comes into being in every conversation in which private individuals assemble to form a public body. They then behave neither like business or professional people transacting private affairs, nor like members of a constitutional order subject to the legal constraints of a state bureaucracy. Citizens behave as a public body when they confer in an unrestricted fashion-that is, with the guarantee of freedom of assembly and association and the freedom to express and publish their opinions - about matters of general interest.

In a large public body this kind of communication requires specific means for transmitting information and influencing those who receive it. Today newspapers and magazines, radio and television are the media of the public sphere. We speak of the political public sphere in contrast, for instance, to the literary one, when public discussion deals with objects connected to the activity of the state. Although state authority is so to speak the executor of the political public sphere, it is not a part of it. To be sure, state authority is usually considered "public" authority, but it derives its task of caring for the well-being of all citizens primarily from this aspect of the public sphere.

Only when the exercise of political control is effectively subordinated to the democratic demand that information be accessible to the public, does the political public sphere win an institutionalized influence over the government through the instrument of law-making bodies. The expression "public opinion" refers to the tasks of criticism and control which a public body of citizens informally-and, in periodic elections, formally as well as practices vis-a-vis the ruling structure organized in the form of a state. Regulations demanding that certain proceedings be public (Publizitatsvorschriften) (Herbermas cited in Hohendahl, 1974).

It is to be noted that ‘Habermas' concept of the public sphere is not to be equated with that of "the public,"….. His concept is directed instead at the institution, which to be sure only assumes concrete form through the participation of people. It cannot, however, be characterized simply as a crowd” (Hohendahl, 1964: 49-55).

“The idea of ‘the public’ is closely tied to democratic ideals that call for citizen participation in public affairs”. Social media has become an integral part of most our life today. “Cyberspace is public and private space. It is because of these qualities that it appeals to those

who want to reinvent their private and public lives. Cyberspace provides new terrain for the playing out of the age-old friction between personal and collective identity; the individual and community" (Papacharossi, 2002).

Public Sphere and Public Space

At the time of this paper is written in Sri Lanka there are antigovernment protests not only in commercial capital Colombo but also scattered throughout the country, mostly organized via the new media. There are discussions on the formation of public sphere by new media landscape while counter arguments can also be seen.

Acording to Zizi Papacharissi (2002: 9-27):

> "*The internet and its surrounding technologies hold the promise of reviving the public sphere; however, several aspects of these new technologies simultaneously curtail and augment that potential. First, the data storage and retrieval capabilities of internet-based technologies infuse political discussion with information otherwise unavailable. At the same time, information access inequalities and new media literacy compromise the representativeness of the virtual sphere. Second, internet-based technologies enable discussion between people on far sides of the globe, but also frequently fragmentize political discourse. Third, given the patterns of global capitalism, it is possible that internet-based technologies will adapt themselves to the current political culture, rather than create a new one. The internet and related technologies have created a new public space for politically oriented conversation; whether this public space transcends to a public sphere is not up to the technology itself.*"

Papacharossi (2002) argues that a new public space is not synonymous with a public space, as the internet provides yet another forum for political deliberation. As a public sphere, the internet could facilitate discussion that promotes a democratic exchange of ideas and opinions. Langman (2005) notes that the "virtual public spheres" of a global civil society not only provide information and communication but act as identity-granting subcultures that foster collective identities.

Mindful Virtual Space

It is important that mindful virtual sphere follow Noble Eightfold Path. The Eightfold Path consists eight factors. These eight factors can be divided into three easily remembered dimensions:

Sila (Morality) = [Right Speech, Right Action and Right Livelihood].

Samadhi (Mental Culture) = [Right Effort, Right Mindfulness, and Right Concentration].

Panna (Wisdom) = [Right Understanding and Right Thoughts].

Right Understanding (*Samma Ditthi*) is the knowledge of realizing the Four Noble Truths (Sri Dhammananda 1993; Chandawimala 2014).When someone has Right Understanding s/he acquires Right Thought (*Samma Sankappa*). This factor is sometimes known as Right Resolution, Right Aspirations and Right Ideas (Sri Dhammananda, 1993: 81). Right Speech (*Samma Vaca*) is refraining from lying, frivolous speech, and harsh speech. Right Action (*Samma Kammanta*) is refrain from the three bodily unwholesome actions of killing, stealing and sexual misconduct (Chandawimala, 2014). Right Effort (*Samma Vayama*) is refraining from evil conduct for livelihood. Right Mindfulness (*Samma Sati*) is good consciousness. "It is fourfold as mindfulness of contemplation of the body, mindfulness on all feelings, mindfulness on state of consciousness and mindfulness on all objects" (Chandawimala, 2014). Right Concentration (*Samma Samadhi*) is the practice of developing one-pointedness of the mind on one single object either physical or mental (Sri Dhammananda, 1993, Chandawimala 2014).

In the teaching of the Buddha, the Middle Path (*majjhima patipada*) is not a condition between two extremes. The Middle Path means choosing the correct one when two extremes exist, abandoning both of them. "The Buddha's Middle Path means the most effective way leading to the cessation of dukkha (unsatisfactoriness) that lies between the extremes of searching for happiness through the pleasure of senses, and the other extreme searching for the same through self-mortification in different forms of asceticism. The middle path is the way of transcending both extremes (Senarath, 2015)

Conclusion

The Buddhist *Majjama Patipada* (Middle Path) offers a precious way to solve most of the problems. Also known as the Noble Eightfold Path, it provides a valuable roadmap to reach development goals.

Internet and related technologies creates virtual sphere and it enhances democracy. However, virtual sphere is also under the political, economical and other interventions and influences. It is no more a facilitator for strengthening of free speech. However, Sri Lankan experience shows that new media enjoys more freedom than traditional media even though some counter pressures occurred.

References

- Buddho, (2022). The editors: Mindfulness According to the Buddha–retrievable from https://buddho.org/mindfulness-according-to-the-buddha/?gclid=Cj0KCQjw37iTBhCWARIsACBt1IyPrTT6tsgobtIP0XFqC8N7Yj0-sJeVOYlUOGD-HKzsT5rbYDm-fxUaAutCEALw_wcB [assesed 18 May 2022].
- Chibba, M. (2009). Governance and Development: The current role of theory, policy and practice, World Economics, 10(2), pp: 79-108

- Barlas, M. A. and Kaliskan, O. (2006). Virtual Space as a public sphere: rethinking the Political and Profesional agenda of spatial planning and design–retrievable from https://open.metu.edu.tr/bitstream/handle/ 11511/50976/1_20.pdf [assessed 8 April,2022].
- Hohendahl. (1974). The Public Sphere: An Encyclopedia Article. In Jürgen Habermas, Sara Lennox, Frank Lennox. New German Critique, 3, pp. 49-55
- Langman, L. (2005). From Virtual Public Spheres to Global Justice: A Critical Theory of Internet worked Social Movements, Sociological Theory, 23(1): pp. 42-74
- Papacharissi. Z. (2002). The Virtual Sphere: The Internet as Public Sphere. New Media and Society, 4(1), 9-27.
- Papacharissi, Z. (2009). The virtual sphere 2.0: The internet, the public sphere, and beyond. In Andrew Chadwick and Philip N. Howard (Eds.). Routledge Handbook of Internet Politics. Retrievable from https://zizi.people.uic.edu/Site/Research_files/HIP%20-%20Papacharissi.pdf[assesed 18 May, 2022].
- Sami, C. (2018). Cyber Public Sphere and Social Movments: Calling to Cyber Space, Germany: Nomos – retrievable from https://library.oapen.org/bitstream/handle/20.500.12657/46063/external_ content.pdf?sequence=1&isAllowed=y [assessed 8 April,2022].
- Simonis, Udo E. (2004), Defining good governance: The conceptual competition is on, WZB Discussion Paper, No. P 2004-005, Berlin: Wissenschaftszentrum Berlin für Sozialforschung (WZB).
- Singh, R. S. (2014). The Teachings of Buddha and Good Governance in Modern India: A Socio–Economic Analysis by Ravi Shankar Singh: Buddhism & Australia: International Conference on Buddhism-retrievable from http://www.buddhismandaustralia.com/ba/index.php/The_Teachings_of_Buddha_and_ Good_Governance_in_Modern_India:_A_Socio-Economic_Analysis_by_Ravi_Shankar_Singh [assesed 18 May, 2022].
- Sri Dhammananda, K. (n.d). Buddhism and Politics–retrievable from https://www.saigon.com/anson/ebud/ whatbudbeliev/229.html[18 May 2022].

The Virtual Public Sphere And Democracy During Covid-19 Pandemic Period In Sri Lanka: Cases Of Government

Online Newspaper Readership

Kumesh Prabhashini Gamage
Lecturer
Department of Mass Media
Sri Palee Campus, University of Colombo

k.prabhashini@gmail.com

Abstract

The virtual public sphere (VPS) is significantly more expansive and instantaneous than anything sociologists or political theorists had previously anticipated. The Covid-19 pandemic situation impacted every sector including newspaper publishing in Sri Lanka. According to new contemporary social circumstances affect newspapers ownership started to publish their printed newspapers online. The researcher's main concern was how to influence government online newspaper readership for the virtual public sphere and democracy in Sri Lanka amid the covid-19 pandemic. For this study, three government online publications were chosen: Daily News, Dinamina, and Thinakaran, all of which were published between September 2020 and August 2021. The data for this study was gathered from the Lake House Department of Digital Media's database using a survey method. A sample of fifty e-newspaper readers in the western province, were given an online questionnaire. During Covid-19, this province was the most impacted. According to the findings, the Daily News online papers are the most popular, with Dinamina and Thinakaran readers coming in second and third. In October and November 2020, the majority of e-newspaper readers had access to online newspapers, and this population decreased in April 2021 as temporary isolations and travel restrictions were lifted. The mobile phone was the most popular device for viewing online publications among PCs and tablets. The main reasons for reading online newspapers were for ease of use and for educational purposes. The majority of e-readers are government employees. Others include private employees and businessmen. Due to the country's lockdown, travel restrictions, quarantine, and isolation, online newspapers have become the most convenient and effective resources for the VPS and Democracy in Sri Lankan newspaper readership. The government's development of a work-from-home policy was discovered to have a greater impact on rising demand for online newspaper usage and adaptation.

Keywords: virtual public sphere, democracy, covid -19 pandemic, online newspapers, readership

1. Introduction

The public sphere is the result of the bourgeois democratic struggle against the feudal social system. The concept of a public sphere was popularized by sociologist and philosopher Jürgen Habermas, though he was not the first to discuss the idea. He points out in his book The Structural Transformation of the Public Sphere that the rise of the absolute state (such as

France under Louis XIV) led to a separation between society and the state as the growing bourgeois society of the middle class sought to counteract the state's increasing social control and political centralization (http://www.clioscurrent.com/blog/2013/9/19/the-virtual-public-sphere, 2013).

In a feudal regime, the ruler stood for the right of his own hereditary heritage instead of the views of the people. Accordingly, in the construction of the theoretical planes of the public sphere, subjects such as sociology, economics, law, and political science, social and cultural history came to light. According to Habermas, the public sphere is our social trajectory in which we can build something called public opinion (Paranavithana,2008). It was only with the collapse of the feudal system that man had the opportunity to break free from state authority and negotiate freely. Accordingly, the idea that the citizen is an independent and open agent free from government or state authority was incorporated into the society. It provided an opportunity to logically investigate the functioning of state power and to create public opinion on it. As a sphere between civil society and the state, in which critical public discussion of matters of general interest was institutionally guaranteed, the liberal public sphere took shape in the specific historical circumstance of a developing market economy (Habermas, Burger & Lawrence, 1991). Accordingly, the Public Sphere is not subject to government, civil society or the market. The uniqueness of Public Sphere is that it exposes a social space that is not subject to civil society, government or the market and paves the way for building a positive public opinion through it (Dissanayake,2004).

The virtual public sphere is significantly more expansive and instantaneous than anything sociologists or political theorists had previously anticipated. Individuals can express themselves freely online and are exposed to the views of a much larger number of people than they can in the actual world. It is also contested, just like the public sphere. As Arendt's critique implies, we may have already lost the war against Habermas' "colonization" of the public sphere in our physical society (http://www.clioscurrent.com/blog/2013/9/19/the-virtual-public-sphere, 2013). The proliferation of communication practices across the Internet was aided by the development of technology processes at the dawn of the twenty-first century. This, along with a number of other reasons, finally resulted in the modification or distortion of many public practices of individual interactions, prompting some scientists to consider applying Jürgen Habermas' public sphere concept to the new emergent Internet environment (Tovmasyan,2020). Specifically, the electronic networks that made contemporary globalization possible also led to the emergence of "virtual public spheres" and, in turn, ‘Internetworked Social Movements’ (Langman,2005).

Merriam- Webster define that newspaper is a paper that is printed and distributed usually daily or weekly and that contains news, articles of opinion, features, and advertising. According to the Collins Dictionary, Newspaper is a publication consisting of a number of

large sheets of folded paper, on which news, advertisements, and other information is printed. However, Online Newspaper is an online newspaper is the online version of a newspaper, either as a stand-alone publication or as the online version of a printed periodical.

Every country, including Japan, the United States, the United Kingdom, and France, has an online newspaper. According to historical records, Japan's "The Asahi Shimbun" newspaper was the first online newspaper in Asia. In 1995, India launched its first online newspaper. They launched two online publications, "The Hindu" and "The Times of India." On September 4, 1995, the first Sri Lankan online newspapers, "Daily News" and "Sunday Observer," were established. The Lake House is the publisher of both of these newspapers. "Lankadeepa," the first Sinhala-language internet newspaper, debuted in 1996. Similarly, in 1998, "Daily Mirror" and "Divaina," "The Island" online newspapers were founded. In 1996, however, "Dinamina" and "Thinakaran" were released. The majority of daily publications are now hybrid newspapers. That is, both print and online copies of the papers are available. Online newspapers are typically available in PDF and e- edition formats.

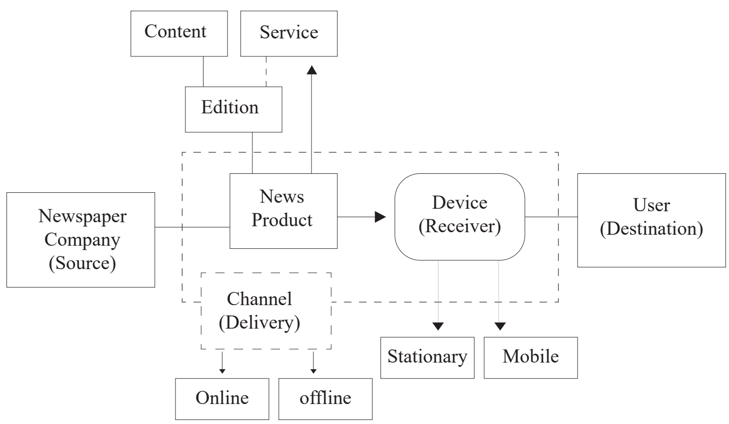

Figure 1. Online Newspaper Readership

Leckner, S., & Appelgren, E. (2007). E-paper News Publishing.
Nordicom Review, 28(2), 25-50.

Covid-19 pandemic started in Wuhan, China at the end of December 2019. Gradually it became a global pandemic all over the world. Sri Lanka is one of the South Asian countries affected by the novel Covid-19. The first outbreak of the Covid-19 in Sri Lanka was detected with a Chinese tourist on 27th January 2020, and the infected local person was identified on 11th March 2020 (Erandi, Mahasinghe, Perera, & Jayasinghe, 2020). The first wave was started on 27th January 2020 and it went till 9th March 2020. Now we completed the face to the fourth wave of the Corona Pandemic. Due to this situation started temporary lockdown, travel restrictions, Isolations, and government establishment of work from home policy.

During the covid-19 pandemic in Sri Lanka, there were six clusters detected. Welisara Navy Camp, Minuwangoda and Divulapitiya clusters, University cases, Colombo National Hospital, Katunayaka Investment Zone, and Peliyagoda fish market clusters are only a few examples.

This issue has an impact on newspaper distribution as well. As a result, most newspaper businesses attempt to launch online newspapers in order to meet the need for news among Sri Lankan newspaper readers. When it comes to Coronavirus clusters, the majority of them start in the Western province. Gampaha, Kaluthara, and Colombo are also the most afflicted districts during the pandemic. This study, according to them, is limited to government online newspapers and newspaper readers in the western province. This study examines how to influence government online newspaper readership for the virtual public sphere and democracy in Sri Lanka during the covid-19 pandemic.

2. Research Methodology

Survey method was used for this research. Therefore, collected data on the online newspapers of Daily News, Thinakaran, and Dinamina published from September 2020 to August 2021 from the database of the department of digital media in Lake House. Those data are auto-generated on that database when online readers access that specific online paper. Hence, this data shows only technical usage and the researcher wanted to explore the actual needs of the e-paper readers to take the results of virtual public sphere and democracy in Sri Lanka during the covid-19 pandemic. With the intention of distributing 50 online questionnaires among the online newspaper readers who are living in Western province. The reason for this selection is Western province was the most affected area during the pandemic time and most of our major newspapers are printed and published from the Western province. The selective sample used for this survey and 23 questionnaires distributed to the Colombo district, 18 to Kaluthara, and 9 to Gampaha district. SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) was used to analyze the data before coming to a conclusion.

Table 1. Questionnaires distribution

Districts	Quantity	Percentage
Colombo	23	46%
Kaluthara	18	36%
Gampaha	9	18%
Total	50	100%

According to database from the digital media department of the Lake House, Dinamina online newspaper users are available between 9776 to 14534 during the selected time period. Daily News online users are available between 20,984 to 26,552 and Thinakaran online newspaper users are available between 5158 to 7332.

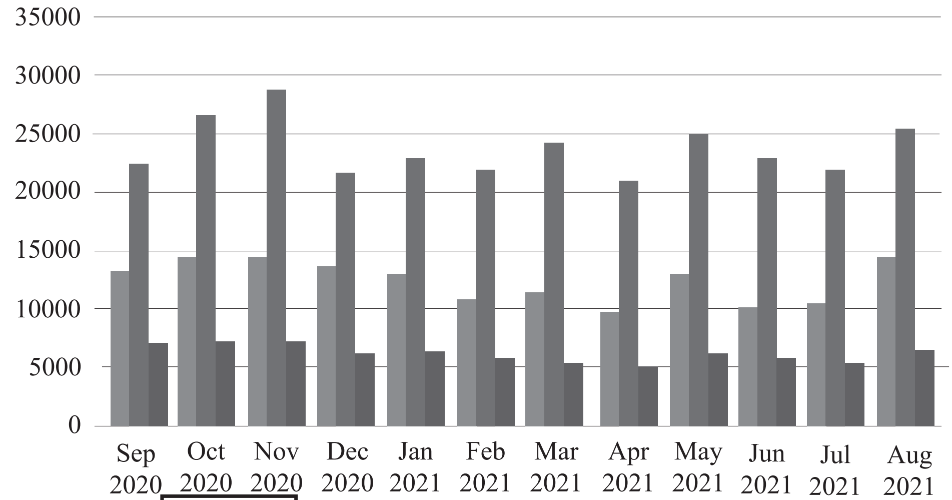

	Sep 2020	Oct 2020	Nov 2020	Dec 2020	Jan 2021	Feb 2021	Mar 2021	Apr 2021	May 2021	Jun 2021	Jul 2021	Aug 2021
Dinamina	13109	14426	11478	13586	13086	10733	11442	9776	12936	10175	10313	14534
Daily News	22,524	26,522	28,850	21,674	22,922	21,864	24,228	20,984	24,934	22,878	21,826	25,464
Thinakaran	6,910	7,332	6,890	6,188	6,328	5,834	5,534	5,158	6,110	5,794	5,334	6,530

Figure 1. All User Cross Analyze with Dinamina, Daily News, and Thinakaran

3. Analysis

According to an analysis of Dinamina, Daily News, and Thinakaran users, from October to November 2020, the majority of people will have access to online newspapers (Figure 01). The second wave of the Covid-19 began during this time, and most of the area was placed on temporary lockdown. However, according to this data, online users decreased in April. The administration decided to lift the temporary closure in April because it was New Year's celebration season. As a result, printed newspapers began to circulate. This factor may have an impact on the outcome. The Daily Newspaper is available on most e-readers. Dinamina and Thinakaran finished second and third, respectively. When comparing questionnaire data to the outcomes, the same conclusions were reached. As a result, 30% of people read Daily News e-papers and 26% read Dinamina. 4% of people read Thinakaran. Another 4% are read all three of these newspapers and according to the sample, 36% of people do not read government newspapers (Figure 02).

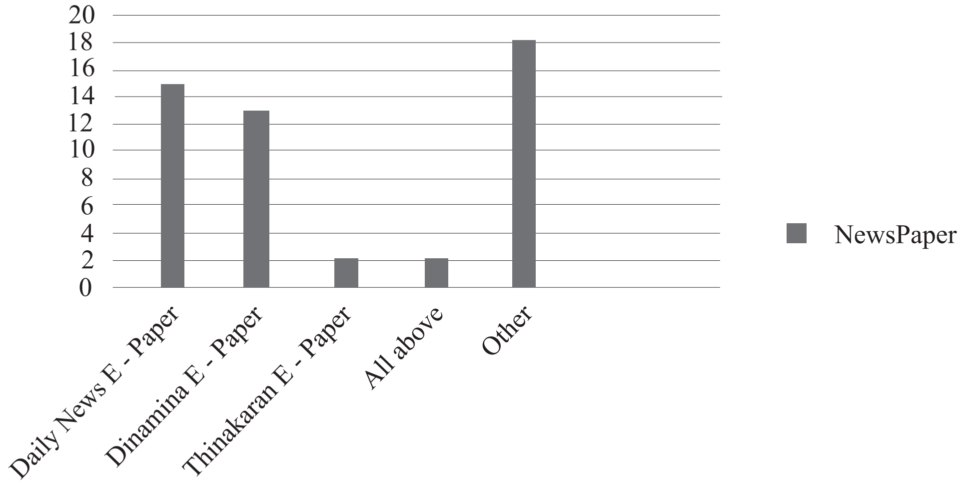

Figure 2. Online Newspaper Readership

According to the Database in Lake House Digital Media Department, most of the e-newspaper readers are used Mobile phones for access to e-paper and desktop computers and tablets came as second and third devices. Dinamina online publications were most accessible on mobile phones in October 2020 and August 2021. In November 2020 and August 2021, mobile access to the Daily News will be at its peak. The majority of Thinakaran newspaper readers utilized mobile phones in October and November 2020. When compared to the survey data, 80 percent of users stated they used their mobile phones to access e-newspapers, 10% said they used tablets, and 5% said they used PCs or desktop computers (Figure 03).

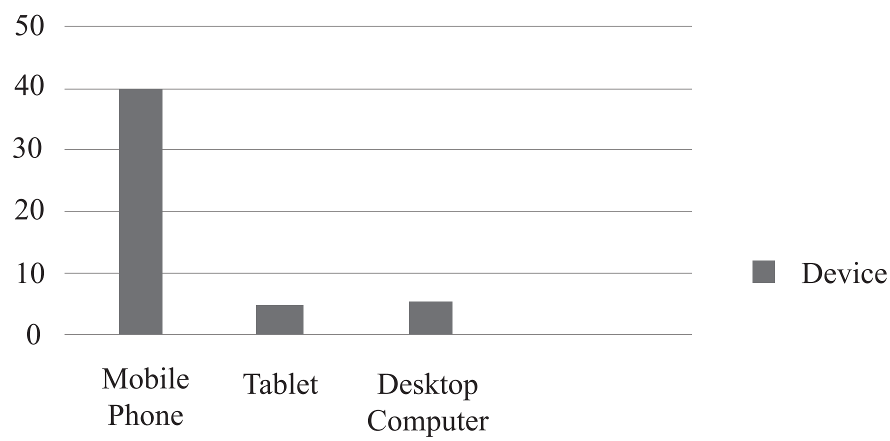

Figure 3. Online Newspaper Reading Devise

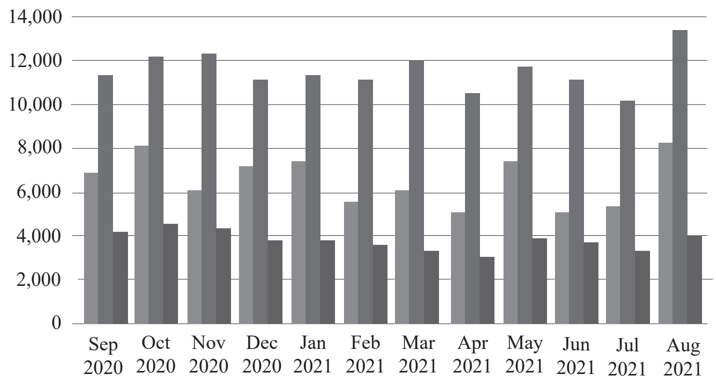

	Sep 2020	Oct 2020	Nov 2020	Dec 2020	Jan 2021	Feb 2021	Mar 2021	Apr 2021	May 2021	Jun 2021	Jul 2021	Aug 2021
Dinamina	7,019	8,229	6,014	7,286	7,254	5,694	6,147	4,937	7,517	5,135	5,186	8,360
Daily News	11,262	12,162	12,258	11,102	11,102	10,976	12,044	10,620	11,774	11,486	10,554	12,646
Thinakaran	4,156	4,442	4,380	3,712	3,676	3,428	3,128	3,092	3,946	3,572	3,052	4,060

Figure 4. Dinamina, Daily news and Thinakaran Mobile User Cross Analyze

According to the survay data, most of the online newspaper readers read this papers for News purposes. During this period most of the news based on the covid-19 infected data and the economic crisis becasue of the temporary lockdowns taken by the government few times. Also, during this time e-newspapers are consist with the articles regarding the health guidelines and the education base articles. Sri Lankan national schools and universities are temporary lockdown and start the online teaching- learning method. Therefore, newspapers are try to fill that space from ther media. This reason could be directly affect to their pupose of e newspaper reading came as education purpose.

Table 2. Reading purpose of Online Newspaper

Why do you read online newspapers?	Count	Percentage
For Education Purpose	11	22%
For Business Purpose	1	2%
For News Purpose	16	32%
For Entertainment Purpose	0	0%
Failed to buy a printed newspaper	2	4%
Easy Usage	15	30%
Attractiveness	0	0%
Other	5	10%
Total	50	100%

Government employees make up the majority of e-readers. Private employees and business owners are among the others. The bulk of readers began to utilize online newspapers

after five years. Because of the epidemic, 30% of people are starting at the age of one year. The bulk of e-newspaper consumers read online newspapers during the outbreak.

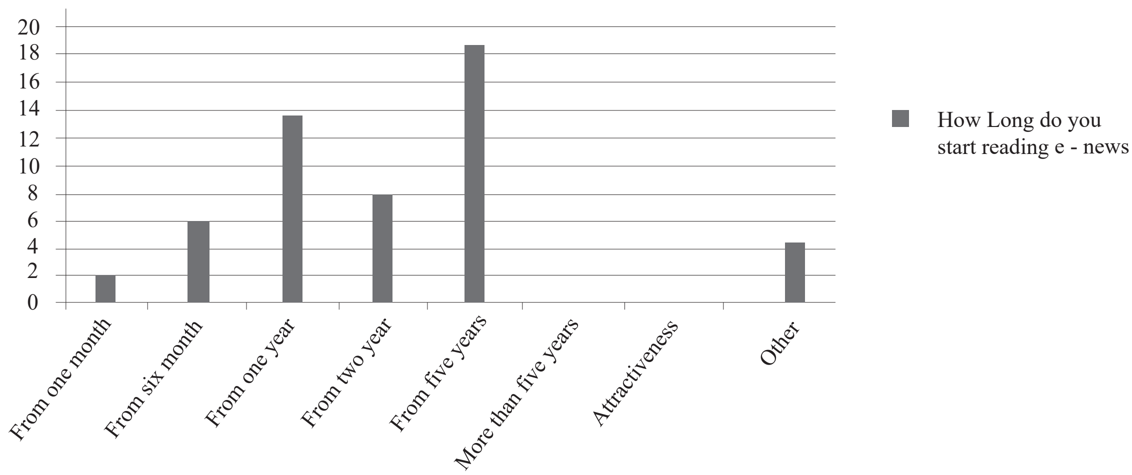

Figure 5. Online Newspaper Readership Starting time

During the covid-19 pandemic, 56 percent of e-newspaper readers claimed they could readily access online newspapers, while 36 percent said they could only do so occasionally. The majority of e-readers are aware of the distinction between hybrid and traditional newspapers, however 17 readers in the sample were unaware of the distinction.

Table 3. Idea about difference of Hybrid and e-Newspapers

Do you have idea about difference of Hybrid newspaper and E- Newspaper?	Count	Percentage
Yes	22	44%
No	17	34%
Quite a bit	11	22%
Total	50	100%

4. Conclusion

Since the press has a strong position in the Sri Lankan public space, it is clear that the press has also played a significant role in creating the virtual public space during the Covid 19 epidemic. According to the online newspapers of the Lake House, the state media agency used for the research, it is clear that the new social status and technological virtual public space associated with the Covid 19 epidemic also influenced newspaper receipts and their ideology. Due to the lockdown of the country, travel restrictions, quarantine, and isolation, online newspapers

became the most convenient and effective means for the Sri Lankan newspaper audience to stay informed. It was discovered that the government's establishment of a work-from-home policy had a stronger impact on increasing demand for online newspaper usage and adaption. As a result, may conclude that during the covid-19 pandemic in Sri Lanka, the government's online newspaper readership influenced the virtual public sphere and democracy.

References

- Dissanayake,W.(2004). New critical concepts, Boralesgamuwa, Visidunu Publishers.
- Erandi, H., Mahasinghe, A.C., Perera, S., Jayasinghe, S. (2020). Effectiveness of the strategies implemented in Sri Lanka for controlling the COVID-19 outbreak. medRxiv 2020.04.27.20082479. *https://doi.org/10.1101/2020.04.27.20082479*
- Greer, J., & Mensing, D. (2006). The evolution of online newspapers: A longitudinal content analysis, 1997-2003. Internet newspapers: The making of a mainstream medium, 13-32.
- Habermas,J; Burger,T, Lawrence,F.(1991). The Structural Transformation of the Public Sphere: An Inquiry in to a category of Bourgeois Society, USA
- Langman, L. (2005). From Virtual Public Spheres to Global Justice: A Critical Theory of Internetworked Social Movements. Sociological Theory, 23(1), 42–74. *http://www.jstor.org/stable/4148893*
- Leckner, S., & Appelgren, E. (2007). E-paper News Publishing. Nordicom Review, 28(2), 25-50.
- Paranavithana,K.(2008). *Siwweni Anduwe Deshapalanaya*. Borella: Wijesuriya Book Centre, Page 51
- The Virtual Public Sphere.(2013). *http://www.clioscurrent.com/blog/2013/9/19/the-virtual-public-sphere [Accessed 2022.04.20]*
- Tovmasyan,N.(2020). Virtual Public Sphere And Interactive Practices Of Modern Social Media, 2020 October, *http://dx.doi.org/10.15405/epsbs.2020.10.05.333*
- Wijayaratne, W. A. M. C., & Marikar, F. M. M. T. (2012). Communication Revolution: Online Newspaper Media in Sri Lanka?. Journal of Mass Communication & Journalism, 2(128). *https://www.merriam-webster.com/dictionary/newspaper*

Public Opinion and Political Communication in the context of Virtual Reality

D. D. Nirosha Neranjala Dissanayaka
Senior Lecturer
Department of Mass Media
Sri Palee Campus, University of Colombo

niroshaneranjala@gmail.com

Abstract:

Virtual Reality is a challenging element for traditional media and political communication. Due to technological advancement Virtual Reality plays a major role in political communication around the world. It also has huge impact on creating and shaping public opinion while maintaining healthy democratic tradition in every society. This research examined the impact of Virtual Reality on public opinion making in Sri Lanka. The qualitative methods have been applied to gather information and data. Public opinion cannot be identified with any kind of public consciousness. Since public opinion can be shaped by politics or law, morality or art, religion or science, and the subject of public opinion cannot be framed in any way. Thus public opinion is the attitude of social communities towards problems. Forming the public opinion is done by the media in a subtle and planned manner. At the same time, the media is subtly and deliberately trying to disrupt public opinion. The role played by the media in shaping the public opinion politically is notable. The media sets an agenda for any public opinion. The media should mark the map line of public opinion. This requires mature expert journalists. This research has found that there are significant differences on the impact of virtual reality on public opinion in political communication context. The results further strongly show that the younger generation of Sri Lanka is attracted to Virtual Reality than the older generation. In Sri Lanka there is no well-established mass communication research tradition and need a wide variety of research to be done based on Sri Lankan context.

Key words: Public Opinion, Political Communication, Virtual Reality, Communication

01. Introduction:

Due to the advancement of Modern media technologies has been made inseparable links between man and technology. Technology-related activities has had a profound effect on many areas of an individual's life.

Aristotle declared that man was a political being by birth. Thus Aristotle further points out that every human being has a natural desire to talk about politics and to engage in the power struggle for state power.

Communication as well as politics is a process. Public opinion can be roughly defined as the generalization of the views expressed by the people at a given point on government

policies or government policies implemented by the government, politically important persons and events.

Walter Lippmann, a journalist and political observer, is considered a pioneer in the study of public opinion. He studied public opinion and then wrote a research book, Public Opinion (1922). A number of factors contribute to the fact that not everyone's opinion is the same. Such as, Personal knowledge, experience, attitudes, appreciation, level of education, nature of circulation of ideas, age level, family nature, religion, place of residence etc.

Public opinion is a variable that changes on social factors. This is linked to the cultural, political and economic aspects of a country. This foundation is important in understanding the relationship between the public opinion and the media. The media is essential for the creation of a public opinion. Accordingly, public opinion can be changed due to many facts and reasons.

Public opinion, which can be identified as a dynamic concept, is a factor that can have a direct impact on society, so a clear understanding of many areas of society can be gained through the study of this concept.

02. Research Methodology:

This study used qualitative methods to collect information and data. In order to avoid bias and other technical problems inherited to each given method, this study illustrates a wide variety of qualitative methods such as literature, focus group discussions, case studies and interviews which are congruent to the research questions.

There are limitations of the present study to be acknowledged here. This research is highly focused on the impact of Virtual Reality in the political communication process and how Virtual Reality affects public opinion, not paying much attention to other aspects of media impact over audiences.

In this regard, when the sample is being selected, the following factors are being emphasized upon. First, project type; the project is the only one in this field which has been done in Sri Lanka. Besides, the Sri Lankan population is multi communal and multi religious. In this manner, as a researcher it is necessary to squeeze the diverse social demographics of the society into the sample. Hence, the Snowball sampling method is used. The Primary and Secondary sources are used for problem identification and writings for the research.

03. Discussion:

There is also an inextricable link between communication and politics. Political communication plays a crucial role in building new political images, maintaining and developing existing images, and displacing political images. Communication is the mode of maintaining contact between political parties, agents and the public within political communication.

Communication via social media is the ability to exchange messages and messages from one person to another (one-to-one), there is a possibility to communicate from one person to a large number of people (one-to-many), to communicate from many to many.

Through the media industry, mass culture's distribution is achieved and as people keep watching and using technological devices they are hypnotized into mass culture unknowingly. The culture industry has taken the people's view of reality, totally shaping and conditioning their experience of life and the manner in which the media operate is shaped by their owners, the market environment, and the financial support (from the capitalist). Therefore, the advent of new media has made information to be readily accessible, but such information is affected or influenced by capitalist and capitalism. One needs to ask who produces the information in the new media, who controls it and who distributes and consumes it. The major production of information on the new media is by the capitalist ethos, the adverts, the e-mail, search engines such as Yahoo and Google, are all produced through capitalism and for profit making (Apuke, 2017).

The people who roam in that virtual space create different ideas, information, exchange and feedback. Accordingly, masses can create communication platforms to discuss and construct discourses about day-to-day matters. Thus, social media is an essential factor in the political communication field. Sri Lanka's increased internet connectivity also has given a boost to the Sri Lankan's presence in social media, especially on Facebook, the favorite local online hangout.

Political party, and / or every candidate needs the media to get their message across to the people. Otherwise the candidate him/herself has to take his message and go to the voter.

Internet-based platforms have become a significant part of the political communication environment. Internet and social media tools had become standard communication tool for political activists.

03.1 Virtual Reality and peoples' behavior

The techniques Virtual Reality can be applied in the political communication sector to cater the requirements of political organizations. The various definitions can be identified in interpreting Virtual Reality.

The definition of virtual reality naturally comes from the definitions of 'virtual' and 'reality'. The definition of 'virtual' is close, reality is what we experience as human beings. Therefore, the basic meaning of 'virtual reality' is 'close to reality'. Of course, this could mean anything, but it usually refers to a specific kind of reality imitation (Virtual Reality Society, 2017).

Cultural studies scholar McKenzie Wark (2007) describes ‘vectors’ as the globally pervasive routes of communication that have come to dominate and interpose themselves between us and the real world of materiality. Wark argues that our view of the world is conditioned by the distancing effect of the mass media. That information only reaches us via the well-established vectors built around information technologies (Wark, 1994).

Man experiences the world through sensory and cognitive systems. Reality is experienced through our senses. Our overall experience of reality is based on the combination of sensory information and the sensory mechanism of the brain. It is there that the presentation expressions of our senses take place on the information created. Cognition of reality changes as a response to it. It does not exist in reality, but interacts with real-world spatial work and interactions with the version of the introduced reality and realizes that it is reality from our perspectives. We refer to it as the near reality (virtual reality). In a computer-generated environment, individuals have the ability to engage in interpersonal communication. In this space there are complex uses, including entertainment and information. The people who roam in that immediate space create different ideas, information, exchange, feedback.

Figure 1: An environmental taxonomy as viewed on the real-virtual axis (left). Sensor networks seamlessly merge real and virtual to form dual reality (right).

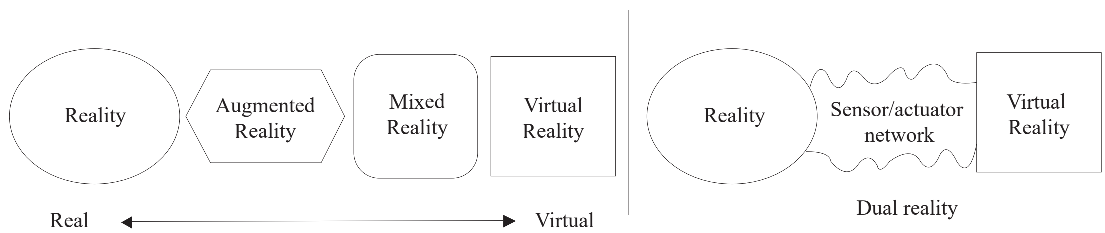

Source: Lifton, J., Paradiso, J. A. (n.d.). Dual Reality: Merging the real and virtual. Available from https://dspace.mit.edu/openaccess-disseminate/1721.1/61991, p. 2.

Out of the focal points that compare different virtual worlds, the most relevant for this purpose is the imaginary centre, which shows how much of the built-in world is real and how much virtual it is. A rough classification can further divide the real virtual axis into reality, which is life when there are no imaginary representations of the world; An "artificial" augmented reality that has all the elements of reality, as well as generally unseen information that covers real objects; close reality that is incomplete without both its real and virtual components, such as semi-constructed houses complete with blue screen effects for use in army training exercises; And Virtual Reality, for example in some popular computer games, contain only the element generated by a computer in an attempt to imitate real-world elements. Every single environment represents what should be a single, unified, and stable world, whether real or imaginary units (Lifton and Paradiso, n.d.).

New Media is a medium that exerts a powerful influence on all aspects of a person's life. New media activism is the expansion of cultural diffusion across geography or borders through the process of globalization. There has been a concentration of information due to the activities of both traditional and modern media and the decentralization of that information takes place through social media. In particular, the activism of New Media has provided an attractive and instantaneous space for the formation, maintenance, and communication of information and thoughts of individuals and interactions.

03.2 Political Communication within digital era

As a result of science and technology the ability and capacity to address large numbers of people is a triumph of communication. Human communication, which originated thousand years ago, has gone through a series of stages involving various means of communication, passing through the number of stages, and is now making its way through the digital era. With the spread of internet and digital technology, new media such as Facebook, Twitter, Blog, and YouTube and so on are being integrated and New Media are being used in the field of communication. The tactics of human communication through technology have also changed. Today, the high communication density of this new media technology as well as its usage has led to many national, international, political, economic and cultural problems in countries around the world. Its boundary is difficult to mark.

McNair (2011) states that the ability of WikiLeaks and Twitter to circumvent government censorship has shown increasingly in recent years that new online communication tools are proving valuable not only to government politicians or to their goal, but also to their followers and those who may resist their policies. In addition to using the Internet to obtain confidential or concealed information, the online public were able to express views and handle political messages. They can view advertisements and promotional messages on YouTube and Twitter, but can also 'crush' them using extensively available editing devices. (p. xiv)

There are several factors that influence how one shapes one's opinion. Family, education, religious organizations, social groups, political leaders, economic status, and mass media. Electronic media, print media and social media behavior play a crucial role in the process of shaping public opinion. In particular, the media informs the public about the policies, decisions, actions and actions of the government and conveys the views of the people to the government. Since media ownership can influence the agenda of media institutions, the ownership of media institutions by capitalist and politically owned and related parties creates an environment in which media agendas are influenced. In addition to the use of mass media in the process of shaping public opinion, there is also the possibility of using traditional media.

The difference here is, the availability of new tools to design public discussion rather than a new consistent pattern of non-digital form of writing. It will focus on a wider approach to the effects of computerized writing different from previous forms of writing.

Leeson (2008) states that politically uneducated people are less aware of important political issues, find it more difficult to care about or act on issues they do not know about, and are little likely to influence change by voting because they are not likely to vote decisively. Therefore, the relationship between media freedom and political knowledge or political participation should be similar to the relationship between media freedom and voting. If less media freedom is meaningfully associated with less political knowledge and less political participation, then the media should be more free and, on the other hand, people, more likely to vote.

Brian McNair (2011) focuses our attention on the relationship among the three elements of the process of conceiving and achieving political action (p. 6).

Figure 1:2 Element of political communication

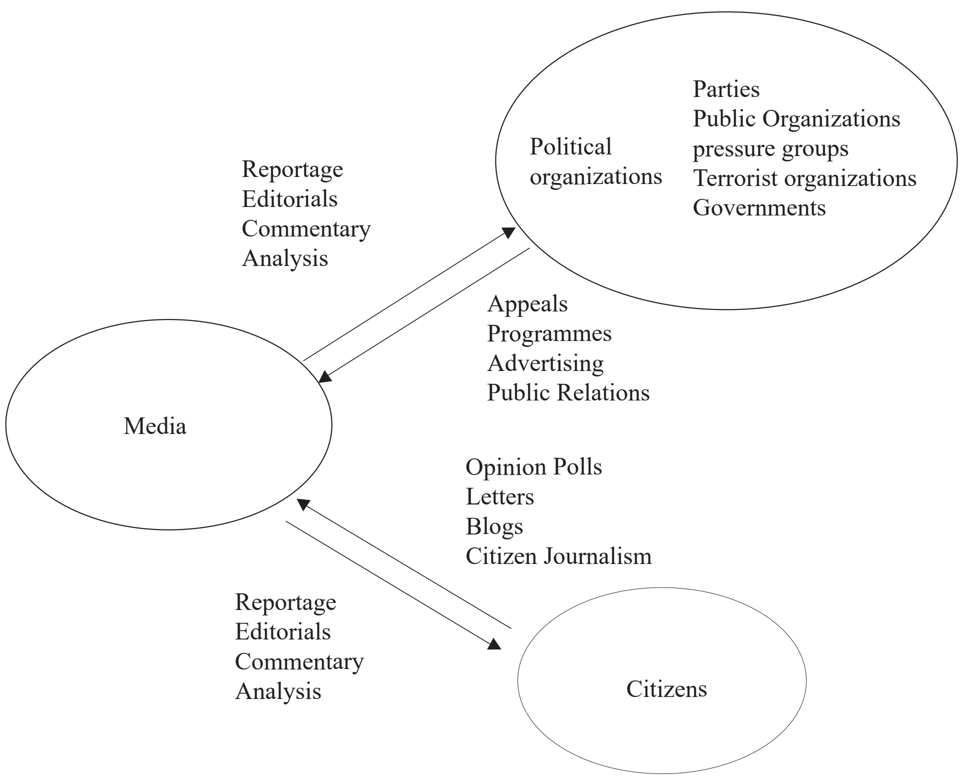

Source: McNair, B. (2011). An introduction to political communication, London and NewYork: Routledge, p. 6.

The media plays a crucial part in the process of information gathering and dissemination. The media is the main vehicle for maintaining relations between political organizations and the people. The media has the ability to manipulate public opinion through news reports, editorials, commentary, analysis, advertisements, blogs, etc.

Marketing, whether commercial or political run parallel, because political organizations, like those in the commercial sector, try to target audiences who seek support using mass media in a competitive world, where there is a citizen / consumer choosing between 'brands' rather than products. Although there are clear differences between the nature of political and commercial markets, the success of political parties is measured not by profit but by vote share and effective power, but political marketing uses many of the same principles as those used by manufacturers of goods and services trying hard to reach success, in business.

03.3 Public opinion and its influence

The emergence of 17th-century liberal philosophies further studied public opinion. In the 17th century public opinion was regarded as the will to go with the religious, economic, and political person. Public opinion from the past continues to shine in the 18th century. The focus of this era was on justice and equality. In literary art, the word 'public' was used for public discourse. Thereby widening the awareness of public opinion among the public. The term public opinion first became popular during the European enlightenment in the 18th Century. In addition, the emergence of the concept of the public sphere in the 18th century was a significant event. This broadened the discourse on 'public'.

Today, due to the centrality of the rationale for advanced liberal democracy, public opinion builds the link between the world of official and everyday politics.

Whereas, public opinion is seen as the final source of political authority, public opinion is perceived as a personal understanding of self-interest and a lack of understanding of what constitutes a legal basis of rule in the present society, with its complexity (Condor, 2016).

Public opinion is a complex phenomenon and public opinion is controlled by media, media elites, political organizations, and masses. It cannot be said that every event that is politically and socially significant influences the emergence of public opinion. It is possible to avoid any kind of public opinion about an important event and to build strong public opinion on unimportant matters. It is therefore difficult to discuss a uniform public opinion.

Lippmann recognized as far back as 1922, that public opinion was something that was built and produced, and was able to be shaped and handled by those interested in doing so. To this end, he noted the rise of a new professional class of 'advertisers' or 'press agents' as go between of political organizations and the media, whose job was to influence the media coverage of their clients, and what they hoped for, public opinion. In the twenty-first century, these tendencies have accelerated and deepened, not only into the 'practice of democracy', but also into all forms of politics, before a public, perhaps global audience, through an extensive print, broadcast and online media network. Today, McLuhan's metaphorical 'global village', has come true. As the role of the media in the interaction between politicians and the public has increased, so has the importance of the publishers, journalists, and others that we call the

political public relations industry. Courageous (but sometimes unsuccessful) is the organization that enters the realm of contemporary politics without a more or less complex understanding of how the media works and the professional public relations mechanism, that can take advantage of that knowledge (McNair, 2011).

Public opinion can be referred to as a communication process. Accordingly, public opinion is a means of expressing ideas. Public opinion, on the other hand, shows the effect of media influence. Therefore, communication seems to have an impact on public opinion. Public opinion is shaped by people's attitudes towards political causes, leadership, institutions and events. This can be identified on two levels. That is, at the individual level and at the group level. Public opinion emerges on a large scale / macro cultural level. That is, it is passed down from mouth to mouth in the minds of the people. It then comes to the level of group or social classification and eventually to the level of individuals and stabilizes.

There is no generally accepted idea of how public opinion begins and develops. Public opinion begins with the basic ideas expressed by political agents who lead active political lives in society about an important political phenomenon or individual or state policy that emerges at some point. Those political activists spread their ideas throughout the society in various ways. For this purpose group discussions, political meetings, posters, pamphlets, newspapers, radio and television are all used.

The public opinion thus formed usually disappears once a final agreement is reached on the relevant phenomenon. Public opinion can arise for or against something. Public opinion is limited to what exists today. It has no past or future. Public opinion is seldom expressed as a majority opinion. There are several factors that influence the expression of a person and its form. Prior knowledge, attitudes and values of individuals, the extent and nature of the education received, the nature of the existing political, economic and social environment, the extent to which ideas can be circulated, the degree to which interpersonal relationships are maintained, social status, age level, etc.

The media contributes to the political, economic, and social relations of society at its highest level, and the media is able to establish and destroy relationships as well as exert a powerful influence on gaining or losing politically. Through the new media, the relationship between politicians and the public has become a constantly evolving digital technology, and this relationship is not limited to election time periods, but also contributes loyally through seasonal events. Posting photos of people dealing with people, engaging in religious activities, and posting photos of their family members on their Facebook account with the intention of retaining more of them, and increasing public response. It is often the case that political leaders update their Facebook accounts on a daily basis and post various articles on the Internet that are designed to benefit themselves. In addition, the new media is being used extensively for character assassinations, insults, etc. in political communication sector. Recent examples of the Sri Lankan social media behavior proves the aforesaid matters.

The smooth functioning of the communication process is an essential factor for the political parties to shape public opinion. Political journalists are increasingly visible online as bloggers. Nowadays, usage of Virtual Reality tools in political communication programs in particular, have become popular and progressive communication practice within political activists. Accordingly, internet based platforms are an essential part of the political communication background.

04. Conclusion:

This study shows that virtual reality has an impact over political communication among masses to build public opinion. Accordingly, respondents think that virtual reality creates an intimate relationship with each other. There are significant differences on the impact of virtual reality on gender, age, educational, geographical, religious and economical background.

The media contributes to the political, economic, and social relations of society at its highest level. This research shows that if political elite can frequently communicate with the masses they can openly discuss political matters according to their outlook.

The results strongly show that the younger generation is attracted to the virtual reality than the older generation. For an example 20-30 age limit. We need a wide variety of research to be done based on Sri Lankan context.

References

- Apuke, O. D. (2017). Another Look at the Political Economy of the Mainstream and New Media: The Capitalists Influence, *Journal of Mass Communication & Journalism.* Available https://www.omicsonline.org/open-access/another-look-at-the-political-economy-of-the-mainstream-and-newmedia-the-capitalistsinfluence-
- Condor, S. (2016). *Public Opinion and the "Problem of Information".* Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/275016648_Public_opinion_and_the_problem_of_information?
- Leeson, P. T. (2008). Media Freedom, Political Knowledge and Participation. *Journal of Economic Perspective.* 22(2), 155-169
- Lifton, J., Paradiso, J. A. (n.d.). *Dual Reality: Merging the real and virtual.* Available from https://dspace.mit.edu/openaccess-disseminate/1721.1/61991
- McNair, B. (2011). *An introduction to political communication*. London and NewYork: Routledge.
- Virtual Reality Society. (2017). *What is Virtual Reality.* Retrieved from https://www.vrs.org.uk/virtual-reality/what-is-virtual-reality.html
- Wark, M. (1994). *Virtual Geography: Living With Global Media Events.* Bloomington, Ind: Indiana University Press.

කොටස 04

තොරතුරු සන්නිවේදනය සහ ගෝලීය සම්බන්ධතා

பகுதி 04

தகவல் தொடர்பாடல் மற்றும் சர்வதேச உறவுகள்

Part 04

Information Communication and International Relations

Post Globalization media and audience

M.D.R.P. Wickramasinghe
Human Resources Development Officer
Department of Manpower and Employment

prasadwic@gmail.com

Abstract

Modern human society is going through a period of transition. Starting from the 14th century, the world has been dominated by capitalism for four centuries and the world is entering a new conceptual level. So this is a season of transition. The power that was centered in the western countries led by America, which is the home of capitalism, and the ability to control the rest of the world is moving away from those countries and consolidating regionally. Also, the concept of globalization, which was created to popularize capitalism in the world, is also dying in modern times. Instead, a post-globalization situation is being created. In such an environment, a certain social component created in capitalism and globalization is dying or its existence is being challenged. There, the ability of mass media, which was the vehicle of socialization of capitalism and globalization, to influence the society is being challenged today. The reason is that the new media has become stronger than the mass media. The waning power of the media is a strong challenge to the survival of capitalism. As human civilization transitions from one era to another, a crisis is created by the participants in the emerging system. The current Covid -19 pandemic is the result of such a process. The next human juncture before us living in the last half of capitalism is Netocracism. Netocracism is socialized by networked media. New media such as social media are engaged in that role. There, this modern networked media works in a completely different and complex way than the way it affected the mass media receiver. In the covid-19 pandemic, the isolation of people and the creation of distance is due to the necessity of Netocracism. However, just because capitalism is weak, mass media does not disappear from society. They will keep their unique identities and adapt to the new media culture and move forward. Here the receiver will leave the role of reader, listener and audience and become the user.

Keywords: Post - Globalization, Netocratic media, Netocratism, Capitalism

පශ්චාත් ගෝලීයකරණ මාධ්‍ය සහ ග්‍රාහක භූමිකාව

එම්.ඩී.ආර්.පී. වික්‍රමසිංහ
මානව සම්පත් සංවර්ධන නිලධාරී
මිනිස්බල සහ රැකිරක්ෂා දෙපාර්තමේන්තුව

prasadwic@gmail.com

සංක්ෂේපය

නූතන මිනිස් සමාජය ගත කරන්නේ සංක්‍රාන්ති සමයකි. 14 වන සියවසෙන් ආරම්භ වී සියවස් හතරක් පමණ ලෝකය සිය අණසකට යටත් කරගත් ධනවාදය (Capitalism) අවසන් වී ලෝකය නව සංකල්පීය තලයකට ප්‍රවේශ වෙමින් පවතී. එබැවින් මෙය සංක්‍රාන්ති සමයකි. ධනවාදයේ තිඹිරිගෙය වන ඇමරිකාව ප්‍රමුඛ බටහිර රටවල් වෙත කේන්ද්‍රගතව තිබූ බලය, ලොව සෙසු රටවල් පාලනය කිරීමට තිබූ ශක්‍යතාව එම රටවල් වෙතින් ඉවත්ව කලාපීය වශයෙන් ඒකරාශි වෙමින් පවතී. එමෙන්ම ධනවාදය ලෝකය තුළ ප්‍රචලිත කිරීම සඳහා නිර්මාණය කළ ගෝලීයකරණ සංකල්පය ද නූතනය වන විට අභාවයට යමින් පවතී. ඒ වෙනුවට පශ්චාත් ගෝලීයකරණ (Post Globalization) තත්ත්වයක් නිර්මාණය වෙමින් පවතී. එවන් වටපිටාවක් තුළ ධනවාදය සහ ගෝලීයකරණය තුළ නිර්මාණය වූ යම් යම් සමාජ සංඝටක ද අභාවයට යමින් හෝ ඒවායේ පැවැත්ම අභියෝගයට ලක්වෙමින් හෝ තිබේ. එහිදී ධනවාදය හා ගෝලීයකරණය සමාජගත කිරීමේ වාහකය වූ ජනමාධ්‍ය සතුව තිබුණු සමාජයට බලපෑම් කිරීමේ හැකියාව අද වන විට අභියෝගයට ලක්වෙමින් වෙමින් තිබේ. ඊට හේතුව ජනමාධ්‍ය අබිබවා නව මාධ්‍ය ප්‍රබලත්වයට පත්ව තිබීමයි. ජනමාධ්‍ය සතු බලය හීනවීම යනු ධනවාදයේ පැවැත්මට ප්‍රබල අභියෝගයකි. මානව ශිෂ්ටාචාරය එක් අවධියක සිට තවත් අවධියකට ප්‍රවේශ වීමේදී අලුතින් බිහිවන ක්‍රමයේ කොටස්කරුවන් විසින් අර්බුදයක් නිර්මාණය කරනු ලබයි. වර්තමානයේ කොවිඩ් වසංගතය එවැනි කාර්යාවලියක ප්‍රතිඵලයකි. ධනවාදයේ අවසන් භාගයේ වෙසෙන අප අබිමුව ඇති මීළග මානව සන්ධිස්ථානය වන්නේ ජාලතන්ත්‍රවාදයයි. (Netocratism) ජාලතන්ත්‍රවාදය සමාජගත කරනු ලබන්නේ ජාලේශ්වර මාධ්‍ය මගිනි. එනම් Facebook, Utube, Instergrame වැනි සමාජ මාධ්‍ය ප්‍රමුඛ කොටගත් නව මාධ්‍ය එම කාර්යභාරයේ නිරතව සිටියි. එහිදී ජනමාධ්‍ය ග්‍රාහකයාට බලපෑ ආකාරයට වඩා හාත්පසින් වෙනස් හා සංකීර්ණ ආකාරයට මෙම නූතන ජාලගත මාධ්‍ය ක්‍රියාකරයි. කොවිඩ් වසංගතය තුළ මිනිසුන් හුදෙකලා කිරීම (Isolation), දූරස්ථභාවය (Distance) ඇති කිරීම සිදුවන්නේ ජාලතන්ත්‍රවාදයේ අවශ්‍යතාව මතයි. කෙසේ හෝ ධනවාදය දුබල වූ පමණින් ජනමාධ්‍ය ද සමාජයෙන් අතුරුදන් වන්නේ නැත. ඒවාට ආවේණික අනන්‍යතා රැකගනිමින් නව මාධ්‍ය සංස්කෘතියට ද අනුගත වෙමින් ඉදිරියට ගමන් කරනු ඇත. මෙහිදී පාඨක, ශ්‍රාවක සහ ප්‍රේක්ෂක භූමිකාවෙන් ග්‍රාහකයා ඉවත් වී පරිශීලකයා බවට පත්වනු ඇත.

මුඛ්‍ය පද : **පශ්චාත් ගෝලීයකරණය, ජාලේශ්වර මාධ්‍ය, ජාලතන්ත්‍රවාදය, ධනවාදය**

හැඳින්වීම

පශ්චාත් ගෝලීයකරණ සන්දර්භය තුළ මාධ්‍ය හා ග්‍රාහක භූමිකාවන්ගේ හැසිරීම පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීමට මත්තෙන් ධනවාදය තුළ ක්‍රියාත්මක වූ ගෝලීයකරණය පිළිබඳව යම් විමසා බැලීමක් කළ යුතු වේ. ගෝලීයකරණය (Globalization) ලෙස හඳුනාගත හැකි වන්නේ රාජ්‍යවල දේශසීමා බන්ධන ලිහිල් වී යමින් සමස්ත ලෝකයම එකම භූගෝලීය කලාපයක් ලෙස හැසිරීමට පටන් ගැනීමයි. ගෝලීයකරණ සංකල්පය බිහිවීම ඕපපාතිකව සිදුවූවක් නොව ඓතිහාසික ක්‍රියාවලියක ප්‍රතිඵලයක් ලෙස නිර්මාණය වූවකි. "ඓතිහාසික මූලාශ්‍ර අනුව පුරාණ මැසිඩෝනියානු පාලකයකු වූ මහා ඇලෙක්සැන්ඩර් රජු

ලොව රටවල් විශාල ප්‍රමාණයක් ආක්‍රමණය කර ඇත. මෙවැනි ආක්‍රමණයන්, සම්පත් සොයා විවිධ ජාතීන් විවිධ රට වලට සංක්‍රමණය වීම වැනි කරුණු ගෝලීය සම්බන්ධතා ජාලය වර්ධනය වීමට හේතු විය. එහි උච්ඡතම අවස්ථාව වන්නේ යටත් විජිත ක්‍රියාවලියයි." (සටහන, 2016) "නූතන ගෝලීයකරණ ක්‍රියාදාමය ආරම්භ වන්නේ 70 දශකයේදීය."(James and Steger, 2014)

ගෝලීයකරණය පිළිබඳව විවිධ අදහස්, අර්ථකතන හා නිර්වචන රැසක් ලොව විවිධ රටවල විවිධ විද්වතුන් විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලැබ ඇත. එනම් ගෝලීයකරණය අද්‍යතන සමාජයේ වඩාත් පැතිරී පවතින නමුත් අතිශයින් තරගකාරී වූ ක්‍රියාවලි සහ වර්ධනය වීම් ලෙස පෙන්වා දිය හැකිය (Gillivary, 2006). ගෝලීයකරණය යනු ලෝක ව්‍යාප්ත සමාජ සම්බන්ධතාවල තීව්‍රකරණය සහ දූරස්ථ ප්‍රදේශ සබැඳෙන එනම් ගවු ගණනනක් ඈතින් සිදුවන දූරස්ථ ඉසවු මගින් දේශීය සිදුවීම් හැඩගැස්වීමය (Giddens, 1990). ගෝලීයකරණය අන්තර්ජාතික වෙළඳාමේ වැදගත්කම ඉහළ යාම, අන්තර්ජාතික සම්බන්ධතා, ගිවිසුම් හා සන්ධාන ආදි ලෙස දැක්විය හැකිය (Daly, 1999). ගෝලීයකරණය යනු ධනවාදයේ, සංවිධානවල, අදහස්වල, සංවාදවල සහ මහජනයා අත්කර ගන්නා ලද ගෝලීය හා පාරජාතික ආකෘතිවල සචලතාව හේතුවෙන් නිර්මාණය වී ඇති සංකීර්ණ ආර්ථික, දේශපාලනිකව, සංස්කෘතික හා භූගෝලීය ක්‍රියාවලියකි (Moghadam, 1999). ඉහත නිර්වචන අනුව ගෝලීයකරණය පිළිබඳ පොදු අදහස වන්නේ සමාජ, ආර්ථික, දේශපාලනික, භූගෝලීය, සංස්කෘතික හා ආගමික කාරණ ජාත්‍යන්තරීකරණය කිරීම සහ අන්‍යොන්‍ය භුවමාරුව මත පදනම් වූ ලෝක ව්‍යාප්ත පරිසරයක් නිර්මාණය කිරීම ගෝලීයකරණය බවයි. ගෝලීයකරණ සංකල්පය ලෝකය තුළ ප්‍රචලිත කිරීමේ කාර්යය සිදුකරන ලද්දේ ජනමාධ්‍ය මගිනි. එබැවින් ජනමාධ්‍ය සහ ගෝලීයකරණය අතර ඇත්තේ අවියෝජනීය සම්බන්ධතාවකි. ධනවාදය තුළ බිහිවූ ගෝලීයකරණයෙන් පසුව ලෝකය ගමන් කරන්නේ පශ්චාත් ගෝලීයකරණ යුගයකටයි. මෙය ඉතා සංකීර්ණ තත්ත්වයකි. ලෝකය තවමත් පසුවන්නේ **පශ්චාත් ගෝලීයකරණ සංක්‍රාන්ති** සමයකයි. ධනවාදයටත් ගෝලීයකරණයටත් තවදුරටත් පැවැත්මක් නොමැත. ධනේශ්වර රටවල් පරිධියේ රට වල සම්පත් උදුරා ගැනීම, යුද්ධ ආක්‍රමණ තවදුරටත් වලංගු නැත. ධනවත් රටවල් සහ දුප්පත් රටවල් අතර පරතරය විශාල ලෙස වර්ධනය වී ඇත. අද වන විට ලෝක ණය ප්‍රමාණය ඇ.එ.ඩො. ට්‍රිලියන 300 ඉක්මවා ඇත. එය ලෝක ආර්ථිකයට ඔරොත්තු නොදෙන තත්ත්වයකි. පශ්චාත් ගෝලීයකරණය පැමිණෙන්නේ මෙවන් පසුබිමකයි. ගෝලීයකරණයෙන් සමාජය තුළ නිර්මාණය කර ඇති අර්බුදයට එමගින් විසඳුම් ලබා ගත හැකි වේද? එම ගැටලුවට විසඳුම් ලබා ගැනීම ඉතා සංකීර්ණය. ඊට හේතුව පශ්චාත් ගෝලීයකරණය ඉතා සූක්ෂ්ම ලෙස ක්‍රියාත්මක වන්නක් වන බැවිනි. එසේ නම් පශ්චාත් ගෝලීයකරණය යනු කුමක්ද?

විවිධ විද්වතුන්ගේ අර්ථකථන කෙරෙහි මෙහිදී අවධානය යොමු කළ හැකිය. "පශ්චාත් ගෝලීයකරණය යනු සමාජ සැකැස්ම ලෙස අර්ථ දැක්විය හැකිය. එය ගෝලීය ක්‍රියාවලියට පටහැණිව, සමගාමීව වර්තමාන සමාජය සංලක්ෂිත කරයි. එමෙන්ම එක් එක් රටවල් ඒවායේ ජයග්‍රහණ ආරක්ෂා කර ගන්නා අතර ජාතික අනන්‍යතාවන් ඒකරාශි කර ගනී. උසස් ගුණාත්මක තලයේ අධ්‍යාපන ප්‍රමිතීන් හා දැනුම් ආර්ථිකයන් නිර්මාණය වුව ද සංවර්ධනයේ පරතරය නිසා දුප්පත් රටවලට ඉන් බැහැරව යාමට සිදුවේ (Bogrova, 2010). පශ්චාත් ගෝලීයකරණය පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීමේදී ඇතැම් විට එය ගෝලීයකරණයේ දිගුවක් ලෙස අර්ථ ගැන්විය හැකිය. ඊට හේතුව සමාජය පූර්ව නූතන යුගයෙන් නූතන යුගයට ගමන් කළා මෙන් ගෝලීයකරණය ද පශ්චාත් ගෝලීයකරණය වෙත ගමන් කරනු ඇති බවට උපකල්පනය කළ හැකි වීමයි. එහෙත් එය එසේ සිදු නොවන බව බොරිසම් සහ හෙලියර් විසින් 2013 දී සොයා ගන්නා ලදි. ඔවුන් දෙදෙනා විසින් පශ්චාත් ගෝලීයකරණයට අදාළව

සොයා ගන්නා ලද එම වැදගත් කාරණ වන්නේ පශ්චාත් ගෝලීයකරණය පූර්ව ගෝලීයකරණය හෝ ගෝලීයකරණය මත යැපීමක් සිදු නොවන බවයි. "පශ්චාත් ගෝලීයකරණය යනු පූර්ව ගෝලීයකරණයේ හෝ ගෝලීයකරණයේ හෝ අඛණ්ඩව ඉදිරියට යාමක් නොවේ. එය සමාජ, ආර්ථික හා දේශපාලන පරිවර්තනයක් ද නොවේ. එය ශ්‍රමිකයන්ගේ ශ්‍රමයේ ගුණාත්මකභාවය හා කාර්යක්ෂමතාව, තාක්ෂණික වර්ධනය හා තොරතුරු සමාජයේ ඒකාබද්ධතාවකි (Bagrova, 2019). පශ්චාත් ගෝලීයකරණය තුළ සිදුවන ක්‍රියාදාමය ඉතා සංකීර්ණ වීමට හේතු වන්නේ ප්‍රධාන වශයෙන් එය ජාලගතව සිදුවීමයි. මේ නිසා මෙය ජාලතන්ත්‍රවාදය (Netocratism) ලෙස ආචාර්ය ටියුඩර් වීරසිංහ මහතා විසින් අර්ථකථනය කර ඇත. ඔහුගේ අදහසට අනුව ජාලතන්ත්‍රවාදය තුළ ක්‍රියාත්මක වන්නේ ජාලේශ්වරයයි (Netocracy). "ගෝලීයකරණ යුගය අවසන් වී පශ්චාත් ගෝලීයකරණ යුගයේදී පාරජාතික, දේශපාලන ප්‍රවණ්ඩත්වය, ආර්ථික හා තාක්ෂණික පීඩනය සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල් වෙත එල්ල වේ" (Mohamedon, 2013)ග මේ අනුව පශ්චාත් ගෝලීයකරණ යුගය තුළ ලොව කේන්ද්‍රීය රටවල් පරිධියේ රටවල් වෙත එල්ල කරන ආර්ථික, දේශපාලනික, සංස්කෘතික හා තාක්ෂණික පීඩනයන් ගෝලීයකරණ යුගයට වඩා සංකීර්ණ ස්වරූපයක් ගනු ඇත. එමෙන්ම පශ්චාත් ගෝලීයකරණ මාධ්‍ය නැතහොත් ජාලේශ්වර මාධ්‍ය (Netocratic Media) ධනවාදය විසින් බිහිකරනලද ජනමාධ්‍යයන්ට වඩා ඉතා සූක්ෂ්ම ක්‍රියාවලියක නිරත වෙමින් පරිශීලකයන් හෙවත් නූතන ග්‍රාහකයන් තමන්ට අවශ්‍ය පරිදි පාලනය කරමින් සිටියි. ධනවාදයේ සහ ගෝලීයකරණයේ වාහකය ජනමාධ්‍ය වූවා සේම පශ්චාත් ධනවාදයේ හෙවත් ජාලතන්ත්‍රවාදයේ වාහකය මෙන්ම බලය වන්නේ ජාලගත මාධ්‍යයයි. ජනමාධ්‍ය බලපෑමෙන් යම්තාක් දුරට ග්‍රාහකයාට මිදිය හැකි වුව ද මෙම ජාල වලින් කිසිවකුට මිදිය නොහැකිය. මේ වන විටත් සමාජයේ සියලු දෙනා කවර හෝ ආකාරයකින් කවර හෝ වේදිකාවක් හෝ මාධ්‍යයක් හෝ තුළින් ජාලයකට ඇතුළත් වී ඇත. ජාලමය සන්නිවේදනයේදී අප නිදහසේ භාෂණයේ හෝ ප්‍රකාශනයේ හෝ අයිතිය උපරිමයෙන් භාවිත කරමින් වෙනදා නොවූ විරූ අදහස් හා හැඟීම් ප්‍රකාශනයකට මඟ එළි පෙහෙළි කරගෙන ඇතැයි උදම් ඇනුව ද අප සියලු දෙනා අථ්‍යසම අවකාශයක වහලුන් වී මානව සබඳතාවලට තාක්ෂණිකව සීමා මායිම් සලකුණු කොට ඇත.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙම අධ්‍යයනයේදී දත්ත ලබාගැනීම සඳහා ප්‍රාථමික මෙන්ම ද්විතීයක මූලාශ්‍ර භාවිත කෙරේ. එහිදී ගෝලීයකරණය, පශ්චාත් ගෝලීයකරණය, ජාලතන්ත්‍රවාදය, ජනමාධ්‍ය හා නව මාධ්‍ය, ජාලේශ්වර මාධ්‍ය වැනි ක්ෂේත්‍රයන් පිළිබඳව මේ දක්වා දෙස් විදෙස් විද්වතුන් අතින් ලියැවී ඇති පර්යේෂණ ග්‍රන්ථ හා ශාස්ත්‍රීය ලේඛන පරිශීලනය කර දත්ත හා තොරතුරු ලබා ගැනීම සිදුකෙරේ. එමෙන්ම නූතන ග්‍රාහකත්වය, ජනමාධ්‍ය හැසිරීම් පිළිබඳව ක්ෂේත්‍රයට ගොස් සම්මුඛ පරීක්ෂණ මඟින් තොරතුරු ලබා ගන්නා අතර සමාජ මාධ්‍ය තුළින්ද අදාළ තොරතුරු ලබා ගැනේ. මේ සියලු කාරණා ඔස්සේ ලබා ගන්නා ප්‍රමාණාත්මක හා ගුණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණය කරමින් නිගමනවලට එළඹීම සිදුවේ.

සාකච්ඡාව

ලෝකය ධනවාදයෙන් ජාලතන්ත්‍රවාදයට

පශ්චාත් ගෝලීයකරණ යුගය තුළ ක්‍රියාත්මක මාධ්‍ය ස්වරූපයන් සහ එහිදී ග්‍රාහකයාට නැතහොත් පරිශීලකයාට අත්වී ඇති තත්ත්වය අධ්‍යයනය කිරීමේදී මෙම යුගය තුළ මතුවී ඇති දේශපාලන, සමාජ ආර්ථික තත්ත්වයන් කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ යුතුය. ඊට හේතුව මාධ්‍ය සමාජ සන්දර්භයේම

කොටසක් වීම ය. ධනවාදය තුළ ක්‍රියාත්මක වූ මාධ්‍ය සංස්කෘතියට වඩා හාත්පසින් වෙනස් වූ මාධ්‍ය පරිසරයක් අද වන විට නිර්මාණය වී තිබේ. නූතනය වන විට ධනවාදය නැතහොත් එය නිර්මාණය කළ ධනේශ්වර පන්තිය එහි අවසානය කරා ගමන් කරමින් සිටී. ඒ තුළ ධනවාදයේ පැවැත්ම සඳහා නිර්මාණය කළ සංකල්ප හා ක්‍රමවේදයන් යල්පැන යමින් තිබේ. ඒ අනුව ධනවාදය වෙනුවට ලෝකයට එන නව සංකල්පය වන්නේ ජාලතන්ත්‍රවාදයයි. (Netocratism) "ධනේශ්වර පන්තිය සමාජ සංවර්ධනය වෙනුවෙන් කරන ලද කාර්යභාරය නිමාවට පත්වෙමින් තිබේ. ඒ තැනට එන අලුත් පන්තිය ජාලේශ්වරය නැතහොත් ජාලතන්ත්‍රවාදය ලෙස හඳුන්වන්න පුළුවන්" (වීරසිංහ,2021). ධනේශ්වර සමාජයේ පැවැත්ම උදෙසා නිර්මාණය කළ ගෝලීයකරණය තුළින් බටහිර රටවල් වල දේශපාලන, ආර්ථික, සංස්කෘතික අධිපතිවාදය පරිධියේ රටවල් මත පැටවීම සිදුවිය. යුද්ධ ආක්‍රමණ තුළින් රටවල් හා ඒවායේ සම්පත් අත්පත් කර ගැනීම ධනවාදයේ ස්වභාවයයි. එහෙත් අද වන විට බොහෝ රටවල් සතුව න්‍යෂ්ටික හා ජීව විද්‍යාත්මක අවි ඇති බැවින් යුද්ධය තවදුරටත් වලංගු නොවේ. "ඉතිහාසය පුරාම ධනේශ්වර පන්තිය සෑම දෙයක්ම අත්පත් කර ගන්නා ලද අතර ජාලේශ්වරයේ ස්වරූපය ඊට වඩා වෙනස් වේ" (වීරසිංහ, 2021). ජාලේශ්වරය (Netocracy) තුළ තාක්ෂණය ඉතා ප්‍රබල වේ. එහිදී ලොව පුරා සියලු රාජ්‍යයන්ගේ දත්ත ජාලකරණය වෙත යොමු කරමින් පවතී. "මුදල්, බැංකු, පෞද්ගලික ක්ෂේත්‍රය, හැඳුනුම්පත්, අධ්‍යාපනය ආදී සියලුම ක්‍රියාකාරකම් ව්‍යාපාර ඇතුළු සියල්ල යම්කිසි ආකාරයකට ජාලගත කර එක් ස්ථානයකින්, මධ්‍යස්ථානයකින් හෝ කිහිපයකින් මෙහෙයවන මට්ටමට අවශ්‍ය තාක්ෂණික සාධක මේ වන විට සම්පූර්ණ වි ඇත" (වීරසිංහ, 2021). මේ නිසා ඉදිරියේදී මිනිස් හැසිරීම් ඉතා සූක්ෂ්ම ලෙස ජාල තුළින් පාලනය වනු ඇත. මෙය මානව සමාජයේ යහපත සඳහා බවට මතුපිටින් පෙනුණ ද එයම මිනිසාගේ අවසානය විය හැකිය. මෙන්ම එය ධනවාදයෙන් ලෝකයට අත්වූ ඉරණමට එහා ගිය බිහිසුණු එකක් වනු ඇත.

පශ්චාත් ගෝලීයකරණය සහ ජනමාධ්‍ය

ධනේශ්වරයේ නිර්මාණයක් වන ජනමාධ්‍ය කාලයක් තිස්සේ ජන මනසට සුවිසල් බලපෑමක් එල්ල කරමින් තිබේ. එහෙත් නූතනයේ ජනමාධ්‍ය සතු මෙම සුවිශේෂී බලය අභියෝගයට ලක්වී තිබේ. ඊට හේතුව ජාලගත මාධ්‍යවල පැමිණීමයි. විද්‍යුත් මාධ්‍යවල පැමිණීම පුවත්පත් මාධ්‍යයට අභියෝග යක් වූවා සේම නූතන ජාලගත මාධ්‍යවල පැමිණීම මුද්‍රිත හා විද්‍යුත් යන සියලු මාධ්‍ය ප්‍රවර්ගයන්ට දැඩි අභියෝගයක් වී ඇත. ඊට මූලික හේතුව නව මාධ්‍ය වේදිකා තුළ ජනමාධ්‍ය සියල්ලක්ම ඉතා පහසුවෙන් පරිහරණය කළ හැකි වීමයි.

ලෝකයේ පැරණිතම සංහතික මාධ්‍ය වන්නේ පුවත්පතයි. එහෙත් අද වන විට පුවත්පත් පාඨකයා එම අවශ්‍යතාව විවිධ වෙබ් අඩවි, බ්ලොග් සහ සමාජ මාධ්‍ය ජාලා තුළින් ඉටුකර ගැනීමට පෙලඹීම හේතුවෙන් පුවත්පත යම් අභියෝගයකට මුහුණ දී සිටී. පුවත්පත් තුළින් ප්‍රවෘත්ති, විශේෂාංග කියවූ පාඨකයා අද බ්ලොග් හෝ සමාජ ජාලා හෝ තුළින් එම තොරතුරු කියවීමට යොමු වී ඇත. මේ නිසා පුවත්පත් ආයතන තම මුද්‍රිත පිටපතට අමතරව මෘදු පිටපතක් ද (Soft copy) පළ කරයි. කෙසේ හෝ "පුවත්පත ජනප්‍රිය ජනමාධ්‍යයක් ලෙස තවදුරටත් පවතින අතර එහි ආකෘතිය, ප්‍රවෘත්ති ලියන ආකාරය, විශේෂාංග රචනය, පිටු සකස් කිරීමේ නවීන ක්‍රම, ඡායාරූප සඳහා විශාල ඉඩක් ලබා දීම හා පාඨක අදහස්වලට ඉඩ ලබා දීම සිදුවිය හැකිය. එය කඩදාසි වලින් තොරව මෘදු පිටපතක් ලෙස පමණක් ග්‍රාහකයා වෙතට පැමිණිය හැකිය"(අද, 2018 ජනවාරි). පුවත්පත පමණක් නොව ගුවන්විදුලිය ද නව ගෝලීයකරණ මාධ්‍ය භාවිතය හෙවත් ජාලේශ්වර මාධ්‍ය භාවිතය තුළ එහි සාම්ප්‍රදායික ආකෘතීන් ගෙන් ඔබ්බට ගොස් ඇති බව පෙනේ. උදාහරණයක් ලෙස ලංකාවේ බොහෝ ගුවන්විදුලි නාලිකා

වලට අද වන විට youtube" Facebook" Twitter වැනි සමාජ මාධ්‍ය ජාලා ඔස්සේ ද සිය වැඩසටහන් ප්‍රචාරය කරන අතර ඒ තුළින් ශ්‍රාවක ප්‍රතිචාර ද ක්ෂණිකව ලබා ගනී. අද වන විට විදේශගතව සිටින ශ්‍රාවකයන්ට සජීව ව වැඩසටහන් ශ්‍රවණය කළ හැකිවී තිබේ. ඊට අමතරව වෙබ් ගුවන් විදුලි නාලිකා රැසක් ද අද වන විට ක්‍රියාත්මක වේ. මෙම ප්‍රවණතා ජාලේශ්වර මාධ්‍ය සංස්කෘතියේ සාධනීය පැතිකඩ ලෙස ද විග්‍රහ කළ හැකිය. ශ්‍රව්‍ය - දෘශ්‍ය මාධ්‍යයක් වන රූපවාහිනී මාධ්‍ය පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීමේදී එය සතු අනන්‍යතාවන් රකිමින් ජාලගත මාධ්‍ය සම්ප්‍රදාය වෙත අවතීර්ණ වී ඇති බව පෙනේ. අද වන විට සියලු රූපවාහිනී නාලිකා youtube, Facebook වැනි සමාජ ජාලා තුළින් ද තම ප්‍රේක්ෂකයා වෙතට පැමිණේ. අද වන විට බොහෝ ප්‍රේක්ෂකයන් රූපවාහිනී වැඩසටහන් නරඹන්නේ youtube සමාජ මාධ්‍ය තුළිනි. සමස්තයක් ලෙස ගත් විට විශේෂයෙන් ගුවන්විදුලි හා රූපවාහිනී මාධ්‍යයන් සමාජ මාධ්‍ය භාවිත කිරීම මඟින් තම නාලිකාවල ජනප්‍රියතාව වර්ධනය කර ගන්නා අතර පරිශීලකයන් වැඩි වීමෙන් විශාල ආදායමක් ද උපයා ගනී.

පශ්චාත් ගෝලීයකරණ මාධ්‍ය

ධනේශ්වර ක්‍රමය තුළ ගොඩනැඟුණු ගෝලීය මාධ්‍ය ක්‍රියාත්මක වන ආකාරය පිළිබඳව ලෝකයට අත්දැකීම් තිබේ. විශේෂයෙන් බටහිර මාධ්‍ය නිරන්තරයෙන් එම කලාපයේ දේශපාලන, ආර්ථික, සංස්කෘතික සංකල්ප ඔවුන්ට වාසිසහගත ලෙස ලෝකය වෙත සන්නිවේදනය කිරීම දිගින් දිගටම සිදුවිය. ඇමරිකාව ප්‍රමුඛ බටහිර රටවල් මැදපෙරදිග යුද්ධ ආක්‍රමණ සිදුකිරීමේදී බටහිර මාධ්‍ය ක්‍රියාකරනු ලැබුවේ ඔවුන්ට වාසි සහගත ලෙසය. එමෙන්ම බටහිරට ගැති නොවන, නොනැමෙන ලතින් ඇමරිකානු රටවල් පිළිබඳ තොරතුරු, ආසියාකරයේ චීනය, රුසියාව වැනි බටහිරට අභියෝගයක් විය හැකි රටවල් මෙන්ම ශ්‍රී ලංකාව වැනි තෙවැනි ලෝකයේ රටවල් පිළිබඳව ඔවුන්ගේ මාධ්‍ය භාවිතය ඉතා පක්ෂග්‍රාහී වේ. එහෙත් ජාලේශ්වර මාධ්‍යවල ක්‍රියාකාරීත්වය ඊට වඩා හාත්පසින් වෙනස් වේ. ඒවා පාලනය වන හෝ මෙහෙයවන හෝ ආකාරය ඉතා සංකීර්ණ වේ. "හිටපු ඇමරිකානු ජනාධිපති ඩොනල්ඩ් ට්‍රම්ප් සජීවව සිදුකරන කතාවක් අතරමග නවතා දමන්නට මාධ්‍ය නාලිකා කිහිපයක් සමත්විය. ජාලතන්ත්‍ර මාධ්‍යයන්ට ලෝකයේ බලවත්ම රාජ්‍ය නායකයාගේ කතාවක් නතර කළ හැකිය. එමෙන්ම ට්‍රම්ප් හා ඔහුගේ ආධාර කරුවන්ගේ ට්විටර් ගිණුම් පවා අත්හිටුවීමට ඔවුන්ට හැකි විය. එම සිදුවීමට පෙර සිදුවූ කේම්බ්‍රිජ් ඇනලිටිකා සිද්ධියත් එවන් තත්ත්වයකට උදාහරණයකි. එය මිනිසුන්ගේ දත්ත අමු අමුවේ විකුණා දැමීමක් ලෙසත් පෙන්වා දිය හැකිය" (වීරසිංහ, 2021). නූතන සන්නිවේදන ක්ෂේත්‍රයේ තාක්ෂණික දියුණුවත් සමග අප විශ්වාස කරන්නේ මානව සන්නිවේදනය ඉතා ඉහළ තලයකට පත්ව ඇති අතර ඒ නිසාම මානව සබඳතා ද ඉතිහාසයේ නොවූ විරූ ලෙස වර්ධනය වී ඇති බවයි. එහෙත් ජාලේශ්වර මාධ්‍ය ක්‍රියාකාරීත්වය පිළිබඳව ගැඹුරින් විමසා බැලීමේදී පෙනී යන්නේ ඊට හාත්පසින් වෙනස් තත්ත්වයකි. "සමාජ මාධ්‍ය තුළ උපරිම නිදහසක් භුක්ති විඳින බවට මතයක් පවතී. එහෙත් මෙය මායාවකි. ව්‍යාජයකි. කිසිම ගුණාත්මක මාධ්‍යකරණයක් ජාලතන්ත්‍රවාදයෙන් ලැබී නොමැත. එනම් සන්නිවේදනය වර්ධනය වී ඇති බව පෙනුණත් එවැන්නක් සිදුවී නොමැත. මිනිසුන්ගේ සිතුම් පැතුම් අදහස් හුවමාරු වීම් වැඩි වී නැත. එහෙත් ඒවා හුවමාරු කරන නාලිකා ප්‍රමාණය වැඩි වී ඇත. ජාලතන්ත්‍ර යුගය තරම් මිනිසාගේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම, මාධ්‍ය නිදහස අහිමි කරනු ලැබූ යුගයක් මානව ඉතිහාසයේ ම තිබී නොමැත. එනම් මේ ජාලේශ්වර යුගය සන්නිවේදනයේ ස්වර්ණමය යුගය ලෙස වරදවා වටහාගෙන ඇත" (වීරසිංහ,2021). ධනවාදී සමාජය තුළ මාධ්‍ය විසින් ඉටු කළ සාම්ප්‍රදායික

කාර්යභාරය ජාලේශ්වර සන්නිවේදනය (Netocracy Communication) තුළ විශාල පරිවර්තනයකට ලක්වී ඇත. පශ්චාත් ගෝලීය ධනවාදය හෙවත් මෙම නව තත්ත්වය තුළ ජනමාධ්‍යවල බලය අඩුවෙමින් පවතී. මේ නිසා ජනමාධ්‍ය ආයතනවල පැවැත්ම මෙන්ම මාධ්‍යවේදීන්ගේ රැකියා විශාල ප්‍රමාණයක් අහිමිවීමේ අවදානමක් ද මතුවී ඇත. "ශ්‍රම සංඛ්‍යාලේඛන පිළිබඳ ඇමෙරිකානු කාර්යාංශය (American Beaurau of Labour Statistics) පෙන්වා දෙන පරිදි 2008 - 2009 වසරවල් තුළ පුවත්පත් කර්මාන්තයේ රැකියා ලක්ෂ 05ක් පමණ (15%) අහිමිවී ඇත" (The star online, 2009). "මෙම තත්ත්වය මත මාධ්‍යවේදියා තම සාම්ප්‍රදායික මාධ්‍ය භූමිකාවෙන් මිදී පශ්චාත් ධනවාදී හෙවත් පශ්චාත් ගෝලීය මාධ්‍ය සම්ප්‍රදායට ගැළපෙන ආකාරයේ සන්නිවේදන කුසලතා වර්ධනය කරගත යුතුය" (Walkley Foundation, 2012).

"ජාලේශ්වර මාධ්‍ය (Netocratic Media) මගින් මිනිසුන් මෙහෙයවීම, පාලනය කිරීම, සම්බන්ධීකරණය කිරීම සහ මිනිසුන් අතර අන්තර්ක්‍රියා ඇති කිරීම සිදු කරයි. මේ තුළින් මිනිසුන්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස අවම මට්ටමකට පත්වේ. මිනිසුන් අතර පැවති සජීව සම්බන්ධතා නැතිවී යාන්ත්‍රික තථ්‍යාසන්න දූරස්ථ සම්බන්ධතා බවට පත්වේ" (වීරසිංහ, 2021).

ජාලේශ්වර මාධ්‍ය සහ සයිබර් අපරාධ

සයිබර් අපරාධ (Cyber Crimes) යනු ජාලේශ්වර මාධ්‍ය පද්ධතිය තුළින් නිර්මාණය වූ අහිතකර හා අතිශය භයානක තාක්ෂණික භාවිතයකි. නූතනයේ ලොව බොහෝ රටවල අභ්‍යන්තර මූල්‍ය පද්ධති, ආරක්ෂාව වැනි ක්ෂේත්‍ර සම්බන්ධයෙන් ඇති දත්ත තොරතුරු තාක්ෂණය ඔස්සේ ජාලගත කර ඇත. මේ නිසා පරිගණක අපරාධකරුවන් උපක්‍රමශීලී ලෙස එම ජාලයන්ට ඇතුළු වී වැදගත් තොරතුරු සොරා ගන්නා අතරේ එම ජාල පද්ධතීන්ට හානි පමුණුවයි. "පරිගණකය හෝ එයටම අයත් උපාංගයක් යොදා ගැනීම මගින් නීතිවිරෝධී ආකාරයට යම් ක්‍රියාවලියක යෙදීම පරිගණක අපරාධයක් බව 2007 වසරේ ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුවේ අනුමත කරන ලද පරිගණක අපරාධ පනතේ නිර්වචනය කර ඇත" (ලංකාදීප, 2022).

සයිබර් අපරාධ සිදුවන ආකාර කිහිපයකි.

1. හැකින් /Hacking

පරිගණක පද්ධතිය තුළට අනවසරයෙන් ප්‍රවේශ වී දත්ත ලබා ගෙන කඩාකප්පල්කාරී ක්‍රියාවල යෙදීම සයිබර් අපරාධයකි" (වීරසිංහ, 2021). ජාලවල පවතින නොයෙක් දෝෂ හඳුනා ගෙන ඒවා ප්‍රයෝජනයට ගනිමින් එම පද්ධතීන්ට ඇතුළු වීමට උත්සාහ කරති.

2. මැල්වෙයාර් Malware

නොදැනුම්වත්වම පරිගණකයට ඇතුළු කෙරෙන වයිරස් , ට්‍රෝජන් වැනි විනාශකාරී මෘදුකාංග මෙම නමින් හැඳින්වෙයි. පරිගණක භාවිත කරන්නෝ මෙම විනාශකාරී මෘදුකාංගවල තර්ජනයට ගොදුරුවීමේ අවදානමට ලක් වන අතර ඒවායේ වින්දිතයකු වීමේ අවදානමට ද භාජනය වෙති.

3. අනන්‍යතාව සොරා ගැනීම

වෙනත් පරිගණක භාවිත කරන්නන්ගේ පෞද්ගලික තොරතුරු සොරා ගැනීමට අපරාධකරුවෝ අන්තර්ජාලය භාවිත කරති. ඉතා ප්‍රකට වූ අනන්‍යතා වංචාව සිදු කරනු ලබන්නේ "ෆිෂිං" හෝ "ෆාමිං"

නමිනි. අපරාධකරුවෝ මෙම ක්‍රම දෙක ම යොදා ගෙන නීත්‍යානුකූල සේ පෙනී සිටින ව්‍යාජ වෙබ් අඩවිවලට යාමට පරිගණක භාවිත කරන්නන් යොමුකොට ඔවුන්ගේ පෞද්ගලික තොරතුරු ඒවායේ සටහන් කිරීමට පොළඹවා ගනිති.

4. සයිබර් අවකාශය හරහා රහසේ ලුහුබැඳීම් Cyber stalking

මූලික වශයෙන් සයිබර් අවකාශය උපයෝගී කර ගනිමින් වෙනත් කෙනෙකුට නොකඩවා හිංසා කිරීමයි. අතරවර කිරීමේ ස්වරූපය ලිංගික හිරිහැරවල සිට කෝපය හා එදිරිවාදිකම් දක්වා විවිධාකාර වෙයි. අන්තර්ජාලයෙහි තම පෞද්ගලික තොරතුරු සටහන් කිරීම නිසා යමෙක් සයිබර් පීඩාවන්ට ගොදුරු වීමේ අවදානමට භාජනය වෙයි.

6. ස්පෑම් Spam

ඉල්ලුම් නොකරන ලද දීර්ඝ පණිවිඩ වග විභාගයක් නැති ව යැවීමට ඉලෙක්ට්‍රොනික පණිවිඩ හුවමාරු පද්ධතිය යොදා ගැනීම "ස්පෑම්" යනුවෙන් හැඳින්වෙයි. වැඩි වශයෙන් පිළිගත් ස්පෑම් වර්ගය ඉලෙක්ට්‍රොනික ලිපි ස්පෑම් වේ (සත්මඬල, 2022).

ජාලේශ්වර මාධ්‍ය අවකාශය තුළ සිදුවන අපරාධ අතුරින් කාන්තාවන් සහ දරුවන් ඉලක්ක කර ගනිමින් සිදුවන අපරාධවල වර්ධනයක් පෙන්නුම් කරයි. විශේෂයෙන් පසුගිය කොවිඩ් වසංගතයේ උච්චතම කාලපරිච්ඡේදය තුළ දරුවන්ගේ අධ්‍යාපන කටයුතු, කාර්යාලයීය කටයුතු නිවසේ සිට ජංගම දුරකථන හෝ වෙනත් උපාංග හෝ ඇසුරින් සිදුකරන ලදි. එහිදී ජාලගත සමාජ අන්තර්ක්‍රියාවන්ට වැඩි වශයෙන් යොමු වන ලදි. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස අතිශය පෞද්ගලික තොරතුරු සමාජ ජාලා වෙත මුදා හරින ලදි. මේ නිසා බොහෝ කාන්තාවෝ සහ දරුවෝ පරිගණක අපරාධකරුවන්ගේ ගොදුරු බවට පත්වූහ.

කාන්තාවන් සහ දරුවන් ඉලක්ක කර ගනිමින් සිදුවන පරිගණක අපරාධ

01. ඉලෙක්ට්‍රොනික තැපැල මඟින් හිරිහැර කිරීම
02. සයිබර් අවකාශය ඔස්සේ වන නිරන්තර ලුහුබැඳීම.
03. සයිබර් අවකාශය තුළ නිරුවත් ප්‍රකාශන සංසරණය
04. සයිබර් අවකාශය ආශ්‍රිත නොමනා ක්‍රියා
05. අපහාස කිරීම
06. ඡායාරූප සංස්කරණය
07. විද්‍යුත් ලිපි මඟින් රැවටීම

(සමබිම, 2020).

පශ්චාත් ගෝලීයකරණ මාධ්‍ය හමුවේ ග්‍රාහක භූමිකාව

සන්නිවේදන ක්‍රියාවලියක මූලිකාංග කිහිපයකි. එනම් සන්නිවේදකයා, සන්දේශය, මාධ්‍ය, ග්‍රාහකයා ඒ අතර ප්‍රධාන වේ. ඒ අනුව සන්නිවේදන ක්‍රියාවලියක් සම්පූර්ණ වීමට නම් අනිවාර්යයෙන්ම ග්‍රාහකයකු (Receiver) සිටිය යුතුය. පුවත්පත් හා සඟරා මාධ්‍ය තුළ පාඨකයා ලෙසත්, ගුවන්විදුලිය

තුළ ශ්‍රාවකයා ලෙසත්, රූපවාහිනී මාධ්‍යය හෝ සිනමාව තුළ ප්‍රේක්ෂකයා ලෙසත් ග්‍රාහකයා හඳුනාගත හැකිය. එහෙත් නූතන ජාලේශ්වර මාධ්‍ය තුළ සියලු ග්‍රාහකත්වයන් එක්තැනකට ඒකරාශි වී ග්‍රාහකයා නැතහොත් පරිශීලකයා (User) බවට පත්වී ඇත. මෙහි ඇති සංකීර්ණත්වය වන්නේ උක්ත ජනමාධ්‍ය ග්‍රාහකයන් පරිශීලකයන් බවට පත්වීම නොවේ. ජාලගත මාධ්‍ය අවකාශය තුළ පරිශීලකයාට සිය "සන්නිවේදන නිදහස" අහිමි වීමයි. ධනවාදය තුළ ක්‍රියාත්මක ජනමාධ්‍ය අධිපතිවාදී සන්නිවේදනයක නියැලිණ ද ඒ තුළ ග්‍රාහකයාට තීරණ ගැනීමේ, තේරීමේ, ප්‍රතිචාර දැක්වීමේ යම් නිදහසක් පැවතිණි. එහෙත් ජාලේශ්වරය තුළ පරිශීලකයාට එබඳු නිදහසක් නැත. "ජාලේශ්වර මාධ්‍ය (Netocratic Media) මගින් මිනිසුන් මෙහෙයවීම, පාලනය කිරීම, සම්බන්ධීකරණය කිරීම, මිනිසුන් අතර අන්තර් ක්‍රියා ඇති කිරීම සිදුකරයි. මේ මඟින් මිනිසුන්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස අවම මට්ටමකට පත්වේ. මිනිසුන් අතර පැවති සජීව සම්බන්ධතා නැතිවී යාන්ත්‍රික තථ්‍යාසන්න දූරස්ථ සම්බන්ධතා බවට පත්විය" (වීරසිංහ, 2021). සමාජ ප්‍රගමනය අතින් ගත් කල මෙය බරපතළ තත්ත්වයකි. ජනමාධ්‍ය භාවිතයේ ආදීනවයන් පිළිබඳව සමාජය තුළ වසර ගණනාවක් තිස්සේ ගැඹුරු සංවාදයක් පවතී. ජනමාධ්‍යවල ඇති අධිපතිවාදී ස්වරූපය, අධිපරිභෝජනවාදී සමාජයක් බිහි කිරීම, වැරදි දේ සඳහා දරුවන් පෙලඹවීම, ලිංගිකත්වය උළුප්පා දැක්වීම වැනි චෝදනා ද ඒ ඔස්සේ ජනමාධ්‍ය වෙතට එල්ල කරන ලදි. ජනමාධ්‍ය හැසිරීම අරභයා මේ සියල්ල සිදු කළ හැකි වූයේ අපට එහි හැසිරීම අවබෝධ කර ගැනීමට හැකි බැවිනි. එහෙත් පශ්චාත් ධනවාදී ගෝලීය මාධ්‍ය පිළිබඳව එවැනි සංවාදයක් තවමත් සමාජය තුළ ගොඩනැගී නැත. ඊට හේතුව වන්නේ ජාලගත මාධ්‍ය පිළිබඳව හා එහි හැසිරීමේ ස්වභාවය තවමත් හරිහැටි තේරුම් ගැනීමට නොහැකි වීමයි. ජාලේශ්වර මාධ්‍ය හමුවේ පරිශීලකයා නොදැනුම්වත්වම තම පෞද්ගලිකත්වය, තීරණ ගැනීමේ හැකියාව අහිමි කොටගෙන ඇත. "ජාලේශ්වරය යනු සූක්ෂ්ම මෙවලමකි. තම ග්‍රාහකයා හෙවත් පරිශීලකයා ගිලිහී යාමට නොදී රඳවා තබා ගැනීම සඳහා සමාජ ජාලා තුළට නව තාක්ෂණික ක්‍රම භාවිතයන් වෙනස්කම් හඳුන්වා දෙයි" (ගුණසේකර, 2021). ජාලකරණයෙන් අපට මිදිය නොහැකිය. එහෙත් ජාලේශ්වර මාධ්‍ය බුද්ධිමත්ව භාවිත කිරීමෙන් හා ඒ පිළිබඳව සාක්ෂරතාවක් ඇති කර ගැනීමෙන් එහි සාධනීය කාරණ උකහා ගත හැකි වනවා මෙන්ම පෞද්ගලිකත්වය ද ආරක්ෂා වනු ඇත.

සමාලෝචනය

මෙම අධ්‍යයනය මඟින් අවධානයට ලක්කරනු ලැබුවේ පශ්චාත් ගෝලීයකරණ මාධ්‍ය සහ එහි ග්‍රාහක ප්‍රජාව හෙවත් පරිශීලකයන් සම්බන්ධවයි. මානව ශිෂ්ටාචාරයේ ආරම්භයේ සිට අද වන තෙක් විවිධ යුග පසු කරමින් ගමන් කරයි. එහිදී 17 වන සියවසේ සිට 21 වන සියවස දක්වා ගත වූ පසුගිය වසර 400 ක කාලය තුළ ලෝකයේ ක්‍රියාත්මක වූ ධනේශ්වර සමාජ ක්‍රමය ඉතිහාසයේ අන් කවර යුගයකටත් වඩා මිනිස් සමාජය තුළ වේගවත් පරිවර්තනයක් ඇති කිරීමට සමත් විය. යටත්විජිතවාදය, ගෝලීයකරණය, පළමු සහ දෙවන ලෝක සංග්‍රාම, සීතල යුද්ධය (Cold war) වැනි මානව ශිෂ්ටාචාරයේ වැදගත් සන්ධිස්ථානයන් මෙන්ම නව සොයාගැනීම් (උදා. ගුවන් යානය, ජනමාධ්‍ය වැනි නව සොයා ගැනීම්) සිදුවූයේ පසුගිය වසර 400 තුළයි. ජනමාධ්‍ය සොයා ගැනීම ධනවාදය හෙවත් ගෝලීයකරණ අවදිය තුළ සිදුවූ සුවිශේෂී සිදුවීමකි. ධනවාදයත්, ගෝලීයකරණයත් සමාජගත කිරීමෙහිලා වාහකය ලෙස ක්‍රියා කළේ ජනමාධ්‍යයි. එහෙත් අද වන විට අපි එම යුගය පසු කරමින් ජාලතන්ත්‍රවාදී යුගයකට අවතීර්ණ වෙමින් සිටිමු. මෙය කාලයක් තිස්සේ ලෝකය තුළ වර්ධනය වූවක් වුව ද වඩාත් ප්‍රබල ලෙස මිනිස් සමාජයට එය දැනෙන්නට වූයේ කොවිඩ් වසංගතය සමඟයි. කොවිඩ් - 19 ජාලතන්ත්‍රවාදයේ නිර්මාණයක් ද යන්න සංවාදයට බඳුන් වී ඇති කාරණයකි. කෙසේ හෝ ජාලතන්ත්‍රවාදය තුළ මානව

සබඳතා දූරස්ථකරණයට ලක්කෙරෙන අතර ජාලේශ්වර මාධ්‍ය ජාලා තුළ මිනිසා හුදු පරිශීලකයකු බවට පත්කොට තිබේ. ධනවාදය තුළ නිර්මාණය වූ ජනමාධ්‍යවල බලය ජාලේශ්වර මාධ්‍ය හමුවේ හීන වෙමින් පවතී. ඒ වෙනුවට ජාලේශ්වර මාධ්‍ය සම්ප්‍රදායක් නිර්මාණය වෙමින් පවතී. ජාලේශ්වර මාධ්‍ය විසින් ලොව බලවත්ම බල කේන්ද්‍රයන් පවා අභියෝගයට ලක් කරනු ලැබේ. නූතනය වන විට අප සියල්ලන්ම මෙකී ජාලගත මාධ්‍ය වල පරිශීලකයන් බවට පත් වී ඇත. ජාලවලින් තොරව අප වෙත පැවැත්මක් නැත. එහෙත් ජාලමය සන්නිවේදන අවකාශය තුළ මානව සබඳතා බරපතළ ලෙස අභියෝගයට ලක්වී ඇත. එය ජනමාධ්‍ය බලපෑමෙන් එහා ගිය බරපතළ තත්ත්වයකි. මිනිසාගේ පෞද්ගලිකත්වය අහිමි වීම, සයිබර් අපරාධ වැනි දෑ එහි ඍණාත්මක බලපෑම්ය. ජාලතන්ත්‍රවාදය වෙත ලෝකය ක්‍රමයෙන් අනුගත වෙමින් තිබේ. මිනිසාගේ අනාගත සන්නිවේදන අවශ්‍යතා ඉටුකර ගැනීමේදී "ජනමාධ්‍ය" නැමැති සන්දර්භයෙන් ඔබ්බට ගොස් පශ්චාත් ගෝලීය මාධ්‍ය හෙවත් ජාලේශ්වර මාධ්‍ය වෙත යොමු වීමට සිදුවනු ඇත.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

- කොවිඩ් අස්සේ හිස ඔසවන සයිබර් අපරාධ නවතමු. *https://www.samabima.com/?p=20966*
- දිනමිණ, 2021. පශ්චාත් ගෝලීය මාධ්‍යයේ නව්‍ය ස්වරූපය ජාලතන්ත්‍රවාදයයි. *https://divaina.lk*
- පශ්චාත් ගෝලීය මාධ්‍යයේ නව්‍ය ස්වරූපය ජාලතන්ත්‍රවාදයයි. *https://divaina.lk*
- මව්බිම, 2021. ජාලතන්ත්‍රවාදය ගෝලීය පාලනයේ නව ස්වරූපයක්ද? *https://mawbima.lk/feature-more/7941*
- ලංකාදීප, 2012. අඩුවීමක් නැති සයිබර් අපරාධ. *https://www.lankadeepa.lk/Thaksalawa*
- වචන.lk, 2022. කොරෝනා වසංගතය සහ ගෝලිය ආර්ථිකය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීම. *https://wachana.lk/others/others/80*
- සයිබර් අවකාශය සහ සයිබර් අපරාධ. *http://www.sathmadala.lk*
- සිළුමිණ, 2021. සමාජ මාධ්‍ය ඉතාමත් සැලසුම් සහගතව මිනිසුන් පාලනය කරනවා. *https://www.silumina.lk/2021/09/25*
- (සටහන | Central Bank of Sri Lanka, 2016)
- Ada.lk 2018. 'අනාගතයේ පුවත්පතේ ආකෘතිය වෙනස් වූවත් ඉල්ලුමේ අඩුවක් සිදු වන්නේ නැහැ'. https://www.ada.lk/features
- Appadurai, A., Mbembe, A., Rekacewicz, P., Huyssen, A., & Mandémory, B. T. (2001). Globalization. Duke University Press.
- Bagrova, E.V. (2016) Globalisation and post-globalisation. Moscow Technological University, Moscow.

- Bard, A., & Söderqvist, J. (2002). Netocracy: the new power elite and life after capitalism. Pearson Education.
- Daly, H. E. (1999, January). Uneconomic Growth: Conflicting Paradigms. In *Black Sea In Crisis, The: Symposium Ii-An Encounter Of Beliefs: A Single Objective* (p. 216). World Scientific.
- Giddens, Anthony, 1990. The Consequences of Modernity. Stanford: Stanford University PressFan, D. P., & Tims, A. R. (1989). The impact of the news media on public opinion: American presidential election 1987–1988. *International Journal of Public Opinion Research*, *1*(2), 151-163.
- Flew, T. (2020). Globalization, neo-globalization and post-globalization: The challenge of populism and the return of the national. Global Media and Communication, 16(1), 19-39.
- James, P., Steger, M.B. (2014) A Genealogy of globalisation: The career of a concept. Globalisations, 11(4), 417–434.
- Kirchhoff, S.M. 2009. The U.S. Newspaper Industry in Transition: A Congressional Research Service. Retrieved October 20, 2011 online at *http://fpc.state.gov/documents/organization/126872.pdf*
- Mac-Gillivray, A. (2006). Globalization. The Untold Story of Our Incredibly Shrinking Planet.
- Moghadam, V. (1999). Gender and globalization: Female labor and women's mobilization. *Journal of world-systems research*, 366-389.
- Mohamedou, M.-M. O. (2013) Al Qaeda and the reinvention of terrorism: Social sciences and the challenge of post-globalisation transnational political violence, in Hanhimäki J.M. and Blumenau B. (Eds.), An International History of Terrorism: Western and Non-Western Experiences, Routledge, London, pp. 230-244
- Ojo, E. O. (2003). The mass media and the challenges of sustainable democratic values in Nigeria: Possibilities and limitations. Media, culture & society, 25(6), 821-840.
- Scottney-Turbill, Karyn. (2012). Tradional (Mass) Media in the Digital Age Successes, Failures & the Future of Mass Media.
- Sezgin, A. A. & Yolcu, T. (2017). POLITICAL VIEW OF INFORMATIONALISM: SOCIAL MEDIA AND NETOCRACY . Intermedia International E-journal , 4 (6) , 95-109 . Retrieved from *https://dergipark.org.tr/en/pub/intermedia/issue/33914/375402*
- Walkley Foundation, 2012, ‘Journalism at the speed of bytes’, The Walkley Foundation: News July 31st 2012, *http://www.walkleys.com/news/7141/*

Necessary improvements to be made to the Act on the Right to Information in Sri Lanka: A Study based on global indicators relating to the

Right to Information

M.N.M. Minaz[1], M.I.I. Ahamed[2], M.A.F Ashfa[3], M.N.F. Azeema[4], Prof. S.M.M. Mazahir[5]
Exemplary Youth Leaders Fellowship, Zam Zam Foundation [1 2 3 4]
Department of Islamic Studies, South Eastern University of Sri Lanka[5]

minazsrilanka@gmail.com, irshadm709@gmail.com, ashfaansar6@gmail.com, azeemanizamdeen@gmail.com, mazahirsmm@seu.ac.lk

Abstract

The Right to Information Act (RTI Act) of Sri Lanka is another turning point in the democratic history of Sri Lanka. It further specializes in the fact that Sri Lanka's current Right to Information Act is ranked fourth in the world in the rankings of the Right to Information Act. The purpose of this study is to investigate the amendments that need to be made to the Act to further strengthen this Act, which is currently one of the ten best RTI Acts in the world, and to take it to the World's Right to Information Act. To this end, this study compares the Sri Lankan Right to Information Act with the Global RTI Index and points out the elements that should be included in the Sri Lankan Right to Information Act. As such, the elements to be included in the Right to Information Act have been categorized under various headings and discussed in this research. The inclusion of these elements in the Right to Information Act will further strengthen the Right to Information Act in Sri Lanka and further make stronger the right of citizens to information. Furthermore, the Right to Information Act of Sri Lanka can be elevated high rank from the world rankings on the right to Information Act.

Keywords: Act, Information, Right, Global, indicators

01. Introduction

There are eight dimensions on which democracies vary in quality, such as freedom, the rule of law, vertical accountability, responsiveness, equality, participation, competition, and horizontal accountability (Diamond and Morlino, 2004). Similarly Right to Information Act (RTI Act) is one such rule that was brought in favour of the public as an Act to provide right to access to information. The Sri Lankan law on right to information comprises of the relevant Constitutional Provision (Art. 14A) via the 19th Amendment, and the Right to Information Act, No. 12 of 2016 - add the Gazettes comprising the Regulations and Rules. The time period for delivering upon a request is once the Information Officer informs you that the information will be provided he/she has a further 14 days (after you make the necessary payment) to provide you with the information (Right to information commission of Sri Lanka, n.d) With

the establishment of republic states, a concept which denotes that the ownership of the state lies with people evolved. State and the public institutions are maintained by the tax money of people. Thus, the fundamental principle being established is that the people have the right to know information of which the functions of the state are accomplished using public funds (Concept of RTI, n.d). In order to provide the right for access to information certain policies have been set with regard to specifying grounds on which access may be denied, establishing the right to information commission, appointing information officers, setting out the procedure and for matters connected therewith or incidental thereto (Right to information act, 2016). In order to effectively safeguard the said right to information to be effectively protected, there are three core prerequisites to be concerned with.

0.1. Access to information

Access to information denotes that the ability of people to receive information with no hindrance. It means the free availability of information and also diverse range of means to receive information are operated within the society. Particularly, what is most significant is that ensuring a state of affairs that enshrines no censorship or restriction on media and having freedom of access to information without any undue influence.

0.2. Responsibility of state institutions to publish information

State institutions should be embedded with a responsibility to establish an enabling ambiance for people to have access to information which are significant for them. Further, it will also be the obligation of the state to guarantee that the information is available for people in a simple and an understandable manner.

0.3. Responsibility to release information

Responsibility to release information signifies the obligation of releasing information affiliated to different personnel upon a due request. Subject to exceptions such as state secrets, people should have the right to demand information from state institutions. Releasing private information and information related to accomplishments being done using the public tax funds is a responsibility of public officials. It is a right of the people to receive such information without any delay and with complete accuracy (Concept of RTI). When we look at RTI from the global perspective, Sri Lanka is in the 4th place. It shows on below table (The RTI rating, n.d).

RTI Country Rating Results – Top 10

150 *Sources: The RTI Rating. (n.d). rti-rating.org. https://www.rti-rating.org/*

[0 - 50] [51 - 75] [76 - 100] [101 - 125] [126 - 150]

1. Afghanistan	139	6. Albania	127
2. Mexico	136	7. India	127
3. Serbia	135	8. Gambia	127
4. Sri Lanka	131	9. Croatia	126
5. Slovenia	129	10. Liberia	124

Therefore our research is based on finding the ways on how to uplift the rank of Sri Lanka and to strengthen the RTI Act of Sri Lanka.

2.0. Methodology

This is a qualitative research which is done using only the secondary data from the global Right to Information Rating programme founded by Access Info Europe (AIE) and the Centre for Law and Democracy (CLD) and The Right to Information Act, No. 12 of 2016 of democratic Republic of Sri Lanka and the data of this study was collected from such as selected journals, books, internet articles, research articles and publications of the right to information study area. The research was also completed by referring some specific information from the official website of Right to information commission of Sri Lanka.

3.0 Analysis

3.1 Rating Methodology

The RTI Rating Methodology is a tool for evaluating or rating a country's whole legal framework for the right to information based on how it is implemented. On the other hand, that framework provides effect to the right to access information stored by the government. The Methodology gives a numerical score out of 150 for a country's ability to give the right to information legal effect, with higher values reflecting stricter laws. The seven main categories are (1) Right of Access, (2) Scope, (3) Requesting Procedures, (4) Exceptions, and Refusals, as well as (5) Appeals, (6) Sanctions and Protections and, (7) Promotional Measures – provide for a comprehensive review of the legal position. The following is the weighting for the main aspects of access to information laws by category

Section	Max Points
1. Right of Access	6
2. Scope	30
3. Requesting Procedures	30
4. Exceptions and Refusals	30
5. Appeals	30
6. Sanctions and Protections	8
7. Promotional Measures	16
Total nscore	150

Table 2 Source: Concept of RTI. (n.d). rti.gov.lk. https://www.rti.gov.lk/

Scope, Requesting Procedures, Exceptions and Refusals, and Appeals the four major parts of a right to information system – have each been given an equal weighting of 30 points, while the other three have been given fewer points. The Methodology tries to assign adequate weight to the various aspects of the system in this way. The Methodology is built around a set of 61 primary Indicators, each with a possible score range (in most cases, 0-2) based on how well the legal framework delivers the Indicator. The Indicators are based on a variety of international standards on the right to information, as well as a comparative analysis of several rights to information laws from around the world and pilot testing of the Methodology on a few laws. The Centre for Law and Democracy (CLD) and Access Info Europe were consulted on the development of the Indicators by an Advisory Council of renowned specialists on the right to information. The Methodology also provides extensive scoring criteria that show how points are assigned to each Indicator, as well as a database for keeping track of the assessment findings. As we undertake assessments, Access Info Europe and CLD have continued to enhance the score rules, allowing us to improve and fine-tune the instrument.

The RTI Rating is now widely recognized as the premier standard for evaluating the strength of RTI legal frameworks around the world. It is regularly used as an assessment tool by many intergovernmental players, such as the World Bank and the Open Government Partnership (OGP), civil society, and even governments intending to establish RTI legislation for the first time or improve current RTI laws.

3.2 Indicators

I. Right of Access

	Indicator	Score Range	Points of SL
1.	The legal framework (including jurisprudence) recognises a fundamental right of access to information.	0-2	2
2.	The legal framework creates a specific presumption in favour of access to all information held by public authorities, subject only to limited exceptions.	0-2	2
3.	The legal framework contains a statement of principles calling for a broad interpretation of the RTI law. The legal framework emphasises the benefits of the right to information.	0-2	1

Table 2 Source: Concept of RTI. (n.d). rti.gov.lk. https://www.rti.gov.lk/

II. Scope

	Indicator	Score Range	Points of SL
4.	Everyone (including non-citizens and legal entities) has the right to file requests for information.	0-2	1
5.	The right of access applies to all material held by or on behalf of public authorities which is recorded in any format, regardless of who produced it.	0-4	4
6.	Requesters have a right to access both information and records/documents (i.e. a right both to ask for information and to apply for specific documents).	0-2	2
7.	The right of access applies to the executive branch with no bodies excluded. This includes executive (cabinet) and administration Including all ministries, departments, local government, public schools, public health care bodies, the police, the armed forces, security services, and bodies owned or controlled by the above.	0-8	7
8.	The right of access applies to the legislature, including both administrative and other information, with no bodies excluded.	0-4	4
9.	The right of access applies to the judicial branch, including both administrative and other information, with no bodies excluded.	0-4	4
10.	The right of access applies to State-owned enterprises (commercial entities that are owned or controlled by the State).	0-2	2
11.	The right of access applies to other public authorities, including constitutional, statutory and oversight bodies (such as an election commission or information commission/er).	0-2	2
12.	The right of access applies to a) private bodies that perform a public function and b) private bodies that receive significant public funding.	0-2	2

Table 3 Source: Concept of RTI. (n.d). rti.gov.lk. https://www.rti.gov.lk/

III. Requesting Procedures

Indicator	Score Range	Points of SL
13. Requesters are not required to provide reasons for their requests.	0-2	2
14. Requesters are only required to provide the details necessary for identifying and delivering the information (i.e. some form of address for delivery).	0-2	2
15. There are clear and relatively simple procedures for making requests. Requests may be submitted by any means of communication, with no requirement to use official forms or to state that the information is being requested under the access to information law.	0-2	2
16. Public officials are required to provide assistance to help requesters formulate their requests, or to contact and assist requesters where requests that have been made are vague, unduly broad or otherwise need clarification.	0-2	2
17. Public officials are required to provide assistance to requesters who require it because of special needs, for example because they are illiterate or disabled.	0-2	2
18. Requesters are provided with a receipt or acknowledgement upon lodging a request within a reasonable timeframe, which should not exceed 5 working days.	0-2	2
19. Clear and appropriate procedures are in place for situations where the authority to which a request is directed does not have the requested information. This includes an obligation to inform the requester that the information is not held and to refer the requester to another institution or to transfer the request where the public authority knows where the information is held.	0-2	2
20. Public authorities are required to comply with requesters' preferences regarding how they access information, subject only to clear and limited Overrides (e.g. to protect a record).	0-2	2
21. Public authorities are required to respond to requests as soon as possible.	0-2	2
22. There are clear and reasonable maximum timelines (20 working days or less) for responding to requests, regardless of the manner of satisfying the request (including through publication).	0-2	0
23. There are clear limits on timeline extensions (20 working days or less), including a requirement that requesters be notified and provided with the reasons for the extension.	0-2	2
24. It is free to file requests.	0-2	2
25. There are clear rules relating to access fees, which are set centrally, rather than being determined by individual public authorities. These include a requirement that fees be limited to the cost of reproducing and sending the information (so that inspection of documents and electronic copies are free) and that a certain initial number of pages (at least 20) are provided for free.	0-2	1
26. There are fee waivers for impecunious requesters.	0-2	1
27. There are no limitations on or charges for reuse of information received from public bodies, except where a third party (which is not a public authority) holds a legally-protected copyright over the information.	0-2	2

Table 4 Source: Concept of RTI. (n.d). rti.gov.lk. https://www.rti.gov.lk/

IV. Exceptions and Refusals

Indicator	Score Range	Points of SL
28. The standards in the RTI Law trump restrictions on information disclosure (secrecy provisions) in other legislation to the extent of any conflict.	0-4	4
29. The exceptions to the right of access are consistent with international standards. Permissible exceptions are: national security; international relations; public health and safety; the prevention, investigation and prosecution of legal wrongs; privacy; legitimate commercial and other economic interests; management of the economy; fair administration of justice and legal advice privilege; conservation of the environment; and legitimate policy making and other operations of public authorities.	0-10	7
30. A harm test applies to all exceptions, so that it is only where disclosure poses a risk of actual harm to a protected interest that it may be refused.	0-4	1
31. There is a mandatory public interest override so that information must be disclosed where this is in the overall public interest, even if this may harm a protected interest. There are 'hard' overrides (which apply absolutely), for example for information about human rights, corruption or crimes against humanity.	0-4	4
32. Information must be released as soon as an exception ceases to apply (For example, after a contract tender process decision has been taken). The law contains a clause stating that exceptions to protect public interests do not apply to information which is over 20 years old.	0-2	1
33. Clear and appropriate procedures are in place for consulting with third parties who provided information which is the subject of a request on a confidential basis. Public authorities shall take into account any objections by third parties when considering requests for information, but third parties do not have veto power over the release of information.	0-2	2
34. There is a severability clause so that where only part of a record is covered by an exception the remainder must be disclosed.	0-2	2
35. When refusing to provide access to information, public authorities must a) state the exact legal grounds and reason(s) for the refusal and b) inform the applicant of the relevant appeals procedures.	0-2	2

Table 5 Source: Concept of RTI. (n.d). rti.gov.lk. https://www.rti.gov.lk/

V. Appeals

Indicator		Score Range	Points of SL
36.	The law offers an internal appeal which is simple, free of charge and completed within clear timelines (20 working days or less).	0-2	2
37.	Requesters have the right to lodge an (external) appeal with an independent administrative oversight body (e.g. an information commission).	0-2	2
38.	The member(s) of the oversight body are appointed in a manner that is protected against political interference and have security of tenure so that they are protected against arbitrary dismissal (procedurally/substantively) once appointed.	0-2	2
39.	The oversight body reports to and has its budget approved by the parliament, or other effective mechanisms are in place to protect its financial independence.	0-2	2
40.	There prohibitions on individuals with strong political connections from being appointed to this body and requirements of professional expertise.	0-2	2
41.	The independent oversight body has the necessary mandate and power to perform its functions; including reviewing classified documents and inspecting the premises of public bodies.	0-2	1
42.	The decisions of the independent oversight body are binding.	0-2	2
43.	In deciding an appeal, the independent oversight body has the power to order appropriate remedies for the requester, including the declassification of information.	0-2	2
44.	Requesters have a right to lodge a judicial appeal.	0-2	2
45.	Appeals to the oversight body (where applicable, or to the judiciary if no such body exists) are free of charge and do not require legal assistance.	0-2	2
46.	The grounds for an external appeal are broad (including not only refusals to provide information but also refusals to provide information in the form requested, administrative silence and other breach of timelines, charging excessive fees, etc.)	0-4	4
47.	Clear procedures, including timelines, are in place for dealing with external appeals.	0-2	2
48.	In the appeal process, the government bears the burden of demonstrating that it did not operate in breach of the rules.	0-2	2
49.	The external appellate body has the power to impose appropriate structural measures on the public authority (e.g. to conduct more training or to engage in better records management).	0-2	2

Table 6 Source: Concept of RTI. (n.d). rti.gov.lk. https://www.rti.gov.lk/

VI. Sanctions and Protections

Indicator	Score Range	Points of SL
50. Sanctions may be imposed on those who wilfully act to undermine the right to information, including through the unauthorised destruction of information.	0-2	2
51. There is a system for redressing the problem of public authorities which systematically fail to disclose information or underperform (either through imposing sanctions on them or requiring remedial actions of them).	0-2	0
52. The independent oversight body and its staff are granted legal immunity for acts undertaken in good faith in the exercise or performance of any power, duty or function under the RTI Law. Others are granted similar immunity for the good faith release of information pursuant to the RTI Law.	0-2	2
53. There are legal protections against imposing sanctions on those who, in good faith, release information which discloses wrongdoing (i.e. whistle-blowers).	0-2	0

Table 7 Source: Concept of RTI. (n.d). rti.gov.lk. https://www.rti.gov.lk/

VII. Promotional Measures

Indicator	Score Range	Points of SL
54. Public authorities are required to appoint officials (information officers) or units with dedicated responsibilities for ensuring that they comply with their information disclosure obligations.	0-2	2
55. A central body, such as an information commission(er) or government department, is given overall responsibility for promoting the right to information.	0-2	2
56. Public awareness-raising efforts (e.g. producing a guide for the public or introducing RTI awareness into schools) are required to be undertaken by law.	0-2	2
57. A system is in place whereby minimum standards regarding the management of records are set and applied.	0-2	2
58. Public authorities are required to create and update lists or registers of the documents in their possession, and to make these public.	0-2	2
59. Training programmes for officials are required to be put in place.	0-2	2
60. Public authorities are required to report annually on the actions they have taken to implement their disclosure obligations. This includes statistics on requests received and how they were dealt with.	0-2	2
61. A central body, such as an information commission(er) or government department, has an obligation to present a consolidated report to the legislature on implementation of the law.	0-2	2

Table 8 Source: Concept of RTI. (n.d). rti.gov.lk. https://www.rti.gov.lk/

Sri Lanka as a country passed a fairly strong law in 2016, and it was strengthened even further by the passage of regulations and rules in February 2017. An impartial Right to Information Commission's positive interpretation of the regulations has helped to ensure that the legislative framework's aim is carried out in practice.

Sections	Points	Max Score
Right of Access	5	6
Scope	28	30
Requesting Procedures	26	30
Exceptions & Refusal	23	30
Appeals	29	30
Sanctions & Protections	4	8
Promotional Measures	16	16
Total	131	150

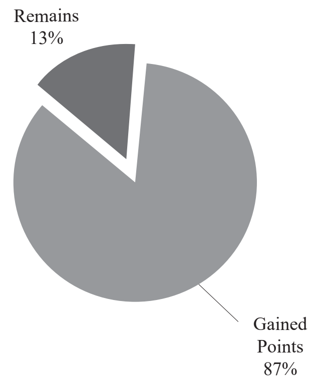

Table 9 Source: Concept of RTI. (n.d). rti.gov.lk. https://www.rti.gov.lk/

3.3 Main aspects of access to information laws by Indicators

03.3.1. The legal framework contains a statement of principles calling for a broad interpretation of the RTI law. The legal framework emphasises the benefits of the right to information.

In this indicator scoring instructions is one point for each characteristic. WHEREAS the Constitution guarantees the right of access to information in Article 14A thereof and there exists a need to foster a culture of transparency and accountability in public authorities by giving effect to the right of access to information and thereby promote a society in which the people of Sri Lanka would be able to more fully participate in public life through combating corruption and promoting accountability and good governance. Preamble includes reference to wider benefits but there is no rule on interpretation.

03.3.2. Everyone (including non-citizens and legal entities) has the right to file requests for information.

In this indicator Score 0 point if only residents/citizens; 1 point for all natural persons; 1 point for legal persons. In Section 3 (1) Subject to the provisions of section 5 of this Act, every citizen shall have a right of access to information which is in the possession, custody or control of a public authority. In Section 43 in this Act, unless the context otherwise requires a citizen, includes a body whether incorporated or unincorporated, if not less than three-fourths of the members of such body are citizens. According to the act only citizens and legal entities can requests for information.

03.3.3. The right of access applies to the executive branch with no bodies excluded. This includes executive (cabinet) and administration including all ministries, departments, local government, public schools, public health care bodies, the police, the armed forces, security services, and bodies owned or controlled by the above.

In this indicator Score 4 points for central government agencies covered: 1 for the head of state, 1 for ministries, 1 for other non-statutory agencies created by the ministries, 1 for state and local government if the government is unitary. If it´s a federalist system, 2 points for the non-statutory agencies. This can be determined by examining the length and thoroughness of the list, if such a schedule exists. Score 1 point for the archives. Add three points and deduct 1 for each exempted central agency (such as the armed forces, police, etc.).

In Section 43 In this Act, unless the context otherwise requires public authority means (a) a Ministry of the Government; (b) anybody or office created or established by or under the Constitution, any written law, other than the Companies Act No. 7 of 2007, except to the extent specified in paragraph (e), or a statute of a Provincial Council; (c) a Government Department; ... (f) a local authority; ... (h) any department or other authority or institution established or created by a Provincial Council; ... (j) higher educational institutions including private universities and professional institutions which are established, recognised or licensed under any written law or funded, wholly or partly, by the State or a public corporation or any statutory body established or created by a statute of a Provincial Council. Not entirely clear that all bodies created by public bodies are covered.

03.3.4 There are clear and reasonable maximum timelines (20 working days or less) for responding to requests, regardless of the manner of satisfying the request (including through publication).

In this indicator Scoring instructions are 1 point for timeframes of 20 working days (or 1 month, 30 days or 4 weeks). Score 2 points for 10 working days (or 15 days, or two weeks) or less. In Section 25 (1) An information officer shall, as expeditiously as possible and in any case within fourteen working days of the receipt of a request under section 24, make a decision either to provide the information requested for on the payment of a fee determined in accordance with the fee schedule referred to in section 14(e) or to reject the request on any one or more of the grounds referred to in section 5 of this Act, and shall forthwith communicate such decision to the citizen who made the request. (2) Where a decision is made to provide the information requested for, access to such information shall be granted within fourteen days of arriving at such decision. 14 days and then there is another 14 days to provide information.

03.3.5. There are clear rules relating to access fees, which are set centrally, rather than being determined by individual public authorities. These include a requirement that fees be limited to the cost of reproducing and sending the information (so that inspection of documents and electronic copies are free) and that a certain initial number of pages (at least 20) are provided for free.

In this indicator Scoring instructions are Score 1 point for fees being limited to reproduction and delivery costs and set centrally, 1 point for at least 20 pages free of charge or for fees being optional Section 14. The duties and functions of the Commission shall be, to (c) issue guidelines based on reasonableness, for determining fees to be levied by public authorities for the release of any information under this Act;... (e) Prescribe the fee Schedule based on the principle of proactive disclosure, in regard to providing information; Section 25. (1) An information officer shall, as expeditiously as possible and in any case within fourteen working days of the receipt of a request under section 24, make a decision either to provide the information requested for on the payment of a fee determined in accordance with the fee schedule referred to in section 14(e); (4) Notwithstanding the requirement made for the payment of a fee under subsection (1), the Commission may specify the circumstances in which information may be provided by an information officer, without the payment of a fee. Rule 4 contains detailed information about fees. In Rule 6, information provided free of charge: (1) Notwithstanding anything contained in Rule 4 above, the Public Authority shall provide information prepared or contained on four pages (A4 size) of photocopies or printing, free of cost. (2) Information that is ordinarily available free of charge shall continue to be provided free of charge. Act calls for central schedule which must be reasonable and then the Fee Schedule in the Rules elaborates. Only 4 pages for free.

03.3.6. There are fee waivers for impecunious requesters.

There are fee waivers for impecunious requesters. In Section 14, the duties and functions of the Commission shall be, to (d) prescribe the circumstances in which information may be provided by an information officer, without the payment of a fee; Section 25(4) Notwithstanding the requirement made for the payment of a fee under subsection (1), the Commission may specify the circumstances in which information may be provided by an information officer, without the payment of a fee. In this act Not in place yet but clearly intended.

03.3.7. The exceptions to the right of access are consistent with international standards. Permissible exceptions are: national security; international relations; public health and safety; the prevention, investigation and prosecution of legal wrongs; privacy; legitimate commercial and other economic interests; management of the economy; fair administration of justice and legal advice privilege; conservation of the environment; and legitimate policy making and other operations of public authorities.

In this indicator Scoring instructions are Score 10 points and then deduct 1 point for each exception which either (a) falls outside of this list and/or (b) is more broadly framed. Generally, in section 5, the excessive exceptions are section 5. (1) Subject to the provisions of subsection (2) a request under this Act for access to information shall be refused, where ... (f) the information consist of any communication, between a professional and a public authority to whom such professional provides services, which is not permitted to be disclosed under any written law, including any communication between the Attorney General or any officer assisting the Attorney General in the performance of his duties and a public authority;... (k) the disclosure of such information would infringe the privileges of Parliament or of a Provincial Council as provided by Law; ... (3) Any information relating to any overseas trade agreement referred to in subsection (1) (c) (v) of this section, where the negotiations have not concluded even after a lapse of ten years shall not be disclosed. Exceptions in favour of communications between professionals, the privileges of Parliament and trade agreements are not legitimate.

03.3.8. A harm test applies to all exceptions, so that it is only where disclosure poses a risk of actual harm to a protected interest that it may be refused.

In this indicator Scoring instructions are Score 4 points and then deduct 1 point for each exception which is not subject to the harm test. Generally, in section 5, the exceptions without a harm test are section 5. (1) Subject to the provisions of subsection (2) a request under this Act for access to information shall be refused, where ... (i) subject to the provisions of section 29(2)(c), the information has been supplied in confidence to the public authority concerned by a third party and the third party does not consent to its disclosure; (j) the disclosure of such information would be in contempt of court or prejudicial to the maintenance of the authority and impartiality of the judiciary; ... (m) the information is of a cabinet memorandum in relation to which a decision has not been taken. Exceptions in favour of third party information, contempt of court and cabinet memos are not harm tested.

03.3.9. Information must be released as soon as an exception ceases to apply (For example, after a contract tender process decision has been taken).

The law contains a clause stating that exceptions to protect public interests do not apply to information which is over 20 years old. In this indicator Scoring instructions are Score 1 point for each. In Section 5(2) Notwithstanding the provisions of subsection (1), a request

for information shall not be refused on any of the grounds referred to therein, other than the grounds referred to in paragraphs (a), (b), (d), (e), (f), (g), (h) and (j) of that subsection, if the information requested for is over ten years old. There is an overall time limit, but only for a few exceptions, and no indication that exceptions cease to when the harm ceases.

03.3.10. Independent oversight body has the necessary mandate and power to perform its functions; including reviewing classified documents and inspecting the premises of public bodies.

In this indicator Scoring instructions are Score 1 point for reviewing classified documents, 1 point for inspection powers. In Section 15 For the purpose of performing its duties and discharging of its functions under this Act, the Commission shall have the power- (a) to hold inquiries and require any person to appear before it; (b) to examine such person under oath or affirmation and require such person where necessary to produce any information which is in that persons possession, provided that the information which is exempted from disclosure under section 5 shall be examined in confidence; (c) to inspect any information held by a public authority, including any information denied by a public authority under the provisions of this Act. But in this act no power of inspection.

03.3.11. There is a system for redressing the problem of public authorities which systematically fail to disclose information or underperform (either through imposing sanctions on them or requiring remedial actions of them).

In this indicator Scoring instructions are score 1 point for either remedial action or sanctions, 2 points for both. But in this Act, it is not mentioned.

03.3.12. There are legal protections against imposing sanctions on those who, in good faith, release information which discloses wrongdoing (i.e. whistle blowers).

In this indicator scoring instructions are score 2 for strong protections, 1 for moderate protections. But in this Act, it is not mentioned.

04. Conclusion

Sri Lanka has an independent Right to Information Commission that ensures following the RTI Act's intent. Professional communications, Parliamentary privileges, and trade agreements are examples of exceptions. Despite the study's flaws, concerns, and practical flaws, the Right to Information has certainly proven to be a key milestone and a crucial step toward assuring a participatory and transparent development process and empowering the country's human rights. However, it is critical to maintain the momentum of this law and should not be allowed to fade out or be changed into just another piece of legislation that sits on a shelf somewhere. It is in the best interests of all stakeholders to stay committed and careful so that the Act's objectives and purposes are not thwarted by bureaucratic machinations. It is up to the people

of the country to strengthen the values and culture of openness that are essential for healthy democratic governance, in which everyone has the right to know and be heard in a fair and unbiased manner. This could be one of the most significant contributions to the strengthening of democracy. In rejecting RTI requests, Sri Lanka has used an excessive number of exclusions, with no mention of the corrective actions taken or punishments imposed when a public institution fails to provide the required information. As a result of this research, it is clear that Sri Lanka's Right to Information Act has to be redesigned in accordance with international best practices.

References

- Concept of RTI. (n.d). rti.gov.lk. https://www.rti.gov.lk/
- Dharmasiri, KI. (2019). *Sociological Analysis of the Effects of Right to Information Act on the State Transparency and Develop Democracy (Special Reference to Sri Lanka)*. _7th international Conference of Sabaragamuwa University of Sri Lanka.
- Diamond, Larry., Morlino, Leonardo. The Quality of Democracy: An Overview. (2004) Journal of Democracy. 15(4): 20-31. www.journalofdemocracy.org
- Ihalagama, I.R.H.S., Kolambage, C.A.D.M.N.C., Gunawardena, P.V.A.I. and Siriwardane, S.D. (2019). *Knowledge about the right to information act of Sri Lanka among the trainees of postgraduate institute of medicine of Sri Lanka*. _Sri Lanka Journal of Bio-Medical Informatics. _ 10(3), p.14. http://doi.org/10.4038/sljbmi.v10i3.8078
- Lakmali, HAN. (2019). *Community Awareness on the Right to Information Act (RTI) No. 12 of 2016.* _International Conference on Library and Information Management, University of Kelaniya, Sri Lanka._
- Right to information commission of Sri Lanka. (n.d). rti commission.lk. http://www.rticommission.lk/web/index.php?option=com_content&view=article&id=8&Itemid=111⟨=en
- Sapukotana, UM. (2017). *Health Information Privacy and Right to Information: A case study of India and Sri Lanka.* _International Research Conference, General Sir John Kotelawala Defence University, Sri Lanka_.
- Sharma, M., Bhadauria, SS. (2017). *Right to Information: Pros and Cons.* Vol-3 Issue-6 2017 Amity University Madhya Pradesh, Gwalior.
- Stiftung, FN., Freiheit, FD. (2018). *Study on Information Requests Submitted to Public Authorities and Responses Received under the Right to Information Act, No.12 of 2016. Centre for Policy Alternatives*.
- The RTI Rating. (n.d). rti-rating.org. https://www.rti-rating.org/
- Wickramaarachchi, AE. (2017). *Analytical Study on Public Awareness and the Practice of Right to Information Act, No.12 of 2016*. _International Conference on Library and Information Management, University of Kelaniya, Sri Lanka._

Globalization and International Relations

Poongulaly Srisangeerthanan
Lecturer, Department of Media Studies, University of Jaffna.

poongulaly@univ.jfn.ac.lk

Abstract

The concept of globalization is much discussed in political, economic, social, and cultural settings. In fact, globalization seems to have led to the dissolution of global boundaries and the forming of political, economic, social, and cultural linkages between countries. These linkages seem also to be causing political, economic, social and cultural changes, and these changes seem greatly aided by the evolution and spread of communication technologies and mediums, such as mass media, social media, and new media. Particularly, the emergence of social media has not only provided a means for information exchange between global communities but seems also to have caused cultural related changes to the lifestyles of people. In fact, these cultural related changes seem to have gained potential to alter even the historical backgrounds of concerned individuals, specific races or the society at large. As such, it is of interest to understand the changes to cultural practices and lifestyle events as preferred or generated by the people of the Jaffna community due to the use of social media, and on whether such changes are embraced by the whole community. Therefore, to understand this potential impact, popular social media platforms such as Facebook, WhatsApp, Viber and Twitter are investigated under the uses and gratifications theory. On this basis, the consumption of those social media platforms was observed to be on an increasing trend among the Jaffna community, where the continued use and following seems greatly inclined towards being for a mode of gratification. It was also observed that social media platforms tend to partner with specific organizations to instill such social and/or cultural changes for their own economic benefit as well. The author further observed that individuals uploading content regarding their day-to-day activities seem linked to aid business related entities. Moreover, following the consumption of an interested individual's or organization's content upload in social media, it was understood from public discussions and social media posts/commentary that people seem to compare such content to their day to day activities and lifestyle, and tend to yearn for those portrayals to be present in their own lives.

Key words: Globalization, Social Media, International Relations, Technological Advancements, Media Consumption, Jaffna Community, Uses and Gratifications theory.

உலகமயமாக்கலும் சர்வதேச தொடர்புகளும்

பூங்குழலி சிறிசங்கீர்த்தனன், விரிவுரையாளர்
ஊடகக் கற்கைகள் துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

poongulaly@univ.jfn.ac.lk

ஆய்வுச்சுருக்கம்

உலகமயமாக்கல் என்ற எண்ணக்கருவானது அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகப் பண்பாடு, கலாசாரத் துறைகளில் பலராலும் பேசப்படுகின்ற விடயமாகவே காணப்படுகின்றது. அதாவது, உலகநாடுகளிற்கிடையிலான தடைகள் அகற்றப்பட்டு நாடுகளிற்கிடையில் அரசியல், பொருளாதார, சமூக கலாசார ரீதியில் பிணைப்புக்கள் ஏற்பட்டுவருவது கண்கூடு.

இவ் உலகநாடுகளிற்கிடையிலான பிணைப்புக்கள் நாடளாவிய ரீதியில் அரசியல், பொருளாதார, சமூகப் பண்பாட்டுக் கலாசார நடத்தை மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வருவதனை அவதானிக்கக் கூடியதாகவிருக்கிறது. இவ்வாறான மாற்றங்களுக்குத் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் பேறான ஊடகங்களே (வெகுஜன ஊடகங்கள், சமூக ஊடகங்கள், புதிய ஊடகங்கள்) அளப்பரிய பங்கினையாற்றி வருகின்றது என்பது மிகையாகாது. அதிலும் குறிப்பாக, சமூக ஊடகங்களின் வருகையானது உலகநாடுகளில் உள்ள மக்களிற்கிடையில் தகவல்களை வழங்கி தொடர்புகளை ஏற்படுத்திவருவது மட்டுமல்லாது அவர்களது வாழ்வியலில் கலாசார ரீதியாகவும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. கலாசாரரீதியாக ஏற்படுகின்ற மாற்றமானது அதுசார்ந்திருக்கின்ற நபர்களது அல்லது இனத்தினது அல்லது சமூகத்தினது வரலாற்றையே மாற்றக்கூடியதொன்றாக வளர்ந்துவருவதனைக் காணலாம்.

அவ்வகையில், குறிப்பாக சமூக ஊடகங்களின் பாவனையினால் யாழ்ப்பாண சமூகம் சார்ந்த மக்கள் தமது கலாசார ரீதியிலான நடத்தைகளில், வாழ்வியல் சம்பவங்களில் எவ்வாறான மாற்றங்களை விரும்புகிறார்கள் அல்லது ஏற்படுத்துகிறார்கள், அவ்வாறு ஏற்படுத்தப்படும் மாற்றங்கள் அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றதா என்பதனை அறியும் பொருட்டு சமூக ஊடகங்களான முகநூல் (Facebook), புலனம் (WhatsApp), வைபர் (Viber) மற்றும் கீச்சகம் (Twitter) என்பன பயன்களும் மகிழ்வூட்டலும் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டன.

அதன்படி, யாழ்ப்பாணத்து சமூக மக்கள் மத்தியில் இவ் ஊடகங்களின் நுகர்வும், அதனூடான கலாசார வைபவங்களின் மாற்றங்களும் அதிகரித்துச் செல்கின்றமையை அவதானிக்க முடிந்ததுடன், மகிழ்வூட்டல் என்றவொரு காரணத்தின்பேறாக மக்கள் தொடர்ந்தும் சமூக ஊடகங்களை நுகர்தலையும் பின்பற்றுதலையும் கொண்டுள்ளமையினையும், சமூக ஊடகங்களானவை இம்மாற்றங்களை உட்செலுத்துவதில் குறிப்பிட்ட நிறுவனம்சார்ந்து அவர்களுக்கேயான வணிகம்சார் பலன்களையும் பெற்றுவருவதனை இனங்காணக்கூடியதாகவிருந்தது. மக்கள் தமது அன்றாட வாழ்வில் நடைபெறும் விடயங்களின் தரவேற்றமானது வணிகம்சார்ந்த ஊடகங்களாகச் செயற்படுவதனையும் ஆய்வாளரால் அவதானிக்கக் கூடியதாக அமைந்தது.

அத்துடன் மக்களின் நுகர்வுச் செயற்பாடானது ஒவ்வொரு தனிநபர்களினதும், நிறுவனங்களினதும் தரவேற்றங்களின் போது தமது அன்றாடச் செயற்பாடுகளையும் வைபவங்களையும் ஒப்பிட்டு நோக்கி அதனைத் தமது அன்றாட வாழ்வியலுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் தன்மையும், அதுபோன்ற செயற்பாடுகள் தமது வாழ்விலும் நடைபெற வேண்டுமென்ற விருப்பங்கள் அவர்களது கருத்துரைகளினூடாகவும், சமூக ஊடகப் பதிவுகளினூடாகவும் அவதானிக்க முடிந்தன.

திறவுச் சொற்கள்: உலகமயமாதல், சமூக ஊடகங்கள், சர்வதேச தொடர்புகள், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, ஊடக நுகர்வு, யாழ்ப்பாணத்து மக்கள், பயன்களும் மகிழ்வூட்டலும்.

1. அறிமுகம்

உலகமயமாதல் என்ற சொல்லானது பூகோளமயமாக்கல் என்ற பதமாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. உலகமயமாதல் என்னும் போது ஒவ்வொரு நாட்டினதும் சர்வதேச அரசியல், பொருளாதார, சமய, சமூக, கலாசார உள்ளகத் தொடர்புகளனைத்தும் ஒன்றோடொன்றிணைந்து செயற்பட்டு வரும் செயற்பாட்டினைக் குறிக்கின்றது. உலகமயமாக்கல் என்ற ஒற்றைச் சொல்லுக்கு தனித்தேயான ஒரு வரைவிலக்கணத்தை வரையறுத்துக் கூறமுடியாது, பல்வேறுபட்ட வரைவிலக்கணங்கள் பலசாராராலும் முன்வைக்கப்பட்டிருப்பதனைக் கண்கூடாகக் காணமுடிகின்றது. உலகமயமாக்கல் செயற்பாட்டின் மூலம், பலதரப்பட்ட பொருட்கள் சேவைகள் சர்வதேச எல்லையைத் தாண்டி வியாபார வர்த்தகத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகிறது. அவ்வகையில், பொருட்கள் - சேவைகள், பணம் - முதலீடு, மக்கள் (குடியேற்றக்காரர்கள், அகதிகள் மற்றும் சுற்றுலாதாரிகள்), தொடர்பாடல், கலாசாரம், நம்பிக்கை - சிந்தனைகள், எனப்பலவற்றைக் குறிப்பிடலாம். ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரம் உலகப் பொருளாதாரத்துடன் இணைந்து எந்தவித இடையூறுகளுமின்றி வர்த்தக வியாபாரத்தின் மூலம் பொருட்களையும் சேவைகளையும் சுதந்திரமான முறையில் பரிமாற்றம் செய்யப்படுதலாகும். எனவே இச் செயற்பாட்டின் மூலம் தேசிய பொருளாதாரம், தேசிய கலாசாரம் விரிவடைவதுடன் மாற்றமடைகின்றது எனலாம். உலகமயமாக்கல் மூலமாக ஒவ்வொரு நாட்டினதும் ஒவ்வோர் துறையினூடான வளர்ச்சிப்பாதை விரிவடைந்து சென்றதுடன் சில எதிர்மறையான விடயங்களும் நடைபெற்று வருவதனை கண்கூடாகக் காணமுடிகின்றது. அவ்வகையில், பொருளாதார ரீதியிலான வளர்ச்சிப்படியை நோக்கின், உலகமயமாதலானது அதிகளவிலான வளர்ச்சியை நோக்கிச் செல்வதற்கான மிகப்பிரதான காரணமாக வியாபார வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் காணப்பட்ட விரிவாக்கங்களையும் தெடர்பாடல் சாதனங்களிலேற்பட்ட அதீத வளர்ச்சியினையும் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம். அதிலும் குறிப்பாக பொருளாதார ரீதியிலான வளர்ச்சியை நோக்கினால், குறிப்பாக தியோடா லெவிட் என்ற ஆய்வாளர் சந்தைகளின் உலகமயமாதல் என்ற 1983 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த புத்தகத்தில் பொருளாதாரம்சார் உலகமயமாதலானது எவ்வாறான வளர்ச்சிப்பாதைகளை கண்டு நாட்டுக்குநாடு வேறுபட்ட வகையில் தன் வளர்ச்சிப்பாதையை வகுக்கின்றது தொடர்பில் தனது ஆய்வை முன்வைத்துள்ளார். அவ்வகையில், அறிவுசார் பொருளாதாரம் (Knowledge Economy) என்பது பொருளாதார துறையில் மிக முக்கிய பேசுபொருளாக காணப்படுகின்ற தனித்துறையாகும். அதாவது 'அறிவுசார் மூலதனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நுகர்வு மற்றும் உற்பத்தி முறையாகும்'. பெரும்பாலான வளர்ந்த நாடுகளில் உள்ள அனைத்து பொருளாதார நடவடிக்கைகளிலும் இவ் அறிவுசார் பொருளாதாரமானது பெரும் அங்கமாக உள்ளது. பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் விரைவான உலகமயமாக்கல், வளர்ந்துவரும் அறிவுப்பொருளாதாரத்தின் முக்கிய தீர்மானங்களில் ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. ஒரு நாடு அபிவிருத்தியடைவதில் அறிவுப்பொருளாதாரமானது முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. ஆரம்பகாலம் தொடக்கம் பொருளாதாரமானது விவசாயப் பொருளாதாரம், கைத்தொழில் பொருளாதாரம், தகவல் பொருளாதாரம் என மாறி இன்று தகவல்களை அறிந்து வைத்திருக்கின்ற நிலைக்கு வழங்கப்பட்ட முக்கியத்துவம் குறைவடைந்து அந்தத் தகவல்களை பயன்படுத்துகின்ற ஆற்றலான அறிவுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கும் நிலை ஏற்பட்டு அது இன்று ஓர் அறிவுப் பொருளாதாரமாக மாறி நிற்கின்றது. இவ் அறிவுப்பொருளாதாரத்திற்கு அடிப்படையான தூண்களாக பொருளாதார மற்றும் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட ஆட்சிமுறைமை, மனித மூலதனம், புத்தாக்கம் மற்றும் தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பம் போன்றன காணப்படுகின்றன.

எந்தவொரு நாட்டிலும் அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையின்மையானது ஓர் அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்ற நாடு எதிர்நோக்குகின்ற பாரிய சவாலாகக் காணப்படுகின்றது. வளர்ந்துவரும் நாடுகளில் தற்போது அரசியலானது உறுதியற்ற தன்மையைக் கொண்டே காணப்படுகிறது எனலாம். இவற்றுக்கு எடுத்துக்காட்டாக மத்திய கிழக்கு நாடுகளைக் குறிப்பிடலாம். 2010 ஆம் ஆண்டு முதல் சிரியா அதன் அரசியல் ஸ்திரமின்மையின் அடிப்படையில் மிகவும் மோசமடைந்த நாடுகளில் ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. இவற்றைவிட ஆப்கானிஸ்தான், சூடான், கென்யா, எத்தியோப்பியா ஆகிய நாடுகளையும் குறிப்பிட முடியும். இந்த வகையில் ஒரு நாட்டின் அரசியல் ஸ்திரமின்மை நிலவும் போது உள்நாட்டு போர் ஏற்பட வழிவகுக்கும் அதே சமயம் பொருளாதார உறுதியின்மையும் காணப்படும். ஆகையால் இந்த சூழ்நிலையில் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடானது அறிவுப்பொருளாதாரமாக மாறுவது சவாலான விடயமாக காணப்படும்.

இங்கு தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத்தினூடாக, நாடுகளில் நிலவுகின்ற அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையை இல்லாதொழிக்கும் முகமாக ஏற்பட்ட, ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற அரசியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப புரட்சிகளை அவதானிக்கலாம். அவ்வகையில் மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் ஏற்பட்ட அரேபிய வசந்தம், துனீசியப் புரட்சி மற்றும் மியன்மாரில் ஏற்பட்ட பிளவர் உரை என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

அது தவிர இலங்கை நாட்டில் சமூக ஊடகங்கள் மூலமாக இடம்பெற்ற பொத்துவிலிலிருந்து பொலிகண்டி (P2P) வரையிலான நடைப்பேரணியைக் குறிப்பிடலாம்.

அடுத்து, மொழி ரீதியிலான வளர்ச்சிப்படியை நோக்கின், இலங்கைக்கும் ஜப்பான் நாட்டுக்கும் இடையிலான சர்வதேச தொடர்புகள் குறிப்பாக தந்திரோபாய ரீதியான உறவுமுறையானது 70 ஆண்டுகளை கடந்து தற்பொழுதும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதனை குறிப்பிடலாம். அவ்வகையில் ஜப்பான் மொழி கற்கைத்திட்டமானது இலங்கையில் சாதாரணமானதொன்றாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு பின்னர் கல்விப் பொதுத் தராதர பரீட்சையில் ஒரு பாடமாகவும் கல்விப் பொதுத் தராதர உயர்தரப் பரீட்சையில் ஒரு பாடமாகவும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளமையினை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. அதனைத் தொடர்ந்து பல்கலைக்கழக ரீதியில் களனிப் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகம் ஆகியன முதன்முறையாக ஜப்பான் மொழிக் கற்கைநெறியை தமது பாடத்திட்டத்திற்குள் அறிமுகப்படுத்தியிருந்தமையினையும் அவதானிக்கலாம்.

இலங்கைக்கும் சீனாவுக்கும் இடையிலான தொடர்பானது பலகாலந்தாண்டியும் வளர்ந்து வருகின்றது. தற்காலத்தில் சீன மொழியைக் கற்பதற்கான டிப்ளோமாக் கற்கைநெறிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடைபெற்று வருவதுடன், பெற்றோர் தமது குழந்தைகளுக்கு ஆரம்பப் பாடசாலைக் கல்வியுடன் மேலதிக மொழிக் கற்கையாக ஆங்கில மொழியுடன் சீன மொழியையும் கற்பித்து வருவதனை கண்கூடாக அவதானிக்க முடிகின்றது.

பயன்களும் மகிழ்வூட்டலும் கோட்பாடு

ஊடகங்களின்பால் ஊடக நுகர்வோராகிய பொதுசனத்தினர் எவ்வாறு எவ்வாறான பயன்களையும், மகிழ்ச்சியையும் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக ஊடகங்களை நுகரத் தலைப்படுகின்றனர் என்பதைப் பேசுகின்ற கோட்பாடாகப் பயன்களும், மகிழ்வூட்டுதல்களும் கோட்பாடு (Uses and Gratifications Theory) முன்வைக்கப்பட்டது. ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தும் மக்கள் தரப்பில் இருந்து அவர்கள்

எதற்காக ஊடகங்களை நுகரத்தலைப்படுகின்றனர் என்ற விடயத்தை விளக்கும் முயற்சியாக இக்கோட்பாடு அமைந்தது. இந்தவகையில் கேற்ஸ் (Katz), புளூம்லர் (Blumler) மற்றும் குரேவிச் (Gurevitch) ஆகிய தொடர்பாடல் நிபுணர்கள் இந்தக் கோட்பாட்டை 1974ஆம் ஆண்டளவில் முன்வைத்திருந்தனர்.

வெகுசன ஊடகங்களை நோக்கி பொதுமக்கள் நகர்வதற்கான அல்லது வெகுசன ஊடகங்களிலிருந்து எவ்வாறான ஆதாயங்களை மக்கள் பெறுவதற்குத் தலைப்படுகின்றார்கள் என்பதை விளக்குவதான ஓர் ஆரம்பகட்ட முயற்சியாக, இந்த நிபுணர்களால் இந்தக் கோட்பாடு முன்வைக்கப்பட்டபோது – ஒரு தொகுதி பயன்களும், மகிழ்வூட்டுதல்களும் அந்தக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் பட்டியல் இடப்பட்டது. பிற்காலங்களில் வெகுசன ஊடகப்பயன்பாடுகள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, அந்தப் பட்டியல் மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டு, அது இன்னமும் வளரும் போக்கிலே அமைந்திருப்பதையும் இங்கு அவதானிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. வெகுசன ஊடகங்களை நுகரும் மக்கள் எவ்வாறான சமூக, உளவியல், பண்பாட்டுத் தேவைகளை நிவர்த்திக்க முனைகின்றார்கள் என்பதையும், வெகுசன ஊடகச் செயற்பாடுகளின்பால் அவர்களது எந்தெந்தத் தேவைகள் நிவர்த்தி செய்யப்படுகின்றன என்பதையும், வெகுசன ஊடகங்களை எந்தெந்த எதிர்பார்ப்புக்களை நிறைவேற்ற மக்கள் நாடிச்செல்கிறார்கள் என்பதையும் வெளிப்படுத்துவதாக, பட்டியற்படுத்துவதாக இந்தக் கோட்பாடு அமைந்திருக்கின்றது.

2. ஆய்வு முறையியல்

ஆய்வுச் செயற்பாடு ஒன்றை வெற்றிகரமாக முன்னெடுத்துச் செல்ல ஆய்வுமுறையியல் அவசியமானதாக அமைகின்றது. ஆய்வு முறையியல் என்பது ஆய்வானது எந்த முறையினூடாக நகர்த்திச் செல்லப்படுகின்றது என்பதே ஆகும். ஆய்வுப் பிரச்சினைகளும் தன்மைகளுமே ஆய்வுமுறையியலைத் தீர்மானிப்பதில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. ஆய்வில் தகவல் திரட்டும் செயற்பாடானது ஆய்வு முறையியலின் ஊடாகவே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. அந்தவகையில், நாளாந்தச் செயற்பாடுகளின் நிமித்தமாக யாழ்ப்பாணச் சமூக மக்கள் மத்தியில் காணப்பட்ட ஊடக நுகர்வு, அவர்கள் அவ்வூடகத்தினை நுகர்ந்தமைக்கான நோக்கங்கள், அவ்வூடக நுகர்வு பாவனையாளர்களது தனிப்பட்ட மற்றும் சமூக ரீதியாக ஏற்படுத்தி வந்த மாற்றங்கள், இம்மாற்றங்களால் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் ஆகிய விடயங்களைக் கண்டறிய அளவை ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. காரண காரியத்தை கண்டறிதல், பண்புகளை இனங்காணல், உள்ளடக்கத்தை ஆராய்தல் முதலியவற்றின் வழியாக ஆய்வினை முன்நோக்கி நகர்தலுக்காக இவ் ஆய்வானது பெறுதிசார் ஆய்வாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. பெறுதிசார் ஆய்விலே உள்ளடக்கப் பகுப்பாய்வு (ContentAnalysis) மற்றும் தன் இனவரைபியல் ஆய்வாகவும் (Self-Ethnographical Study) முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. தன் இனவரைபியல் முறையியலுக்கூடாக ஆய்வாளர் ஆய்வுக்களத்தில் தானும் ஓர் அங்கமாக, செயற்பாட்டாராக, தன்னை முன்நிறுத்துவதற்கூடாக ஆய்வுக்களம் குறித்தான புரிதலும் சுயமதிப்பீட்டுடனான தகவல்களையும் சொந்த அனுபவங்களை ஆய்வுக்களத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்டு ஆய்வினை செயற்படுத்தக்கூடியதான முறையாக அமைகின்றது.

3. தரவுப் பகுப்பாய்வும் ஆய்வு முடிவுகளும்

கலாசாரம் என்பது பொதுவாக மனிதச் செயற்பாட்டுக் கோலங்களையும் அத்தகைய செயற்பாடுகளுக்குச் சிறப்புத் தன்மைகளையும் முக்கியத்துவத்தையும் குறியீட்டு அம்சங்களையும் குறிக்கின்றது. மேலும் பண்பாடு என்பது மனித இயல்பு எனவும், அது அநுபவங்களைப் பகுத்துக் குறியீடாக்கிக் குறியீட்டு முறையில் வெளிப்படுத்துவதற்கான தகுதியை கொண்டுள்ளது எனவும் சிலர் கருதுகின்றனர். பண்பாடு/கலாசாரம் எனும் போது அவை மூன்று முக்கியச் சொற்களை தம்மகத்தே கொண்டுள்ளன. எண்ணங்கள், நடத்தைகள் மற்றும் பொருட்கள் - சேவைகளாகும்.

இங்கு கலாசாரப் பேரரசுவாதம் (Cultural Imperialism) பற்றிக் குறிப்பிடுதலானது மிகவும் முக்கியமாகின்றது. அவ்வகையில், ஒரு நாட்டின் நம்பிக்கைகள், விழுமியங்கள், அறிவு, நடத்தை மற்றும் பாரம்பரிய நடவடிக்கைகள் போன்றவற்றினை அதாவது வாழ்க்கை அமைப்பு முறைகளை அந்நாட்டின் பொருளாதார, சமூகச் செல்வாக்கினுடாக இன்னொரு நாட்டின் சமூகச் செல்வாக்கு மீது திணிக்கும் செயற்பாடாகும். கலாசாரப் பேரரசுவாதம் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது அமெரிக்காவைத் தளமாகக் கொண்டு ஆரம்பித்த டிஸ்னியானது (Disney brand) சர்வதேசம் முழுவதும் தனது தளத்தைப் பரப்பியதையும் குறிப்பாக லத்தீன் அமெரிக்கா, மத்திய கிழக்கு, ரஷ்யா, இந்தியா, சீனா, சிங்கப்பூர், கொங்கொங் போன்ற நாடுகள் டிஸ்னியின் செல்வாக்கினைக் கொண்டு தத்தம் நாடுகளில் அமெரிக்க டிஸ்னி பூங்காவினையொத்த டிஸ்னி பூங்காக்களை அமைத்ததுடன், சீனா டிஸ்னி கதாபாத்திரங்களை கொண்டு சின்னஞ்சிறு மாற்றங்களை (ஆடைகளில் மட்டும்) செய்து திரையிடல்களை மேற்கொள்வதனையும் குறிப்பிடலாம்.

மேலும் ஜப்பானை மையமாகக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட சமையல் நிகழ்ச்சியானது (Iron Chef) பின்னர் அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா, இந்தியா, சீனா போன்ற நாடுகளில் விஸ்தரித்து இன்றளவிலும் மிகவும் பிரபலமாக நடைபெற்று வருதனை அவதானிக்கலாம். அடுத்து, கலாசார ஒத்திசைவு (Cultural Homogenization) தொடர்பாக நோக்கினால், இக்கலாசார ஒத்திசைவென்பது கலாசார உலகமயமாக்கலுடன் இணைந்தவொரு தோற்றப்பாடாகும். ஒரு கலாசார பண்பாட்டம்சமானது அதன் கலாசார அம்சத்துடன் இன்னும்பல கலாசார அம்சங்களை இணைத்து ஒன்றிணைத்து வைத்திருத்தலைக் குறிக்கின்றது. இங்கு நாடொன்று அதனது கலாசார பண்பாட்டம்சங்களை பயன்பாட்டில் கொண்டிருப்பதுடன் தமக்கு எளிதில் கிடைக்கக்கூடியவாறான மற்றைய நாடுகளின் பண்பாட்டம்சங்களையும் தம்மையறியாமலே தமக்குள் ஏற்றுக்கொண்டு வாழப்பழகுதலைக் குறிக்கின்றது.

அதன்படி இவ் ஆய்வுக்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட, யாழ்ப்பாணச் சமூக தமிழ் மக்களால் அதிகளவில் இன்று பயன்படுத்தப்படுகின்ற சமூக ஊடகங்களான முகநூல் (Facebook), புலனம் (WhatsApp), வைபர் (Viber) மற்றும் கீச்சகம் (Twitter) ஆகிய ஊடகங்களின் பாவனையையும், அவ்வூடகங்களில் ஒளிபரப்பு செய்யப்பட்ட மற்றும் தரவேற்றப்பட்ட பதிவுகளையும் ஆய்வாளர் அவதானித்ததன் அடிப்படையில் பெறப்பட்ட தரவுகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு பகுப்பாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணச் சமூக மக்களது சமூக ஊடகநுகர்வானது அவர்களுக்கே உரித்தான தனித்துவமான வாழ்வியற் சடங்குகளில் தாக்கம் செலுத்தி வருவதையும் அவதானிக்க முடிந்தது.

அந்தவகையில், முகநூல் (Facebook), புலனம் (WhatsApp), வைபர் (Viber) மற்றும் கீச்சகம் (Twitter) ஆகிய சமூக ஊடகங்கள் ஆய்வாளரால் அவதானிக்கப்பட்டது.

3.1 யாழ்ப்பாண மக்கள் மத்தியில் காணப்படும் ஊடக நுகர்வு

மக்கள் வழமையாகவே தகவல், செய்திகளை அறிந்துகொள்வதற்காக அச்சு ஊடகங்களையும், இலத்திரனியல் ஊடகங்களையும் நாடுபவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். ஆனால், இன்றைய காலகட்டங்களில் அதிகளவான மக்கள் தகவல், செய்திகளை அறிந்து கொள்வதற்காக சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துவதனை அவதானிக்க முடிந்தது. இந்த ஊடக நகர்வானது அச்சு ஊடகங்களையும், இலத்திரனியல் ஊடகங்களையும் நாடும் ஒரு பெறுநர்கூட்டம் மத்தியிலும் தாக்கம் செலுத்த ஆரம்பித்ததையும் அவதானிக்க முடிந்தது.

3.2 யாழ். மக்களது ஊடக நுகர்வு நோக்கங்கள்

ஒவ்வொரு மனிதனும் தமது நாளாந்த வாழ்க்கையில் நடைபெறும் நிகழ்வுகள், சம்பவங்கள் சார்ந்த தகவல்களை அறிந்துகொள்வதற்கு, எண்ணங்கள், கருத்துக்கள் போன்றவற்றை ஏனையோர்களுடன் பரிமாறிக் கொள்வதற்கு, புதிய, புதிய தகவல்களை அறிந்துகொள்வதற்கு, உலகைப் பற்றியதும், அங்கு நடைபெறும் நிகழ்வுகள் பற்றியும் செய்தியைப் பெறுவதற்கு, மகிழ்ச்சி அடைவதற்கு, அதிகாரமிக்கவர்கள் தாக்கப்படுவதை அல்லது தோல்வியுறுவதைக் காண்பதன்மூலம் உளத்திருப்தி ஒன்றைப் பெறுவதற்கு, சக மனிதர்களுடன் இணைந்து நிகழ்வொன்றின் அல்லது சம்பவமொன்றின் அனுபவத்தை பகிர்ந்து கொள்வதற்கு, ஆன்மீகம், தெய்வீகம் சார்ந்த அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு, வாழ்க்கையின் வழக்கமான அழுத்தங்களிலிருந்து விடுபட்டு தளர்வான அல்லது மாறுபாடான மன நிலையைப் பெறுதற்கு, மற்றவர்கள் மீது ஏற்படக்கூடிய அனுதாபங்கள் பற்றிய அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்வதற்கு,

மேலும் - தனக்கான முன்மாதிரிகளைத் தேடிக்கொள்வதற்கு, தனது அடையாளத்தை தேடுவதோடு அதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு, நீதியின் பாலான நம்பிக்கையை தனக்குள்ள மீள்வலியுறுத்திக்கொள்வதற்கு, காதல் உணர்வில் நம்பிக்கையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு, உலகின் மீதான கட்டுப்பாடுகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு, வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைக் காண்பதன் மூலம் தானும் வரலாற்றின் பங்குதாரர் ஆவதற்கு, மகிழ்ச்சிதராத உவகை அற்ற உணர்வுகளைப் புனிதப்படுத்திக் கொள்வதற்கு, அழகு என்பதை மாத்திரம் அல்ல அழகின்மையையும் தெரிந்துகொள்ளவதுடன் அதை அனுபவித்துக்கொள்ளதற்கு, நீதி, ஆன்மிகம், பண்பாட்டு விழுமியங்களை இன்னமும் உறுதியாக்கிக் கொள்ளவதற்கு ஆகிய காரணங்களே பொதுமக்கள் ஊடகங்களை நாடுவதற்கான காரணங்களாக பயன்களும் மகிழ்வூட்டுதல்களும் கோட்பாட்டின் (Uses and Gratifications Theory) அடிப்படையில் அவதானிக்கப்பட்டாலும் - இந்தக் காரணங்கள் இன்னமும் விரிவாக்கம் பெற்று செல்லும் போக்கினை இன்றைய சூழலிலும் ஆய்வாளரால் அவதானிக்க முடிந்தது.

இந்தக் காரணங்கள் மக்களது தனித்துவமான வாழ்வியற் சடங்குகளில் தாக்கம் செலுத்துவதனையும் ஆய்வாளரால் அவதானிக்க முடிந்தது.

3.3 யாழ்ப்பாண சமூக மக்களின் மத்தியில் சமூக ஊடக நுகர்வானது அவர்களது வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகளில் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கங்கள்

மனித வாழ்க்கையில் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை பலவகையான சடங்குகள் இடம்பெறுகின்றன. அச்சடங்குகள் மக்களின் வாழ்க்கைக்கேற்பவும் தரத்திற்கேற்பவும் வளர்ந்தும் மாறியும் அமைகின்றன. நாகரீகம் வளர்ந்துள்ள இன்றைய காலகட்டத்தில் பல வகையான சடங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

அதாவது, வேறுபட்ட வாழ்க்கை வட்டச்சடங்கு முறமைகளைக் கொண்ட சமூகத்தவர்களால் அவர்களது வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகளின் (பிறப்பு, பூப்பு, திருமணம், இறப்பு) போது பதிவு செய்யப்பட்ட வீடியோ, புகைப்படப் பதிவுகளை தங்களது சமூக ஊடகங்களில் தரவேற்றம் செய்யும்போது அச் சமூக ஊடகங்களில் அவர்களிற்கு நண்பர்களாய் இருக்கும் ஏனைய சமூகத்தவர்கள் அச்சடங்கு முறமைகளினை, ஆடை, அணிகலன்கள், உணவுப்பழக்கங்களினை அறிந்துகொண்டு தங்களது வாழ்வியல் சடங்குகளிலும் அம் முறைகளினைப் பின்பற்றுவதனை அவதானிக்க முடிகின்றது.

அதிலும் குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணத்து மக்களது வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகளிலும் (பிறப்பு, பூப்பு, திருமணம், இறப்பு) ஏனைய சமூகங்களினது வாழ்க்கைவட்டச் சடங்கு முறைகளின் தாக்கத்தினை அவர்களது சமூக ஊடகப்பதிவுகளிலிருந்து அவதானிக்க முடிந்தது.

அன்று ஒரு குழந்தை பிறந்தால், ஒரு பெண்பிள்ளை வயதுக்குவந்தால் அக்குடும்ப உறவுகளிற்கு மட்டுமே தெரியவரும் இன்றைய மக்களது ஊடக நுகர்வானது நவநாகரீகம் என்ற பெயரில் உலகமே பார்க்குமளவிற்கு சமூக ஊடகங்களில் பதிவுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அதாவது, குழந்தை பிறந்தால் பிறர் கண்பட்டுப்போகுமென பயந்து குழந்தையைப் பதுக்கிய காலம்போய், இன்று குழந்தை பிறந்த அக்கணமே குழந்தைகளின் புகைப்படங்கள் சமூக ஊடகங்களில் பதிவேற்றப்படுகின்றன.

வேறு சமூகத்தினரது சமூக ஊடகப் புகைப்படப் பதிவுகளையும், வீடியோக்காட்சிகளையும் பார்த்துவிட்டு தங்களது குழந்தைகளைகளிற்கும் அவ்வாறான நிகழ்வுகளினை தாங்களும் செய்து அதனை ஊடகங்களில் பதிவேற்றி மகிழும் மனநிலையில் எங்களது நாட்டுக் கலாசாரங்களை மறக்குமளவிற்கு வாழ்ந்து வருவதனையும் சமூக ஊடகப் பதிவுகளினூடாக அவதானிக்க முடிந்தது.

அதாவது உதாரணமாகக் குழந்தை பிறந்ததும் நான்/நாம் ஆண்/பெண் குழந்தையால் ஆசிர்வதிக்கப்பட்டோம் (We blessed with a baby girl/boy) அல்லது இன்று முதல் நம் வீட்டில் மகளதிகாரம்/மகனதிகாரம் போன்ற வசனங்களுடன் பிறந்த குழந்தையின் புகைப்படத்தினைப் பதிவிடுதல்.

குழந்தை பிறப்புச் சடங்குகளில் மட்டுமல்லாது அக் குழந்தையின் பிறப்பு முதல் இறப்புவரை கொண்டாடப்படும் அனைத்து சடங்கு முறமைகளிலும், சடங்குகளின்போது அணியும் ஆடை அணிகலங்களிலும், உண்ணும் உணவு முறமைகளிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தி வருவதனையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

அதாவது, குழந்தை பிறந்து ஒருமாதத்தில் தொடக்குக்கழிவு, மூன்று மாதங்களில் தொட்டிலிடுதல், பெயர் வைத்தல் என்கின்ற சடங்குகளைத் தாண்டி இன்று குழந்தையின் மூன்று மாதங்களிலே குழந்தைக்கு விதம் விதமான ஆடைகளை உடுத்தி சொக்கலேட் விழா (Choclate Function) என்கின்ற பெயரில் குழந்தையின் உடம்பின் மீதும், குழந்தையினைச் சுற்றியும் பலவகையான இனிப்பு வகைகள், சொக்லேட்ஸ் வகைகளினைப் போட்டு புகைப்படங்களினையும், வீடியோக்காட்சிகளினையும் பதிவுசெய்து சமூக ஊடகங்களில் பதிவேற்றம் செய்கிறார்கள். இவ்விழா யாழ்ப்பாண மக்கள் வாழ்வியலில் சடங்குகளில் எப்பொழுது இணைந்துள்ளது என்றே தெரியவில்லை. ஆனால், யாழ்ப்பாண மக்களது சமூக ஊடகப் பதிவுகளில் ஆங்காங்கே காணக்கிடைத்தன.

அதுமட்டுமன்றி குழந்தையின் ஒவ்வொரு மாதத்தினையும் நினைவுகூரும் வகையில் முதலாம் மாதம் முதல் பன்னிரண்டாம் மாதம் வரையான மாதக்கணக்கினை நினைவுகூரும் வகையில் குழந்தையினை அலங்கரித்து புகைப்படமெடுத்தல் மற்றும் அதனை சமூக வலைத்தளங்களில் பதிவிடுதல் போன்றனவற்றை அவதானிக்க முடிந்தது.

யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தினைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு ஆணுக்கு ஒரு பெண்ணை நிச்சயம் செய்து மணமகன், மணமகள் வீடுகளில் கன்னிக்கால் நாட்டினால் அத்திருமணப் பெண்ணும் ஆணும் ஒருவரையொருவர் சந்தித்தல் கூடாது என்கின்ற விதிமுறைகள் இருந்தன. ஆனால், இன்று சமூக ஊடகப் பதிவுகளில் இடம்பெறும் ஏனைய நாட்டுத் திருமணச் சடங்கு போன்றே யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் தங்களுக்கும் திருமணம் நடக்கவேண்டும் என்கின்ற எண்ண நிலையில் அச்சடங்கு முறைகளினைப் பின்பற்றி திருமணத்திற்கு முன்னரே ஆணும், பெண்ணும் சேர்ந்து திருமண முற்பதிவுகளை (Pre - Shoots) மேற்கொள்கின்றனர். அக்காட்சிகள் புகைப்படப் பதிவுகளாகவும் வீடியோப் பதிவுகளாகவும் சமூக ஊடகங்களில் வலம்வருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அத்துடன் அப்பதிவுகளை வைத்து Save date என்ற முறையில் திருமணச்சடங்கிற்கான அழைப்பிதழாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதனை அவதானிக்க முடிந்தது.

அன்று திருமண அழைப்பிதழ்கள் மாமன், மச்சான் என உறவுகளின் வீடுகளிற்கு நேரடியாகச் சென்று கொடுக்கப்பட்டன. இன்று சமூக ஊடகங்களே திருமண அழைப்பிற்கான தளமாக மாறியுள்ளன.

ஒட்டுமொத்தமாக பார்க்கின்றபோது, யாழ்ப்பாண மக்களது வாழ்வியல் சடங்குகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளமைக்கான காரணங்களாக சமூக ஊடகங்களில் பதிவேற்றப்படும் ஏனைய நாட்டு சடங்கு முறைகள் என்கின்றதையும் தாண்டி அங்கு மறைமுகமாக வணிகநோக்கம் முதன்மைப்படுத்தப்படுகின்றமை புலனாகின்றது.

தமக்கான வியாபார நோக்கத்திற்கான தளமாக சமூக ஊடகங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதாவது, சடங்குகள் சார்ந்து முகநூல் பக்கங்கள், படவரிப் பக்கங்கள், வலையொளி இணைப்புக்கள், புலனக் குழுக்களில் பதிவேற்றப்படும் புகைப்படப் பதிவுகள், வீடியோப் பதிவுகள் இவற்றிற்குச் சான்றுகளாகும். ஒவ்வொரு வீடுகளில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளுக்கான வித்தியாசமான அலங்காரங்களை, புகைப்படப் பதிவுகளை தமது தளங்களில் விளம்பரத்துக்கான அடித்தளமாக பதிவேற்றப்படுகின்றமையை Everest decorations, Baby shower for baby Everest, Vasantham decoration, Deco Rose point Pedro, V.A Photography Jaffna, Studio RedONE, VJ Event

Management, Green tree Event Management போன்ற பல தளங்களினூடாக ஆய்வாளரால் அவதானிக்க முடிந்தது.

இன்றைய நாட்களில் பதிவுசெய்யப்படும் திருமணப் பெண்களது புகைப்படப் பதிவுகளினை அன்றைய நாட்களது புகைப்படங்களுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது சடங்கு முறைகளில் எவ்வாறான மாற்றங்கள் என இனங்காண முடிகிறது. குனிந்த தலை நிமிராமல் மணப்பெண் மணமேடைக்கு வந்தகாலம்போய் தற்காலப்போக்கில் மணப்பெண் நடனமாடியவாறே மணமேடைக்குச் செல்லும் காட்சிகள் வீடியோப் பதிவுகளாக சமூக ஊடகங்களில் பகிரப்பட்டமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

திருமணச்சடங்குகளின் போது மட்டுமல்லாது பூப்புனித நீராட்டு விழாக்களிலும் மேலத்தேய சலாசாரப் பண்பாட்டு சடங்கு முறமைகளைப் பின்பற்றுவதை அவதானிக்க கூடியதாயிருந்தது. அதாவது, மெகந்தி விழா என்பது யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு உரித்தான சடங்கல்ல. ஆனால். இச் சடங்குமுறை அண்மைக் காலமாக யாழ்ப்பாணத்து மக்களால் விரும்பிக் கொண்டாடப்படுவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

இவை தவிர, பெண்கள் நிறைமாத கர்ப்பகாலத்தில் கொண்டாடப்படும் வளைகாப்புச் சடங்கு (சீமந்தம்), கோலி பண்டிகை, பிறைடில் விழா (திருமண நாளிற்கு முதல் நாள் மணப்பெண், மணமகன் தங்களது தோழர்களுடன் கேக் வெட்டி கொண்டாடும் நிகழ்வு), அட்சயதிருதிகை என புதிய சடங்குகள் யாழ்ப்பாண மக்களது வாழ்க்கையுடன் கலந்து வருவதனை யாழ்ப்பாண சமூக ஊடகப் பயனாளர்களது சமூக ஊடகத் தரவேற்ற பதிவுகள் மூலம் அறியமுடிந்தது.

ஊடகப் பயனாளர்களையும் தாண்டி வணிக நோக்கில் தத்தம் உற்பத்திகளை வணிகச்சந்தையில் மெருகூட்டும் நோக்கில் அவரவர்களால் தளங்களில் போடப்படும் பதிவுகளும் ஆய்வாளரால் அவதானிப்புக்குக்குட்படுத்தப்பட்டது.

யாழ்ப்பாண மக்களது வீடுகளில் மங்களகரமான சடங்குகளின்போது விருந்தினர்களிற்கு நிலத்தில் பாய்போட்டு உட்காரவிட்டு வாய்க்கிதமாக வாழையிலையில் குத்தரிசிச் சோறும், ஐவகைக் கறியும் என அறுசுவை உணவழித்த காலம் மாறி, இன்று அநேகமான சடங்குகளின்போது நூடில்ஸ், பாஸ்ரா, அவற்றுக்கேற்ற கறி என விரைவுணவுகள் (Fastfood) வழங்கும் புதிய கலாச்சாரப் போர்வைக்குள் மக்கள் மறைந்துகிடக்கின்றனர்.

பயன்களும் மகிழ்வூட்டல் கோட்பாட்டில் கூறப்பட்ட பயன்களின்பால், யாழ்ப்பாணச் சமூக மக்கள் தங்களின் மாதிரிகளைத் தெரிவு செய்வதற்காகவும், மகிழ்ச்சிக்காகவும், தங்களின் படைப்பாக்கத் திறன்களை வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகளின் புகைப்படங்கள், வீடியோக் காட்சிப் பதிவுகள் மூலமும் வெளிக்கொண்டு வருவதற்காகவும் சமூக ஊடகங்களை அதிகம் பயன்படுத்தியிருந்தார்கள். இவ்வாறன செயற்பாடுகள் அவர்களுக்கே உரித்தான வாழ்வியல் சடங்கு முறைகளினுள் ஏனைய சமூகச் சடங்கு முறைகள் பிரதிபலிப்பதும் இங்கு அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது.

3.4 யாழ். மக்களின் மத்தியில் ஏற்பட்ட சமூக ஊடகப் பாவனையானது, அவர்களது வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகளில் ஏற்படுத்தி வரும் மாற்றங்களால் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்.

இவ்வாறாக வாழ்க்கைவட்டச் சடங்குகளில் மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்படுவதனால் தற்கால இளையோர்களால் தமக்கேயுரிய பாரம்பரியத்தினை அறியமுடியாதிருத்தல். தமது கலாசாரத்துக்குரிய பண்பாடு இவ்வாறுதானிருக்க வேண்டும் என்ற பண்பாடு அவர்களுக்கு தெரியாமலே போவதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகமாக இளையோர் மத்தியில் விளங்குவதனை அவதானிக்க முடிந்தது.

சமூக ஊடகங்களில் பதிவிடும் நோக்கத்திற்காகவே சில சம்பிரதாயங்கள் மற்றும் பாரம்பரியங்கள் செயற்கையாக இடம்பெறுகின்றன. அவ்வாறு செயற்கையாக பாரம்பரியங்களை நடைபெறச் செய்வதனால் உண்மையாக கிடைக்கக்கூடிய அந்த உயிரோட்டமான தன்மை இல்லாமல் போவதனையும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

மேலும் சமூக ஊடகங்களில் பதிவிடப்படுகின்ற பதிவுக் கருத்துக்களை நோக்குமிடத்து, மற்றையவர்கள் மத்தியில் தாம் நல்லதொரு நிலையில் வைக்கப்பட வேண்டுமென்ற காரணத்தினாலும், சுயமரியாதையை காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற காரணத்தினாலும் தம்மால் இயலாதளவிலும் கூட கடன்சுமைகளை தலையில் ஏற்றிக் கொண்டு நிகழ்வுகளை ஒழுங்கமைத்தல் மற்றும் சமூக ஊடகங்களில் தரவேற்றம் செய்தல் என்பவற்றை அவதானிக்க முடிந்தது.

இவ்வாறு வாழ்வின் அடிப்படைத் தேவைகளை விலக்கி ஆடம்பரத்தேவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தலை அவரவர்களது பதிவுகளின் மூலமும் தரவேற்றங்களின் மூலமும் ஆய்வாளரால் அவதானிக்க முடிந்தது.

4. ஆய்வு முடிவு

அதன்படி, யாழ்ப்பாணத்து சமூக மக்கள் மத்தியில் இவ் ஊடகங்களின் நுகர்வும், அதனூடான கலாசார வைபவங்களின் மாற்றங்களும் அதிகரித்துச் செல்கின்றமையை அவதானிக்க முடிந்ததுடன், மகிழ்வூட்டல் என்றவொரு காரணத்தின்பேறாக மக்கள் தொடர்ந்தும் சமூக ஊடகங்களை நுகர்தலையும் பின்பற்றுதலையும் கொண்டுள்ளமையினையும், சமூக ஊடகங்களானவை இம்மாற்றங்களை உட்செலுத்துவதில் குறிப்பிட்ட நிறுவனம்சார்ந்து அவர்களுக்கேயான வணிகம்சார் பலன்களையும் பெற்றுவருவதனை இனங்காணக்கூடியதாகவிருந்தது. மக்கள் தமது அன்றாட வாழ்வில் நடைபெறும் விடயங்களின் தரவேற்றமானது வணிகம்சார்ந்த ஊடகங்களாகச் செயற்படுவதனையும் ஆய்வாளரால் அவதானிக்கக் கூடியதாக அமைந்தது. அத்துடன் மக்களின் நுகர்வுச் செயற்பாடானது ஒவ்வொரு தனிநபர்களினதும், நிறுவனங்களினதும் தரவேற்றங்களின் போது தமது அன்றாடச் செயற்பாடுகளையும் வைபவங்களையும் ஒப்பிட்டு நோக்கி அதனைத் தமது அன்றாட வாழ்வியலுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் தன்மையும், அதுபோன்ற செயற்பாடுகள் தமது வாழ்விலும் நடைபெற வேண்டுமென்ற விருப்பங்கள் அவர்களது கருத்துரைகளினூடாகவும், சமூக ஊடகப் பதிவுகளினூடாகவும் அவதானிக்க முடிந்தன. அதன்பேறாகக், வாழ்வின் அடிப்படைத் தேவைகளை விலக்கி ஆடம்பரத்தேவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தலை அவரவர்களது பதிவுகளின் மூலமும் தரவேற்றங்களின் மூலமும் ஆய்வாளரால் அவதானிக்க முடிந்தது.

உசாத்துணைகள்

- தொடர்பாடலும் ஊடகக்கற்கையும்: *Mrpupau; topfhl;b* (2018). மஹரகம, இலங்கை: தேசியக் கல்வி நிறுவகம்
- ரகுராம், எஸ். (2015). அபிவிருத்தித் தொடர்பாடல் மாற்று நோக்கி, கொழும்பு : சேமமடு பதிப்பகம் ஊடக மறுசீரமைப்புக்களுக்கான செயலகம். (2016). பொதுமக்கள் நம்பிக்கையை மீள்கட்டியெழுப்புதல், பன்னல, இலங்கை
- Collins, Botambu & Hoang, Dinh Tuyen & Nguyen, Ngoc Thanh & Hwang, Dosam. (2020). Trends in combating fake news on social media – a survey. Journal of Information and Telecommunication. 5. 1-20. 10.1080/24751839.2020.1847379.
- Arthur A, .B. *"Media Analysis Techniques"* Revised edition, Sage Publications.
- Simmons, Janelle Christine. "The Role of Social Media in the Globalized World of Education: Education Book Chapter | IGI Global." *The Role of Social Media in the Globalized World of Education: Education Book Chapter | IGI Global*, *www.igi-global.com*

Rebuilding Sri Lankan Tourism Industry in Post COVID -19 Period

H.P.S.Y. Wijesiri
Assistant Lecturer
Department of Geography
University of Kelaniya

sewwandiwije95@gmail.com

Abstract

Sri Lankan tourism industry can be identified as one of the main income generators within the country. The COVID-19 pandemic which has created a major crisis in world tourism, has created a huge impact of the livelihood of the global people including Sri Lankans. It has destroyed the Sri Lankan economy with the complete closure of almost all the economic activities while tourism is one of the major industries affected badly by this pandemic. Since the end of the civil war, Sri Lankan Tourism sector has rapidly developed until its name has been popularized as a top travel destination in the world. But the tourism industry has been extensively affected by Easter Sunday attack in 2019 and while the industry is recovering from it, COVID 19 outbreak emerged in 2020 and shutdown the industry completely. This study aims to explore the impact of COVID-19 on the tourism industry as a resilient sector of the economy while identifying the steps to rebuild the tourism industry in Sri Lanka. Quantitative secondary data were collected reviewing literature through web page browsing and official web pages of reputed national and international institutions and agencies deal with tourism industry like Sri Lanka Tourism Development Authority, Sri Lankan Airlines, Sri Lanka Hotel Association, Sri Lanka Inbound travel operators were also used to collect required data and analyzed using descriptive analysis method. The findings revealed that the industry is badly affected and more than 400,000 direct and indirect tourism employees in the industry lost their jobs or income sources while all the potential income sources of the country have been blocked and therefore the local community has faced a severe financial crisis. Hence, it is crucial to take steps to overcome the situation by identifying and suggesting solutions for the already existing issues and regulatory loopholes in tourism sector and introducing new methods of conducting business adjusting to the new normal. Thus, it is essential to go for immediate strategies like giving governments support for the industry, conduct programmes to keep positive mind-set of tourism employees to remain within the industry during this hardship, empowering employees effectively, favourable policies and strategies to rebuild the industry, etc.

Keywords: COVID 19 Pandemic, Tourism Industry, Sri Lanka

Introduction

Tourism is considering as one of the largest sources of income in Sri Lanka after the workers' remittances and apparel (Rajarathne, 2020). In 2019, LKR 1,591.1 billion (USD 8,924.18 million) equivalent to 10.3% of the total economy was contributed to Sri Lanka's GDP from the tourism and travel related services sector (Rajarathne, 2020). Also, Sri Lanka is considered as one of the emerging tourism destinations. With the robust association of forward and backward

linkages (Karunarathne et. al., 2015), the tourism features known in emerging destinations where tourism has just been recognized as a major socio-economic development tool and the community has expressed willingness to utilize tourism potential to enhance their socio-economic wellbeing (Esu and Ebitu, 2010). According to the UNWTO (2015), arrivals in emerging destinations between 2010 and 2030 are forecasted to increase twice as fast as in advanced economies, achieving 57% of the market share.

However, tourism had its hardest hit by the COVID – 19 globally as it's based on mobilizing, and many pointed out that tourism is one of the main causes to spread the disease. So, tourism is highly restricted by many countries while closing the ports and boundaries too (Rajarathne, 2020). In Sri Lanka also the movement of people was restricted and imposed curfews and travel bans. These measures are having a huge impact on people's lives, employments whilst having significant consequences on industries like tourism with a widespread effect on the global economy.

According to WTTC, the tourism industry accounts for 10% of the world's GDP and jobs. It was said that 50 million jobs could be lost due to COVID - 19, while around 30 million would be in Asia, 7 million in Europe, 5 million in the Americas and the rest in other continents (World Economic Forum, 2020). In the current situation, the pandemic declines economic growth, and many nations have become poorer because of the increase unemployment ratio and collapse of economy. Therefore, it is needed to undergo with several strategic efforts to rebuild the tourism economy to transform it towards sustainability (Arachchi and Gnanapala, 2020). In Sri Lanka too the severe downfall of the tourism industry had hit badly on country's economy (Figure 01).

Figure 01

Source: WotldData.info, 2022

According to the Sri Lanka Tourist Development Authority data, tourist arrivals fell below 30%, during the first quarter of 2020, compared to the previous year (Arachchi and Gnanapala, 2020) (Figure 02). From April onwards, economic growth and development of the country collapsed due to the impact of the pandemic as the non-business industries started to lay off their employees to cover the losses from the pandemic with cutting down of the real wages of the permanent employees and many of them had to lose their jobs and became unemployed too. It is especially critical issues for non- permanent staff such as trainees, casual employees, contract employees. As a result, it badly affected to the tourism industry (Arachchi and Gnanapala, 2020). Many tourism establishments including airlines, hotels, and travel agencies stopped salary increments, and even cut salaries at different percentages according to the salary step of their permanent employees.

Figure 02

Tourist Arrivals from 2000 to 2020 in Sri Lanka

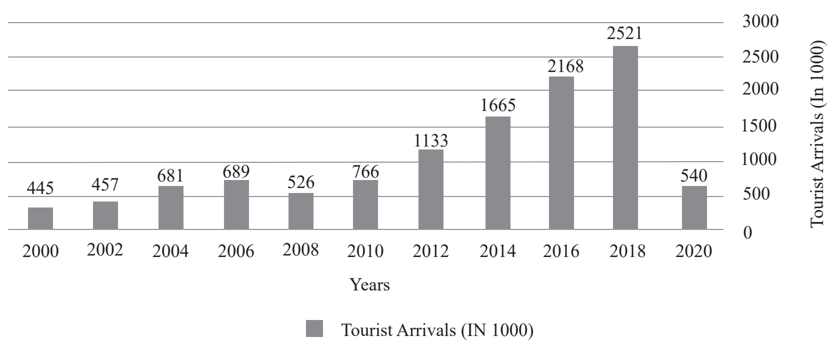

Source: World Bank Data, 2022

A study on the sectoral impact of COVID-19 on employees in Sri Lanka by the National Human Resource Development Council of Sri Lanka in 2020 found that, during the pandemic situation 36% of low skilled employees and 36% of semi-skilled employees lost their jobs. About 28% of middle and junior level management also will lose their jobs in the tourism industry. Focused on the findings of the survey, the majority (71%) of the experts and hoteliers of the tourism and hospitality sector have stated that the tourism sector would lose 41% - 60% of employees due to this situation (Thanigaseelan, S.; Senthilnathan, D.; 2021). Both direct and indirect employments were influenced by this pandemic. Indirectly dependents on tourism such as farmers, linen industry, surrounding community of hotels and tourist attractions, souvenir shops, entrepreneurs etc. and were heavily affected due to this COVID 19 outbreak, as they lost their income sources and life standards. According to the study of National Human Resource Development Council of Sri Lanka in 2020, 58% of

experts emphasized the need for re-skilling programs for employees who have lost their jobs in the tourism industry (Thanigaseelan, S.; Senthilnathan, D.; 2021).

Hence, after severe chaotic incidents, the economic crises hit the recovering Sri Lanka tourism industry in present. Tourist arrivals fell drastically and there were no signs of recovery until November 2021, when the government removed all the quarantine requirements for fully vaccinated tourists, encouraging vacationers to come to Sri Lanka was a welcome change as tourism is the third largest source of foreign exchange for the country. But now as Sri Lanka grapples with the worst financial crisis the country has ever faced there are shortage of essential food, fuel and medical tools and vital drugs, high rates of essential goods and services, daily power cut routine and the daily lives of Sri Lankans now involve and fight for "an endless cycle of waiting in lines for basic amenities". These had created a bad image about the country and it gradually pave the path to decrease the tourist arrivals to the country. So, it is important to analyze this situation systematically and provide suggestions to manage the industry during the post pandemic era.

Methodology

Quantitative secondary data is the main type of data used in this study. Reviewing literature through web page browsing was the main method that used to collect data. Official web pages of reputed national and international institutions and agencies deal with tourism and travel sector were also used to collect required data. Further, personal semi structured interviews were carried out with the public and private sector officers to get their opinions and suggestions such as Sri Lanka Tourism Development Authority, Sri Lankan Airlines, Sri Lanka Hotel Association. Collected data were analyzed using descriptive analysis method.

Results and Discussion

Resilience and rebuilding as a tourism destination is not a new prototype for Sri Lanka with the experience earned for past few decades after the greater impacts of Tsunami, civil war of 30 years and the Easter Sunday attack in 2019. However, a virus outbreak is a completely new experience, and hence the immediate measures and actions to blowout the waves of outbreak was challenging. Conversely, the COVID-19 pandemic was successfully managed with lower level of infections and minimum mortality rate during the first few months while many countries were significantly affected with a high level of infections and mortality.

However, to recover from the issues in a post covid 19 situation it is important to spread the positive news through news channels and social media platforms to aware the potential tourists. Further maintaining international advertising campaigns are also a crucial point in marketing and promoting Sri Lankan tourism and hospitality industry (Ranasinghe et. al., 2020).

Recovery Measures

As tourism industry plays a major role in the Sri Lankan economic context, it is crucial to overcome the chaos occurred from the pandemic situation within the country and to re-stabilize the tourism services sector. But it is impossible for a country like Sri Lanka alone to control a global issue. Therefore, Sri Lanka must undergo recovery measures to overcome its impact and this situation can be positively used by Sri Lanka to further enhance the tourism industry. Hence, tourism industry recovery measures can be used in two different ways as: taking measures to overcome the pandemic impact and taking measures to fix the existing issues during the pandemic break (Karunarathne et. al., 2015).

Many people in the field of tourism are currently facing financial issues due to the collapse of the entire industry by being unemployed, loosing income or source of living make them leave the industry and join with other industries. Since tourism sector is sensitive and vulnerable to the external uncontrollable factors such as diseases, natural disasters, terrorist acts so on, employees who are in the industry have to face these struggling situations very often. And it results, them to accept various challenges relating to their job security and income while having a doubt of their future as their job is not secured and income level is not stable (Arachchi and Gnanapala, 2020). Although government is issuing a debt moratorium in capital and interest payment on debts for investors, this relief can be privileged only by investors. Besides, investors are also not satisfied with the existing provisions and regulations.

So, the government needs to create a better and a flexible plan for the investors and it is vital to secure both existing local and international investors in the industry. Thus, other than seeking new investors it is important to take measures to strengthen the existing investors by taking steps to create an investor friendly financial strategic plan before a strategic planning for recovering the pain of loan repayments (Rajarathne, 2020). As same as for the investors, others engaged in the tourism field should also get a certain relief. It is also important to consider about the people who lose their income source due to the downfall of tourism industry and the government should take actions to encourage them to stick with the industry while guiding them to generate income using innovative methods until the industry recovers. However, the industry needs more support from government to survive and look after employees such as reduction of tax burden, tax breaks, concessions, and favourable policies etc. In this situation, the government can provide economic relief packages under two sections. i.e. first one is funding based initiatives such as business disruption funding scheme and the other section is to provide tax or grant based initiatives (Arachchi and Gnanapala, 2020).

Until the tourism industry recovers from the crisis, the government should facilitate and promote the domestic tourism industry with attractive and affordable tour packages to locals like: discounted luxury hotel packages, food festivals, safari packages, marine activities, adventure

tours etc. Ensuring the safety of tourists as well as service providers is essential as it creates confidence and trustworthiness among tourists to visit the country and it through that tourism service providers get used to use safety measures while engaging with tourists (Rajarathne, 2020). In order to ensure the safety and facilitate tourist from top market destinations, Sri Lankan airlines can operate direct flights or easy flight connections (Samarathunga, 2020). Moreover, steps like flexible payment methods, early bird offers, discount offers, customized bookings, real time engagement with quick responses will also help to attract more tourists (Rajarathne, 2020).

As mentioned by the UNWTO (2020), 54% female workforce in the tourism industry has faced the economic shock to tourism caused by COVID - 19. When compared to the global context, female participation in the tourism sector in Sri Lanka is not very high. When recovering in the post pandemic situation, it is important to consider on having the inclusion of women's participation into the workforce of the tourism in Sri Lanka. This pandemic situation can be considered as a good opportunity for women empowerment to reduce barriers to entry into the industry. Thus, it is very important to empower the women in informal sector and low skilled level. Tourism related authorities in Sri Lanka are now planning to increase the women participation of the industry. To achieve this, providing some supportive measures for females who are facing adverse effects of COVID - 19 pandemic such as facilitate the health care needs of women, flexible working conditions, promoting women entrepreneurship can be done. Hence, women empowerment will be one of the main points to be considered in tourism recovery planning.

Other than these, it is important to recover in the field with a positive mindset. Hence there should be a motivation towards the existing and potential employees in the industry. So, tourism and hospitality sector should look at this issue from the employees' perspective (Arachchi and Gnanapala, 2020). Improve the confidence level of the employees establishing the job security as it would be a great motivation to them and having an open discussion with the employees to aware the situation where there the clear understanding about the existing difficult situation faced by the industry can be done. Then, the employees will adopt with it and change their mind set to sacrifice time and other benefits till industry back to normal. They will be encouraged to work hard to regain the position of Sri Lanka as the best travel destination in Sri Lanka. Further, industry should apply more employee retention strategies to recover fully. Continuous caring keep close contact with employees will enhance their loyalty because if the industry take care their associates, they will care of the customers too. It would help to develop the mutual understanding of each and every one engaged in the field. Some international hospitality chains have taken initiatives to provide temporary jobs for their employees during this time period (Arachchi and Gnanapala, 2020). So, it is a vital factor that is maintaining a positive attitude towards staff caring in this post-crisis situation in tourism and hospitality sector.

As Sri Lankan economy is having its biggest damage in the recent history due to economic mismanagement in post Covid-19 situation, tourism industry also gradually falling down. To uplift the industry and attract tourists more towards the country can be done through a social media campaign too. For an example; The World Tourism Organization (UNWTO), had lunched several practices to save the essentials of tourism industry and their one of the main and special campaign named "**#Travel Tomorrow**, had become the common thread that runs through the World Tourism Organization's response to the current crisis, highlighting the enduring values of tourism. "By staying home today, we can travel tomorrow" is the main idea given through it. The hashtag #Travel Tomorrow encapsulates this message of solidarity and hope, through which the World Tourism Organization (UNWTO) calls for shared responsibility among travelers and the tourism sector around the world to deal with the COVID-19 coronavirus pandemic (Ranasinghe et. al., 2020).

Likewise, as it is applicable for Sri Lanka today to move forward with a campaign of hashtag like **#Visit Sri Lanka** or **#Travel Sri Lanka** using digital resource platforms with social media profiles in order to cooperate to the world, to make aware the people on the importance of our country and promote what they can enjoy if they come here, the socio-cultural values of the country and create a trustworthy image through social media how safe it to travel in our country. Also, we as a nation, should identify its paths that can be utilized as advantageous areas to be linked in tourism, in the future established plans to rise again in this chaotic situation.

Further, the global trend is focusing towards the indigenous practices, food and medicines more in these days with the Covid-19 pandemic, the Ayurveda healing properties and authentic medical foods in the country that create through the natural ingredient collections, significantly created a debatable topic in the world and it courted Sri Lanka as its most efficient land of herbs that created more preventive solutions for the influence through natural medicine while also contribution in the western medicine. So, we can have a great advantage by promoting our Ayurvedic knowledge and practices to attract the tourists at present and in the future too.

As a local core step to develop tourism, should be attentive towards the Ayrvedic treatments that can be viewed in another aspect that links towards future tourism initiatives as, a focus towards creating a weight to the international authenticity for Ayrvedic tourism in Sri Lanka. As Ayurvedic medicines, the traditional authentic foods also can be utilized to create more wealth to Sri Lankan tourism in the future. By having more marketing on theses niche products that has been already emphasized in the world, would be taken as a future advantage to develop and include in Sri Lankan tourism industry. Since there is a very low market for the Ayrvedic tourism, at present, it is essential to create a proper progress towards developing Ayrvedic tourism that will be demanded in near future while exceeding the number of visitors to Sri Lanka (Ranasinghe et. al., 2020).

Conclusion and Recommendations

In this post pandemic situation, it is necessary to assess and monitor the affected parties and give financial and other supports immediately to retain them in the industry. At present, COVID -19 pandemic had pave the path to a catastrophic economic crisis to the entire globe and consequently the tourism hotel and event sector. This can be easily identified in these days within our country too. So, the recovery process has to be gradual parallel to the recovery of other sectors, combatting the post pandemic crises and regaining economic performances (Ranasinghe et. al., 2020).

It is vital to spread the positive news to aware the potential tourists through news channels and social media platforms and conducting international advertising campaigns as crucial strategies to initiate strong marketing and promoting Sri Lankan tourism and hospitality industry both locally and internationally. Further, need to initiate a digital platform with the collaboration of World Tourism Organization (UNWTO) to share new ideas and opportunities in the tourism sector (Senanayake, 2021).

Also, the authorities need to use short, medium and long-term resilient strategies effectively to ensure the sustainable tourism development in the post COVID 19 pandemic situation. The job security of the tourism and hospitality employees should be assured, otherwise the confidence level of employees will go down and they will switch the industry in future. So, it is a more challenging task for the industry associations, professionals and the government. Otherwise, the industry will further enter into more conflicted situations. Therefore, it is necessarily have more independent, transparent and collective works effectively. Further it is important to focus on allowing ‘flexi-services’ would be another strategic tool to attract potential customers like offering flexible prices, cancellation policies, flexi-work environment etc.; would be beneficial in achieving long term sustainability of the hospitality business industry.

As “Eco Tourism” has now become a very popular part in tourism industry all over the world, and in Sri Lanka also we could promote authentic medical and organic foods and Ayurvedic healing methods (as niche products) as they have positive impact on immunity building to cure many epidemic diseases. Not only that but also, Ayrvedic tourism going to be a demanding option in near future. So it will be a wise step to more focus on organic and Ayurvedic products.

Research and development activities need to be encouraged to identify the hidden issues and solutions to overcome them. Thus, it is more important keep our keen consideration on making our country as one of the must visit and safe destinations in the world.

References

- (2020). *2020 for Sri Lanka Tourism : Year in Review.* Ministry of Tourism & Sri Lanka Tourism. Retrieved March 15, 2022, from https://sltda.gov.lk/storage/common_media/AYearinReview20201270034088.pdf
- Arachchi , R.S.S.W. ; Gnanapala, Athula;. (2020). COVID - 19 and Tourism: Crisis and Challenges of Tourism Industry in Sri Lanka. In V. Zutshi, N. Chowdhary, A. K. Singh, & P. Lakhawat (Eds.), *Rebuilding Tourism and Hospitality Sectors COVID-19 Crisis, Policy Solutions and the Way Forward* (pp. 25-35). New Delhi: Bharti Publications. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/344714523_COVID_-_19_and_Tourism_Crisis_and_Challenges_of_Tourism_Industry_in_Sri_Lanka
- Arachchi, R.S.S.W.; Gnanapala, W.K.A.C.;. (2020). Impact of COVID 19 and the Future of Tourism Employments in Sri Lanka: A Route to Recovery and Resilience. *Journal of Management and Tourism Research Special Issue on Impact of COVID-19 Pandemic (2020)*, 14-23. Retrieved March 10, 2022, from http://www.uwu.ac.lk/wp-content/uploads/2021/jmtr/jmtr_si_ch2.pdf
- Deshapriya, N. R. Ravindra ;. (2021, July 17). COVID-19 and the Sri Lankan Economy. *Economic & Political Weekly, 56*(29). Retrieved March 15, 2022, from https://www.epw.in/node/158632/pdf
- Fernando, Karin ; Meedeniya2, Arunika ;. (2009). *Recent changes in tourism trends in Sri Lanka and implications for poverty reduction.* Hanoi, Vietnam: Centre for Poverty Analysis (CEPA). Retrieved March 10, 2022, from http://cepa.lk/AR2009/docs/ADB_Povnet_tourism%20Paper.pdf
- Karunarathne, A.C.I.D.; Ranasinghe , J.P.R.C.; Sammani, U.G.O. ; Perera, K.J.T. ;. (2021). Impact of the COVID-19 pandemic on tourism operations and resilience: stakeholders' perspective in Sri Lanka . *Worldwide Hospitality andTourism Themes, 13*(3), 369-382. doi:10.1108/WHATT-01-2021-0009
- Rajarathne, R.P.D.M.;. (2020). Improvements and Adjustments Needed to Overcome the Impact of COVID-19 by the Travel and Tourism Services Sector in Sri Lanka. *2020 International Conference On Business Innovation (ICOBI)*, (pp. 114-119). Colombo. Retrieved March 10, 2022, from https://www.nsbm.ac.lk/wp-content/uploads/2021/08/ICOBI_2020_Improvements-and-Adjustments-Needed-to-Overcome-the-Impact-of-COVID-19-by-the-Travel-and-Tourism-Services-Sector-in-Sri-Lanka.pdf
- Ranasinghe, Ruwan ; Damunupola, Anupama; Wijesundara, Shamila ; Karunarathna, Chandi ; Nawarathna, Dhananjaya ; Gamage, Sammani; Ranaweera, Amaya ; Idroos, Ali Abdulla ;. (2020, January). Tourism after Corona: Impacts of Covid 19 Pandemic and Way Forward for Tourism, Hotel and Mice Industry in Sri Lanka. *SSRN Electronic Journal*. doi:10.13140/RG.2.2.27955.17442

- Senanayake, Upul Jayapriya;. (2021, April 23). Threats and Opportunities of the COVID 19 on Tourism Industry in Sri Lanka and South Asian Region. *International Journal of Hospitality & Tourism Management, 5*(1), 15-20. doi:10.11648/j.ijhtm.20210501.13
- Thanigaseelan, S. ; Senthilnathan, D. ;. (2021, May 04). *Rebuilding tourism industry post-COVID-19.* Retrieved March 15, 2022, from Dailt FT: https://www.ft.lk/columns/Rebuilding-tourism-industry-post-COVID-19/4-717250
- The COVID 19 pandemic and the tourism industry in Sri Lanka Part I. (2020, November 07th-13th). *WER Sri Lanka - 2020, 47*(46), pp. 1-4. Retrieved March 15, 2022, from http://www.epid.gov.lk/web/images/pdf/wer/2020/vol_47_no_46-english_1.pdf
- International Tourism, Number of arrivals - Sri Lanka. (2022). Retrieved April 05, 2022, from *The World Bank*: https://data.worldbank.org/indicator/ST.INT.ARVL?locations=LK
- UNWTO. (2020). *Impact Assessment of the Covid -19 Outbreak on International Tourism.* Retrieved March 2022, 15, from https://www.unwto.org/impact-assessment-of-the-covid-19-outbreak-on-international-tourism
- Development of the Tourism Sector in Sri Lanka from 1995 to 2020. (2022). Retrieved April 05, 2022, from *WorldData.info*: https://www.worlddata.info/asia/sri-lanka/tourism.php

Globalization and International Relations

Arasanayagam Mithila
University of Colombo

mithilaarasanayakam@gmail.com

Abstract

Globalization means that no state in the world can stand alone. The internal policies of national states are not determined solely by their national questions, national aspirations and national needs. International movements also influence it. Since no state in the world is completely isolated and self-sufficient, contemporary states maintain a wide range of connections with the international economy. International economic relations have a very close influence in determining the order of international politics. Thus, international political economy has become an important subject in international political studies. It is impractical to see a government built on a general constitution. Today in a globalized world, international politics can be seen exerting its influence on all sectors of a state. In that sense, globalization is the growing economic integration of all countries and the increased cross-border trade of national markets, goods and services through the movement of international capital and money.

The process of globalization has become an area that cannot be ignored. International governments alongside or in addition to the public sector give its valuable contribution a country's economic development. Therefore, the participation of international governments occupy a prominent place in Sri Lanka's public policy-making in present context.

Almost all states are seen as a part of world change, world flow of same form. International politics and globalization can be seen as diminishing the importance of countries. Organizations such as the European Union, World Trade Organization, G8, International Criminal Court, etc. act as institutions that control many countries through various international agreements. Today, no government can survive in isolation and are dependent on each other, so the actions of one country can quickly affect another country, and the Corona virus is a good example of this.

Key Words : Globalization, International Politics, Non-Governmental Organization and Internaltionl Relations

உலகமயமாக்கம் மற்றும் சர்வதேச தொடர்புகள்

அரசநாயகம். மிதிலா
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்
mithilaarasanayakam@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

உலகமயமாக்கல் என்பது உலகின் எந்தவொரு அரசும் தனித்திருக்க முடியாது என்பதாகும். தேசிய அரசுகளின் உள்ளக கொள்கைகளானது அவற்றின் தேசிய கேள்விகள், தேசிய அபிலாகைள் மற்றும் தேசியத் தேவைகளால் மட்டும் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. சர்வதேச அசைவுகளும் இதில் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது. உலகின் எந்தவொரு அரசும் முற்று முழுதாக தனித்துவிடப்பட்ட மற்றும் தன்றிறைவு அடைந்தவை அல்ல என்பதால் சமகால அரசுகள் பரந்தளவில் சர்வதேச பொருளாதாரத்துடன் தொடர்புகளைப் பேணுகின்றன. சர்வதேசப் பொருளாதாரத் தொடர்புகள் சர்வதேச அரசியலின் ஒழுங்கினைத் தீர்மானிப்பதில் மிகவும் நெருக்கமான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது. இதனால் சர்வதேச அரசியல் பொருளாதாரம் (International Politics Economy) சர்வதேச அரசியல் கற்கையில் முக்கியமானதொரு விடயப்பரப்பாக மாறியுள்ளது. பொதுச் சட்டத்தொகுதியொன்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ள அரசாங்கம் ஒன்றைக் காண்பது நடைமுறைச்சாத்தியமற்றது.

இன்று உலகலாவிய ரீதியில் சர்வதேச அரசியல் ஒரு அரசின் அனைத்து துறைகளிலும் தன் செல்வாக்கினை செலுத்துவதனைக் காணலாம். அந்த வகையில் உலகமயமாக்கம் என்பது அனைத்து நாடுகளினதும் வளர்ந்து வரும் பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பாகவும் தேசிய சந்தைகள், பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் என்பவற்றிலான அதிகரித்த அளவிலான எல்லை தாண்டிய வர்த்தகத்திலும் சர்வதேச மூலதனம் மற்றும் பணம் என்பவற்றின் அசைவுகளினூடாக இது செயற்படுகின்றது.

உலகமயமாக்கல் செயற்பாடு என்பது புறக்கணிக்கப்பட முடியாத ஒரு துறையாக மாறியுள்ளது. நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பொதுத்துறைக்கு இணையாக அல்லது அதற்கு மேலதிகமாக சர்வதேச அரசுகள் தமது காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கி வருகின்றது. எனவே இன்று இலங்கையின் பொதுக் கொள்கையாக்கத்தில் சர்வதேச அரசுகளின் பங்களிப்பு முக்கிய இடம் பிடித்துள்ளன.

கிட்டத்தட்ட அனைத்து அரசுகளும் ஒரு வகையான உலக மாற்றம், உலக ஓட்டத்தின் பகுதியாக காணப்படுகின்றன. மூலதனம், மக்கள், அறிவு, தொடர்பாடல், ஆயுதம் இதே போல் குற்றம், மாசாக்கம், நம்பிக்கை என்பன விரைவாக பிராந்திய எல்லைக்குள் நகர்கின்றன. இவை உலக நியதிக்கு ஏற்பவே ஒன்றோடு ஒன்று இணைக்கப்படுகின்றன. பொருளாதார உலகமயமாக்கம், உற்பத்தி, சந்தைப்படுத்தல், முகாமைத்துவம், வர்த்தகமும் நிதியும் போன்ற விடயங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. சர்வதேச அரசியல் மற்றும் உலகமயமாக்கலானது நாடுகளின் முக்கியத்துவத்தினை குறைக்கின்றதை காணலாம். பல்வேறு பன்னாட்டு ஒப்பந்தங்கள் மூலம் பல நாடுகளை கட்டுப்படுத்தக் கூடிய நிறுவனங்களாக ஐரோப்பிய ஒன்றியம், உலக வணிக அமைப்பு, ஜி8, உலக குற்றவியல் நீதி மன்றம் போன்ற அமைப்புக்கள் நாடுகளின் செயற்பாடுகள் சிலவற்றை பதிலீடு செய்கின்றன. இப் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் எந்த நாட்டில் முதலீடு செய்கின்றார்களோ அந் நாட்டின் மக்களை கொண்டே தங்கள் உற்பத்தியைக் குறைந்த செலவில் ஏற்றுமதியினை செய்து அதிக இலாபத்தை பெறுகின்றனர். இன்று எந்த ஒரு அரசும் தனித்து வாழமுடியாது ஒன்றில் ஒன்று தங்கியுள்ளன எனவே ஒரு நாட்டினுடய செயற்பாடுகள் இன்னுமொரு நாட்டை விரைவவாக பாதிக்கும் நிலயிலேயே உள்ளது இதற்கு கொரோனா தொற்று சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்

திறவுச் சொற்கள் : உலகமயமாக்கம், சர்வதேச அரசியல், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மற்றும் சர்வதேச தொடர்புகள்

1. அறிமுகம்

உலகமயமாக்கல் என்பது உலகின் எந்தவொரு அரசும் தனித்திருக்க முடியாது என்பதாகும். தேசிய அரசுகளின் உள்ளக கொள்கைகளானது அவற்றின் தேசிய கேள்விகள், தேசிய அபிலாகைள் மற்றும் தேசியத் தேவைகளால் மட்டும் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. சர்வதேச அசைவுகளும் இதில் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது.

உலகின் எந்தவொரு அரசும் முற்று முழுதாக தனித்துவிடப்பட்ட மற்றும் தன்றிறைவு அடைந்தவை அல்ல என்பதால் சமகால அரசுகள் பரந்தளவில் சர்வதேச பொருளாதாரத்துடன் தொடர்புகளைப் பேணுகின்றன. சர்வதேசப் பொருளாதாரத் தொடர்புகள் சர்வதேச அரசியலின் ஒழுங்கினைத் தீர்மானிப்பதில் மிகவும் நெருக்கமான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது. இதனால் சர்வதேச அரசியல் பொருளாதாரம் (International Politics Economy) சர்வதேச அரசியல் கற்கையில் முக்கியமானதொரு விடயப்பரப்பாக மாறியுள்ளது. பொதுச் சட்டத்தொகுதியொன்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ள அரசாங்கம் ஒன்றைக் காண்பது நடைமுறைச்சாத்தியமற்றது.

இன்று உலகலாவிய ரீதியில் சர்வதேச அரசியல் ஒரு அரசின் அனைத்து துறைகளிலும் தன் செல்வாக்கினை செலுத்துவதனைக் காணலாம். அந்த வகையில் உலகமயமாக்கம் என்பது அனைத்து நாடுகளினதும் வளர்ந்து வரும் பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பாகவும் தேசிய சந்தைகள், பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் என்பவற்றிலான அதிகரித்த அளவிலான எல்லை தாண்டிய வர்த்தகத்திலும் சர்வதேச மூலதனம் மற்றும் பணம் என்பவற்றின் அசைவுகளினூடாக இது செயற்படுகின்றது.

2. ஆய்வு முறை

உலகமயமாக்கம், சர்வதேச அரசியல் தொடர்பாக முன்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள், நூல்கள் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் போன்றவற்றிலிருந்து தகவல்கள் பெறப்பட்டுள்ளது உலகமயமாக்கம், சர்வதேச அரசியல் தொடர்பாக எழுமாறாக கல்விகற்ற அரச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களிடமிருந்தும் மற்றும் பாமர மக்களிடம் இருந்து பெற்றுக் கொண்ட நேர்காணல்களின் அடிப்படையிலும் ஆய்வு மேற் கொள்ளப்பட்டுள்ளது இவ்வாய்வானது பண்புசார் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படட்டுள்ளது

3. கலந்துரையாடல்

3.1 உலகமயமாக்கம்

உலக பொருளாதார செயற்பாடுகளின் மையவிசையாக உலகமயமாதல் கோட்பாடு விளங்குகின்றது. நாடுகள் தனித்தனியாக தமது வளங்களை அதிகரித்து வினைத்திறனை அதிகரித்து பொருளாதார வளர்ச்சியையும் அபிவிருத்தியையும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற முன்னைய சிந்தனையிலிருந்து உலகமயமாக்கல் பெரிதும் வேறுபடுகின்றது. உலகமயமாக்கம் என்பது Globalize என்ற சொல்லிலிருந்தே தோற்றம் பெற்றது. யாரோ இதன் பின்னால் இருந்து ஆக்குவதாக பொருள் தொனிக்கின்றது. அரசியல் பொருளாதார மற்றும் சமூக, கலாசார விடயங்களில் உலக நாடுகளையும்

அங்குள்ள மக்களையும் ஒன்று சேர்க்கும் ஒரு வலைப்பின்னல் அமைப்பு என்றும் ‘‘Global Village’’ பூகோள கிராமம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது.

உலகநாடுகள் அனைத்தும் சர்வதேச ரீதியாக இருக்கின்ற அனைத்து நாடுகளும் பொருளாதார, அரசியல், ரீதியாக அனைத்து துறைகளிலும் ஒத்த சீர்திருத்தத் தன்மையை அடைகின்ற செயன்முறையே உலகமயமாக்கம் என கேம்பிறிச் அகராதி சொல்கின்றது சர்வதேச நாணய நிதியம் உலகமயமாக்கம் செயன்முறை பிரதானமாக நான்கு துறைகளாக இடம் பெறுவதாக குறிப்பிடுகின்றது வர்த்தகம் மூலதனம், இடம்பெயர்வு, அறிவின் பரவல் ஆகிய துறைகளினூடாக இடம்பெறுவதாக குறிப்பிடுகின்றது்

உலகமயமாக்கத்தின் வளர்ச்சிக் கட்டத்தினை மூன்றாக பிரித்து நோக்கலாம். இதன் முதற் கட்டமானது கைத்தொழில் புரட்சிக்கு முன்னரே தொடங்கிவிட்டது. வர்த்தக மூலதன குவியல், தொழில் மூலதனக் குவியலாக மாற்றமடைந்தது. இவ்வாறான பின்னணியே உலகமயமாக்கத்தின் முதற் கட்டத்தினை தோற்றுவித்தது.

உலகமயமாக்கத்தின் இரண்டாம் கட்ட நகர்வு என்பது 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் 20ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் ஆரம்பமாகிய ஒன்றாகும். இதன் மூன்றாம் கட்டமானது 20ம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் 21ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் ஆரம்பமாகி இன்று வரையிலும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. பொருளாதாரம், வெளிநாட்டு வணிகம், வெளிநாட்டு உறவுகள், தேசிய பாதுகாப்பு ஆகிய 4 துறைகளை உலகமயமாக்குவது தான் உலகமயமாக்கலின் உண்மையான இலக்காகும். இந்த நான்கும் மக்கள் நல அரசின் ஆளுமைக்கு கீழ் வருகின்ற முக்கியமான துறைகளாகும்.

உலகமயமாக்கல் என்பது உலக நாடுகளையும் அவற்றில் வாழும் மக்களையும் ஒன்றிணைக்கும் செயற்பாடாகும். அது பொருளாதார, தொழில்நுட்ப கலாசார மற்றும் அரசியல் பிணைப்புகள் ஊடாக உலக மக்களை மிக அருகில் எடுத்து வருவதுடன், அவர்கள் ஒருவரில் ஒருவர் தங்கியிருக்கும் நிலையையும் அதிகரித்து செல்கிறது. உலகமயமாக்கல் என்றால் என்ன என்பது தொடர்பாக பலர் பல்வேறு விதமான வரைவிலக்கணங்களை முன்வைத்துள்ளனர். அந்த அடிப்படையில் உலகளாவிய ரீதியல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பொதுவான வரைவிலக்கணத்தை முன்வைப்பது கடினம். ‘‘நாடுகளுக்கிடையில் பொருளாதார ரீதியாக தங்கியிருக்கும் நிலை மற்றும் அதிகரித்த பொருட்கள் சேவைகளின் பரிமாற்றம் மற்றும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில் உலகில் ஏற்பட்ட மாற்றம்’’ - சர்வதேச நாணய நிதியம் ‘‘உலகமயமாக்கல் என்பது அனைத்து நாடுகளினதும் பொருளாதாரங்களை ஒன்றிணைக்கும் ஒரு நடவடிக்கை ஆகும்’’ - செலவிட் ‘‘உலக நாடுகளையும் மக்களையும் ஒன்றிணைக்கும் செயன்முறை’’ - பிஸ்கர்

இவ்வாறு பலரும் பல்வேறு விதமான கருத்துக்களை குறிப்பட்ட போதிலும் அனைவராலும் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வரைவிலக்கணமாக கீழ் வருகின்றதனை குறிப்பிடலாம். ‘‘தொலை தொடர்பு, போக்குரத்து, தகவல் தொழில் நுட்பம், அரசியல், பண்பாடு ஆகிய துறைகளின் முன்னேற்றங்களினால் உறுதிப்பட்டு உலக சமூகங்களுக்கு இடையிலான அதிகரிக்கும் தொடர்பையும் அதனால் ஏற்படுத்தப்பட்டு வரும் ஒருவரில் ஒருவர் தங்கி வாழும் நிலையும் உலகமயமாதல்’’ எனப்படும் உலகமயமாக்கத்தினால் ஏற்படும் விளைவுகள் இன்று உலகமயமாக்கம் ஒரு அரசின் அனைத்து துறைகளிலும் தன் செல்வாக்கினை செலுத்துவதனைக் காணலாம். உலகமயமாக்கம்

என்பது அனைத்து நாடுகளினதும் வளர்ந்து வரும் பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பாகவும் தேசிய சந்தைகள், பொருட்கள் மற்றும சேவைகள் என்பவற்றிலான அதிகரித்த அளவிலான எல்லை தாண்டிய வர்த்தகத்திலும் சர்வதேச மூலதனம் மற்றும் பணம் என்பவற்றின் அசைவுகளினூடாக இது செயற்படுகின்றது. அத்தோடு பல நாடுகள் வறுமையிலிருந்தும் பொருளாதார நெருக்கடியிலிருந்தும் மீட்பதற்கு உலகமயமாக்கம் உதவி புரிகின்றது,

3.2 சர்வதேச அரசியல்

சர்வதேச அரசியல் என்பதை (International Politics) தேசங்களுக்கிடையிலான அரசியல் (Politics Among Nations) என எளிமையாக விளக்கலாம். தேசிய அரசியல் என்பது நாடுகளின் உள்ளக அரசியலைக் கற்றலாகும். அரசின் உள்ளக நிறுவனக் கட்டமைப்பு, அதிகாரம், அரசு மற்றும் அதன் நிறுவனங்களோடு பிரசைகள் கொண்டுள்ள தொடர்புகள், அத்தொடர்புகளைத் தீர்மானிப்பதற்காகவும் விபரிப்பதற்காகவும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன சர்வதேச அரசியல் என்பது அரசுகளின் தொடர்பு எனலாம். பரந்த அர்த்தத்தில் இதனை பார்க்கும்போது தேசங்களின் வெளிவாரியான தொடர்புகள் எனக் குறிப்பிடலாம். சர்வதேச தொடர்புகளைப் பேணும்போது அரசின் மிகவும் சிக்கார்ந்த தொடர்பு வலையமைப்புகளையும் அவற்றை முறைமைப்படுத்துவதற்கான நிறுவன வலையமைப்புகளையும் உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளன. இதனால் சர்வதேச அரசியல் வெறுமனே அரசுகளுக்கிடையிலான தொடர்புகள் மட்டுமின்றி உலகலாவிய வலையமைப்புகளையும் ஏற்படுத்துகினறன.

ஒரு நாட்டில் அரசினுள் அதன் அதிகாரத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக அரசாங்கம் (Government) முக்கியமானதொரு அரசியல் அலகாக செயற்படுகின்றது. சர்வதேச சமூகத்தில் இதுபோன்ற அதிகாரமிக்க அரசாங்கம் ஒன்றைக் காண முடியாது. இதனால் சர்வதேச அரசியலில் நிச்சயமாக ஏற்படக்கூடிய ஆதிக்கத்க நிலையைக் குறைத்துக்கொள்வதற்காக பொது உடன்படிக்கைகள், ஒத்துழைப்பு இயக்கங்கள், சர்வதேச அமைப்புகள் மற்றும் சட்டம், சட்ட ஒழுங்குகளைப் பேணும் நிறுவனங்கள் மற்றும் ஏற்புடைமைகள் பலவும் கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளன. இதன்மூலம் உலகமயமாக்கச் செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன

உலகின் எந்தவொரு அரசும் முற்று முழுதாக தனித்துவிடப்பட்ட மற்றும் தன்நிறைவு அடைந்தவை அல்ல என்பதால் சமகால அரசுகள் பரந்தளவில் சர்வதேச பொருளாதாரத்துடன் தொடர்புகளைப் பேணுகின்றன. சர்வதேசப் பொருளாதாரத் தொடர்புகள் சர்வதேச அரசியலின் ஒழுங்கினைத் தீர்மானிப்பதில் மிகவும் நெருக்கமான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது. இதனால் சர்வதேச அரசியல் பொருளாதாரம் (International Politics Economy) சர்வதேச அரசியல் கற்கையில் முக்கியமானதொரு விடயப்பரப்பாக மாறியுள்ளது. பொதுச் சட்டத்தொகுதியொன்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ள அரசாங்கம் ஒன்றைக் காண்பது நடைமுறைச்சாத்தியமற்றது என்பதால் சர்வதேச அரசியலானது ஒருவகையான தாக்கத்தை மற்றும் பாதுகாப்பற்ற தன்மையினைக் கொண்டுள்ளது. இதனால் உலகப் பாதுகாப்பு என்பது (Global Security) சர்வதேச முறைமையின் ஒழுங்கு (Order in International System) மற்றும் சமாதானத்தைப் பேணிக்கொள்வற்கு அவசியமானதாகும். சர்வதேசப் பாதுகாப்புப் பற்றிய கற்கையானது, அப்பாதுகாப்பிற்கு ஏற்பட்டுள்ள அச்சுறுத்தல்களின் இயல்புகள், அவ்வாறான அச்சுறுத்தல்களின் பரவல் மற்றும், விருத்தியினால் ஏற்படும் முரண்பாடுகளையும் அம்முரண்பாடுகளைத் தீர்க்கும் நிறுவனங்கள், முறையியல்கள் போன்ற விடயங்களில் கவனம் செலுத்துகின்றது.

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் பின்னர் மீண்டும் அவ்வாறானதொரு உலக அழிவொன்று ஏற்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக உலக மக்கள் ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தை உருவாக்கினர். அது உலக நிருவாக அலகொன்றாக (Unit of Global Governance) மாற்றமடைய வேண்டுமா? எனும் விவாதமும் சர்வதேச அரசியல் தொடர்புகளில் மேலெழுந்த பிரச்சினையாக மாறியது. எனவே ஐக்கிய நாடுகள் (United Nations) சர்வதேச அரசியலில் முக்கியம் பெறுகின்றது. சர்வதேச சமூகம் என்பது தொடர்ச்சியாக மாற்றங்களுக்கு உட்படும் இயங்குநிலை தோற்றப்பாடாகும். அதனால் உலகப் போக்குகள் (Global Trens) மற்றும் உலகமயமாக்கம் (Globalization) என்பன சர்வதேச அரசியலில் முக்கியமானதாகும்.

இன்று உலகரீதியான சர்வதேச அரசியலில் அரச மற்றும் அரசசார்பற்ற செயற்பாட்டாளர்கள் சர்வதேச அரசியலின் ஒழுங்கினைத் தீர்மானிப்பதில் அதன் செயற்பாட்டாளர்களின் நடத்தைகள் தீர்மானமிக்கதாக உள்ளது. விரிவாக இதனை கலந்துரையாடும்போது சர்வதேச அரசியலில் இரு பிரதான செயற்பாட்டாளர்கள் உள்ளனர். தேசிய அரசுகள் மற்றும் அரசுகளுக்கு இடையிலான அமைப்புகள் அரசசார்பற்ற செயற்பாட்டாளர்கள் (Non - State Actors) தேசிய அரசுகள் நவீன உலகு அரசியல ரீதியாக தேசிய அரசுகள் எனும் அரசியல் அலகுகளால் ஆனது. மறுவார்த்தையில் கூறின் தேசிய அரசுகள் என்பது நவீன உலக முறைமையில் அமைந்த அலகொன்றாகும். நவீன அரசுகளின் தோற்றமானது பதினேழாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இருந்தே ஆரம்பமானது. வெஸ்ட்பாலியா உடன்படிக்கை தேசிய அரசுகளுடனான நவீன உலக முறைமையின் ஆரம்பமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. சர்வதேச அரசியல் என்பது அடிப்படையில் தேசிய அரசுகளுக்கிடையில் காணப்படும் அரசியல், பொருளாதார, யுத்த மூலோபாயம் மற்றும் கலாசாரங்களுக்கிடையிலான தொடர்புகளாகும்.

ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றுக்கிடையில் 1618 முதல் விருத்தியடைந்த முப்பது வருடகால யுத்தம் (Thirty Year War) முடிவுறுத்தப்பட்டு, 1648 இல் ஐரோப்பிய இனத்தவரிடையே கைச்சாத்திடப்பட்ட உடன்படிக்கை வெஸ்பாலியா சமாதான உடன்படிக்கை (Westphalia Peace Treaties) என இனங்காணப்படுகின்றது. ஐரோப்பாவின் பிரதான அரசுகளுக்கிடையிலான ஆள்புல எல்லைகளை தீர்மானித்தல், தேசங்களுக்கிடையிலான இறைமை தொடர்பான அடிப்படைக் கருத்துக்களைப் பொது அங்கீகாரத்திற்கு உட்படுத்தல் போன்ற காரணிகளால் சர்வதேச அரசியலினுள் இவ்வுடன்படிக்கை முக்கியம் பெறுகின்றது. இக்கருத்து நவீன இறைமைமிகு சுயாதீன தேசிய அரசுகளின் ஒழுங்கமைப்பிற்கான மூலாதாரத்தைப் போசித்துள்ளது.

இதனடிப்படையில் நவீன அரசுகள் குறித்த பிரதான கருத்துக்கள் இரண்டு தோற்றம் பெற்றன. இதில் முதலாவது நவீன தேசிய அரசுகள் நவீன ஆள்புல அரசுகளுடன் அடையாளங்காணப்பட்டமையாகும அதாவது தேசிய அரசுகள் உலகமயமாக்களுடன் தொடர்பு படுகின்றன. நவீன அரசுகளின் இறைமையை ஏனைய தேசிய அரசுகள் ஏற்றுகொண்டமை இரண்டாவதாகும். ஆள்புல அரசு என்பது (Territorial) நிலையான நிலப் பிரதேசத்தினுள், நிச்சயமானதும் ஒப்பீட்டு ரீதியில் நெகிழ்ச்சியற்றதுமான எல்லைகளைக் கொண்ட அரசாகும். இவ்விரு பண்புகளால் நவீன தேசிய அரசுகள் முன் நவீன அரசுகளில் இருந்து வேறுபடுகின்றன. பின்னர் இப்பொது உடன்பாடு உலகெங்கும் வியாபித்ததோடு தேசிய அரசுகள் சர்வதேச அரசியலில் முக்கியமானதொரு இடத்தினைப் பெற்றுகொண்டது. இதன்படி தேசிய அரசு (Nationa State) இன்றுவரை சர்வதேச அரசியலின் பிரதான செயற்பாட்டாளராக இனங்காணப்பட்டுள்ளது.

ஆதலால்தான் தேசிய அரசுகளுக்கிடையிலான தொடர்புகள் ''சர்வதேச தொடர்புகள்'' என வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படுகின்றது.

சர்வதேச அரச நிறுவனங்கள் சர்வதேச சமூகம் தமது உறவுகளை இலகுப்படுத்திக் கொள்ளவும், முறைமைப்படுத்தவும், பொது நலனை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கும், பல்வேறு துறைகளுக்கிடையே உருவாக்கப்பட்டுள்ள நிறுவனத் தொகுதிகள் சர்வதேச அரசசார் நிறுவனங்கள் (Inter Governmental organizations) என அறியப்படுகின்றது. இதற்கான பிரதான உதாரணம் ஐக்கிய நாடுகள் தாபனமாகும் (United Nations Organization). சமகால உலக முறைமையில் சிலதைத் தவிர்த்து ஏனைய சகல அரசுகளும் ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தில் அங்கத்துவத்தைப் பெற்றுள்ளன. இதற்கு அப்பால் பல்வேறு வகையான நோக்கங்களை நிறைவேற்றிகொள்வதற்காகவும் சர்வதேச அரசசார்பு நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளமையும் தெளிவாகின்றது

பிராந்திய அமைப்புகள் மூன்றுக்கு மேற்பட்ட அரசுகள் அங்கத்துவம் பெறும் சர்வதேச அரசசார்பு நிறுவனங்கள் (Regional Orgarnizations). உதாரணமாக சார்க், ஏசியான், ஐரோப்பிய ஒன்றியம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். பாதுகாப்பு ஒழுங்கமைப்புகளுக்கு, உதாரணமாக வட அத்திலாந்திக் உடன்பாட்டு அமையம் (NATO) பொருளாதார நோக்கங்களைக் கொண்ட சர்வதேச அரசார்பு நிறுவனங்கள் : உதாரணம், இரண்டாம் உலகப்போரின் பின்னர் உலகப் பொருளாதாரத்தை இயல்பு நிலைக்கு கொண்டுவரும் நோக்கில் உருவாக்கப்பட்ட பிரேட்ன்வுட்ஸ் ஒழுங்கமைப்பு வலையமைப்பு (Bretten Woods System), சர்வதேச நாணய நிதியம் மற்றும் உலக வங்கி வலையமைப்பு

அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள்

1. சர்வதேச அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் : தேசிய அரசுகளின் உத்தியோகபூர்வ அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பிரதான அங்கத்துவ இயல்பொன்றாக கொண்டிராத சர்வதேச அமைப்புகளின் வலையமைப்புகளைச் சர்வதேச அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் (International Non Governmental Organizations) என அடையாளப்படுத்தலாம். விசேடமானதொரு நோக்கம் அல்லது, பல நோக்கங்கள் அல்லது குறித்த விடயம் ஒன்றினை மையப்படுத்தி உருவாகியிருப்பதே இந்நிறுவனங்களின் பிரதான இயல்பாகும்.

2. இருபதாம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப்பகுதியில் மிகவும் விரைவாகப் பரவலடைந்த அரசார்பற்ற நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை இன்று சுமார் 5000 த்தையும் தாண்டியுள்ளது என உத்தியோக பூர்வ அறிக்கைகள் குறிப்பிடுகின்றன. இந்நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகள் மனித உரிமைகளை பாதுகாப்பது தொடக்கம் (Human Rights Watch, Amnesty International) விலங்குகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பது வரை (World Wildlife Fund) பரந்து காணப்படுகின்றன.

3. பல்தேசியக் கம்பனிகள் (தேசிய எல்லைகளைத் தாண்டிய நிறுவனங்கள்) தேசிய அரசுகளின் எல்லைகளைக் கடந்து உருவாக்கப்பட்டுள்ள உலகத்தரத்திலான வியாபார நிறுவனங்களின் வலையமைப்பினைப் பல்தேசியக் கம்பனிகள் (Trans National Organizations) என அழைப்பர். இவை நாடுகளையும், கண்டங்களையும் கடந்து உலக மட்டத்திலான தொழிற்துறைகள், வங்கிகள் மற்றும் வர்த்தக செயற்பாடுகளில் மூலதனத்தைக் கையாளும் நிறுவனக் கட்டமைப்புகளாக பல்தேசியக் கம்பனிகள் மாறியுள்ளன. அரசுகளின் எல்லைகளைக்

கடந்து சர்வதேச அரசியலிலும் மற்றும் கொள்கைக் கட்டமைப்புகளிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வல்லமை இந்த பல்தேசியக் கம்பனிகளுக்கு உண்டு. (உதாரணம் : கொகா கோலா, அலிபாபா, அப்பிள், நெஸ்ட்லே, மைக்ரோசொப்ட் போன்ற சர்வதேச நிறுவனங்கள், வங்கிகள் மற்றும் காப்புறுதி நிறுவனங்கள்)

4. கீர்த்திமிகு தனிநபர்கள் (Eminent Persons) தேசிய அரசு மற்றும் சர்வதேச அமைப்புகளைத் தவிர்த்து சிலவேளைகளில் சர்வதேச அரசியலின் இயல்பினைத் தீர்மானிப்பதில் கீர்த்திமிகு தனிநபர்கள் தோன்றியுள்ளனர். இவர்கள் சிலவேளைகளில் மத போதகர்களாக இருக்க முடியும். உதாரணம் : பரிசுத்த போப்பாண்டவர், தலாயிலாமா அவ்வாறில்லையேல் பொது உடன்பாட்டினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ள சர்வதேச அமைப்புகளில் தீர்மானம் மேற்கொள்பவர்களாக இருக்க முடியும் உதாரணம் : ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் பொதுச் செயலாளர் அத்தோடு தற்போதைய அதிகாரச் சமநிலை மற்றும் யாதார்த்தத்தினுள் அதிகாரம் மிக்க அரசுகளின் தலைவர்களும், சர்வதேச அரசியல் தொடர்பில் தீர்மானமிக்கதொரு தாக்கத்தினை மேற்கொள்ள முடியும். உதாரணம் : அமெரிக்காவின் முன்னாள் சனாதிபதிகளான பராக் ஒபாமா, பிளிக் கிளின்டன், பிரித்தானியாவின் முன்னாள் பிரதமர ் டொனிபிளேயர் மற்றும் அலெக்செண்டர் பூட்டின்

இன்று உலகமயமாகடகல செயற்பாட்டில் பாரிய சவாலாக பயங்கரவாதக் குழுக்கள் காணப்படுகின்றன சமகால சர்வதேச அரசியலினுள் பிரதானமாதொரு பிரச்சினையாக பயங்கரவாத்தைக் (Terrorism) குறிப்பிடலாம் அரசுகளின் எல்லைகளைக் கடந்து சென்று அனைத்து பாதுகாப்பு அமைப்புகளுக்கும் தொகுதிகளுக்கும் சவால் விடுக்கும் பயங்கரவாத அமைப்புகளின் வலையமைப்புகள் சர்வதேச அரசியலில் தாக்கத்தை செலுத்துகின்றன. முதலாளித்துவ அரச கட்டமைப்புக்கும், சமவுடைமை அரச கட்டமைப்பிற்கும் இடையில் காணப்பட்ட பனிப்போர் (Cold War) நிறைவடைந்த நிலையில் உலக சமாதானத்திற்கு விடுக்கப்பட்ட பிரதானமான சவால் பயங்கரவாதமாகும். பயங்கரவாதம் தொடர்பான பிரச்சினைகள் உலக அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலில் உள்ளடக்கப் படுவதற்கான காரணம் அண்மைக்காலத்தில் விருத்தியடைந்த அல்கைதா மற்றும் ISIS போன்ற அமைப்புகள் அமெரிக்கா மற்றும் மேற்கத்தேய நாடுகளுக்கு எதிராக யுத்த பிரகடனங்களை ஏற்படுத்தும் நிலையினை உருவாக்கியமையும், பயங்கரவாத வலையமைப்புகள் விரிவடைந்தமையுமாகும்.

பொதுமக்கள், அரச நிறுவனங்கள் மற்றும் நகரங்களே பயங்கரவாத அமைப்புகளின் இலக்குகளாகும். இவை தேசிய மற்றும் சர்வதேச சட்டங்களுக்கு அப்பால் செயற்படுகின்றன. இதனால் அரசாங்கங்கள் பொதுவில் பயங்கரவாத அமைப்புகள் தொடர்பில் யுத்த அணுகுமுறையினையே கைக்கொள்கின்றன. அமெரிக்காவின் தலைமையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் ‘‘பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான உலக யுத்தம்’’ அண்மைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட ‘‘பயங்கரவாதம் சர்வதேசயமயப்படுத்தப்பட்டமைக்கான’’ செயற்பாடொன்றாகும். சர்வதேச சமாதானம், ஒழுங்கு மற்றும் பாதுகாப்பிற்குப் பயங்கரவாதத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள அச்சுறுத்தல் சிக்கார்ந்த உலகலாவிய அரசியல் பிரச்சினையாக மாறியுள்ளமை இதன் பெறுபேறாகும்.

புதிய போக்குகள் (அண்மைக்காலப் போக்குகள்) மேற்குறிப்பிட்ட பிரதான செயற்பாட்டாளர்களுக்கு அப்பால் சர்வதேச அரசியலின் இயல்பினைத் தீர்மானிப்பதில் சூழல்சார்

தாக்கங்கள் (குறிப்பாக புவி வெப்பமடைதல், நீர்ப் பற்றாக்குறை, இயற்கை அனர்த்தங்கள், சுகாதாரப் பிரச்சினைகள் (HIV/AIDS)), கொரோனாவின் தாக்கம் தீர்மானமிக்கதொரு தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது. புவியின் பௌதிக கோளத்தில் காணப்படும் வளங்கள் மானிடத் தேவைகளுக்கு மிகவும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளதால் நீர்க்கோளத்தின் பொருளாதார வளங்களை பயன்படுத்துவதற்கு அண்மைக்காலத்தில் சர்வதேச அரசசார்பு நிறுவனங்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. உதாரணம் : Indian Ocean Rim Association - IORA, பிம்ஸ்டெக் (BIMSTEC - Bengal Bay of Initiation for Multi Sectoral Tecnological and Economic Coorperation மற்றும; HIV/AIDS களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சர்வதேச உரிமைகள் மற்றும் கொள்கைச் சட்டகம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளமையையும் காட்ட முடியும்.

3.3 சமகால சர்வதேச அரசியலின் முக்கியமான போக்குகள்

- 1990 தசாப்தங்களில் கிழக்காசிய அரசுகள் பொருளாதார ரீதியாக பலமிக்கவையாக மாறின. இந்நாடுகளின் கைத்தொழில் மயம் காரணமாக ASEAN பிராந்திய பொருளாதார ஒத்துழைப்பினை வலுப்படுத்திக்கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

ஐரோப்பிய அரசுகள் தமது பொருளாதார மற்றும் அரசியல் அதிகாரத்தின் வெளிப்பாடாக ஐரோப்பிய சங்கத்தை (European Union) உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளன. சீனா, இந்தியா, தென்னாபிரிக்கா, ரஸ்யா மற்றும் பிரேசில் போன்ற BRICS என குறிப்பிடப்படும் நாடுகள் வளர்ந்துவரும் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் வல்லரசுகளாக மாறும் இயல்பினை காட்டுகின்றன. ஐரோப்பா, ஐரோப்பிய ஒன்றியம் என்ற அடிப்ப டையில் பொருளாதார ரீதியில் ஒன்றிணைந்துள்ளது. ஆசிய (ASEAN) பிராந்தியமும், தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் பொருளாதார உதவிக்கான பிரந்திய ஒத்துழைப்பு என அமைப்பாக இணைந்துள்ளது. இதன்படி சமகால உலக முறைமையை பல்துருவ (Multi polar world system) முறைமையாக அடையாளம் காண முடியும்.

4. உலகமயமாக்கம், மற்றும் சர்வதேச அரசுகள் இலங்கை மீது ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள்

உலகமயமாக்கல் என்பது உலகின் எந்தவொரு அரசும் தனித்திருக்க முடியாது என்பதாகும். தேசிய அரசுகளின் உள்ளக கொள்கைகளானது அவற்றின் தேசிய கேள்விகள், தேசிய அபிலாகைள் மற்றும் தேசியத் தேவைகளால் மட்டும் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. சர்வதேச அசைவுகளும் இதில் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது. பலமான நாடுகள் ஏனைய நாடுகளின் உள்ளக கொள்கைகளில் பெரிதும் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன. இலங்கை போன்ற சிறிய அரசுகள் பெரும்பாலும் சர்வதேச பொருளாதார மற்றும் அரசியல் யாதார்த்த நிலையில் தங்கியுள்ளன.

சர்வதேச அரசியலும் பொருளாதார செல்நெறிகளும் இலங்கை மீது ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள் பல வேறு காரணிகளால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. வரையறுக்கப்பட்ட பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியல் பலங்கொண்ட சிறிய நாடான இலங்கை மீது சர்வதேச அரசியல் பொருளாதார செல்நெறிகள் மற்றும் அதிகாரத் தொடர்புகளின் அழுத்தங்கள் காணப்படுகின்றன.

இதற்கான சமகால உதாரணம் பொருளாதாரமயமாக்கலாகும். 1980களில் இருந்து இலங்கையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் பொருளாதார மறுசீரமைப்புக் கொள்கைகள், அவற்றை நடைமுறைப்படுத்திய அரசாங்கங்கள் சுயாதீனமாக எடுத்த தீர்மானங்கள் அல்ல. இவை அரசாங்கம் நீண்டகாலமாக ஏற்றுகொண்டிருந்த பார்வைகள் மற்றும் கொள்கைகளுக்கும் எதிரானதாகும். எனினும், சர்வதேச பொருளாதார போக்குகளால் வேறு மாற்றீட்டுக்கான வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்படாமையினாலேயே அவற்றை செயற்படுத்த வேண்டி ஏற்பட்டது. உலகச் சந்தை மற்றும் சர்வதேச பொருளாதாரத்துடன் நெருக்கமான வகையில் தொடர்புறும் சிறிய நாடான இலங்கையினது தேசிய பொருளாதார மற்றும் சமூகக் கொள்கைகளை உலக பொருளாதார செல்நெறிகளின் அழுத்தங்களுக்கு ஏற்ப ஒழுங்கமைக்க வேண்டியுள்ளது.

சமகால உலகில் ''பொருளாதார இறைமை'' எனும் எண்ணக்கருவுக்கு சம்பிரதாயப்பூர்வமான வரைவிலக்கணத்திற்கான இடம் வழங்கப்படவில்லை என சில ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். குறைந்த பொருளாதாரத்தைக் கொண்ட சிறிய நாடொன்றாக இலங்கை சர்வதேச பொருளாதார மற்றும் வர்த்தக உதவிகளில் தங்கியிருக்க வேண்டியுள்ளது. சர்வதேச மூலதனம் ஒரு நாட்டிற்குள் வரும்போது தாராள போட்டித்தன்மை மிக்க பொருளாதாரத்தையும் அரசியல் கொள்கைகளையும் பின்பற்றும்படி அழுத்தங்கள் பிரயோகிக்கப்படும். இலங்கைக்குச் சர்வதேச நாயண நிதியத்தினதும், மேலைத்தேய நாடுகளினதும் கடன்கள் மற்றும் பொருளாதார நன்கொடைகள் கிடைக்கின்றமையால் அது மனித உரிமைகள், சனநாயகம், சுதந்திரமான தேர்தல் போன்ற விடயங்களின் பால் கவனம் செலுத்துகின்றது. இந்நிலையினை அபிவிருத்தி நன்கொடைகளுடன் வரும் நிபந்தனைகள் (Aid Conditonality) என அடையாளப்படுத்துவர். இந்நிபந்தனைகள் நாடுகளின் தேசிய அபிலாசைகளில் தாக்கத்தைச் செலுத்தும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. வெளிநாட்டு உதவிகள் தொடர்பில் நீண்ட அரசியல் கலந்துரையாடல்கள் நாட்டினுள் ஏற்படுவதற்கும் இது பங்களித்துள்ளது. எனினும் வரையறுக்கப்பட்ட பொருளாதார பலங்கொண்ட இலங்கைக்கு இந்நிபந்தனைகளைப் புறந்தள்ளுவது இலகுவானதல்ல. இந்நிலைமையானது 1980 களில் இருந்து இலங்கையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை, அபிவிருத்தி நன்கொடை நிபந்தனைகளின் பெறுபேறுகளில் ஒன்றேயாகும்.

இலங்கைக்கு வழங்கப்பட்ட ஜி.எஸ்.பீ. பிளஸ் சலுகைகள் இல்லாது போனமையும் மீளக் கிடைத்தமையும் இதற்கான அண்மைக்கால உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். இது ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தினால் இலங்கையின் ஏற்றுமதிக்காக அறவிடப்படும் வரியினை குறைக்கும் சலுகை யாகும். 2010இல் இலங்கைக்கு இது மறுக்கப்பட்டது. இச்சலுகையை மீளப்பெற்றுகொள்ள மனித உரிமைகள், தொழிலாளர் உரிமைகள், சூழல் பாதுகாப்பு, நல்லாட்சி போன்ற கருத்துக்களோடிணைந்த சர்வதேச கொள்கைகள் இற்கு ஒப்பமிட்டு உடன்பட வேண்டியிருந்தது. அதன் பெறுபேறாக நாட்டின் தண்டனை சட்டக்கோவையின் விதிமுறைகள், பயங்கரவாதத்தை இல்லாதொழிப்பதற்கான சட்டம் மற்றும் தேசிய சட்டங்கள் பலவற்றை திருத்தவேண்டி ஏற் பட்டுள்ளது.

இலங்கையின் பொதுக் கொள்கையாக்கத்தில் பாரிய தாக்கத்தை உலகமயமாக்கம் ஏற்படுத்தியுள்ளதை அவதானிக்கலாம் தாராளமயப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கை செலுத்த ஆரம்பித்துள்ளதை நாம் அவதானிக்கலாம். காரணம் இன்று இலங்கையில் உலகமயமாக்கல் செயற்பாடு என்பது புறக்கணிக்கப்பட முடியாத ஒரு துறையாக மாறியுள்ளது. நாட்டின் பொருளாதார

வளர்ச்சியில் பொதுத்துறைக்கு இணையாக அல்லது அதற்கு மேலதிகமாக சர்வதேச அரசுகள் தமது காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கி வருகின்றது. எனவே இன்று இலங்கையின் பொதுக் கொள்கையாக்கத்தில் சர்வதேச அரசுகளின் பங்களிப்பு மற்றும் தனியார் துறையின் நலன்கள் என்பன முக்கிய இடம் பிடித்துள்ளன.

1980களில் அரசாங்கம் தனியார்மயமாக்கத்திற்கு தயாராகும் போது சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டன. அவற்றுள் பின்வருவன முக்கியமானவையாகும். வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் அரசாங்க நிறுவனங்களின் கட்டுப்பாட்டை முடிவுக்கு கொண்டு வந்து அவற்றுக்கு எதிராக போட்டி போட தனியார் நிறுவனங்களுக்கும் அனுமதி வழங்கப்பட்டமை. நட்டமடைந்து வரும் அரசாங்க நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தை ஒப்பந்த அடிப்படையில் தனியார் துறைக்கு மாற்றுதல். அரச நிறுவனங்களின் சில பகுதிகளை தனியார் துறைக்கு விற்பனை செய்தல். வியாபார நோக்கற்ற நிறுவனங்களை மூடிவிடல். 1989இல் பொதுத்துறை முதலீட்டு முகாமைத்துவ சபை (PIMB- Public Investment Management Board) உருவாக்கப்பட்டது. இச்சபை தனியார்மயமாக்கச் செயன்முறையை முன்னெடுக்க உருவாக்கப்பட்டது. பின்னர் 1989ல் கைத்தொழில் அமைச்சின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு விசேட குழுவின் கீழ் தனியார்மயமாக்கச் செயன்முறைகள் மூலம் உலகமயமாக்கல் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. 1990ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் கைத்தொழில் அமைச்சுடன் சேர்த்து பொதுத்திறைசேரியுடன் இப்பணி ஒப்படைக்கப்பட்டது.

1989ல் விவசாயத்துறை மீள் ஒழுங்கமைத்தல் பிரிவு, 1990ல் தேசிய போக்குவரத்து ஆணைக்குழு என்பன உருவாக்கப்பட்டன. இவ்வனைத்து செயற்பாடுகளும் தனியார்மயமாக்கற் கொள்கையை ஒருங்கிணைக்கும் நோக்குடனேயே மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதனைத் தொடர்ந்து தனியார்மயமாக்கம் 1987இல் இலங்கையின் பொதுக் கொள்கையாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. 1997 காலப்பகுதியில பல பயிர்ச் செய்கை நிறுவனங்கள், தொலைத் தொடர்பு நிறுவனங்கள் என்பன தனியார்மயமாக்கப்பட்டன. 1977 காலப்பகுதியில் இலங்கையில் தாராளமயமாக்கம் இடம் பெற்றது.இதன் மூலம் உலகமயமாக்கம் தாக்கம் செலுத்தியது அதற்கு முன்னர் நிதி மற்றும் பொருளாதார துறையில் அரச துறையே முக்கிய இடம் வகித்தது. உற்பத்தி, விநியோகம் என்பவற்றில் அரச துறையே முக்கிய இடம் பிடித்திருந்தது. நாட்டின் பொருளாதாரத் துறையில் முக்கிய இடம் வகிக்கும் வங்கித்துறை, விவசாயத்துறை, போக்குவரத்து, காப்புறுதி, தொலைத் தொடர்பாடல், தபால் சேவை, மின்சாரம், பெற்றோலியம், கல்வித் துறை தனியார் மயமாக்கத்திற்கு உள்வாங்கப்பட்டன.

அரசியல்செல்நெறிகள் :- நவீன உலக அரசியல் செல்நெறிக்கு எடுத்துக்காட்டாக உலகரீதியில் சீனாவானது பொருளாதார மற்றும் அரசியல் ரீதியாக எழுச்சிபெற்றுள்ளமையைக் குறிப்பிடலாம். மேற்கத்தேய ஆதிக்கம் உலகளவில் பரந்து காணப்படுவதோடு உலகில் பல்துருவ அதிகாரச் சமநிலை ஒன்றும் ஏற்பட்டவண்ணம் உள்ளது. கடந்த இரண்டு மூன்று தசாப்தங்களாக உலகின் பெரும்பாலான நாடுகளுக்கு உலகளவில் ஏற்படும் இவ்வரசியல் அதிகாரச் சமநிலைக்கு முகங்கொடுக்கும் வகையில் ஒழுங்கமைய வேண்டி ஏற்பட்டது. இலங்கை சீனாவுடன் ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ள நெருக்கமான பொருளாதார உறவுகள் இதற்கான உதாரணமாகும்.

சர்வதேச சமூகத்தில் தனித்துவமான உறுப்பினராக இலங்கையை மேற்குறிப்பிட்ட சகல சர்வதேச அசைவுகளினதும் உணர்வுமிக்க ஓர் அலகாக அறிமுகப்படுத்த முடியும். உலக

முறைமைக்குள் எந்தவொரு அரசும் இந்த அசைவியக்கத்திலிருந்து விலகியிருக்க முடியாது. ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ள அரசியல், பொருளாதார மற்றும் கலாசார தொடர்பு வலையமைப்புகளால், இலங்கையினது உள்ளக அரசியல் மற்றும் பொருளாதார கொள்கைகளும் அசைவுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றது. சர்வதேச மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் பொது உடன்படிக்கைகள் மற்றும் மதிப்பீடுகளினால் அண்மைக்காலத்தில் இலங்கை அரசியலில் ஒரு குழப்பகரமான நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. விசேடமாக உலகப்போருக்குப் பின்னரான அரசியல் பொருளாதார (Post War Political Economy) இயல்புகளை உள்ளக அபிலாசைகளுக்கு ஏற்பத் தீர்மானிக்கும் திறன் இலங்கைக்கு இல்லை.

5 மதிப்பாய்வு

5.1 முடிவுரை

இன்று உலகலாவிய ரீதியில் சர்வதேச அரசியல் ஒரு அரசின் அனைத்து துறைகளிலும் தன் செல்வாக்கினை செலுத்துவதனைக் காணலாம். அந்த வகையில் பொருளாதார கண்ணோட்டத்தில் நோக்கும் போது உலகமயமாக்கம் என்பது அனைத்து நாடுகளினதும் வளர்ந்து வரும் பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பாகவும் தேசிய சந்தைகள், பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் என்பவற்றிலான அதிகரித்த அளவிலான எல்லை தாண்டிய வர்த்தகத்திலும் சர்வதேச மூலதனம் மற்றும் பணம் என்பவற்றின் அசைவுகளினூடாக இது செயற்படுகின்றது. அத்தோடு பல நாடுகள் வறுமையிலிருந்தும் பொருளாதார நெருக்கடியிலிருந்தும் மீட்பதற்கு உலகமயமாக்கம் உதவி புரிகின்றது, மேலும் உலகில் எந்தவொரு நாடும் அனைத்து வளங்களையும் தன்னுள் கொண்டிருக்கவில்லை. உதாரணமாக மத்திய கிழக்காசிய நாடுகளை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு எண்ணெய் வளமென்பது தாராளமாக இருந்த போதிலும் அங்கு தொழிநுட்ப அறிவு என்பது ஒப்பீட்டு ரீதியில் குறைந்த மட்டத்தில் இருப்பதனை காணலாம். இந்த வகையில் நாடுகளுக்கு இடையில் வளங்களை பகிர்ந்து கொள்ள உலகமயமாக்கம் உதவுகின்றது,

அரசியல் அடிப்படையில் நோக்கும் போது உலகமயமாக்கம் உலகமயமாக்கம் மற்றும் சர்வதேச அரசியல் என்பது ஜனநாயம், மனித உரிமைகள், அடிப்படை சுதந்திரங்கள், பால் சமத்துவம், ஒழிவு மறைவற்ற ஆட்சி மற்றும் அரசு சாரா அமைப்புக்கள் என்பவற்றின் பெருக்கம் என்ற வகையிலேயே கருதப்பட்டு வருகின்றது. மேலும் சமூகவியல் பரிணாமத்தில் உலக மொழியாக ஆங்கிலத்தினை ஏற்றுக் கொள்வதும் பொப் இசை, ஹொலிவூட் படங்கள், திடீர் உணகவங்கள் மற்றும் நவீன வாழ்க்கை முறை என்பவற்றிற்கு பழக்கப்படுவதனையும் குறிப்பிட முடியும். உயர்கல்வி நிறைவு செய்து விட்டு வேலை பெற முடியாமல் தவிக்கும் பட்டதாரிகளுக்கு நாட்டுக்கே தேடிச் சென்று தொழில் வாய்ப்புக்களை அளிக்கின்றது.

உலகமயமாக்கலானது பாரம்பரிய பண்பாட்டிற்கு எதிரானது அல்ல. அது தன்னுடைய பண்பாட்டினையும் இணைத்து கொள்கிறது. உலகம் முழுவதும் ஒரே பண்பாட்டை உருவாக்குவதன் மூலம் நாட்டில் வகுப்பு வாதம், சாதிப்பிரிவினை, தீண்டாமை போன்றவற்றிலிருந்து மக்களை விடுவிக்கின்றது. உலகமயமாக்கல் மூலம் தகவல்களை மிக விரைவாக அறிந்து கொள்ள முடியும். இது மருத்துவம், கல்வி, தொழில்துறை என அனைத்து துறைகளிலும் உள்ள தொழில்நுட்பங்களை அறியலாம். பன்னாட்டு பொருட்களின் வரவால் நுகர்வோருக்கு தரமான பொருட்களை குறைந்த

விலையில் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் பெருகும். உலகமயமாக்கல் மூலம் பொழுதுபோக்கு வாய்ப்புக்களும் விரிவடைந்துள்ளது. உதாரணமாக: இணையம், மின்னஞ்சல் இவ்வாறான பல நன்மைகள் இருந்த போதிலும் கூட பல தீய விளைவுகளும் ஏற்படுகின்றன என்பதனை மறுக்க முடியாது.

கிட்டத்தட்ட அனைத்து அரசுகளும் ஒரு வகையான உலக மாற்றம், உலக ஓட்டத்தின் பகுதியாக காணப்படுகின்றன. நல்லது, மூலதனம், மக்கள், அறிவு, தொடர்பாடல், ஆயுதம் இதே போல் குற்றம், மாசாக்கம், நம்பிக்கை என்பன விரைவாக பிராந்திய எல்லைக்குள் நகர்கின்றன. இவை உலக நியதிக்கு ஏற்பவே ஒன்றோடு ஒன்று இணைக்கப்படுகின்றன. பொருளாதார உலகமயமாக்கம், உற்பத்தி, சந்தைப்படுத்தல், முகாமைத்துவம், வர்த்தகமும் நிதியும் போன்ற விடயங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. உலகமயமாக்கலானது நாடுகளின் முக்கியத்துவத்தினை குறைக்கின்றதை காணலாம். பல்வேறு பன்னாட்டு ஒப்பந்தங்கள் மூலம் பல நாடுகளை கட்டுப்படுத்தக் கூடிய நிறுவனங்களாக ஐரோப்பிய ஒன்றியம், உலக வணிக அமைப்பு, ஜி8, உலக குற்றவியல் நீதி மன்றம் போன்ற அமைப்புக்கள் நாடுகளின் செயற்பாடுகள் சிலவற்றை பதிலீடு செய்கின்றன. இப் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் எந்த நாட்டில் முதலீடு செய்கின்றார்களோ அந் நாட்டின் மக்களை கொண்டே தங்கள் உற்பத்தியைக் குறைந்த செலவில் ஏற்றுமதியினை செய்து அதிக இலாபத்தை பெறுகின்றனர்.

1960 களில் 5வீதம் மட்டுமே இலாபமீட்டிய பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் இன்று 25 வீதம் அளவிற்கு இலாபமீட்டுகின்றன. சில பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு உதாரணமாக: மின்னியல் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் ABB, Alstom, ஐரோப்பிய பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் MC Donalds, Ford Motor Company, PBM America Company,Toyota, Mitsubishi, Hitachi ஜப்பான் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள்1955 - 2007 ஆம ஆண்டுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் உற்பத்தி பொருட்களின் வணிகம் 100 மடங்கு மேலாக அதிகரித்துள்ளது. மக்களின் நுகர்வு கலாசாரமே ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படை. ஆனால், உலகமயமாக்கல் காரணமாக மக்கள் உள்நாட்டு பொருட்களை மறந்து விட்டு வெளிநாட்டு பொருட்களின் மீது மோகம் கொண்டு வாழ்கின்றனர். ஊட்டச் சத்து நிறைந்த நம் உணவு வகைகள் Pizza, KFC, MC Donalds, Subway போன்ற அன்னிய பொருட்களின் முன்னால் அழிந்து போய்விட்டது. உலகமயமாதலின் காரணமாக 2010 ஆம் ஆண்டில் உலக போதைப் பொருள் வணிகம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 320 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்கள் வருமானம் பெற்றது என ஐக்கிய நாடுகள் அலுவலகம் அறிவித்துள்ளது. அறிய மூலிகை குணம் கொண்ட தாவரங்கள், விலங்குகள் என ஒவ்வொன்றும் கள்ளச் சந்தையில் விற்கப்படுகின்றன. இதற்கென முறையான விதிமுறைகளோ, தணிக்கைகளோ கிடையாது. இதனால் பல நாடுகளின் பொருளாதாரம் அழிந்து வருகின்றன. வெளியுறவு துறையை எடுத்துக் கொண்டால் எந்நாட்டுடன் நல்லுறவை வளர்த்துக் கொள்வது எதனுடன் உறவை நீடிப்பது எதனுடன் தொடர்பை துண்டித்துக் கொள்வது போன்றவற்றை தீர்மானிக்கின்ற உரிமை ஒரு நாட்டின் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கின்ற மறுக்க முடியாத உரிமையாகும். ஆனால் அமெரிக்காவும் அதன் மேற்கத்தேய தோழமை நாடுகளும் இவற்றையும் உலகமயமாக்குவதில் வெற்றி பெற்று வருகின்றன. பின்தங்கிய, நலிவுற்ற நாடுகளும் மூன்றாம் உலக நாடுகளும் தம்முடைய அண்டை நாடுகளுடன் நல்லுறவை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமாயினும், அவற்றோடு மோதல் போக்கை கடைப்பிடிக்க வேண்டுமாயினும் அமெரிக்காவின் ஒப்புதலை பெற்றே செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றன.

பாதுகாப்பு உரிமை என்பது ஒரு நாட்டுக்கே உரித்தான உரிமையாகும். இந்த உரிமையும் உலகமயமாக்கல் என்ற போர்வையில் பறித்து விடுகின்றனர். என்னுடைய நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காக எத்தகைய தொழினுட்பத்தை வளர்த்துக் கொள்வது, எந்த நாட்டுடன் இராணுவ ஒப்பந்தங்களை செய்து கொள்வது இவற்றையெல்லாம் தீர்மானிக்கின்ற உரிமையை உலகமயமாக்கல் பறித்து விடுகிறது. அணுவாயுதங்கள் இல்லாத நிலப்பரப்பு சி.டி.பி.டி, என்.பி.டி என்ற பல ஒப்பந்தங்களினால நாடுகளின் சுயாட்சி முடக்கப்படுகின்றது. அந்தவகையில் உலகமயமாக்கல், நாடுகளுக்கிடையில் தங்கியிருத்தலை அதிகப்படுத்துகின்றது. அதேவேளை செல்வந்த நாடுகளில் உள்ள வாய்ப்புக்கள் வறிய நாடுகளில் உள்ள திறன் பெற்ற தொழிலாளர்களை கவருவதனால் மூளைசாலிகள் வெளியேற்றம் ஏற்படுகின்றது.

மேலும் உலகமயமாக்கலானது டொலர், யூரோ ஆகிய நாணயங்களின் பெறுமதியை அதிகரித்து மற்ற நாணயங்களின் குறைக்கச் செய்கின்றது. மேலும் இது அபிவிருத்தி அடைந்த வரும் நாடுகளிற்கும் அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளிற்கும் இடையில் ஒரு மிகப்பெரும் இடைவெளியினை உருவாக்குகின்றது. இன்று உலகமயமாக்கலின் மொழியாக ஆங்கிலம் உருவெடுத்துள்ளதனை குறிப்பிட முடியும். மாண்டரின் மொழியே உலகில் மிக அதிகமான மக்களால் பேசப்படும் மொழியாக இருந்தபோதிலும் உலகளவில் முக்கியம் பெற்ற மொழியாக ஆங்கிலமே உருவெடுத்துள்ளது. மேலும் உலகமயமாக்கலானது சமுதாயங்களின் தனித்துவங்களை குறைக்கின்றது. தனிமனிதர்களை அவர்களின் மரபுகளில் இருந்து தனிமைப்படுத்துகின்றது. மேலும் சிலர் இயற்கை மாசுபடுத்தலும் அதிகரிப்பதற்கு உலகமயமாக்கலே காரணமெனக் குறிப்பிடுகின்றனர். காடுகள் அழிதல், சூழலியல் மாற்றங்கள், நில அரிப்பு போன்றவற்றை சிறிதும் மதிக்காது உலக நாடுகள் தம் பொருளாதார வளர்ச்சியையும் மக்களின் ஆடம்பர வாழ்க்கையை பூர்த்தி செய்யும் போட்டியிலும் இறங்கியுள்ளது. இவ்வாறான பல நன்மைகள் இருந்த போதிலும் கூட இதன் காரணமாக பல தீய விளைவுகளும் ஏற்படுகின்றன.

உசாத்துணை

- simon reich, Kellogg institute the helen kelogg nsttute for international studes, (1998)
- இரயாகரன்.பி, (2006), உலகமயமாக்கம்: கிழக்காற்று வெளியீட்டகம்
- கணேசலிங்கம்.கே, (2010), சர்வதேச அரசியல் சேமமடு பதிப்பகம்
- விதுர்சன்.ரீ, (02.01.2021) *https://polscgude.blogspot.com/2021/01/blong_post-2.html*
- கிறிஸ்ணமோகன்.கே, (17.12.2014) *http://poliscigude.blogspot.com/2021/01/blog-post_2.html*

සහයෝගය
ஒத்துழைப்பு
Supported by

UNDP

ISSN 2806-5417
9 772806 541001